

زارعاد محمدی - دلارای روح و شعر ۸۵۵۱۴ ۹۲۶۱

بازدید شد
۱۳۸۲

۹۲۶۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب زرارعاد محمدی - دلارای روح و شعر	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۹۲۶۱
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	
۸۵۵۱۴	

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۹۲۶۱

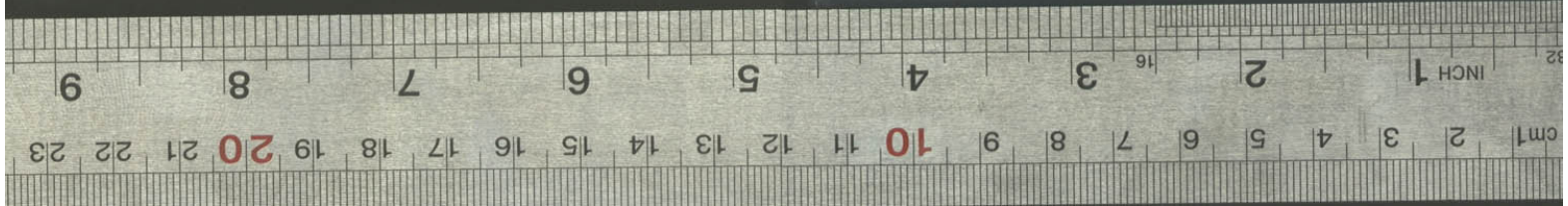

شانه
 قد استقبل الى العبد المذنب
 القائل في ابن مرقوم الميرزا
 المغفور لا محمد هادي
 لقر ويني محمد ابراهيم
 في التاريخ شهر رجب
 ١٢٩٠

تأليف
 ميرزا محمد باقر
 در شهر رجب
 ١٢٩٠

فصل في
 بيان
 احوال
 و
 احوال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العباد و سبيله لنيل السعادة في الآخرة والأولى
والصلوة على سيدنا الوری محمد وعترته ائمة الهدی **عليهم السلام**
بنحالی مختار و بحسب مقتضى عفی الله عن جرائمها و التواضع
ضایفه برادران امانی و اخلاص روحانی منکارد که چون خضاب
مقدس یزدی تعالی شان برای هدایت که کشتکار یزدی
جملات و ضلالت بطریق صوم و صلوات و دعا و عبادات که اثر
و اقبال بطریق سعادتمند مقرر گردانیدن و از حضرت رسول خدا
و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین ادعیه اعمال بسیار
منقول گردید که کتب مختصه است از آنها و این خادم اخبار ائمه
اطهار علیهم صلوات الله الملك العقار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار
ایجاد نموده ام و اکثر خلق را باعتبار اشتغال با انواع اشغال دنیوی
و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمع آنها میسر نیست خواستم که مقتضی
از اعمال سال و فضائل ایامه الی شریفه و اعمال آنها که

صحة و معتبره وارد شدن است در این رساله ایراد نمایم که عام خلق
از ریکات آنها محروم نباشند و شاید این بند غاصی را بدعای غفرت
یاد نما و مستحق زاد المعاد گردانید و تراعی الله ان یهدینا و یتاھم
الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله و آغاز و انجام این بحاله دو
زمانه و وقت هدايت و اوان سلطنت سعادت ترا علی حضرت
سید سلاطین زمان و سرور خواقین دوران شیران اوراق
ملت دین تقا و احفاد سید المرسلین آب و زلال گلستان
مصطفوی چشم و چراغ دوستان مرتضوی سلطان جم خدام
و خاقان روشن چشم شجاع خدای که تیغ ابدارش برای سرهای
کفار هزیم بنوی در بوار و حشام آتش بارش برای خرمن
خبات مخالفان و معاندان مصدوقه برسل علیکم شواط
من نار دستهای ایمان مزید رفعتشان در استان رفیع
النبینانش با کف الخضب هدستان و خروش صوفیان صفوة
شان برهنه دعای خلود دولت ابد توایمان با عند لیان
اغصان سدر المنتهی هدستان هر که تیغ خلاف از نیام
کین برکشید چون بید بر خود بلرزید و هر که چنار آینه نفاق
دید کشید صورت مرک خود را دران دید کن جین قهرش
کن های کار بستکان کشاکش که دریا نوازش سخا بزارع

اهلها می ژمردگان مؤسس قواعد ملت و دین مروج شهرت
 ابای طاهرین خاص ساخت درگاه خلیف پناهش از بقیل شقایه
 سلاطین زمان لبریز و خواقین دوران در صرح ممد عزت و
 وجلایش نریمان بندای سنن الضرائف الغریز اعنی السلطان الاعظم
 و الخاقان الاعظم الاکرم علیا اکاسه و ملاذ القیاصی محیی
 مرام الشریع الغراء و مشید قواعد الملة البیضاء السلطان
 ابن السلطان و الخاقان الخاقان **النشاه سلطان حسین المومنی**
 الحسینی الصفی بهادر خان لازالت زیات دولته مرفوعه و هلم
 اعتدائه مقوم میسر کردید مخفه ان بازگاه خلائی امید کاه کرداید
 امید که مقبول طبع اشرف کرد و ان اعلی حضرت از فواید این
 منتفع کردند بحمد و الله الطاهر و الله الموفق العین و
 مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال
 ماه مبارک رجب است ان مشتمل بر پنج فصل است **فصل**
اول در بیان فضایل انیمه و عباداتی است بدانکه انیمه
 و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان بهترین ماههای سالند
 و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله منقولست که
 هر که حرمت ماه رجب شعبان بداند و وصل نماید روز انهارا
 برون ماه مبارک رمضان این ماهای مبارک در روز قیامت

کوهان او باشند نزد حق تعالی در آن روز منادی ندا کند از افواکه
 که ای رجب شعبان و ماه مبارک رمضان چگونگی بوده است عمل این
 بند در شماها و طاعت او از برای خدا هم از ان ماهها گویند
 که این بند نوشته گرفت در ماهای یاری بر طاعت تو را و استمداد
 فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خشنودی تو کرد
 و با تو است اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند که
 که موکلند بر این ماهها که ما میافیم این بند را مگر طلب کنند طاعت
 و خشنودی تو و امیدوار رحمت و آمرزش تو بود و انچه را هنی
 کرده بودی ترک کرد و انچه را از او طلبید بودی بسوی انما صارت
 نمود و رون کامل از برای تو داشت شک و فرج و کوش و شیم
 و سایر جوارح او از انچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روز
 هزار بار تسبیح سائید و در شیم با خود را بعبادت اخت برای
 بندگی تو و صدقه فقیر و مساکین بسیار داد و احسان بی نهایت
 به بندگان تو نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از انما
 جدا شد و داع نیکو کرد و بعد از رفتن انما پیرامون محرمات تو
 نکردید و نیکو بند بودی بنده حق تعالی نماید که به برید این
 بند را بسوی هشت استقبال کند و از ملائکه خدا بختها
 و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و میرند بسوی

یعنی که هرگز زوال نداشته باشد و خانه که فانی نمیشود و سرایی که
 جوانان برپا نمیشوند و شادی خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز
 اینها از آفت عیبها و از عذاب عین میگردند و مشقت عذاب
 از برای ایشان نیست و ایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجبانه
 بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت آن غیر سده و قال
 باکافران در این ماه حرام است و رجب ماه خداست و شعبان
 ماه منته و ماه رمضان ماه امت منته است کسی که یک روز از ماه
 رجب برون دارد مستوجب خشتودی بزرگ خدا گردد و غضب
 الهی از او دور گردد و در روزهای جهنم بروی او بسته گردد
 و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که یکروز
 از ماه رجب برون دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد
 و هر که سه روز از آن ماه ^{از آن ماه} دارد بهشت از برای او واجب گردد
 و ایضا فرمود که رجب نام مهریت و بهشت از شیر سفید روان
 غسل شیرین و هر یک روز از رجب برون دارد الله از آن
 نفریاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است
 منته پس بسیار ایامه طلب امرزش کنید که خدا امر زند و مهربان
 و رجب اصعب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار

رجبانه میشود پس بسیار بگوئید است غفر الله و استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله
 معتبر از حضرت صادق منقول است که هر که سه روز از ماه رجب
 برون دارد بهشت از برای او یکساله برای او بنویسند و هر که هفت
 روز از آن برون دارد هفت درجه بر روی او بنویسند و هر که یک
 روز برون دارد هشت درجه بر روی او بنویسند و هر که یک
 روز از آن برون دارد خدا او را احتسان بکند و هر که جمیع ماه رجب
 را برون دارد حق تعالی خشتودی خود را برای او بنویسد و هر که از او
 عذاب بکند و این بابویه رحمه الله علیه بسند معتبر از سال روایت
 کرده است که گفت رفتم خدمت حضرت صادق در اوخر ماه رجب که
 چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود
 که ایارون گرفته در این ماه گفته نه والله ای فرزندی رسول خدا و فرمود
 که انقدر ثواب از توفیق شد است که قدر از این خدا کی نمیداند
 بدستی که این ماهیست که خدا از این ماههای دیگر فضیلت داده است
 و حرمت از اعظم کرده است و برای برون داشتن آن کرامی
 داشتن را بر خود واجب کرده است پس گفتم یا ابن رسول الله اگر
 در باقی مانند این ماه برون بدارم آیا بعضی از ثواب برون داران
 آن فایز میگردد و فرمود که ای سال هر که یکروز از این ماه برون
 بدارد دخل او را این گزاف انداز شدت سکرات مرگ و از هول بعد

و هر که خدا خشتودی خود را برای او بنویسد

مولی و از خدا بقیه هر که در روز آخر این ماه روزه بدارد و صوم
 باستانی بگذرد و هر که سه روز آخر این ماه روزه بدارد این که در آن
 بزرگ روز قیامت باز نشدند و هفتای آن روز و برات بر آن نش
 جهمیم نام و عطا کند و ایضا از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه
 نقل است که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از
 آخر آن روزه بدارد کناهان گذشته اش آمرزید شود و هر که سه
 روز اول ماه یا میان یا آخر ماه رجب روزه بدارد کناهان گذشته
 و ایند اش آمرزید شود و هر که یک شب از این ماه را ایجا کند حق تعالی
 او را از آتش جهنم آزاد گرداند قبول کند شفاعت او را در هفتاد
 مرد گناه کار و هر که در این ماه نصد آن برای خدا بیک خداوند بخفاد
 در بهشت نعمتی چند باو عطا نماید که هیچ چشمی ندید باشد و کوفتی
 نشنید باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا پسند مقبرانی
 حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی
 ندا کند که گنایند رجیون پس که و همی بخیزند که نود و هفتای ایشان جمیع
 محشر بار و شن گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکمل باشد
 تاج ایشان بر و آید و با قوت با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد
 انجا بایست هزار ملک از جانب چپ و هم او را ندا کنند که کو اباد ترا
 کو اتمهای حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمان ندا کند ایشان را که

ای بنده کان و کیزان من بخت و جلال خود سو کند یا د می کنم که
 شما را در ماه وای نیکوستان کردیم و عطا های شما را بزرگ گردان
 و عطا کنیم شما از بهشت غرقها که هر هفت روز بر اینها جاری باشد و همیشه
 در آن غرقها باشند و نیکو میزدیست مزد کارکنان از برای من باشد که
 بر شما واجب کردیم روزی داشتید از برای من در ماهی که حرمت از
 عظیم کرد ایند بودم ای ملائکه من بندگان و کیزان مراد اخیل بهشت
 گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسی است که چیزی از
 ماه رجب روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اولش یا میانش یا آخرش
 پسند مقبر از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر که روز اول
 ماه رجب را روزه حق تعالی در روز قیامت از او خوشد باشد و هر که
 دو روز از روزه دارد خدا بغایت از او خوشد و راضی گردد و خصمان
 او را از او راضی گرداند در قیامت هر که هفت روز از روزه دارد
 چون میرد هفت دایمان برای روح او کشود شود تا ملکوت اعلی
 برسد و هر که هشت روز از روزه دارد هشت در بهشت بر وی او
 کشود شود و هر که نوزده روز از روزه دارد در جهنم که از حق تعالی
 بطلبید بر آورد مگر آنکه سوال و برای کتابی باشد یا متضمن قطع رحم
 باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد ان کناهان بیرون آید و باشد که
 که از نادر متولد شد باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت

و حق او را چه ساخته
 بودم

و هر که روز اول روزه دارد خداوند کرم از او راضی گردد

کردن دیار کربلا و نیکوکاران و احادیث در این بسیار است و این رساله
کجایش ذکر آنها ندارد **فصل نهم** در بیان اعمالیست که کسی از روز عاشر یا
بار و شوار باشد عوض آن بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است
که بدین روز مستحبیکدام صدقه کند که موافق زرها یا از آنها تقریباً هفتاد
دینار باشد و روایت دیگر عوض روز یک مکنیم یا جو وارد شده است
و لحوط در مقصد در شاهست و ظاهر آدم کهنه کافی باشد و در روایت
در خصوص روز ماه مبارک رجب یک کرده آن نیز وارد شده است
اگرچه در روز نباشد و محل کرده اند کسی که بریشان وقاد بر در هم بنا
و ایضا در خصوص روز ماه مبارک رجب از حضرت رسول وارد شده است
که بعضی روز اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را
بخواند تا ثواب روز را بیابد **سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْتَبِهُ**
لِلشَّيْءِ إِلَهِ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْغَرْزُ وَهُوَ لَهُ أَقْلُ
و در روایت معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود
وارد شود و قصد روز سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و
او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روز داشتن است هفتاد
بار و اگر اظهار نکند که روز امر ثوابش بیشتر است و برابر یکال روز
و زیاده از هفتاد و شصت است و غلام و کنیز را بر خصص
مالک و ادویه بر خصص پدر و مادر و مهمانان بر خصص محمد و آل

و مهمانان بر خصص مهمانان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست
و مشهور و معتبره است که روز سنت مملوک بدون اذن مالک یا مالک
و همچنین روز سنت زن بی حقیقت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر
مشهور است که روز سنت فقیر بر خصص ایشان مکرر هست و باطل
و بعضی گفته اند بر خصص پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن
پدر و مادر روز سنت ندارد و در روز سنت مهمان بدون خصص
مهمان نیز خلافست و احوط آنست که مهمان و مهمانان هیچکس بر خصص
دیگری روز سنت مستحب ندارند اگرچه اظهار است که مکرر هست **فصل نهم**
در بیان اعمال هر شب و روز است پسند معتبره منقول است که حضرت
امام زین العابدین در روز اول و چهلین دعا را خواندند و علی الاکثر
کرده اند که در هر روز سنت خواندن **يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَاجِ السَّائِلِينَ**
وَيَغْفِرُ الضَّالِّينَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ مَتَّعْ حَاضِرًا وَجَوَابُ
عَتِيدًا اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدِكَ الصَّادِقَةُ يَا دِيكَ الْفَاضِلَةُ وَجَوَابُكَ
الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَاجَتِي
لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پسند معتبره منقول است که
حضرت صادق در هر روز از ماه رجب این دعا بخواند **اللَّهُمَّ الْخَاتَمُ الْوَاقِعُ**
عَلَى غَيْرِكَ وَخَيْرُ الْمُرْسُومِينَ إِلَيْكَ وَضَاعُ الْمَلُومِ إِلَيْكَ وَاجِدُ
الْبَغِيضِ الْإِيمَانِ اتَّجَعَ فَضْلَكَ يَا لَكَ مَقْصُوحٌ لِلرَّاحِمِينَ وَخَيْرُكَ مُبْدُو

لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلِكَ مُبَاحٌ لِلشَّاعِلِينَ وَسَيْلُكَ مُنَاحٌ لِلزَّالِمِينَ وَرَوْحُكَ
 مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَخَلْقُكَ مَعْرُوضٌ لِمَنْ نَادَاكَ عَادُكَ الْأَحْسَانُ
 إِلَى الْبَشِيرِينَ وَسَيْلُكَ الْإِنْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ فَاهْدِنِي هَذَا
 الْمُهْتَدِي وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُتَعَدِّينَ
 وَاعْفُ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ وَابْصُرْ بِنَسَبِ مَعْبُودِكَ مُحَمَّدٍ فَكُلُّ مَنْ
 يَخْدُمُ خَيْرٌ صَادِقٌ مَعْرُوضٌ كَرْدِي تَوْشُومُ إِنَّمَا رَجَبُ اسْتِ
 مَرَادِي تَعْلِيمُ فَمَا كَرَحِي تَعَالَى مَرَابِيعُ نَفْعِ مُحَمَّدٍ خَيْرٌ مِمَّا دُرْدَرُ
 هَرْدِ مَوَاهِبِ رَجَبِ رَجَبِ وَبِشِيرِ وَبَعْدَ زَهْرِ نَارِهَا دَرْشِ رُودِ
 اِسْتِدْعَا جُحُودِ نَامَنْ اِرْجُو لِكُلِّ خَيْرٍ وَامَنْ مَحْطَةُ عِنْدُ كُلِّ شَرٍّ نَامَنْ
 يُعْطَى الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ اِمَنْ يُعْطَى سَلَامَةً اِمَنْ يُعْطَى مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ
 يَمُرُّ بِمَحْتَضَاتِهِ وَرَحْمَةً اَعْطَى عَمَّا لَيْتَاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَاجْمِيعَ
 خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَمَّا لَيْتَاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَ
 عَمَّرَ مَقُودِي اَعْظَمْتَ رُزْدِي بِرُضَاكَ يَا كَرِيمُ بِسْمِ حَضْرَتِ شَيْخِ بَارَكِ
 خُودِ وَابْنِ سَجَبِ كَمُفْتَدِي اَنْتَ بِلَا يَدِ اسْتِ خُودِ اِيحَابِ اسْتِ
 وَجِبِ حُرُوكِ مَبْدَا نَدِ وَاِنْ عَادَا خُودِ نَادَا اَلْجَلَالَ وَالْاَكْرَامِ نَادَا
 اَلنَّعَامَ وَالْاُجُودِ نَادَا اَللَّحْنَ وَالطَّوْلَ حَقِّقْ شَيْئِي عَلَى النَّارِ وَدَسْتُ شَيْئَكَ
 نَادَا اَبِي دَعَا اَنْ تَشُدَّ وَتَبْخُ طُوسِي بِسَمْعِ مَعْبُودِ وَابْنِ كَرْدِ اسْتِ كَه
 حَضْرَتِ صَادِقٍ اَمَّا بِمَعْلَمِ خَيْرِ كَهْتِ كَرْدِ دَعَا رَجَبِ اِيحَابِ دَعَا رَجَبِ اِيحَابِ

مَسْكُوتٌ
 مَعْرُوضٌ
 مَعْرُوضٌ

عَلَيْهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ اِنِّي اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ صَبْرَ الثَّابِتِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَتَقِيَّتَ الْغَائِبِينَ
 لَكَ اللَّهُمَّ اِنِّي اَعْتَمِدُ عَلَى الْعَظِيمِ وَاَنَا عَبْدُكَ الْيَاسِ الْفَقِيرُ وَانْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
 وَاَنَا الْعَبْدُ الدَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَنْ بِغِيَاكَ عَلَى قُرْبِي
 وَجَمْلِكَ عَلَى حَبْلِي وَبِقَوْلِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا غَرِيْبُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الْاَوْصِيَاءِ الْمُرْتَضِينَ وَكَفِّ مَا أَهْبَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحِمَ
 الرَّاحِمِينَ وَارْزُقْنِي سِدْرَ طَائِفَةٍ عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ ظَاهِرٌ مَشْهُودٌ كَرِيمٌ
 دُعَا جَامِعِينَ دَعَا هَا اسْتِ وَدَرْدِ اَوْقَاتِ مَيُونِ خَوَانِدِ وَشَيْخِ
 طُوسِي سِيدِ وَدِيكَرَانِ بِسْمِ دَعَا رَجَبِ اِيحَابِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأُمُورِ صَلَوَاتُ
 عَلَيْهِ رَوَايَتِ كَرْدِ اَنْتَ كَسْتِ سَتِ دَرْهَرِ زَادِ وَزَهْرِ هَا مَاهِ بَارَكِ
 رَجَبِ اِيحَابِ دَعَا رَجَبِ اِيحَابِ اِنِّي اَسْأَلُكَ الْوَلُودِينَ مِنْ رَجَبِ مُحَمَّدِينَ
 عَلَى الثَّانِي وَابْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمَشْتَبِهِ وَاقْرَبِ بِمَا لَيْتَاكَ خَيْرَ الْقَرَبِ
 يَا إِلَهَ الْمَعْرُوفِ طَلِبِ وَجْهًا لَدَيْكَ رَغِبًا سَأَلَكَ سُؤَالَ مُقَرَّبٍ مُذْنِبِ
 قَدْ وَبَقِيَ دُوبُورٌ وَأَوْتَقَتُهُ عِيُوبُهُ وَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُوبُهُ وَمِنْ
 الرِّزَايَا خُطُوبُهُ نَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحَسْنَ الْاَوْبَةِ وَالتَّزْوُعَ عَنِ الْحَوْبَةِ
 وَمِنْ النَّارِ فَكَارِ دَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِيقَتِهِ فَانْتَ اَمُّ الْاُولَايِ اَعْظَمُ
 اَمْلِهِ وَثِقَتِهِ اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ بِسَائِلِكَ الْبَشِيرَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِشِقَةِ
 اِنْ تَعْتَدِلُ فِي هَذَا الشَّهْرِ رَحْمَةً مِنْكَ وَاسِعَةً وَبِعَمَةٍ وَارِغَةٍ وَ
 نَقِيرِ غَارِ رَقْمَتَا فَانْعِزْ لِي زَوَلَّ الْخَافِقِ وَحَلَّ الْآخِرِ وَمَا هِيَ إِلَيَّ

فِي

الْقُرْآنِ

طاهر و از حضرت رسول ^ص منقول است که در جمیع ماه رجب هر بامداد
 و پین هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ** بیست و بار
 بسوی آسمان بر دارد و بگوید **اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ تَبَّ عَلَيَّ** و این استغفار
 در جمیع ایام سال سنت است و هر مرتبه سون قل هو الله احد در
 جمیع ماه خواندن ثواب بسیار بدان وارد شد است اگر خواهد
 در یک روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه
 هزار مرتبه خواند باشد و ایضا منقول است که هر کس هزار مرتبه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** بگوید در جمیع ماه هزار حسنه برای او نوشته شود و حجت
 در بهشت برای او شهری بنا کند و در هر شب از شبهای ماه هزار
 مرتبه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** وارد شد است صد مرتبه این استغفار
 نیز منقول است و در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت
 بسیار دارد **اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ خَلَّ لَا شَرِيكَ لَهُ**
وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و از حضرت امیر المؤمنین ^ع منقول است که حضرت رسول
 فرمود که هر که در هر شب یا روز ماه رجب شصت و سه مرتبه
 مرتبه **هیراک** از سون حمد و ایه **اَلْكَرْسِيِّ** قل یا ایها الکافرون و قل
هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند
 و سه مرتبه بگوید **سُبْحَانَ اللهِ وَ اَحْمَدُهُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَ اللهُ**
اَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه **اَللّهُمَّ**

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه **اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ**
 و چهار صد مرتبه **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ** بگوید گناهانش را بخواند
 بیست و یک مرتبه بعد از هر قطره های باران و برك در خان و کف و باها
 باشد و در روز عید حق تعالی او را نداد کند که بر آستی تود و دست می
 و به جری ترا شفاعتی میدهم در برادران و خواهران مومن تو و
 حضرت فمود که اگر در عمری یکبار این را بعل آورد حق تعالی هر جری
 هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا
 سنگین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد
 حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از
 قبر و مثل او را در وقت پرواز کردن تا نهای اعمال و نزد سجیدن اعمال
 اعمال در میزان و نزد صراط بر آورد و او را در سایه عرش خود جاده
 و حساب کند و احباب آسان و هفتاد هزار ملک او را مشایعت
 کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه هر چه چشم ندیده باشد و
 کوشی نشیند باشد **صلی چنان** در بیان فضایل و اعمال شب روز است
 تا روز نهم در شب اول ماه غسل سنت است منقول است که هر که در
 شب اول ماه رجب شست و شوی و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون
 آید مانند روزی که از مادر متولد شد است و در وقت دیدن
 ماه دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعا است و هفت مرتبه

بگوید

سون حمد را بخواند از در چشم این کرد و در هر ماهی این است
 و منقولست که چون ماه رجب را بشمارد بگوید اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا
 بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّ وَرَبِّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است که
 هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت کند هشتاد و دو واجب شود البته
 و اجای شب اول شش است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تا توانی
 محافظت نما بر اجای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان
 و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب شب نیمه شعبان و در
 این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن و بسند معتبر از
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در شب اول رجب بعد از نماز
 عشا این دعا بخوان اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مُلْكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ تَكُنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ
 بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَحْسَنِ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ إِذْ
 أَتُوْجَّهَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِتُجِيبَ بِكَ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 الْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَجْعَلْ طَلِبَتِي بِسُحَابَاتِ خُودِ رَاطِبَتِ نَائِدٍ وَ
 بَيْتِ رَكْعَتِ نَمَازِ نَزَارِ دُشْدِ اسْتِ هَر دُورِ رَكْعَتِ بَيْتِ سَلَامِ
 و در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سون قل هو الله أحد بخواند تا از بلا

این دعا
 در هر

دنیا و عذاب آخرت این کرد و شیخ و دیگران بسند معتبر روایت
 کرده اند که حضرت امام موسی در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از
 نماز شب بفرغ میشدند این دعا را در سجده میخواندند لَكَ الْحَمْدُ
 إِنَّ الْحَقَّ لَكَ الْحَمْدُ إِنَّ عَصَاكَ لَا تُصْنَعُ لِي وَلَا لِعَبْدٍ فِي إِخْصَارِ لَمْ
 يَكْ بِأَحْسَنِ مَا قَبِلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقَبْرِ
 وَمِنْ التَّنَادَةِ يَوْمَ الْأَرْفَةِ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ
 عِشْيَ عَيْشَةٍ بَقِيَّةً وَمَبْتَدِئَ مَسْنَةِ سَيِّئَةٍ وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا عَزَّ
 مُحَمَّدٌ وَلَا فَاحِجَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ بِسَائِعِ الْحِكْمَةِ وَأَوَّلِي
 الْعِزَّةِ وَمَعَادِنِ الْعِزَّةِ وَأَعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَى
 غَيْرِهِ وَلَا عَلَى عَقْلَةٍ وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَرَةً وَأَرْضَ عَمَلِي قَاتِنَةً مَعَكَ
 لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَصْرُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا
 يَقْصُرُ فَإِنَّكَ الْوَاسِعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعْيَ وَالْجُودَ
 الدَّعْوَى وَالْأَمْنَ وَالصَّحْرَ وَالْجُودَ وَالْقُوَّةَ وَالشُّكْرَ وَالْمَعَاوَةَ وَالْثَقْوَى
 وَالصَّبْرَ وَالصَّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ وَالْيَسْرَ وَالشُّكْرَ
 وَأَعِزَّنِي لِلْبَارِئِ أَهْلِي وَوَلَدِي إِخْوَانِي فِيكَ وَمَنْ أَحَبَّنِي وَأَصْنَانِي
 وَوَلَدَتِي وَوَلَدِي مِنَ السَّالِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وایضا بسند معتبر منقولست که سحر است که بعد از

سوره بقره
 البقرة
 عیسیٰ

و انعم

سلام گفتن از غار و ترجیح آنکه نشسته است این دعا را بخواند الحمد لله
 الذي لا يتقدح امره ولا يضاف اليه ربه ان ارتكبت المعاصي
 فذلك ثقتي بكم ملك انك تقبل التوبة عن عبائك وتغفر اعين
 سئائهم وتغفر الزلل فانك مجيب لداعيهم ومنه قريب فانما
 اليك من الخطايا وراغب اليك في توفير حظي من العطايا يا حي يا
 القيوم يا منفي البرايا منفي من كل شئ يا مجري من كل محدور
 وقر على السرور واكفي شغواي الامور فانك الله على نعمائك و
 جود عطاياك منكور ولكل خير مندور واز حضرت امام علي نقی
 عليه السلام منقولست که بعد از نماز و ترانید غار این بخواند
 يا نور التور يا مديرا الامور يا مجري البحور يا باعث من في القبور
 يا كفي حين يعين المذاهب كبري حين يغفر في المكاسب موبني
 حين يحقوني الا باعد وعلني الا قارب ومندري بحالسة اوليا
 ومراقبة احبائي في رياضه وساتي بمواستيه من غير حياضه
 ورافعي محاورهم من رطبة الذنوب الى ربوب القريب مبدلي
 بولائه عزة العطايا من ذلة الخطايا اسالك يا مولاي العفو
 والي العسر والشفيع والوزير والليل اذا برى بما جرى به قلم الاملا
 بغفر كفة لا ينهم وباسمائك العظام ومحجك على جميع الانام عليهم
 منك افضل السلام وبما استغفطهم من اسمائك الكرام انصلي

فذلك ثقتي بكم ملك
 سبعة
 واقفا

عليهم وترجئنا في شهرنا هذا وبعده من التهور والايام وان يبلغنا
 شهر الصيام في عامنا هذا وفي كل عام يا ذا الجلال والاكرام والمنين
 الجنا وعلى محمد واله منا افضل السلام واعمال وادعية این شب
 بسیار است و در روز اول فضیلت بسیار دارد و از حضرت
 امام محمد باقر منقولست که در روز اول ماه رجب حضرت نوح
 بکشی سوار شد و امر کرد جمیع انبیا و جن را که با او در کشتی بودند
 که روز بدارند و هر که از روز روز بدارند آنش جهم یکساله داه
 از او دور کرد و از حضرت امام رضا منقولست که هر که روز بدارند
 روز اول ماه رجب از برای رخت در ثواب خدا بهشت و از واجب
 شود و هر که یک روز از وسط این ماه روز بدارند حق تعالی شفا
 او را قبول نماید و مانند ربیع و مضر که دو قبیل عظیم اند از قبایل
 عرب هر که یک روز از این ماه روز بدارند حق تعالی شفاعت او را
 دهد و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه و خاله
 و خاله او و جمیع مسایکان و اشنایان او هر چند هم مشغول
 جهم باشند و شیخ طوسی و دیگران از سلمان فارسی رضی الله عنه
 روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانی رفته بخدمت
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله انحضرت فرمود ای
 سلمان تواز ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه

او از این آیه ها بهتر کند که در آن توبه کند

حضرت معتبر وارد شده است که امام محمد باقر در روز جمعه
 اول ماه رجب متولد شد و موجب نیابتی شریف آن روز گردید
 و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی نقی
 در روز دهم ماه رجب شد و بروایتی دیگر در روز نهم ماه رجب
 واقع شد و بروایت ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز نهم
 واقع شد و ابن عیناش گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم ایماه
 واقع شده است و ولادت حضرت امام محمد تقی در دهم ایماه
 شده است و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده
 و در فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است
 یعنی یزد دهم و چهار دهم و پانز دهم و بسند معتبر از امام جعفر صادق
 منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که
 باجدی زامتهای گذشته نداده است ماه رجب شعبان و ماه
 رمضان و سه شب باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است
 شب یزد دهم و شب چهار دهم و شب پانز دهم و سه سون باین امت
 داده است که مثل اینها بامتهای پیش نداده است سون پیش و سون
 تبارک الذی سید الملک و سون قل هو الله احد پس هر که جمیع
 گذر میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده باشد
 پرسیدند که چه کند فرمود که در شب یزد دهم هر یک از این

سه ماه دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از حمد این سه سون
 بخواند و در شب چهار دهم چهار رکعت نماز بکند و در هر رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد این سه سون را بخواند و در شب پانز دهم
 شش رکعت بخواند و به سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سون
 را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بساید و جمیع کارهای آن
 شود بغیر از شریک بخدا و از حضرت صادق منقولست که هر که ایام
 البیض ماه رجب را در حق تعالی ببرد و زی عبادت یکنوا
 و در روز یکشنبه برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمان
 باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است که ولادت
 با سعادت حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه در میان کعبه
 معطره در روز یزد دهم ماه رجب بود و از ده سال قبل از متولد
 شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابراهیم گفته
 که ولادت حضرت امام علی نقی نیز در روز یزد دهم ماه رجب بود
 در سال دویست و چهار رده از هجرت و شب پانز دهم از لیالی تبرک
 است و غسل در آن سنت است و اجزای آن بعبادت فضیلت بسیار
 دارد و از حضرت رسول منقولست که در شب نیمه رجب حق تعالی
 امر میکند ملئکه را که هر کس را که در دیوان اعمال مؤمنان باشد
 محو کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که روز یزد دهم و چهار دهم

و باز در هر رجب روز بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد
از دنیا زد مگر با توبه نضوح و هر روز که در وقت باشد هفتاد کتا
کثیره اولمزدین شود و هفتاد حاجت او برآورده شود در وقتی که
از قریب از روی می آید و نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد که
هفتاد بند از فرزندان اسمعیل ازاد کرده باشد و شفاعت او را
قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهم
شد باشند و حق تعالی بنا کند از برای او در جنات نعيم هفتاد
هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصر هفتاد
هزار حوریه بوده باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد
و شیخ طوسی علیه الرحمه بسند صحیح از حضرت صادق روایت
کرده است که در شب نصف رجب و از ده رکعت نماز بجای آوردی یعنی
بشش سارم با حمد و هر سون که خواهی چون فارغ شوی هر يك از سوره
حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و آیه
الکرسی با چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سبحان الله و
والحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر پس میگوئی الله الله ربی لا اشرك
بیه شیئا و ما شاء الله و لا قوة الا بالله و در شب روز زیارت حضرت
امام حسین است و کد است و بسند صحیح از ابی نعیم منقولست که
از حضرت امام رضا سوال کرد که زیارت امام حسین در کدام روز

بهر است فرمود که در نیمه رجب یعنی شعبان و در روز یازدهم بخواند
سلمان را یاد کرد که گفتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز
کرده و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود که هر که کندنی و
غنی متبارک گردد و این دعا را بخواند البشک رب شدت و زایل میگردد و این
و این چهار رکعت باید و سلام میکند و هر سون که میخواهد بخواند و **اینست**
البشک اللهم یا مدد کل جبار و معز المؤمنین انت کهفی حین یغیب الدلائل
وانت باری خلقی رحمتی قد کنت عن خلقی غیبا و کنت لکنت من
الها لکن وانت مؤید علی الضعفی اغدائی لولا نصرت ابای لکنت من
القبو حین یا مرسل الرحمه من معادینها و منی البرکة من مواضعها
یا من خص الشموخ و الرقة ق و یا من یغیر یغیر و یغیر و یغیر و یغیر و یغیر
الملك ویر المدد علی غنا فیه من سطوانه خائفون انک یکنون
اللی استقیقها من کربانک و استلک بکربانک الی استقیقها من غریک
و استلک بکربانک الی استنوب الی علی عرشک خلقت بها جمیع خلقک فتم
لک مدعون ان یصل علی محمد و اهل بیتی پس حاجات خود را از
حق تعالی طلب نماید و بداند که عدل اعمال نصف رجب عای امر دود است
که این باب و شیخ طوسی و سید ابن طاووس رضی الله عنهم بسندهای
معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات کشف کربات و دفع

ظلم غلمان مجرب است و مجمل را با تن است که فاطمه مادر داود بن
 الحسن پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام حضرت امام جعفر صادق بود و بیشتر
 داود انصاری را شیر داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه
 خروج کرد و منصور و وافق لشکر فرستاد و او را کشتند و ابراهیم
 برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات
 حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بخراب بردند داود نیز در میان آنها بود
 اما داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و او را خبری بمن نرسید
 پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلوات بیکان و برادران مومن استدعا
 دعا می نمودم و ایشان تقصیر نمی کردند و مطلقا از استجاب نمی یافتند
 و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشته اند و گاهی می گفتند که او را با
 پسران عم او در زیر عمارت زندگداشتند و روز بروز مصیبت من عظیم
 و اندون من بیشتر میشد تا آنکه از غم کد ا ختم و پیر شدم و از ملاقات او نا
 کردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام عارض شده است
 بعبادت انصاری رفتم چون احوال ایشان گرفتم و دعا کردم حضرت فرمود
 که از داود خبر داری و من نیز او را با حضرت داده بودم چون
 نام داود شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست او در عراق
 محبوس است من از ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس دعا
 میکنم که او را دعا کنید و برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافل

از دعاهای مستفاح و دعاهای اجابت و بخاح و ان دعا نیست که در طهارت
 بر آن عمل شود و میشود و ملتکه استقبال میکند خواننده آنرا و بشاف
 میدهند و از اجابت آن دعا نیست که از حجاب الدعوات محو نمیکرد
 و خواننده آنرا توفیق نیست بجز از هشتاد و دو گفتای فرزند طاهرین
 راست گویان چهره گوناگونند اما حضرت فرمود که ای مادر داود ماه محرم
 یعنی ماه مبارک رجب نزدیک شد است و آن ماه هیبت مبارک و رحمت
 ان عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون اغما در اید بفرمودم
 چهاردهم و پانزدهم از که ایام البیض اند روز بدار پس حضرت یکقت
 ان عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن و همه کس تعلیم
 مکن که میترسم که بدست کسی افتد که از برای امر باطل و نامشروعی این
 دعا را بخواند بد رستی که این دعا بسیار شریفست و مشتمل است بر
 اسم اعظم خدا که هر که بخواند و هر چه بخواهد التبت بر او رده میشود
 و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته شود یا دریاها خایل باشند یا
 تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حق تعالی اسان میگرداند
 رسیدن تو بمطلب تو و حاجت تو را بر می آورد و هر که این دعا را
 بخواند خدا مستجاب میکند خواه مرد و خواه زن و اگر چنانچه و ان همه
 دشمن فرزند تو باشند خداوند قادر کفایت شرا ایشان را میکند
 و زبان ایشان را می بندد و ایشانرا منقاد فرزند تو میکند

شریف است
 و بسیار شریف

يا فاضل خواج الطالبين بر هشت بکعت نافله عصر ادا بجای او بی و در
 بعضی از روایات وارد شد است که در هر یک قیافه عشر بعد از حمد سوره
 سون قل هو الله احد و یک مرتبه سون انا اعطناک الکونین بخوان بر نماز
 عشر بار احتیج و ادا بجای او در روایتی وارد شد است که بر روی
 پاکین بنشین پس صد مرتبه سون حمد و صد مرتبه سون قل هو الله احد
 و ده مرتبه آیه الکرسی بخوان پس هر یک ازین سون هارا یک مرتبه
 بخوان سون انعام و بنی اسرائیل و کف و لقان و پس اوصاف و جم
 بحد و حم عسق و حم دحان و انا فتحنا و انا وقت و ببارک الذی یبد
 الملک و النعم و اذ التمام انقبت الخ قران و اگر توانی بر سون
 هارا بخوانی بعوض هر هار مرتبه سون قل هو الله احد بخوان و این
 احوطست و در روایت دیگر وارد شد است پیش از حمد صد مرتبه بگوید
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از این الکرسی
 صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و الکرسی الکرسی نیز
 درست تواند خواند صد مرتبه سون حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد
 بخواند و این الکرسی بسیار بهتر است که تا هم بها خال و ن بخواند **هذا ایست**
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلَّ اللَّهُ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ بَدَّلَ اللَّهُ أَثَرَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ ذُو الْأُلُو

از روی صحیفه دست
 و شیخ مفید علیه السلام
 که در دست کاتبان
 نتوانی اندیشوهای
 مخصوص بخوانی
 صد مرتبه سوره حمد
 و ده مرتبه آیه الکرسی
 و هزار مرتبه سوره قل
 هو الله احد بخوان
 ع
 اولیم الکرسی

الْعَلِيمُ فَاعْلَمَا لِقَطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكُرُوفُ
 أَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ
 الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ التَّعَظُّفُ وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ
 السُّلْطَانُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ الْإِمْتِنَانُ وَلَكَ الْبَسِيطُ وَلَكَ التَّقْدِيرُ وَلَكَ
 التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا بَرَى وَلَكَ مَا لَا بَرَى ذَلِكَ مَا قَوْفُ السَّمَوَاتِ
 الْعُلَى ذَلِكَ مَا خَلَقَ الثَّرَى وَلَكَ الْأَشْوَنُ السَّقْلَى وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَ
 لَكَ مَا تَرْضَى مِنْ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ صَلِّ عَلَى
 خَيْرِ بَشَرٍ أَمْسَكَ عَلَى وَحْيِكَ وَالْقَوِي عَلَى أَمْرِكَ وَالْمُطَاعُ فِي سَمَوَاتِكَ وَ
 مَحَالِ كَرَامَاتِكَ الْحَقِّ لِكَلِمَاتِكَ التَّائِيلاً نَبَاتِكَ الْمُدْمِجَةَ عَدْلِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مِثْلَ صَلَاتِكَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَصَاحِبِ الصُّورِ
 الْمُنِيرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجَلِ لِلشُّعُونِ مِنْ خَفَاتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ دَائِلِ
 فَابْنِ رَوَاجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَلَةِ عَرْشِكَ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى
 مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ الثَّامِنِ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكَرَامِ
 الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْكَرَامِ الْكَائِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ
 الْجَنَانِ وَخَزَائِنِ الْبَرِّانِ صَلِّ عَلَى الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَأْذُ الْجَلْدِ
 الْكَرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آيَاتِ أَدَمَ بِدِيْعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِجُودِ
 مَلَائِكَتِكَ وَابْتَحَثَهُ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمَّا حَوَاءَ الْمَطَهَّرَةِ

التائمين

يَا عَالَمُ يَا فَاضِلُ يَا مَبْدِي يَا مَبْنِي يَا طَاهِرُ يَا حَيُّ يَا مُفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ
 يَا عَادِلُ يَا صَبِيرُ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسْتَعِجِلُ يَا وَاسِعُ يَا زَارِقُ يَا شَدِيدُ الْمَلِكُ
 يَا رَبِّ الْمَدِينِ يَا مَعْرُوفُ يَا مَجْدُ يَا زَارِقُ يَا ذِي الْفَضْلِ يَا سُبْحَانَ يَا مَنْ
 عَلَى مَا سَتَعَلَى كَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ قَدْرِي وَبَعْدَ قَدْرِي
 وَعِلْمُ السِّرِّ وَالْخَفِيِّ يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنْ الْبَصِيرُ عَلَيْهِ
 سَهْلُ السَّرِّ وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ يَا مُرْسِلُ الرِّيحِ يَا فَارِقَ الْأَجْزَاءِ
 يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا ذَا مَا قَدْ فَاتَتْهَا نَائِثَةُ الْكَوْنِ
 يَا جَامِعَ الشَّاتِبِ يَا زَارِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ
 كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ جَبَلٌ لَا يَحْيَى
 يَا فَجِي الْمَوْءَاخِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي
 سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ يَا رَبِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَفَقْرِي وَافْرَادِي
 وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي يَا مَنْ يَدُوكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ
 ادْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِضِ الدَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَغِيثِ الْبَائِسِ
 الْمُهِنِ الْحَقِيرِ الْخَائِفِ الْفَقِيرِ الْعَائِلِ الْمُسْتَغِيثِ الْفَقِيرِ الْمُسْتَغِيثِ
 مِنْهُ الْمُسْتَغِيثِ لِرَبِّهِ دُعَاءُ مَنْ أَسْلَمَتْهُ نَفْسُهُ وَرَفَضَتْهُ أَمَانَتُهُ
 وَعَظَمَتْ فَجَعَتْهُ دُعَاءُ حَرْقِ حَرْقِ خَيْرِينَ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَغِيثٍ

يَا مُسْتَجِيبُ

مِنْ دُعَائِهِ
وَلَا يَسْتَجِيبُ

مُسْتَجِيبُ

رَبِّهِ

مُسْتَجِيبُ اللَّهُمَّ وَإِنَّا لَكَ بِكَ مَلِكُ وَأَنْتَ مَا شَاءَ قَدِيرُ
 وَأَنْتَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ وَأَنْتَ لَكَ حُجْرَةٌ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالرَّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالشَّاعِرِ الْعَظِيمِ وَبِحَبْلِ نَبِيِّكَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لَدَمِ شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيمَ
 وَآخِي وَيَا مَنْ رَدَّ يُوْسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ
 يُوسُفَ وَيَا مَنْ رَدَّ مُوسَى عَلَى امْرَأَتِهِ وَيَا مَنْ أَمْسَكَ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ
 لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا وَلِإِبْرَاهِيمَ عَيْنِي يَا حَافِظَ بَيْتِ شَعْبٍ وَيَا كَافِلَ
 وَلَدِ مُوسَى اسْتَغْنَى أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا
 وَتَجْعَلَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْجِيبِ رِضْوَانِكَ وَأَمَانَتِكَ إِحْسَانًا
 وَغُفْرَانًا وَجَنَانًا وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَقْضَى عَنِّي كُلَّ حَاجَةٍ ضَرِيئَةٍ بَيْنِي
 مِنْ يَدَيْهِ وَتَقْضَى لِي كُلَّ بَابٍ تَلِينُ لِي كُلَّ صَعْبٍ تَهْلِكُ لِي كُلَّ عُسْرٍ وَ
 تُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ ظَالِمٍ يَهْزُمُكَ وَتَكْفِ عَنِّي كُلَّ بَاعٍ وَتَكْتُمَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي حَالًا
 وَتَمْنَعْ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِ عَنِّي كُلَّ عَائِلٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَتَحَاوِلْ
 أَنْ تُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَتُبْطِئَ عَنِّي عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَأَ الْخَلْقَ
 الْمَذْمُومِينَ وَفَرَعَتَهُ الشَّاطِطِينَ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُجْرِمِينَ وَرَدَّ كَيْدَ
 الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ
 تَهْتَدُكُ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بَيْنَ
 بَيْتِكَ وَبَيْنَ هَلْوَى رَوْيِ خُودِ بِرَحْمَتِكَ بِكَ دَارُوكُوا اللَّهُمَّ لَكَ تَحَدُّ

مِنْ أَمْرِ بَيْتِكَ رَوْيِ

يَا كَافِلَ

وَيُسَبِّحُ

وَبِكَ آمَنْتُ فَأَرْحَمَ ذُنُوبِي فَافْتَحْ لِي وَاجْهًا دِي وَفَضْرِي وَفَقْرِي
 إِلَيْكَ يَا رَبِّ پس حضرت فرمود که کسی که اباد بدین آیت بیرون
 آید اگر چه بقدر میسر باشد که آن علامت اجابت ما است و در روا
 ت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند اللَّهُمَّ لَكَ يَجِدُ
 وَبِكَ آمَنْتُ فَأَرْحَمَ ذُنُوبِي وَخُصُّوْني بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ
 وَأَرْحَمَ إِفْرَادِي وَخُصُّوْني بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ
 اللَّهُمَّ يَا سَمِيعُ وَبِكَ اسْتَجِ وَبِحُجَّتِكَ وَرَسُولِكَ وَإِلَه
 آتُوجِّهِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حَرْزٍ وَذَلِّ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاعْظُرْ
 مِنِّي الْحِزْمَةَ كَرِّمًا أَتُجَاوِ عَافِيِي مِنَ الشَّرِّ أَصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ وَبَرِّئَا
 دیکر صد مرتبه در سجده بگوید یا فاضل خواجه الطالین اقص
 حاجتی یا بطلک یا خفی الا لطاف و در روایت معتبره وارد شده
 است که ماد روز او در محضرت عرض کرد که ای سید و آقای من آیا
 این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواندن حضرت فرمود بلی در
 روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد ^{حتی}
 فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را میامزد و در هر ماه که باشد اگر
 ایام البیض انما هر روز بدارد و در روز یازدهم این دعا را بخواند
 بخوی که ذکر شد حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر
 وارد شده است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز که

و تالیفات
 و تالیفات

و تالیفات

و تالیفات

و تالیفات

دعا را بخواند برآورده میشود **مؤلف گوید** که این دعا را
 ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض از یازدهم و بیستم و بیست و یکم
 و یازدهم این دعا را بخواند بمطلوبه میسر گردد و در روایتی که
 اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه که بخواهد این دعا را بدین روز
 بغل آورد خوب باشد و اگر در غیر اینها مجرم که ذالعهده و ذی الحجه
 و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجای ^{بجای} هذا الشهر الحرام بگوید
 بجزه الشهر الحرام و هذا را بدین از ده مرتبه باشد **فصل بیستم**
 در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و
 دیگران رحمه الله علیه گفته اند که در روز هجدهم ایماه ابراهیم
 پسر رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و اندوه و غم بر آنها که درین
 مصیبت شهادت کردند مناسب است خصوصاً عایشه علیها اللعنه
 و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه
 زهرا صلوات الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس
 ارتحال نمود اگر چه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و
 وظالمان آن جگر گوشه حضرت رسالت که عند الغابر بن الخطاب
 علیه اللعنه و العذاب است زیارت احیایا مناسب است
 نبوی که مذکور خواهد شد ان شاء الله و شیخ مفید رحمه الله گفته
 است که در بیست و یکم ایماه معویه علیه اللعنه مجتهد و اصل

ششمین سال که این روز را روز دوازدهم ازین روز و در روز
بستیم این ماه خارجیا خجری هر روز از مبارک حضرت امام
 جعفر بن موسی صلوات الله علیه زدند زیارت آنحضرت و این
 وفات آنحضرت مناسبت است در روز بیست و چهارم این ماه فوج خجری
 بردست معجزهای حضرت اسدالله الغالب علی ابن ابیطالب جاری شد
 و موجب بودی دست آنحضرت گشته شد گفته اند روز آنروز بگو
 این نعمت زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ علیه الرحمه ذکر کرده
 است که شهادت حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه در روز
 بیست و پنجم ماه رجب واقع شد اما احادیث بسیار در فضیلت اینروز
 و ثواب و نوازش و ارشد است و روایتی نقل کرده اند از ابن
 بابویه و غیره که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز بیست و پنجم
 رجب مبعوث بر سالت شد و این مخالف شهروراسته احادیث
 بسیار بعد ازین مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزن اش شکی
 نیست چنانچه از حضرت امیرالمومنین منقول است که روزه اش که
 دو بیست سال گناه است بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا موسی است
 که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روز بداد حق تعالی روز او را
 گناه هفتاد سال گناه کرداند و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که
 روز بیست و ششم ماه رجب را روز بداد حق تعالی روز او را

گناه هفتاد سال گناه کرداند و روز بیست و هفتم این ماه ازین
 اعیان عظیم است و در بیست و هفتم که حضرت رسول در آنروز
 بر آمدی مبعوث گردید و جبرئیل برید پیغمبری را آنحضرت نازل شد و
 و شمس بر شش بسیار مبارک است و بسندهای بسیار معتبر از امام محمد
 تقی منقول کرده ماه رجب شبی هست که بهتر است این برای مردم از آنجمله
 افتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است و در صبح آنشب
 حضرت رسول بر سالت مبعوث شد و کسی که عبادت کند آنشب را
 مثل آنحضرت سال عبادت خدا باو عطا کند پرسیدند که عمل آنشب
 چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب هر وقت از شب بیدار
 شوی خوابی از نصف شب بخواه بعد از آن برخیز و دو و از ده رکعت نماز
 بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یکسوی
 از سوره های کوچک بعد از این یا حی یا قیوم و چون از همه فارغ شوی
 چنانچه نشسته شوی حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلنا فی لیل القدر
 و اینه الکری هر یک از هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَلْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ
 مِنَ الدِّلِّ وَلَمْ يَكُنْ تَكْبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ عَرْشِكَ عَلَى أَرْكَانِ
 عَرْشِكَ وَمَنْعَتِ الرَّحْمَةِ مِنْ كَيْدِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ

میفرماید

وَفِيهِ لَاحِظٌ عَلَى الْأَعْيُنِ وَبِكَافِئَاتِكَ ثَمَامَاتُهَا مَا يَنْصَلِي عَلَى خَيْرِ رَأْيٍ مَحْدٍ
 وَأَنْ تَقْعَلَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِرِجْهِ حَاجَتُكَ خَوَافِي طَلَبُكَ كَمَا هُوَ جَاطِلِي
 مُسْتَجَابٌ بِشُودٍ مَكْرُوكٌ خَوَافِي طَلَبِي بِأَقْطَعِ رَحْمِي بِأَهْلَاكَ جَعَلِي أَرْوَمًا
 بِأَطْلَبُكَ بِرُغْزِشِ رُفُوفٍ بَدَارَكَ أَرْبَابِي حَسَابُ شُودِ بَرُونَ يَكُنَا
 وَبِسَدِّ مَعْبَرٍ بِكَرَارِ حَضْرَتِ هُوسِي بِنِ جَعْفَرِ مَقُولِ كَرْدِ شَبِيتِ
 هَقْمِ مَاهِ رَجَبِ هُرُوفِ كَرِازِ شَبِيتِ سَدِّ وَازِدِ رَكْعَتِ غَايِجِ أَوْرِ
 وَدَرِ هَرِ رَكْعَتِ بَعْدِ زَنُورِ سَوْنِ حَمْدِ جَهَارِ مَرْتَبَةِ سَوْنِ قُلْ عَوْدِ بَرْتِ
 الْقَلْبِ وَقُلْ عَوْدِ بَرْتِ النَّاسِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِجَوَانِ وَجُونِ أَرْوَا
 رَكْعَتِ فَاغْنِ سَوِي دَرْ هَمَانِ مَكَانِ جَهَارِ مَرْتَبَةِ بَكُولِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
 اللَّهُ أَكْبَرُ وَاحْدٌ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا لِلَّهِ الْعَلِيِّ
 بِرِجْهِ حَاجَتُكَ خَوَافِي طَلَبِي **مَوْلَانِي** كَهْمِيكَ زَيْنِ دُورِ وَابْتِ
 عَلِ كَنْدِ خَوَابِ سَتِ أَكْرَهِي دُورِ بَكَنْدِ بَهْرِ سَتِ أَوْ مَنَازِ شَبِ بَضْفِ جِثِ
 كَهْ بَسَدِ جَمِيعِ مَعْدِ كُودِ شَدِّ دَرِ بِنِ شَبِ مَسْجِدِ سَبِّ زِيَارَتِ حَضْرَتِ سَوْلِ
 وَحَضْرَتِ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا دَرِ بِنِ شَبِ مَنَاسِبِ سَبِّ زِيَارَتِ
 دُعَايِ زَوَارِدِ شَلِ سَتِ كَرْدِ رَايِ شَبِ جَوَانِ سَدِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِالْحَجَلِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعْظِمِ وَالرَّسُولِ الْكَرِيمِ أَنْ تَقْضِيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَإِلَيْهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِرَحْمَتِنَا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ
 اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بَرَزْنَا بِهَا رِسَالَةَ فَضْلِكَ يَا وَكِيلَ

بجا آوردن و در آن
 دوایت وارد شده است
 که در این شب نیز بجا آورد
 و شیخ طوسی علیه السلام گفته
 است که غسل در این شب
 عظیم

اجتهاد

أَجَلْتُمْ بِمَا جَعَلَ الشَّرَفَ حَلَّتْهَا اللَّهُمَّ فَأَسْأَلُكَ بِالْبَعْثِ الشَّرِيفِ
 وَالسَّيِّدِ الطَّيِّفِ الْعَصْرِ الْعَقِيقِ أَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَإِلَيْهِ وَأَنْ
 تَحْجَلَ لَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي شَأْنِ الْيَاكُنِ مَقْبُولَةً وَتُجَنِّبَنَا مَقْصُورَةً
 وَحَسَنًا تَنَا مَشْكُونَةً وَسَيِّئًا تَنَا مَسْتَوْنَةً وَقُلُوبَنَا بِحُسْنِ الْفُؤَادِ
 مَسْرُورَةً وَأَرْزَاقَنَا مِنْ كَذَلِكَ الْبَرِّ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْلَمُ
 وَلَا نَرَى أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَإِنَّ إِلَيْكَ الرَّجْعِي وَالْمُنْتَهَى وَإِنَّ
 لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْجَا وَإِنَّ لَكَ الْآخِرَ وَالْأَوَّلَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ
 بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنُخْرَى وَأَنْ نَأْتِيَ مَا عَنَّا نَهْنَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيدُكَ مِنَ النَّارِ فَاعْزِزْنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَنَسْأَلُكَ
 مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ فَارْزُقْنَا بِمَعْرُوكِ وَأَجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْوَاقِنَا عِنْدَكَ بِرِسْنَا
 وَأَحْسِنْ أَعْمَالَنَا عِنْدَ أَقْرَبِيَا جَانِنَا وَأَطْلُ بِطَاعَتِكَ وَمَا يَفْرَبُ
 إِلَيْكَ وَتَحْطِئْ عِنْدَكَ وَبِزَلْفِ لَدَيْكَ أَعْمَارَنَا وَاحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِنَا
 وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمَنْ عَلَيْنَا وَتَفْضِلْ
 عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِأَبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَ
 أَبْنَائِنَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِنَفْسِنَا يَا أَرْوَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ
 تَقْضِيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَإِلَيْهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
 الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَبُ الْمَكْرَمَةِ الَّذِي كَرَّمْتَنَا بِهِ

اَوَّلَ شَهْرِ الْحَرَمِ الْمُقَدَّسِ
 رَجَبِ

من بين الامم فلنك الحمد يا ذا الجود والكرم فاسالك ببر وباسمك
الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر
في طورك فلا تخرج منك الى غيرك ان يصلي على محمد واهل بيته
الطاهرين وان جعلنا من العاملين فيه بطاعتك والاملين
فيه يسفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك
خير مقيل في ظل ظليل وملك جليل فانك حسنا ونعم الوكيل اللهم اقبلنا
مقبلين مخلصين من غضوب علينا ولا ضالين رحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اني اسالك بغير اسم مغفرتك وبواجب رحمتك السلام من كل
اثم واليقظة من كل بؤس والقود بالجنة والنجاة من النار اللهم دعائك
الداعون ودعوتك فسا لك السائلون وسالك وطلب اليك
اللهم انت الثقة والرجاء والىك متمسكي الرعية والدعاء اللهم فصل
على محمد واله واجعل اليقين في قلبي والثور في بصري واليقين في
صدي في ذكرك في الليل والنهار على لسان في ديني واسعا غير ممنون
ولا محظور في ديني وبارك لي فيما رزقني واجعل غناي في نفسي
ورغبتني فيما عندك رحمتك يا ارحم الراحمين يسبحون ربكوا الحمد
لله الذي هدانا لهذا لم كنا لانله ولا يهتدون له ووقعنا لظا عنده يسبحون
بكوشكوا شكر اصد مرتبه يسبحون ربكوا الحمد لله الذي
فصدك حاجتي واعمدت عليك بمسا لي وتوجهت اليك يا غني

اقلينا

الطاهرين وطلب اليك

وساد في اللهم انفعنا بحبيبتهم واورثنا مودتهم وارزقنا من رزقهم
وادخلنا الجنة في يوم نزلهم رحمتك يا ارحم الراحمين ودرود
ببيت وبقسم غسل بيت استادن اش فضيلت بسيار دارد
وبسند هاء معتبر از حضرت صادق منقولست كه روزن اش برآ
بارون هفتاد سال و بروايت ديكر شصت سال وايضا منقولست
كه حسن بن راشد از حضرت صادق رواي كه كذا يا غير عيد هاي
مشهور عيدي هست حضرت فرمود بلي شريفتر وفاضلتر روزنيست كه
حضرت رسول رسالت مبعوث شده است وان ببيت وبقسم ما
است بايد كه روزن بداري و صلوات بر محمد وال محمد بسيار بفرستي
وزيارت حضرت رسول و حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليهما
درين روز منقولست و نماز اين روز بطرق مختلفه وارد شده است
واكثر گفته اند كه پيش از نوال بايد كرد و از اكثر احاديث ظاهر ميشود
كه در هر وقت روز كه بكنند خوبست و بسند معتبر از زيان بن الصلت
منقولست كه چون حضرت امام محمد باقر صلوات الله عليه بر بعدا
تشریف آوردند در روز نصف رجب روز ببيت وبقسم روزن دانند
و جميع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند كه اين روز را روزن
بدارند و در هر يك دو از ده ركعت نماز بكنند يعني هر يك دو ركعت
بيك سلام و هر ركعت با محمد و هرسون كه خواهد بكنند و چون

اَوَّلُهُ قَارِعٌ شُونَ سَوْنٌ حَمْدٌ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْعَلَقِ
 وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ هَرَبْتُ اِيْجَهَارَ مَرْبَةٍ بِجَوَانِدِيْ جِهَارِ
 مَرْبَةٍ بِكُوَيْدِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسِجَاهِ مَرْبَةٍ بِكُوَيْدِ اللَّهِ
 اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا بِسِجَاهِ مَرْبَةٍ بِكُوَيْدِ لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي
 أَحَدًا وَبِسُندٍ مَعْبُودٍ بِكِرَازِ حَضْرَتِ صَاحِبِ لَا مَرُصْلَوَاتِ اللَّهُ عَلَيْهِ
 مَنُوقِلِسْتِ كَرْدِيْنِ رُوزِ دَوَازْدَه رَكَعَتِ نَمَازِ جَامِي اَوْدِيْ دَرِ مَهْرِ
 رَكَعَتِ بَعْدَ از حَمْدِ مَرْهُونِ كَرْمِيْزِ شُودِ مِيْخَوَانِي وَبَعْدَ از مَرْهُونِ رَكَعَتِ
 سَلَامِ مِيْكَوَانِ دَعَا مِيْخَوَانِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيْكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ وَكَبْرَهُ تَكْبَرًا يَا
 فِي مَدَنِي يَا صَاحِبِي فِي شَدَّةٍ يَا وَلِيَّيْ فِي نَعْمَةٍ يَا غِيَاثِي فِي رَعِيَّتِي يَا
 بِنَاجِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غِيْبَتِي يَا اِيْمَانِي فِي وَحْدَتِي يَا اِنْسَانِي
 فِي وَحْشَتِي اَنْتَ السَّارِعُ عَوْرِي فَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَلَكَ
 الْحَمْدُ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاسْتَرْعُوْنِي وَآمِنْ رَوْعِي وَ
 اَقْلِي عَثْرَتِي وَاصْنَعْ عَنِّي جَزْمِي وَتَجَاوِزْنِي سَيِّئَاتِي فِي اِيْجَهَارِ
 الْجَنَّةِ وَعَدِ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوْا يُوعَدُوْنَ وَبِحُجُوْنِ اَزْمَارِ
 فَارِغِ شَوِيْ سَوْنِ حَمْدِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ
 الْعَلَقِ وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ اَنَا

وَأَنْتَ الْغَيْثُ صَرْعِي
 فَلَكَ الْحَمْدُ

اَزَلَا وَابْرَ الْكِرْمِيْ هَرَبْتُ مَرْبَةٍ مِيْخَوَانِي بِسِجَاهِ مَرْبَةٍ بِكُوَيْدِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ بِسِجَاهِ مَرْبَةٍ بِكُوَيْدِ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِرَبِّيَ شَيْئًا بِسِجَاهِ
 حَوَاجِي اَزْخَلِ يَطْلُبُ بِسُندٍ مَعْبُودٍ بِكِرَازِ حَضْرَتِ مُوسَى بِحُجْرَةِ مَنُوقِلِسْتِ
 كَرْمِيْزِ سَبَابِ دَعَا رَدِ رُوزِ مَبْعَثِ جَوَانِدِيْ يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالْجَوَادِ
 وَخَصَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوُ وَالْجَوَادُ يَا مَنْ عَفَى وَتَجَاوَزَ عَنِّي وَتَجَاوَزَ
 يَا كَرِيْمُ اَللّهُمَّ وَمَا كَدَى الطَّلَبُ وَاعْتَبِ الْجِدْلُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرْسُ
 الْاِمَالِ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ الْاَمْنُكَ وَخَدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ اَللّهُمَّ اِنِّي
 اِبْدَسُّبِلِ الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُسْرِعٌ وَمَتَاهِلِ الرَّجَاءِ اَلَيْكَ مُسْرِعٌ وَابْوَا
 الدَّلَالَةِ لِيْ دَعَاكَ مُفْتَحٌ وَالْاِسْتِعَاثَةِ لِيْ اِسْتِعَانُ بِكَ مُبَاحِثٌ
 وَاعْلَمْ اَنْتَ لِدَاعِيْعِيْكَ بِمَوْضِعِ اِجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ اِلَيْكَ بِمَرَصِدِ اَعَانَةٍ
 وَأَنْ فِي اللّهِفِ اِلَى جُودِكَ وَالْيَقِيْنِ اِنْ بَعْدَكَ عَوَضًا مِنْ مَنَعِ الْاِيْمَانِ
 وَمَنْدُوحِ عَنَّا فِي اَيِّدِ الْمُسْتَأْزِنِ وَأَنْتَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا
 أَنْ يَجْهَرُ الْاَهْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتَ اَنْ اَفْضَلَ رَاوِدِ الرَّاحِلِ اِلَيْكَ
 عُمْرُ اِرَادَةٍ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَرْمِ اِرَادَةٍ قَلْبِي فَاَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ
 دَعَاكَ لِيْهَا رَاجٍ بَلْعَنَةِ اَمَلِهِ اَوْ صَارِخِ اِلَيْكَ اَعَشْتُ صَوْرَتَهُ
 اَوْ مَلِكُهُ مَكْرُوْبٌ فَرَجَّتْ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مَذْبَحُ خَاطِي غَفَرَتْ لَهُ اَوْ
 مَعَاذِ اَنْتَ تَعَمَّكَ عَلَيْهِ اَوْ فَيْعُ اَهْدَيْتَ عَيْنَاكَ اِلَيْهِ وَلِعَلَّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَعَشْتُ بِسْمِ

الدِّعْوَى عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنَزَلَةٌ الْأَصْلَبُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَقُضِيَ
 حَوَاجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَبُ الْمُحَرَّمِ الَّذِي أَكْرَمَ تَابَهُ
 مَنْ بَيْنَ الْأُمَمِ يَأْذِي الْيُحُودَ وَالْكُرُمَ فَاسْتَغْفِرْ لِي بِرَبِّكَ الْأَعْظَمِ
 الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقِرْ فِي ذَلِكَ
 فَلَا تَخْرِجْ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَتَحْتَلْنَ مِنَ الْعَالَمِينَ فِيهِ بِطَانَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِبَاطِنَتِكَ
 اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ حَيْرَ
 مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِ
 الْمُصْطَفِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا
 هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ وَبَكَرَ أَمْنِكَ جَلَلْتَهُ وَبَارَكْتَ لَنَا فِي الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ
 وَصَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَنْزَلْتَهُ وَبَارَكْتَ لَنَا فِي الْكَلِيمِ أَحَلَلْتَهُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً وَائِمَّةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِ
 نَبِيِّنَا وَاجْتِمَاعِنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى سَمِيِّ أَجَالِنَا وَمَدْقِلَتِ الْبَيْتِ مِنْ أَعْمَالِنَا
 وَبَلْعَانِ رَحْمَتِكَ أَفْضَلَ أَمَّا لَنَا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبِاسْمِهِ اللَّهُمَّ رَضَاءُ مَقُولِ اسْتِ
 هَرَكَةِ رُوزِ بَيْتِ هَشْتَمِ مَاهِ رَجَبِي وَنِ بَدَارِ دَهْكَانِ نُوْدَسَالِ كَاهِ
 كَرْدِ دَوْهَرِ رُوزِ بَيْتِ هَشْتَمِ نَارِ وَنِ بَدَارِ دَهْكَانِ صَدَسَالِ كَاهِ
 كَرْدِ دَوْهَرِ رُوزِ سِيَامِ نَاهِ زَارِ وَنِ دَارِ دَعْوِ تَعَالَى كَاهَانِ

اَوَّلُ شَهْرِ الْحَرَمِ وَ
 اَكْرَمُ تَابِهِ

واین آوازها بود در روز آخر نماز سلمان شست است بخوی کرد و اقول
 مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم نیز احتیاط
 بکنند و در رکعت عواش برای هر شیء آینه نماز مخصوصی ذکر کرده اند
 چون سندان صبری بظن رسیدن خواستم ایراد نمایم و چون دنیا و شهوات
 ایراد میفایم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوات خوب
 بکند بدینست **شبهه** سی رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ستر مرتبه
 قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه قل هو الله احد **دوم** ده رکعت با حمد
 و مجد **سیم** ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سو ان ارجاء نصر الله دهم
چهارم صد رکعت در هر رکعت اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق
 و در هر رکعت دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس **پنجم** شش رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید **ششم** دو رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه اینه الکرسی **هفتم** چهار رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و
 بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع بخواند
هشتم بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه
نهم دو رکعت مجد و پنجوبت الهکم التکاثر **دهم** دوازده
 رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه توحید یا **ازهم** دوازده رکعت
 با حمد و دوازده مرتبه اینه الکرسی **دوازدهم** دو رکعت با حمد و اینه الکرسی

سورة محمد
 یعنی ۳۰
 سورة توحید
 یعنی ۳

الرسول ده مرتبه **سيزدهم** ده رکعت دو رکعت اول بعد از حمد
 سون و العاديات و در رکعت دوم **الحکم الکاکثر** **چهارم** سی
 رکعت در هر رکعت بعد از حمد سون توحید و آیه قل انما انا بشر کم
 تا آخر سون **پانزدهم و شانزدهم** سی رکعت با حمد و ده مرتبه سون
 توحید در هر رکعت **هجدهم** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید
 و معوذتین هر یک ده مرتبه **نوزدهم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد پانزده مرتبه توحید و آیه الکرسی **بیستم** دو رکعت در هر
 رکعت سون حمد و پنج مرتبه انا انزلناه **بیشتر** شش رکعت در هر
 رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید
بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سون حمد و هفت مرتبه
 قل یا ایها الکافرین و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات
 بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **سی و سوم** دو رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد پنج مرتبه سون و **القصی** **چهارم** چهل رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد آیه من الرسول و سون توحید یک مرتبه **بیست و چهارم** بیست
 رکعت دو میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیه امن
 الرسول و سون توحید یک مرتبه **بیست و پنجم** دوازده رکعت در هر
 رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید **بیست و ششم** **هفتم و هشتم و نهم**
 دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سون اعلی

در هر رکعت
 در هر رکعت
 در هر رکعت
 در هر رکعت

و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات
 بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار **سی و چهارم** ده رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثوابهای بسیار
 مذکور است و بنابر عدد اعتماد برستد ذکر نکردم و جمیع نوافلی که
 مذکور میشود هر دو رکعت یک سلام است بعضی که طولی دارد
 و میان شام و خفتن واقع شده است باید بعد از آن داخل شدن
 وقت خفتن واقع شود که نشخالی از اشکالی نیست لهذا نماز نشخو
 شب غایب درین رساله ایراد ننموده ایم انکه از طریق وافر نقل شده
 است و معتبر نیست **باب دوم** در بیان فضایل و اعمال امثالک
 شعبان و ایام ولایالت و در آن نیز پنج فصل است **فصل اول**
 در بیان فضیلت این ماه است و ثواب و ناس بدانکه فضل ماه
 شعبان زیاده از ماه رجاست و منسوبست بحضرت سید
 انبیا صلی الله علیه و آله و آله چنانچه منقولست از حضرت صادق
 که چون حضرت رسول ماه شعبان را مشاهده می نمود امر می نمود
 نذا کنند را که نذا کنند در میان مردم مکر ای اهل مدینه من
 رسول از جانب رسول خدا بر شما و میفرماید که شعبان **ایست**
 خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر **مستتر**
 صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی بحضرت را

شنیدم روز شعبان از آنکه نکرده و نازدن ام ترک نخواهم کرد
انشاء الله تعالی و فرمود که روز ماه شعبان و ماه رمضان و ماه
است از جانب خدا برای جمیع کاهان و ایضا منقول است از امام سلمه
 که حضرت رسول هیچ ماه را تمام روز نمیداشت مگر ماه شعبان که
 از او صل میگرد ماه رمضان و ایضا منقول است که از آن حضرت
 سؤال کردند که کدام روز از روزهای سنت افضل است فرمود
 که روز شعبان برای تعظیم ماه رمضان و آن حضرت امام محمد
 باقر منقول که حضرت رسول ماه شعبان را روز میداشت
 و وصل میکرد بر روز ماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خدا
 و روز هر دو کاهان گذشتند و اینست است و ایضا
 از حضرت باقر منقول است که هر که ماه شعبان را روز بدارد او را
 پادشاه اندازند از هر امر و شقی و از قتمهای معصیت و قتمهای رقت
 غضب و از حضرت سالت پناه صلی الله علیه و آله منقول است که
 ماه شعبان ماه هیبت شریف است و این ماه منتهی حاکمان عرش الهی
 از تعظیم بنمایند و حق و حرمت از ایشانند و انما هیبت که زیاد
 میشود در آن روزهای بندگان از برای ماه رمضان و زیارت
 در آن بهشتها را و از شعبان نام کرده اند برای آنکه مشعشع بسیار
 میکرد در آن روزهای مؤمنان و حسن در آن ماه مضاعف

میکرد و هفتاد برابر و گاه در آن بست میکرد و امر ندید میشود
 و اعمال خیر در آن مقبول میکرد و خداوند بخیر و نیکو میدید
 روز داران و عبادت کنندگان اینها بین مباهات میکنند از آن
 حاکمان عرش پس در فضیلت روز هر دو اینها انقدر فرمود
 که ذکر موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقول است که در روز شعبان ذخیره بند است از برای روز قیامت
 هر بند که در شعبان روز بسیار بکشد الله حق تعالی امر معیت
 او را با صلاح آورد و کفایت کند در شمنان او را و کمتر ثوابی که
 بر او داران روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای
 او واجب گردد و بسند های معتبر از آنحضرت منقول است که حضرت رسول
 فرمود که شعبان ماه ممنت و رمضان ماه خداست پس هر که بگوید
 از ماه من روز بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که در روز
 از ماه من روز بدارد کاهان گذشتند او امر ندید شود و هر که
 روز از ماه من روز بدارد او را اندک عمل از سر گیرد یعنی هیچ گاه
 نداید و بسند عالی از حضرت امام رضا منقول است که هر که یک روز شعبان
 از برای خدا روز بدارد داخل بهشت شود و هر که در یک روز شعبان
 هفتاد مرتبه استغفار کند در روز قیامت در زمین حضرت رسول
 محض شود و گرامی داشتن خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان

صدقه کند که بر بصره از عمر ما باشد خدا بداند او را این جعفر حرام
 کرد اندوهر که سه روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل کند نماز و
 خدا ثواب بزرگ و ماه متصل ای او بنویسد و این باب و برقی روایت
 کرده است که از اسامی رسیدند که کدام ماه از حضرت رسول زیاده از ماه
 دیگر روزه میگیرد گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند
 و اما هیبت که در آن ماه عملها پیوسته خدا بالا میبرد و دوست میدارد
 که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است که
 از حضرت پرسیدند در روزه رجیفر بود که چرا غافلند از روزه شعبان
 افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیرالدین که فرمود
 شعبان ماه منتهی هر که از ماه من روزه در بهشت و واجب شود و هر
 دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقها باشد و هر که
 تمام ماه را روزه دارد و پیوندد که ماه رمضان تو نباشد از هر که که
 و برکت هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد پسند
 صحیح از حضرت صادق روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان روزه
 دارد بهشت او را واجب شود و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و ایضا
 بسند بسیار معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل
 میشود حضرت امام زین العابدین علیه السلام خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه
 من میاندازم چه ماه هیبت از ماه شعبان است و حضرت رسول میفرمود که شعبان

ماه منتهی پس روزه بداند و اینها از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب به
 پروردگار خود یعنی خداوندی که جان علی را بحسن بدست اولست سوگند یاد میکنم
 که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر المؤمنین صلوات الله علیه
 که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب به خدا و از برای
 دارد و نزدیک کرد بکرامت خود در روز قیامت و ایضا از برای او واجب
 و ایضا از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که
 شعبان ماه منتهی ماه رمضان ماه خداست پس هر که ماه را روزه بداند در
 شفاعت کنم او را در روز قیامت هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مؤمن
 او کرد و در دوزخ است و از آنجا نکند از روز قیامت و ایضا در قیامت باروی
 سفید خورانی و نامرعل او را بدست است او دهند و نامرعل بود و در بهشت
 بدست چای و دهند تا آنکه او را بنزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را
 ندا کند که ای بنده من او بگوید است ای خداوند من پس خدا فرماید
 که روزه داشتی از برای من او بگوید بلی ای ای من پس خداوند جلیل ندا
 ما را نکند که بگوید بدست من او بگوید بنده پیغمبر من پس بیاورند او را از
 من بگویم با و ماه را روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم با و که من مر و شفا
 تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق خود را بر بند خود بخشیدم اما آنچه
 خلق من هر که از او عفو کند من انقدر عفو میاورم و بدیدم که او را ضعیف شود پس من
 دست او را بگیرم و بیاورم تا بنزد صراط پس من دست او را بگیرم و بیاورم تا بنزد

صراطین بنیم که صراطی ازین است میسرند و پایگاه کاران روان بنشیند
 پس ستار و دیگر مملکتی که موکل است بر صراط کویا کیست اینم که می بین
 فلان کی است از امتی که در دنیا ماه هزارون گرفته است بامید شفاعت
 من و ماه خدا را روز داشته است از برای طلب عذ خدا پس او را از صراط
 بگذرانم بگو خدا تا انکه او را بدی هشتاد و سه نام پس رضوان گوید که امروز ^{ذبت}
 که در او ای امت تو می گفتم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت میرالمؤمنین
 فرمود که روز بداید ماه خدا را تا بیا شامید از شراب سر به بهشت **فصل دوم**
 در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پس در حضرت امام رضا ^{علیه السلام} منقول است
 که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزید شود
 اگر چه بعد دشتادهای آسمان باشد و در کا جبین بن سعید از حضرت
 صادق ^{علیه السلام} منقول است که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است پس اینها
 بسیار بفرستید صلوات بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند
 زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات بر او بر آید ^{استغفار}
 و از حضرت صادق ^{علیه السلام} منقول است که هر کس در این ماه شعبان استغفار
 و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد
 که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مودی پشید
 که چه کند بگوید فرمود بگو استغفر الله و استسئل الله التوبه و بسند معتبر

از حضرت امام رضا ^{علیه السلام} منقول است که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد
 مرتبه بگوید استغفر الله و استسئل الله التوبه بنویسد حق تعالی برای او را
 یزیری را تا آن جهنم و بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را
 و بسند های معتبر منقول است که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه
 بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم الحي القيوم و انوب
اليه حق تعالی روح او را در اقی مبین جاد دهد و آن فضای وسیعی
در پیش عرش و در آن ضلعه ها جا ریت و قد جاد در کاران فرها است
بعد ستارگان آسمان و در بعضی از روایات الحي القيوم پیش از الرحمن
الرحیم است و هر دو خوب است و بسند معتبر منقول است که حضرت امام رضا ^{علیه السلام}
عليه السلام در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه را
این صلوات را بخواند اللهم صل على محمد و آل محمد تجز النور
و موضع الرسالة و مختلف الملائكة و معدن العلم و اهل بيت الوحي
اللهم صل على محمد و آل محمد الكفالك الجارين في الحج الغامرين ما من
فيهم و يعرف من رعا المتقدم لهم ما رقى و المتوخر عنهم زاهو
واللذين لم يأتوا على محمد و آل محمد الكفالك الجارين في الحج الغامرين ما من
فيهم و يعرف من رعا المتقدم لهم ما رقى و المتوخر عنهم زاهو
و غياث المصطر المستكين و عجا الخافين و عصمة المعصمين اللهم
صل على محمد و آل محمد صلواتك طيبة تكون لهم رضا و رضى محمد و آل
محمد آراء و صفات بحول منك و قوة بآرب العالمين اللهم صل على محمد

وَالْحَمْدُ لِلطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أُوجِبَتْ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَفُضِّلَتْ لَهُمْ
 دَرَجَاتُهم اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزِّ قُلُوبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي
 بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مَوَاسِيَهُمْ مَنْ قَرَّبْتَ عَلَيْهِ مِنْ يَدِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَى مَنْ
 فَضَّلْتَ وَنَشَرْتَ عَلَى مَنْ عَذَّبْتَ لَا تُخَيِّبْنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ رَجَبٍ
 سَيِّدُ رُسُلِكَ صَلِّ عَلَى مَنْ عَزَّاهُ اللَّهُ بِشُعْبَانَ الَّذِي حَقَّقَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ
 وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ يُؤَدِّي لَكَ رُسُوكَ بِدَابِّ فِي حَيَاتِهِ وَفِيَاةٍ فِي آيَاتِهِ
 وَأَبَايِهِ بِجُوعِكَ فِي أَوَامِهِ وَأَعْظَمِهِ إِلَى حُلِّ حَامِيهِ اللَّهُمَّ فَاعْنَا عَلَى
 الْأَسْنَانِ بَنِيهِ فِيهِ وَبِئْسَ الشَّفَاعَةُ لَكِنَّهُ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي فِيهِمَا
 مُتَقَرِّقًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْمَعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مَسْبُوعًا حَتَّى الْفَاكِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَنِّي أَيْضًا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِبًا قَدْ أُوجِبَتْ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ
 وَأَتَرَكْتَنِي بَارِ الْقَرَارِ وَحُلِّ الْأَحْيَاءِ وَسَيِّدِ الْبَرِّ طَارِسٍ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ بِسَيِّدِ
 مَقْبَرَاتِ الْأَنْبِيَاءِ بِرَوَايَةِ كَرَمِهِ اسْتَكَرَّ ابْنُ مَنَاجَاتِ حَضْرَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِمَا مَنْ أَرْفَزَنِي وَأَسْأَلُهُمُ السَّلَامَ كَرَمًا شُعْبَانَ بِمُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْمَعْ دُعَائِي إِذْ دَعَوْتُكَ وَأَسْمَعْ بَدَائِي إِذَا
 نَادَيْتُكَ وَأَقْبَلْ عَلَى إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْجِدًا
 مُسْتَسْكِنًا لَكَ مُصْرَعًا إِلَيْكَ رَاجِعًا لِيَدَيْكَ تَوَائِي وَتَعْلَمُ مَا فِي بَيْتِي وَخَيْرُ
 حَاجَتِي وَبِعَرَفِي خَيْرِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُخْفِي وَمَوَاسِي وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أَبْدِي بِهِ مِنْ مَنَظَرٍ وَأَقْفُو بِهِ مِنْ طَلَبِي وَارْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَتَجَرَّبْتُ بِمَا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

عَلَى أَسْبَدِي فَمَا يَكُونُ مَقِي إِلَى عِرْصَتِي مِنْ سِرِّي عَلَى سَبِيلِكَ لَا
 يَدْعُكَ زِيَادِي وَتَقْصِي وَتَقْصِي وَتَقْصِي إِلَيَّ أَنْ حَرَمْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يَدْعُكَ
 وَأَنْ خَدَّيْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يَصِيرُ إِلَى عِزِّكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ ظِلِّكَ
 إِلَيَّ أَنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسَاهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَانْتَهِلْ أَنْ تَجُودَ عَلَى تَفْضِيلِ سَعْيِكَ
 إِلَيَّ كَأَنْ تَبْعِي وَأَقْبَلْ بِرَبِّكَ وَقَدْ ظَلَمْتُ أَحْسَنَ قَوْلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ مَا
 أَهْلَكَ وَتَعَذَّبْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَيَّ أَنْ عَفَوْتَ مِنْ أَوْلَى نِكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ
 مَدَدُنَا أَجَلِي لَمْ يَدِنْ مِنْكَ عَلَيَّ فَقَدْ جَعَلْتَ الْأَفْرَادَ بِالدَّسَالِيكَ وَسَلِّقِي
 إِلَيَّ قَدِ جَرْتُ عَلَى بَيْتِي فِي النَّظَرِ هَاهُنَا أَلُو كِلَانٍ لَمْ تَغْفِرْهَا إِلَيَّ لَمْ يَزَلْ
 عَلَيَّ أَيَّامُ جُودِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلَيَّ كَيْفَ أَسْأَلُ مِنْ حَسَنِ تَطَرُّفِكَ
 لِي بَعْدَ مَمَاتِي أَنْتَ لَمْ تُولِي الْأَجْمَلَ فِي جُودِي إِلَيَّ قَوْلُ أَمْرِي مَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ وَعَدَّ بِفَضْلِكَ عَلَى عَذَابِي بِدَعْوِي جَعَلَهُ إِلَيَّ قَدْ سَرَتْ عَلَى نُبُوءَاتِي
 فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَسْأَلُكَ إِلَى سِرِّهَا عَلَى نِكَ فِي الْأَخْرَى إِلَيَّ قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ
 إِذْ لَمْ تَطْهَرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَقْصِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى
 رُؤْسِ الْأَعْمَادِ إِلَيَّ جُودِكَ لِبَطْنِ أَمْلِي وَعَفْوِكَ أَفْضَلُ مِنْ عَلَيَّ إِلَيَّ
 قَسْرَتِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ يَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلَيَّ عِنْدَ رِي إِلَيْكَ
 عِنْدَ مَنْ لَمْ يَسْتَعِنْ عَنِ قَبُولِ عَذَابِي فَأَقْبَلْ عَذَابِي يَا أَرْكَمَ مَنْ رَحِمَ
 إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ إِلَيَّ لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تَخِيبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
 وَأَمْلِي إِلَيَّ لَوَارِدَتِ هَوَانِي لَمْ تَعِدْ لِي وَلَوَارِدَتِ فَضِيلَتِي لَمْ تَعَاثِي

يَدْعِي

باب

کبریا و این از مناجاتهای جلیل القدر است و بر مضامین عالیله مشتمل است
 و در هر اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است و از حضرت رسول
 منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه لا اله الا الله ولا نعبد
 الا اياه مخلصین له الدین ولو کون المشرکون حتی تعالی عبادت هزار ساله
 در نامه عمل او بنویسد و کاهان هزار ساله او بخشد و از قبر بیرون
 آید باروی نورانی مانند شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر
 منقولست که از حضرت صادق ص صادق سوال کردند از فضیلت بودن رجب
 حضرت فرمود بجز اغافل که بدیدند اید از رجب شعبان راوی گفت یا ابن
 رسول الله چه ثوابی دارد کسی که یکروز شعبان را روزه دارد گفت الله بهشت
ثوابا و است گفت یا ابن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود نهضت
 کردن و طلب امر از خودن هر که در این ماه صدقه بکند حق تعالی او را تربیت
 میکند چنانچه یکی از شما شتر بخیر خود را تربیت کند تا آنکه در قیامت فاسد
 گوی احسن سده فصل سیم در فضایل و اعمال ایام مخصوصه
 اول ماه است ایام البیض بندهای معسر منقولست از حضرت صادق
 که هر که روز اول شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب کرد البته و از حضرت
 امام رضا منقولست سجده روز سه روز اول ماه و سه روز میان و سه
 آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که رسول صلی الله علیه و آله هر که در هر شب
 ماه شعبان روزه میکند دعاها را پس ملائکه میگویند خداوند را

یا مؤمنون یا دان این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز سیم ماه
 شعبان روز بیست و یکمین است و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام
 حسین صلوات الله علیه است از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
 فرمائی بودند که روز سیم شعبان روز ولادت حضرت امام حسین صلوات
 علیه است پس روزه بدارید و این دعا را بخوانید اللهم انی اسألك بحق
المولد فی هذا اليوم الموعود بیتها ذی قبل استیلاله و ولادته ذی بکته
السماء و من فیها و الارض و من علیها و لما یطأ لا یتها قتل العبرة و
و سید الاثنی عشر الممد و ذی القریه یوم الکنز المعجز من قبله ان الاثمن
نسله و الشفاء فی نسله و الفوز معه فی اوبته و الاوصیاء من غیره
بعد فایمهم و غیبتیه حتی یذله الا و نادر و شار و الشار و یروى الجنا
و یكونوا اخر انصار صلی الله علیه و آله مع اجلا فی اللیل و النهار اللهم
فیهمم الیک اوسل و اسئل سوال مغرب و معرب و سبی الی نفسه قما
فرط فی یومیه و امیه یسألك العفصه الی محل سمره اللهم علی محمد
و غیره و اخبرنا فی ذمته و بونا معه ذال کرامه و محل الاقامه اللهم
و کما اکرمتنا بمعرفه فاکرمنا برفقه و ارضنا موافقه و ساقفه و
اجعلنا من تسکیر لک من و یکبر القلوب علیه عند ذکری و علی
جمیع اوصیائیه و اهل اصطفایه الممد و ذین منک بالعد و الاثنی
عشر الحوم انهم و اجمع علی جمیع البشر اللهم و هب لنا فی هذا اليوم

رئیه

السلام عليك يا وارث آدم صفيق الله السلام عليك يا وارث نوح عليه
السلام عليك يا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليك يا وارث موسى
عليه السلام عليك يا وارث عيسى روح الله السلام عليك يا وارث
محمد جليل الله السلام عليك يا وارث امير المؤمنين علي الله السلام عليك
يا بن محمد المصطفى السلام عليك يا بن علي المرتضى السلام عليك يا فاطمة
الزهراء السلام عليك يا بن حجة النبي الكبرى السلام عليك يا نارا لله وابن
نار والوتر الموقر شاهدك قد اتمت الصلوة واقيمت الركعة وامرت
بالمرور فثبت عن المنكر واطعت الله ورسوله حتى اناك اليقين فلعن
الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك
فرضت يامولا يا ابا عبد الله شهدتك كنت نورا في الاصلاب
الشجرة والارحام المطهرة لم ينجسك باجاسها ولا تلبيسك
من مدحها بنائها وشهدتك من عالم الدين واذا كان المؤمنين و
اشهدتك الامام البر القوي الركن الهادي المهدى واشهدتك
الاخوة من ذلك كلمة القوي واعلوا الهدى العرف الوفي اجمع
على اهل الدنيا واشهد الله و ملائكته وانبيائه ورسوله اني اقيم مؤمن
وبابكم مؤمن بترافع ربي على خواتم علي وقلبي اقبلكم سلم وامر لي بمر
مسيح صلوات الله عليكم وعلى ارحامكم وعلى اجسادكم وعلى اخصائكم
وعلى ناهلكم وعلى غائبكم وعلى ظاهركم وعلى باطنكم ليس دورك فان

يا زبير

وريات ميكنه واكرام راسي اذ يارت بكند في خوت اكر اذ دور يارت
كديس قصد يارت حضرت علي ابن الحسين الشهيد كند ويكوي السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك يا بن
امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك يا
الشهيد ابن الشهيد السلام عليك ايها المظلوم وابن المظلوم لعن الله
امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضت
ليس شهد يارت يا شهداء بكند ويكوي السلام عليكم يا اولياء الله
واجتاه السلام عليكم يا اصفياء الله واودائه السلام عليكم يا اوصياء
دين الله السلام عليكم يا انصار رسول الله السلام عليكم يا انصار امير
المؤمنين السلام عليكم يا انصار فاطمة سيدة نساء العالمين السلام
عليكم يا انصار ابي محمد الحسن بن علي الرضا السلام عليكم
يا انصار ابي عبد الله باي شدة واعي طيم وطابت الارض التي فيها قتم
وفرتم فود اعطيا فيا النبي كنت معكم فاقود معكم ودر شب اول يارت
ماه رجب در سيم وبنيم ماه شعبان وشه ماه مبادك رمضان وشه ماه
ربا رايام كذ يارت حضرت محمدا بن الحسين طيرت يارت ميتوان كد
وذيات ميسوطه ونحو صهر زاد ركا بن خنجر الزايد كره ام هر كره
بانك بجمع غايد وان جملة ركانت نبش لك ولادت وافر الساعات
حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه ودين شب اقم شدة ودين سبب
شلت

کاین دعا را در این شب بخواند که هر روز از آن حضرت است اللهم بحق ليلتك
هذه ومولودها ومجئها وموعودها التي تبتلى فيها فاضلت
كلماتك صديقا وعدلا لا مبدل لك لعلنا نكفرك ولا معقب لك يا ربك الماتق
وحبيبناك المشرق والعلم النور في حيا الذي تجود الغائب المستور رجل مولد
كرم محنتك والملايكة شهداء والله ناصر وموئيد اذا ان سعادته والملايكة
امدادته سيف الله الذي لا يبنو ونور الذي لا يحرق ودوا الحلم الذي لا يعضو
مداد الله ونواميس العصر ولا الاقوال المنزلة على علم الذكر وما يترك في ليلة
القدر واجحاب المحشر النضر اجته وجبه ولاة امين وبهيب الله ففضل على محمد
خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وادركنا امانه وظهون وقيامه و
اجلنا من انصاره واقرن لنا نهاره واكنافنا في عوائره وخلصنا من احسانه في
في وليه ناعين ويصحبنا غائبين ويحفظنا غيبين ومن السوء سالمين يا ارحم الرا
رحمين محمد بن عبد الله بن عبد الله صلى الله عليه وسلم خاتم النبيين والمرسلين وعلى
آله الطاهرين وعترته الطاهرين واللعن جميع الظالمين واحكم بيننا
وبينهم يا احكم الحاكمين ودرید شهید روایت کرده است که پدرم امام زین
 العابدین ما شاهدته را در شب نهم شعبان نزد خود جمع میکرد و شب سه
 حصه میکرد در آن اول نماز میکرد و در آن طاعت دعا میکرد و ما امین
 ملکیت بر دعا می آید و آن وقت آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما این
 استغفار میکردیم ما أصبح طالع مبتدئ یعنی بعد از نماز شب نمازهای

این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت است هر دو رکعت بیک سلام و
 بی نقر از اصحاب حضرت صادق این نماز را از آن حضرت روایت کرده اند و در
 هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند
اللهم اني اليك فخر من عذابك خائف بك مستجير رب لا يبدل اسمي ولا يغير
حيمي يا لا يجهل بالاني رب لا يثبت في عذابي عود بعفوك من عذابك و
اعوذ برضاك من سخطك واعوذ منك جل ثناؤك انت كما استيت على نفسك
وقول ما يقول القائلون فيك وروایت دیگر از چهار رکعت است بد و سلام
 و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا ایا
 مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند اللهم اني اليك فخر من
عذابك خائف وبك مستجير رب لا يبدل اسمي ولا يغير حيمي يا لا يجهل بالاني
اللهم اني اعوذ بك بعفوك من عفتك واعوذ برضاك من سخطك
واعوذ برحمك من عذابك واعوذ بك منك لا اله الا انت جل ثناؤك
ولا احصى مدحك ولا الشاء عليك انت كما استيت على نفسك وقول
ما يقول القائلون رب جل على محمد وآل محمد وافعل به كذا وكذا و یا ای
وافعل به كذا وكذا حاجات خود را یاد کند و اگر ایمان دایم یا صد مرتبه قل هو
 احد بجز اول و در موافق دعا باغ از حضرت امیر المؤمنین و در فضیلت این
 احادیث بسیار است و بسند معتبر از امام محمد باقر منقولست که شب نهم شعبان
 بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی فضل خود را در این شب بندگان

عطا منمايد و با حسان خود كه هان اينها ترا مي فرزد پس سعي كنيد در عباد
در اين شب كلين شيبه كه حق تعالى بذات مقدس خود سوگند ياد كرده است كه
ساكني را از درگاه خود رد نكند مگر آنكه معصيتي از خدا طلب نمايد و اين شب
خدا براي ما اهل بيت فرموده است تا زاي شب قدر را براي پيغمبر ما فرموده است
پس اهتمام نمايد در اين شب در دعا و ثنا كردن برخدا بديستي كه هر كس در
در اين شب همد مرتبه سبحان الله و همد مرتبه الحمد لله و همد مرتبه الله اكبر
و همد مرتبه لا اله الا الله بگويد خير است چنانكه هان گذشته و با بر آوردن
دنيا و آخرت او را بر او و خواه طلب نمايد و خواه تمامي داوي پيديد كه بعد
دعاها در اين شب كدام استغفر و كه بعد از نماز خفت و در ركعت نماز كن
و در ركعت اول بعد از حمد سور قل ايها الكافرون و در ركعت دوم سور
قل هو الله احد خوان و بعد از سلام سعي و همد مرتبه سبحان الله و سعي و همد
مرتبه الحمد لله و سعي و همد مرتبه الله اكبر بگويد و اگر بريد پنج فاطمه زهرا
صلوات الله عليها بنظر اخوي باشد پس اين دعا را بخواند يا من اليه
مجا اليباد في الممات اليه يفرغ الخلق في الملمات يا عالم البحار و السما
يا من عليه خواطر الالهام و تصرف المخلوقات يا ربنا المخلص و المبريات
يا من بيدك ملكوت الارضين و السموات انت الله لا اله الا انت انت
ايك يا اله الا انت يا اله الا انت اجعلني في هذه الليلة ممن نظر
اليه فرجته و سمعته عانة فاجبته و علت استغاثته فاقله و

فازن

و تجاوزت عن سالف خطيئته و عظم حريته فقد استجرت بك من دوني
و اجاز اليك في منز عيوي اللهم جد علي بكرمك و فضلك و احط خطا
يعليك و عفوك و تغفر في هذه الليلة بسايع كرامتك و اجعلني فيها
من اوليائك الذين تصيبتهم لطاعتك و احسنهم لعيادتك و جعلهم خالصين
وصفوك اللهم اجعلني من سعد جنك و توف من الخيرات خطه و اجعلني ممن
سلم فعم و فاز نعم و اكفي شر ما اسلف و اغصمني من الازدياد في
معصيتك و حجب طاعتك عما يقربني منك و يرفعي عندك سيدي
ايك مجا الهارب منك ملائس الطالب علي كرامتك يعقل السعي
الاثاب اذبت عبادك يا الكريم و انت اكرم الاكرمين و امرت بالعفو
عبادك و انت العفو الرحيم اللهم فلا تحرمني من اجود من كرمك
ولا توبيني من سايع نعلك ولا تحبيني من خيل همتك في هذه الليلة
لا همل طاعتك و اجعلني في جنة من شرار بيتك ان لم اكن من اهل
ذلك فانت اهل الكرم و العفو و المغفرة و جد علي انت اهله لا بما
استحقه فقد حسن طيبيك و تحقق رجائي لك و علت نفسي بكرمك
و انت ارحم الراحمين و اكرم الاكرمين اللهم و احصني من كرمك و خيل
فيمك و اجعلني بعفوك من عفوئيك و اغفر لي الذنب الذي محبت علي
الخلق و يصيني على الرزق حتى اتوم يصالح رضاك و انعم بحبل عطاك
و اسعد بسايع نعمائك فقد لذت بحرمك و تعرضت لكرمك و

مخلك

الحمد لله
الذي هدانا لهذا

اسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَجِلَّتْ مِنْ غَضَبِكَ قَدْ لَمْ يَمَّا
 سَلَّمْتُكَ وَأَنْلَا التَّمَنُّ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا يَسْتَعِيءُ أَعْظَمُ مِنْكَ
بِسَبْحِ مِرْوَى مِيكُونِي يَارَبِّ بَيْتِ مَرْتَبَةِ يَا اللَّهُ هَفْتِ مَرْتَبَةِ لَا تَحُولُ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةِ بَيْنَ صَلَوَاتِ مُحَمَّدٍ
 وَالْمُحَمَّدِ بَقَرِ سَائِرِ خَوَاهِي وَجَلَّتْ خُودُ رَا از خدا طلب و بخدا شود
 که اگر بعد از قطرات باران حاجت طلبی حق تعالی ترا با آنها می رساند
 بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله بگوید هَفْتِ
يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ و شیخ گفته است پس بگوید اللهم تعزني لك في هذا الليل
الْمُعْرِضُونَ وَصَدَّكَ فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلْ فَضْلَكَ وَمَعْرِفَكَ
الطَّائِبُونَ وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَاتٌ وَجَوَازٌ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ
تَمْنِي بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَهْتَمُّ بِهَا مَنْ لَمْ يَسْبِقْ لَهُ الْعِنَاةُ مِنْكَ
وَهَا أَنَا ذَا عَبْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمَوْمِلُ فَضْلَكَ وَمَعْرِفَكَ فَإِنْ كُنْتُ
لَا مَوْلَايَ فَغَضَبْتُكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ عَدَدْتُ
عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْحَبِيبِينَ الْفَاضِلِينَ وَجِدْ عَلَى طَوْلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ
مُحَمَّدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتُ فَاسْتَجِبْ لِي وَعَدْتُ أَنَّكَ لَا تَخْلِفُ
الْمِيْعَادَ مُقَلِّدِي این دعا بسیار خوبست و از دعا های اینست

هفت مرتبه ماشاء
 لا قوة الا بالله

اِنَّمَا طَاهِرًا جَزْوَانِ عَلَيَّ يَا نَبِيَّتِ وَأَبْنَا بَوِي قِي أَنْ حَضَرْتَ أَيَّامَ حَسَنِ مَحَبَّتِي وَآ
 كَرِهَ اسْتَكْرَجْتُ بِحَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ نَزَلَ تَدْرِكْتُ بِمَحَبَّتِ
 حُودُ رَا اِمْرَنِي كَرْدِ شَبْتِ شَعْبَانَ دَهْ رَكْعَتِ غَاذِ بَكَنْدِ هَرِ رَكْعَتِ بَيْتِ سَلَامِ وَ
 هَرِ رَكْعَتِ بَعْدَ از حد دَهْ مَرْتَبَةِ سَوْنِ قُلْ هُوَ اللَّهُ بَحْوَ اسْتَدِ بِنِجْدِ رَوْنِدِ وَ
 سَبْحِ بَكُونِ اللَّهُمَّ لَكَ سَبْحُ سَوَادِي فِي خِيَالِي وَبِنَاصِي بَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ غَيْرُ
 ذُنُوبِي الْعَظِيمِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ غَيْرَكَ يَا عَظِيمُ بِنِ مَكْرَبِ اسْتَعْلَامِ اِيحَا اُورْدِ مَحْكَ
 حَقِ تَعَالَى اَزْ اَوْ هَفْتَادِ وَ دَهْ هَزَارِ كَاهِ رَا وَمِثْلِ اِنْ حَسْبُ دَرْنَا مَعْرِ اَوْ
 بِنُوسِ دِهْ مَحْكَ اَزْ بِنِ دِهْ مَادَرِشِ هَفْتَادِ هَزَارِ كَاهِ رَا وَمَا تَدْرِكُ
 نَمَازِ بَيْتِ كَرِ عَاقِبَةِ وَ خَاصَرِ از حضرت رسول و روایت کرده اند که حضرت
 فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب بودم پس جبرئیل بر من نازل شد
 و گفت ای محمد یا جوابی بر من بگو شب گفتم این چه شبی است گفت شب
 نیمه شعبان است پس جبرئیل بر او برد بسوی قبرستان بقیع و گفت
 سر بلند کن بسوی آسمان بدستی که این شبی است که درهای آسمان بد
 این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خشنودی خدا
 و درهای ابرزش کاهان و درهای فضل و احسان و درگاه تو
 و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و می ابرزد حق تعالی از بندگان
 در این شب بعد از موهای چهار پایان و پنجم های ایشان ای محمد
 هر که اینجا گذارند شب بکفرتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا

الله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب امر از خدا کردن و استغفار نمودن
بهشت را آخر جای او باشد و کاهها گذاشته و ایند او امر زین
ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز کند هر دو رکعت یک سلام
و در هر رکعت بعد از سجده مرتبه سوئ قل هو الله احد بخواند و چون
از همه فارغ شود ده مرتبه ایتة الکرسی ده مرتبه سوئ حمد بخواند
و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد کاه بگیرد هلاک کند و او
بیامرز و بعد از هر سوئ و تسبیح صبری و رجبیت با عطا کند و شفا
او را قبول کند و صد نفر از اهل خانه او و خویشان او و شرک کند
او را در ثواب پهلوان و ثواب و در داران اینها و عبادت کنند که
اینها را با عطا کند بی اگر از ثواب آنها چیزی که شود پس احسان این
ای محمد و اگر آن امت خود را که احسان کند او را و تقرب جویند بسوی خدا
عبادت آن بدستی که این شی است بسیار شریف با محمد من چون نزد تو
می آمدم جمیع ملائکه اسمها پای خود را صف کرده بودند و نزد خدا
بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند
و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی تسبیح
و بعضی باستغفار و با محمد بدستی که حق تعالی در این شب نظر رحمت
ببنوی زندگان می افکند و می آمرزد و هر مؤمن را که بفار ایستاده
نایستد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد مشغول

باد خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب میشود
و هر که سوال کند البته باو عطا میشود و هر که استغفار کند آمرزش
میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و هر که کسی است که از خیر این
محرور گردد و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در شب غیر شعبان
صد رکعت نماز کند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده
مرتبه بخواند غیر دول و در روزی که دلها از ترس مرده باشند و غیر نماز
صد ملک دیندار او را این کردند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت
دهند او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه
دارند و سی نفر آنها باشند که در شب روز برای او استغفار میکنند
در سائر شب روز و ده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان و مقولست
که حضرت رسول در این شب این دعا را میخواند اللهم اقم لی من حیثتک
ما یحول بیننا و بین معصیتک و من طاعتک ما یبلغنا به رضوانک
و من الیقین ما یجیون علینا به مصیبات الدنیا اللهم امنعنا باسها عنا
و اضرنا و قوتنا ما احیینا و ابعثنا الوارثینا و اجعل ثارنا علی
من ظلمنا و اضرنا علی من ظلمنا و لا تجعل مصیبتنا فی دنیا و لا تجعل الدنیا
اکبر مننا و لا مبلغ علینا و لا تسلط علینا من لا یرحمنا و رحمتک یا ارحم
الراحین و این دعا جامع کاملست و منضم جمیع مطالب دنیا و آخرت
است و چون دعا کیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین

مَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً وَعَلَى خَيْرِ حَوَثٍ فَمَا الْعِلْمُ
 بِحَقِّكَ شَدِيدٌ وَبِرُوحِكَ اعْتِرَافٌ كَرِيمٌ *وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً*
 بِحَقِّكَ صَارَتْ حَاسِعَةً وَعَلَى خَوَاجٍ سَعَتِ إِلَى وَطَانٍ تَعْبُدُكَ
 بِرُوحِهِ كَرِيمٌ *وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً*
 طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِتَعَفُّفِكَ مُدْعِيَةً مَا هَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اخِرُنَا
 أَفْهَمَتْ كُنْهَهُ *وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً*
 بِفَضْلِكَ عَنَّا يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ فَانْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنَ بَلَاءِ الدُّنْيَا
 وَغُفُوبَانِهَا وَمَا يَجِيءُ فِيهَا مِنَ الْمَكَانِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِكَ
وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً
 بِلَاةٍ وَمَكْرٍ قَلِيلٌ مَكْنُودٌ يُسِرُّ قَائِمُهُ قَصِيرٌ مَدَنُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالُ بِلَاءٍ
وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً
 الْأَعْيُنِ وَجَلِيلُ قَوَاعِ الْمَسْكِينِ فِيهَا وَهُوَ بِلَاءٌ نَطُولُ مَدَنُهُ
وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً
 وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفُفُ عَنْ أَهْلِهِ لَأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ غَضَبِكَ
وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً
 وَاسْتِغْنَائِكَ وَنَحْوِكَ وَهَذَا مَا لَا يَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا
وَمَا دَحَرَهُ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِأَهْلِيَّتِكَ حَقِيقَةً

بِسَمْعِ طَائِعَةٍ

مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 الْمُسْكِينُ يَا إِلَهِي رَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا تَلَايَ الْأُمُورَ يَا إِلَهِي
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 وَلِيَامِنَهَا أَحْجَى وَأَبْكَى لَا لِيَمِ الْعَذَابِ شِدَّةً أَوْ لِطَوْلِ الْبَلَاءِ وَمَدَنُهُ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 فَلَيْسَ صَبْرِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمْعَتِ بَيْنِي جَنَانِي
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 وَأُولَايَاكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ صَبْرَتِي عَلَى عَذَابِكَ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى رَافِقَةٍ هَبْنِي صَبْرَتِي عَلَى جَرَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنْ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَتَسَكَّنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَيَغْفِرَكَ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَسْتَعِزُّ بِصَادِقَاتِكَ لَيْسَ تَرْكُنِي طَائِعًا لَا جَحْنَ الْيَاكِ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ
 مِنْ بَيْنِ أَهْلِهَا جَحِجِ الْأَمْلِكِينَ وَلَا صُحْنَ الْيَاكِ خَوَاجِ الْمُسْتَخِيرِينَ
مَا سَيْدِي فَكَيْفَ بِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ

أَهْلُ بِلَاةِكَ وَوَقْفَتِ
 بَيْنِي وَبَيْنَ
 وَرَبِّي

لا يسئول الله سبيدي استلك بالقدن التي قد تها ويا لقصير التي
که بر سید زنجی من و این سوال کنم تا بقدره که مقدر کرده و بکار منم و او را
حقها و حکمتها و علت من علیها آنچهها ان هب فی هذه الیسلة
در حکم داده او را و طلب کرده کسی که بر او بر کرده و بکار منم و او را
و فی هذه الساعه کل جرم اجرمه و کل ذنبه و کل فجی السریر و
و در این ساعت هر جرم را بر جرم کرده و هر ذنبی را بر ذنب کرده و هر فجی را بر فجی کرده
کل جهل علمه کتمه او اعلنته اخفیته او اظهرته و کل سینه امرت
و در زمانه بر او داده او را و هر که را در زمانه بر او داده و هر که را در زمانه بر او داده
یا ایها الکرام الکاتبین الذین وکلتم حفظ ما یكون منی و حکمتهم شهود
بیت کرد این بزرگواران و نوشتند که هر که را در زمانه بر او داده و هر که را در زمانه بر او داده
علی مع جوارحی و کنت است الرقیب علی من یؤلفهم و الشاهد لما یخفیهم
بر من و بعضی من دود تو مطلع بر من از عیب ایشان و گوایه بر آنچه نهانست از ایشان
و رحمتک اخفیته و فضیلتک سترت و ان یخفی عن خطی من کل غیر ذلک او یخفی
و رحمت تو که نهانست از غیبت تو که پنهان بود و آنچه سبب است مرا از تو که فرود آورده
تفضیله او بر یلش او و ذنبه و خطی او و خطی من و خطی من و خطی من و خطی من
که نصیر کرده با هر ما که پنهان بود و باز در کتب تو میسر بود و لیکن هر که از او دور بود و دور بود
یا ربنا الهی و سیدی مولای و مالک دینی یامن یدیننا صیبتنا باعدنا
من دایمی خداوند و دایمی از غایتی دایمی بر من و صیبت من که بر منست و بر منست و بر منست

یظری و مستکفی خیر البقی فی فاقی باریت باریت سالت حقیق
بدین حال من شکستیم من ای خیر از چهار که در پیش من بر آورده من بر آورده من بر آورده
و قد ینک و قد ینک و اعظم صفاتک اسمائک ان یجعل او فاقی الکلام
و باینکه تو در بزرگی صفات تو در مهابرت تو که بزرگوار است و او را بر او
و الهما یدینک معون و یجد ینک موصوله و اعمالک عندک مقبولة
و در نزد تو معسر و یجبت تو جسدده و کردار مرا نزد تو قبول شده
حتى ینکون اعمالی و اوردی کلها و قد اوجلد و جلدی فی جلد ینک مریدا
تا که باشد کردار من و در دامن اهل در در خانه و حال در خدمت تو نهانست
یا سیدی یامن علیه معولی یامن الیه شکوت احوال باریت باریت
ای بزرگوار من ای که بر منست و ای که بر منست و ای که بر منست و ای که بر منست
فوعلی جلد ینک جوارحی و اشد دعی العیة جوارحی و هب الی الحد
و ان کردار مرا بر خدمت خود و بعضی از خدمت کن عیتم من که خود خدمت مرا بخشید و او را
فی جنبینک و الذی ادری الاصل الی جلد ینک حتی اشرح الیک فی مبادین
بر من تو و مرا بر من تو و در انصاف خدمت تو در دامن خود میسر تو در میدان
السابعین و اشرح الیک فی المبادین و اشفق الی الیک فی المشایین
پیش روان و تند شوم میسر تو و پیش هر مکان و مشتاق شوم بهر قربت و مشتاقین
و ان تو ینک دنی الخالصین و اخافک تخافت الوقین و اجتمع فی جوارح
و در دین خود را در نزد تو و در دین خود را در نزد تو و در دین خود را در نزد تو

چون ماه مبارك در ايد خالص كه نيه باشي خود را از بوي
خدا و مكدار در كردن خود امانت و حق كسي را مكر انكر ادا كني
و مكدار در دل خود كينه كسي را مكر انكر برون كني و مكدار كه
كه ميكرده مكر انكر ترك كني و از خدا بترس و توكل كن بر خدا در پناه
و اشكار امور خود و هر كه بر خدا توكل كند خدا بر است و را و بسيار
بخوان در يقين ماه اين دعا را اللهم ان لم يكن غفرت لنا فيما مضى
من شعبان فاغفر لنا فيما بقى منه بدرستي كه حق تعالى را نيمه
ازاد ميگرداند بندهاي بسيار از ايشان جهنم را ي حرمت ماه مبارك
رمضان و بسند بسيار معتبر منقولست كه حضرت صادق ع در شب آخر
ماه شعبان و شب اول ماه رمضان اين دعا را بخوانند اللهم
ان هذا الشهر المبارك الذي نزلت فيه القرآن وجعلته هدا للناس
و بينات من الهدى والفرقان قد حرم علينا فيه وسيله لنا و تسلمه مثاني
ليسفيناك و عافية يا من اعد القليل و شكر الكثير اقبل باني البير اللهم
انني سالتك ان تجعل لي في كل خير سبيلا و في كل عسر مخرجا يا ارحم
الراحمين يا من عفى عني عني عفا جلودت من الشياطين يا من لم يواحدني
يا ربك يا المعاصي عفو عفو عفو يا كريم الهي عظمي فكم اعظم
و زجر عني عن محارمك فكم ازجر فاعذني فاعف عني يا كريم عفو عفو
عفو اللهم اني سالتك الراحة عند الموت العفو عند الحساب عظم

الذي من عندك قلحس العفو من عندك يا اهل التقوى و يا اهل
المعصية عفو عفو عفو اللهم اني عبدك و ابن عبدك ابن اميتك
ضعيف فقير الي رحمتك و انت منزل العني و البركة على العباد قاهر
مقتدر احصيت اعمالهم و قمت رزاقهم و جعلتهم مختلفه السنه
و الوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد عليك ولا يعبد العباد قد
رتك و كلنا فقرا الي رحمتك فلا تصرف عني وجهك و اجعلني من صفيك
خلقك في العمل و الاصل و القضاء و القدر الهي ابقني خير البقاء و ابقني
خير الققاء على مواليتك و ايمانك و معاداة اعدائك و الرغبة اليك
و الرغبة منك و الخشوع و الوفاء و التسليم لك و التصديق
بكايك و اتباع سنة رسولك اللهم ما كان في قلبي من شك و ريب
او جود او فوط او فح او بخل او بطر او خيال او رياء او سمعه
او شقاق او نفاق او كبر او منون او عصيان او عظمة او شئ لا
يحب سالتك يا رب ان تبدلني مكانه اجمالا و بوعدك و وفا بعهدك
و رضاه بقضائك و ذهبا في الدنيا و رغبة فيما عندك و اثرة و طمأنينة
و نور و نورا ايسا لك ذلك يا رب العالمين الهي انت من جعلك بعضي مكانك
لمرور من كرمك و جودك تطاع فكانت لم تعص و انا و من لم يعصك
سكان ارضك نكن عيشا بالفضل جوادا و يا خير عوادنا يا ارحم الراحمين
و صل الله على محمد و آله صلوات دائمة لا تحصى ولا تعد ولا يقدر ردها

غیر از نماز و روزه و حج و زکوة و سایر اعمال و عبادت و غیره و اما نمازهای مخصوصه که با سائید مقیم و وارد
 نشد و علمای ذکر کرده اند **اول** حمد رکعت با حمد و توحید بکرته و بعد از آن
 فارغ شدن هفتاد مرتبه سوره حمد **دوم** پنج رکعت با حمد و توحید و
 معوذتین هر یک بکرته **سوم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیت و پنج مرتبه
 توحید **چهارم** رکعت در هر رکعت حمد و بیت و پنج مرتبه توحید **پنجم**
 دو رکعت در هر رکعت حمد و یا نصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد
 مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 توحید **هفتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **هشتم** دو
 رکعت در رکعت اول حمد و آیه **الحسبی** و آیه **انصرنی** و یا زده مرتبه
 توحید و در دوم حمد و آیه قل ایما انا بشر فکلکم و یا زده مرتبه توحید
نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذ جاء نصر الله **دهم**
 چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیه الکوسی بکرته و سوره انا اعطنا
 الکوزیه مرتبه **یازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل
 یا ایها الکافرون **بیستم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 الحمد التکاتر **سی و دوم** دو رکعت در هر رکعت حمد و سوره
 و آیتین **سی و سوم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره الفجر
سی و چهارم چهار رکعت در میان غان شام و خفتن در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه

یا رب اغفر لنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیت و بکرته توحید و ده مرتبه
 سبحان الله الذی یحیی الموتی و یمیت الحیاء و هو علی کل شیء قلیب **سی و پنجم**
سی و ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یک مرتبه توحید و بعد از
 نماز هفتاد مرتبه استغفار **سی و هفتم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج
 مرتبه توحید **سی و هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه آیه قل
 اللهم ما الی اللک **سی و نهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و یا زده
 مرتبه اذ جاء نصر الله و الفتح **سی و دهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد
 و بکرته توحید و معوذتین **سی و یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بکرته
 قل ایها الکافرون و یا زده مرتبه توحید **سی و بیستم** سی رکعت در هر رکعت
 حمد و بکرته اذ از لزلت **سی و سی و یکم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بکرته
 سوره اذ جاء نصر الله **سی و سی و دوم** ده رکعت در هر رکعت حمد و بکرته
 الحمد التکاتر **سی و سی و سوم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 ایما من الرسول **سی و سی و چهارم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه
 سبح اسم ربک الاعلی **سی و سی و پنجم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و
 بکرته توحید و معوذتین **سی و سی و ششم** ده رکعت در هر رکعت حمد
 بکرته و هر یک از الحمد التکاتر و توحید و معوذتین ده مرتبه
سی و سی و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک
 الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد

دو رکعت در هر رکعت
 حمد بکرته و آیه الکوسی
 و یا زده مرتبه توحید
سی و هفتم

باب سیم در بیان جمعی از فضایل و اعمال ماه مبارک
رمضان است و در آن هشتاد و یک **فصل اول** در بیان فضیلت این ماه مبارک
است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالمی است و شریفتر
ماههاست چنانچه پسند معبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده
اند که حضرت رسول در آخر ماه شعبان خطبه خواند و فرمود
ایها الناس بدستی که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت
و اعزیز و ماهیست که نزد خدا بهترین ماههاست و روزش بهترین
روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعتی که بهترین ساعتهاست
این ماهیست که خوانند اند شمارا در آن بسوی صیانت خدا و گردید
ایدن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن توابعیج دارد و توابعیج
شمارا در آن توابعیج دارد و توابعیج شما در آن مقبولست و دعا
شمارا در آن مستجابست پس عوا کنید از پروردگار خود بر نیتهای
دست و دلنهای پاکیزه از کاهان و صفات میم که توفیق دهد
شمارا برای روز داشتن و بلا و تکریم قرآن در آن بدستی
که شقی بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آموزش خدا در این ماه
عظیم و یاد کند بکسب و تشنگی در این ماه کسب و تشنگی و وف
قیامت و قصد کند بر قیام و مسکینان خود و عظیم نماید
پیران خود را و رحم کند کودکان خود را و نوازش نماید خویشا

خود را و نگاهدارید زبانه خود را از آنچه نباید گفت و بر پوشید
دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا نظر کردن بسوی آن
و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا شنیدن
آنچه نباید شنید بگوشه بگوشه بایستیم مردم تا مهریانی کند بعد از شما
بایستیم شما و باز گشت کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا
در اوقات غارهای خود زیرا که وقت غار بهترین ساعتهاست نظر
میکند حق تعالی باین اوقات بر رحمت بسوی بندگان خود و جواب
میکوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و بگویند یا ایا
هرگاه او را ندا کند و مستجاب میگردد هرگاه او را دعا کند ای
کردن مردمان بدستی که جانهای شما در کرده های شما است پس
از گردید را و دیدها را بطلب از خدا و پشتمهای شما که انبار است
ان کاهان شما پس بگردد بایستد آنها را بطول دادن بپوشانید
که حق تعالی سوختن یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند عاز که از کاهان
و سجد کنند که از او ترسانند ایشان را با تشنه جهم در روز قیامت آنها
الناس هر که از شما اطعام نماید روزی دارم و منی را در این ماه از برای
او خواهد بود نزد خدا توابعیج آنرا در کردن و آموزش کاهان
گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله هر مایه و تیران
نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آن جهم با اطعام فرمودن

روزی داران اگر چه بنصف آنه خو ما باشد اگر چه بیک شربت باشد
 بدستی که خدا این ثواب میدهد کسی که چنین کند که قدر بزرگ
 ازین بپایند اینها التماس هر که خلق خود را درین ماه سیکو کند بر
 صلوات بگذرد در روزی که قدمها بران لغزید و هر که سبک کرد
 در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت حساب
 او را اسان گرداند و هر که درین ماه شرخو دراز مردم باز دارد
 حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه
 صلح و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند و رحمت خود
 در قیامت هر که درین ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند
 خدای عزوجل در قیامت قطع رحمت خود را از او بکند و هر که عذر
 ستی در این ماه بکند حق تعالی برای او در این ماه برات پیرومی انان
 جهم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند
 با و ثواب هفتاد نماز واجب کرد و ماههای دیگر کرده شود و
 هر که در این ماه بسیار صلوات فرستد بر من و بر آل من خدا سبک
 گرداند و از فی عمل او را در روزی که تراقی اعمال سبک شد
 و کسی که یکایه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که
 در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد اینها التماس بدستی که در
 هشت در این ماه گذشته است پس سوال کنید از پروردگار خود

کادر

که بر روی شما بنشیند و درهای جهم در این ماه بسته است از خدا سوال
 کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را غل ^{مستند} کرده اند در این ماه پس سوال
 کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند اینها التماس از حضرت امیرالمؤمنین
 صلوات الله علیه منقولست که در ماه رمضان خطبه خوانند و
 فرمودند اینها التماس این ماهیست که خدا از این سال بر ما همه افضلیت
 و نیا دنی داده است مانند فضیلت ما اهل بیت بسیار مردم و در
 این کسوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و درهای
 رحمت بسته میشود و درهای جهم و در این ماه سفید میشود
 ندهای مؤمنان و مستجاب میگردد دعا های ایشان و جم میکند
 کرد های ایشان و در این ماه شیعیست که در ان شب صلا کند از آسمان بر
 زمین بخائند و سلام میکنند بر مردان و زنان روز دار برخصت
 پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق ۳۳ مقدر
 کرده است و ان شب ولایت و امامت مرا پیش از انکه آدم را خلق
 کند بدو هزار سال عبادت ان شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روز
 از شبتر است از روز هزار ماه اینها التماس بدستی که اقسای ماه
 رمضان و ماههای ن طالع میشوند بر مردان و زنان روز دار
 با رحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر نیست روزهای این بهترین
 روزها است و شبهای این بهترین شبها است و دیوان و شیاطین

در این ماه

در این ماه غل و ذخیره کرده اند و در زندان نشاند و زیاد میکند خدا در
 این ماه روزهای ماه را و مینویسد و مقدر میکند در این ماه
 حاجت آیت الله را و در این ماه حق را و میکند بسوی اهل ایمان بنا
 و فرمودنی رحمت و روزی بخشنود و خداوند بخیر و مصلحت روزی
 دار این پس بدین کار خود بکنند بد رستی که در این ماه همچنان پروردگار
 خود دید نظر کند و تا قائل نمایند که چه گونه خواهید بود در شب خود
 و روز خود و چگونه نگاه میدارید اعطاء و جوارح خود را از معصیت
 پروردگار خود پس نظر کنید که شبها در خواب نباشید و روزها غافل
 از یاد خدا نباشید پس بیرون رود ماه و کاهان تو بر تو باقی مانده
 باشند پس رهنمایی که روزی داران مرده های خود میکنند بق
 از جمله زیانکاران باشی و در وقتی که بکرامت قای خود فایز گردی
 از جمله محرومان باشی و در روزی که سعادت مند گردی بمجاورت
 دوستان پروردگار خود تو از زندان شدی ها باشی ای روزگار
 اگر تو اقامی تو از درگاه خود بر گردانند بکدام درگاه و خواهی
 آورد و اگر محروم گردانند تو را پروردگار تو کی روزی خواهد داد
 تو را و اگر او را خواهد کرد کی تا اگر ایمی خواهد داشت و اگر او را
 کند کند کی تا اگر خواهد کرد و اگر او را اگر دارد کی تا یاری خواهد
 کرد و اگر او را از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را

اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و کاهان تو را بنامزد امید کنی
 خواهی داشت برای مرز کاهان خود و اگر خود را که بر تو واجب
 گردانید از تو طلب نماید چه جوابی در برابر خواهی گفت ای روزگار
 تقریب بخوبی خود را بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزها
 این ماه زیرا که خدا شفاعت کند ایست که شفاعت او را قبول میکند
 و در قیامت شفاعت میکند برای اینها که تلاوت آن کرده اند پس
 بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزگار
 در بشارت باد تو را که هر نفسی که در این ماه میکنی ثواب بیچی در
 نامه عمل تو مینویسند و خواب تو در این ماه عبادت است طاعت
 تو در این ماه مقبولست و کاهان تو در این ماه اموزید است
 او از های تو بد غایب اینها شنیده شده است و بمنجات و
 ناری که با خدا میگوئی بر تو رحم میکند بد رستی که شنیده ام
 از حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالمیان را در هر شب
 از شبهای ماه مبارک رمضان ازاد کرده ها هست را انش
 جنتم که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه
 میشود در آن شب میامزد مثل آنچه در جمیع ماه اموزید است
 و اینها فرمود که هر که ماه رمضان را روزی بدارد و نفس خود را
 از چیزها که خدا حرام کرده است نگاهدارد بهشت البته او را

واجب کرد و هر که در این ماه روزی داد و در هیچ شب از شش ماهی
 آن بر خورام افطار نکند البته داخل هشت شود پس حضرت فرمود
 که شنیدم از اسیدانینا که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران
 در بهترین ماهها شهید خواهند شد که بهترین ماهها کدام
 است و بهترین اوصیای کست فرمود بهترین ماهها ماه مبارک رمضان
 و بهترین اوصیای توئی یا علی که پیغمبر خدا و رسول الله این البته خواهد شد فرمود
 بلحقی پروردگار و مردی که بر آنکس میشود بد بخت ترین امت
 من جفت پی کشتن ناقصالح و ضربی بر سر تو خواهد زد که ریش
 تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و
 حضرت از منبر برخاست و ایضا از حضرت رسول منقول است بند
 های معتبر که فرمود اینها التماس هر که وارد شود بر او ماه رمضان
 پس رفت دارد روز از او بایستد بنیان و عبادت قدر مقرر
 از شب از نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت
 کند بنماز جمعان و بامداد بنماز عیدان حاضر شود پس ریافته
 خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میکرد در بجا برها و بخشایشها
 بزرگ خدا و بخششهای خدا مثل بخششهای بندگان نیست
فصل دهم در بیان حقیقت روز است و آنچه در آن معتبر
 بدانکه روزی باز داشت خود است از چیزی چند که روزی

میشکند از طلوع صبح تا بر طرف شده در شرفی از جانب مشرق و بنا
 بر مشهور یا بنیان شدن آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن
 از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است باینکه قریب
 پس باید بداند این چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف
 بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا
 ظاهر کافی باشد اما اگر است که اینچنین متیقن باشد و خوب
 ترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان و خوب و اینچنین باشد
 قصد ترک آنها کند احتیاطا و اینچنین بداند مگر باشد قصد ترک
 آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات باضمیم کند بهتر است و اما
 آنها که واجب است که آنها کردن **اول** و **دوم** چیزی خوردن و چیزی
 آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن آن متعارف معاد
 باشد در آن خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قصاص و کفاره
 هر دو میشود اگر بعنوان معناد بخورد و اگر غیر معناد باشد مانند
 آنکه در دماغ پاکوش بچکاند چیزی را و بخلی داخل شود عمل خلاف
 و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معناد
 مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک
 و کاهها و آب فشرده شدن از یکاههای غیر معناد و لظهر است که
 اگر بعنوان معناد باشد اجتناب از آن واجب است و احوط است

که اگر بکند قضا و کفان فعل آورد سیم جماع کردن در مثل
 زن است مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا
 و کفان میشود بخلاف جماع در برون هرگاه انزال نشود و
 باطل میکند و قضا و کفان لازم میشود و مشهور است که
 جماع در برون انزال نیز مبطل صوم است و موجب قضا و کفان
 است و بعضی مبطل نمیدانند و اول وقت است جماع باقی ماندن
 بر جنابت تا صبح و اشهر واقعا است که مبطل است و موجب قضا و
 کفان است و بعضی مبطل ندانند و بعضی قضا تنها واجب دانسته
 اند و احوط آنست که اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند
 و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و از روز را روزی بداند
 و قضای آن بکند و اگر جنب یا غسل متعذر باشد احوط آنست که تیمم
 بکند و تیمم را نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در
 حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد
 جایز است و مشهور است که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آن روز
 بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و ان احوط است مشهور
 آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و
 کفان لازم است و این احوط است که چه در دلیلش بخیست
 و مشهور در خواب و تیمم وجوب قضا است و این قول قوی است بلکه

خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب با اعتقاد آنست که در
 خواب تیمم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفان هر دو واجب است
 و اقوی عدم وجوب کفان است و بعضی از متأخرین با اعتقاد
 آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب و تیمم
 دارد چنانچه والد مرحوم فقیر احتیاط نموده و این احوط است بلکه
 خالی از قوت نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک
 رمضان نیز خلافت که این باید صبح را پاک در یابد یا نه و حق آنست
 که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا
 احوط آنست که اگر صبح ظاهر نباشد و واجب عین نباشد از روز
 روز ندارد و اگر عین نباشد از روز روز ندارد و قضای آن
 بکند اما اگر عدا کرده باشد دو نیت که کفان دو کار نباشد و
 اگر بدو احوط است و در روز سنت اگر عدا بر جنابت نماید
 تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روز بکند بیکان قضای
 روز اش صحیح است و در واجب عین اگر عدا نیت را ترک کند
 و پیش از زوال نیت کند مشهور است که روز اش باطل است
 و قضا میکند و کفان واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت
 را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر عین تا
 زوال نیت میتواند کرد اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در

سنت خلایق نیست که اگر در شب نکرده باشد و مفطری بجل
نیارده باشد تا اول زوال سنت میتواند کرد و بعد از زوال غلظت
بعضی گفته اند تا نزدیک شام نیست میتواند کرد و بعضی گفته اند
از تحقیقین علمای این قایلند و نزدیک اقوی است و بعضی گفته
اند بعد از زوال سنت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند اگر پیش از
زوال سنت کند ثواب روز تمام روز را میباید و اگر بعد از زوال سنت
کند ثواب روز بعد از سنت شام میباید **نهم** رسانیدن غبار غلظت
محل و بعضی از اموج قضا و کفان میدادند و بعضی قضا و کفان
و بیکان فقر مطلق نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی
از متأخرین ملحق ساختن غبار غلظت و دو غلظت و بخار غلظت
که از آن اجزا منفصل شود مثل دو تن و بخار دیت و اظهار عدم
بطلا نیست و احوط اجتناب است حتی از دو تن **کوشم** استقنا
یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن و موجب قضا و کفان
است و مشهور است که هرگاه ملا مسر و ملا عینه کند و انزال
شود روز آن باطل میشود و قضا و کفان لازم است و بعضی
در این تاقل نموده اند خصوصاً وقتی که نیست بجلال خود باشند
و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی و موجب قضا و کفان
است مطلقاً و در نظر کردن بجلال یا حرام یا صدامی انزال شدن

منی سر

باخیال خود را و بدن هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد
انزال نداشته باشد و باین معناد نباشد خلایق است و اظهار
عدم و موجب قضا و کفان است **هشتم** فی کمر نیست عمد و اکثر
موجب قضای آنها میدادند و بعضی قضا و کفان را هر دو
واجب میدادند و بعضی هیچ یک را واجب نمیدادند و مسئله
مشکل است و موجب قضای آنها خالی از قوت نیست و مشهور
است که هرگاه فی بی اختیار اید بر اوقضایی است و بعضی قضا و کفان
دانسته اند و این قول ضعیف است **هشتم** حقنه است و بعضی
قضا و کفان هر دو میدادند و بعضی موجب قضای آنها و بعضی
حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنه را با
موجب قضا دانسته اند و حقنه جامه را اما نباید شیا فی مکروه دانست
اند و این قول اقوی است و احوط است که بدون ضرورت حقنه را
نکند و اگر بکند قضا بکند و اشهر و اقوی است که چکانیدن و ادر
کوش موجب فساد صوم نمیشود و سقوط در بینی هرگاه بعد از حق
نکند ایضا اقوی است که جایز است و بعضی موجب قضا و کفان
دانسته اند و اگر بجلق رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن
بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین بآنکه حجت
دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسی که اهلیت مثل

دانسته اند

و بعضی مطلقاً مکروه
دانسته

گفتن نداشته باشد مسئله بگوید و در حرمستان شکی نیست و بعضی
 در روز واجب قضا و کفان میداند و بعضی میگویند موجب قضا
 صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند
 و کفان بدهد **در سر فرو بردن در آب** و جمعی آنرا موجب قضا
 و کفان میدانند و بعضی موجب قضا نمیدانند و بعضی حرام
 میدانند و موجب هیچکدام نمیدانند و بعضی میگویند میدانند اظهر
 حرمست و عدم وجوب قضا و کفان و بعضی گفته اند که اگر سر را
 بآب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آید باشد باز حکم ارتماس دارد
 و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعه
 هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط
 و احوط آنست که در روز سنت نیز سر را بآب فرو نبرد و بعضی بخوبی
 کرده اند و احوط ترک است **یا در بلغمی که از سینه برآید یا از دماغ**
 فرو آید در فرو بردن آن علماء را سه قولست اول جواز ابتلاع آنچه
 بیرون می آید از سینه مادام که از دهان منقبض نشود و عدم جواز
 از قسم دیگر در قیام جواز ابتلاع هر دو قسم است مادام که بدن بر سر
 و غیرهم ابتلاع هر دو هرگاه بدن بر سر است کشیدن از سینه و سر
 و جواز فرو بردن مادام که از دهان جدا نشود و جمعی حکم بغض
 کرده اند بعضی بقضائ آنها قایل شده اند و بعضی کفان را باین

جواز

بهر

واجب میداند و بعضی کفان جمع قایل شده اند و کفان قضا نیست
 که هیچکدام لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بغضای دهان
 بیاید فرو نبرد **روا در هر مشهور میان علماء آنست که مکروهست**
 روزی در در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا مکروه است
 قضا بر لازم است و بعضی کفان را نیز لازم دانسته اند و احوط اظهر
 و در خوابیدن قعدان و مصطکی که آبش را فرو برد بعضی حرام دانسته
 و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علماء
 آنست که اگر کسی گمان داشته باشد که شب یا قیامت بلکه اگر شک هم داشته
 باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم
 که صبح بوده است آنوقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده
 باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده
 باشد قضا واجب است و کفان واجب نیست اگر کسی مضطرب
 وضوی نماز واجب آب یا اختیار بخلق آورد قضا بر او واجب نیست
 و اگر چه نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر
 عت مضطرب کند و آب بخلق آورد جمعی قضا را واجب دانسته اند
 و این احوط است و اظهر عدم وجوب است مطلقا و در روایتی
 وارد شده است که بعد از مضطرب سه مرتبه آب به آنها نرسانند
 و این احوطست **فصل سیم در سبیهها و آداب روز است مکروه**

بخلقش در

روز دوازدهم رسیدن زنان و دست بردن ایشان مالدن و دست
 بازی کردن با ایشان و اقرب است که کراهیت مخصوص بصورت نیست که
 اینها محرک شهوت او باشد و خوف وقوع در جماع داشته باشد و
 مکر و هت بچشم کشیدن چیزی که از اطبعی باشد که جلق رسد یا در آن
 مشک باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خونیست از بدن
 که باعث ضعف شود و در جماعت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
 داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکر هت بوسیدن کلاه خاص
 زکی و هت است که مشک را هم بنویسد و سایر بوهای خوش مکر هت
 بلکه سنت است از حضرت صادق منقولست که طیب تحفه ضیاء
 است و فرمود که هر روز در اول روز خود را خوشبو کند
 زایل نکرد و او شهر و اقوی است که بوسیدن را بخر غلیظه که جلق رسد
 موجب قضا و کفایت میشود و احوط آنست که بوی خوش نباید کرد
 بدماغ بالا رود بنویسند چنانچه در روایتی وارد شده است مکر هت
 که ضایع جامه که ملاصق بدنست ترکند و مکر هت من صائم
 که در آب نشینند چنانچه گذشت و از حضرت صادق منقولست که
 هرگاه روزی داری میباید که روزی باشد که گوش تو و چشم تو و موی تو
 و پوست تو و جمیع اعضاء تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و
 فرمود که باید روزی تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا

مفضل نیست و بعضی
 گفته اند که بوسیدن را بخر
 غلیظه که بچوشت رسد

از انظر منقولست که فرمود که روزی نه روزی از خوردن و آشامیدن
 تمام بلکه باید که در روزی یکبار در روزی یکبار از خوردن و آشامیدن
 بپوشانید بدن های خود را از حرام و با یکدیگر نزاع نکنید و حسد
 مبرید و غیبت نکنید و مجادله نکنید و سوگند دروغ بخورید بلکه
 سوگند راست بزنید و شام مدهید و غشی نکوشید و ستم نکنید و بخر
 نکنید و دلتنگ نشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاوش
 باشید از انچه نباید گفت و صبر کنید و راست گو باشید و دوری
 از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتوا و خصومت کردن
 با مردم و گمان بد کردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را
 مشرف و اخوت دانیدن و منظر فرج و ظهور قائم آل محمد باشید و
 از زمیند توایمانی اخوت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر اخوت
 بردارید و بر شما باد بارام دل و آرامش و خضوع و خشوع و شکست
 مذلت بیند که از آفای خود ترسد ترسان باشد از عذاب خدا
 امیدوار باشد رحمت او را و باید پاک باشد ای روزی دارد روزی نواز
 عیبها و باطن توان حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن توان کفایتها
 و بیزاری بجوی خدای از انچه غیر او است و در روزی ولایت خود را
 خالص گردان از برای او و خاموش باشی از انچه حق تعالی بفرموده است
 و در ازان در اشکار و پنهان و برسی از خداوند قهار انچه سزاوار

رسیدن اوست در پنهان و اشکار و بخششی روح و بدن خود را بخدا
 عزوجل و ایام روزه خود و فادع کردانی دل خود را از برای محبت او
 و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی و آنچه خدا خواهد امر کرده است بجوی
 اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوارتر از روزه داشتن است بجز آوردن و
 خدا را الطاعت عوده و آنچه که کنی از آنها که بیان کرده ام از برای تو بقدر
 آن از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستی که بدم گفته که
 رسول خدا شنیده که روزی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد
 حضرت طعانی طلبید و آن را گفت بخود زن گفت من روزه دارم
 حضرت فرمود چه کوفه روزه و جاریه خود را دشنام دای روزه او خود
 و اشامیدن نه اینست بدرستی که حق تعالی روزه را جاریه که اینست
 از سایر امور و چیزها که دارد بدو گفتار بد چه بسیار که اندرون داران و
 بسیارند که سبکی کشند کان و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست و از روزه بیخبر است
 و که سبکی و چه بسیار عبادت کنند که نیست و از این عبادت
 بغیر تعبای خوش خوابی و بیکان که بهتر از بیداری و عبادت است
 و خوشا افطار دیرکان که بهتر از روزه داشتن بخیر دان است زیرا که
 خواب قبران چون بریت صحیح و غلب طاهر واقع میشود از جمله عبادت
 ایشانست بلکه افطار ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اصفیا و

خفایان

خاص مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار غیب بر نیای جماد قرمطی
 میگردند و راهی اندازهای فریادشانست و افطار خود میدن چون از
 روی ناپیست و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار میدن به ترات
 از روزه های احقان که روزه را دشنام خود فرستی خود کرده اند و
 بر یاد عجب مزاج میگردانند و بشرایط صوم عمل نمیکند **فصل چهارم**
 در بیان آداب خول ماه مبارک رمضان است سنت است طلب
 هلال ماه رمضان و بعضی واجب استندادن و از حضرت امام جعفر
 صادق منقولست که چون هلال ماه مبارک رمضان را دیدی
 اشاره بسوی هلال کن و در و بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند
 کن و خطاب کن ماه را و بگو يَا رَبِّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
اهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمَسَاعِرِ إِلَى
مَحَبَّتِكَ وَرَضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا حَيْثُ وَعَظْمُ
وَأَصَوْتُ عَنَّا ضَعْفٌ وَشَيْءٌ وَبَلَاءٌ وَفِتْنَةٌ وَبِهِتْرِينَ دَعَا هَاجَرٍ
 کامله است و این ابی عقیل رح این دعا را در وقت رؤیت هلال
 ماه مبارک واجب استندادن اللَّهُمَّ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَ
قَدَّرَ مَنَازِلَكَ وَجَعَلَكَ مَوَاقِيتَ لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَيْنَا بِأَسْ
لَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْيَقِينِ وَالْإِيمَانِ وَالْبِرِّ وَالْبَقْوَى وَالْتَوْقِ
لِمَا حُبَّ وَرَضَى وَدَرِ شَاوِلَ مَا جَمَعَ بِأَحْلَالِ خُودِ سَنَتِ اسْتِ وَ

هلال

اَهْلَهُ عَلَيْنَا اِهْلَاة
 مَبَارَكَا اللَّهُمَّ

عسل در شب اول سنت است و از حضرت صادق ع منقولست که هر که
عسل کند در شب اول ماه رمضان در هر جای و سی کتاب برسی
بریزد باطلها را معنوی باشد تا ماه رمضان آیند و در حدیث دیگر
 فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان عسل کند خارش بدن در آن
 سال باورزد و ایضا منقولست که چون ماه مبارک رمضان داخل
میشد حضرت صادق ع فرمودند خود را وصیت میفرمود که اقامت کند
 و سعی نماید و ایامه در عبادت که در ایامه روزها قیمت میشود
 و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان در ایامه مقدر میشوند
 و در این ماه نبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیرالمؤمنین ع
 منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدستی کرد تا
 دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند کاهان شما و زیارت
 حضرت امام حسین ع در شب اول ماه سنت است و از حضرت صادق ع
 منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت
 آنحضرت بکند کاهان از او ببرد مانند برك از درختان و از کاهان
 بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و ثواب حج و عمره
 خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول
ماه سوئ انافعتنا در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ
 گردد و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه

مبارک دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوئ انعام
 بخواند و سوال کند که حق تعالی از او کفایت شر و بکند خدا و از کفایت
 کند از آنچه میرسد و از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتواند
 کند و سوئ انافعتنا میتواند از وی قرآن خواند و اگر در شب اول
 ماه نیت روز تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت
 چنین کند که قصد میکند که در هر روز ماه رمضان را میل دارم و اجب قبیله
 الی الله و در روز اول ماه سنت است که عسل کند در آب جاری و سی
 کتاب بر سر بریزد و از حضرت صادق ع منقولست که چون در اول سال
 چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضا
از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که در روز اول ایامه که
از کلاب بر و بزد از خودی و پریشانی بجات یابد و اگر هر روز بکند
 در آن روز از این بلاها ایمن گردد و هر یک که از کلاب بر و روز اول
 ماه بر سر بندد در آن سال از مرض سرسام ایمن گردد و پسند معبران
 حضرت امام محمد تقی ع منقولست که هر که در اول ماه دو رکعت نماز
 گذارد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در
 رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوئ انافعتنا بخواند و بعد از نماز
 تصدق کند یا بخره میسر شود سلامتی انما هر خریدن است و در روز
 اول آیند عاسنت است اللهم قد حضر شهر رمضان و قد افرجت

عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنزَلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
 الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ اعْنَا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمَهُ
 مِنَّا وَسَلِّمْ لَنَا فِي شَهْرِنَا وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذَا
أُحْضِرْتَ صَادَقٌ مَّنْقُولٌ كَرُونَ مَاهُ مَبَارَكٌ دَاخِلٌ مِيسِدٌ
 رَسُولُ اللَّهِ عَادَ مِنْهُ أَنْدَا اللَّهُمَّ أَنْتَ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ مَضَانَ اللَّهُمَّ
 رَبَّ شَهْرِ مَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِّنَ
 الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَيَا رَاكَ لَنَا فِي شَهْرِ مَضَانَ وَاعْنَا عَلَى
 صِيَامِهِ وَصَلَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَإِذَا بَسَدَ مَعْبُورٌ أَحْضَرْتَ صَادَقٌ
 مَّنْقُولٌ كَرُونَ مَاهُ مَبَارَكٌ دَاخِلٌ شَدَنَ مَاهُ مَضَانَ يَعْنِي دَوَّارٌ يَأْتِي
 أَوَّلَ وَرَكْعَةٍ غَاثٌ يَكُونُ دَرَكَةٌ أَوَّلَ بَعْدَ أَحْمَدُ سُونَ إِنَّا نَحْنُ
 جَوَانِدُ وَدَرَكَةٌ يَمُومُ هَرُونَ كَرُونَ خَوَاهِدُ حَقٌّ جَمِيعٌ بَدِينَا دَارَانِ
 سَالِ لَزُودُ وَدَرَكَةٌ يَدُودُ وَحَفْظُ خَدَّ بَاسَدٌ نَاسَالُ أَنْدَا وَدَرَكَةٌ أَوَّلُ
 يَارُونَ أَوَّلُ دَعَايَ حَقِّكَ مَلِكُهُ رَاغِبَانِدُ كَرُونَ دَعَايَا اسْتَدُ
كَلْفِي وَشَيْخُ طُوسِي دِيكَرَانِ دَهْمُ اللَّهِ بَسَدٌ صَحِيحٌ رَوَايَتُ كَرُونَ
 كَرُونَ أَحْمَدُ مَوْسَى كَلْمٌ مَرُودُ كَرُونَ مَبَارَكٌ رَمَضَانَ دَرَاوِلُ
 سَالِ يَعْنِي دَوَّارٌ مَاهُ جَنَابُ عَلِيٍّ هَمِيدُ الَّذِي دَارَانِ دَعَايَا جَوَانِ
 وَفَرِيدُ كَرُونَ رَاغِبَانِ دَارَا اِزْبَارِي دَعَايَ حَقِّكَ وَدِي شَايَةِ اغْرَاضِ
 فَاسَدُ وَدِي جَوَانِدُ دَرَا دَانَالِ يَارُونَ سَدُ فَنْتَهُ وَكُوَاهِي وَفَرَاغِي كَرُونَ

جَوَانِدُ سَانِدُ بَدِينِ وَبَايْدَنِ أَوْ حَقِّ تَعَالَى وَرَا حَفْظُ كَنَادِ شَرِيفِ دَرَانِ
 سَالِ وَاقِعٌ مِيسُودُ اِزْبَارَاهَا دَعَايَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا
 كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي تَهْتَمُّ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي تَضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِحُجْرَتِكَ
 الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا وَرَاقَةَ دَرَانِ
 يَا أَوَّلَ قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ وَبَابَايَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغْفِرُ النَّعْمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَزِيلُ
 النَّعْمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَدِيلُ
 الْأَعْدَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُوَدِّدُ الدَّعَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَسْجِي بِهَا
 نَزُولَ الْبَلَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ عَنِ السَّمَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَكْتِفُ الْعِظَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْعَلُ الْفَنَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُوَرِّثُ النَّدَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي هُنَاكَ الْعِصْمُ وَالسَّبِيحُ دَرَكَةُ الْحَقِّ
 الَّتِي لَا تَرَامُ وَغَايَتِي مِنْ تَرَامَا الْحَاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي
 هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ رَبَّ السَّيْرِ الْمُنِيرِ
 وَمِيكَائِيلَ وَجِبْرِيلَ وَدَبَّ حُجْلَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ
 وَبِمَا سَمِعْتُ بِكَ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ حَذَرٍ وَتُعْطِي كُلَّ
 جَزِيلٍ وَتَضَاعِفُ الْحَسَنَاتِ بِالْقَبِيلِ وَبِالْكَثَرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِمَا تَوَدُّ

يا الله يا من صل على محمد واهل بيته واليسنى في مستقبل سنتي هذه
سترك ونصر وجهي بنورك واجني محبتك وبلغني رضوانك و
شريف كرامتك وجيم عطيتك واعطني من خير ما عندك ومن خير
ما انت معطي احد من خلقك واليسنى مع ذلك عافيتك يا موضح
كل شكوى وباشاهد كل غوى وباعلم كل حقيقة وبادفع ما تشاء من
بليته يا كريم العفو ما حسن التماس وقبلى على ملة ابراهيم وفطرته و
على دين محمد وسنته وعلى خير الوفاة فوفى مواليا لا وليا لك معاد
لا عدل لك اللهم وجبتى في هذه السنة كل عمل او قول او فعل يغفر
يا عبدى منك واجلبى الى كل عمل او قول او فعل يغفرى منك في هذه
السنة يا ارحم الراحمين وامنعنى من كل عمل او قول او فعل يكون منى اخاف
عاقبه واخاف مقفك اياى عليه جدا وان تصرف وجهك الكريم عني
فاسئجى بعضا من حظي عندك يا رزقنا رزقنا اللهم اجعلنى في
مستقبل سنتي هذه في حفظك وحمايتك وفي كفك وجللى من علك
وهب كرامتك عز جارك وجل شانك ولا اله غيرك اللهم اجعلنى في
اصالح من معنى من اوليائك والحقني بهم واجعلنى مسلما لمن قال الصديق
عليك منهم واعوذ بك اللهم ان يحيط بظننى ظلى واسر الى على يميني
واشاعى هواى واشتغالى لشهوانى فيقول ذلك بينى وبين رحمتك و
رضوانك فاكون منسيا عندك متغصنا الحظوظ نسيك اللهم و

ووفقى لكل عمل صالح ورضى به عني وقربنى اليك ولفى اللهم كما كنت بينك
محمد اهل هوى عدوى وفرجت همهم وكففت غمهم وصدفتهم وعدك وخرجت
له عطفك اللهم فذلك فافهمنى هوى هذه السنة وافهمنا وانعامها
وفيتنا وشروها واجرنا وصيق المعاش فيها وبلغنى بحضرتك كال
العافية تمام دوام النعمه عندي الى منتهى اجلى اسئلك سؤال من اساء
وظلم واستكان واعترف واسئلك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب
التي حصتها حفظتك واحصها كرام ملائكتك على وان تعصمنى الى
من الذنوب فيما بقى من عمرى الى منتهى اجلى يا الله يا رزقنا رزقنا
محمد واهل بيت محمد كما اسئلك ودعيت اليك فيه فانك امرى بالذل
وتفككت لي الاجابة يا ارحم الراحمين **فصل** دعا عمل هرب هو
دوامه مبارك رمضان ان حضرت صادق وكلمه عليه السلام تقول
كبعد از همنان دو ماه مبارك ايند عاز اينجاستد يا على يا عظيم يا عفو ربا
رحيم انت الرب العظيم الذي ليس كمثل شئ وهو السميع العليم وهذا
شهر عظمتك وكرمتك وسرته وفضلته على السموات وهو الشهر الذي
فرضت صيامه على وهو شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هذا
للتاسيس بينات من الهدى والفرقان وجعلت فيه ليلة القدر و
جعلنا حرامين الف شهريه اذ البت ولا يمن عليك من على بفاك وقبلى
من انار منى عليه وادخلنى الجنة برحمتك يا ارحم الراحمين

صلى الله عليه وآله

وايتنى

بمكارة

و دعاي بسیار خوب است و اما بشی که به خواندن شود و بسند صحیح منقول است
که هر که در هر شب این ماه مبارک این دعا را بخواند گناه چهل ساله او
امریز شود اللهم رب شهر رمضان الذي تزل فيه القواف
افترخت على عبادك فيه الصيام صل على محمد و آل محمد و از من
حج بيتك الحرام في عامي هذا و في كل عام و اغفر لي تلك الذنوب العظيمة
فانه لا يغفرها غيرك يا رحمن يا علام و ايضا هر شب هزار مرتبه سو
انا انزلنا سنتا خواندن و صد مرتبه سو اگر میسر
شود و سحر خوردن در سحر هر شب ماه رمضان مستحب است و از
حضرت رسول منقولست که ترک نکند امت من سحر خوردن را
اگر چه بیک آنه خودهای زیون باشد و ايضا از حضرت منقولست
که حق تعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آن که استغفار میکند
در سحرها و سحر میخورد پس سحر بخورد اگر چه بیک شربت آب
باشد و بهترین سحر قاف است خوردن و ايضا فرمود که سحر بخورد
اگر چه بیک جوهر آب باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحر
خوردگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سو انا انزلنا
در وقت سحر و در وقت افطار بخواند در مابین این دو حالت سوا
کسی نباشد باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلط
باشد و گفته اند که اگر بخت روز را بعد از سحر بگذراند است و از

اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همین که میدانند و قصد دارد
که فردا روزن میگیرد و از برای خدا میگیرد پس است و اما ادب افطار
سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی در
او بر ندیا آنکه کسی که با تشکی و او غایت شک و مانع حضور قلب او باشد
در نماز کرد این دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت
افطار سون انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت
رسول صلی الله علیه و اله منقولست که هر که در وقت افطار بگوید یا
اعظم انت الهی لا اله الا انت اغفر لي الذنوب العظیمه لا يغفر الذنوب
العظیم الا العظیم از گناهان بیرون آید مانند روزی که از نماز سون
شده است و از حضرت امام حسن منقولست که هر روزی داری پدر
وقت افطار دعاي مستجاب هست پیراید در لقمه اول بگوید بسم الله الرحمن الرحيم
یا واسع المغفرة اغفر لي و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام
موسی منقولست که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی برزقك
افطرت و علیك توكلت تا خدا عطا کند تو ثواب هر کس را که در این ماه
دو ن داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه در وقت افطار بدو تا تو پیشکش کند و چون خور
میکداشتن می گفتند اللهم لك صمتا و علی برزقك افطرتا فمقتلهما
انت انت البصير العليم و در احادیث معتبر وارد شده است که حضرت

رسالت پناه افطار میگردند بر خورما و آب یا بر طبق اب در حدیث
 دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بخلوامیفرمودند و اگر غنیا
 ببنات یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود بایم کرم افطار میکردند
 و میفرمودند که اب نیم کرم پاک میکند معدن را و قوی میدهد حدیث قرآنی است
 زیاد میکند و کاهان را میشوید و عمر و قراسان میگرداند و صغری غایب است
 و نشانند و قطع میکند بلغم را و افطای عوارث میکند و صداع را بر طرف
 میکند و اینها از حضرت رسول منقولست که هر که بر خورمای حلالی
 افطار کند ثواب نماز شب چهارصد برابر بر مضاعف گردد و از حضرت صادق
 منقولست که افطار کردن باب کاهان دل را میشوید و در حدیث دیگر
 فرمود که حضرت امیر المؤمنین دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و
 از حضرت امام زمان منقولست که هر که در وقت افطار یک کرده نان
 تصدق کند بر مسکینی خدا کاهان او را بخوارزد و ثواب یکصد ازاد
 کردن از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته شود و بهترین اعمال
 در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآن است بسیار
 باید خواند چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر که
 چیزی بر اینها ریت و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر در
 هر ماه یک ختم است و اقلش شش و ده است و در ماه مبارک رمضان
 هر سه روز یک ختم است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوب است

و در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم و زیاده
 میکردند و اگر هر ختم را ثوابش با روح مقدس امامی از ائمه علیهم السلام
 و رسول خدا و فاطمه زهرا صلوات الله علیهما هدیه کند ثوابش مضاعف
 میگردد و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار
 باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافله های شب و روز را ترک
 مکن و در شبها طایق ماه مبارک رمضان غسل سنت است خصوصا
 شب اول و یازدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و دوم و
 دهم آخر در شبهای جفت نیز غسل سنت است خصوصا شب آخر و در
 وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است و پسند معبران
 حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه منقولست که شیعیان نوشند
 که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانند که دعای اینها را
 ملائکه میخوانند و برای صاحبین استغفار میکنند **و دعای آن اللهم**
اِنِّی اَقْنَحُ النَّاسَ بِحَدِّكَ وَ اَنْتَ مَسِدُّ الصَّوَابِ عَلَیْكَ وَ اَنْقَضْتَ اَنْتَ
اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ فِی مَوْجِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَشَدُّ الْمُعَامِلِیْنَ فِی مَوْجِعِ
النَّكَالِ وَ النَّقْمَةِ وَ اعْظَمُ الْمُخَيَّرِیْنَ فِی مَوْجِعِ الْكِبَرِ یَا وَ الْعَظَمَةُ لِلَّهِ اَدَّ
لِی فِی دَعَائِكَ وَ مَسَائِلِكَ فَاَسْمِعْ بِاسْمِیْهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اَجِبْ بِرَحْمَتِهِ عَوْنِی
وَ اَقِلْ بِعَفْوِهِ عَمْرَتِی فَاِنَّکُمْ یَا اَلْهِی مُرْتَبِعُ دَعَائِهِمْ وَ هَوْمُ دَعَائِهِمْ
وَ عَزْمُ دَعَائِهِمْ وَ دُخْرُ دَعَائِهِمْ وَ حَلْفَةُ بَرَاءَتِهِمْ فَكُنْ لَهَا اَمَامُ

نیاید کرد

کفایت

لله الذي لا يخذ صاحبه ولا ولد ولا يكن له شريك في الملك ولا يكن
 له ولي من الدن ويكون تكبرا الحمد لله جميع حامد كلهما على جميع
 كلهما الحمد لله الذي لا مضاد له في ملكه ولا منازع له في امر الحمد لله الذي
 لا شريك له في خلقه ولا شبيه له في عظمته الحمد لله الفاسخ في الخلق
 امني وحمد الظاهر بالكرم حمد الباسط بالجوهر الذي لا يقص
 خزائنه ولا يزيد كثره الله الا جودا وكرما الله هو الغرير الوهاب
 اللهم اني اسئلك قليلا من كثير مع حجة في اليه عظيمه وغياث
 عنه قديم وهو عندي كثير وهو عليك سهل يسرا اللهم ان عفوك
 عن ذنبي تجاوزك عن خطيئتي وصفحك عن ظلمي وسرك علي فصيح
 وحلمك عن كبري مجي عند ما كان من خطائي وعذبي طمعتي في ان
 اسالك ما لا استوجبه منك الذي درفتني من رحمتك واربتني
 من قدرتك وعرفتني من امانتك فمررت دعوتك اسألك
 مستائلا لا خائفا ولا وجللا ولا عليك فيما قضيت فيه اليك
 فان اطاعني عنتت جهلي عليك ولعل الذي اطاعني هو خير لي
 عليك بما فيه الامور فلم ارمو لا كرميا اصبر على عذبتك منك
 على اربك تلك تدعوني فاولي عنك ونجيتني فاسعني اليك
 وتودد الي فلما قبل منك كان لي التطول عليك فلم يمنعك ذلك
 من الخير في الاحسان الي والفضل علي تجودك وكرمتك

شبه

قصت

على

بوت

عبدك الجاهل وجده عليه بفضل احسانك انك جواد كريم
 الحمد لله مالك الملك بحري الفلك من الرياح فالق الاصابيح
 ديان الدين رب العالمين الحمد لله على كل بعد علم والحمد لله
 على عفون بعد فاسد والحمد لله على طول انابه وعصبيه وهو
 قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصابيح
 ذي الجلال والاكرام والفضل والاعظام الذي بعد فاني
 وقرب شهيد الحق تبارك وتعالى الحمد لله الذي يجيبني حين
 انا دبر ويسر علي كل عورة وانا اعصيه ويعظم العجز علي
 فلا اجازيه فكم من موهبه هبته قد اعطاني وعظمه مخوفه
 قد كفاني بحجة موفيه قد اتياني عليه حامدا واذكرا مسحا
 الحمد لله الذي لا يهتك حجابي ولا يعلق بابه ولا يرد سائله ولا
 لا يجيب املة الحمد لله الذي يؤمن الخافين ويحيي الصالحين و
 يرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف في
 والحمد لله فاجم الجاهل من الظالمين مذرك الهاربين نكال
 الظالمين يورث المستضعفين موضع حاجات الطالين معتمد
 المؤمنين الحمد لله الذي من خشية رعد السماء وسكانها وحرف
 الارض وعمادها وموج البحار ومن سبح في مواهب الحمد لله الذي
 هذا الحمد وما كان له يهدي لولا ان هذا الله الحمد لله الذي

يوم
القادر

ليس له منادع ما ولة
 ولا شبه يسأله ولا
 ظهر يعاضده من
 الاعزاء وتواضع لغيره
 العظامه في
 ما يشاء الحمد

سبح

خَلَقَ وَلَمْ يَخْلُقْ وَبَرَزَ وَلَا يَزُقْ وَلَا يَطْعُ وَلَا يُطْعَمُ وَيَمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ
يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِكَ الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآمِينَكَ وَصَفِيكَ وَجَنِّبِكَ وَ
حَبِيبِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ
أَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَرْكَى وَأَمْنَى وَأَطْيَبَ أَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَ
بَارَكْتَ وَوَحَّيْتَ وَنَحَّيْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَآلِيكَ
وَرَسُولِكَ وَصَفْوَتِكَ وَاهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ سُلَيْمَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَ
أَمْنَى سُلُوكِكَ وَجَنِّبِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَسْنَى الْكِبَرِيِّ وَالنَّبِيِّ الْعَظِيمِ وَ
صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
سَيِّدِي الرَّحْمَةِ وَأَمَامِي الْهَدْيِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ هَلْ
أَجْتَمَعَتْ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَصَلِّ عَلَى أَيْمَةِ السَّبِيلِ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ
وَمُحَمَّدِينَ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى بَنِي مُوسَى وَ
مُحَمَّدِينَ عَلَى وَعَلَى ابْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ الْمَعْدِيِّ الْهَدْيِ
جَمْعًا عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَّا بِكَ بِبَلَدِكَ صُلُوحًا كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ
وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَعْرَافِكَ الْعَالِمِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَقِّقْ بِلَا
بُكَاتٍ الْمُقَرَّبِينَ وَآيِدِهِ بِوَجْهِ الْقُدُّوسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
الدَّاعِيَ الْكَاتِبَ وَالْعَالِمَ بِدِينِكَ تَخْلُفُ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ الْبَدْلَ مِنْ بَعْدِ حُجْرِهِ
أَمَّا بَعْدُ فَكَتْلَ لَيْسَ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّنِي وَأَعِزِّدْهُ وَأَنْصُرْهُ وَ
انصُرْهُ وَأَنْصُرْ بَصِيرًا عَمْرِيًا وَأَفْخَ لَهُ فَخْرًا سَيِّدًا وَأَجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَانًا بَصِيرًا اللَّهُمَّ أَطْهَرِ بِهِ دِينَكَ وَسُتَةَ بَيْتِكَ حَتَّى لَا يَسْتَقْبَحَ
بِشَيْءٍ مِنَ الْخَلْقِ عَافَا أَحَدٌ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دِينِ
كَرَمِيَّةٍ يُعْرَفُهَا الْإِسْلَامُ وَأَهْلُهُ وَيَدُلُّ بِهَا الْيَقَانُ وَأَهْلُهُ وَنَحْنُ
بَيْنَهُمَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَنُفُوقًا
بَيْنَهُمَا كَرَامَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ الْخَيْرِ جَمَعْنَا وَ
مَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ أَلْهِمْنَا شِعْرًا وَشَعْبِيرًا
وَأَرْزُقْنَا بِهِ فَقْنًا وَكَثْرَةً فَلْتَنَا وَأَعِزِّدْنَا وَاعْنِ بِرِغَابِنَا
أَقْصَى مِنْ مَعْرَمِنَا وَاجْزِهِ فَقْرًا وَسُدِّدْ حَلَّتْنَا وَتَبَرَّعْنَا
وَيُضَيِّقْ وَجْهَنَا وَفَكَ بِرِاسِنَا وَانْحِ بِرِغَابِنَا وَاجْزِهِ مَوَاعِدَنَا
وَأَسْتَجِبْ دُعَوَتَنَا وَاعْظِنَا بِرِغَابِنَا وَبَلِّغْنَا بِرِغَابِنَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
أَمَّا لَنَا وَاعْظِنَا بِرِغَابِنَا وَرَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمُسْتَوْسِلِينَ وَاسْعَ الْعَظِيمِ
أَسْفِرْ صَدْرَهُ وَرَمَّا وَادِّهْ بِرِغَابِنَا وَاهْدِنَا بِرِغَابِنَا الْخَلْفَ
فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ يَا ذَا نَلَّتْنَا تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَأَنْصُرْنَا بِرِغَابِنَا عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّكَ يَا إِلَهَ الْحَيِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو
إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيَّةَ وَلِيِّنَا وَكَرَمِهِ

عَدُوْنَا وَقُلَّةَ عَدُوْنَا وَسَدَّ الْفِتْنَ بَيْنَا وَتَطَاهَّرَ الرِّمَانُ عَلَيْنَا
 صَبَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتَنَا عَلَى ذَلِكَ فَجَعَلَ مِنْكَ يَحْتَلِي وَبُصْرِي كَتِفِي
 وَنُصْرِي نَعْرِي وَسُلْطَانِي حَقِّي نَظْمِي وَرَحْمَةً مِنْكَ تَجَلَّلْنَا هَا وَعَافِيَةً
 مِنْكَ تَلْبَسُنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَسَدَ بَسِيَارٌ مَعْبُودِيكَ
 صَحِيحٌ أَنْ حَضَرَ صَادِقٌ مَنْقُوسٌ كَرْدِ دَهْرِ شَبَابِ مَاءِ مَبَارَكِ ابْنِ
 دُعَا رَا بَحْوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنْ
 الْأُمُورِ الْحَقِيقَةِ فِي الْأُمُورِ الْحَكْمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ
 تَكْتَفِيَنِي مِنْ حَاجَاتِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبْرُورِ حُجَّتِ الشُّكُورِ سِعْمَهُمُ الْمَغْفُورِ
 ذُنُوبَهُمُ الْكَفْرِ عَنْهُمْ سِتْنَانِي وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تَنْفِلَ
 عَنِّي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتَوْسِعَ فِي ذِيهِ وَتَجْعَلَنِي مِنْ تَقْضِي بَيْتِكَ
 وَلَا تَسْتَبْدِلَ فِي غَيْرِي وَابْنِدْ عَائِي مَا لَيْتَ الْمَضَاهِيْنَ يَزِيدُ دَهْرِي
 وَابْنِدْ شَدِيدُ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الْبَصَالِيحِ قَدْ خَلَاوُ فِي عِلِّيَّاتِ
 قَارِعْنَا وَمَكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلَسْبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ
 الْحُودِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْجَنَا وَمِنْ الْوُلْدَانِ الْخَالِدِينَ كَانَهُمْ
 لَوْ لَوْ مَكُونٌ فَاحْشِدْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَخُومِ الطُّيُورِ فَاطْعِنَا
 وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْجَبْرِ وَالْأَسْتَبْرِ قَالِسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ
 وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ قَارِدْنَا وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ تَوْفِقْ لَنَا وَصَالِحِ
 الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَعَلَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

عن علي

يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنْ
 الْأُمُورِ الْحَقِيقَةِ فِي الْأُمُورِ الْحَكْمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ
 تَكْتَفِيَنِي مِنْ حَاجَاتِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبْرُورِ حُجَّتِ الشُّكُورِ سِعْمَهُمُ الْمَغْفُورِ
 ذُنُوبَهُمُ الْكَفْرِ عَنْهُمْ سِتْنَانِي وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تَنْفِلَ
 عَنِّي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتَوْسِعَ فِي ذِيهِ وَتَجْعَلَنِي مِنْ تَقْضِي بَيْتِكَ
 وَلَا تَسْتَبْدِلَ فِي غَيْرِي وَابْنِدْ عَائِي مَا لَيْتَ الْمَضَاهِيْنَ يَزِيدُ دَهْرِي
 وَابْنِدْ شَدِيدُ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الْبَصَالِيحِ قَدْ خَلَاوُ فِي عِلِّيَّاتِ
 قَارِعْنَا وَمَكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلَسْبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ
 الْحُودِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْجَنَا وَمِنْ الْوُلْدَانِ الْخَالِدِينَ كَانَهُمْ
 لَوْ لَوْ مَكُونٌ فَاحْشِدْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَخُومِ الطُّيُورِ فَاطْعِنَا
 وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْجَبْرِ وَالْأَسْتَبْرِ قَالِسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ
 وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ قَارِدْنَا وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ تَوْفِقْ لَنَا وَصَالِحِ
 الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَعَلَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

ماء مبارک است

لِحَاجَتِي وَاحْلُو بِرَحْمَتِكَ لِسِرِّي بِعَمْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي دَعَاكَ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَنْجِنِي عَمَّا فِي
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاكَ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَخْلُقْ جَاءَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لِي إِلَّا الْبَاقِي
 فَيَسْئَلُنِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّبَ إِلَيَّ وَأَهْوَى عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 جَعَلَ عَنِّي حَقِّي كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فِيهِ أَحَدٌ شَيْءٌ يُغْنِي عَنِّي وَأَخْبَرْتُكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَطَالِبِكَ لِيكَ مُشْرَعَةً وَمِنْهَا هَلِ الرَّجَاءُ إِلَيْكَ
 مُشْرَعَةً وَالْإِسْتِعَانَةُ بِفَضْلِكَ لِي أَتَمَّكَ بِمُحَاطَةِ أَبْوَابِ الدُّعَاءِ
 إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مُتَوَحِّدَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِينَ بِمَوْضِعِ اجَابَةِ
 وَالْمُتَوَقِّينَ بِوَسْطِ غَايَةِ وَأَنَّ فِيكَ الْهَيْفَ إِلَى جُودِكَ وَالرَّحْمَةَ
 بِفَضْلِكَ عَوَضًا عَنِ مَنَعَ الْبَاطِلِينَ وَمُسْتَدْرَجَةً عَمَّا فِي السَّيْرِ
 وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبٌ لِمَسَافِرِ وَأَنَّكَ لَا تَحْجُبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا
 أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَمَالُ دُونَكَ وَقَدْ مَقْبَدَتْ إِلَيْكَ بِطَلْبَتِي وَتَوَهَّجَتْ
 إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلَتْ بِكَ اسْتِعَانَتِي بِدُعَائِكَ تَوَلَّى مِنْ غَيْرِ
 اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِعَانَتِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِحْجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بِلِغَتِي
 بِكَرَمِكَ وَسَكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَتَحَاوِي إِلَى الْإِيمَانِ بِوَعْدِكَ
 وَبِقِيَّتِي بِعَفْوِكَ مِنِّي لَأَنْتَ لَا تَبْذُرُ لِي غَيْرَكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
 خَدَّكَ لَا بُشْرَاكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ

صِدْقٌ وَاسْتَغْلَوْا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ دَجِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِهِ
 يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمُنَانُ بِالْعَطِيَّةِ
 عَلَى أَهْلِ مَمْلُوكِيكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِحَسَنٍ رَأْفَتِكَ إِلَيَّ رَيْسَتِي فِي نِعَمِكَ
 وَأَحْسَنَتِكَ بِغَيْرِهَا وَتَوَهَّجْتُ بِاسْمِكَ كَبِيرِ إِيْمَانٍ مِنْ رَبِّي فِي الدُّنْيَا بِأَحْسَنِ
 وَتَقْضِيهِ وَأَنَا ذَلِيلٌ فِي الْأَخِرِ إِلَى عَفْوِكَ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِمَوْلَايَ نَفْسِي
 ذَلِيلٌ عَلَيْكَ وَحَقِّي لَكَ بِشَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاقِفٌ مِنْ ذَلِيلِي إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 سَأَلْتُكَ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِاسْمِكَ قَدْ أَسْرَسَهُ
 ذَنْبُهُ رَبِّ نَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ وَفَّرَ حُرْمَةً أَدْعُوكَ يَا رَبِّ هَيْئًا رَاحَةً
 رَاحِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرَحْتُ وَإِذَا رَأَيْتَ كَرَمًا طَعْتُ
 فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَرِّجْ رَاحِمًا وَإِنْ عَذَّبْتَ فَعَذِّبْ طَالَمَا حَجَّتْ إِلَيْكَ فِي جَوَازِي عَلَى
 مَسَلَّتِكَ مَعَ آتِيَانِي مَا تَكُنْ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَدَّتِي فِي شِدْقِي مَعَ
 فَلَهُ حَيَاتِي دَائِمَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ بَيْنَ دِينٍ وَ
 دِينٍ مُبْتَدِئِي حَقِّ رَجَائِي وَاسْمِعْ دُعَائِي يَا حَيُّ مِنْ دُعَاءِ دَائِعٍ وَأَفْضَلُ
 مِنْ دُعَاءِ رَاحٍ عَظِيمٍ يَا سَيِّدِي أَمْلِي وَسَاءَ عَلَيَّ مَا عَطَيْتَنِي مِنْ عَفْوِكَ
 بِمَقْدَارِ أَمْلِي وَلَا تَوَاضَعُ لِي يَا سَيِّدِي فَإِنْ كَرَمْتَكَ فَاصْبِرْ عَلَى جَلِّكَ
 الْمَذْنُونِ وَجَلَّتْ بِكَرَمِكَ مَكَافَاتُ الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ
 هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ بِمُخْرِجِي مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّبْرِ عَنْ أَحْسَنِ بِلَدُنَا وَ
 مَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَصِدْقٍ عَلَى عَفْوِكَ أَمَّا

وَأَنَا يَا رَبِّ

عَفْوَتِكَ

مُحِبَّتِكَ

جليلي سترتك واعف عن نوحى كبر وجهك فلو اطاع اليوم على نوحى
 غيرك ما فعلته ولو خفت بحمل العقوبة لا اجتنبه لالا لك اهون
 الشاكرين الى واخف الطلوعين على بل لا لك يا رب خير السارين و
 واجلم الاطمين واكرم الاكرمين سدا العيوب عقار الذنوب علم
 العيوب ستر الذنوب بكرمك ونوحى العفو بحملك فلك الحمد على
 خلت بعد عليك وعلى عفوك بعد قد ذك ويحلى ويحمر على
 خلت عفى ويدعوى الى قلة الحياء سترتك على ويسر عفى الى التوب
 على فحارمك مع عفى بغير رحمتك بعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيو
 يا غافر الله يا قائل التوب يا عظيم المن يا مديم الاحسان ابن سترتك
 الجليل ابن عفوك الجليل ابن فرحتك الغريب ابن عيانك الشريح ابن
 رحمتك الواسع ابن عطائك الفاضله ابن مواهبك المهيمنة
 حسانتك السنية ابن فضلك العظيم ابن منك الجسيم ابن احسانك
 القديم ابن كرمك يا كريم يبر ويحمد وال محمد فاستغنى برحمتك
 فخلصني بحسن يا حليم يا عظيم يا مفضل لست اكل في الجاه مع عفا
 على انما لست ابل بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل المعفو
 بيدنى بالاحسان نعمًا وتعفو عن الذنوب كما فاندري ما تذكرو
 اجمل ما تشتره فبيع ما تشتره عظيم ما البليت واوتيت ام كثير
 ما منه خيت وعافيت يا حليم من حب اليك ويا قرة عين من

احكم اعمالكم

لا ذيك واقطع اليك است الحسن ونحن المسبون فجا وزيا رب عن
 مبيع ما عندنا بحمل ما عندك واني جهل يا رب لا يسعه جودك او
 اى دمان اطول من امانك وما قد راعنا لنا في حبب نعمك وكيف
 نسكو انما لا تقابل بها كرمك بل كيف يصيق عن المدينين ما وسعهم
 من رحمتك يا واسع المعفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيد
 لو انهم نوحى ما برحت من اليك ولا كففت عن مملكتك لما انتهى اليك
 من المعفرة جودك وكرمك وانت الفاعل لما تاء تعذب من تشاء بما
 تشاء كيف تشاء ورحم من تشاء بما تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا
 سارع في ملكك لا تشارك في امرك ولا تضاد في حرك ولا تغتر
 عليك احد في يد يديك لك الخلق والامر تباركت يا رب العالمين يا رب
 هذا مقام من لا ذيك استجار بكرمك والفاضل احسانك ونعمتك
 انت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا يقص فضلك ولا يقل رحمتك
 وقد وثقتا منك بالصبح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسع
 افراك سبحانه يا الهى خلف ظنونا وحبنا ما لنا كذا يا كريم فليس
 هذا غسانك ولا هذا ذك طعننا يا رب ان لنا فيك املا طويلا
 كثيرا ان لنا فيك رجاء عظيمنا ك ونحن نرجو ان تسرع لنا
 ودعونا ونحن نرجو ان يستجيب لنا حق رجائنا يا مولانا فعد
 علينا ما تشوقنا لعلنا ولكن عليك علينا وعلينا يا رب لا تقونا

كيف تشاء

تبارك انت

عَنْكَ حَسَنًا عَلَى الرَّعْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسَوِّجِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ
 أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمَذْنُونِ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَأَمَّنْ عَلَيْنَا يَا
 أَنْتَ أَهْلَهُ وَحَدِّ عَلَيْنَا يَا أَنْتَ أَهْلَهُ فَإِنَّا نَحْتَاجُكَ إِلَى مَلِكٍ يَا غَفَّارُ وَرَبُّكَ
 أَهْدِنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعِينَا وَبِرَحْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُكُوبًا بَيْنَ يَدَيْكَ
 تَسْتَعْفِرُكَ اللَّهُ مِنْهَا وَتُؤْتِيكَ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ
 بِالذُّبْرِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَاذِرُكَ وَشَرُّكَ إِلَيْكَ صَاعِدُكَ لِرُؤُوسِكَ وَلَا يَزَالُ مَلِكُ
 كَرِيمٍ يَا بَيْتَكَ عَنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ يَعْمَلُ فَبَعْدَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ نَحْطَا
 بِنِعَمِكَ وَتَقْضِلَ عَلَيْنَا بِالْأَلَمِ قَبِيلَتِكَ مَا أَهْلَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِئًا
 وَمُعِيدًا نَقْدَسْتَ أَسْمَاءَكَ وَجَلَّ ثَنَانُكَ وَكُرِّمَ ضَرْبُكَ وَقَالَتْ أَنْتَ
 إِلَهِي وَسِعَ فَضْلُكَ وَأَعْظَمَ حِلْمُكَ مِنْ أَنْ تَقَابِلَنِي بِفِعْلِي وَخَطِيئَتِي فَاعْفُ
 الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَأَعِزَّنَا
 مِنْ مَحِيطِكَ وَأَجْرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَأَرْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا
 مِنْ فَضْلِكَ وَأَرْزُقْنَا حَاجَتَيْكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَ
 مَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ
 مُجِيبٌ وَأَرْزُقْنَا عَمَلًا يَطَاعَتِكَ وَتَوْفَاقًا عَلَى مَلِكَتِكَ وَسَيِّدِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَأَرْحَمْهُمَا كَمَا دَبَّيَا فِي صُغُرٍ وَأَجْرُهُمَا بِالْإِحْسَانِ
 إِحْسَانًا وَبِالْيَسَارَةِ عَفْرَانَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ
 فَتَاهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ نَبِيَّائِهِمْ بِأَحْسَنِ الْإِحْسَانِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِأَهْلِ بَيْتِنَا

وَبِنِعْمَتِكَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ
 وَبَارَكَ فِيهِمْ

السلامة

وَسَائِرِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ ذُكْرًا وَآثَانًا صَغِيرًا وَكَبِيرًا نَاخِرًا وَمَعْلُومًا كَذِبًا الْعَادِ
 بِاللَّهِ وَصَلُّوا صِلًا لَا يَبِيدُ وَخَيْرًا أَحْسَرَ نَامِيْنًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي خَيْرَ أَهْلِي مَا أَهْبَيْتُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَقْطَعْ
 عَلَيَّ مِنْ لَابِرِ حِمِّي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَاحِبَ
 مَا أَتَيْتُ عَلَى وَادِّ قَمِي مِنْ فَضْلِكَ بِذِقٍ وَاسْعَاحِلَا لَا تُهَيِّبَا اللَّهُمَّ
 لِعَرَسَتِي خَيْرَ أَسَدِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَاجْعَلْ لِي بِكُلِّ لَيْلَةٍ وَأَرْجَى
 حَاجَتَيْكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَذِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَهْلِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَخْلُقْنِي بِأَرْبٍ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ
 الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ بِنْتٌ عَلَى حَتَّى لَا أَغِيْبَنَّكَ وَالْجَنَّةِ الْخَيْرِ وَالْعِلْمِ الْخَيْرِ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنَّا قَدْ
 هَمَّاتُ وَتَعَبَاتُ وَفُتْتُ لِلصَّلَوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ الْقِيَتُ عَلَى
 نَفْسَا إِذَا صِلْتُ وَسَلَبْتَنِي مِنْ جَانِبِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُكَ مَا لِي كُنَّا قَدْ
 قَدْ جَلَّتْ سِرِّي قَرِيبٌ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلَى عَرَضَتْ لِي بِلَيْتِهِ
 إِذَا لَمْ تَدْرِي فِي حَالَتِي بَيْنِي وَبَيْنَ حُدُودِكَ سَيِّدِي لَعَلَّتْ عَنْ يَدَيْكَ
 طَرَفَتِي وَمِنْ حُدُودِكَ خَيْبَتِي أَوْ لَعَلَّتْ رَأْيَتِي مُسْتَحَقًّا حَقَّقْتَ قَا
 أَوْ لَعَلَّتْ رَأْيَتِي مَعْرُوفًا عَنْكَ فَقَلْبِي بَيْنِي وَأَوْ لَعَلَّتْ وَجْهَتِي فِي مَقَامِ
 الْكَادِبِينَ فَفَضَّلْتَنِي أَوْ لَعَلَّتْ رَأْيَتِي غَيْرَ تَاكِ لِنِعْمَاتِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ
 لَعَلَّتْ قَدْرَتِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ سَلَّتْ رَأْيَتِي فِي

محبوب

14

النافلين من رحمك ايتني اولئك رايتني العجايل البطالين
ميتي وبيتهم خليني اولئك لمحت ان تسمع دعائي فاعذني او
لعلك تجرمي بحروبي كافتني اولئك بقلة حياتي منك جاني
فان عفوت يارب فطال ما عفوت عن المذنبين قبل ان كرمك
اي رب جلي عن مجازات المذنبين وحلمك بغير عن مكافات المقصرون
وانا عائد بفضلك هارب منك اليك متغير ما وعدت من الصريح
عن الحسن بك ظنا الهيات اوسع فضلا واعظم حملا من ان تقايني
بعلي او تتركني محطتي وما انا وما خطري هبني بفضلك يا سيد
وتصدق علي بعفوك وجللي لسرتك واعف عن توبيي بكرهتك
سيدى يا الصغير الذي بنيه وانا النجاهل الذي علمته وانا
الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعتة وانا الخائف الذي
امنته الخائف الذي شبعته واعطشان الذي رويته والغاري
الذي كسوته والفقير الذي غنيته والضعيف الذي قوتته و
الذليل الذي عززته والسيء الذي شفيته والسائل الذي عطفته
والمذنب الذي سترته والخاطي الذي قلته وانا الغليل الذي كرمته
والمستضعف الذي نصرته وانا الطريد الذي ويته انا يارب الذي لم
استحق في الخلاء ولم اراقبك في الملأ انا صاحب الدقا
الاعظم انا الذي على سيد اجترأ انا الذي عصيت جبار السما

يا سيدى

و انا

فلك الحمد

لله

انا الذي عطيت على المعاصي الجليل الرشي انا الذي جبن لبريت بها
خرجت الهما اسع انا الذي مهلتني فاعز عيت وسوت على فاسع
نعمت المعاصي تعدت وانقطعتي من عنيت فابالت فيلك انك
وليس ترك سرتي حتى كانك اغفلتني ومن عقوبات المعاصي
حتى كانك سحبتني الهل اعصيت حين عصيتك وانا برؤيتك
جاحد ولا يترك مسخف ولا لعقوبتك معرض ولا لو عبدك
تمهاون ولكن خطيئة عرضت وسولت بقى وعليتي هو اى
واعانني عليها شقوني وعز في سرتك المرح على فقد عصيتك و
خالفتك مجددي لان من عذابك من يستفيد ومن ابدى
الحصاة غدا من يخلصني من جيل من اقبل ان انت قطعت جملتك
عني فواسوا على ما احصى كمالك من على الذي لولا ما ارجوا
من كرمك وسعة رحمك وهنت انا لله عن القنوط لقطط
عند ما اندكرها يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه راج
اللهم بدمية الاسلام اوسل اليك وبحمزة القرآن اعتمد عليك
وعبي للشي لا تحي الفرشي الهاشمي العربي الهاشمي المكي المدني
ازجوا لغيرك لديك فلا توجس استئناسي بما في ولا تجعل ثوابي
ثواب من عبد سواك فان قوما امنوا بالسيما لم يحقوا وما
فادركوا اما املوا وانا امنايك بالاستئناسا وقلوبنا لعقوبات

معا

نك

18

قادر كذا

قادر كذا ما اقلنا وثبت رجائك في صد ودنا ولا نزع طوبنا بعد
 اذ هدتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب و
 عزتك لو انتهرني ما رجعت من بابك ولا كفت عن مقلات لما
 اطم قلبى من المعرفة بكرامك وسعة رحمتك الى من يذهب العبد الا
 الا مولاه والى من يلجى المحلوق الا الى خالقهم الهى ورسولهم
 ومنعتى سبيلك من بين الاشهاد وذلك على فضائلى عيون
 العباد ما قطعت رجائى منك ولا صرفت وجهى تاويل للعصاة عندك
 ولا خرج جنت عن قلبى انا لا اضمنى اياك عبيدى وسواك على
 فى ادا الدنيا يا سيدى صل على محمد وال محمد واخرج حب الدنيا
 من قلبى والجمع بينى وبين المصطفى والخيرتك من خلقك و
 خاتم النبیین محمد واناقل الى ذرية التوبة اليك واعنى
 البكاء على نفسى فقد اذنت التسوية والامال عمرى وقد كنت
 منزلة الا لابين من خيرى فمن يكون اسوء حالا معنى انا انقل
 على مثل حالى الى قبرك امهد لى قدنى ولا افرقه بالعمل الصالح
 ليعجزنى وما لا ابكى ولا ادري الا ما يكون مصيرى واروى نفسى
 خادعنى وانا ميمى خالتي وقد خفت عند راسي اجحة الموت فلان
 لا ابكى بكى كبر ورج نفسي ابكى لظلمة قبري ابكى لضيق حدي ابكى
 ليو ال منك وبكر انا ابكى كبر ورجى من قبري عانا انا ذليل واهل

وامرت الى النار و
حلت بيني وبين الابواب

صلى الله عليه

شرفه

غير شافى

فصل على ظمى نظرم عن يمينى واخرى عن شمالى في الخلاقى في
 شان لكل امرئ منهم يومئذ شان بعينه وجوز يومئذ مسفر حنان
 مستشرق وجوز يومئذ عليها عزة رهبها قوس وذلة سيدى عليك
 معولك معقدى رجائى وتوكل على برحمتك تعلقى نصيب برحمتك
 من فتاة وهقدى كرامتك من تحت فلك الحمد على ما نقيت من
 الشراك قلنى لك الحمد على بسط لسانى اقبل لسانى هذا الكمال شكرت
 ام يغاية جهدى على ارضيتك وما قد زل لسانى باريت في جنبتك
 وما قد زل على في جنبك واخسالك الى الا ان جودك بسط اطم
 وشكرت قل على سيدى اليك رغبتي وايتك رغبتي واليك تاويل
 وقد ساقى اليك ملى عليك با واحدى عكفت همتى فيهما عندك
 انسطت رغبتي ولك خالص رجائى وخوفى بك انت محبتي اليك
 القيت سيدى في جبل طاعتك مددت رغبتي يا مولاي يدك كرك
 عاش قلبى في مينا حالك بردت الخوف عني فيا مولاي ويا مولاي
 ويا منتهى سؤلى صل على محمد وال محمد وفرق بينى وبين ذنبي المانع
 لي من لزم طاعتك فانما اسئلك لقديم الرجاء فيك وخوفى اليك
 وعظيم الطمع منك الذى وجبته على نفسك من الرحمة والافز
 لك وحدك لاشريك والخلق كلهم عيا لك وفي قضيتك وكل
 شئ خاضع لك ببارك تبارت العالمين الهى رجبى اذ انقطعت

حَقِّي وَكُلَّ عَنْ جَوَائِكَ لِيَايَ وَطَاسٍ عِنْدَ مَوْلَاكَ يَا أَيُّهَا
 عَظِيمُ ارْحَمْنِي لِكُلِّ عَظِيمٍ أَنْتَ رَجَائِي لَا تَحْبِطْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ قَائِمِي
 إِلَيْكَ وَلَا تَرُدَّنِي لِحَبْلِي وَلَا تَمْنَعْ عَنِّي لِقَاءَ صَبْرِي عِطْفِي لِقَرْنِي وَ
 ارْحَمْنِي لِصَبْرِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعْوَلِي وَمَعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَ
 تَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي وَبِنِصَانِكَ احْطِي وَخَلِي بِجُودِكَ أَصْغِدِي
 وَبِكْرَمَتِكَ أَيْتَبِ اسْتَفْغِرُ دُعَائِي وَلَدُنْكَ ارْحَمْنِي وَأَفِيقِي وَنِعْمَتِكَ
 أَجْبِرْ عَلَيَّ وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي إِلَى جُودِكَ وَكَهْمِكَ ارْفَعْ
 بَصْرِي إِلَى مَعْرِفَتِكَ أَدِيمِ بَطْنِي لَا تَخْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مُوَضِّعُ أَمَلِي
 وَلَا تَسْكِنِي الْمَأْوِيَةَ فَإِنَّكَ قَرَّةُ عَيْنِي سَيِّدِي لَا تَكُفُّ عَنِّي بِإِحْسَانِكَ
 وَمَعْرِفَتِكَ فَإِنَّكَ نَفْسِي وَرَجَائِي لَا تَحْرِمْ عَنِّي تَوَكُّلَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِضُ وَتَحْجِرُ
 إِلَيَّ إِنْ كَانَ مَدَدُ نَاظِلِي لَمْ يَفْرِقْ بَيْنِي مِنْكَ عَلَى قَدَرِ جَعَلْتَ الْإِعْتِرَافَ إِلَيْكَ
 يَدِي سَأَلَكَ عَلَى إِلَهِي أَنْ عَفَوْتَ مِنْ أَوَّلِي مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَأَنْ عَذَّبْتَ
 مِنْ أَعْدَلٍ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ أَدْعِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غَرْبِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ
 كَرْبِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدِي فِي فِي الْحَدِّ وَخَشْيِي وَإِذَا تَشَرُّتُ لِلْحَسَنَاتِ بِكَ
 ذُلِّي وَفِي غَفْرِكَ مَا خَفِيَ عَلَى الْأَرْبَابِ مِنْ عَلَيَّ وَأَدْمِي مَا مَرَّ سَتْرِي
 وَارْحَمْنِي جَهْرًا عَلَى الْفَرَّاسِ يَغْلِبُنِي أَيْدِي حَبْلِي وَتَقْصِلُ عَلَيَّ مَدَدِي
 عَلَى الْعَيْشِ لِيَتَسَلَّى صَالِحُ حَيْرَتِي وَتُحْنُ عَلَيَّ مَحْوَلُ قَدَسَاوَلِ
 الْأَقْرَبَاءِ اطْرَافُ جَنَابِي وَجِدْ عَلَيَّ مَقُولًا مَدْرَ لِقَائِكَ وَجِدْ عَلَيَّ

مَدْرُودِي
 لِقَائِكَ

عَمَلِي
 اللَّهُمَّ

مَدْرُودِي

وَارْحَمْنِي فِي لَيْلَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ عَرَبِي حَتَّى لَا اسْتَأْذِنَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي فَإِنَّكَ
 أَنْ وَكَلَّمَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي فَمَنْ اسْتَعِيثَ أَنْ لَمْ يَقْلِبْ عَرَبِي
 وَإِلَى مَنْ أَرَفَعُ أَنْ فَقَدْ بَدَّ عَيْنَاكَ لِي فَجَعَلَنِي وَإِلَى مَنْ الْخَلْقُ أَنْ لَمْ
 تَقْضِ كَرَمِي سَيِّدِي مِنْ لِي مَنْ يَرْجُو وَفَضْلُ مَنْ أَوْقَلَ أَنْ عَدْتُ
 فَضْلَكَ يَوْمَ فَاهِي وَإِلَى مَنْ الْفَرَارِ مِنَ الذُّنُوبِ يَا أَنْفَعِي أَجَلِي سَيِّدِي
 لَا تَعْلِي وَإِنَّا ارْحَمُكَ اللَّهُمَّ حَقِّ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَرَمِي دُلُوبِي
 لَا ارْحَمُهَا إِلَّا عَفْوُكَ سَيِّدِي نَا اسْتَلْكَ مَا لَا اسْتَفْغِرُ وَأَنْتَ أَهْلُ
 الشَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ فَغْفِرْ لِي وَالْبَيْتُ مِنْ تَطَرُّكِ تَوْبًا يَغْفِي عَلَى السَّعَا
 وَيَغْفِرُ مَا لَمْ يَلَمْ وَأَلَا حَالُهَا إِنْكَ دُونَ قَدِيمٍ وَصَحْبٍ عَظِيمٍ وَتَجَاوِزِ كَرِيمٍ
 إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي يَقْبَلُ سَيِّبَتِكَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاهِدِينَ
 بِرَبِّهِمْ فَكَيْفَ سَيِّدِي مِنْ سَأَلَكَ وَابْتَعْنِ أَنْ الْخَلْقَ لَكَ وَالْإِلَهَ
 إِلَيْكَ تَبَادَرَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي عَبْدُكَ يَا
 أَكَا مَتَلَهُ الْخَصَامَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يُفْرَجُ بَابُ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِي وَسِعْطُكَ
 جَمِيلُ نَظَرِكَ يُمْكِنُونَ رَجَائِي فَلَا تَرْضَ بَوَاجِهُكَ الْكَرِيمَ عَنِّي وَأَقْبَلْ مِنِّي
 مَا أَتَوَلَّى فَقَدْ دَعَوْتُ هَذَا الدُّعَاءَ وَأَنَا ارْحَمُ وَأَنَا لَمْ تَرُدَّنِي مَعْرِفَةَ
 مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْصِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ
 نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَقَوْلُ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلَكَ صَبْرًا أَجْمَلًا
 وَفَرَجًا أَيْسَرًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَأَعْمَارًا عَظِيمًا اسْتَسْأَلُ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ

أَنْ لَمْ تَرَحْمَنِي

الذُّنُوبِ

١٨

كُلُّهُ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْكَ
 عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سَبَّلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى أَعْطِنِي سُؤْلِي
 فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَوَالِدِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي
 وَأَرْعِدْ عَيْنِي وَأُظْهِرْ مَرَّةً فِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ طَلَبَتْ
 عَمْرٍ وَحَسَنَتْ عَمَلُهُ وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَأَحْسَنَتْ
 حَقِيقَتِي أَذْوَاقِ السُّرُورِ وَأَسْبَغْ الْكَرَامَةَ وَأَتِمِّمْ الْعِشْرَةَ يَا مُعَلِّمَ
 مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلْ مَا تَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ وَخَصَّنِي مِنْكَ بِمَا حَبَّبْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ
 وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَقْرَبُ بِرِي فِي آثَارِ اللَّيْلِ أَطْرَافِ النَّهَارِ دِيَاءً وَلَا تَسْغُرْ
 وَلَا أَشْرَادًا لَا يَبْطُرُ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي السَّعَةَ
 فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنِ فِي الدِّينِ وَفَرَحَ الْعَيْنِ فِي الْهَيْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ
 وَالْمَقَامِ فَجْعَلْكَ عِنْدِي وَالْحَجَّةَ فِي الْحَجِّ وَالْقَوْنَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَ
 فِي الدِّينِ وَاسْتَعْلِنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْرَبْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ
 عِنْدَكَ نَفِيسًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَتْرُكُهُ وَبَارِكْ لِي فِي شَهْرِ مُضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 وَهَاتِ مَنَازِلِي فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةِ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تَلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ
 تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَجَاوِزُهَا وَارْزُقْنِي حَجَّ
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ
 فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَءَ وَأَقِصْ عَنِّي الدِّينَ

الظلمات

سورة

وَالظُّلُمَاتِ حَتَّى لَا أَتَذَرُ نَفْسِي مِنْهُ وَخَذْنِي بِاسْتِجَاعٍ وَابْصَارٍ أَعْدَابِي
 وَخَسَادِي وَالْبَاقِينَ عَلَيَّ وَأَصْرِفْ عَنِّي عَلَيْهِمْ وَأَفْرِغْ عَيْنِي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَلَمْعَلِي
 لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فُجَاءًا وَمُحْزَنًا وَاجْعَلْ مِنْ أَرْزَاقِي يَوْمَ جَمِيعِ خَلْقِكَ
 نَحْتًا قَدَمِي وَأَكْفِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتٍ عَلَيَّ وَطَهِّرْ لِي
 مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ
 رَوْحِي مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَقِيقِي يَا وَلِيَّائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى آدَمَ
 وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الْهِيَ سَيِّدِي عَزَّتْكَ وَجَلَّالَتُكَ
 لِأَنْ طَابَ لِقَائِي بِذُنُوبِي لِأَطْلُ لِنَسْكَاتِكَ بِعَفْوِكَ وَلَقَدْ طَابَ لِقَائِي بِذُنُوبِي لِأَطْلُ
 لِنَسْكَاتِكَ بِكَرَمِكَ وَلَقَدْ طَابَ لِقَائِي النَّارَ لِأَجِيرَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ بِجَبَّتِكَ الْهِيَ
 سَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَقْرَأُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ قُلِي مَنْ
 يَفْرِجُ الْمُدَيُّونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تَكْرُمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَمَنْ يَسْتَعِشُّ
 الْمُسُونِ الْهِيَ إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَقِي ذَلِكَ سُرُودَ عَذْرَاكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي
 الْجَنَّةَ فَقِي ذَلِكَ سُرُودَ نَبِيِّكَ وَأَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُودَ نَبِيِّكَ أَجَبَ
 إِلَيْكَ مِنْ سُرُودَ عَذْرَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي جَبَّتِكَ وَ
 خَشْيَةَ مَنِكَ وَتَضَدِّيقًا بِكَرَمِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَرَهْمًا بِكَ وَشَوْقًا
 إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حُبِّكَ لِقَائِكَ وَاجْتِبَاءَ لِقَائِي وَاجْعَلْ
 لِقَائَكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقِيقِي بِصَالِحٍ مِنْ مَقْصُودِي

وَحَقِيقَتِي

١٨١

اجعلني من صالح من بقى وعدني سبيل الصالحين واعني على
 نفسي يا معين يا الصالحين على انفسهم واختم على احسنه واجعل ثوابي
 منه الجنة ورحمتك يا رب العالمين واعني على صالح ما اعطيتني و
 شيتي يا رب ولا تردني في سوء استغفرتني منه اللهم اني اسئلك ايمانا
 لا اجل له دون لقائك احبني يا احسني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه
 وابقيني اذ بعثتني عليه وابرق قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك
 حتى يكون قلبي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك
 وفهما في ملكك وكفاية من حجتك ودعاء يجرني عن معصيتك ويصير
 وجهي سورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى مله
 رسولك اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفشل والهم والحزن والخل
 والعقلة والعسر والدلة والسكنة والفقر والعاقرة وكل بلية والقو
 كلها ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تسع وبطن لا يشبع
 قلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا تسع وخلق لا ترفع واعوذ بك
 يا رب على نفسي وولدي ديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من
 الشيطان الرجيم انتك انت السميع العليم اللهم اني لا اجد فيك منك احد
 ولا اجد من دعوتك ملجأ فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا
 تردني بملكك ولا تردني بعذابك اللهم تقبل مني واعل ذكرك وارفع
 درجتي وخط قدري ولا تدكرني بخيبتني واجعل ثواب مجلبي و

صلى الله عليه
 وآله

تجني و

ثواب خطي وثواب دعائي بضاك والجنة واعطني جميع ما سألتك و
 ردني من فضلك اليك داعي يا رب العالمين اللهم انتك انتك
 في كرامات العفو وامننا ان تغف عن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا
 فانك اولى بذلك منا وامرنا ان لا نرد سائلا عن ابواننا فقد جئت
 سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرنا بالاحسان الى مملكت
 ايماننا ونحن ارقناك فاعف عن رقايتنا من النار يا مفرغي عند كربتي ويا
 غوثي عند شدتي اليك فرغت وبك استغثت وبك لذت لا الود
 يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاعفني وفرج عني يا من يقبل اليسير
 ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انتك انت العفو
 الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا تابيا شره قلبي وبقينا صادا حتى اعلم
 انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضيتني من العيش بما قسمت لي والهم
 الراحم ومخترين دعاهاى سحر انست يا مفرغي عند كربتي ويا
 غوثي عند شدتي اليك فرغت وبك استغثت وبك لذت لا الود
 يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاعفني وفرج عني يا من يقبل
 اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انتك
 انت العفو الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا تابيا شره قلبي وبقينا صادا حتى
 اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضيتني من العيش بما قسمت لي
 والهم الراحم يا عذبي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا

يا عذبي

نعم

وَلِيَّ فِي نَفْسِي يَا غَائِبِي فِي رَغْبَتِي أَتَى الشَّارِعَ عَوْدِي وَالْأَمْسَ دَوْعِي
وَالْمَقِيلَ عَشْرَتِي فَأَعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا دَعَا هَـ
هَرْدِ مَاهِ مَبَارَكَ بِسَمْدٍ مَعْبُورٍ مَقُولُ لَكَ حَضْرَتِ إِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِ
وَأَمَامِ مُحَمَّدٍ يَا فَصْلَ أَوَّلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمَا دُرْهُرُ زِيَانِ مَهَارِكِ إِسْدَادِ غَايِمِهَا
اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنِ وَهَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الصَّيَا
وَهَذَا شَهْرُ الْإِيمَانِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْغُفْرَةِ وَالْحَمْدِ وَهَذَا
شَهْرُ الْعَقْدِ مِنَ النَّارِ وَالْمَوْزِنِ بِالْحَقِّ وَهَذَا شَهْرُ فِيهِ كَيْلَةُ الْقَدَرِ
الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنَ الْفَتْحِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعِنِّي عَلَى
صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَسَلِّمْ لِي وَسَلِّمْ فِيهِ وَاعِنِّي عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ
وَوَهِّبْ فِيهِ لِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةَ رَسُولِكَ وَأُولِيَّائِكَ صَلَوَاتِ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ وَفِرْعَنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَدُعَائِكَ وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَعِظَمِ
فِيهِ الْبَرَكَةِ وَاحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ وَاجْزِلْ لِي فِيهِ التَّوْبَةَ وَأَصْحِ
لِي فِيهِ بَدَنِي وَأَوْسِعْ فِيهِ دِرَّتِي وَاهْنِي فِيهِ مَا أَهْمَنِي وَاسْتَجِبْ
دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْهَبْ
عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ وَالْكَسَلَ وَالشَّامَةَ وَالْفُتْرَةَ وَالْفُسْوَ وَالْعَفْلَةَ
وَالْعَرَةَ وَجَسَّيْنِي فِيهِ الْعِلَالَ وَالْأَسْقَامَ وَالْهُومَ وَالْأَحْزَانَ وَالْكَرَاهِيَّةَ
وَالْأَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَ

الْخُشَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالشَّعْبَ الْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَهَمَزِي
لَمْ يَزَلْ وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي
وَجَانِبِي وَخَدْعِي وَأَمَانَتِي وَعِزِّي وَفَيْتِي وَشَرَكِي وَخَوَافِي
وَأَتْبَاعِي وَاشْيَاعِي وَأَوْلِيَاءِي وَشُرَكَائِي وَجَمِيعَ مَكَائِدِي اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَ
فِي قِيَامِهِ وَاسْتِكْمَالَ مَا يَرْضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْسَابًا وَإِيمَانًا وَ
يُسْتَأْنَمُ بِقَبْلِ ذَلِكَ عَنِّي بِالْأَصْعَافِ الْكَثِيرِ وَالْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحُجَّ وَالْعُمْرَ وَالْجِدَّ
وَالْإِحْسَادَ وَالْعَقْلَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِيمَانَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَالْقُرْبَةَ
وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالتَّصَرُّعَ وَالْحُسْنُوعَ وَالرِّقَّةَ وَ
الْيَسْرَةَ الصَّادِقَةَ وَهَيْدَ اللَّيْلِ وَالْوَحْلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالْتَّوَكُّلَ
عَلَيْكَ وَالْيَقِينَةَ وَالْوَدْعَ عَنْ مَخَارِكِكَ مَعَ صِلَاحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ
السَّعْيِ وَمَرْغَبِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدُّعْوَةِ وَالْإِحْلَاقِ مِنِّي وَبَيْنَ شَيْخِي وَمِنْكَ
بِعِزِّهِ لَامْرَضٍ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ وَلَا عَمٍّ
لِقَاهُ هَذَا الْحَقِّ لَكَ وَقَبْلِكَ وَالْوَاعِيَةَ بِحَقِّكَ وَالْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ
وَعَوْنِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَقْسِمُ فِيهِمْ بِأَفْضَلِ مَا نَقَسَمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ

اَفْضَلُ مَا عَطَىٰ اَوْ لِيَا نَاكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْخَيْرِ
 وَالْاِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ وَالْمَعَاوَاتِ وَالْعِثْقَ
 مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْحَيَاةِ وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَايَ فِيهِ الْبَلَدَ الْاَمِنَ وَرَحْمَتَكَ
 وَخَيْرَكَ اِلَىٰ فِيهِ نَارًا لَا تَوَدُّ عَلٰى فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيًا فِيهِ مَشْكُورًا وَ
 ذَنْبًا فِيهِ مَغْفُورًا حَتّٰى يَكُوْنَ يَصِيْقُ فِيهِ الْاَكْبَرُ وَحِطُّ فِيهِ الْاَوْثَرُ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفِيْقُ فِيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ عَلٰى اَفْضَلِ
 حَالٍ يَحْتَسِبُ اَنْ يَكُوْنَ عَلَيْهَا اَحَدٌ مِنْ اَوْلِيَا نَاكَ وَارْحَمْنَا هَاكَ ثُمَّ
 اجْعَلْنَا فِيْ خَيْرِ اَمْرِ اَلْفِ نَفْسٍ اَزْدَقْنِيْ فِيْهَا اَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ اَحَدًا مِنْ
 بَلْعَتِهِ اِيَّاهَا وَاکْرِمْنِيْ بِهَا وَاجْعَلْنِيْ فِيْهَا مِنْ عَتَقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ
 طَلَقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَسَعِدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِيْ شَهْرِنَا هَذَا
 الْحَجَّ وَالْاِحْيَاءَ وَالْقُوَّةَ وَالشَّطَا وَمَا حَبَّبَ وَرَضِيَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ
 الْغَمْرِ وَلِيَا الْعُسْرِ وَالشَّقِّ وَالْوَبْرِ وَرَبَّ شَهْرِ مَضْيَانٍ وَمَا اَنْزَلْتَ
 فِيْهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جِبْرِئِلَ وَمِيكَائِيْلَ وَإِسْرَافِيْلَ وَجَمِيعِ
 الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَرَبَّ اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ وَيَسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
 رَبَّ مُوسٰى وَعِيسٰى وَجَمِيعِ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّيْنَ صَلِّوْا اَنْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَآلِكَ الْحَجَّ

يا علي

عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيْمِ عَلَيْهِمَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ
 وَنَظَرْتَ اِلَىٰ نَفْسَةٍ رَّحِمْتَ وَرَضِيْتَ بِهَا عَنِّي رِضًا لَا يَحْطُ عَلٰى بَعْدِ وَ
 اَعْطَيْتَنِيْ جَمِيعَ سُؤْلِيْ وَرَغْبَتِيْ وَامْتِنِيْ وَارَادَنِيْ وَصَرَفْتَ عَنِّي
 مَا اَكْرَهُ وَاحْدَرُوْا خَافَ عَلٰى نَفْسِيْ مَا لَا اَخَافُ وَعَنْ اَهْلِيْ وَمَالِيْ
 وَاجْوَارِيْ وَدَرَيْتَنِيْ اِلَيْكَ قَرِيْبًا مِنْ ذُنُوْبِنَا وَنَاثِقِيْنَ وَتَبَّ
 عَلَيْنَا مُسْتَجْفِرِيْنَ وَاعْفِرْ لَنَا مَعُوْدِيْنَ وَاعِزَّنَا مُسْتَجِيْبِيْنَ وَاجْرِنَا
 مُسْتَسْلِمِيْنَ وَلَا تَعِزَّنَا اِهْيَابِيْنَ وَامْتِنَا رَاغِبِيْنَ وَتَقِنَا سَائِلِيْنَ
 وَاعِظُنَا اَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَا وَقَرِيْبُ مَحِيْبٍ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ وَانا عَبْدُكَ
 وَاحْتِجُّ مِنْكَ الْعِزَّةَ رَبِّهِ وَلَمْ يَسْئَلِ الْعِبَادُ مِنْكَ كَرَمًا وَجُودًا
 بِاَمَوْضِعِ شَكْوَا لَسَائِلِيْنَ وَيَا مُنْتَهٰى حَاجَةِ الرَّاغِبِيْنَ وَيَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَغِيْثِيْنَ وَيَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُجْلِيَ الْهَارِبِيْنَ وَيَا صَرِيحَ
 الْمُسْتَصْرِحِيْنَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَغْنِيْنَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوْبِيْنَ وَيَا فَاجِ
 هِمَ الْمُتَهَمِيْنَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ يَا اَللّٰهُ اَرْحَمَ اَرْحَمِ اَرْحَمِ
 الرَّاحِمِيْنَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ عِوِيْ اَسْأَلُكَ
 وَطَلَبِيْ مِنْ جَرْمِيْ وَاسْتِرَاقِيْ عَلٰى نَفْسِيْ اَزْدَقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا
 لَا يَلِيْكَ اَعِزَّنَا وَاعْفُ عَنِّيْ وَاعْفِرْ لِيْ كُلَّ سَلَفٍ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَاعْظِمْنِيْ
 فِيمَا عَنِّيْ مِنْ عَمْرِيْ وَاسْتُرْ عَلٰى وَعَلٰى وَالِدِيْ وَوَالِدَتِيْ وَقَرَابَتِيْ وَاهْلِيْ
 وَاجْوَارِيْ وَمَنْ كَانَ مَعِيَ يَسْئَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَ

ابداء

واخواني

يا

الأخرى فإن ذلك كله بيدك وانت واسع المغفرة فلا تفتك
 يا سيدي ولا ترد علي ولا تدني مني حتى تفعل ذلك بي
 وتنجيت لي جميع ما سألتك ورزقي من فضلك فإني على كل
 شيء قدير ونحن إليك راعبون اللهم لك الأسماء المحسنى و
 الأسماء العلى والكبرياء والآلاء استلكت اسماء خيم الله الرحمن
 الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تزل الملائكة والروح فيها
 ان تصلى على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في السعداء وروحي
 مع الشهداء واخيلاني في عدين واسألك مغفون وانتهى
 يقينا تبارك وتعالى يا ايماننا لا يشوب شكاً ورضاً بما قسمت لي واني
 في الدنيا حسنة وفي عذاب النار وان لم تكن قضيت في هذه
 الليلة تزل الملائكة والروح فيها فاجزني الى ذلك وارزقي
 فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك فضل على
 محمد وآل محمد افضل صلواتك ارحم الراحمين يا احدا يا حمدا
 يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد وولداً رعيته وامل
 أعدائهم بدماء واحصوهم عدداً ولا تدع على ظهر الارض
 منهم احداً ولا تغفر لهم ابداً يا حسن الصلوة يا خليفة النبيين
 انت ارحم الراحمين البدعي البديع الذي ليس كمثل شئ
 والذات غير الغافل والحى الذي لا يموت انت كل يوم في شأ

تزييد في

شك

استخفيت محمد وناصر محمد ومفضل محمد استلكت ان سطر وحى
 محمد وخليفة محمد والقائم بالقطر من اوصياء محمد صلواتك
 عليه وعليهم اعطف عليهم بغيرك يا لا اله الا انت سبحانك لا اله الا انت
 صل على محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والاخرى واجعل
 عاقبة امرى الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك كنت
 نفسك يا سيدي باللطيف بل انتك لطيف ففضل على محمد وآل
 محمد والطف لي انتك لطيف لما تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد
 وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وفي كل عام وطول على جميع
 خواجتي في الدنيا والاخرى **يس كويد** استغفر الله ربي واتوب اليه
 ان ربي قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم
 ودود استغفر الله ربي واتوب اليه ان كان عفواً اللهم
 اغفر لي انتك ارحم الراحمين ربي اني عملت سوء وظلمت نفسي فاغفر
 لي لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي
 القيوم العظيم العظيم الكريم الغفار الذي لا يغفر الله اليه استغفر
 ان الله كان عفواً رحيماً **سنة** اللهم اني اسألك ان تصلي على محمد
 وآل محمد وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم المحموم في ليلة
 القدر من القضاء الذي لا رد ولا تبدل ان تكلمني من حاجتيك
 الحرام المبرور ورحمتهم الشكور وسعيتهم المغفور وذوهم المكفر عنهم

ذنوبي

سُبْحَانَهُمْ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنْهَا نَفْسًا تُقَدِّرُ أَنْ تُبْطِلَ بِهِنَّ أَنْفُسًا تُدْرِكُنِي
 وَأَتُودِي عَنِّي آفَافًا وَدِينًا آمِنًا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي
 مِنْ أَمْرِي قُرْجًا وَمِنْ خَرَجِي وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ
 وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ حَيْثُ احْتَسَسْتُ وَمِنْ حَيْثُ لَا احْتَسَسْتُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَأَبْنِ بَسْمَاتٍ نَزْلًا مَعْبُورًا حَضَرَهَا
 مَقُولُ كَرْدِ مَرْدِ دُورِ لَيْلِهَا بِجَوَانِدِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمْعِ وَالْبَصَرِ
 الْمَصْبُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامَاتِ فِي
 النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ دَرَسْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مَنْ فَوْقَ عَرْشِهِ
 مَا حَسَّتْ سَبْعُ أَرْضِينَ وَتَسْمَعُ فِي كُلِّ لَحْظَةٍ وَتَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْأَبْصَارِ
 وَالْجَوَارِ وَتَسْمَعُ الْأَبِينَ وَالشُّكُوفِ وَتَسْمَعُ السِّرَّ وَالْخَفَى وَتَسْمَعُ وَسَائِرَ
 الْقُدْرَةِ وَلَا يَصِفُ صَوْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمْعِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْمَصْبُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامَاتِ فِي
 النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ دَرَسْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرُ مِنْهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مَنْ فَوْقَ عَرْشِهِ
 مَا حَسَّتْ سَبْعُ أَرْضِينَ وَتَسْمَعُ فِي كُلِّ لَحْظَةٍ وَتَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْأَبْصَارِ

وَهُوَ يَدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَعْشَى بِصُورِ الظُّلُمَةِ
 وَلَا تَسْتَرُ مِنْهُ لَيْسَتْ وَلَا يَوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَعْصِبُ عَنْهُ رَدٌّ وَلَا حِجْرٌ
 وَلَا يَكُنْ مِنْهُ حِجْلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حَبٌّ مَا فِي قَلْبِهِ
 وَلَا تَسْتَرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يَصُورُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ اللَّهُ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمْعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصْبُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ دَرَسْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَيَسْجِعُ الرِّهْدَ مَجْمُوعًا وَالْمَلَأَ
 مِنْ خِفَّتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ بَرْقًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْبِتُ بِهِ الشَّجَرَاتِ
 وَيَقْبِطُ الْوُكُوفَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْرِبُ عَنْهُ مُثْقَالُ دَرَجَةٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمْعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصْبُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ دَرَسْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ

بَيْكَتِي

الَّذِي يَعْلَمُ مَا خَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ نَفْثُ الْأَرْضِ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ
 عِنْدَ مِقْدَرٍ عَالِمِ الْعَيْشِ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَمَرَ
 الْقَوْلَ وَمَنْ جَعَلَ مِنْهُ مِنَ الْكَلْبِ وَالْإِنْسَانِ وَالْأَنْعَامِ مَعْقِبًا
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَمُوتُ
 الْأَحْيَاءُ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُفْرِغُ الْأَرْضَ
 مَا تَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بِسُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 مِمَّا دَكَ كَلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ تَوَكَّلْ
 الْمَلِكُ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ مَنْ تَشَاءُ وَتَغْنَمُ مَنْ تَشَاءُ وَتَذَلُّ مَنْ
 تَشَاءُ سَيِّدُ الْخِزْيَانَةِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَلَّى الْكَلْبُ فِي التَّهَادُ
 وَتَوَلَّى التَّهَادُ فِي الْبَلْبِ وَتَوَلَّى الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَوَلَّى الْمَيِّتِ مِنَ
 الْحَيِّ وَتَوَلَّى مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بِسُبْحَانَ اللَّهِ
 الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَيِّ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَ كَلَامُ رَبِّ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
 لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا هُوَ

سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْحَيِّ
 وَالنُّورِ

وَلَا خَبْرٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بِسُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَيِّ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 مِمَّا دَكَ كَلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْضَعُ لِحُجَّةٍ
 الْفَاعِلُونَ وَلَا يَخْضَعُ إِلَّا لِلَّهِ الشَّاكِرُونَ الْعَالَمُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَتَوَكَّلْ مَا
 تَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا اتَّخَذَ عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِ الْإِيمَانِ
 تَشَاءُ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بِسُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الْحَيِّ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا
 لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَ كَلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
 يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
 فِيهَا وَلَا يَسْأَلُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا سَأَلَ عَنْ عِلْمِ
 شَيْءٍ وَلَا يَسْأَلُ خَلْقَ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا يَحِيطُ شَيْءٌ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ
 وَلَا يَأْتِي بِشَيْءٍ وَلَا يَبْعِدُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بِسُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

وَلَا يَسْأَلُ مَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
 فِيهَا

جاعل الظلمات والنور سبحان الله فائق الحب والنوى سبحان الله
 خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد
 كلامه سبحان الله رب العالمين سبحان الله فاطر السموات والأرض جل
 الملائكة رسله أولي الجحيم شئ وثلاث وربع يزيد في الخلق ما يشاء
 إن الله على كل شيء قدير ما يقع الله للناس من رحمة فلا تمسك لها
 وما تمسك فلا تمسك له من بعد وهو العزيز الحكيم سبحان الله باي
 القسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جل
 الظلمات والنور سبحان الله فائق الحب والنوى سبحان الله خالق كل
 شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلامه سبحان
 الله رب العالمين سبحان الله الذي علم ما في السموات وما في الأرض ما لا
 من جوى ثلثة الأسماء ربهم ولا خمسة الأسماء ربهم ولا أدنى
 من ذلك ولا أكثر الأسماء ربهم أيما كانوا أم ينسبهم بما عملوا أو بمنزلة
 القيمة إن الله بكل شيء عليم وأيضا مستحب استكرار صلواته بآداب
 هرهارة مباركة ودر هر روز جمعه در تمام سال بخواند ان الله
 ولا نيكه يصلون على النبي وآله الذين آمنوا به واهلوا عليه و
 سلوا تسليما لتسكت بآرب وسعديك وتسبحك اللهم صل على
 محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على
 إبراهيم وآل إبراهيم انك جمد جمد اللهم ارحم محمد وآل محمد

الحمد

كما رحمت إبراهيم وآل إبراهيم انك جمد جمد اللهم صل على محمد
 وآل محمد كما صليت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وآل
 محمد كما امنن على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما
 هديتنا اليه اللهم صل على محمد وآل محمد وابغته مقام محمودا
 يعطيه به الأولون والآخرون على محمد وآله السلام كلما طلع
 شمس وغربت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين أو برقت على محمد
 وآله السلام كلما طرفت عين أو ذرفت على محمد وآله السلام كلما ذكر
 التسلم على محمد وآله السلام كلما سبح الله ملك أو قدسه التسلم على محمد
 وآله في الأولين التسلم على محمد وآله في الآخرين التسلم على محمد وآله
 في الدنيا والآخرة التسلم على محمد وآله ورحمهم الله وكرهم الله
 البلد الحرام ورب الزكي والمقام ودين الحبل والحرام ابلغ بركات
 محمد أعنا السلام اللهم أعط محمد من البراءة والسرور والنصرة
 والكرامة والبطرة والوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة
 والشفا عتيدك يوم القيمة أفضل ما أعطى أحدا من خلقك فأعط
 محمد وأول ما أعطى الخلق من الخير أضعافا كثيرة لا يحصها غيرك
 اللهم صل على محمد وآل محمد طيب والطهر واذكي وأتم وأفضل
 ما صليت على محمد وآله وعلى أحد من الأولين والآخرين وعلى
 أحد من خلقك يا أرحم الراحمين اللهم صل على علي أمير

ذوقه

في كل وقت وجبت
 التسلم على محمد وآله

والله

الْمُؤْمِنِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَالهِ
 السَّلَامُ وَالْعَن مَنْ أَدْنَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
 إِمَامَيْ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهَا وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
 وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ
 غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ
 الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَ
 غَاذٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ
 عَلِيِّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ
 الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
 وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ
 ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ
 وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ

شَرِكَ فِي دَمِهِ

وضاعف العذاب
على من ظلمه

إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنَ الْآلَةِ وَعَادٍ مِنْ غَاذَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى دَوْدَ بَنِي نَبِيِّكَ
 وَالْعَن مَنْ أَدْنَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بْنِ نَبِيِّكَ
 اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيكَ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ أَدَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ
 اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَ
 انْقِصِرْهُمْ عَلَى الْحَقِّ فِي الرِّبَا وَالْعَدَالَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ يَدِ الْخُلُوفِ وَتَوَقَّ
 وَدُمَارَهُمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنَّهُمْ وَعَنْ كُلِّ بَاغٍ وَمُلَاحٍ وَكُلِّ دَائِرَةٍ أَتَتْ
 بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا وَدَائِقَالٍ وَبَعْضِي نَسِيتُهَا
 دِيكَرِي دَعَا إِذْ حَضَرَتْ عَلَى الْحُسَيْنِ ١٠ أَحْضَرَتْ إِمَامَ حَسَنِ عَسْكَرِي
 بِنَايَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ مَذْكُورًا وَدَعَا هَاجَا
 هَرُورَ مَاهِ مَبَارَكٍ وَمُضَانٍ دَعَا لِي اسْتَكَرَّ سَيِّدِي طَاوَسٍ فَصَلِّتْ
 لِيَا دَا زَجَّهْتَ أَنْ دَوَايْتُ كَرَاهِيَّةً وَدَرَا سَجَابَتِ دَعَاوَاتِ تَجَرَّبَتِ
 وَبَرْمُضَامِينَ غَالِيَةً مَسْتَقْلَمَةً اسْتَغْنَى دَعَا لِي اسْتَغْنَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ
 بِإِقْبَاهِ وَكُلِّ بَهَائِكَ هِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ بِكَلِمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي

وَالْعَن مَنْ أَدْنَى نَبِيِّكَ
 فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى دَوْدَ بَنِي نَبِيِّكَ
 اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ

فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْيُنِهَا
وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظَمَةُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَارِكَ وَكُلِّ نُورِكَ يَدْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةُ اللَّهِمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَمُلْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالَتِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ
كَمَالَتِكَ تَأَمَّرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
أَسْمَائِكَ بِأَكْثَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا
بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ عَزِيزُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْعَزِهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ
فَاصْبِرْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ سَطِطِلْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَكْثَرِ
وَكُلِّ عِلْمِكَ تَأَمَّرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ

كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحْيَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ
حَبِيبَةُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ
وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَوْسَعِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاجِرُ اللَّهِمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَالَتِكَ بِأَعْلَاهَا وَكُلِّ
عِلَالَتِكَ عَالِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَالَتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
مَنِكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِكَ قَدِيمُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ عَجِيبَةُ اللَّهِمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ
وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيَزِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ غَائِمُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ
هَيَّئِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ

الشُّونِ:

فَقَدْ خَلَقَ لِي
يَسْ كَوِيدَ الْهَمَمِ
إِنْ اسْتَكَ قَيْدًا
مِنْ صَبْرٍ مَعَ حَاجَةٍ
بِالْإِيَّاعِ طَمَعٍ وَ
عَيْنَا لَعْنَةً دِيمٍ وَ
هَوْنٍ عِنْدِي كَبِيرٍ وَهُوَ
عَلَيْكَ سَمٌّ بِرُؤَا
مَنْ يَفْقَهُ أَنَّ عَلَى كُلِّ
مَنْ قَدْ دَبَّ الْهَمُّ وَجْهًا
وَالصَّالِحِينَ قَادِحًا
وَيُعْلِمِينَ قَادِحًا
وَيَكُنِينَ قَادِحًا
عَيْنِ سَكِينٍ مِنْ
وَقَدْ كُنْتَ قَادِحًا
وَقَدْ كُنْتَ قَادِحًا
وَقَدْ كُنْتَ قَادِحًا

[illegible]

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِعِظَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَسْأَلُكَ
بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ
الْآلَاتِ أَسْأَلُكَ بِعِزِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
فَاكْذِبْ بِكَوَيْدِ جَرْمِهِمْ حَالَتِي كَبُودِ كَرْدَنْ كَجْ كَرْدِهِ بَسْوَ دُشْمَنْ
سَأَلَكَ يَا سَيِّدِي بِسَبْكَ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ أَتَقْدِرُ بِكَ نَفْسَ فَاكْذِبْ
بِسَبْكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَا نَاهُ يَا مَحْجَاهُ يَا مَتْمِي غَايَةَ رَغْبَتَاهُ يَا زَنْ
عَمُ الزَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ فَلَيْسَ كَيْفَ شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَى مُسْتَجَابَةٍ
دَعَاكَ إِلَهَائِي مُرْسَلٌ وَأَمْلَكَ مُقَرَّبٌ أَوْ عِنْدَ مُؤَمَّنٍ أَمْتَحَتْ قَلْبَهُ
لِلْإِيمَانِ وَاسْتَجَبَتْ دَعْوَتُهُ مِنْهُ وَأَوَّجَهَ إِلَيْكَ بِنَبِيِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
وَأَمْدَ مَبْنِي يَدِي حَوَائِجِي يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَابِي أَنْتَ وَأَمِّي تَوَجَّهَ
إِلَيْكَ إِلَى رَبِّكَ وَرَبِّي وَأَمْدَ مَلِكِي يَدِي حَوَائِجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
أَسْأَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَيْفَ شَيْءٌ وَأَوَّجَهَ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَبِعِزِّ
الْهَادِيَةِ وَأَمْدَ مَهْمِي يَدِي حَوَائِجِي وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَيَاتِكَ الَّتِي
لَا تَمُوتُ وَبِوُجْهِكَ الَّذِي لَا يَطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تَضِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدُ كُلِّ شَيْءٍ وَزَيْنُ كُلِّ شَيْءٍ
وَمِلَادُ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَضِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ

[illegible]

١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

Handwritten text in Devanagari script, likely a continuation of the previous page, containing various names and dates.

لِصُطْفَى وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضَى وَأَمْسِكَ الْمُصْطَفَى وَتَجَنَّبِكَ دُونَ خَلْقِكَ
وَحَبِّبِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ بِالْبَيْتِ السَّجَّادِ الْمُبَارَكِ
عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَعَلَى مَلَأَ
بَيْتِكَ مُخَلِّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مَكُونُونَ فَاقْضِ مَنَّا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَتَحْوِمْ
لَطِيرَ فَاطِمَتِنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْجَزْبَرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَالْإِسْنَا
وَالْبَلَّةِ الْقَدِيرِ وَجَّ بَيْتَكَ الْحَرَامِ وَقُلِّدْ فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ تَوْفِيقًا
لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمُسْتَلْهِمَ فَاسْتَجِبْ يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَاسْتَجِبْ يَا
وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرِّئْنَا مِنَ النَّارِ
وَأَمَّا نَا مِنَ الْعَذَابِ فَكَبِّرْنَا فِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ
فِي النَّارِ فَلَا تَقْرَبْنَا وَفِي هَوَايَاكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تَقْبَلْنَا وَمِنْ الرُّفُوفِ
وَالضَّرِيعِ فَلَا تَطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تَكُنَّا وَمِنْ شَرِّ
النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقِطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ الْأَلَمِ
أَنْتَ فَجَنَّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلْ مِثْلَكَ وَأَرْعَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ
يَرْعَبْ إِلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ الشَّائِلِينَ وَمُسْتَهْدَى دُعَائِهِ
الرَّاعِبِينَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَبِأَجْمَلِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ
يَا بَاسِمَكَ الْمَصُونِ الْخَزُونِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَّ الْأَعْظَمَ الَّذِي تَجَسَّوْهُ
وَتَوْحَى عَنْ دَعَاكَ بِرَدِّ تَجَسُّبِهِ دُعَاةُ وَحَى عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا
تَحْزَمَ سَائِلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دُعَاكَ بِرَبِّ عَبْدٍ

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, with some ink bleed-through from the reverse side.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي
شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اسْتَدَلَّتْ فَاقَتُهُ
وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ وَاشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَشَأْ
بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَحْدِمْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَاءَ أَوْلَا لِلذَّيْنِ غَافِرًا وَلَا
لِعَمَلِهِ مُعْجِلًا عَمَلِكَ مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُعْجِلًا
وَلَا مُعْظِمًا بَلْ يَا رَبِّ فَخِذْ خَائِفٌ مُسْجِرٌ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
ذَاكِرَةً نَامِيَةً شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا
وَرَوْحَتِي وَتَغْفِرَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرٍ مِنْهَا
صَهْنَهُ لَكَ مِنْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُرْضِكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا بَلِّغْهُ عَلَى
أَعْمَةٍ نِعْمَةٍ وَأَعْمَةٍ عَافِيَةٍ وَأَوْسَعِ رِزْقًا وَأَجْرًا لَهُ وَأَهْنَأَهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمَلِكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُغْرِبَ السَّمْسُ
مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْصُرَ نَفْسِي فِيهِ هَذَا الْيَوْمَ أَوْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي
هَذَا أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ وَلَكَ قَبْلِي أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تَقَابِسَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ تُؤَقِّبَنِي بِهَا مَوْفَعِي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

نِعْمَةً

بِهِمْ لَا يُغْفِرُ عَنْكَ وَلَا يَحْدِمْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَاءَ أَوْلَا لِلذَّيْنِ غَافِرًا وَلَا
لِعَمَلِهِ مُعْجِلًا عَمَلِكَ مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُعْجِلًا
وَلَا مُعْظِمًا بَلْ يَا رَبِّ فَخِذْ خَائِفٌ مُسْجِرٌ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
ذَاكِرَةً نَامِيَةً شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا
وَرَوْحَتِي وَتَغْفِرَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرٍ مِنْهَا
صَهْنَهُ لَكَ مِنْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُرْضِكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا بَلِّغْهُ عَلَى
أَعْمَةٍ نِعْمَةٍ وَأَعْمَةٍ عَافِيَةٍ وَأَوْسَعِ رِزْقًا وَأَجْرًا لَهُ وَأَهْنَأَهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمَلِكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُغْرِبَ السَّمْسُ
مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْصُرَ نَفْسِي فِيهِ هَذَا الْيَوْمَ أَوْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي
هَذَا أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ وَلَكَ قَبْلِي أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تَقَابِسَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ تُؤَقِّبَنِي بِهَا مَوْفَعِي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

أَوْ دُشَنِي

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

الْحَمْدُ وَالْبُحْيُ وَالْحَمْدُ وَالْعُصْبُ لِلَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
 وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُمُ الْإِمَامَ مِنْ أَجْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ
 بِسُورَةِ سُورَةِ حَمْدِ وَابْنِ الْكُرْسِيِّ يَا بَكُو اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَعْطِيكَ رَبُّكَ فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ أَنْ
 نَبِيِّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخَيْرَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بَانَ
 نَعْدَبُ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ ذَانِكَ بِمَوَالِيهِ وَمَوَالِي الْأُمَّةِ مِنْ أَهْلِ
 بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مَذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَأَجْرِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ
 وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ
 أَهْلِ الْبَيْتِ عَلَى تَأَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَافِعَ الْغُلَّ
 مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ إِخْوَانًا عَلَى سُرَرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعًا
 بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفْرِجَ حُزْنِ كُلِّ حَزِينٍ
 وَيَا مُنْقِلَ كُلِّ غَرِيبٍ إِلَى أَهْلِهِ فِي عَزَائِي وَفِي كُلِّ أَحْوَالِي بِحَسَنِ الْخُلُقِ
 وَالْإِكْلَافِ يَا مُفْرِجَ مَا بَيْنَ مِنَ الصِّبْقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي وَقَادِي وَسَادَتِي وَهَدَاتِي
 وَمَوَالِي يَامَوْ لِقَائِي الْأَحْيَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ
 بَيْنَ قِطَاعِ رُفُوعِي عَنَّا ثُمَّ فَيَكُلْ مَسَائِلِكَ يَا رَبِّ أَدْعُوكَ إِلَهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي
 يَا أَيُّهَا الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِقْطَاعِ حَبَّتِي وَدُعَائِي

بسم الله الرحمن الرحيم

رُوِيَ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ
 عَنِّي وَلَا يَقْطَاعُ
 رُوِيَ بَنِي س

بسم الله الرحمن الرحيم

حَبَّتِكَ أَنْ يَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَوْفِ يَوْمِ الْحِسْرِ وَمِنْ
 شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ وَعُضَائِلِ
 الدَّاءِ وَحَسْبَةَ الرَّجَاءِ وَذَوَالِ السَّعَةِ وَجَاهَةِ النِّقَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 قَلْبًا يَحْشَاكَ كَأَنَّهُ يَبْرُكُ إِلَيَّ يَوْمَ يَلْقَاكَ وَدُرَيْسَتُكَ كَرَامَاتِ
 دِيكَ هَرَاكَ شَدِيدِي وَدَهْدِي يَا حَاجَتُ خُرُودِي بِمَا مَدَّ يَدَايَ دُعَائِي
 تَوَانِ خَوَانِ **فصل ششم** دُعَائِي لِمَخْصَرَةِ شَهْرٍ وَرُوزِ هَائِي مُخْصَرِ
 مَبَارَكَتِ رُؤْيَايَ وَارْدِشُدِ اسْتِ كَرَامَتِ بَرِ حَضْرَتِ عَيْسَى عَلَيْهِ
 دُرَيْسَتِ ائِمَّاهُ نَازِلِشُدِ اسْتِ بِرُؤْيَايَ دِيكَ دُرَيْشُدِ رُؤْيَايَ
 مَعْبَرَةِ دِيكَ وَارْدِشُدِ مَعْبَرَةِ دِيكَ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ تَقُلُّ كَرَامَتِ اسْتِ
 دُرُوزِشُدِ ائِمَّاهُ مَا مَوْنِ خَائِنِ مَلْعُونِ يَا حَضْرَتِ اِمَامِ رَضَا
 بَيْعَتِ كَرْدِ رُؤْيَايَ شَدِيدِ اسْتِ كَرَامَتِ كَرْدِ رُؤْيَايَ
 بَكْدِ وَدُرْهَرِ دَكْتِ بَعْدَ اِزْجَمْدِ بَيْسَتِ وَبِخَيْرِ سَبْهَةِ سُورَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ بِخَوَانِ اِذْشَكْرُ بَعْدَ ظَاهِرِشُدِ حَقِّ اِخْصَرَتِ رَا اِذَا كَرْدِشُدِ
 بُوَدِ رُؤْيَايَ مَعْبَرَتِ اِزْجَمْدِ صَادِقِ مَقُولِشُدِ كَرْدِشُدِ
 سَبْزِ دَهْمِ دُرْهَرِ دَكْتِ غَاثِ بَكْدِ اِزْجَمْدِ دُرْهَرِ دَكْتِ بَعْدَ اِزْجَمْدِ
 سُورَةِ بَنِي وَبَارَكْتَ الَّذِي بِيَدِ الْمَلِكِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَدُرْ
 شَبْ جَمَادِ دَهْمِ جَمَادِ دَكْتِ بَدِ وَسَلَامِ بَايِنِ صِفَتِ وَدُرْشَبِ
 يَا زِدْ دَهْمِ شَشْشِ دَكْتِ بَسْمِ وَسَلَامِ بَايِنِ كَيْفِيَّتِ وَشَبْ يَا زِدْ دَهْمِ

آنرا نیای مبرک است و غسل و زیارت حضرت امام حسین ^{است} مستحب
در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق
منقولست که حضرت رسول ۲ فرمود که هر که در شب نهم ماه
مبارک رمضان صد رکعت نماز بگذارد یعنی هر دو رکعت
بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سُوْرَةُ قُلْ
هُوَ اللهُ أَحَدٌ بخواند حق تعالی ده ملک فرستد بسوی او
که دفع کنند از او شر دشمنان او را از جنیان و آدمیان
در هنگام مرگ او بی ملک بفرستند که او را بشادت دهند
بهشت و سی ملک فرستند که او را بشادت دهند و ایمن گردانند
از جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب نهم ماه
رمضان زیارت حضرت امام حسین ۳ بکند و بعد از نماز عشا
ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بگذارد و در هر رکعتی سوْرَةُ
حمد و ده مرتبه سُوْرَةُ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ بخواند غیر دعا و خوات
بربند ملک چند را که بشادت دهند او را به بهشت و ملکی
چند را که ایمن گردانند او را از جهنم و شب هیفند هم نیز شب
بسیار مبارک است و در آن شب لشکر حضرت رسول ۲ بالشکر
گفتار و قریش ملاقات کردند و در روز دوشنبه جنات
بدر شد و حق تعالی لشکر آنحضرت را بر کافران طهر داد

در آن اعظم قو حاکم اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب عظیم
عظیم دارد و شب نهم اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی
نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم را در یا قدر یا مومنان درین شب
میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه و ملائکه وَمَا أَدْرَاكَ
مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب
قدر لیلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از عبادت
در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فریدی می آید ملائکه و روح
از همه ملائکه اعظم است درین شب یا ذَرْنِیْ بِرَحْمَتِکَ پروردگار
ایشان مِنْ کُلِّ آسَیْبٍ تقدیر بر هر امری احادیث بسیار وارد شده است
که ملائکه و روح درین شب بر امام زمان نازل میشوند و انجرا
برای هر کس در این شب معتقد شده است بر امام عرض میکند سلام
هی حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیها تا طلوع صبح
یا سلام میکند بر امام و مؤمنان که درین شب عبادت میکنند
تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر خلافت و بعضی از
شیعه گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول بود و بعد از آن
حضرت بر طرف شد و اگر از ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقی است
بعضی گفته اند در تمام سال پنهانست و در همه شبها عبادت

از هزار ماه یعنی
عبادت درون بهشت

کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند که در ماه شعبان
و ماه رمضان پنجاه است و بعضی گفته اند شب نهم شعبان است
و بعضی گفته اند شب اول رمضان است و بعضی گفته اند شب نهم است
و بعضی شب هفدهم و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست و سیم و بعضی
و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اگر ستیان اتفاق کرده اند در این زمان
بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه اما میترجم آنرا که در آن شب
نوزدهم و بیست یکم و بیست و سیم بیرون نیست و بعضی مرد میان
شب بیست و یکم و بیست و سیم میگردانند و بسیاری از احادیث معتبره
دلیل میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم
و بیست و یکم و بیست و سیم را احیاناً باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و در بعضی احادیث معتبره تعیین نیست و یکم و بیست و سیم سده است
در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که این
جمله است و او اعرابی بود بحضرت رسول عرض کرد که منزل من دور
از مدینه میخوام شبی را از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آن
شب بخدم تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او تعیین فرمود و او
پوسته در آن شب با خیل و اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد
و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که
هر شب قدر را نداند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دوم

در این زمان

در این زمان

بزرگوار

بکثرت دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر بیابد و در شب بیستم
میشود و تغییر نمی یابد بسیار که تغییر می یابد بلا تشبیه مانند ارقام
یادشان که اول تعلیفه میشود و تغییرش آسانست بعد از آن سخت تر
میشود و تغییرش دشوار تر است اما تا به هر هر تا زمانی نکر دیدن بان
ممکن است تغییر بیابد و چون بهم شرف رسید بمنزله ختم است و تغییر
در نهایت صعوبت است و حق تعالی در حکمتها در بعضی امور دقت
مانند اسم اعظم الهی که بر آن مودم مشتمل است و نماز و سطر که بهترین
نمازهاست و ساعت استجاب در هر شب و هر روز جمعه و عمل مقبول
در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها است
که در همه اسمای معقوله الهی مواظبت نمایند و اهتمام در تمام نمازها
بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال
خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبهای
که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی اینها
میباشد بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را هر کس بداند کاه باشد بعضی
از نفوس شرین از او سیکله حصول مطالب دنییه و تقویه کنند
چنانچه از بلع نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجاب
اگر مخصوص آنها را بدانند ممکن است که امور غیر مشر و عباده را
عظیم نیست بعضی از مسلمانان استدعا کنند و اگر مخصوص

باشند باید البته مستجاب شود دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نکرند
 و حکمتی دیگر بینا است که این رساله کفایتی ذکر آنها ندارد
 پس باید مؤمن این سرشماره احیا کند و اهتمام در عبادت و عمل کند
 تا فضیلت شب قدر را دریابد و در شب آخر اهتمام بیشتر بکند
 و در شب بیست و نهم که احادیث معتبره بسیار در تخصیص این روز
 وارد شده است که شب قدر است سعی بیشتر بکند و فواید عبادت
 شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را دریابد
 بعضی قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد
 سال است از برای او مقدر میفرمایند دیگر آنکه چون تقدیر بر جمیع
 امور از عمر و مال و فرزندان و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر
 آنچه در این شب میشود احوال تمام سال خود را در این شب
 کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیاء نوشته
 باشند و در این شب تغییر یابد و از نعم سعادت مندانی نوشته شود
 چنانچه اینمضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است
 دیگر آنکه چون امام و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در
 تمام این شب با ملائکه مقربین محصور است و فوج فوج بخدمت او
 می آیند و بر او سلام می کنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق
 شده است بر او عرض میکنند و از او امانت کرده چنانچه شیعیان

امام خود نکند و بغفلت بسر آورند و از حضرت رسول منقولست که
 چون شب قدر میشود فرماید ملائکه که در صدق المنتهی ساکن
 و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود علمهای او و در یک علم
 بر قبر مؤمن نصب میکند و یکبار بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام
 و یکبار در طور سینا و غایت آنکه از مرد مؤمن و زن مؤمن را مگر آنکه
 بران سلام میکنند و اینها از حضرت رسول منقولست که هشت
 هزار سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند و چون
 شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که از امشیر میکند
 و بصدای او رود درختان و حلقه های درهای بهشت را پس آنرا
 بشنوند که هر که بشنود کان از او خوش آید و ترنم نشنود اندکی
 خود را از عذراهای بهشت بیرون می آید و ندا میکنند که آیا کسی
 هست که ما را خواستگاری کند از خدا با اعمال صالحه خود پس از آن
 خازن بهشت می پرسند که این چه شب است رضوان میگویند لایه
 ای کو رویان شکو کاران این شب اول ماه رمضان است درهای
 بهشت گشوده شده است برای روزی داران است محمد پس حق
 میفرماید که ای رضوان بگشاید درهای بهشت را ای مالک ببند
 درهای جهنم را از روزی داران است محمد ای جبرئیل برو و بسو
 زمین و جزیر و غیره گشتن شیاطین مقررده را و غلها در گردن ایشان

گفتار و ایشان را در آنجای دریا بندگان تا فاسد نکند و اقامت
 حبیب من محمد روزهای ایشان را و حضرت فرمود که حق تعالی در
 هر شب از شش ماه و مضای سدر مرتبه ندا میفرماید که ای اسئوال
 کنند هست که سوال او را عطا کنم ای ایا تو بپر کنند هست که تو ترا
 قبول کنم ای استغفار کنند هست که گناهش را بیا مرزم کیست که
 قرض دهد بخداوند مال داری که هر کس پریشان نمیشود و وفا کند
 بودهای خود و ستم نمیکند و فرمود که در آخر روز از روزهای
 ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس از آن جنم
 آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر ماه
 و روزش بعد از آن در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون
 شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که زمین می آید با
 عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی می آورد و بر بالای کعبه معظه
 نصب میکنند و او ششصد بال دارد و بالین را نمیکشاید مگر در شب قدر
 و چون در شب قدر و آن دو بال را میکشاید از مشرق و مغرب میگذرد
 و بچین میکند جبرئیل آن ملائکه را در این شب در احوال زمین پس سلام
 میکند بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند
 و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه
 امین میگویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون

و چون شب قدر و روز
 جمعه در هر ساعتی هزار
 هزار کس را از آن جنم
 آزاد میکند

صبح طلوع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه نجاست
 شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مومنان
 از اقامت محمد جبرئیل میگوید خدا کاهان همه را از زمین مگر کسی که
 همیشه شرب خواهد باشد یا غاف پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند یا باغ
 عداوت کند و چون شب عید نظر میشود و از اسب جواتر میگویند خدا
 خرد میدهد عمل کنندگان ماه رمضان را بی حساب و چون بامداد
 روز عید میشود حق تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که
 زمین می آیند و بر سر کوچه ها و بازارها و راههای ایستند و میگویند
 ای امت محمد بنیرون روید بسوی درگاه پروردگار که می عطاها
 بزرگ میبخشد و کاهان عظیم را می ارزد پس چون بمصلی میروند
 برای نماز عید حق تعالی ملائکه میگوید ای ملائکه من چیست جای
 خرد و در هرگاه عمل خود را بکن ملائکه میگویند ای خداوند و افای ما
 جزای و امانت که خدایت تمام داده شود حق تعالی میفرماید ای ملائکه
 من شمار کوا که میگویم که ثواب ایشان را از روزهای ماه رمضان
 و عبادت ششهای آن عطا کنم که از ایشان راضی شدم و کاهان
 ایشان را ارزیدم پس ندا میفرماید مومنان را که در آن مجمع حاضر
 شده اند که ای بندگان من هر چه خواهید از من سوال کنید بفرست
 و جلال خود سو کند یا میگویم که درین مجمع شما هر حاجت که برای

هفت و دنیای دسوال کنید البتة عطا میکنم و عیدهای شما را
 میپوشانم تا از من روگردان نشوید و غزدهای شما را مضاعف
 میدهم و شما را در میان کاهکاران رسوا نمیکردم برگردید از
 امر زید بدستی که خشنود گردانید مرا و خشنود شدم از شما پس
 ملائکه سرود و شاد میشدند و یکدیگر را مبارک باد میگویند
یا خیر حق تعالی است محله عطا کرد و در حدیث معبر از حضرت فا
محمد یا قمره منقول است که هر که احیا کند شب قدر را کاهان او افزاید
 شود هر چند بعد ستارهای آسمان و سیکی کوهها و کیل دریاها باشد
و اما اعمال این سه شب پس بر دو نوع است اول آنکه در هر شب باید
 کرد و دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اول از حضرت رسول منقول است
 که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد در هر رکعتی بعد از
 سوره حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فاتحه شش
 هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگوید از جای خود برخیزد
 تاجی تعالی او را بپوشد و مادرش را بیاورد و ملکی چند نفرند
 که دستهای او بنویسند تا سال آیند و ملکی بفرستد بسوی
 که در خیمه برای او غریب نمایند و قصرها برای او بنا کنند و
 برای او جاری گردانند و از دنیا برون رود تا همه را مشاهده نماید و
 غسل در این شب سنت موكده است و غسل این شبها مقارن

غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام بیا غسل بکند و متعجب
 در این شبها که قرآن مجید را بدست بگیرد و بکشد و این دعا
 بخواند اللهم انی اسألك بکتابک المکرم و ما فیہ و ما فیہ لیسک
الا کبر و اسمائک الحسی و ما یخاف و یرجی ان یجعلنی من عتقائه
و یقضى حوائجی الدنیا و الاخری پس حاجات خود را از حق تعالی طلب
 نماید که انشاء الله برآورده است و این دعا از حضرت امام جعفر ضا
 منقول است که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللهم جی هذا
القران و جی من ارسلته به و کل مؤمن مدحی فیہ و یحقی
علمهم فلا احد اعرف بحقیقت منک پس ده مرتبه بگوید یا الله
وده مرتبه محمد و ده مرتبه یعلی و ده مرتبه یفا طر و ده مرتبه
یا حسن و ده مرتبه یا حسین و ده مرتبه یعلی ابن الحسین و ده مرتبه
محمد بن علی و ده مرتبه یجعفر بن محمد و ده مرتبه موسی بن جعفر و ده
یعلی بن موسی و ده مرتبه محمد بن علی و ده مرتبه یعلی بن محمد و ده
یا حسن بن علی و ده مرتبه یا حجه پس هر حاجت که داری طلب کن
 و زیارت حضرت امام حسین در هر یک از این سه شب مستحب موكده است
 و در هر یک از این شبها مخصوصا شب بیست و نهم صد رکعت نماز
 هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سون
 قل هو الله احد بخواند و در بعضی از روایات معتبر وارد شد

من النار

یحیی

است که هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله
 اکفای می تواند کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت
 وارد شده است و باید که این صد رکعت وارد شدن است و باید که
 این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد
 نشسته هم می تواند کرد و بهترین اعمال در این شبها طلب امرزش و
 دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر خود و
 خویشان و برادران مؤمن خود و زن و مرده ایشان و اذکار و صلوات
 بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم آنچه مقدور شود و در بعضی از
 روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر در هر یک از این
 سه شب بخوانند **اما در این** پس اعمال مخصوص شب نود و دهم است که
 صد مرتبه بگوید استغفر الله ربی و انوب الیه و صد مرتبه اللهم
العن قتلته امیر المؤمنین و این دعا بخواند اللهم اجعل فیما تقضی
و تقدر من الامر المحموم و فیما تقرن من الامر الحکم فی لیلۃ القدر
من العشاء الذی لا یرد و لا یبدل ان تکفینی من حجاج بلیک
الحرام المبرور و رجعت المسکور و سعیم المغفور و نوبکم المکرم
عنکم سیتانهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان یطیل عمری و
توسع علی فی رزقی و تقدر لی فی جمیع اموری ما هو خیر لی
فی دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین پس حوائج خود را از حق تعالی

طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب اول است
 و غسل و اعمال بسیار را باید بعمل آورد و درین دهه آخر
 اعتکاف در مساجد جامعه ست است و دهه استجابت دعا
 و پسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی منقولات کرد و شب
 بیست و یکم و بیست و نهم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده
 مرتبه سور قل هو الله بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقول
 که حضرت امام محمد باقر اینده شبها ایضا می کردند و در نصف
 اول شب مشغول دعا میشدند و در نصف آخر شب مشغول
 بفراز و پسند موقوف از حضرت صادق مرویت که اگر توانی در
 شب بیست و یکم و بیست و نهم ماه رمضان در هر یک صد رکعت
 نماز بکن بغیر سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و تا صبح بیدار
 باش و مستحبات که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدو شبی
 که امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از
 هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری
 که در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدور می گردد و دعا
 این شب رخصت دعاها می شب خودم که خواهد شد انشاء الله
 و اما شب بیست و نهم اگر احادیث معتبره دلالت میکند
 بر آنکه آن شب قدر است و در آن دو غسل سنت است و یکی در اول

و دیگری در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و نهم شب
 جمعی است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و
 در آن شب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و روزیها و فضا^{ها}
 و انچه در اسناد واقع میشود ناسیب قدر آید پس خوشا حال آن
 بنده که احیا کند آن شب را و بیدار باشد بعبادت و گاه در کوچه باشد
 و گاه در سجود و گاه آن خود را در برابر دیدنهای خود مثل کرد^ن
 و بر آنها بگردد چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر بهره
 نگیرد ان شاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملکی را که نذارد
 هر روز ماه رمضان در هوا که بنات با دشمارا ای بندگان من
 که بخشیدم گاهان گذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را و حق
 بیکدیگر قبول میکنم و دعا های شما را و حق بیکدیگر مستجاب میکند انم
 مگر کسی که روز را افطار کند بر مست کنند یا کینه مو منی و دل
 داشته باشند و پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
 سوره بقره و عنکبوت را در شب بیست و نهم بخواند و الله که او از
 اهل بهشت است و استغاثه کند در آن احدی را و غیبت کند که خدا درین
 سو کند برین گاهی بنویسد و این دو سوره را نزد حق تعالی عزت
 عظیم است و ایضا از حضرت پسند معبر منقولست که هر که در شب
 بیست و نهم بیست هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخواند هر آینه

صبح کند یا یقین شدید با عترت یا بخر مخصوص است ذکر امنها در^{این}
 بیست و نهم در خواب بیند و سوره حم در آن را این سنت است که درین^{شب}
 بخواند و از حضرت امام محمد تقی منقولست که هر که زیادت کند^ش
 امام حسین در شب بیست و نهم که امید شب قدر در آن هست و
 در آن هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او روح جسد و بیت
 و چهار هزار پیغمبر که همه در آن شب رخصت میطلبند از حق تعالی
 در زیارت آنحضرت و پسند معبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
 کرده است که هر که احیا کند شب بیست و نهم ماه مبارک را و صد^{دکعت}
 نماز بکند حق تعالی روزی را قریح گرداند و در دنیا و آخرت شهادت
 از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و طایفه بر سرش
 خواب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر دزدان و دفع کند
 از او هول منکر و نیکو را و از قبر بیرون آید و او را نورانی باشد که
 روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش را بدست راست او دهند
 بنویسند برای او برات پیروزی از آتش جهنم را و گذشتن بر صراط
 و ایمانی او عذاب را و داخل بهشت شود و در بهشت او را از فقرا
 پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان گردانند و نیکو رقیق^{ند}
 ایشان و غای اینست از جمله دعا های دهه آخر بخواند و ایضا
 این دعا را بخواند اللهم امددنی فی عمری و اوسع لی فی رزقی

وَأَجْعَلْ حَبِيبِي وَبَلِّغْنِي أَمَلِي وَإِنْ كُنْتُ مِنَ الْإِسْقِيَاءِ فَاصْبِرْ لِمِنْ الْأَسْقِيَاءِ
وَأَكْتَفِي مِنَ السَّعَادَةِ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمَنْزُولِ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَاللَّهُ يَجْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَهَلْ دُعُودُ أَمْرٍ الْكَاتِبُ وَيَضَاهَا بَكُوبِد
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْوَفَرِ عِبَادِكَ بِضَبٍّ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ
الْبَلَدَةِ أَوَّلَتْ مَنْزِلَةً مِنْ بَوْدِ قُدْسِي أَوْ رَحْمَةً تَنْشُرُهَا أَوْ تَنْقِي
نَفْسَهُ أَوْ بَلَاءً يَنْقُضُهَا أَوْ مَوْتًا يَكْفِيهِ وَأَكْتُبُ مَا كُنْتُ لَا وَلِيَّ إِلَّا
الضَّالِّحِينَ الَّذِينَ اسْتَوْجِبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَأَمْوَارُكَ عَنْهُمْ
مِنْكَ الْعَقَابُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِهِ ذَلِكَ وَجَعَلْ
بَارِعُ الْأَحِبِّينَ وَهَرِيقًا دَارِ قُرْآنٍ كَرِيمٍ يَكُنْ بِشَدِّ دَارِ شَبِّ بِجَوَادِ
وَدَعَاهَا فِي حَيْفَةٍ كَامِلَةٍ رَاجِعًا لَدُنْ خُصُوصِ مَادَّ عَايِ مَكَارِمِ اخْلَاقِ
وَدَعَايِ تَوْبَةٍ وَرُوحَانِي أَيْ شَبِّ بَارِئٍ بِأَيِّ حُرْمَتٍ نَاسْتِ وَبَعْدًا
وَتَلَاوُثِ قُرْآنٍ وَدَعَايِ بَارِئٍ وَرَدِّ زِيَارَةٍ كَرَامَةٍ مُعْتَبَرَةٍ وَارِدِ
شَدِّ اسْتِ كَرَمٍ وَوَقْدِ دَرِ فَضِيلَتِ يَزِيدِ شَبِّ قَدَرِ اسْتِ وَدَرِ
شَبِّ بَيْتِ وَجْهِ هَارِمِ يَزِيدِ بِخُصُوصِ غَسَلِ سُنَّتِ اسْتِ وَدَرِ شَبِّ
بَيْتِ وَبِجَمِّ يَزِيدِ غَسَلِ سُنَّتِ اسْتِ وَاحَادِيثِ مُعْتَبَرَةٍ يَزِيدِ رَاسْتِ
غَسَلِ دَرِ آنِ وَارِدِ شَدِّ اسْتِ وَمَقُولِ اسْتِ كَرْدِ عَزَائِ عَزِ وَجَلِّ وَرِ
الْبَشِّ دَفْعِ مِكَتَدِ بَدَنِيهَا وَكُلَّهَا هَانِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ بَلَاءِهَا أَزِ
رُوحِ دَارِ آنِ مَاهِ رَمَضَانَ بَسْ عَظَا مِكَتَدِ بَايَ شَانِ دَرِ شَبِّ

خود تعالی

وَرَدِ

حق تعالی تودی در کوشها و دیدن های ایشان و در شب بیست و هفتم
یاز غسل مخصوص وارد شد است و مقولست که حضرت امام زین
العابدین صلوات الله علیه درین شب مکررا بیدار میخواستند
از اول شب تا آخر شب اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْجَنَّةَ فِي عَمَلِي وَارْزُقْنِي الْجَنَّةَ فِي عَمَلِي
إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْإِسْتِعْدَادِ لِلْوُثْقَى قَبْلَ جُلُودِ الْفُوتِ و در شب
بیت و نهم نیز غسل مخصوص وارد شد است و همچنین در شب
آخر غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین است سنت است
و طاع ماه مبارک رمضان سنت است برای طلبه داران کرام و
عبادات این ماه مبارک بر ما کرام و دشوار نبود و ما خواهان آن
بودیم و از مفارقت آن از روزه و محزونیم و هر که لذت عبادت
الهی را یافته است و فریاد از درد دنیا و عقبی دانسته است عاشق
عبادت و بندگی میباشد پس میباشد این ماه وافر البرکات را بخوی
و ذاع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت و ذاع میکند
و معلومست که غلامی که از خدمت قای خود شناسد و خوشحال باشد
و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترک خدمت
کند و بان را نمی شناسد و دعاها و ذاع را در شب آخر سنت است
خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوبست و در حدیث است که
اگر آخر ماه مشبه باشد در شب بیست و نهم احطیا طای سنت است

ح

كجواند ودعاي و دواع بسیار است و بهترین دعاها دعاي حنیفه
 کامله است و بسند های معتبر از حضرت امام جعفر صادق
 این دعاي دواع منقولست **بسم الله الرحمن الرحيم اللهم**
انك قلت في كتابك المنزل على لسان نبيك المرسل صلواتك
والله و قولك حتى شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدي
للناس و بينات من الهدى و الفرقان و هذا شهر رمضان
قد تقرر و انقضت أيامه و لياليه فاستلک بوجهك الكريم
و كل ما لك التامر ان كان بقي على ذنب لم يعف عنه لي و تريد ان
تعذبني عليه او تقايضني به ان يطلع فجر هذه الليلة او يصير
هذا الشهر الا و قد عفرتني يا ارحم الراحمين اللهم لك الحمد
محامدك كلها و كلها و اخرها ما قلت لنفسك منها و ما قال
لك الخلائق الحامد و المجتهد و المعد و دون المؤثرون في
ذكرك و الشكرك لك الذين اعنتهم على اداء حقت من اصناف
خلقك من الملائكة المقربين و النبيين و المرسلين و اصناف
الساكنين المستحقين لك من جميع العالمين على انك بلغتنا
شهر رمضان و علمتنا من نعمك و عندنا من جبريل قسماك احسانا
و نظاما فامينا بك بذلك لك منتهى الحمد الخالد الدائم و لا
المخلد السرمدي الذي لا يفقد طول الابد جل شانك اعنتنا

المعتمدون

عليه حتى قصيت عنا صيامه و قيامه من صلواتك و ما كان منك
 فيه من بر او شكر او ذكر اللهم فقبله منا يا احسن قبولك
 و تجاوزك و عفوكم و صفحك و غفرانك و حقيقة رضوانك
 حتى تظفرنا فيه بكل خير مطلوب جبريل عطاء موهوب و ثبات
 فيه من كل امر موهوب و ذنب مكسوب اللهم اني استلک
 بعظيم ما سلك احد من خلقك من كريم اسمائك و جبريل ثباتك
 و خاصه دعائك ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تجعل شهرنا هذا
 اعظم شهر رمضان مرعلنا مندا و تلتنا الى الدنيا بركة في
 عظمه ديني و خلاص نفسي و قضا حاجتي و تنفيعني في
 مسألي و تمام البعثة على و صرف السوء عني و يا احسن البعثة
 عني و يا احسن العافية لي و ان تجعلني برحمتك ممن حوت
 له ليلة القدر و جعلتها له خيرا من الف شهر في اعظم الاجر
 و كريم الدخر و طول العمر و حسن الشكر و دوام اليسر اللهم
 و استلک برحمتك و طولك و عفوكم و نعمائك و جلالك
 و قدیم احسانك و اميننا ان لا يجعله اخر العهد منا
 لشهر رمضان حتى نبغتنا من قایل على احسن حال و نعرفني
 هلاله مع الساطين اليه و المتعرفين له في اعقابنا فيك و
 اتم نعمتك و اوسع رحمتك و اجر لقيومك اللهم يا ارحم

الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مَعِيَ وَدَاعُ ضَائِعٍ
 وَلَا آخِرُ الْعَهْدِ مِنَ اللَّفَاءِ حَقٌّ تَرْكِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي اسْبِغِ
 النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّحَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ جَمِيعُ الدُّعَاءِ
 اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي وَارْحَمْ نَصْرِي وَقَدْ لَكَ وَاسْتِكَانَتِي
 لَكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسْلِمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مَعَاذًا
 وَلَا تَنْصَرَفًا وَلَا تَسْلِيْعًا إِلَّا بِكَ وَفِيكَ فَاثْمَنُ عَلَى حَبْلِ ثَلَاثَةٍ
 وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ تَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافٍ مِنْ
 كُلِّ مَكْرُوفٍ وَمُخْذَرٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الْحُدُودِ الَّتِي غَانَتْهَا
 عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى تَبْلُغُنَا الْخُرْلِيلَةَ مِنْهُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعَيْتَ بِهِ وَارْحَمِي مَا رَضَيْتَ بِهِ عَنْ
 مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلَ وَدَاعِي شَهْرَ
 رَمَضَانَ وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ
 فِيهِ وَلَا آخِرَ صَوْمِي لَكَ وَأَزْزِقِي الْعُودَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَكِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَفِّقِي فِيهِ لِلْيَسَلَةِ الْقَدَرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ
 الْفَنِّ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ
 وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مَصْنُوعَ يَا خَاتَمَ
 يَامُنَانِي يَا اللَّهَ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا قَيُّوْمَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ

بِإِسْنَادٍ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحِي
 مَعَ الْمُسْلِمِينَ وَأَجْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ بِمَعْفُونٍ وَأَنْ
 تُهَيِّبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَسْتَوْبِرُ شَيْئًا وَرِضَى
 بِمَا قَسَمْتَ لِي فَإِنْ تَوَلَّيْتَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ النَّارِ أَحَبَّ إِلَيَّ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا نَقَضْتَنِي وَتَقَدَّرَ
 مِنْ الْأَمْرِ الْحَقِيرِ وَفِيمَا تَقَرَّرَ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ
 مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ وَلَا يَغَيِّرُ أَنْ تَكْتَسِبَ مِنْ
 حُجَّاجِ بَيْتِكَ أَحْرَامِ الْمَلِكِ وَرَحْمَتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيَهُمُ الْمَعْقُودِ
 دُئُومَهُمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيمَا نَقَضْتَنِي وَتَقَدَّرَ أَنْ
 تُظِلَّ عَمْرِي وَأَنْ تَعْقِرَ رَمَقِي مِنَ النَّارِ يَا رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ تَسْبُلِ الْعِبَادَ مِنْكَ جُودًا وَكَرَمًا وَ
 ارْعَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْعَبْ إِلَى مِنْكَ أَنْتَ مُوَضِّعُ مَسْئَلَةِ
 السَّائِلِينَ وَفَتْنَةُ الرَّاعِبِينَ أَسْأَلُكَ يَا عَظِيمَ الْمَسَائِلِ
 كُلِّهَا وَأَفْضَلَهَا وَأَنْجَحَهَا الَّتِي يَتَّبِعِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ بِهَا
 يَا اللَّهَ يَا رَحْمَنَ وَيَأْمَنُكَ مَا عُلِّتَ فِيهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَيَأْمَنُكَ
 الْحُسْنَى وَأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَيَسْعَى إِلَيْكَ لَا يَحْصِي وَيَا كَرِيمَ أَسْأَلُكَ
 عَلَيْكَ وَأَجْمَلَهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفَهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَةً وَأَقْرَبَهَا

ح

عِنْدَكَ مَرَّةً وَأُفْرِيهَا مِنْكَ وَسَبْلُهُ وَأَجْرُهَا مِنْكَ تَوَاجِبًا
وَأَسْرَعُهَا لَدَيْكَ إِجَابَةً وَيَأْتِيكَ الْمَكُونُ الْخَرُوفُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الْأَكْبَرُ الْأَجَلُ الَّذِي حَبَبَهُ وَهَوَاهُ وَرَحْمَتِي عَسَى وَغَاكِ يَرْوِي سُبْحَانَ
لَهُ دُعَائِهِ وَحَيٌّ عَلَيْكَ أَنْ لَا يَحْبِثَ سَأَلُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ
بِحَمْلَةِ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتِكَ سَمَوَاتِكَ وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ مِنْ خَلْقِكَ
مَنْ يَخُوفُ أَوْ صَدِيقٍ أَوْ شَهِيدٍ وَمِنْ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ الْفَرِيقَيْنِ مِنْكَ
الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَمِنْ مَخَاوِرِي بَيْتِكَ الْحَرَامِ مَجْلِسًا وَمُعْتَمِرِينَ وَ
مُقَدِّسِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ وَمِنْ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ
فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ اسْتَدْرَكَ قَاتِمُهُ
وَكُتِرَ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كُدُّهُ دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ
سَادًّا وَلَا لِصَغْفَرَةٍ مُقَوِّيًا وَلَا لِدُنْيَاهُ غَافِرًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ
مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَفٍ خَائِفًا
بِأَسْأَفٍ أَوْ مُسْتَقِيرًا بِكَ اسْتَلَاكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرَتِكَ
وَسُلْطَانِكَ وَعِظَمِكَ وَلِهَاجَتِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَبِالْأَمْنِ
وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَخَشَعًا وَمُلَاقًا وَنُصْرًا
وَأَعْنًا وَتَحَاخُؤًا خَائِفًا لِلْعَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

لَا شَرِيكَ

لَكَ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوَلَدُ الْكَفِيُّ الْمُتَعَالِ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَاكَ
بِهِ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي تَمَلَّأَ أَرْكَانُكَ كُلُّهَا أَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي ذَنْبِي وَارْحَمْنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ
وَتَقْبَلْ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَنَهْضَهُ وَتَوَافُلَهُ وَ
اعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ
لَكَ وَعَبِيدَتِكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي آيَاهُ وَدَاعِي خُرُوجِي مِنْهَا
اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَحُسْنِكَ
أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبِيدِكَ قَبْلَكَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي آخِرَ
مَنْ سَأَلَكَ فِيهِ وَتَجْعَلْنِي مِنْ اعْتَقَرْتَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ التَّائِبِينَ
لَهُ مَا نَقَدْتَنِي مِنْ ذَنْبِي وَمَا تَأَخَّرَ وَأَوْجِبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ
وَأَمَّلَ مِنْكَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ فِي صِيَامِهِ
لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ كُتِبَتْهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ
تَحِيَّاتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ وَرَحْمَتِكَ الْمَغْفُورِ لَهُمْ ذُنُوبُهُمْ الْمُتَقَبَّلِ عَلَيْهِمْ
عَالِمُهُمْ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي قَبْلَهُ
الْأَعْفُوفَةَ وَلَا خُطْبَةَ الْأَمْحُوتَاتِ وَلَا عَشْرَةَ إِلَّا أَتَيْتَهَا وَلَا دُنْيَا
الْأَفْضِيَّةَ وَلَا عَيْلَةً إِلَّا أَعْيَنْتَهَا وَلَا هَاهَا إِلَّا وَجَّهَتْهُ وَلَا نَاقَةَ

ح

الاسد ذنبا ولا عريلا الا كسوته ولا مرضا الا سفينة ولا داء
 الا شفيقه ولا حاجه من حوائج الدنيا والاخر الا قضيتها
 على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهم لا ترغ
 قلوبنا بعد اذهابنا ولا يذلنا بعد اذ اغررنا ولا
 تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تنسنا بعد اذ اكرمنا ولا تقربنا بعد
 اذ اعيننا ولا تمنعنا اذ اعطيننا ولا تحزننا بعد اذ رزقنا ولا
 لا تغير شيئا من نعمك علينا واخوانك الينا لشيء كان من نعمنا
 فاعف لنا ونجا وزعنا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين
 اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامته لا يفتني بعدها ابدا
 واعزني عن الابد لي بعدها ابدا وعافني عافية لا تسليني بعدها
 ابدا وان يعينني دفعه لا تضيعني بعدها ابدا واصرف عني
 شر كل شيطان مرید وشر كل جبار عبيد وشر كل قريب او
 بعيد وشر كل صغير وكبير وشر كل دابة انت اخذنا صلتها
 اِنَّ رَبِّي عَلَىٰ مَوَازِيحِ مَسْغَمٍ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ او
 رَيْبٍ او حُجُودٍ او قَوْلٍ او فِرٍ او مِرٍ او بَطَرٍ او بَذَخٍ او خِلَافٍ
 او رِيَاءٍ او تَمَنٍّ او شِقَاقٍ او نِفَاقٍ او كِبَرٍ او فسوقٍ او
 مَعْصِيَةٍ او شَيْءٍ لَا يَحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا لَكَ فَاسْتَلِكْ اَرْصَلِي
 عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ مَخْرَجٍ مِنْ قَلْبِي وَشِدَائِي مَكَانَهُ

ايمانا بوعيدك ورضا بقضائك ووقفا بعهدك ووجلا منك و
 رهبا في الدنيا ورغبة فيما عندك وثقة بك وطمانينة اليك
 وثوبة نضوحا اليك اللهم ان كنت بلغتنا والاخر عنا اجلا
 الي قال حتى تبلغنا في يسر منك وعافية يا ارحم الراحمين صلى الله
على محمد وآله كثير ارحمة الله وبركاته عليهم ودرجهم و
 ينزول داع جمعه هابديت وارضا بن عبد الله انصارى هو
 كهت رفته محمد مت حضرت رسول در جمعه اخر ماه رمضان
 چون نظر محضرت بر من افتاد فرمود كه اين اخر جمعه ايتا زمانه مبارك
 رمضان پس تراوداع كن وبكو اللهم لا تجعله اخر العهد من
 صيانتنا اياه فان جعلته فاجعلني مرحوما ولا تجعلني محروما و ما يرا
 هر كه ايند عاراد اين روز بخواند بيكي از دو خصلت يكو ظفريا
 نابر سیدن ماه رمضان ايند بابا موزش خدا و رحمت بي منتها و
 بسند معتبر از حضرت صادق قاف مقولست كه هر كه در شب اخر ماه
 رمضان ايند عاراد اجواد اللهم لا تجعله اخر العهد من صيانتنا
 لشهر رمضان و اعود بك ان يطلع فجر هذه الليلة الا وقد
 غفرت لي حتى تعالي پيش از صبح اورا بيا مرزد و او را توبه و آقا
 روزی كند و ايضا ست است كه ايند عاراد اجواد اللهم لا
 استلك باحجب ما دُعيت به وارضى ما رَضيت به عن محمد وعن

بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي بِإِلَافَةٍ مِنْ قَوْمِ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ مَوَلٍ أَعْدَى
 لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ أَلَمْ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِحَبْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَقْضِيَ أَيْامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَا إِلَهِي وَلَكَ قَبْلِي سَبْعَةٌ أَوْ ثَمَنٌ
 تَوَاحِدُنِي بِرَأْسِ أَوْ خَطِئَةٍ تُرِيدُ أَنْ تَقْضِيَ بِي أَمْنِي لَمْ تَعْرِها سَبْعٌ
 سَبْدُنِي سَبْدُنِي اسْتَلَمْتُ بِالْإِلَهِ الْإِلَهِ الْإِلَهِ الْإِلَهِ
 إِنْ كُنْتُ رَجِيتُ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَارْزُقْ عَنِّي بِرِضَا وَإِنْ لَيْتُ
 رَمِيتُ عَنِّي فَبِنِ الْإِنِّ فَارْزُقْ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا
 أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَيَسَارُ مَكْنَسُهُ يَا مُلْتَمِسَ الْحَدِيدِ لَدَا وَدَا كَاشِفَ الصُّورِ وَ
 الْكَرِيمَ الْعَظِيمَ عَنِ الْوَيْلِ أَيْ مَفْرُجَ هَمِّ الْمُعْتَمِدِ أَيْ مُقْسِ
 عَمِّ يُوسُفَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تَقْضِيَ
 عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ وَبَسْمُكَ مَعْبُودِيكَ أَرَأَيْتَ مَقُولَتَكَ كَرَمٌ
 هَرَبْتُ هَهُ أَهْلِي دَعَا جَوَادُ أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 أَنْ يَقْضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنَ اللَّيْلِ
 هَذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي سَبْعَةٌ أَوْ ثَمَنٌ تَعْدُنِي عَلَيْهِ
 يَوْمَ الْقَالِكِ وَبَسْمُكَ هَامِي مَعْبُودِيكَ هَرَبْتُ هَهُ أَهْلِي
 أَرَأَيْتَ مَا هُوَ قَدْ دَعَايَ مَحْضُوعِي وَارْدُ شَدِيدِي

سَبْدُنِي

بِسْمِ اللَّهِ

أَنْ تَقْضِيَ عَنِّي بِإِلَافَةٍ مِنْ قَوْمِ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ مَوَلٍ أَعْدَى
 لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ أَلَمْ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِحَبْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَقْضِيَ أَيْامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَا إِلَهِي وَلَكَ قَبْلِي سَبْعَةٌ أَوْ ثَمَنٌ
 تَوَاحِدُنِي بِرَأْسِ أَوْ خَطِئَةٍ تُرِيدُ أَنْ تَقْضِيَ بِي أَمْنِي لَمْ تَعْرِها سَبْعٌ
 سَبْدُنِي سَبْدُنِي اسْتَلَمْتُ بِالْإِلَهِ الْإِلَهِ الْإِلَهِ الْإِلَهِ
 إِنْ كُنْتُ رَجِيتُ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَارْزُقْ عَنِّي بِرِضَا وَإِنْ لَيْتُ
 رَمِيتُ عَنِّي فَبِنِ الْإِنِّ فَارْزُقْ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا
 أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَيَسَارُ مَكْنَسُهُ يَا مُلْتَمِسَ الْحَدِيدِ لَدَا وَدَا كَاشِفَ الصُّورِ وَ
 الْكَرِيمَ الْعَظِيمَ عَنِ الْوَيْلِ أَيْ مَفْرُجَ هَمِّ الْمُعْتَمِدِ أَيْ مُقْسِ
 عَمِّ يُوسُفَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تَقْضِيَ
 عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ وَبَسْمُكَ مَعْبُودِيكَ أَرَأَيْتَ مَقُولَتَكَ كَرَمٌ
 هَرَبْتُ هَهُ أَهْلِي دَعَا جَوَادُ أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 أَنْ يَقْضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنَ اللَّيْلِ
 هَذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي سَبْعَةٌ أَوْ ثَمَنٌ تَعْدُنِي عَلَيْهِ
 يَوْمَ الْقَالِكِ وَبَسْمُكَ هَامِي مَعْبُودِيكَ هَرَبْتُ هَهُ أَهْلِي
 أَرَأَيْتَ مَا هُوَ قَدْ دَعَايَ مَحْضُوعِي وَارْدُ شَدِيدِي

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

السَّعْدَاءُ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْسِبَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ هَبْ لِي يَغْفِرَ بَنَاتِي قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ
عَنِّي وَتَرْضِي بِنِصَّتِي لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
وَالْحَمْدَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **مَا شَبَّ بَيْتُ** يَارَبِّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَجَاعِلِهَا خَيْرًا مِنْ الْفَنَاءِ وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْجَارِ
وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِي مَا مَصُورٌ يَا حَيُّ
يَا مُتَنَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَوُّمُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
اسْتَغْلِظْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْسِبَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ هَبْ لِي يَغْفِرَ بَنَاتِي قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ
عَنِّي وَتَرْضِي بِنِصَّتِي لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
وَالْحَمْدَ صَلُّوا عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **مَا شَبَّ بَيْتُ** جَاهِلٍ يَا قَائِلَ
الْأَصْبَاحِ وَيَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَا وَالْمُسْنَ وَالْقُرْحَ حَسْبًا يَا عَزِيزَ

يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ
يَا ذَا الْجَبَالِ وَالْأَكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَوُّمُ يَا اللَّهُ
يَا طَاهِرُ يَا طَيِّبُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ
الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ
الشَّهْدَاءِ وَاحْسِبَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ هَبْ
لِي يَغْفِرَ بَنَاتِي قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرَضًا يَمُوتُ
مُسْتَمْتًا لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَ
الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلُّوا عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **مَا شَبَّ بَيْتُ** بِحَمْدِ
يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ نِيسًا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ
أَوْدَادًا يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا إِلَهَ
يَا حَسْبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِظْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَ
احْسِبَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ هَبْ لِي يَغْفِرَ بَنَاتِي
قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرَضًا يَمُوتُ لِي وَإِنِّي

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آذَابَ النَّارَ الْحَرِيقُونَ وَانْزِلَ
 فِيهَا ذُرُوكُ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةُ وَالْتَّوْبَةُ وَالْوَفْقُ
 لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **وَمَا شَيْبَ هَشْتَم**
 يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ بَأْمَنَ مَعِيَ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ
 مُبْصِرٌ لِيَتَنَبَّهُوا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا
 يَا اللَّهُ يَا مَا جَدَّ يَا اللَّهُ يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ
 اسْتَغْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَدَوْخِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ
 وَإِسَائِي مَعَ قَوْمٍ وَأَنْ تَقْبَلَ لِي بِكَ بَقِيَّةَ تَبَاسُّرٍ بِرَقْلِي وَبِيَدِي
 مَذْهَبَ الشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا صَمَّمْتُ لِي وَاتِّبَاعِي فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَدْ آذَابَ النَّارَ الْحَرِيقُونَ وَ
 أَرْغَمَنِي فِيهَا ذُرُوكُ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةُ
 وَالْتَّوْبَةُ وَالْوَفْقُ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **وَمَا شَيْبَ هَشْتَم** يَا مَادَّ الْغُلَّ وَلَوْ شِئْتَ
 لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ مَقَّصْتَهُ إِلَيْكَ
 مَضَائِيحَ آيَادِ الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مائة وَسَلامٌ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُكَبِّرُ يَا اللَّهُ
 يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَ
 دَوْخِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي مَعَ قَوْمٍ
 وَأَنْ تَقْبَلَ لِي بِكَ بَقِيَّةَ تَبَاسُّرٍ بِرَقْلِي وَبِيَدِي مَذْهَبَ الشَّكِّ عَنِّي
 وَتَرْضِيَنِي بِمَا صَمَّمْتُ لِي وَاتِّبَاعِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقَدْ آذَابَ النَّارَ الْحَرِيقُونَ وَارْغَمَنِي فِيهَا ذُرُوكُ وَ
 شُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةُ وَالْوَفْقُ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ
 مُحَمَّدٌ أَوَّلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **وَمَا شَيْبَ هَشْتَم**
 يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النَّوْرِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ
 أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَجَائِدَهُمَا أَنْ تَزُولَا بِأَعْيُنِ الْعَالَمِينَ
 يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْلِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
 السَّعْدَاءِ وَدَوْخِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْشَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي مَعَ قَوْمٍ
 وَأَنْ تَقْبَلَ لِي بِكَ بَقِيَّةَ تَبَاسُّرٍ بِرَقْلِي وَبِيَدِي مَذْهَبَ الشَّكِّ عَنِّي
 وَتَرْضِيَنِي بِمَا صَمَّمْتُ لِي وَاتِّبَاعِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الاخرى حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا فيها ذكرك
 شكرك والرغبة اليك والالتجاء والتوبة والالتجاء
 والتوفيق لما وفقك له محمد وآل محمد صلى الله عليه وعليهم
 اجمعين **دعا** سب ببيت **نعم** يا مكيور الليل على النهار و
 مكيور النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا رب الارباب سيد
 السادات لا اله الا انت يا من هو اقرب الي من جبل
 الوريد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
 العليا والكبرياء والالا اسئلك ان تصلي على محمد و
 آل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي
 مع الشهداء واخواني في عليين واسألي مغفون وان
 هب لي يقينا تبشيرهم قلبي وايمانا يذهب الشك عني و
 ترضيني بما قسمت لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة
 حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا فيها ذكرك
 شكرك والرغبة اليك والالتجاء والتوبة والتوفيق لما
 وفقك له محمد وآل محمد صلى الله عليه وعليهم **دعا** سب **سليم**
 الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما ينبغي لكرمه وجهه وعز
 جلاله وكما هو اهله يا قدوس يا نور يا نور يا نور يا نور
 يا ستوح يا منتهى السج يا رحمن يا ذا عِل الوحمة يا الله

يا عليم يا كبر يا الله يا لطيف يا جليل يا الله يا سميع يا بصير
 يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
 والالا اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل
 اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء و
 اخواني في عليين واسألي مغفون وان هب لي يقينا
 تبشيرهم قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت
 لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار
 الحريق وارزقنا فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك و
 الالتجاء والتوبة والتوفيق لما وفقك له محمد وآل محمد صلى
 الله عليه وعليهم اجمعين **فصل هشتم** در بيان نمازهای شبها و
 دعاهای روزهاست که مشهور است وعلما در کتب دعا ذکر
 کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست **نماز سب** اول چهار رکعت در روز
 رکعت بعد از حمد با نذر هجده توحید **دویم** چهار رکعت در
 هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت
 در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هفت رکعت در هر
 رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل
 على محمد وآل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سون

تَبَارَكَ الَّذِي **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سبزه و هر سه اَنَّا
 اَوَّلُهَا **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و سه مرتبه توحید
 و بعد از سلام هزار مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ **نهم** شش رکعت میان
 نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه اَیْةُ الْکُرْسِ و بعد
 اتمام بچاه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **دهم** بیست رکعت
 در هر رکعت حمد و سه مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه اِنَّا اعْطَيْنَاكَ الْکُوفَر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت
 حمد و سی مرتبه اِنَّا اَوَّلُهَا **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد
 بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد
 و سی مرتبه اِذَا زُلْزِلَتْ **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول
 حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر بچاه مرتبه توحید
شانزدهم دوازده رکعت حمد و دوازده مرتبه اَلْهٰکُمْ اَلْکَاشِرَه
هفدهم دو رکعت در او حمد و هر سون که خواهد و در رکعت دهم
 حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ه
هجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه اِنَّا اعْطَيْنَا ه
نوزدهم بچاه رکعت ناچهار مرتبه اِذَا زُلْزِلَتْ و کوبان را دان باشد
 که در هر رکعت بکوبد بخواند زیرا که مشکل است در یکصد و هشتاد
 و نایصد مرتبه اِذَا زُلْزِلَتْ **بیستم** و بیست و یکم و بیست و دهم

و بیست و یکم و بیست و چهار در هر رکعت هشت رکعت هر سون که بیشتر
 شود **بیست و یکم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید
بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و هر سون که خواهد
بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک و اگر نتواند بیست
 مرتبه توحید **بیست و هشتم** شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد صد
 اَیْةُ الْکُرْسِ صد مرتبه توحید و صد مرتبه کُفْر و بعد از نماز
 صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **بیست و نهم** دو رکعت در
 هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی** دوازده رکعت در
 هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد و این نماز ها چنانچه مذکور شد هر
 رکعت بیست سلام است **اما** دعا های روز ها از ابن عباس
 روایت کرده اند که حضرت رسول فضیلت بسیار از برای روزه
 هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز
 دعای مخصوصی فضیلت و ثواب بسیار برای انداختن کرده
 و ما با صل دعا اِکْفَانِیْما یَمُرُّ **دعای روز اول** اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَیْأَ عَجِیْزٍ
 صَیْأَ الصَّاعِیْنِ وَ قِیَافِیْ فِیْ قِیَامِ الْقَائِمِیْنِ وَ یَمِیْنِیْ فِیْ رِیْقِیْ عَنْ نَوْمَةٍ
 اَلْقَائِمِیْنِ وَ هَبْ لِیْ جِوْشِیْ فِیْ رِیْقِیْ بِاللّٰهِ الْعَالِمِیْنِ وَ اعْفُ عَنِّیْ یَا عَالِمِیْ
 عَنِ الْحَرَمِیْنِ **دوم** اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِیْ فِیْهِ اِلٰی مَرْضَاتِکَ وَ جَنِّبْنِیْ فِیْهِ

و صد مرتبه توحید
 و

سَخَطِكَ وَتَقَاتِكَ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِقَرَاتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
سبعم اللَّهُمَّ ارزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيْهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ
 التَّخَالُفِ وَالْعُقُوبَةِ وَاجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَزَلَ فِيهِ بِحُودِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **ثمان** اللَّهُمَّ قُوْنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ
 وَأَنْتَ خَيْرُ مُدَبِّرِينَ دَعَاؤِي فِيهِ لِأَنَّ شُكْرَكَ يَكْمُلُ
 وَأَمْرُكَ يَنْجُو بِكَ يَا أَجْمَلَ الْخَائِطِينَ **تاسع**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ عِيَادَكَ الصَّالِحِينَ الْفَائِزِينَ وَاجْعَلْنِي
 فِيهِ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **عاشم**
 اللَّهُمَّ لَا تَخْذَلْنِي فِيهِ لِقَرْنٍ مَعْصِيَتِكَ وَلَا يَفْرُغْ نَبِيٌّ بِسَاطِعِ نَفْسِكَ
 وَرَحْمَتِي فِيهِ مِنْ مَوْجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ يَا أَدْنَى بَاشْتَمَلِي
 رَغْبَةَ الرَّاعِيْنَ **هفتم** اللَّهُمَّ اعْنِيْ عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ جَنَّتِي
 فِيهِ مِنْ هَفْوَاتِهِ وَانْصَابِهِ وَارزُقْنِي ذِكْرَكَ يَدَا مِهْمُوفِيْعِكَ
 يَا هَادِي الْمَضِلِّينَ **هشتم** اللَّهُمَّ ارزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِنْسَانِ وَ
 اطْعَامَ الطَّعَامِ وَإِنْفَاءَ السَّلَامِ وَحُجَّةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ
 يَا مُجَلِّ الْأَمَلِينَ **نهم** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ
 الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِرَأْفَتِكَ الشَّاطِعَةِ وَخُدْنِي جَنَّتِي
 إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَنِّكَ يَا أَمَلِ الشَّائِقِينَ **دهم** اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ

يا ارحم الراحمين

منك تقمير واجعله فيه

وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
ياردهم اللَّهُمَّ حَبِّبْ لِي فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكُنْ لِي فِيهِ الْقُوَّةَ
 وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السُّخْطَ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غَايَةَ
 الْمُسْتَعِينِينَ **دوازدهم** اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسُّخْرِ وَالْعَطَافِ وَانْصِبْ
 فِيهِ **خطبت** بِلْيَاسَ الْقُتُوبِ وَالْكَفَافِ وَاجْعَلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ
 وَالْإِنْصَافِ وَامْنِيْ فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا خَافَ يَحْضُرُكَ بِعِصْيَانِهِ
 الْخَائِفِينَ **سيزدهم** اللَّهُمَّ مَقِمْ لِي فِيهِ مِنَ الدِّينِ وَالْإِيمَانِ
 وَصَيِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِلنَّبِيِّ وَحُجَّةِ
 الْأَوَارِ بِعَوْنِكَ يَا فَرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ **چهاردهم** اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْ
 فِيهِ بِالْعَثَوَاتِ وَأَقْلَبْنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْ
 فِيهِ عَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ السَّلِيلِينَ **پانزدهم** اللَّهُمَّ
 ارزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي يَا مُبْرِئَ الْغَمِّ
 يَا مَنَّاكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ **شانزدهم** اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِقَرَاتِ الْإِبْرَةِ
 وَجَنَّتِي فِيهِ مِنْ رَافِقَةِ الْأَسْرَارِ وَأَوْقِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْكَوْنِ
 يَا لَهَيْتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ **هفدهم** اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ
 الْأَعْمَالِ وَاقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأُمُورَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى
 الْقَسْرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا يَقْضِي وَيُلْغِي **هجدهم**
 اللَّهُمَّ نَهْنِيْ فِيهِ لِرَأْفَتِكَ وَوَفَّقْنِي فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِ

صلواتك على محمد وآله الطاهرين

وَخَدِّ بِلْ اَعْصَانِي اِلَى تَبَاعِ اَثَارِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَالَمِينَ
نوردهم اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَقِّي فِيهِ مِنْ بَرَكَاتِكَ وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرِهَا
 وَلَا تَحْرِمْ نِي قَبُولَ حَقْلِي يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ **يستتم** اللَّهُمَّ
 افْتَحْ لِي فِيهِ ابْوَابَ الْجَنَّةِ وَأَعْلِقْ عَنِّي فِيهِ ابْوَابَ الْإِرْثَانِ وَوَقِّفْ
 فِيهِ لِتِلْكَ الْقُرْآنِ يَا مُنَزِّلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **بنتكم**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ
 فِيهِ عَلَى سَبِيلِ رَجَائِي وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَرْزَلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ
 الرَّاغِبِينَ **بنتكم** اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ ابْوَابَ فَضْلِكَ وَأَتِّدْ لِي
 فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَقِّفْ فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ
 مَجُودَةَ جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوِ الْمُضْطَرِّينَ **يستتم** اللَّهُمَّ اغْنِنِي
 فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ فِيهِ مِنْ الْعُيُوبِ اَمْحِ فِيهِ نَقُورَ
 الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ غَمَرَاتِ الْمُدْبِينِ **يستتم** اللَّهُمَّ يَا مُقِيلَ غَمَرَاتِ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ فِيمَا
 يُوْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أَغْضِبَكَ
 يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ **يستتم** اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجْتَابًا وَلَا يُرَاكِبُ
 وَمُعَادٍ لَا يَعْذُبُكَ مَسْتَدَانِيَّةَ خَائِمِ أَلْبَانِكَ يَا عَاصِمَ
 قُلُوبِ الْمُتَّقِينَ **يستتم** اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مُشْكُورًا وَ
 ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْعَى

من
 قلبي

الشَّامِعِينَ **يستتم** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ كَلِمَةِ الْقَدَرِ وَصِيْرَ
 أُمُودِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَمْلَ مُعَادِيْرِي وَحُطَّ عَنِّي الْوُزْرُ
 يَا رَوْفًا يُعَادِيهِ الصَّالِحِينَ **يستتم** اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَقِّي فِيهِ مِنْ
 التَّوَافِلِ وَارْزُقْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَفَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ
 مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَنْعَلِدُ الْحُجَّ الْمَلْحِينَ **يستتم** اللَّهُمَّ
 غَشِّقْ فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْ فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْمُفِيقَ وَطَهِّرْ فِيهِ
 مَرْغَابِي لِمَتَمَّةِ يَارْحَمُهُ اِيْعَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ **سعي** اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تُرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرُّبُوبُ
 بِحِكْمَةٍ مُرَوِّعَةٍ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
 اَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **مؤلف كونه** كَذَلِكَ رَقْدِيْمٌ وَتَاخِرٌ
 وَعِبَارَاتُ هَرَبِكَ دُرُكِبَ دَعْوَاتِ مُخْتَلَفِ ذِكْرِكَ اَنْدَ
 جُودِ رَوَائِشِ رَا مَعْبُودِي اَنْمَ ذِكْرُكَ دَمٌ وَدَعَايُ رُوزِ بَيْتِ
 وَهَقْمٌ رَا كَفَعِي دُرُ بَيْتِ وَنَهْمٌ ذِكْرُكَ دَهْ أَسْتِ وَهَوَاقِ مَدْهَبِ
 شَيْعِرِ دُرُوزِ بَيْتِ وَسِيمِ خَوَانِدَنِ دُرُوزِ بَيْتِ كَرِ اسْتَبْلَاقِ
 وَاللهُ يَعْلَمُ **باب چهارم** دَوَايَا مِ وَلِيَا لِي مَبْرَكُهُ مَاهُ شَوَالُ وَمَاهُ
 ذِي الْقَعْدَةِ اسْتِ اَزْجَلَهُ اَيَا مِ مَبْرَكُهُ مَاهُ شَوَالُ رُوزِ عِيدِ
 وَفَرَّاسْتِ وَشَبَّشِ اَزْجَلَهُ لِيَا لِي شَرِيفُهُ اسْتِ وَدُرُ فَضْلَتِ التَّوَابِ
 عِبَادَتِ وَاجِدَانِ احَادِيْثِ لَيْسِلَا رَا اسْتِ وَازْهَرَتْ رَسُوْلُ

الاحرار من

مانع يا الله يا فاتح يا الله يا فتاح يا الله يا جليل يا الله يا جليل يا الله
 يا شاهد يا الله يا شهيد يا الله يا حبيب يا الله يا فاضل يا الله يا مظهر
 يا الله يا مالك يا الله يا مقدر يا الله يا قاص يا الله يا باسط يا الله
 يا مجي يا الله يا ممت يا الله يا مجيب يا الله يا باعث يا الله يا معطي يا الله
 يا مفضل يا الله يا منيع يا الله يا حي يا الله يا أمين يا الله يا طيب يا الله
 يا محسن يا الله يا مبدئ يا الله يا معيد يا الله يا باري يا الله يا
 مدبر يا الله يا هادي يا الله يا كافي يا الله يا شافي يا الله يا علي يا الله
 يا حنان يا الله يا منان يا الله يا ذا الطول يا الله يا متعال يا الله
 يا عدل يا الله يا ذا المعارج يا الله يا صادق يا الله يا تيان يا الله
 يا باقي يا ذا الجلال يا الله يا ذا الاكرام يا الله يا معبود يا الله يا محم
 يا الله يا صانع يا الله يا معين يا الله يا مكنون يا الله يا فعال يا الله
 يا لطيف يا الله يا جليل يا الله يا غفور يا الله يا شكور يا الله يا نور
 يا الله يا حنان يا الله يا قدوس يا الله يا ربه يا الله يا ربه يا الله يا ربه
 يا الله يا ربه يا الله يا ربه يا ربه يا الله يا ربه يا الله يا ربه
 ان فصلي على محمد وآل محمد وامن على برضاك وفعوق عني بحملك
 وتوسع علي من رزقت الخلا لال طيب من حيث احبب ومن
 حيث لا احبب فاني عبدك ليس لي احد سواك ولا احد اسئل
 غيرك يا ارحم الراحمين ماشاء الله لا فوق الا بالله العلي العظيم

بسم الله

بسم الله مبدئ وميكول يا الله يا الله يا ربه يا الله يا ربه يا الله
 يا ربه يا الله يا ربه يا الله يا ربه يا الله يا منزل البركات بك تم
 كل حاجه اسئلك بكل اسم في خزون العيب عندك والاسماء المشهوره
 عندك المكتوبه على سرادق عرشك ان تصلي على محمد وان تقبل
 مني شهر رمضان وتكتبني في الوافدين الي بيت الحرام وتضع في
 عيني الذنوب العظام وتسهل لي يا ربه كوزك يا ربه وددوا
 ديكجاي هر مرتبه قل هو الله احد صد مرتبه بنز وارسد
 وايضا سنت مؤكده است كه بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب
 عيد و نماز عيد بن تكبيرات را بخواند الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله
 والله اكبر والله الحمد الله اكبر على ما هد بنا واما اعمال روز عيد
 پس زكوة فطر واجب مؤكده است و تركن با تحقق شرائط
 و وجوب كراه كبره است و شرط قبول روز ماه مبارك
 است چنانچه از حضرت صادق ع منقولست كه از نماز
 روز دادن زكوة است يعني فطره چنانچه صلوات
 بر محمد وآل محمد از نماز است زير كه هر كه روز
 بدارد و زكوة فطره نه هدر روز او مقبول نيست هر
 هدا ترك كند و اگر صلوات بر محمد وآل محمد را ترك كند
 در تشهد نماز نش مقبول نيست و خدا زكوة را پيش

والحمد لله

الله اكبر

از نماز ذکر کرده است در اینجا که فرموده است قد اطلع
من تزكی و ذكر اسم ربّه فضلی یعنی تحقیق که رستگار
 یافتم هر که زکوة و فطره را در پروردگار خود را نابد کرد
 بان تکسیر است که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد
 و چنانچه زکوة مال باعت یا کین کی مال میشود و
 مال از تلف محفوظ بماند چنانچه منقول است که هیچ مال
 در دنیا و صحرا تلف نمیشود مگر به ندادن زکوة همچنین
 فطره زکوة بدست و بد زکوة یا کین میگرداند از بخل و ستا
 کافه های معنویه و او را تا سال دیگر از بارها حفظ میکند
 چنانچه بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 با معیت وکیل خویش خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال را
 و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن
 که زکوة او را ندی که اگر یکی را ترک کنی میترسم که در حق
 سال غیر دو بداند که زکوة فطره بر مال نابالغ و دیوانه و
 سب و واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری
 باشند برو واجبست که فطره ایشان را بدهد و زکوة ندهد
 اما میدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در انساب عیال دیگری
 باشد و اشهر و اقوی است که در وجوب فطره توانگری

شرط است و آن موافق مشهور است که قوت سالیان خود و عیال خود
 داشته باشند یا قادر بر کینی باشند که وفا بمعیشت او و عیال او کند
 و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر
 فطره داشته باشند بر او واجبست و اظهار است که بر او سنت است
 و اگر فقیر یک فطره را با عیال خود دست بدست بگردانند و بعد
 از آن بفقیر دیگری دهند همه ثواب فطره را مییابند و باید که عینی
 اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب التقة او باشد بشرط
 آنکه عیال دیگری دیگری نباشد در شب فطره اگر عیال دیگری
 باشد و بر او واجبست و همچنین باید بدهد از هر کس که
 در خانه او باشد از عیال و غیر آن که آخر روز اخوانه رمضان
 پیش از شام در خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل
 شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر
 پیش از شام داخل شود و افطار نکند احوط آنست که هر دو
 بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری بمسحی بدهند یا یکی
 از ایشان باذن دیگری بمسحی بدهند قریبه الله و اگر شخصی
 عیال او نباشد اما نفقه و کسوت او را بدهد و در خانه دیگری
 نباشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از
 نظام از جهت همایه ها طعمای بفرستد یا فقیر را چیزی بدهد

با شخصی در ماه رمضان همان باشد و بعد از آن در شب عید بنا
دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه او آید
یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید ز کوفه بر او واجبست
و احوط آنست که در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلقا
اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن فطر
موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته
اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از
نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوبست و اگر پیش از
نماز عید جدا کند و بعد از نماز روزیاد و روز دیگر برای
حاضر شود مستحبی یا بعد از دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر
جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا
و قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد بقصد قربت بدهد
و قصد خصوص فطره نکند تا آنکه قصد کند که این را میدهم که
اگر قضاء فطر بر من واجب باشد فطره باشد و الا قصد قضا باشد
و پدر و مادر و جد و فرزندان و فرزندان زادگان هرگاه
فقییر باشند نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را
خوردند فطر بر اوست و اگر عیال شخصی دیگر باشند بر آن شخص
دیگر است و اگر عیال دیگری نباشند شهر و احوط آنست که او

فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطر مشهور آنست که هر چه قوت
غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست که جو یا گندم یا جو یا
یا موی یا کشک بدهد و بهتر آنست که جو یا موی بدهد و بعد از آن
موی و بعد از آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر
چون غالب قوت ایشان نان گندم است بهتر آنست که گندم بدهند
و مردم دهات که غالباً نان جو میخورند جو بدهند و درخت
است که اگر یک صاع خومادر فطره بدهم دوست تر میدارم از آنکه
یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید داد
و صاع موافق مشهور ظاهر یکین نیز و چهارده مثقال و ربع
است و احوط آنست که یکین و نیم نیز بدهد و نهایت احتیاط
آنست که یکین شاه بدهند و باید یکین بدهند که قوت سالیانه
و عیال خود نداشته باشند و سائل بگفت نباشد و احوط آنست
که مطلقا هر بغنی نباشد و صاع باشد و احوط آنست که در زمان
عبث اتمام میجهت جامع الشرايط عادل بدهند که او مستحق
برساند چون مصارف را او بهتر میداند و بعضی از علما این را قاضی
دانسته اند و احوط آنست که فقیر یا کمتر از یک صاع ندهند و
بیک کس چند سر نمیتوان داد و فطره را بر واجب النفقه نمیتوان داد
و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد از آن یک صاع

که همسایگان و پریشان یا کسانی که فاضلت و صالحه و پریشانتر باشند
 و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره سید را بسید و غیر
 سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش از
 نماز عید در اوقات روز افطار کند و سنت است که بخورما افطار
 کند و غسل بعد عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته
 اند و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که غسل را در زیر سقفی بکن
 و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم ايمانك وصدقك
يخاطبك وارتاح سترت قبلك صلى الله عليه واله يسئلم الله بگو
و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله
كفارة لذنبي في طهره وني في اوقاف عني الذنن وزيارت حضرت
امام حسين در روز عید نیز سنت مؤکد است و فوائدها بسیار
 در آن وارد شده است و نماز عید در زمان ^{حضور} حضرت امام
 واجبست و در زمان غیبت اکثر علی است میتوانند و جماعت
 کردن راستست میتوانند و میگویند تنها نیز میتوان کرد و
 و بیکان فقیر و اجابت که جماعت بکنند و نماز مجتهد عادل
 حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شوند تنها کردن سنت است و نماز
 عید دو رکعت است و در رکعت اول بعد از قرآن پنج تکبیر
 میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخواند و در رکعت دوم

نماز عید

بعد از قرآن چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت
 مخصوصی دارد و اگر او را نداند بخیر در قنوت نمازهای دیگر
 میخواند بخواند و هرگاه جماعت کنند بعد از نماز و خطبه بخواند
 در قنوت مخصوص نماز عید اللهم اهل الکبرياء و العظمة
واهل الجود و الخیر و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوى
و المعفرة اسئلك بحق هذا اليوم الذي جعلته للسلمين عيدا
و لمحمد صلى الله عليه واله دحرا و مريدا ان تصلي على محمد و آل
محمد و ان تدخلني في كل خير ان دخلت فيه محمد و آل محمد و ان
تخرجني من كل سوء اخرجت منه محمد و آل محمد صلوات
عليه و عليهم اللهم اني اسئلك خيرا ما سألتك به عبدا و لك
الضامون و اعوذ بك مما استغاث منه عبدا و لك الضامون
 و بعد از نماز عید دعاي بسیار وارد شده است و بهترین
 دعاها دعاي صحیفه کامله است و بسند صحیح از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقول است که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان
 در حالتی که مهبای رفتن بسوی نماز جمعه و عید میروی
 این دعا بخوان اللهم من هبت في هذه اليوم مراو تعباً او اعد
او استعد لوقاة الى مخلوق رجاء و فله و فوايله
و عطايه فان اليك يا سيدي هينتي و تعبتني و اعد لي

الحائسون مع

بِرَوْسِقِي وَتَقْصِي عَنِّي بِرَوْسِقِي وَتَقْصِي عَنِّي بِرَوْسِقِي
 وَتَقْصِي عَنِّي بِرَوْسِقِي وَتَقْصِي عَنِّي بِرَوْسِقِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا
 الشَّهْرِ أَنْ تَرُدَّ بِمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي رِضًا فَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي
 هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْآنَ فَارْحُ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ الْجَلِيسِ مِنْ عَتَقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَطَلَقًا
 مِنْ حَمَمٍ وَسَعْدَاءَ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَمْدِكَ وَجَمْعِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا
 خَيْرَ شَهْرٍ مَضَى أَنْ عَمِدْتُ فِيهِ وَصُمْتُ لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِكَ إِلَيْكَ
 مِنْذُ اسْتَكْنَفْتُ فِيهِ أَعْظَمَ أَعْرَافٍ وَأَمَّةٍ نَعْمَةٍ وَأَعَمَّ مَغْفَرَةٍ وَأَكْمَلَ
 رِضْوَانًا وَأَقْرَبَ إِلَى مَا أَحْبَبْتُ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ أَحْرَ شَهْرٍ مَضَى
 حَمَمُهُ لَكَ وَارْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَتَعْدَ الرِّضَا
 وَحَتَّى تَخْرُجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عِنِّي رَاضٍ وَأَنَا لَكَ مَرْضِي
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا قَضَيْتَ وَتَقَدَّرَ مِنَ الْأَمْرِ الْخَيْرَ الَّذِي لَا يَرُدُّ
 وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي
 كُلِّ عَامٍ الْبَرِّ وَجَمْعِهِمُ الشُّكْرِ وَسِعِهِمُ الْمَغْفُورِ وَذُنُوبِهِمُ الْمُتَقَبَّلِ
 مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمُ الْمُقْبِلِينَ عَلَى بَيْتِكُمُ الْمُخْفُوفِ

الفعالي

بسم الله

فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ
 اقْبَلْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَتِي
 هَذِهِ مَقْلَمًا مَخْجَا مَسْتَجَابًا لِمَغْفُورٍ ذَنْبِي عَافًا مِنَ النَّارِ وَنَجَا
 مِنْهَا عَتَقًا لَا رَنْ بَعْدَ ابْدَأَ وَلَا رَهْبَةً يَا رَبَّ الْأَبْوَابِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَقَضَيْتَ وَتَقَدَّرَتْ
 وَحَقَّتْ وَانْقَدَتْ أَنْ تَطِيلَ عَمْرِي وَتَسْتَيْتَ فِي أَجَلِي وَأَنْ تَقُولَ
 ضَعِيفِي وَأَنْ تَغْنِي فِقْرِي وَأَنْ تَجْعَلَ فَاغْنِي وَأَنْ تَوْحَمَ مَسْكِنَتِي
 وَأَنْ تَعَزِّدَنِي وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي وَأَنْ تَغْنِي عَائِلَتِي وَأَنْ تُولِيَنِي
 وَحِيشَتِي وَأَنْ تَكْثِرَ قَلْبِي وَأَنْ تَدْرُدَنِي فِي عَائِقَةٍ وَبَيْتٍ وَ
 خَفِضَ وَأَنْ تَكْتَبَنِي مَا أَحَبَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا
 تَكْلِفْنِي إِلَى نَفْسِي فَأَعْرِضْ عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيَرْضَوْنِي وَأَنْ
 تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَبَدَنِي وَحَسَبِي وَرَوْحِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي
 وَأَهْلَ مَوْلَدِي وَأَخَوَانِي وَجِبْرِائِيلِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تَمُنَّ
 عَلَيَّ يَا أَمِينَ وَالْإِيمَانَ مَا أَبْقَيْتَنِي فَأَتَكَ وَلِقَى وَمَوْلَايَ وَنَفِيقِي
 وَرَجَائِي وَمَعْدَنَ مَسْئَلَتِي وَمَوْضِعَ شُكَايَ وَمَنْهَاجِي وَنَجَاتِي
 فَلَا تَجْعَلْنِي فِي رَجَائِي قَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَمْدٍ وَإِلَى مَجْدٍ وَقَدْ تَوَجَّهْتُ
 إِلَيْكَ يَا أَمَامِي يَا حَاجَتِي وَطَلِبَتِي وَنَصْرَتِي وَنَسْتَلِي

يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ
 وَلَا تَجْعَلْ لِي حَاجَةً
 وَلَا تَجْعَلْ لِي حَاجَةً

بغیر از این

بهم وجهی فی الدنيا والاخره ومن المقرین فانک مننت علی
بهم فاحتم الاستعداد والسلامة والامن والایمان والمغفرة
والرضوان والسعادة والحفظ با الله انت لکل حاجه لنا فصل
علی محمد و الله وعاقنا ولا تسلط علینا احد من خلقک الا طافه
لنا به واقتنا کل امر من امر الدنيا والاخره یاذ الجلال والاکرام
صل علی محمد و آل محمد و رحم علی محمد و آل محمد
وسلم علی محمد و آل محمد کافضل ما صلیت و بارکت و ترخت
و تحننت علی ابراهیم و آل ابراهیم انت حمید مجید و استجاب
روز داشتن شش روز بعد از عید در بعضی از روایات
وارد شده است و یکی از آن نیز وارد شده است و ظاهر هر دو
داشتن محمول بر تفسیر است چنانکه در میان سنیان مشهور
است و توکن بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در
میان عید فطر و عید قربان اصیل ندارد و شاید اصلش از عامه
بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عایشه در آن واقع
شد است و اکثر مقاصد اسلام بر آن مترتب شد و ازین
کراهت مستفاد میشود و اگر در خصوص شوال احتراز
کنند بهتر است **واما اعمال فاذی القعد** بدانکه آن اول
ماه های حرام است که حق تعالی در قرآن یاد فرموده و آنها

در ماه فاطمه است
و در ماه زینب است

و الله اعلم

ذو القعد و ذو الحجه و محرم است و ماه رجسیت و در این
ماهها ابتدای قتال با کافران نباید کرد و شیخ مفید
و غیره از حضرت رسول روایت کرده اند که هر که در یکی
از ماههای حرام پیشبند و جمعه و شبانه را بموتالی روز دارد
ثواب هفتاد سال عبادت بخدایت بر او نوشته شود و در روایتی
از حضرت رسول منقول است که در شب پانزدهم ماه ذی
القعد حق تعالی بسوی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند
کسی که آن شب را عبادت بکند و در ثواب صد عابد باو عطا
کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشد و چون
نصف شب بگذرد شریع کند عبادت و نماز و حاجات
خود را از حق تعالی طلب کند که هر حاجت که طلب کنی مستجاب
میکرد و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و سیم ماه
ذی القعد زیارت حضرت امام رضا از نزدیک و دور
سنت است و در بیست و پنجم ذی القعد روز حوالا و ضایع
یعنی پهن شدن زمین از کعبه بر روی آب و در روز بیست و
مبارک است و طبعی از محمد بن عبد الله روایت کرده است
که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی القعد
بیرون آمدند و فرمودند که امروز را روز بدید که من

روز امر گفتیم فدای تو شویم امروز چه روز است فرمود که
 روزیت که رحمت درین روز منتشر شد است و رحمت درین
 روز پنجم گردید است و کعبه درین روز نصب شد است
 و حضرت آدم درین روز بر زمین قرار نموده است و این
 بابویه روایت کرده است از حسن و شاکر گفت من باید که
 در خدمت حضرت امام رضا شام خوریم در شبیت
 و پنجم ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم و
 عیسی متولد شدند اند و زمین از زیر کعبه پهن شد
 است پس هر که روز شنبه را روز بداد چنانست که شصت
 ماه را روز داشته باشد و حضرت قائم در این روز
 ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول منقولست که
 حق بعد رحمت خود را درین روز بر بندگان در این روز
 فرستاده است و روزی مثل روز هفتاد سال است
 و بر روایت دیگر رحمت از آسمان در این شب نازل شده
 است و بقیع کعبه بر آدم در این روز نازل شده است
 هر که این روز را روز بداد هر چه میان زمین و آسمانست
 برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت
 امیر المؤمنین مرویت که اول رحمتی که از آسمان بسو

زمین نازل شد در شبیت و پنجم ماه ذی القعدة بود هر که
 این روز را روز بداد و شب را اعبادت داشته باشد از برای
 او عبادت چهل سال نوشته شود که روزها را روز
 داشته باشد و شبها را اعبادت بسر برده باشد و هر چه
 که در این روز جمع شوند برای او کپور و دکار خود پیش از
 آنکه متفرق گردند حاجت ایشان برآورده شود و در
 این روز هر از رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان
 نازل میگردد و بنود و نیر رحمت از آنها مخصوص جمعی
 است که مجتمع گردند و بند کرد خدا مشغول گردند و روزی
 را روز بدادند و شب را عبادت کنند و در روایتی
 وارد شده است که مستحب است که در این روز در وقت
 چاشت دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از
 حمد پنج مرتبه سوره و الشمس بخواند و بعد از سلام
 این دعا بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 یا مقبل العزات اقلنی عثری یا مجیب الدعوات اجب
 دعوتی یا سامع الدعوات اسمع صوتی و از همین
 و تجاوز عن شیائی یا ذا الجلال والاكرام و شیخ طوسی
 گفته است که درین روز این دعا بخواند اللهم ذا

الكبير وفا لى الحبة وصار لى الزينة وكاشف كل كرب استلكت
 فى هذا اليوم من ايامك التى اعطيت حقها واقدمت سبقها
 وجعلتها عند المؤمنين ودبعة واليك ذريعة وبرحمتك
 الوسيعة ان تصلى على محمد عبدك المحبوب فى المشافى القريب
 يوم الثلاثاء فاقب كل رفق وذراع الى كل حق وعلى اهل بيته
 الاطهار الهداة المنار دعائم الجبار دولة اهل الجنة والثناء
 واعطنا فى يومنا هذا من عطائك الخزون غير مقطوع
 ولا ممنوع تجع لنا يوم التوبة وحسن الاوبة يا خير مدعو
 واكرم مرجو يا كافي يا ولى يا من لطفه خفى الطغى لى يطغى
 واسعدت يعقوبك وايدى بصرىك ولا تنسى كريم ذكرك بولا
 امرك وحفظك بترك احفظنى من شوائب الدهر الى يوم الحشر
 والفقر واشهدنى اولياءك عند خروج نفسى وحلول راسى
 وانقطاع ارجلى اللهم واذكرنى على طول البلى اذا حلت بين
 الطين والثرى ونسيت الناسون من الودى واخلفنى من
 دار المقامة وبوتنى بمنزل الكرامى واجعلنى من مرافقى او
 ليايك واهل اجيبائك واصطفائك وبارك لى فى لقائك
 وارزقنى حسن العمل قبل حلول الاجل مبزاً من الزلل وسوا الخلل
 اللهم واوردنى حوض نيلك محمد صلى الله عليه واله واسقنى

كفى

عمله وانقضاء

شهر ربيع الاول

نعم

سائفاً مهيناً لا ظما بعد ولا احملاً وزده ولا عنه ادا وجعل
 لى خير زاد واوفى ميعاد يوم تقوم الاسهاد اللهم والعن جبارى
 الاولين والآخرين ويحقوق اولياءك المستأثرين اللهم واقص
 دعائهم واحلك اشياءهم وعالمهم وعملهم ما لكهم واسلبهم
 مسالكهم وصيب عليهم مسالكهم والعن مساهمهم وشركهم
 اللهم وعجل فرج اولياءك وارزقهم مظالمهم واطهر
 باجى قائمهم واجعله لدينك منصرفاً وابرك فى عدالتك فومر
 اللهم احفظه بئلا ثمة النصر ديم الفيت اليه من الامر فى ليلة
 القدر ومنقلاً لك حتى ترضى ويعود دينك به وعلى يديه جديداً
 غصاً ويحيى الحق محضاً ويرضى الباطل رفضاً اللهم صل عليه
 واله وعلى جميع ابايهم واجعلنا من حبيبه واسريره وابغضنا من كبريه
 حتى نكون فى زمانه من اعوانه اللهم اذكر بنا قيامه وانتهى
 بامره وصل عليه وارزق الناس سلاماً والسلام عليهم ورحمة
 الله وبركاته **باب الخامس** در بيان فضائل واعمال ماه
 مبارك ذى الحجة است ودران پنج فصل است **فصل اول**
 در بيان فضائل ماه ذى الحجة ودره اول واعمال انست ايام
 اين دره هر دره نيات فضيلت وبركت اند وحق تعالى ميفرمايد
 وان ذكر الله فى ايام معدودة يعنى با ذكر خدا را در روز چند

عالمكم

احقفه

يخص

اول

شمرده شد یعنی که و باز فرموده است و بدو کو واسم الله فی انام
 معلومات علی ما رزقتم من بهمة الانعام یعنی اعلام مردم را که بنیان
 حج تا آنکه نیابند منفعتهای دنیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در
 روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشان را از کثرت
 چهار پایان که کا و و شتر و کوسفند و بره است و در احادیث معتبره
 بسیار از ائمه صلوات الله علیهم منقولست که ایام معلومات
 ده روز اول ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم و
 یازدهم و ده و نوزدهم و بیست و نهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول
 منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایام نزد حق تعالی محبوبتر
 نیست از ده روز اول ذی الحجه و چون ایام داخل میشد صلواتی
 صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبر
 از حضرت امام جعفر صادق منقولست که پدر امام محمد
 باقر با من گفت ای فرزند کرامی البتة در هر شب دهه اول ذی
 الحجه دو رکعت نماز بجا آورد میان نماز شام و حفتن و ده رکعت
 یکربته سوره حمد و سوره قل هو الله احد این آیه را بخوان و بعد از
 موسی ثلثین لیلته و اتمناها بعبادتکم متفان ربهم اربعین لیلته
 و قال موسی لا یجیه هر دن اخلقی فی قومی و اصلح و لا تتبع
 شیمل المفسدین چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک

بیشتر

خواهی بود هر چند حج بروی و روز اول ذی الحجه روز میانه است
 و روایتی وارد شده است که حضرت ابراهیم خلیل درین روز
 متولد شد است و در این روز حق تعالی حضرت ابراهیم را حلیل
 خود گردانید و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست
 که هر که روز اول ذی الحجه را درون دار حق تعالی برای او ثواب
 هشتاد ماه درون بویسد و از حضرت امام موسی منقولست که
 هر که روز اول ذی الحجه را درون بدارد حق تعالی ثواب ده روز تمام
 عمر آن برای او بویسد و شیخ طوسی علیه الرحمه گفته است که آن
 روز اول ذی الحجه ناز و زخم مستحب است و اگر نتواند روز اول را
 روز بدارد و بداند که در روز اول حضرت رسول حضرت فاطمه
 صلوات الله علیهما را بحضرت امیر المومنین ترویج نمود و روایت
 دیگر در روز هشتم ترویج نمود و بدانکه درین قضای ماه منبذ
 و معنان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت چنانچه علما
 گفته اند و احادیث صحیح بر آن دلالت دارد و بعضی از فقهایان
 که بر منع وارد شده است مستند آنها معتبر نیست و نمیتواند بقیه
 چنانکه در کتب مبسوطه دلائل از افراد کرده امر و باز شیخ
 گفته است که مستحب است که در روز اول نماز حضرت فاطمه
 را بجا آورد و روایت شده است که آن چهار رکعت مثل نماز حضرت

وَلَا حَاجَةَ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهْلَتَا وَيَسَّرْتُمَا إِنَّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا غَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا زَاوِيَّ الْعِبْرَاتِ وَ
 يَا حُجْبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ يَا مَنْ لَا تَشَابُهَ
 عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مُعْتَقَاتٍ
 وَطَلْعَانِكَ مِنَ الثَّارِ وَالْفَاوِزِينَ بِحَبْلِكَ التَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ وَسَلِّمْ
 وَشَيْخٌ مَعْنِي وَسَيِّدٌ بِنِ طَاوَسٍ بَسَمَدٌ مَعْبُورٌ زَانِمٌ مُحَمَّدٌ بَاوَقُ
 رَوَانِدٌ كَرْدٌ دَانِدٌ كَرْدٌ حَبِيبٌ رَيْلٌ زَنْجَابٌ خَدَا وَنَدِ جَلِيلٌ بَرَايِ حَضْرَتِ
 عِلِّيَّيْنِ بِنِجِ دَعَا رَاهِدِيهِ أورد وگفت یا عِلِّيَّیْنِ این بِنِجِ دَعَا را در
 دهه اول ماه ذی الحجه بخوان بدرستی که هیچ عبادتی نزد حق
 محبوبتر نیست از عبادتی که درین دهه بخواند **اول** اشهد
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْإِخْلَاقُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **دوم** اشهد أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَا يَخْتَلِفُ صَاحِبُهُ وَلَا وَلَدٌ **سیم** اشهد
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ **چهارم** اشهد أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ اللَّهُ أَحَدٌ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
 بَيْنَ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **پنجم** حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُنِيَ

ضیعی

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَأَى اللَّهُ مَسْمُومِي شَهْدُ اللَّهِ بِمَا دَعَا وَآتَهُ
 بَرِيٌّ مِنْ بَرِيٍّ وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى بِسِ حَوَائِجِ كَفْتَنَد
 یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی
 گفت هر که دعاهای اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچکس از اهل زمین
 بهتر از عمل او نباشد در انروز و در روز قیامت حسنات او زیاد
 از هر کس باشد و هر که دعا **دوم** را بخواند چنان باشد که دوازده
 توبه و انجیل را خواند باشد و ثواب آنها را باو بدهند حضرت
 عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل چیست جبرئیل
 طاقت برداشتن توبه و انجیل نداشت هر که در اسفانهای هفت گانه
 بود از ملائکه تا انکه معصوم شد من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول
 بنده بود که گفت لا حول و لا قوة الا بالله و هر که سیم را صد مرتبه بخواند
 حق تعالی بنویسد از برای او باین دعا **دوم** هزار هزار حسنه و محو کند
 از او **دوم** هزار هزار گناه و بلند کند او بهشت **دوم** هزار هزار درجه و
 فرود آید از آسمان هفتاد هزار ملک که دستها برداشته باشند
 و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد بخواند است پی عیسی
 گفت که ای جبرئیل یا ملائکه صلوات بفرستند بر غیر پیغمبران
 جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد یا بپیغمبران از جانب خدا آورد
 اند و پیروند هد شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران عطا

در دهه اول ماه ذی الحجه بخواند بدرستی که هیچ عبادتی نزد حق محبوبتر نیست از عبادتی که درین دهه بخواند

میفرماید و هر که دعای چهار مراد مرتبه بخواند اندک عار استقبال
نماید ملکی و بلا بود بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی گوینده
اند عابر رحمت و هر که خدا نظر رحمت بر او کند هرگز شقی و بد عاقبت
نشود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست ^{حسب کمال}
اند قای منت و حق نعم و اخصیت نداده است که ثواب از آن بگویم
مقاله گویند که اگر هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند

دو در نیست که علی بن
دوایت کرده باشد و
اگر هر روز هر یک را
صد مرتبه بخواند

بهرتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاووس رضی الله عنهم
از حضرت امیر المؤمنین ۳ روایت کرده اند که هر که در هر روز از هر
اقل ذی الحجه این تهلل را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند
او را هر تهللی درجه در بهشت از مر و اید و یا قوت و الهیات
هر درجه تا درجه دیکو صد سال راه باشد بر او عوار می دهند
دری که بتازد و در هر درجه شهری بوده باشد و در آن شهری
قصری باشد از یک جوهر که فضیله در آن نباشد و در هر شهری
از آن شهرها از انواع خواهر و غریها و خانها و فرشتها و کوسه ها
و تختها و خود یان و نهالها و متکاها و خدمت کاران و درختها
و نهالها و زیورها و حاکما بوده باشد که وصف کنند قادر بر
وصف آنها باشند و چون از قبر بیرون آیند از هر سوی بدن او
نوری ساطع باشد و مبارک است نمایند بسوی او و هفتاد هزار

ملک و از پیش رو و جانب راست و جانب چپ و روند تا او را
بدربهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند
و ملائکه از عقب او روند تا آنکه شهری برسد که بیرونش از یا قوت
سرخ باشد و اندرونش از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد از
هر بغتی که حق تعالی در بهشت خلق کرده است پس او گویند که این شهر
ملائکه بی کرین شهر چیست گویند نه و شما آگسیند گویند ما ملکی چندان
که حاضر بودیم در هنگامی که توان تهلل ها را میخواندی در دنیا و این
شهر را چو در آن هست از نعمتهای الهی یک ثواب است بر خواندن آن
تهلل و ثوابت بلاد و ابرهتر این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت
الهی خواهی بود و در دار السلام که بلائی و غمی و مکر و هی و ران نباشد
و نعمتهای و رحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نمیکرد **دقیق** اینست
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَاللَّيَالِي عَدَدَ الْأَشْوَاجِ
الْبُحُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَرَحْمَةُ خَيْرِ مَا يَجْعَلُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ
الشُّجَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّجَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ
عَدَدَ لَحْمِ الْعِوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الْحَبِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ
الْكَلْبِ إِذَا عَسَسَ وَالصَّبْحَ إِذَا تَفَشَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ التَّرْبَاجِ
فِي الْبَرَادِ وَالْعَمُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ تَبْعُ فِي الصُّورِ
و از بعضی روایات مستفاد میشود که بکر نیز از آنها میتوان

و التور لا اله الا
الله عَدَدَ الْحَبِّ

مَحَبَّةً مِنْكَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي أَحْيَيْتَ بِهِ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْمَوْتِ وَنَحْلَمَ
 فِي الْمَهْدِ حَبِطًا وَابْرَأَ الْأَكْدَرُ الْأَبْرَصَ يَا ذِيكَ وَيَا سَمِيكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرَّتِكَ وَجِبْرِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَ
 حَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ
 أَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ لَهْلِ السَّمَوَاتِ
 الْأَرْضِينَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَلًّا
 فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سَمِعْنَاكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَبَجَّيْتَهُ مِنَ الظُّلُمِ
 وَكَذَلِكَ نَحْيِي الْمُؤْمِنِينَ وَيَا سَمِيكَ الْعَظِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ
 وَخُزَيْفَةُ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
يَعْقُوبُ فَرَدَّدَتْ عَلَيْهِ بَصُوقٌ وَفَرَّ عَيْنُهُ يَوْسُفُ وَجَعَلَتْ
حَمَلَةُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَسْتِثْمَةُ أَمْرَةً فِرْعَوْنُ إِذْ قَالَ
رَبِّ بْنِ لِي عِنْدَكَ هَبْ لِي فِي الْبَيْتِ وَنَحْيِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعِجْلِهِ وَ
 نَحْيِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهَا دُعَاهَا وَيَا سَمِيكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِيؤُبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَاقَبْتَهُ وَأَتَيْتَهُ
 أَهْلَهُ وَمِنْهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ
 وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَنُ فَوَهَبْتَ لَهُ مَلَكًا لَا يُبْغِي
 لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ

وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَّدَتْ
 عَلَيْهِ بَصُوقٌ وَفَرَّ
 عَيْنُهُ يَوْسُفُ وَجَعَلَتْ

بِهِ الْوَهَّابُ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَنُ فَوَهَبْتَ لَهُ مَلَكًا لَا يُبْغِي
 لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّبِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّكَ لَمُنْقَلِبُونَ وَيَا سَمِيكَ
 الَّذِي نَزَّلَ بِهِ جِبْرِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ حَبْنَكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ دَعَا خَاطِمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ
 يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُفِثَ وَالصُّحُفِ إِذَا بُشِّرَ
 وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جُورَى وَالْوَجْهِ وَمَا احْصَى وَبِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي
 كَتَبْتَهُ عَلَى مُرَادٍ عِلِّيَّ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْدُّنْيَا وَالشُّعْرَى
 وَأَهْلِيهَا لَعَنِي عَامًا وَاشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْحَزُونِ
 فِي خَرَاتِكَ الَّذِي اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْعَيْنِ عِنْدَكَ لَمْ يُظْهِرْ
 عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ إِلَّا مَلَكَ مُقَرَّبًا وَلَا بَشَرًا مُرْسَلًا
 وَلَا عَبْدًا مُصْطَفًى وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْهَاجِ
 وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ
 الْمَنَانِيِّ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكَوَامِلِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طَه
 وَلِيِّهِ وَكَهْمِ غُصْنٍ وَجَمْعِيَّتِهِ وَبِحَقِّ تَوْرَةِ مُوسَى وَانْجِيلِ
 عِيسَى وَذُبُوبِ دَاوُدَ وَفَرْدَانِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ

نزل

وَبَارِئُ السَّيِّئَاتِ
يَسْمَعُ

الْمُتَّقِينَ
مُسْتَعِينٌ

وَبَارِئُ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمَنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ
مِنْكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ
الْإِسْمِ الَّذِي عَلَّمَهُ فَطَرْتُ الْمَوْتَ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزُّيُوتِ فَخَضَعْتَ السَّيْرَانَ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ
فَقُلْتَ يَا نَادُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ
عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَوَامِرِ يَا مَنْ لَا يُخَفِّضُ سَائِلٌ إِلَّا لِيَقْضِيَهُ نَائِلٌ
يَا مَنْ يَرِيَسُ غَاثَ وَالْيَهْ يُلْجَأُ أَسْأَلُكَ بِمَعْلُوقِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُخْفِي الرُّوحَةِ مِنْ كَلَامِكَ وَيَا سَمْعَكَ الْأَعْظَمَ وَجَدَكَ الْأَعْلَى
كَلِمَاتِكَ الثَّقَاتِ الْعَلَى اللَّهُمَّ رَبِّ الرِّجَاحِ وَمَا دَرَدَتْ وَالتَّهَامِ
وَمَا أَطْلَكَ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَكَ وَالسَّيَاطِينِ وَأَمَّا أَصْلَكَ وَالْجَهَامِ
وَمَا جِئْتَ وَيَحْيَى كُلِّ حَيٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَيٌّ وَيَحْيَى الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبِينَ
وَالرُّوحَانِيَّةِ وَالْكَوَسِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَمْسِ
وَيَحْيَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَكَ وَيَحْيَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَكَ وَيَحْيَى كُلَّ وَلِيٍّ بَنَادِكَ
بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَحْتَ لَهْدِ عَائِشَةَ مَا حَبَّبَ أَسْأَلُكَ بِهَذِهِ
الْأَسْمَاءِ وَهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدْ مَنَّا وَمَا أَتَيْنَا وَمَا
أَسْرَدْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَلْبَسْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِرُحْنَانَا
لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ عَمَلٍ
يَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجِيدٍ يَا قَوِيَّ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا مُجِيرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَافِقَ

الْأَمَامِ

كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عَادَ
كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا مُوَجِّعَ
الْمُسْتَصْرِحِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ
يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ
دَعْوَى الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ
يَوْمِ الدِّينِ يَا جُودَ الْأَوْفِيِّينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغْيِرُ لَوْنِي
وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الدَّمَ وَاعْفِرْ لِي وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُهَيِّئُكَ الْعَصَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّخَمَ وَاعْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي تُرَدُّ الدَّعَاءُ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجَسِّسُ قَطْرًا
السَّمَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْمَلُ الْفَنَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاعْفِرْ
لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْثِفُ الْغَطَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا
عِزُّكَ يَا اللَّهُ وَاجْعَلْ عَنِّي كُلَّ نَبِيَّةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي
مِنْ أَمْرِي قَرَجًا وَمِنْ حَاجَتِي سِرًّا وَأَنْزِلْ بِقِيَّتِكَ فِي صَدْرِي وَرِجْلَكَ
فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هَذَا
وَأَصْنِنِي فِي لَيْلٍ وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ
يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَتَسِيرَ السَّبِيلِ وَ

وَأَعِزَّنِي فِي كُلِّ مَقَامٍ

أَمْرًا

أَحَبَّنِي

احسن لي اليسر ولا تعذلي في العسير واهدني يا خير دليل
 ولا تكلني الي نفسي في الامور ولقني كل سرور واقليني
 الي اهلي بالفلاح والتجاح نحو رافي العاجل والاجل انك
 على كل شئ قدير وازدقني من فضلك واوسع علي من
 طيبات رزقك واستعملني في طاعتك واجزني من عذابك
 وفادك وتغلي اذ اتوفيتني الي جناتك برحمتك اللهم اني
 اعود بك من زوال نعمتك ومن تحويل عافيتك ومن حلول
 نعمتك ومن زوال عذابك واعوذ بك من جهد البلاء ودرك
 الشقاء ومن سوء القضاء وشانئ الاعداء ومن شر ما ينزل من
 السماء ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم لا تجعلني من الابرار
 ولا من اصحاب النار ولا تحرمي حبة الاخبار واجيني من
 طينة وثوقني هاهنا طينة بلحقي بالابرار وازدقني مرافقة الا
 في مقعد صدق عند مليك مقتدر اللهم لك الحمد على حسن
 بلائك وصنعك ولك الحمد على الاسلام والسنن يارب كل
 هديتم لدينك وعلمتم كتابك فاهدنا وعلمنا ولك الحمد
 على حسن بلائك وصنعك عندي خاصة كما خلقتني فاحسن
 خلقي وعلمتني فاحسن تعليمي هديتني فاحسن هدايتي
 فلك الحمد على انعامك علي مديما وحديثا فكم من كرب لا يتد

يا
 ارحم
 الراحمين

قد فرجتكم وكرم من نعم باسدي قد نقتسده وكرم من نعم باسدي
 قد كسفته وكرم من بلا باسدي قد وفته وكرم من عيب باسدي
 قد سترته فلك الحمد على كل حال في كل متوئ وذي مان ومقلب
 ومقام وعلى هذه الحال وكل حال اللهم اجعلني من افضل
 عبادك نصيبا في هذا اليوم من خير نعمته اوسع تكفنه اوسع
 نعمته اوسع بلائك قد فعله اوسع تسوفا ورحمة تسرها او عافيتها
 تلتها ما تلت على كل شئ قدير وبسيدك خزان السموات والارض
 وانت الواحد الكريم المعطي الذي لا يرده سائله ولا يحجب
 اعلمه ولا ينقص ناله ولا ينفد ما عندك بل يزداد كرم وطيبا
 وعطاء وجود وازدقني من عافيتك التي لا تقني ومن رحمتك
 الواسعة ان عطائك لم يكن محظورا وانت على كل شئ قدير
 برحمتك يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين
 حضرت امام حسين صلوات الله عليه وسلم وروى عن فرور
 شن است وزيارتك وادركك بحمدك والحمد لله رب العالمين
 وزيارتك التاء الله بعد اربعين مذكورا اهدشد وعينيتك يارب
 المحضرت مذكور شد واقار وروى عن فرور اعياد عظيم است وحي
 كرم من يابد كرم در عرفات اسنداد عليه واهال بسيار دار وحيث
 اعمال دين ووزر عافيت حتى مستحب است كرم كرم من ياب

ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر بناقض میشود و بعد از
 نماز عصر مشغول دعا باشد تا شام و دعا برای برادران مؤمن
 از مرده و زندگان بسیار باید کرد چنانکه در حدیث صحیح منقولست که
 ابوالهیم بن هاشم گفت من عبد الله بن جندب را دیدم در موقف
 عرفات و حال هیچکس از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را
 بسوی آسمان بلند کرده بود و اب دیدن او بر وی جاری بود تا برین
 میرسد چون مرد مرغان شدند گفت و قوف هیچکس را بهتر از تو قوف
 تو ندیدیم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای برادران مؤمن
 خود زیرا که از حضرت امام موسی شنیدم که هر که دعا کند از
 برای برادر مؤمن خود در غیبت او از عرش بخواهد رسد که آن برای
 تو صد هزار برابر او باد پس من خواستم که دست بطلبم در مراد مید
 هزار برابر دعا می ملک که البته مستجاب است برای یک دعا خود که
 نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد در روز عرفه
 که بخت قیام مقدر حضرت امام حسین باشد توایش کمتر نیست
 از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانچه از حضرت صادق
 منقولست که هر که در روز عرفه زیارت حضرت برود و حق او را
 شناسد و او را شناسد و امام مقررین الطاعه را بدینوید حق ۱۳
 از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که

با پیغمبر مرسل باشد یا امام عادلی را وی گفت یک است ثواب و قوف
 عرفات از وی غصبت حضرت بان نظر کرد و فرمود که بنده مؤمن
 چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در هفت فرات
 غسل کند و متوجه زیارت شود هر یک گام که بر میدارد ثواب
 یک حج و عمره برای او میشود و در روایت دیگر فرمود که در روز
 عرفه حق اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین میکند
 و کافران ایشان را میامرزند و حاجات ایشان را بر می آورد و
 بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار
 آنحضرت حرامزاده و فرزندان ناپاک و در میان اهل عرفات
 هست و کسی که توفیق هیچ یک از آنها را نیافته باشد باید که در
 سایر بلاد غسل بکند و در جمیع مومنان حاضر شود و زیارت آنحضرت
 بکند و اگر جمیع بلد بی یا حشری گشاده باشد بهتر است پس
 مشغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در
 ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق منقولست
 و احادیث بسیار در باب روز عرفه و فرقی مختلف است و اکثر
 علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در راه
 نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نکند دانست است و الا
 مکرر است یعنی توایش کمتر است و در روایتی واقع شده است

که روزی عرفه برابر است با روز نیکال و اگر اشتباه در ماه باشد
 با روزی از دعا کردن عاجز شود و موجب ضعف گردد روزی نیکو
 بهتر است و از حضرت صادق منقولست که هر که در روز عرفه
 پیش از آنکه مشغول دعا شود دو رکعت نماز بخواند و در آن
 و اعتراف کند نزد خود که اهان خوار و اقرار کند عجزهای خود
 فایز گردد و ثواب اهل عرفات و کاهان گذشته و آیند است از او
 کرده و شیخ مفید رحمه الله علیه این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده
 است و گفته است که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند
 و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست
 که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و
 صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله و صد مرتبه انا انزلناه و
 در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه ایتة الکرسی و صد مرتبه
 لا حول و لا قوة الا بالله و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل
 محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای
 صحیفه کامله است اما با خضوع و خشوع و تابی و در فرج خواند
 که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی
 بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که حضرت

رسول مجتهد امیر المومنین گفت بمخوالهی تو را تعلیم کنم دعا
 روز عرفه را و آن دعا ی پیغمبران پیش از منست میگوید
 لا اله الا الله و احد لا شریک له له الملك و له الحمد یجئ فی بیت
 و هو حی لا یموت یدک الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم
 الحمد کالذی تقول و خیر مما تقول و فوق ما تقول و فوق ما
 یقول القائلون اللهم لك صلواتی و نسک و تحیات و منام
 و لک برائی و بک حوائج و منک قوتی اللهم انی اعوذ بک
 من الفقر و من وساوس العین و من شتات الامر و من عذاب
 القبر اللهم انی اسألك خیر الزیاج و اعوذ بک من شرهائنی
 من الزیاج و اسألك خیر اللیل و خیر النهار اللهم اجعل لی فی قلبی
 نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و فی حیاتی نوراً و فی نوری نوراً
 و عظامی و عرونی و مقعدی و مفجلی و خیر حی نوراً و اعظم
 فی النور یا رب یوم القال انک علی کل شیء قدير و از حضرت امام
 رضا منقولست که این دعا را در روز عرفه بخواند اللهم کاشف
 علی ما لم اعلم فاعف عني ما فعلت و کما وسعني عذابك فلا تسعني
 عفوک و کما بداني بالاحسان فاعم نعمتک بالعفوان و کما اوتيتني
 بمعرفتك فاشفعها بعفرتک و کما عرفتني وحدانيتک فاکرمني
 بطاعتک و کما عصمتني مما لم اکن اعصم منه الا بعصمتک

جعل

و لا اله الا الله
 و لا اله الا الله
 و لا اله الا الله
 و لا اله الا الله

فَاغْفِرْ لِي مَا لَوْ شِئْتَ عَصَيْتَنِي مِنْهُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 الْإِكْرَامِ وَأَنْ حَضَرْتَ أَمَامَ مُوسَى ابْنِ عَامِنَقُولَسْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ إِنْ نَعِدْتَنِي فَيَا مُوَدِّدُ قَدْ سَلَفْتُ مَعَكَ يَدَ يَدِكَ
 بِرَبِّكَ وَإِنْ نَصَفْتُ عَنِّي فَأَهْلُ الْعَفْوِ أَنْتَ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ يَا أَحَقَّ مَنْ
 عَنِّي اغْفِرْ لِي وَلَا تُخَوِّبْ وَلَا تَجْلِدْ دَعَا هَآيَ شَهُورِ دُوزَعِ فَرْدِ عَايَ
 حَضَرْتَ سَيِّدُ التَّهَمِدِ أَمَامَ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اسْتَ بَشَرِ وَجِيدِ
 بِسْرَانِ غَالِبِ سُدْهِ دَوَايِثِ كَرْدِهَانْدِ كَرِيمِ دُوزَعِ فَرْدِ عَرَفَاتِ
 دَر خُدَمَتِ مَحْضَرْتِ بُوْدِيمِ بِسْ اَزْخَمِ بِيْرُونِ اَمْدَنِ بَا كَرُوْهِ اَزْ
 اَهْلِ بَلِيْتِ وَفَرْدِ نَدَانِ وَشَيْعِيَانِ خُودِ بَاهَا أَتَدَلُّ وَخُشُوعِ بِسْ دَر
 جَانِبِ چِپِ كُوْ اِيْشَادِنْدِ وَوَرُوْیِ مَبَارَكِ اَبِیْ سُوْیِ كَعْبِ كَرْدِ اِيْشَادِنْدِ
 وَدَسْتِهَارِ اَبْرَارِ دُورِ دَا شَنْدِ مَا شَنْدِ مَسْكِنِیْ كَرِ طَعَامِ طَلَبِ دُ
 وَابْنِ دَعَا اَحْوَالِدِنْدِ دَعَا اَلْفِ رَبِّهِمُ اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
 لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَائِعٌ وَلَا لِعِطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا كَصَيْغِهِ صَانِعٌ وَهُوَ
 اَلْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ اَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَاتَّقَنَ حِكْمَتَهُ الصَّنَائِعِ وَلَا
 يَحْقُقُ عَلَيْهِ الظَّلَامُ وَلَا يَضَعُ عُنْدَ الْوَدَّاحِ جَاذِبِي كُلِّ صَانِعٍ وَ
 رَاحِمِ كُلِّ صَانِعٍ وَمُتَرَدِّلِ الْمَنَافِعِ وَالْكَتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّالِجِ
 وَهُوَ الَّذِي عَوَاتٍ سَامِعٌ وَلِلَّهِ رَجَاتُ دَائِعٍ وَلِلَّهِ كَوَاكِبُ دَائِعٍ وَلِلَّهِ اَلْجَبَابُ
 قَامِعٌ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا يَنْبَغِي بَعْدُ لَهُ وَلَيْسَ كَيْفَ لَيْسَ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَأَنَا بَيْنَ

تَعَفُّ بِد

أَوْ بِالْكِتَابِ الْجَامِعِ وَ
 يَشْرَعُ الْإِسْلَامَ الْقَوِي
 الشَّاطِعُ وَهُوَ الْحَقِيقَةُ
 صَانِعٌ وَهُوَ الْمُسْتَعَانُ
 عَلَى الْجَامِعِ م

وَأَنَا بَيْنَ

بِسْمِ

الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ
 وَأَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مَعْرَافًا بِأَنَّكَ رَبِّي وَأَنَّ إِلَيْكَ مَرْجِعُ كُلِّ عَبْدٍ أَبْنِ
 بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اسْكَنْتَنِي
 الْأَقْلَابَ مِنَ الرُّسُلِ النَّوْنِ وَاخْتَلَاوِي الدُّهُورَ فَلَمَّا أَرَادَ ظَالِمًا مِنْ مُطْلَبِ
 إِلِيَّ رَحِمْتَنِي فَقَادِمِ الْيَوْمَ الْمَاضِيَةَ وَالْقُرُونِ الْخَالِيَةَ لَمْ تَخْرُجْنِي إِلَيْكَ
 فِي وَطْفِكَ بِي وَأَحْسَانِكَ إِلَيَّ فِي ذَوَلَةِ أَيَّامِ الْكَهْرَةِ الَّذِينَ تَقْضُوا
 عَهْدَكَ وَكَذَبُوا رُسُوكَ لَكِنَّكَ اخْرَجْتَنِي رَافِدَةً مِنْكَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَيَّ
 لِلدَّيْمَةِ سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي يَسِّرُنِي وَفِيهِ اَلشَّاهِدُ وَمِنْ قَبْلِ
 ذَلِكَ دَوَّسْتُ بِي بِحِيلِ صُنْعِكَ وَسَوَانِعِ بِنِعْمَتِكَ فَأَبْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ
 مَتْنِي مَتْنِي ثُمَّ اسْكَنْتَنِي فِي ظِلْمَاتِ ثَلَاثِ بَيْنِ نَحْمٍ وَجِلْدٍ وَدَمٍ وَلَمْ
 تَنْهَرْ بِي بِخَلْقِي وَلَمْ تَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِي ثُمَّ اخْرَجْتَنِي إِلَى الدُّنْيَا
 نَائِسًا سَوِيًّا وَحَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا حَيًّا وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْعَدَاءِ لِبَنَاتِ
 مِيرَانَا وَعَطَفْتَ عَلَى قُلُوبِ الْحَوَائِثِ وَكَلَّمْتَنِي بِالْأَمْنَاءِ الرَّحَائِمِ وَ
 كَلَّمْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالتَّقْصِيرِ فَقَالَتْ
 يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ حَتَّى أَتَى سَمْعُكَ نَاطِقًا بِالْكَلَامِ ائْتَمْتُ عَلَى سَوَانِعِ
 الْأَنْعَامِ فَرَبِّتَنِي زَانِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى إِذَا كَلَّمْتَ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلْتَ
 مِرْبَتِي أَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنَّ اَلْهَيْئَتِي مَعْرِفَتِكَ وَرَوْعَتِي نِعْمَتِكَ
 فِطْرَتِكَ وَانْطَقَسَتْ لِي أَدْرَاتُ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضُكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ

مَرْكُوبِي

وَبَهْتَنِي لِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَاجِبِ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ وَتَقَبَّلْ
 مَا جِئْتُكَ بِهِ رُسْلَكَ وَتَقَبَّلْ مَرْضَاتِكَ وَمَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ
 ذَلِكَ يَوْمَكَ وَلَطْفِكَ ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ حَرِّ النَّارِ لَمْ تَرْضَ لِي
 يَا إِلَهِي سَعِيرَةً دُونَ أُخْرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصَوَّرْتَ لِي
 بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ عَلَى وَاحِدَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَى حَقٍّ إِذَا انْتَمَتَ عَلَى جَمِيعِ النِّعَمِ
 وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّعَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجَوَانِي عَلَيْكَ أَنْ دَلَلْتَنِي
 عَلَى مَا يَفْرِيئُنِي إِلَيْكَ وَوَقَّعْتَنِي لِمَا رَزَقْتَنِي لَدَيْكَ فَإِنْ دَعَوْتُكَ
 أَجَبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَإِنْ أَعْطَيْتَ شُكْرَتِي وَإِنْ شُكْرَتُكَ
 زِدْتَنِي كُلَّ ذَلِكَ لِكَمَا لَا لِأَعْيُكَ عَلَى وَاحِدَانِكَ إِلَى قِسْمَانِكَ سُبْحَانَكَ
 مِنْ مُبَدِّئٍ مُعِيدٍ مُجِيدٍ تَعَدَّدَتْ سَمَائِكَ وَعَظُمَتْ أَلْوَانُكَ
 فَأَيُّ نِعْمَةٍ يَا إِلَهِي أَحْصَى عَدَدًا أَوْ ذَكَرَ أَمْرًا أَوْ عَطَايَاكَ أَوْ مَنِّهَا شُكْرًا
 وَهِيَ بَارِيَةٌ كَرَّمَ مِنْ أَنْ يَحْصِيَهَا الْعَادُونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْمًا بِهَا الْخَافِظُونَ
 ثُمَّ مَا صُرِفَتْ وَذَرَاتُ عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الصُّلَى وَالْقَرَاءِ أَكْثَرَ مَا ظَهَرَ لِي
 مِنَ الْعَافِيَةِ وَالشَّرَاءِ وَأَنَا أَشْهَدُكَ يَا إِلَهِي بِحَقِّقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدَةِ رِيَاءِي
 بِقِيَّتِي وَخَالِصِ مَرْحَمَتِي وَتَوْجِيدِي وَبَاطِنِ مَكُونِ صَبِيرِي وَعِلَاقِي
 بِجَارِي نَوْرِ بَصِيرِي وَأَسَارِي صَفْحَةِ حِسْبَتِي وَخَوْنِ مَسَارِبِ نَفْسِي
 وَخَذَارِيفِ مَارِدِي عَزَائِي وَمَسَارِبِ صَمَاحِ سَمْعِي وَمَانَعَتِ وَطْنِيَّتِي
 عَلَيْهِ شَفَعَتَايَ وَحَوَاكِي لِقَاطِلِي سَانِي وَمُفَرِّجَتِكَ فَنِي وَفَكِّي وَمَنَاتِي

أَضْرَابِي وَتَلَوِّعِ جَبَائِلِ بَارِعِ عَنِّي وَمَسَاخِ مَالِكِي وَمَشْرِئِي وَجَاهِلِي
 أَمْرَ رَأْسِي وَجَلَّ جَبَائِلُ جَبَلِي وَتَبَنِي وَمَا أَشْقَلُ عَلَيْهِ تَامُورُ صَدْرِي
 وَيَسَاطِجُ حجابِ قَلْبِي وَإِفْلَاحُ خَوَاشِي كِبْدِي وَمَا جَوْنَةُ شَرِّ سَيْفِ أَضْلَافِي
 وَحِفَاقِي مَفَاصِلِي وَأَطْرَافِي نَائِمِي وَبِضْ عَوَامِلِي وَخَجِي وَدَمِي وَصَوْرِي
 وَبَشَرِي وَعَصَبِي وَصَبِي وَعِظَامِي وَجَحِي وَغُرْدِي وَجَمِيعِ جَوَارِي
 وَمَا أُنْشِجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامُ رِضَائِي وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَتَوْبِي
 وَبُطْنِي وَسُكُونِي وَحَرَكَتِي وَحَوَاكِي رُكُوعِي وَتَجُودِي أَنْ لَوْ مَا
 مَدَى الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ أَنْ أَوْدَى شُكْرًا وَاحِدًا مِنْ أَعْيُنِكَ
 مَا اسْتَطَعْتَ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْمَوْجِبِ عَلَى شُكْرٍ إِذَا جَدِيدًا
 أَوْ شَاءَ طَارِفًا عَيْنًا أَجَلَ حَوْتِي أَنَا وَالْعَادُونَ مِنْ أَنَا مِلْكًا أَنْ
 تَحْصِيَ مَدَى إِنْغَامِكَ سَالِفَةً وَإِنْفَعَتِ لِمَا حَصَرْنَاهُ عَدَدًا وَلَا
 أَبْدَاءَ هَبْهَاتِي أَنْ ذَلِكَ وَأَنْتَ الْمُخْرِجُ عَنْ نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ التَّائِقِ
 وَالْبَاءِ الصَّادِقِ وَإِنْ تَعَدَّدَتْ نِعْمَتُ اللَّهِ لَا تَحْصُوها صَدَقَ
 كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَبَنَّاكَ وَبَلَّغْتَ أَيْدِيَانِكَ وَرُسْلَكَ مَا أَرَزَلْتَ عَلَيْهِمْ
 مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لِي فِي دِينِكَ غَيْرَ أَنْ أَشْهَدَ يَا إِلَهِي بِحَقِّ
 وَجْهِدِي وَمَبَالِغِ طَائِفَتِي وَوَسْعِي وَأَقُولُ مُؤْمِنًا مَوْفِقًا لِحُدُودِ اللَّهِ
 الَّذِي لَمْ يَجِدْ وَلَدًا فَيَكُونُ مَوَدُونًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ
 فَيُضَادَّهُ فَمَا أَبْدَعَ وَلَا وَلِيَّ مِنَ الدَّلِيلِ فَيُرِيدُهُ فَمَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ

لَوْ عَرَفْتَهُ

سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ لَوْ كَانَ فِيهِمَا الْهَرَّةُ لَأَلَا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَنَقَطَرُنَا
 فَيَسْجُدَ لَآلِهِ الْوَاحِدِ الْحَيُّ الْأَعَدُّ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
 يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَمَّا يُعَذِّلُ حَمْدَ مَلَائِكَةِ
 الْمَقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ مَنْ خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِسْمِ
 شَرِيعِ مَرْهُومِ الْمُحَضَّرِ دَرَسُ الْوَالِ وَاهْتِمَامِ مُمُودِ دَرَدِ عَاوَابِ
 اَزْدِيكَ هَامِي مَبَارَكِي جَابِي بُودِيَسْ كَتَّ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 اخْشَاكَ كَأَنِّي أَرَاكَ وَاسْعِدْنِي بِتَقْوِكَ وَلَا تُسْقِطْنِي بِمَعْصِيَتِكَ
 وَخَوِّبْنِي فِي قَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَحْمِيلُ
 مَا أَحْرَمْتَ وَلَا تَفْعِيلُ مَا عَجَلْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ عِنَانِي فِي نَفْسِي وَ
 الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالتَّوَرُّقَ فِي بَصَرِي وَ
 الْبَصِيرَةَ فِي دِينِي بِمَعْرِفَةِ حَوَارِجِي وَاجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي الْوَاقِعَ
 مَعْنِي وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَارْزُقْنِي فِيهِ مَادِي وَثَارِي
 وَاقْرَبْ بَدَنِي إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اكْثِفْ كَرَمِي وَاسْتَرْعُودِي وَاعْفُ
 لِي خَطِيئَتِي وَاجْعَلْ لِي الْوَقْلَ وَفَكَرِي وَاجْعَلْ لِي الْإِلَهِي
 الدَّارَةَ الْعِلْيَانِي الْآخِرَةَ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي
 فَجَعَلْتَنِي حَيًّا سَوِيًّا رَحِمَةً لِي وَكَسْتَ عَنْ خَلْقِي عَيْنَا رَبِّ عَالَمِينَ
 فَعَذِّبْكَ بِطَرَفِي رَبِّ مَا أَشْأَنْتَنِي فَحَسَبْتَ صُورَتِي يَا رَبِّ مَا
 أَحْسَنْتَ بِي وَفِي نَفْسِي عَامِيَّتِي رَبِّ مَا كَلَّابْتَنِي وَوَقَفْتَنِي

مِنْ خَلْقِهِ خَيْرٌ غَايَةِ الشَّيْءِ
 وَالْإِلَهَاتِيَّةِ الظَّالِمِينَ

تأخير

٤

ابن النائم

رَبِّ مَا أَشْأَنْتَنِي فَحَسَبْتَ صُورَتِي يَا رَبِّ مَا أَحْسَنْتَ بِي وَوَقَفْتَنِي
 رَبِّ مَا أَعْنَتَ عَلَيَّ فَقَدَيْتَنِي رَبِّ مَا أَوَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَيْتَنِي
 وَأَقْنَيْتَنِي رَبِّ مَا أَعْنَتَنِي وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ مَا أَلْطَمْتَنِي وَسَعَيْتَنِي
 رَبِّ مَا أَعْنَيْتَنِي وَأَعَزَّيْتَنِي رَبِّ مَا اسْتَلَيْتَنِي مِنْ سِرِّكَ الصَّافِي
 وَكَيْتَنِي لِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْقِبْ عَلَى
 بَوَائِنِ الدَّهْرِ وَصُرُوفِ الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي وَنَحْيِي مِنْ أَهْوَالِ اللَّذَى
 وَكَرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَاكْنِي شَرَّ مَا يَعْلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا
 فَكَنْتَنِي وَمَا أَحْدَرْتَنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَاحْرُسْنِي وَفِي سَعْيِي
 فَاحْفَظْنِي وَفِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي فَاخْلُقْنِي وَفِي مَارِزَمَتِي فَابَالِ
 لِي وَفِي نَفْسِي قَدْ لَلَّيْتَنِي فِي عَيْنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي وَمِنْ شَرِّ الْحَيِّ
 وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْ لِي وَبَدَنِي فَلَا تُهْضِمْنِي وَبَسْمِي فَلَا تُخْرِبْنِي وَ
 بَعْلِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَمِنْ نِعَمِكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَإِلَى عَمْرِكَ فَلَا تَكْلِفْنِي
 إِلَهِي إِلَهِي مَنْ يَكْلِفُنِي إِلَهِي الْقَرِيبُ يَقْطَعُنِي إِلَهِي الْبَعِيدُ يَجْهَرُنِي أَمْرُ
 إِلَهِي الْمُسْتَغْفِرِينَ إِلَهِي وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِكُ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ
 عَرَبِيَّ وَبَعْدَ دَارِي وَهُوَ إِلَهِي عَلَى مَنْ مَلَكَتْ أَمْرِي اللَّهُمَّ
 فَلَا تَحْلِلْ لِي غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي سِوَاكَ
 غَيْرَ أَنَّ عَامِيَّتَكَ أَوْسَعُ لِي يَا رَبِّ فَاسْأَلْكَ بِوَدِّهِ وَجَعَلْتَ الَّذِي
 اشْرَفْتَ لَهُ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ وَأَنْكَشَفْتَ بِهَا الظُّلُمَاتِ وَصَلَحْتَ

اقْنَيْتَنِي مَدْرَبَتِي
 اعْنَيْتَنِي مَدْرَبَتِي

كَيْتَنِي
 كَيْتَنِي
 كَيْتَنِي

عَلَيْهِ امْرُؤُ الْاَوَّلَيْنِ وَالْاٰخِرَيْنِ اِنْ لَا تَهْتَبُنِي عَلٰى غَضَبِكَ وَلَا تَنْزِلُ
 بِي سَخَطَكَ لَكَ الْعَتَبُ حَتّٰى تَرْضٰى قَبْلَ ذَلِكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ
 الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْرِعِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِى اَحْلَلْتَ الْبَرَكَهَ
 وَجَعَلْتَ لِلنَّاسِ اَمْنًا مِّنْ عَفْوٍ عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذَّنُوبِ عَلَيْهِ
 يَا مَنْ اسْتَبْعَ النَّعْمَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ اَعْطٰى الْجَبْرِئِلَ بِكَرَمِهِ يَاعَدِي فِي
 شِدْقِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كَرِهَتِي يَا مُوَسِّئِي فِي
 حَقَرَتِي يَا رَازِقِي فِي نِعْمَتِي يَا اِلٰهِي يَا اَبَا بَرَاهِيْمَ وَاسْتَعِيْلُ الْيَتٰمَ
 وَيَعْقُوْبَ وَرَبَّ جِبْرِئِلَ وَمِيكَائِيْلَ وَاسْرَافِيْلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَاِلٰهَ الْمُتَّقِيْنَ وَمَنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِيْلَ وَالزَّبُوْرَ
 الْفَرَقَانَ وَمَنْزِلَ كَتِيْعِ وَطَهٍ وَدَيْنٍ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيْمِ اَنْتَ كُنْتُمْ
 حِيْنَ بَعَثْتَ الْمُرْسَلِيْنَ فِي سَعْيِهِمَا وَنَصَبْتَ عَلَى الْاَرْضِ رُجُومًا وَ
 لَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتَ مِنَ الْمَفْضُوْحِيْنَ وَاَنْتَ مُؤَيَّدِي الْبَصَرِ عَلَى
 الْاَعْدَاءِ وَلَوْلَا نَصْرُكَ اَيُّهَا لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوْبِيْنَ يَا مَنْ خَفَضَ
 نَفْسَهُ بِالسَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ فَاَوْفَاؤُا بَعِيْرَ لَعَنُوْنَ يَا مَنْ جَعَلْتَ
 لَكَ الْمُلُوكَ نِيْرَ الْمَدَلَةِ عَلَى اَعْنَاقِهِمْ فَهَمُّهُمْ مِنْ سَطْوَاتِهِ خَائِفُوْنَ
 نَعْلَمُ خَائِفَةُ الْاَعْيُنِ وَمَا تَحْفِي الصُّدُورَ وَعَيْبُ مَا تَانِي بِهِ يَا مَنْ
 لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَكُنْ
 الْاَرْضُ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ الْكُرْسِيُّ الْاَسْمَاءُ

اَلَا لَيْكِنْ وَاَنْتَ مُقِيْلٌ
 عَنْهُمْ وَلَوْلَا نَصْرُكَ
 اَيُّهَا لَكُنْتُ مِنَ
 ص

يَا الْمَغْرُوْبَ الَّذِى لَا يَنْقَطِعُ اَبَدًا يَا مُقَيِّضَ الرُّكْبِ لِيُوْسُفَ فِي الْبَلَدِ
 الْقَفْرِ وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْحَبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعَبُوْدِيَّةِ مُلِكًا يَا زَادِي يُوسُفَ
 عَلَى يَعْقُوْبَ بَعْدَ اَنْ اَبْصَحْتَ غَيْبًا مِّنَ الْحَزْنِ فَهُوَ كَلِيْمٌ يَا كَاشِفَ
 الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ اَيُّوْبَ يَا مُمْسِكَ يَدِيْ اِبْرٰهِيْمَ مِنَ النَّارِ مَخْرُجًا عَنْ اَيْمِهِ
 بَعْدَ اَنْ كَرِهَتْهُ وَفِي عَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِنَزَارِ قَوْهَبٍ لَهُ يَحْيٰى
 وَلَمْ يَدْعُ فَرْدًا وَحِيْدًا يَا مَنْ اَخْرَجَ يُوْسُفَ مِنْ بَطْنِ الْحَوْبِ يَا مَنْ نَقَلَ
 النُّجُومَ لِبَنِيْ اِسْرَافِيْلَ فَاجْتَمَعُوا وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجِبُوْدَهُ مِنَ الْمَعْرُوْبِيْنَ
 يَا مَنْ ارْسَلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيَّ رَحِيْمَةٍ يَا مَنْ لَمْ يَجْعَلْ عَلَى
 مِنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَفْعَدَ السَّحْرَةَ مِنْ بَعْدِ الْمَجُوْدِ وَقَدْ
 عُدُوْا فِي نَجْوَاهُ يَا كَلُوْنَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُوْنَ عِزَّهُ وَقَدْ حَادُوْهُ
 وَنَادُوْا وَكَذَّبُوْا رُسُلَهُ يَا اِلٰهَ يَابَدِيْ لَا يَدُوكَ يَا دَائِمًا لِّلْاِنْقَادِ
 لَكَ يَا دَائِمًا لِّلْاَزَالِ لَكَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ الْمَوْتُ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى
 كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَبَتَ يَا مَنْ قُلْ لَهُ شِكْرِيْ فَلَمْ يَحْمِلْنِي وَعَظَمْتَ عِنْدُ
 خَطِيْئَتِي فَلَمْ تَقْصُرْ عَنِّي وَرَازِقِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ تَنْهَرْ بِي يَا مَنْ حَفِظْتَنِي
 فِي مَغِيْرِيْ يَا مَنْ رَزَقْتَنِي فِي كَرِيْمِيْ يَا مَنْ اَرَادَ بِرِعْدِي لَاحِقِيْ يَا مَنْ
 نَعِمَ عِنْدِي لَاجْتَاذِيْ يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْاِحْسَانِ وَعَارَضَنِي
 بِالْاِيسَانَةِ وَالْعِيْسَانِ يَا مَنْ هَدَانِي اِلَى اِيْمَانٍ قَبْلَ اَنْ اَعْرِضَ شُكْرُ
 الْاِيْمَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مُرِيضًا فَشَفَانِي وَعَرِيًّا نَاكِسًا فَبَجَّعَانِي

يَا مَنْ

يَا مَنْ
 يَا مَنْ
 يَا مَنْ

يَا مَنْ

فَكَفَانِي وَجَائِعًا فَاطْعَمَنِي وَعَطَشَانَا فَارْوَانِي وَذَلِيلًا فَاعَزَّنِي
 وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَوَحِيدًا فَكَثَّرَنِي وَغَائِبًا فَارَدَّنِي وَمُقَلًّا فَاعَزَّنِي
 وَمُسْتَضْرًّا فَضَرَّنِي وَعَيْنِيَا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَسْكَنْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ
 فَأَبْتَدَأَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي وَنَفَسَ كُرْبَتِي وَاجَابَ
 دَعْوَتِي وَسَرَّ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَضَرَّنِي عَلَى
 عَدُوِّي وَإِنْ أَعْدَيْتُكَ وَمَتَّبَعْتُكَ وَكَرَّاهْتُكَ وَكَرَّاهْتُكَ
 لَا أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي نَعِمْتَ أَنْتَ الَّذِي حَسَنْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَجَلَّتْ أَنْتَ الَّذِي فَضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَكَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي رَفَقْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفِيتَ
 أَنْتَ الَّذِي قَبِلْتَ أَنْتَ الَّذِي وَبَّيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَهَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي قَلَّتْ
 أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي غَزَزْتَ أَنْتَ الَّذِي عَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي
 عَصَدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَرَّمْتَ تَبَارَكَ رَبِّي
 وَتَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِبًا أَنَا يَا إِلَهِي الْمَعْبُودَ
 يَا ذُنُوبِي فَاعْفُ رَحْمَةً يَا مَنْ أَنَا الَّذِي سَأَلْتُكَ وَأَنَا الَّذِي
 أَحْطَأْتُ وَأَنَا الَّذِي جَهِلْتُ وَأَنَا الَّذِي هَمَمْتُ وَأَنَا الَّذِي سَبَّوْتُ وَأَنَا الَّذِي
 اعْتَدَيْتُ وَأَنَا الَّذِي تَعَدَّدْتُ وَأَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَأَنَا الَّذِي خَلَفْتُ
 أَنَا الَّذِي نَكَسْتُ أَنَا الَّذِي قَرَرْتُ أَنَا يَا إِلَهِي اعْمُرْ بِنِعْمِكَ عِنْدِي

أَنْتَ الَّذِي عَطَيْتَ

نَعِمْتَ أَنْتَ الَّذِي عَفَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ
 الَّذِي

أَنَا الَّذِي خَطَبْتُ

الاول

يَا ذُنُوبِي فَاعْفُ رَحْمَةً يَا مَنْ لَا تَصْنَعُ ذُنُوبِي ذُنُوبَ عِبَادِ
 وَهُوَ الْعَفِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمُ وَالْمَوْفِيُّ مِنْ عَمَلِ مَنَّهُمْ صَالِحًا يَجْعَلُونِي
 وَرَحْمَةً فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي أَمْرَتِي فَعَصَيْتُكَ وَهَمَيْتُ فَأَرْكَبْتُ مُنْكَ
 فَأَصْبَحْتُ لَا ذَرِيَّةَ فَاعْتَدِرْ وَلَا وَفْقَ فَانْصَهْ يَا مَنْ سَمِعَ اسْتِقْبَالَ
 يَا مَوْلَايَ اذْهَبْ بِي مِنْ بِلْسَانِي أَوْ بِيَدِي أَوْ بِرِجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا
 بِنِعْمِكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالسَّبِيلُ عَلَى
 يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْأَلْبَاءِ وَالْأَمْهَاتِ أَنْ يَرْجُوْنِي وَمِنْ الْعَشَائِرِ
 وَالْأَخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنْ السَّالِفِينَ أَنْ يُعَارِقُونِي وَلَوْ
 أَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذَا مَا انْظَرُ وَنِزْوَ
 اذْهَبْ بِي وَتَطْعَمُونِي فَهَذَا أَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعًا
 فَابِلًا جَفِيرًا لَا دَوَاءَ وَلَا دَوْرَ أَتِي فَاعْتَدِرْ وَلَا ذَوْفَ فَانْصَهْ
 وَلَا جَمْعِي فَاجْعَلْهَا وَلَا قَائِلًا لَمْ أَجْرَحْ وَلَمْ أَعْلِ سَوْءًا وَمَا عَسَى
 الْحُودُ لَوْ جَعَدْتُ يَا مَوْلَايَ سَفَعْنِي فَكُفَّ وَأَنْ ذَلِكَ وَجَوَاهِرًا
 كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَىَّ بِمَا قَدْ عَلِمْتَ وَعَلَيْتَ بِقِيَامِي غَيْرَ ذِي نِيَّتِكَ أَنْتَ
 سَائِلٌ عَنِ عَظَائِمِ الْأُمُورِ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُودُ وَ
 عَدْلُكَ مُمْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مُعْرِضِي فَإِنْ تَغَدَّيْتَنِي فَيَذْنُوبِي
 يَا إِلَهِي عَصَيْتُكَ عَلَىَّ وَإِنْ نَعَفَ عَنِّي بِجَهْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَخَّاءُ لَيْتَ كُنْتُ مِنَ الْقَتْلَامِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَخَّاءُ

تدبر

حاشا

اِنِّ كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الْمُؤَحِّدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَافِينَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَحِيدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَائِبِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ رَبِّ ارْحَمْ أَبَايَ الْأَوَّلِينَ اللَّهُمَّ هَذَا شَأْنِي
 عَلَيْكَ مُحَمَّدًا وَآخِلًا حَسْبِي لِيَذْكُرَكَ مُوَحِّدًا وَإِقْرَأْ بِلَا إِلَهٍ مُعَدِّ
 وَإِنْ كُنْتُ مُقَرَّرًا لِي لَا أَحْصِيهَا لِكُفْرِيهَا وَسُبُوحَهَا وَتَطَاهُرَهَا
 وَتَقَادِمَهَا إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ يَكُنْ شَعْدًا فِي بَيْتِهَا مَذْخَلِي وَ
 بَرَأئِي مِنْ أَوَّلِ الْعَمْرِ مِنَ الْإِعْنَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكُفِّ الْقُرْ
 بَيْسَ الْبُسْرِ وَدَفْعَ الْعُسْرِ وَفَرَجَ الْكَرْبِ وَالْعَاقِبَةَ فِي الْبَدَدِ
 السَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَلَوْ دَفَعْتَ عَلَيَّ قَدْ دُرِّعْتَ بِكَ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ قَدَرْتُ وَ
 تَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ لَا تَحْصِي الْأَوَّلَ وَلَا يَبْلُغُ ثَاوُكَ
 وَلَا تُكَلِّفِي تَعَالُكَ حِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ عَلَيْنَا نِعْمَ وَالسَّعْدَا
 بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَجِبُ عَنْ الْمَضْطَرِ
 إِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتَغِيثُ الْكَرُوبَ وَتَنْفِي السَّعِيمَ وَتَقِي
 الْفَقِيرَ وَتَجِيرُ الْكَبِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ وَنَاكَ

الْمُسْتَغْفِرِينَ

تَزَلُّ

ظَهَرَ وَلَا تَوَقَّكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمَكَلِّ الْأَسِيرِ
 يَا زَادَ الْوَقْدِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْجِرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَلَا وَدَّ يَصِلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطَيْتَنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَةِ أَفْضَلَ
 مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدٌ مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَوَلَّيْتَهَا وَالْآخِرَةَ
 وَبَلِيَّةَ تَصْرِفَهَا وَكَوْنِي نَكْفَهَا وَدَعْوَةَ تَنْصَحُهَا وَحَسَنَةَ تَقْبَلُهَا وَ
 سَيِّئَةَ تَقْفِرُهَا أَنْتَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 أَقْرَبُ مِنْ دُعَائِي وَأَسْرَعُ مِنْ أَجَابَتِي وَأَكْرَمُ مِنْ عَنِّي وَأَوْسَعُ مِنْ
 أَعْلَى أَوْ أَسْفَلَ مِنْ سَبِيلِ يَارَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهَا لَيْسَ
 كَيْلَهُ سُسُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَا مَوْلَى دَعْوَتِكَ فَاجَبْنِي وَسَأَلْتُكَ
 فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَقَفْتُ بِكَ فَجَبْتَنِي وَفَرَّقْتُ
 إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ
 وَعَلَى إِلِهِ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَبِمَحْرَمَاتِنَا نَعْمَانِكَ وَهَيْئَتِنَا أَعْطَانَا
 وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا لِأَيْتِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ قَدْرًا وَقَدَرٌ فَقَهْرٌ وَعِصْيٌ فَسْرٌ
 وَاسْتِغْفَرٌ فَفَقْرٌ يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاحِبِينَ وَشَهَادَةِ مِلِّ الرَّاغِبِينَ
 يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسَّعَ السُّقُوفِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
 جَلًّا اللَّهُمَّ إِنَّا نَسُوجِبُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَةِ الَّتِي شَرَفَتْهَا وَعَظَّمَتْهَا
 وَمُحَمَّدٌ بَيْتُكَ وَرَسُولُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينُكَ عَلَى

وَحَبِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ النَّذِيِّ السَّامِعِ الْمُبِينِ الَّذِي بَعَثْتَ
 بِهِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلُ ذَلِكَ بِأَعْظَمِ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
 الْمُتَّبِعِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَعَدَّنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِنَّكَ
 تَجْتَنِّي الْأَصْوَاتُ يَصْنُو اللَّغَاتُ وَاجْعَلْ لَنَا فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ نَصِيبًا
 فِي كُلِّ خَيْرٍ نَقِيبُهُ وَتُورِثُهُ وَتُخْرِجُهُ تَشْرُفُهَا وَعَافِيَةٌ تَجْلِيهَا
 وَبَرَكَاتٌ تَنْتَهِزُهَا وَزِدْ قِسْطَ مَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَظِلْنَا فِي
 هَذَا الْوَقْتُ مُحِيطِينَ مُغْلِبِينَ مُزَوِّدِينَ غَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ
 الْفَانِطِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ قَوْلِكَ
 وَلَا تَوَدَّ أَحَاسِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ
 مَحْرُومِينَ وَلَا تَفْضِلْ مَا نُوْمِلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ فَانْطِينَ بِالْأَجُودِ
 الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَتَيْنَا مُؤْمِنِينَ لَيْسَ لَكَ
 الْحَرَامُ أَمِينٌ فَاصْدِقْ قَاعِنَا عَلَى مَسْكِنَا وَاجْعَلْ لَنَا حِجَّتَنَا
 وَاعْفُ اللَّهُمَّ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِينَا وَهِيَ
 بِذِكْرِكَ الْإِعْرَاقُ مَوْسُومَةُ اللَّهُمَّ فَاعْظِنَا فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ
 مَا سَأَلْنَاكَ وَآكَلْنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافٍ لَنَا سِوَاكَ وَلَا
 رَبَّ لَنَا غَيْرَكَ نَافِدٌ فِينَا حُكْمُكَ يُحِيطُ بِنَا عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ
 اِقْضِ لَنَا حِجْرًا وَاجْعَلْنَا مِنْ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا جُودَكَ

عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الرِّزْقِ وَدَوَامَ الْبَيْرِ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 أَجْمَعِينَ وَلَا تَهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصِرْ عَنَّا رَافِقًا
 وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذِهِ الْوَقْتُ
 مِنْ سَائِلِكَ وَاعْظِنَا وَشُكْرَكَ فِرْدَوْسَهُ وَتَابَ إِلَيْكَ
 فَقَبِّلْنَا شَقْلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ فَعَفِّرْهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ وَفَقِنَا وَسِدِّدْنَا وَاعْظِنَا وَأَقْبِلْ بَصَرَنَا يَا خَيْرَ مَنْ
 سَأَلَ وَبَارِكْ لَنَا اسْتَرْحِمْنَا يَا مَنْ لَا يَحْفَى عَلَيْهِ انْخَاصُ الْخَفَا
 وَلَا لِحَظُ الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا انْطَوَى
 عَلَيْهِ مَضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ لِأَكْلِ ذَلِكَ فَلَا حِصَاةَ عَلَيْكَ وَرُ
 حِمَّتِكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا
 يَسْبَحُ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ
 شَيْءٍ إِلَّا يَسْبَحُ بِحَمْدِكَ فَالْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْحَمْدِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْإِبَادِي الْجِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَّ
 الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ أَوْسَعُ عَلَى مَنْ يَذُوقُ الْحَزَلَ وَعَلَا
 فِي بَدَنِ وَدِينِي وَأَمِنْ خَوْفِي وَاعْتَقِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ
 لَا تَمُكِّنْ لِي وَلَا تَسُدَّ رَجَائِي وَلَا تَخْذُلْنِي وَادْرَأ عَنِّي شَرَّ
 فَسَقَةِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ بَيْنَ سُرُودَيْهِ خُودِ الصَّوَى سَمَانِ
 بَلَدِ كَرْدِ وَارْدِ هَامِي مَبَارَكِي ابِ مِيرْجِي مَا شَدَّ وَمَشَاكَ

تصل =

اللهم

وَصَدَّاي بِلْد كَهْت يَا سَمْعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَيَا
 اسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 أَلِ مُحَمَّدٍ الشَّادَةِ الْمِيَامِينَ وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ الْبَقِيَّةَ
 إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَنْصُرْنِي مَا مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا
 أَعْطَيْتَنِي اسْأَلْكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخُذْكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
سُدَّ وَبَارَكَ دُخْدُخُ وَدَوَانِرُ جَانِبِ شَعْرِ الْحَرَامِ سُدَّ دُخْدُخُ وَسِيدُ ابْنِ طَاوُسَ
رَضِيَ عَنْهُ سُبُحْدُ مَعْبُورٍ وَآيَتُ كَرْدِهَانْدُ ارْخَضَرْتُ أَمَامَ جَعْفَرِ صَادِقٍ
كَمْ دُرُودُ زَعَرُ فَرْجُونِ ذَوَالْ خَمْسِ سُبُحْدُ غَاثُ ظَهْرِ عَصْرِ دَاكِنِ بَيْتِ
بُرْجِلِ وَقُوفِ وَصَدَّ مَرْتَبَةِ اللَّهِ أَكْبَرُ وَصَدَّ مَرْتَبَةِ مُحَمَّدٍ وَ
صَدَّ مَرْتَبَةِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدَّ مَرْتَبَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَصَدَّ مَرْتَبَةِ
سُونَ قُلْ هُوَ اللَّهُ وَصَدَّ مَرْتَبَةِ سُونَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِجَوَانِ بَيْتِ
ابْنِ نَعَارِ الْجَوَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ
الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا كَأَعْبُدُ وَإِنَّا كَأَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْبِدُ
إِنْ أَتَيْتَنِي عَلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ أَتْلُجَ مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قَلْبٍ عَلَى وَ

قُضِرَ لِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا
 الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْهُوبُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَزِيْبُ
 وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا
 الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْخَاطِرُ
 وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا مَوْتَ وَأَنَا خَلْقُ الَّذِي مَوْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَرُّ الْحَكِيمُ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَإِلَيْكَ يَعُودُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالْشَّرِّ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْقَهْدُ الْقَمْدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُعِزُّ الْيَزِيدُ الْبَارِئُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْغَرُّ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى وَالْكَبِيرُ بَارِدُ دَاوُكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ

سَابِغِ السَّمَاءَ حَسَنَ الْمَلَاءِ جِزِيلَ الْعَطَاءِ مُسْقِطَ الْقَضَاءِ
 بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْوَحْدَةِ فَتَاحَ الْخَيْرَاتِ كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ
 مُزَكِّبَ الْبَرَكَاتِ وَالْأَلْيَابِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ
 مَخْرُجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مَبْدِلُ السِّنِّاتِ حَسَنَاتٍ وَ
 جَائِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتِ اللَّهُمَّ أَنْتَ دَنُوتٌ فِي عُلُوتِكَ
 وَعُلُوتٌ فِي دُنُوتِكَ فَدَنُوتٌ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَارْتَفَعَتْ
 فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ رَأَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى فَالْوَحْدَةِ
 وَالنُّورِ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ الْكِبَرِيَاءُ فِي الْأَسْفَلِ
 الْأُولَى اللَّهُمَّ أَنْتَ غَاوِرُ الدَّيْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ فِي الطُّلُوعِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهَ الْيَاسِ الْمَصِيرِ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ
 حُجَّتُكَ وَالْمَعْقِبُ حُجَّتُكَ وَأَنْتَ لَا حُجْبَ سَائِلُكَ أَنْتَ الَّذِي
 أَنْبَتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَأَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَبْرَأْتَ
 كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَقُولُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا يَمْنَعُ عَنْكَ شَيْءٌ
 أَنْتَ الَّذِي لَا يَجُزُّكَ هَارِبُكَ وَلَا يَرْتَفِعُ مُرْبِعُكَ وَلَا يَحْتَسِرُ
 قَبْلُكَ أَنْتَ عَلَوْتُ فَقَهَرْتِ وَمَلَكْتُ فَقَدَرْتِ وَطَلَعْتُ
 فَخَرَرْتُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتَ عَلَى خَائِئَةِ الْأَعْيُنِ وَمَا
 تَخْفَى الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ مَا تَحِلُّ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَضَعُ وَمَا تَعْنِفُ
 الْأَرْحَامَ وَمَا تَزِدُّ دَاوُدَ وَكُلَّ شَيْءٍ عِنْدَ عِمْدِكَ أَنْتَ الَّذِي

لَا دَائِعَ لِمَا وَضَعْتَ
 وَلَا دَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ
 أَنْتَ الَّذِي

لَا تَسْتَعِي مِنْ ذِكْرِكَ وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَنْفَكُ
 مَا فِي جَوَارِحِكَ عَمَّا فِي جَوْسَمَاتِكَ وَلَا يَنْفَكُ مَا فِي جَوْسَمَاتِكَ
 عَمَّا فِي جَوَارِحِكَ أَنْتَ الَّذِي تَعَزَّيْتُ فِي مَلِكِكَ وَلَمْ تَشْرِكْ أَحَدًا
 فِي جِزْمَتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَلِكُكَ وَمَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُكَ
 أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمَلَكُوتَ وَالْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْبَدْتَ
 الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ
 كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كُنْهُ وَصْفِكَ وَلَا مَنَهَى
 لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا
 يَسْتَطِيعُ الْمُرَائِلُونَ تَحْوِيلَكَ أَنْتَ شِفَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهَدًى
 وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ
 نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحُكَ مَا دُحٌّ وَلَا قَائِلُكَ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ كُلِّ
 شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ
 الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ
 يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا لَكَ السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وَمَا عِنْتَ الْأَرْضُ أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَحْطَيْتَ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَبْدَأُ
 فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تَسْتَلْ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يَسْتَلُونَ وَ
 أَنْتَ الْفَعَالُ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ الْغَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ الشَّيْخُ
 وَأَنْتَ الْيَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَلْجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ

وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
 مَر

وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ
 فِيهِنَّ لَكَ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ مَر

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَسَنِ مَا أَقْدَرُ عَلَيْهِ دَ
 اشْكُرَكَ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلِمْتَنِي مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 بِمَا مَدَدْتَ كُلَّهَا عَلَيَّ نِعْمَتِكَ كُلَّهَا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى يَهْتَمِيَ
 الْحَمْدُ لَكَ إِلَى مَا نَحْيَتْ رَبَّنَا وَرَضَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
 مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا دَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ وَلَكَ
 الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَلَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسْمِ اللَّهِ وَهُوَ خَيْرُ
 وَمَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ خَيْرُ
 لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِسْمِ اللَّهِ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَعَا مَرْتَبَةً يَا رَحْمَنُ دَعَا مَرْتَبَةً يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 دَعَا مَرْتَبَةً يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ دَعَا مَرْتَبَةً يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ دَعَا مَرْتَبَةً يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ دَعَا مَرْتَبَةً يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 دَعَا مَرْتَبَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ دَعَا مَرْتَبَةً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دَعَا مَرْتَبَةً بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَنَسْتَعِيزُ
 بِالْحَمْدِ وَفِي الْحَمْدِ عَزَّ وَجَلَّ قَدِيمُ الْحَمْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ عَزَّ
 عَلَى الْمَاءِ حِينَ لَا شَمْسٌ بَقِيَتْ وَلَا قَمَرٌ يَسِيرُ وَلَا نَجْمٌ يَجْرِي
 وَلَا رِيحٌ تَنْفُثُ وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا

صَنِينَ

وَلَكَ الْحَمْدُ

لَيْلٍ يُحْيِي وَلَا يَمُوتُ يَكُنْ وَلَا يَمُوتُ يَكُنْ وَلَا يَمُوتُ يَكُنْ وَلَا يَمُوتُ يَكُنْ
 مَرْسِيٍّ وَلَا سَحَابٍ مُنْتَفِيٍّ وَلَا نَارٍ مُنِيرَةٍ وَلَا جَنٍّ مُذْذِرٍ وَلَا
 مَلَكٍ كَرِيمٍ وَلَا شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَلَا ظِلٍّ مُمَدِّدٍ وَلَا شَيْءٍ مُعَدِّدٍ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَجَدَّ إِلَيْهِ مِنَ اسْتِجْدَادِهِ مِنْ أَهْلِ مُحَمَّدٍ لِيَهْدِيَ
 عَلَى مَا يَبْذُلُ مِنْ تَوَاقُلِهِ الَّذِي فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِينَ مَا شَاءَ
 مُحَمَّدٌ وَعَدَدَ وَصَفِ الْوَاصِفِينَ مَبْنِيَّةً جَلَالَهُ هُوَ أَهْلُ
 لِكُلِّ حَمْدٍ وَنَسْتَعِيزُ بِكُلِّ دَعْوَةٍ بِكُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدِ الَّذِي
 لَا يَدَّ إِلَهُ الْمَلِكِ الَّذِي لَا ذَا لَهُ الرَّبُّ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ
 نَاطِقٌ وَلَا مَخْفُوفٌ وَالرَّحْمَةُ الْخَمُودُ يَبْذُلُ تَوَالِهِ الْمَعْبُودُ لِهَيْبَةِ جَلَالِهِ
 الْمَذْكُورُ بِحَسَنِ الْأَثَرِ الشَّانِ يُسَبِّحُ تَوَالِيهِ الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ
 فِي عِلَامِ الْمَوَاضِي مِنْ عَوَائِدِ الْعَظِيمِ الشَّانِ الْكَرِيمِ فِي سُلْطَانِهِ
 الْعَلِيِّ فِي مَكَانِهِ الْحَسَنِ فِي أَسْمَائِهِ الْجَوَادِ فِي تَوَاقُلِهِ الْحَمْدُ
 بَارِئُ خَلْقِ الْخَلُوقِينَ بَعْلُهُ وَمُصَوِّرُ الْجَسَادِ الْعَبَادِ بَقْدَرِهِ
 وَمُخَالِفُ صُورِهِ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَفِي الْأَرْوَاحِ فِي خَلْقِهِ
 بَعْلُهُ وَمُعَلِّمُ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اسْمُهُ وَمَدِيرُ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بَعْظِيَّةً الَّذِي وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ خَلْقَ كَرْسِيِّهِ وَعَلَا
 بَعْظِيَّةً فَوْقَ الْأَعْلَى وَفَقَرُ الْمُلُوكِ بِحَبْرِ وَتِيرِ الْجَبَّارِ وَالْعَلِيِّ
 الْمَعْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ الْمُسْلِمِ بِقُوَّتِهِ الْمُتَعَالِي دُنُو الْمُسْتَدَانِ

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي رِزْقَانِهِ الَّذِي تَقْدُبُصُّ فِي خَلْقِهِ وَحَارِثِ الْأَرْضِ
بِشُعَاعِ نُورِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ الْقَوِي الشَّدِيدِ الْمُبْدِي
الْمُعِيدِ الْعَالِمِ لِمَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ
وَفِي كُلِّ أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ وَكَاشِفِ الْكُرْبَاتِ وَمُؤَيِّدِ
السُّؤْلَاتِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْفِي عَنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَحْجِبُ عَنْ دَعَا
وَلَا يَنْقُصُ مِنَ الْإِلَهِ الَّذِي يَمْزِي بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَيَا لِقَبُولِ
نَجَاةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْفِي عَنْ مِلَاقِ الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْفَةٍ مَشْفَى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ رُبْدٍ
فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ جِئْنَ مَسْنُونٍ وَجِئْنَ نَصْبُونٍ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَجِئْنَ تَطْهَرُونَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
أَمَاءَ اللَّيْلِ وَالْهَرَارِ وَالنَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُ وَالْأَصْبَاحِ
وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَاجِبٌ رُسْنَا وَكَامِرُضَى
حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ كَلَامًا سَجَّ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَاجِبُ اللَّهِ
أَنْ يَسْتَجَّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَلَامًا جَدًّا اللَّهُ شَيْءٌ وَكَاجِبُ اللَّهِ أَنْ يَجِدَّ وَلَا إِلَهَ

الامر

يَعْلَل

إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَاجِبُ اللَّهِ أَنْ يَجِدَّ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَاجِبُ اللَّهِ أَنْ يَكْبُرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بَيْنَ بَحْوَانِ ابْنِ عَادَى حَزَنُ الرَّاهِمِ إِنِ
اسْتَلَّتْ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ هَفْتُ مَرْتَبَ بِاسْمَائِكَ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمَةِ الْمَكُونَةِ يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ
الْكَبِيرِ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ الْعَزِيزِ الْمُسْتَعِزِّ وَالْأَكْبَرِ
بِاسْمَائِكَ الْقَامَةِ الْكَامِلَةِ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ
الَّتِي هِيَ رِضَاكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي لَا يَرُدُّهَا
دُونُكَ أَحَدٌ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاذْتُ أَوْ
فِي الْعَهْدِ يَا اللَّهُ أَنْ لَا يَحْجِبَ سُلُوكُكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِجَمَلَتِ
مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَحْجِبُ بِهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَ
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبْتَهُ وَكُلِّ اسْمٍ هَوَّلْتُ وَكُلِّ مَسْئَلَةٍ حَتَّى
يَنْتَهِيَ إِلَيَّ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى الَّذِي
اسْتَوَيْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَأَسْفَلْتَ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّكَ وَهُوَ
اسْمُكَ الْفَاضِلُ الْكَامِلُ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ اسْمَائِكَ يَا رَحْمَنُ
هَفْتُ مَرْتَبَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا لَا أَعْلَمُهُ مَا لَوْ عَلِمْتُهُ لَسَأَلْتُكَ بِهِ يَا اللَّهُ
وَبِكُلِّ اسْمٍ اسْتَبَارْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ أَنْ
تُقْبَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِيُّكَ وَامِينُكَ وَخَلِيلُكَ

وَرَحِمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ

وَصَفَوْنِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاصَّتِكَ مِنْ رِسْمِكَ وَجَنَّتِكَ وَجَنَّتِكَ وَ
جَنَّتِكَ وَصِفَتِكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ وَأَجَلِ وَأَزْكِي وَ
أَظْهَرِ وَأَعْظَمِ وَالْكَرَّمَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَائِكَةِ
الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اعْظِمْ
مُحَمَّدًا أَصْلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمَوْسِلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَ
الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اللَّهُمَّ ارْزُقْهُمْ مَقَامَهُ وَشَرَفَ بَلِيَّتِهِ وَعَظَمَ نَوْ
بِرْهَانِهِ وَسِقْ وَجْهَهُ وَأَعْلِ كَعْبَتَهُ وَأَفْلَحَ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ دَعْوَتَهُ
وَقَبِّلْ شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَغَ رِسَالَاتِكَ وَكَلاَمَ آيَاتِكَ وَأَمْرَ طَلْعِ
وَأَثَرِهَا وَهِيَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَأَتَمَّى عَنْهَا فِي سِرِّ وَعِلَانِيَةٍ وَجَاهِ
حَقِّ الْجَاهِدِ قَبْلَكَ وَعَبْدُكَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاهُ الْبَقِيَّةُ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يُعْظَمُ عَلَيْهِ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا
نَبِيَّتَهُ وَتَوَقَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي تَعْبِهِ وَأَخْبَرْنَا فِي زُفَرِهِ وَ
وَأَجْعَلْنَا مَنْ يَتَّبِعُهُ وَلَا يَتَجَنَّبُ عَنْ رُؤْيِيهِ وَلَا يَحْرَمُنَا مِنْ رَأْفَتِهِ
حَتَّى نُسَكِّنَا عِرْقَهُ وَنُخَلِّدَنَا فِي جَوَارِحِ رَحْمَتِهِ إِلَى أَحَبِّهِ نَاجِيَةً
لِذَلِكَ وَلَا يَفِرُّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ طَرْفَةُ عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ

تَسْتَعِينَهُ

مَرْثِيَةً

أَمَّتَهُ وَأَجْعَلُهُمْ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ
نُظَيْيرَ اللَّهُمَّ اقْنَحْ لَهُمْ قَهْمًا بَاسِيًّا وَانْقُصْهُمْ نَضْرًا عَرِيًّا وَأَجْعَلْ
لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَاصِرًا اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَأَجْعَلْ
النَّوَارِثِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْهُمْ فِي عَدْوِهِمْ مَا يَأْمَلُونَ وَارْعُدْهُمْ مِنْهُمْ
مَا يَحْذَرُونَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَمَا بَيْنَهُ اللَّهُمَّ عَجِّلِ رَوْحَ
وَالْفَرَجِ لِآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْمَعْ عَلَى هُدًى سِرِّهِمْ وَفَعْلِ قُلُوبِهِمْ
عَلَى قُلُوبِ خِيَارِهِمْ وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَسِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدِي
وَمَا وَلَدَا وَأَعْقِبَهُمَا مِنَ النَّارِ وَأَرْحِمَهُمَا وَأَرْحِمَهُمَا عَنِّي وَ
اغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ وَلَدٍ وَلِدَى دَخَلَنِ فِي الْإِسْلَامِ وَلَا هَلِي وَوَلَدِي
وَجَمِيعَ قُرْبَائِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي وَجَمِيعَ
وَدُنِّي وَخَوَائِي مِنْكَ مِنْ أَهْلِ دِلَائِكَ وَجَنَّتِكَ فَتَنَةٍ
لَا يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُوَ
وَأَشْكُوَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْدَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُنْيَتِي وَإِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي
مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَجْزِ الْوَالِدَ خَيْرَ مَا جَرَيْتَ وَالِدَاعْنَ وَالِدِينَ
أَجْعَلْ ثَوَابَهُمَا عَنِّي جَنَابِ النَّعِيمِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِأَخَوَاتِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

اِنَّكَ رَوْفٌ رَّحِيمٌ وَاعْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَيُّهَا
مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ اصْلِحْ ذَاتِ بَيْنِهِمْ عَلَى الْهُدَى اَمْرُهُمْ
وَاجْعَلْنِي وَاِيَّاهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَحُبِّكَ اَللّٰهُمَّ وَالْمُسْرَ
شَعْمُهُمْ وَاحْقِنْ دِمَائَهُمْ وَوَلِّ اَمْرَهُمْ خَيْرًا لَهُمْ اَهْلُ
الرَّافَةِ وَالْمَعْدِلِ لِعِلْمِهِمْ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ بَدِّعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ
ذِ الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ
وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمَذْهَبِ وَالْقَبِيَّةِ
وَالزَّهْبَةِ وَالْجُودِ وَالْعُلُوِّ وَالْحِجَّةِ وَالْهُدَى وَالطَّاعَةِ وَالْعِلْمِ
وَالْاَمْرِ وَالْمَخْلُوقِ وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اسْأَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ الضَّارِّ عَيْنِ الْمُتَضَرِّ عَيْنِ الْمُسْتَكَ
الْمُسْتَكِينِ الرَّاعِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَحْدُرُونَ سِوَاكَ
يَا مَنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاكَ وَيَكْشِفُ الضَّرَّ وَيُعِيبُ الْقَدْرَ
وَيُعْطِي السَّائِلَ اسْأَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لَضَعْفِهِ
مَقْوِيًّا وَلَا لِدَيْبِهِ غَاثًا وَلَا لِفَقْرِهِ سَادًّا اعْمِرْكَ اسْأَلُكَ
سُؤَالَ مَنْ اَشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ
دُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ
يَا رَبِّ مُسْتَلِمَةً كُلِّ سَائِلٍ وَدُعَاءَ كُلِّ رَاغِبٍ شَدِيدٍ اِذَا دُعِيَ

اجبت ربي السائلين عليك ورجي صفوتك من عبادك
وتمتني العز من عزيتك وتمتني الرحمة من كتابك ان لا
تسد ربي محطتي ولا تجعل مضيتي في ديني واذكرني في
برضاك ولا تبسني خيرا ايسره برحمتك واقبل علي بوجهك
الكريم وامن علي بكر امتك يا كريم العفو واستجب عاني
وارحم نصرتي فاني بائس فقير خائف متسليم من عذابك لا
اقتي بعلي ولكي اتي برحمتك يا رب يا رب يا رب اَللّٰهُمَّ كُنْ
بِحَقِيْقَةٍ وَلَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وامن علي بعاقبتك
واعتق رقبتي من النار فاني لا استعيت بغيرك واسئلك
فاجرني من كل هول ومشفة وخوف وامن خوفي في شبح
جني وقوصعفي وسد فاقتي واصلي لي جميع اموري يا رب
اعوذ بك من هول المطلع ومن شدة الموقف يوم الدين
فانك نجيم ولا يجاز عليك يا رب يا رب يا رب اَللّٰهُمَّ لا تغرب
عني حين ادعوك ولا تصرف عني وجهك حين اسألك
فلا رب لي سواك واعطني مسئلتی وامن خوفي يوم القاء
اللهم اني اعوذ بك فاعذني فاني ضعيف خائف متسليم
بائس فقير يا رب يا رب يا رب اَللّٰهُمَّ اكشف ضروما استعد
منه واليسني رحمتك وحيلتي غايتك وامن برحمتك

فَإِنَّكَ تُحِبُّ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْعَبْرِ
 وَمِنْ خُلُونَةٍ وَمِنْ ظُلْمَةٍ وَضَيْقَةٍ وَعَذَابٍ وَمِنْ هَوْلٍ مَا اتَّخَوْفُ
 بِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
 وَأَنْ تُسَبِّحَ لِي دُعَائِي وَتُعْطِيَ سُؤلي وَأَكْفِيَ أَمْرَ آخِرَتِي
 وَدُنْيَايَ وَأَرْحَمَ فَاتِي وَأَغْفِرَ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ
 وَأَتَيْتَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَبِلْ بِرَحْمَتِكَ عَذَابِي
 النَّارِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي سِلَّةَ قُرَابَتِي وَجَمًّا مَقْبُولًا وَعَمَلًا صَالِحًا
 مَبْرُورًا تَرْضَاهُ مِنْ عَمَلٍ يَصْلُحُ لِي أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ
 تَجْعَلَ لِي عَقْبًا صَالِحًا يُلْقِي مِنْ دُعَائِهِمْ رِضْوَانًا وَمَغْفِرَةً وَ
 زِيَادَةً فِي كَرَامَتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَكَلَّا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْكَ
 أَوْزَيْتُهُ أَوْ جُودُهُ أَوْ قُوَّةُ أَوْ فَرَجٌ أَوْ مَرْجٌ أَوْ بَطْرٌ أَوْ خِرٌ أَوْ حِيلٌ
 أَوْ حِيْنٌ أَوْ خِفَةٌ أَوْ رِيَاءٌ أَوْ سَمْعَةٌ أَوْ شِفَاقٌ أَوْ نِفَاقٌ أَوْ كِبْرٌ
 أَوْ فَسُوقٌ أَوْ عَصِيَانٌ أَوْ عَظَمَةٌ أَوْ شَيْءٌ تَمَالَا حُبَّ عَلَيْهِ
 أَوْ لِيَا نَتِكَ فَاسْتَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ يَحْوَا ذَلِكَ مِنْ
 قَلْبِي وَأَنْ شِدَّ لِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَ
 وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَرَهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً

فَمَا عِنْدَكَ وَثِقَةٌ بِكَ وَطَاقَةٌ إِلَيْكَ وَتَوَكَّلْ إِلَيْكَ تَصُوحًا
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكْ شَيْئًا
 مَذْكُورًا فَأَعِنِّي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ وَتَكَلِّاتِ
 الزَّمَانِ وَكَوْبَاتِ الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ الْكَلْبَالِ وَالْأَيَّامِ وَارْزُقْنِي
 شَرًّا مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ
 وَرِزْقِي بِقَضَائِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي
 شُكْرًا وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ اطْلُعْ الْيَوْمَ عَلَى إِطْلَاعَةِ تَدَخُّلِي فِيهَا الْجَنَّةِ اللَّهُمَّ
 اسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ مِنِّي وَاجْعَلْ دُعَاءَ جَامِعِي يَوَاقِفَ بَعْضِهِ
 بَعْضًا فَإِنْ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ
 فَإِنَّكَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ اللَّهِ وَكَتَبْتَ لِي فِي عِلْمِي فِي كِتَابِي
 بِحَقِّي وَلَا يَبْدُلُ بَأْسَ نَقُولٍ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَاسْتَجِبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَوَقَفْتَهُ وَاصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِهِ
 وَكَرَّمْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ وَعَصَمْتَهُ وَهَدَيْتَهُ وَزَكَّيْتَهُ وَاصْلَحْتَهُ
 وَاسْتَصْلَحْتَهُ وَغَفَرْتَ لَهُ وَغَفَوْتَ عَنْهُ آمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ فِي
 خَلَاصِي وَخَلَاصِ وَالِدَتِي وَمَا وَلَدَا وَاهْلِي وَوَلَدِي وَ
 جَمِيعِ ذُرِّيَّتِي وَإِي وَآخِرَانِي مِنْكَ وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنْ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَسْئَلُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ الْبَقَى
 الْأَمْرِي الَّذِي يُوَفِّي بِلِقَاءِ اللَّهِ وَكُلَّامِهِ وَابْتَغُوا لَكُمْ هَتَدُونَ وَمَا
 أَمْرُ الْأَلْبَعْدِ وَالْهَاهُنَا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزَّ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
 عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّى
 إِذَا دُكِرَ الْمَرْقُومُ قَالَ أَمْسَتْ أَمْرُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي أَمْسَتْ بِهِ
 بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَفَلِ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ
 هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ إِنْ أَنْزَلْتُ
 أَنْزَلَ إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُوا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 فَاسْمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا أَلْهَمُّ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
 كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا وَحْيِي
 إِلَيْهِ أَنْزَلَ إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي وَذَا النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاطًا
 فُطِنَ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

بسم

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ
 الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نَجِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَمِيدُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ذَكِّرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تَوْفَقُونَ
 إِنَّمَا كُنَّا نَذِيرُ لَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا نَصْرُوفُونَ غَايِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ
 التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ فِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْيَسْرِ
 الْمَصِيرِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا نَصْرُوفُونَ
 تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ الْبَائِثِكُمْ الْأَوَّلِينَ فَاعْلَمُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا
 لِذُنُوبِكُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ
 لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّقًا
 مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمُّ الْعَزِيزُ الْمُجْتَبَى الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ

عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ الْجَنَّةَ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْحَسَنُ سَمِعَ لَمْ يَأْتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَبِّ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخَذَ وَكِيلًا بَيْنَ يَدَيْهِ مَرْثِي بَكَو
 وَأَتَى لِكِتَابِ عَزِيزٍ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
 تَنْزِيلٌ مِنْ حِكْمٍ حَمِيدٍ لَيْسَ بَكَو أَمْنَا يَا اللَّهُ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا
 وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
 وَمَا أَوْفَى مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أَوْفَى الْبَنِيَّاتِ مِنْ رَبِّهِمْ لَا يَخْفَى
 بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَمْ نُسَلِّمْ لَوْ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ لِمَا لَقَدْ فَلْنَا إِذَا سَطَطَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ
 مِنَّا بِالْحَقِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ لَيْسَ بَكَو السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَيْرَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَأَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَأَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ وَبَا
 عَلَيْهِ وَوَحْيَ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةَ مِنْ بَعْدِهِ فِي أَمْرِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 غَضِبَتْكَ حَقَّقَتْ وَقَعْدَتْ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ شِعْبِهِمْ
 إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبُتُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَبَ

أَنْتَ مَوْ

العالمين

الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَبَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا فَاطِمَةَ الْبُتُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّةَ السَّيِّطِينَ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ غَضِبَتْكَ حَقَّقَتْ وَمَنْعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ جَلَالًا
 أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِعْبِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الرَّزْزَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ فِي
 أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِعْبِهِمْ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَحَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 اسْتَحْلَتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاخَتْ حَرَمَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُحْصِينَ لَمْ يَأْتِكُمْ
 مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَا بَرِيٌّ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى
 بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى
 الرِّضَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَبِي جَعْفَرٍ
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ
 مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ

يَا نَبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ
 الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ

الْمُهْدِينَ بِهِ

مَوْلَايَ مَوْ

عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ الْمُجْتَبَى الْحَسَنَ صَاحِبَ الزَّمَانِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى غَيْرِكَ الطَّاهِرَةَ الطَّيِّبَةَ يَا مَوْلَايَ كُنْ
 شَفَعًا لِي عِنْدَ اللَّهِ فِي حِسْطِ وَزَرِي وَخَطَايَايَ آمَنْتُ يَا اللَّهُ
 وَبِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَأَوَّلَى الْأَحْكَامِ يَا أَوَّلَى الْأَوَّلَى وَبَرَّتُ
 مِنَ الْغَيْبِ وَالطَّاعُونَ وَالْآيَاتِ وَالْعَرَى يَا مَوْلَايَ أَنَا سَلِمٌ
 لِمَنْ سَأَلَكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ خَارَبَكَ وَعَدٌّ لِمَنْ عَادَكَ وَوَيْ
 لِمَنْ وَالَاكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَايِبِيكُمْ وَ
 لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ
 وَالْيَكْرُ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكُنِّي بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
 مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْأَئِمَّةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا وَالْعَائِيَةَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ
 وَالْأَرْبَعَةَ الْأَمْلَاقَ خَزَنَةَ عِلْمِكَ إِنِّي بَرِيٌّ مِنْ أَهْلِ أَيْمَانِهِمْ
 فَعَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الصَّالِحِينَ الصَّلَوَاتُ وَالسَّلَامُ
 اللَّهُمَّ أَفْرِغْ عَيْنِي بِصَلَوَاتِهِ وَصَلَوَاتِهِ أَهْلَ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا هَذَا
 إِلَيَّ مِنَ الْحَقِّ وَالْمَعْرِفَةِ بِهِمْ مُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَعَرَفْتِي وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَحَدُ إِلَّا
 مَا أَعْطَيْتَ وَلَا أُوقِي إِلَّا مَا وَقَيْتَ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْ مِنِّي مِنْ مَنَازِلِ
 أَوْلِيَائِكَ وَلَا تَزَعْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْتَنِي لَكَ
 رَحْمَتِكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَبْتَنِي لِي مِنْ أَمْرِي رَشْدًا اللَّهُمَّ

في الصلاة
 على الحسن
 الطهري

نفسك وعرفتني رسولك
 وعرفتني على نبيك عرفتني

وَعَلَيْكَ يَا لُحْيَ النَّزِيلِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْمَهَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَلِّصْنِي
 مِنَ الشَّيْطَانِ وَخَزِيرِهِ وَمِنَ الشَّاطِطِ وَجَنِّدْ وَمِنْ الْحَبِيبِ
 وَأَنْصُرْ بَنِي مُحَمَّدٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَقْصُودِ وَمِنْ شَيْءٍ وَشَيْءٍ وَمِنْ
 أَسْمَائِكَ الْحَسَنِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ
 يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ وَيَا دُرَّجَ مَنْ لَا
 دُرَّجَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهُ مَوْفِقًا مَحْمُودًا وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاشْرِكْنَا
 فِي صَلَاحِ دَعَاكَ مِنْ دَعَاكَ مَبْنِي وَعَرَفَاتٍ وَمِنْ دَلْفَةٍ وَعِنْدَ قَبْرِ
 بَيْتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْرَمِ وَالْمَقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 حَيْثُ رَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ شِدَّةِ الزَّانِبِينَ فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَافِ
 فِي الْأَعْيَانِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً مُضِلِّينَ وَلَا
 مَذْهَبَةً شَاكِنَ مُرْتَابِينَ وَلَا مَعَارِضِينَ وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
 مَحْرُومِينَ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَتِنَا
 هَذِهِ الْمُبَارَكَةِ فَبَلِّغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا كَثِيرَةً
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ

يَا مُؤَلَاهُ اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ
 وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ
 أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ نَافِعَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ عَيْقٍ مِنَ النَّارِ أَوْ زَوْقٍ مِنْ
 حُلَالِ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ يَضُوحُ فَأَجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ أَوْفَرَ الْقَيْبِ
 وَأَجْزَلَ الْحِظِّ اللَّهُمَّ وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا
 الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرِّ أَوْ سَرَفٍ
 أَوْ عَرَفٍ أَوْ هَدِيمٍ أَوْ رَدِيمٍ أَوْ خَسَفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ رَجْفٍ أَوْ مَجْجٍ
 أَوْ صَعِيرٍ أَوْ زُلْزَلَةٍ أَوْ فَيْسَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جُودٍ أَوْ
 جَذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ أَكْلِ سَبْعٍ أَوْ مَيْتَةٍ سَوِيٍّ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ
 الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَأَصْرِفْ عَنْكَ كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ
 وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ
 وَغَرْبِهَا عَرْجَارَكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحَدِّكَ لَا يُؤْخِرُ
 لَكَ فَالِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبِّهِ
 كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَ الشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ
 وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهَا
 أَحْيَى وَعَلَيْهَا أَمْوَتْ وَعَلَيْهَا أُبْعِثُ حَيًّا أَنْشَاءُ اللَّهُ بَعْدَ الْمَوْتِ

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَبِعَلِيِّ وَلِيًّا وَ
 بِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِأَهْلِ بَيْتِي أَيْمًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا
 وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيُخَيَّرَ مَوْحِيًّا وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ
 فَاسْمًا وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِخْوَانًا لَا أَشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا
 اتَّخَذَ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا ادَّعَى مَعَهُ الْهَؤُلَاءِ أَحَدًا أَحَدًا
 يَتَّخِذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَظِيمِ مِنَ الْأَلَاءِ
 وَالْقَدِيمِ مِنْ تَعَالِكَ وَالْخَيْرِ مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتْ
 الْحُجُبُ مِنْ لَهَائِكَ وَمَعَايِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَتْنِ الرَّحْمَةِ
 مِنْ كُنَائِكَ وَبِكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحِمَ هَذِهِ النَّفْسَ الْحَزِينَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ
 الْهَالُوعَ الَّذِي لَا يَطُوقُ حَرَمَ سَمِيكَ فَكَيْفَ حَرَمَ نَارِكَ إِنْ
 تَعَايَنِي لَا يَرِيدُ مُلْكِكَ شَيْئًا وَإِنْ نَعَفُ عَنِّي لَا يَنْقُصُ
 مِنْ مُلْكِكَ شَيْئًا كَأَنْتَ يَا رَبِّ بِحُلُقِكَ أَرْحَمُ وَبِعَالِيكَ أَعْلَمُ
 وَبِسُلْطَانِكَ أَرْوَفُ وَبِمُلْكِكَ أَقْدَرُ وَبِعِفْوِكَ أَكْرَمُ وَعَلَى
 عِبَادِكَ أَنْتَ لَا يَرِيدُ مِنْ مُلْكِكَ طَاعَةَ الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ
 مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْوَذِيْعِيَّ نِكَ وَأَسْتَظِلُّ بِفَيْئِكَ وَ
 أَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَعِيْثُ بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ

وَلَا آتِيَنَّ إِلَّا بِكَ وَلَا الْجَا إِلَّا إِلَيْكَ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَافِيَ
 الْبَلَاءِ يَا آخِرَ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا اللَّهُمَّ إِنَّ ظِلِّي مُسْتَجِيرٌ
 بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرٌ بِعَظَمَتِكَ وَفَقْرِي مُسْتَجِيرٌ بِغِنَاكَ وَوَجْهِي
 الْبَالِي الْغَايَ مُسْتَجِيرٌ بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَفْنَى وَلَا
 يَزُولُ يَا مَنْ لَا يَسْغُلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ وَلَا يَجْعَلُ مُصِيبَتِي فِي
 دِينِي وَلَا يَجْعَلُ الدُّنْيَا أَكْبَرُ هِمَّتِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنَ الْإِبْرَحْمَا
 وَعَدِّ حِلْمِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَأَجْزِئَتِي عَلَى إِسَاءَتِي وَأَقْبُوئِكَ
 عَلَيَّ ضَعْفِي وَغِيَاكَ عَلَيَّ فَقْرِي وَأَعِزَّنَا مِنَ الْأَذَى وَالْقَذَى
 وَالضَّرِّ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَتَاءِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ النَّظَرِ فِي الْمَالِ
 وَالْدِينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَابَنَةِ الْمَوْتِ اللَّهُمَّ يَا رَافِعَ
 شُكْرِي غَيْبَتِي نَبِيًّا وَقَوْلِي تَأْخِيرِي وَكَفَرِي عَذَابِي وَمَنْعِي الزَّمَانِ
 عَلَيَّ وَأَوْفَعِ الْفِتَنِ وَتَطَاهَّرِ الْخُلُقِ عَلَيَّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرِجْ ذَلِكَ يَفْرَجْ مِنْكَ بِعَجَلِهِ وَبُخْرَةِ وَجْهِ
 تَطَهَّرَهُ اللَّهُمَّ وَأَنْعِثْ بَقَائِي إِلَى مُحَمَّدٍ النَّصْرِ لِدِينِكَ وَأَهْلِهِ
 جَمْعَتِكَ وَالْقِيَامِ بِأَمْرِكَ وَتَطَهَّرِ أَرْصَنَكَ مِنْ أَرْجَاسِهَا
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُوَلِّيَ
 لَكَ عَدُوًّا أَوْ أُوَاعِدِي لَكَ وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَ لَكَ رِضًا أَوْ أَرْضَى
 لَكَ سَخَطًا أَوْ أَتَوَلَّى بِحَقِّ هَذَا بَاطِلًا أَوْ أَتَوَلَّى بِالْبَاطِلِ هَذَا

۱۲۴
 حَقِّ أَوْ أَتَوَلَّى لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَهْوَلًا أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 بِسَبِيلِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَسَابِقًا
 مَذْكُورًا كَمَا عَمِلَ اسْتِقْبَاحَ رَايِزِ دِينَ دُرُزِ بَعْلٍ ^{مُسْتَجِيرٌ}
فصل ششم در بیان اعمال ضروری شب عید قربان و
 روزش و آیات تشریح است اعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
 بدانکه شب عید اضحی از جمله چهار شبی که احیاء آنهاست
 مؤکد است و منقولست که در این شب درهای آسمان بسته
 نمیشود و برای آنکه صداهای غمناکیان بالا رود و صدای
 ایشان در آسمان پیچید است مانند صدای مکرر غسل در میان
 کدو و حق تعالی جایز اندام میکند که منم پروردگار شما و شما
 بندگان من و حق مرا اذکرید و بمن لازم است که دعا
 شما را مستجاب کنم و انم پس هر که مستحق امری است همه کاهان
 او را می‌مزد و هر که سزاوار نیست کاهش را نمی‌کند پس هر که
 با ایشان در عبادت و دعا شریک شود در ثواب با ایشان شریک
 خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین ^ع و اینست
 سنت است و منقولست که هر که آنحضرت را درین روز زیارت کند
 کاهان گذشته و آینده اش را بیامزد **امسا** اعمال

روز عید پس غسل در آن سنت است و بجان فقیر واجب است
و بعضی واجب دانسته اند و بهتر است که پیش از نماز غسل کند
و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام م سلت مؤکد
و بجان فقیر واجب است بشرایط مقررده و نمازش بهمان کیفیت
که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید
مذکور شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد
شده است و این رساله کجایین ذکر آنها ندارد و بهتر است
دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست
اَللّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ و اگر دعای چهل و هشتم ذکر او
بَارِئٌ رَحِمَ مَنْ لَا يَرْحَمُ الْعِبَادُ است نیز بخواند بهتر است
زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه است استحباب خواندن
اند عاقل و آرد شده است و دعای ندر به بهترین دعاها
و دین روز و سایر اعیان سنت است خواندن چنانچه افشاء
بعد ازین در ضمن زیارات مذکور خواهد شد و در این عید
سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود
از جمله احکام این عید قربانیست و آن سنت مؤکد است
و بعضی از علماء واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته
باشد و آن حضرت ص ۴۴ منقولست که اضحی واجب است

بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال
خود اگر خواهی ممکن و از آن سله زوجه حضرت منقولست
که با حضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت
اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که قرض
کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر است که در روز عید بکند
و در روز یازدهم و در آن روز هم نیز میتوان گشت و اگر در
منی باشد روز بیزد هم نیز میتواند گشت و بهتر است که در
در همدی الحجه خریدن باشد و مکروهست قربانی کردن حیوان
که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا شتر یا گاو یا کوسه
بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیشود و اگر شتر
باشد میباید پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو
یا شتر یا کوسه میباید یک سال تمام باشد و در سال دوم و
سوم باشد و اگر در سال تمام داشته باشد بهتر است و میباید نفق
اعضایش نبوده باشد و اگر کوسه باشد شش ماهه کافیت
و اگر هفت یا هشت ماهه باشد بهتر است و باید کوه و یکیم
باشد و بسیار لک باشد که راه رفتن بر او دشوار باشد و
کوشش برین نباشد و اگر شتر باشد و جدا نشد باشد
باکی نیست و اگر شتر نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخص

در هر روز

یا بز باشد

یا هر دو چشم نبوده

نشکسته باشد و اگر پوستش نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر
 است که بیمار و حیوان و بسیار پیر نباشد و سنت است که فرجه
 باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیر بر کرده است نباشد و باید
 خضی نباشد یعنی خضیه اش را نبیند نباشد و مکره است اگر
 خضیه اش را مالید نباشد و اگر غیر خضی هم نرسد خضیرا
 قرانی میتوان کرد و سنت است که اگر قرانی شتر یا گاو باشد
 و اگر گوسفند یا بز باشد نباشد و سنت است که خود نکند
 و اگر نتواند دست بر روی ست قصاب بگذارد و مددی
 و طریقی کشتن است که اگر شتر باشد خر کند یعنی حوله کار
 یا این در گودال پایین کردنش فرود برد و اگر بعضی این بیج
 کند حرام میشود و واجبست که رو بقبله بدارد و نام خدا
 ببرد و سنت است که اگر از اینستاده بدارد رو بقبله و هر دو
 از پیران از این پیرانی یا شتر بر یکدیگر بیچد و آنکه خر میکند
 در جانب راست شتر بایستد و حرم بر را در بخشش فرود برد و اگر
 گاو یا گوسفند یا بز باشد باید که چهار رک را از کردنش ببرد
 یعنی حلقوم و دورک بزرگ که در دو جانب حلقوم است
 و رک که در پشت حلقوم است که اب و علف از آن رک در جو
 این می رود و اگر اینها را خر کند حرام میشود و سنت است

باشد

مانند

که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که چون قربانی را بخری ترا روی بقبله کن
 و در وقت بخرانج بگو و حجت و حجهی للذی فطر السموات و
 الارض حنیفا مسلما و ما انا من المشرکین ان صلواتی و کنک
 و حیای و مما فی الله رب العالمین لا شریک له و یدلک الامر
 و انا من السلیین اللهم منك و لک لبسم الله و الله اکبر
 پس بخرانج بکند و بگوید اللهم تقبل منی و فرمود که اگر
 سرش را جدا مکن و چون پوست بکند سنت است که یک حصه را
 خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر است که خود بان افطار
 کند و یک حصه را برای هسایه کان هدیه بفرستد و اگر
 پریشان باشد بهتر است و یک حصه را بفقرا و سوال کنند
 بدهد و اگر اکثر از صدق کند شاید بهتر باشد و سنتست
 که پوست و کله و جمیع اجزای حلال از اصدق کند و تصرف
 نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان نباشد
 و بصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد است
 که پوستش را میتواند باعنت کند و بر روی نماز کند
 و بشیند و اگر گوسفند یا بز نباشد سنت است که قیمت
 و بطنش را بصدق کند اگر یک حیوان برای خود و عیال بکند

دلتی

نیم ص

کافیت و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بخت
 و اگر بعد عیال بکشد بیشتر خواهد بود و بلیش و اگر برای پدر
 مادر و اولاد کرده باشد قربانی کردن خوبست و اگر از برای
 حضرت رسول و ائمه هدی صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهر
 خوبست و منقولست که حضرت رسول در کوفه سفند قربانی کردند
 و در اول فرمودند که خداوند این از من و از هر که قربانی نکند
 از اهل بیت من و در دوم فرمودند خداوند این از من و از
 هر که قربانی نکند است از امت من و حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه هر سال اول یک کوفه سفند قربانی میکرد
 و میفرمود خداوند این از پیغمبر است پس کوفه سفند میکرد
 از برای خود قربانی میکرد و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک
 قربانی جدا بکنند جایز است که با یکدیگر شریک شوند تا آنکه
 نفر یک هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را
 یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند
 شمرده و در احادیث چند معتبر منقولست که
 مراد تکیه بر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در مدینه
 باشد عقیب پانزده نهار بگوید که اولش ظهر روز عید
 و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقیب غایت

و خولیان

که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور
 استحبابست و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد از
 نماز یکم شب است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز
 نافله نیز اگر بگوید خوبست و طریقی که بر موافق حدیث صحیح
 ایست الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله اکبر
 و لله الحمد الله اکبر علی ما هدینا الله اکبر علی ما نزلنا
 من هیمة الانعام و الحمد لله علی ما ابلانا **فصل چهارم**
 در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید
 غدیر هجدهم ایضا هست و عظیم ترین اعیاد است و احادیث
 از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاد
 از حد و احصا است و درین مقام بچند حدیث اکتفا
 بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که چون روز
 قیامت شود چهار روز تا نبرد عرش الهی برند بازین
 مقام مانند عرسی که او را بجا نهد اما در روز عید
 اخیری و روز عید غدیر و روز عید فطر و **فصل پنجم**
 در روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه باشد در دنیا
 ستادگان و انور نیست که حق تعالی آنرا بهم حلیل را
 انوارش بجات داد و این روز را درین داشت برای شکو

حق تعالی و این روز بیت که خدا در آن روز کامل گردانیده دین را
 بانکه حضرت رسول حضرت امیر المؤمنین و انصب کرد بخلاف
 و فضیلت او را و وصی بودن او را طاهر کرد ایند بر مردم
 پس روزه داشت این روز را و این روز کامل شدن و بیت
 و روز بیت که یعنی شیطان بر خاک مالیدن شده است و روز بیت
 که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول
 میشود و این روز بیت که حق تعالی اعمالهای مخالفان و سنیان
 باطل میکرداند مانند ذوقهای که در میان هوا پراکنده میشود
 و این روز بیت که خدای عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصیحت کند
 کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کوبی
 میرود و ملئکه از جمیع اسمائهم نزد او جمع میشوند و ثنا میکنند
 محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان المؤمنین و
 ائمه طاهرين عليهم السلام و دوستان ایشان از فرزندان آل
 و این روز بیت که امر میکند حق تعالی ملائکه بوسیدگان اعمال را
 که قلم بردارند از محبتان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز
 از روز غدیر و بنویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت محمد
 و علی و ائمه صلوات الله عليهم و این روز بیت که خدا مخصوص
 و آل محمد و شیعیان ایشان گردانید و این روز بیت که خدا را

میکرداند مال کسیرا که عبادت خدا کند درین روز و توسعه
 دهد روز را بر عیال خود و برادران مومن خود و او را آزاد
 میکند و اندازد از آتش جهنم و این روز بیت که خدا سعی شیعیان را بشکرت
 میکند یعنی حرم میدهد و گناه ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را
 قبول میکند و این روز بیت که خدا عملهای شیعیان را از ایل میکرد
 و گناهان ایشان را که میکند و روز بخشش است و روز عطیة است
 و روز بهین کردن عمل است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است
 و روز بیت که دعاها در آن روز مستجاب میگردد و روز
 موقف بزرگ است و روز پوشیدن جامه های نیکوست و روز
 بخشیدن گناهان شیعیان امیر المؤمنین است و روز بیت که
 بسپار و صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خشنودی است
 و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب
 زیادتی ثواب است و روز استراحت مؤمنان است و روز سوداگری
 ایشان است و روز دوستی کردن شیعیان است بایکدیگر و روز
 رسیدن بر حمت خدا است و روز ترک کباب و گناه است و روز
 عبادت است و روز افطار فرمودن روزه داران است پس هر
 روزی از روزهای دین روز افطار فرماید چنانست که ده فقامه
 اطعام کرده باشند و هر فقامه صد هزار کی است و روز یحیی

عرض ولایت ما را بر آنها کرد هر چه قبول کرد پذیرفتند و هر چه
قبول نکرد نشور و تلخ شد پس عرض ولایت ما را بر مرغان کرد و
مرغ که قبول کرد سخن کو و خوش از کردید و هر یک که قبول نکرد
لال و بداواز کردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت
امیر المؤمنین در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول
کردن سجده آدم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند
در روز غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن
سجده آدم و در روز غدیر بر این آیه نازل شد الْيَوْمَ اكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
یعنی امر من کامل گردانیدم از برای شما دین شما را و تمام
گردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای
دین شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبر را
مگر آنکه وحی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است
کلیبی پسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق
پرسیدند که آیا مسلمانی تا از اعیان هست غیر جمعه و اعیان
و فطر فرمود بلی عید می است که از هر جماعتش بیشتر است
راوی گفت کدام عید است فرمود که از روزیت که نصب کرد
رسول خدا امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر که

من مولا و اقای و یم علی مولا و اقا و پستی و ای و ست و انروز ^{بجمله}
ذ الحجة است راوی گفت چه کار از روز باید کرد فرمود که باید
روز بذارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید
برایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا امیر
المؤمنین را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را
وصیت میکرد که این روز عید گردانند و روایت دیگر فرمود
که در روز غدیر کفایت شصت ساله گاه است و بر و این یک
منقول است که مفضل از حضرت صادق پرسید که امر می کنی مرا
که روز غدیر را روز بدارم فرمود ای و الله ای و الله ای و الله
بدرستی که در این روز خدا تو بر حضرت آدم را قبول کرد و بشکران
این روز را روز داشت و در این روز خدا حضرت ابراهیم را
از آتش نجات داد و بشکران این روز را روز داشت و در این روز
حضرت موسی هرون را وصی خود گردانید و این روز را بشکران
روز داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود
ستمعوز الضیفار را هر که گردانید و این روز را بشکران روز داشت
و در این روز حضرت رسول امیر المؤمنین صلوات
علیه را خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت و وصایت
او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را بشکران این نعمت را روز

داشت و این روز و روز داشتن است و روز عبادت و روز
 طعام دادنت و روز نیکی کردنت با برادران مومن و روز
 که خدا از مومنان خوشنود میگرد و بینی شیطان بر خاک افتد
 میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست که گفت روزی
 در خدمت حضرت امام رضا بودم و جماعت بسیار حاضر
 بودند پس فضیلت روز غدیر مدکور شد و بعضی از حاضران
 ایستادند و حضرت فرمود که بدرم از پدرانش روایت کرد که
 روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین و بدرستی که خدا را
 در فردوس علی قصری هست که یکشتان از طلا است یکشت
 از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت سرخ و صد هزار
 خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار
 هزار بیت فخری از شراب و فخری از آب فخری از شیر و فخری از
 عسل و در آن درختانست از انواع میوهها و بر آن درختان
 مرغان خوش الحان هستند بدنههای آنها از مروارید و بالهای
 آنها از یاقوت و با انواع نغمهها خوانند که میکنند چون روز غدیر
 غدیر میشود در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و قیام
 و تقدیس و تهلیل حق تعالی میکنند و آنمغان پروان میکنند و دنیا
 اب و فر میروند و بر آن مشک و عنبر میغلطند و چون ملائکه

جمع شدند پروان میکنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می
 افشانند و در این روز شاد حضرت فاطمه صلوات الله علیها
 کرد و شب زفاف آنحضرت سدن المثنوی و درخت طوفان
 کوهند برای یکدیگر بجهت میفرستند و چون آخر این روز میشود
 ندا از جانب رب تعالی بادیشان میرسد که بر گردید بسوی درجها
 و مرتبههای خود پس تحقیق که این کردید از گناه و خطا و
 لغزش تا مثل این روز از سال آینده برای کرامت محمد و علی
 صلوات الله علیهما پس حضرت فرمود که ای پسر ابی نصر هرجا
 که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المومنین حاضر
 شوی بدرستی که خدا در این روز می مردگان هر مردی
 وزن مؤمنه گناه شصت ساله ایشانرا و در این روز ازاد
 میکند از آتش جهنم در برابر آنچه ازاد کرده است در
 ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکد هم که در اینروز
 به برادران مومن بدی برابریست با هزار درهم که
 در اوقات دیگر بدی و احسان کن در اینروز برادر
 مؤمن خود و شاد گردان هر مردی و زن مؤمن را بخدا
 سوگند که اگر مردم فضیلت اینروز را بداند چنانچه
 باید هر اینهر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مضامیر

میکنند و زیارت حضرت امیرالمومنین در این روز فضیلت
بسیار دارد از نزدیک و دور موافق روایت صفوان
و غیران الا در زیارت کنند در رکعت نماز زیارت نجاشی
او زند و در رکعت اول سور انا انزلناه و در رکعت
دوم سور قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند
اللهم صل على وليك و اخي نبيك و ربي و حبيب و خليل
و موضع سر و خير من اسرته و وصيه و خليفته
و امير و وليه و اشرف عترته الذين امنوا به و ابى ذرته
و باب حكيمه و الناطق بحجبه و الداعي الى شريعته و المأمي
على سنته و خليفته على امته سيد المسكين و امير المؤمنين
و قائد الغر المحجلين افضل ما صليت على احد من خلقك و
اصفيائك و اوصياء انبيائك اللهم اني استهد انك قد بلغ
رسولك ما احل و رعى ما استحفظ و حفظ ما استودع و
حلل حللك و حمى حرمك و اقام احكامك و دعى الى
سبيلك و الى اوليائك و غادى عدائك و جاهد الناكثين
عن سبيلك و القاسطين و المارقين عن امرك صابرا
مقيلا غير مدبلا ناخذ في الله لومة لائم حتى بلغ في ذلك الوفا
وسلم اليك القضاء و عبدك مخلصا و نفع لك محبة كما

الامير

حتى انبه اليقين فقبض اليك شهيدا سعيدا و ليثا تقيا
رضيا زكيا هاديا مهديا اللهم صل على محمد و عليه افضل
ما صليت على احد من انبيائك و اصفيائك يا رب العالمين
و اكراشان كذا بكنش شهادت بجانب بر حضرت و اين بيان
بر بخواند بهتر است السلام عليك يا امير المؤمنين و رحمة الله
و بركاته السلام عليك يا امين الله في رضى و محبة على عباده
اشهد لقد جاهدت يا امير المؤمنين في الله حق جهادة و كنت
يكابر و اتبعت سنن نبيه حتى دعاك الله الى جوان قبض
اليه يا خبير لك كريم تو ابي و الزم اعدائك الحجة و قتلهم
اياك مع مالك من الحج الباقى على جميع خلقه اللهم صل على
محمد و آل محمد و اجعل نفسي مطهرة بقدرتك و اخصه بقصائدك
مؤلفة بذكرك و دعائك محبة لصفوة اوليائك محبوبه في
ارضك و سمائك صابرة عند زول بلائك شاكرا لغواميل
نعائك ذاكرة لسوايغ الايك مشتاقا الى فرجة لقاءك
مترودة التقوى ليوم جزائك مستنيرة بسين اوليائك مفارقة
لاخلاق اعدائك مشغولة عن الدنيا بمجدهك و شائلك اللهم
ان قلوب المحبين اليك و الهمة و سبيل الراغبين اليك شارة
و اعلام القاصدين اليك و احمدة و امتنة العارفين بك

فَارْفَعُوا أَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً وَأَبْوَابَ الْإِحْيَاءِ
 لَمْ تَفْتَحْ وَدَعَوْهُ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةً مِنْ أَنَا إِلَيْكَ
 مَقْبُولَةً وَغَيْرَهُ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً وَالْأَغَاثَةَ لَنْ
 اسْتِغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً وَالْإِحْيَاءَ لَنْ اسْتِغَاثَ بِكَ مَبْدُودَةً
 وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُجْزِئَةً وَرُكُلٌ مِنْ اسْتِغَاثَ لَكَ مَقَالَةً
 أَعْمَالُ الْعَالَمِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَارْزَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ
 نَازِلَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ إِلَيْهِمْ وَاصْبِرْ وَذُنُوبُ الْمُسْتَغْفِرِينَ
 مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَحَوَائِرُ الشَّيْءِ
 عِنْدَكَ مَوْفُورَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ إِلَيْهِمْ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ
 مُعَدَّةٌ وَمَنَاسِلُ الظَّمَاءِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ
 دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْتَنِبْ
 بِيحِقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْإِمَامَةِ مِنْ
 ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ أَمَّتِي إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى مَنَائِي وَغَايَةِ
 رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمُتَوَالِي وَكَوْنِ بَعْدَ زَمَانٍ أَقُولُ إِنَّ نَبِيَّكَ
 جَعَلَ وَرْدًا وَآخِرَ أَعْدَادِ الْجَوَانِدِ شَاحِدَ هَبْرَ بَاشِدٍ وَشَيْخَ بَدِ
 نِزْشَبِ بَسِيَّارِ مَبَارِكِيَّتِ وَدَرْشَبِ نِيرِ مَسَابِكِ اسْتَكْرَمِ
 اِيْنَ زِيَارَتِ رَا بَعْلٍ اَوْرَدَ دَعَايِي دَرْشَبِ اَوْرَدَ شَدَّ اسْتَكْرَمِ
 اِيْچُونِ سَنَدِشْ مَعْبَرِ شَبُودِ اِيْرَادِ نَمُودِ اِيْمَانِ اَقْبَالِ اَحْضِيْلَتِ رُؤُونِ

والمش...

داشتن و تصدق کردن و افطار کردن و از نمودن در این روز
 در این ابواب حدیث بسیار است از جمله آنها روایت است که
 حضرت صادق فرمود که روزی روز غدیر برابر است با روزی که
 دنیا که اگر کسی بعد رقام عمر دنیا عمر نیاید و روزی که در روز
 این روز برابر است با ثواب او و روزی که او برابر است با جسد حج
 عمر و این عید بزرگ خداست و خدا نفرشاده است پیغمبری
 را مگر آنکه این روز را عید کرده است حرمت از او است
 و نامش در آسمان روز عید معهود است و نامش در زمین
 روز میثاق ما خود و جمع مشهود است و هر که مؤمنی در
 این روز افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فنام و اطعام دهد
 که هر فنامی صد هزار است و ثواب کسی دارد که آب هفتاد
 عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان
 و صالحان را در سال خط و یکدرهم که در این روز تصدق
 کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق
 کنند پس فرمود که شاید گمان کنی که خدا روزی خلق کرده است
 بکثر بیش از این روز بیشتر باشد نزد الله و الله و الله و
 بروایت دیگر فرمود که روزی که او برابر است با شصت ماه
 از ماههای عمر که روزی که او برابر است با روز عید

روز خدا

حرمتش

غذای پروردگار و شادی است و بسند معتبر از فیاض ابن محمد
منقولست که گفت در روز عید غدیر مردم و مرد و خدمت
حضرت امام رضا بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان
و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشت
بود که در شب افطار کنند و بخانههای ایشان طعام و زهره
و خلعتها فرستاد حتی آنکشته و کهنه نیز فرستاد و بایشان
خلعتهای فاخر شفقته فرمود و ملازمان و خدمتکاران
خود را جامهای نوبسیار نفیس پوشانید بود و فضیلت
این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در
بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین ع روز عید
ناروز غدیر و یکروز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که
از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی خواند و
فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود که بعد از انقضای
این جمع بر کردید بخانههای خود و توسعه کنید بر عیال خود
و احسان و نیکی کنید نسبت بر برادران مؤمن خود در
خانههای خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکی کنید نسبت
بایشان و یکی یکی را تهیث کنید و مبارکباد بگوئید و یکی
و احسان کردن در بین روز مال و عیال میباید و

مهربانی با یکدیگر کردن موجب مهربان رحمت الهی است و نتوانید
بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران مؤمن خود و
اظهار شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما
دارد در حق او تقصیر نکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان
و کنیزان را با خود برابر کنید بد رستی که دادن یکدم در
این روز برابر است با دویست هزار در دم و حق زیادتر عطا
میکند و روزی این روز را حق تعالی شست گردانید که از اول
دین تا آخر دنیا عبادت کند با آنکه روزها روزی بدو شبها
عبادت بایستد و کسی که برادر حاجت برادر مؤمنی را
پیش از آنکه اظهار کند و از روی رغبت و خواهش باو
نیکی کند چنین باشد که این روز را روز داشته باشد و تمام
شبستر عبادت کرده باشد و هر که در شبش مؤمنی را افطار
نماید چنان باشد که هزار هزار پیچ و صد یقر و شمشیر
افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل
احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود
و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یابد از کافران
شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آتش یا در آن روز یا بعد
تا عید غدیر بر آید بدو و آنکه کپش بسیار بدی بکند الله

امروزین است و هر که فرضی بکند در این روز برای برادران
 خود من ضامنم بر خدا که اگر او از تنم بدارد یا بمیرد انقدر ضامن
 از او مخفی کند و از دوش او بردارد و چون بایکدیگر ملاقات
 کنند مصافحه کنند و بایکدیگر بزبان هفتیت بگویند و انجمن
 کتم حاضران بغایبان بگویند و تو انکرن رعایت کنی و فقیر
 و اقویار دستگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول مرا بجهت
 اینها امر فرمود و بدانکه غسل در اول این روز سفت مؤکد است
 و اما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز مشهورش آنست
 که از حضور صنادق روایت کرده اند که هر که در این روز
 بیست و پنج پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در
 هر رکعت سوره حمد بگفته و قل هو الله احد و انا انزلناه
 و ایزد الکرمی تا هم فيها خال دون هر یک راده مرتبه بخواند
 برابر باشد نزد حق تعالی صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت
 از حاجتهای دنیا و آخرت که از خداوند بگرم سوال کند البته
 بآسانی و عافیت برآورده شود و چون برادر مؤمن را ملاقات
 کنی بگو الحمد لله الذی اكرمنا بهذا اليوم وجعلنا من المؤمنين
 بعهد الذی عهد النبی و ميثاقه الذی واقفنا به من ولايته
 و لاه امر و القوام یسطر و لم یجعلنا من المجاهدين و المکذبین

بیوم الدین یعنی سپاس خداوند بر اسرار است که ما را اگر انی داشت
 باین روز و کردانید ما را از ایمان آوردن کان و کردانید ما را از
 از وفا کنندگان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و پیمان که
 محکم گردانید است بر ما که ولایت و لایان امر امامت است و انما
 که حکم میکنند بعد ازت در میان خلق و نکرانید ما را از انکار
 کنندگان و تکذیب کنندگان و روز جزا و فرمود بعد از نماز این
 بخواند رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادً یَاۤئْتُنَا دِی لِلْاِیْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِکُمْ
 فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ کَرِّهَاتِنَا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَقَّنَا مَعَ
 الْاَکْبَرِ رَبَّنَا وَ اٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِکَ وَلَا تَحْزَنْ یَا یَوْمَ
 الْقِیَمَةِ اِنَّکَ لَا تَخْلُفُ الْمِیْعَادَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَشْهَدُکَ وَ کُنْ بِکَ
 بِکَ شَهِیْدًا وَ اَشْهَدُ مَلَائِکَتَکَ وَ اَبْنِیَّائَکَ وَ رُسُلَکَ وَ حَمَلَةَ
 عَرْشِکَ وَ سَکَانَ سَمَوَاتِکَ وَ اَرْضِکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ
 اِلَّا اَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا تَعْبُدْ سِوَاکَ فَقَالَ تَعَالٰی تَعَالٰی قَوْلُ الطَّالِبِ
 عَلُوْا کِبْرًا وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ وَ رَسُوْلُکَ وَ اَشْهَدُ
 اَنْ اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَبْدُکَ وَ مَوْلَانَا رَبَّنَا سَمِعْنَا وَ اٰجَبْنَا وَ
 صَدَقْنَا الْمُنَادِی رَسُوْلُکَ اِنْ اَنْدَادِیْ عَنکَ بِالذِّی
 اٰخَرْتُمْ اَنْ یُّبَلِّغَ مَا اَنْزَلْتَ لِیْهِ مِنْ وَلاَیَةٍ وَ لِيْ اَمْرٌ وَ حُکْمٌ
 وَ اَنْذَرْتُمْ اَنْ لَّمْ یُبَلِّغْ مَا اٰخَرْتُمْ بِهٖ اَنْ تَسْخَطَ عَلَیْهِ وَ لَمَّا بَلَغَ

رَسُولَاكَ عَصَمْتَهُ مِنَ النَّاسِ فَتَادِي مَبْلَغًا عَنْكَ
الْأَمِنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ وَمَنْ كُنْتُ وَلِيَّهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ
وَوَلِيَّهُ وَمَنْ كُنْتُ نَبِيَّهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ رَبَّنَا قَدْ اجْتَبَا دَاْعِيكَ
النَّذِيرَ مُحَمَّدَ عَبْدِكَ وَرَسُولَكَ الْهَادِيَ الْهُدَى عَبْدَكَ
الَّذِي نَعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَقَوْلِهِمْ رَبَّنَا وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلَيْنَا
وَهَادَيْنَا وَدَاْعَيْنَا وَدَاْعِي الْأَنَامِ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ
وَحُجَّتَكَ الْبَيْضَاءَ وَسَيِّطَكَ الدَّاْعِي إِلَيْكَ وَعَلَى بَصِيرَةٍ
هُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ اتَّبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَاشْهَدُ
أَنَّ الْأَمَامَ الْهَادِيَ الرَّشِيدَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذَكَرْتَهُ
فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَأَنَّكَ قُلْتَ وَأَنَّ فِي أَمِّ الْخَطَابِ
لَدَيْنَا لَعَلِّي حُكِيمُ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَانَا شَهِدَ بَأْتَهُ عَبْدُكَ وَالْهَادِيَ
بَعْدَ نَبِيِّكَ النَّذِيرِ الْمُتَذَكِّرِ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَأَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ وَحُجَّتَكَ الْبَالِغَةَ وَلِسَانَكَ
الْمَعْبُورَ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ وَأَنَّ الْقَائِمَ بِالْقِسْطِ فِي رِبِّتِكَ
وَدَيَانَ دِينِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَأَمِينَكِ الْمَأْمُونِ
الْمَأْخُودَ مِيثَاقَهُ وَمِيثَاقَ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَرِبِّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ

وَالرُّبُوبِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَإِنَّ مُحَمَّدَ عَبْدَكَ
وَرَسُولَكَ وَإِنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَ
الْأَقْرَبَ رُبُوبِيَّةً تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ
نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَرِبِّتِكَ فَهَلْكَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ
الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا أَلِ اللَّهِ وَإِمَامَ نِعْمَتِكَ عَلَيْنَا
يَا لَدِي جَدَدَتْ مِنْ عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ وَذَكَرْتَنَا ذَكَرَكَ
وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِخْلَاصِ وَالصَّدِيقِ بِمِيثَاقِكَ وَمِنْ
أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمُغْتَرِبِينَ وَالْمُتَلَدِّينَ
وَالْمُخْرَجِينَ وَالْمُسْتَكِينِ أَذْنَ الْأَنْعَامِ وَالْمُغْتَرِبِينَ خَلَقَ اللَّهُ
وَمِنْ الَّذِينَ اسْتَمَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاسْتَمَامَ ذِكْرُ اللَّهِ
وَصَدَّقَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ اللَّهُمَّ الْعَيْنَ
الْجَاهِلِينَ وَالنَّاكِبِينَ وَالْمُغْتَرِبِينَ وَالْمُتَلَدِّينَ وَالْمُكْدِرِينَ
يَوْمَ الدِّينِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى إِعْطَاكَ عَلَيْنَا بِالْهُدَى الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى الْوَلَاةِ
أَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ الْهَادِيَةِ
الرَّاشِدِينَ وَأَعْلَامِ الْهُدَى وَمَنَا بِالْقُلُوبِ وَالْقُلُوبِ وَالْقُلُوبِ
وَالْعُرُوقِ الْوُفَى وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ وَمِنْ

بِهِمْ وَيَوْمَ الْآلِئِهِمْ رَضِيتَ لَنَا الْإِسْلَامَ دِينًا وَرَبَّنَا فَكَانَ الْحَدَامَةُ وَأَوْ
 حَدَّثْنَا بِمَنْتِكَ عَلَيْنَا يَا رَسُولَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ وَالنَّاسِ وَلِيَهُمْ
 وَعَادِيْنَا عَدُوَّهُمْ وَبَرِّئْنَا مِنَ الْجَاهِلِينَ وَالْمَكِيدِينَ يَوْمَ الدِّينِ
 اللَّهُمَّ لَكَ كَانَ ذَلِكَ مِنْ شَانِكَ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا خِلْفَ
 الْمِعَادِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَيْءٍ إِذَا أَمَمْتَ عَلَيْنَا نَعْمَتَكَ مَوَدَّةً
 أَوْ لِيَانَتِكَ الْمُسْتَوَلِ عَنْهُمْ عِبَادُكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ ثُمَّ لَتَشَلُّنَ يَوْمَئِذٍ
 عَنِ الْبَعِثِ وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَفَقَوْهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُولُونَ وَنَسِيتَ
 عَلَيْنَا بِشَهَادَةِ الْإِحْلَاصِ وَتَوَلَّيْنَا أَوْلِيَانِكَ الْهَدَاةَ نَعْدُ النَّذِيرِ
 الْمُنْذِرِ الشَّرَاحِ الْمُنِيرِ فَكَلَّمَ لَنَا بِهِمُ الدِّينَ وَأَمَمْتَ عَلَيْنَا الْبَعِثَ
 وَجَدَدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَرْنَا مِيثَاقَكَ الْمَاخُودَ مِيثَاقَ الْإِبْدَاءِ
 خَلَقْتَ إِنَانَا وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ تَنْسِنَا ذِكْرَكَ فَكَانَ
 قُلْتَ وَإِذَا أَحْذَرْتَنَا مِنْ بَيْنِ أَعْمٍ مِنْ ظُهُورِهِمْ دَرَبَهُمْ وَنَسِيتَ
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ السَّتَّ بِرَبِّكَ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِمَنْتِكَ وَلَطَفْتَ
 بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّنَا وَنَعْدُكَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
 وَنَبِيُّكَ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي نَعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَنَعْمَ
 أَمِيرٌ لِنَبِيِّكَ وَأَمِيرٌ لِكُرْبَى وَصِوَالِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالنَّبَا
 الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُمْ مَسْئُولُونَ اللَّهُمَّ كَمَا
 كَانَ مِنْ شَانِكَ أَنْ نَعْمْتَ عَلَيْنَا بِالْهَدَايَةِ إِلَى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ

مِنْ شَانِكَ أَنْ نَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي مَوْنَا
 هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ وَذَكَرْنَا فِيهِ عَهْدَكَ وَمِيثَاقَكَ وَأَمَمْتَ
 دِينَنَا وَأَمَمْتَ عَلَيْنَا بِمَنْتِكَ وَجَعَلْتَنَا بِمَنْتِكَ مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ
 لَكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَانِكَ الْمُقَرَّبِينَ الْمَكِيدِينَ
 يَوْمَ الدِّينِ فَاسْئَلْكَ يَا رَبِّ تَمَامَ مَا أَمَمْتَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنْ
 الْمُؤَقِّينَ وَلَا تُلْقِنَا بِالْمَكِيدِينَ وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ إِمَامًا يَوْمَ نَدْعُوا كُلُّ إِنَانٍ بِإِثْمِهِ
 وَاحْشُرْنَا فِي نِعْمَةِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْأَيُّمَةِ الصَّادِقِينَ وَاجْعَلْنَا
 مِنَ الْبَرَاءَةِ مِنَ الَّذِينَ نَدْعَا إِلَى التَّارُوتِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 وَاجْعَلْنَا عَلَى ذَلِكَ مَا أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
 وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الْهَجْرَةِ الْيَهْمِ وَاجْعَلْ مَحِيَا نَاجِيًا
 الْخِيَا وَمَمَاتًا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَنُقَلِّبْنَا خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَى مَوَالِدِ
 أَوْلِيَانِكَ وَمَعَادِ أَوْلِيَانِكَ حَتَّى تَوْفَّقَنَا وَأَنْتَ عَنَّا وَاحِ
 قَدْ أَوْحَيْتَ لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمُتَوَّيْنَ
 جَوَارِكَ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا عِصْيَانُ فِيهَا نَصَبٌ وَلَا عِصْيَانُ
 فِيهَا غُوبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكُفْرَ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا
 مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَاتِّمَامًا وَعَدَتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تَجْعَلْ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ اللَّهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ الْأَيُّمَةِ الْهَدَاةِ

مِنْ اِل رَسُوْلِكَ تُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَاعْلَانِيَّتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِيْ فَضَّلْتَهُ
 بِهِ عَلَى الْعَالَمِيْنَ جَمِيعًا اَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِيْ يَوْمِنَا هَذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَهُ
 فِيْهِ بِالْمُؤَافَاةِ بِعَهْدِكَ الَّذِيْ عَقِدْتَهُ لَنَا وَبِالْمِثَاقِ الَّذِيْ
 وَاتَّقْنَا بِهِ مِنْ مَّوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَالْبِرَائَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ اَنْ تَنْتَهِيَّ
 عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا وَلَا تَسْلُبْنَا
 اَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَحَارًّا وَارْزُقْنَا مَرَاتِقَهُ وَلِيَّتِكَ الْهَادِي
 الْمُهْدِيْ اِلَى الْهُدَى وَتَحْتَ لَوَائِمِهِ فِيْ رُجْعِ شَهَادَةِ صَادِقِيْ
 عَلَى صِيْرَةٍ مِنْ دِيْنِكَ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَكْرَمُ اَعْلَاوِ
 دُشْوَارِ بَاشَدِ بَابِنِ رَوَايَتِ عَمَلِ كُنْدِ كَهْ شَيْخِ مَفِيدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَدِيْكَرَانِ اِنْ حَضَرَتْ صَادِقٌ رَوَايَتِ كَرْدِ اَنْدَكْ هَرِ كَرْدِ
 رُوْزِ غَدِ يَرُدُّ رُكْعَتِ غَمَازِ بَكْدَارِ دَهْرِ وَفَتِ كَرِ خَوَاهِدِ اَكْر
 تَرِيْكَ بَرِ وَاَلِ بَكْدِ كَرْدِ اِنْ شَاعَتْ حَضَرَتْ رَسُوْلُ حَضَرَتْ
 اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ رَادِ دَعْدِ رُجْمِ بَرَايِ مَرْدَمِ بَا مَامَتِ وَخِلَافَتِ نَصَبِ
 كَرْدِ بَهْرِ اسْتِ بَعْنِيْ بَهْرِ سُوْنِ خَوَاهِدِ اَكْرْدِ رُكْعَتِ اَوَّلِ اَنَا
 اَنْزَلْنَاهُ وَدَرِ رُكْعَتِ دَوِيْمِ قُلْ هُوَ اللّٰهُ يَجْزَاكَ جَنَاحُهُ دَرِ رُكْعَتِ
 مَعْتَبَرِ دِيْكَرِ رَوَايَتِ شَدِّ اسْتِ بَهْرِ اسْتِ بَسِ بِجِدِ رُوْدِ وَصَدِ
 مَوْتِ بَكُوْدِ شُكْرُ اللّٰهِ يَابْكُوْدِ شُكْرُ اَشْكُرُ اَوْجُوْنِ سِرَازِ سَجْدِ

صمد له ولد وكونه
 ولعنك له كفو احد

بِرْ دَارِ اَيْنِدِ عَارِ اَجْوَادِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحُدُ و
 حَذَّكَ لَا سِرَّكَ لَكَ وَاَنَّكَ وَاَحَدٌ اَحَدٌ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ
 صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاَلِهَ يَامُنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِيْ شَيْءٍ مَا كَانَ مِنْ شَيْءِكَ
 اَنْ تَفْضَلْتَ عَلَيَّ يَا مَنْ جَعَلْتَنِيْ مِنْ اَهْلِ اَحَابِيْكَ وَاهْلِ دِيْنِكَ وَ
 اَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِيْ لِدَلِيْلِكَ فِيْ مَبْتَدَاِ خَلْقِيْ تَفْضِيْلًا مِنْكَ
 وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ ارْدَدْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُودَ جُودًا وَالْكَرَمَ
 كَرَمًا رَاثَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً اِلَيَّ اَنْ جَدَدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِيْ
 مُجَدِّدًا بَعْدَ مُجَدِّدِكَ خَلْقِيْ وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنَسِيًّا نَاسِيًّا هَيَّا
 غَافِلًا قَامَتِ نِعْمَتُكَ يَا مَنْ ذَكَرْتَنِيْ ذَلِكَ وَنَمَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
 هَدَيْتَنِيْ لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَائِكَ يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ وَمَوْلَايِ
 اَنْ تَنْتَهِيَّ ذَلِكَ لِيْ وَلَا تَسْلُبْنِيْهِ حَتَّىْ تُوَفَّقَنِيْ عَلَى ذَلِكَ
 وَاَنْتَ عَنِّيْ رَاضٍ فَاتَّكَ اَحَقُّ الْمُنْعَمِيْنَ اَنْ تُنَمِّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ
 اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا وَاطْعْنَا وَاجْبَنَادِ اَعْيَاكَ مَعْنِكَ فَلَكَ
 الْحَمْدُ حَمْدُكَ وَنَبَاؤُكَ اَلَيْكَ الْمَصِيْرُ اَمَّا يَا اللّٰهَ وَحْدَكَ لَا
 شَرِيْكَ لَكَ وَرَسُوْلُهُ مُحَمَّدٌ وَصَدِّقُنَا وَاجِبُنَا دَاعِي اللّٰهَ
 وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فِيْ مَوْالَاةِ مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
 عَلِيٍّ ابْنِ اَبِيْ طَالِبٍ عَمِيْدِ اللّٰهِ وَاَحْيِ رَسُوْلُهُ وَالصِّدِّيقِ
 الْاَكْبَرِ وَالحِجَّةِ عَلَيَّ رُبِّيْهِ الْمُوْتِدِ بِرَبِّيْهِ وَرَبِّيْهِ الْحَقِّ الْبَيِّنِ

امير المؤمنين

عَلَّمَ الدِّينَ اللَّهُ وَخَازِنَا لِعِلْمِهِ وَعَيْنُهُ غَيْبُ اللَّهِ وَمَوْجِعُ سِرِّ اللَّهِ
وَأَمِينَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَهِيدٌ فِي بَرِّيَّتِهِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا
سَمِعْنَا مِنْ دِيَانَتِنَا دِيَالِ الْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِكُمْ فَأَمَّنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَحْزَنُ نَايَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ
لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاتَّنَا رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَلَطْفِكَ أَجْبَدَ أَعْيُنَ
وَأَتَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكُنَّا
بِالْحُبِّ وَالطَّاعَةِ قَوْلَنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَآخِرُ نَامِعِ أَعْمَلِنَا قَانَا
بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِفُونَ وَهُمْ مُسْلِمُونَ أَمَّنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ
وَشَهِيدِهِمْ وَغَايِبِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَرَضَائِهِمْ أَمَّةً
وَقَادَةً وَسَادَةً وَحُسْبِنَا بِهِمْ بَيْتًا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ
لَا يَنْتَعِي لَهُمْ بَدَلٌ وَلَا يَخْذَلُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِجَبِّ وَبَرِّيَّتِنَا إِلَى اللَّهِ
مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَكُنَّا بِأَلْبَابِ الْحُبِّ وَالطَّاعَةِ وَالْأَوْتَارِ الْأَعْيُنِ
وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِيذُكَ إِنَّا نَسْتَعِيذُكَ
دَانَ بِرَحْمَتِكَ وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتَوَلَّيْنَا مَا قَا
وَدِينَنَا مَا دَاوَلِيهِ مَا قَا لَوْ يَهْلِكُنَا وَمَا دَاوَلِيهِ دِينَا وَمَا أَنْكَرُوا

الحسين عليه السلام

وَأَنَا

الحسين عليه السلام

الحسين عليه السلام

أَنْكَرُوا وَمَنْ وَالُوا وَالْيَا وَمَنْ عَادُوا عَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا
لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّأَ مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا
عَلَيْهِ أَمَّنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَلْبِسْنَا وَأَجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا
عِنْدَنَا وَلَا يَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاجْعَلْنَا مَا أَحْبَبْتَ عَلَيْهِ وَلَمَّا
إِذَا أَمَّنَّا عَلَيْهِ الْإِمَامُ أَتَمَّنَّا فِيهِمْ نَأْتَمُّ وَإِنَّا هُمْ تَوَالِي وَعَدْوُهُمْ
عَدُوٌّ وَاللَّهُ تَعَالَى فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ
الْمُعْتَبَرِينَ فَاتَّابِذَلِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ
رُو وَصِدِّ مَوْسَى الْحَدِّ لِلَّهِ وَصِدِّ مَوْسَى شُكْرًا لِلَّهِ بِكُوَيْسِ حَضْرَتِ
فَرَمُودِ كِهْرْمَكِ ائِمَّةِ لَاجِئَا اورد ثواب کسی داشته باشد که
در روز غدیر نزد حضرت رسول حاضر شده باشد و
با حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
بر ولایت آنحضرت بیعت کرده باشد و در جبهه او در هبشت
باد رجه راست کوبان و تصدیق کننده کان که تصدیق بخدا
و رسول در آن روز از روی اخلاص کردند مانند سلمان
و ابودر و مقداد رضی الله عنهم و مانند کسی باشد که شهید
شده باشد با حضرت رسول و امیر المؤمنین و حسن و
حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در زیر علم

حضرت صاحب الامر ودر زير حفته المحضوت بوده باشند از
 نجيبان و نقيبان و بر كنيدگان اصحاب المحضوت وايضا صحيح
 عليه الرحمة روايت كرده است كه سنت است كه بايد عازاد رو
 عذير بخوانند اللهم اني اسئلك بحق محمد بنيتك و علي وليك
 والشان والقدر الذي خصصتهما به دون خلقك ان تصلي
 على محمد وعلي وان تبداهما في كل خير عاجل اللهم صل على محمد
 وال محمد الامنة القادة والذاة الشادة والنجوم الزاهية
 والاعلام الباهرة وساسة العباد واركان البلاد والتاثير
 المرسلات والسفينة الناجية المجارية في البحر الغامر اللهم
 صل على محمد وال محمد خزان علمك واركان توحيدك ودعاء
 دينك ومعادين كرامتك وصفونك من ربك وخيرتك
 خلقك الاقبياء الاقبياء الجباء الابرار والباب المنبلي به
 الناس من آناه نجا ومن آناه هوى اللهم صل على محمد وال
 محمد اهل الذكر الذين امرت بمسئلتهم وذو القربى
 الذين امرت بمودتهم وفرحت حقهم وجعلت الجنة معاد
 من اقصى انوارهم اللهم صل على محمد وال محمد كما امرت بها
 وهوا عن معصيتك ودلوا عبادك على وحدانيتك
 اللهم اني اسالك بحق محمد بنيتك ونجيبك وصفونك

و امينك ورسولك الى خلقك وبحق امير المؤمنين وعيسى
 الذين وقائد الغر المحجلين الوحي الوحي والصدق الاكبر والفا
 بين الحق والباطل والشاهد لك والذال عليك والصلح
 بامرك والمجاهد في سبيلك لم تاخذ فيك لو منة لائم ان
 تصلي على محمد وال محمد وان تجعلني في هذا اليوم الذي عقد
 فيه لوليتك العهد في عناق خلقك واكملت لهم الدين
 من العارفين بحرمته والمقرين بفضلهم من عتقائك وطلا
 من النار ولا تفتت بي حاسد النعم اللهم كما جعلته عي
 الاكبر وسقيته في السماء يوم العهد المعهود وفي الارض
 اليوم الميثاق الماخوذ واجمع المسئول صل على محمد وال
 محمد واقربهم عيوتنا واجمع ميسمتنا ولا تفضلنا بعد اد
 هديتنا واجعلنا لا نفك من الشاكرين يا ارحم الرا
 والحمد لله الذي عرّفنا فضل هذا اليوم وصبرنا حرمته و
 وكرمنا به وشرفنا معرفته وهذا نبوء يا رسول الله
 يا امير المؤمنين علينا وعلى غيرنا وعلى محبتنا متى افضل
 السلام ما بقى الليل والنهار وبكما اوحى الى الله ربنا
 في نجاح طلبتي وقضاء حاجتي وتيسر اموري اللهم اني
 اسالك بحق محمد وال محمد وان تلعن من جددن هذا اليوم

وَأَنْكَرُ مَسْئَلَهُ فَضَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِإِطْفَاءِ نُورِكَ فَإِنَّ اللَّهَ إِلَّا
 أَنْ يَمُنَّ نُونُ اللَّهِ فَرَجَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَشَفَ عَنْهُمْ
 وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكَرْبَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ لَا تَخْلُقُ
 كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَجُورًا وَاجْزَلَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ
 إِلَّا خَيْرًا وَكَرَّمًا زَانِدًا عَابِدًا رُودُ وَصَدِّ مَرْتَبَةِ شُكْرًا
 وَصَدِّ مَرْتَبَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى الْإِكْلَالِ الْقَدِيرِ وَاتِّمَامِ الْبَغْيَةِ وَرَحْمَةِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ
 وَخَيْرِ الطَّاهِرِينَ هَبْهُوَ خَوَاهِدُ بُوْدِ جَنَانِكَ سَيِّدِ بَنِي بَابِ
 وَكَيْفِي رَوَايَتِ كَرَمِهِ أَنْدَامًا شَيْخِ مَقِيدِ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ
 وَانْقِلَ كَرَمُهُ اسْتِ فَضْلُ بَحْمٍ فِي فَضِيلَتِ وَأَعْمَالِ رُودِ مَبَاهِلِ
 تَاْخِرُ مَاهِ وَدَرِ بَعِينَ رُوزِ مَبَاهِلِ مِيَانِ عِلْمِ خَلْقِ فَسْتِ وَشَهْرِ
 وَأَقْوَى أَتَمَّتْ كَرَمِ رُوزِ بَيْتِ وَجْهَارِمْ اسْتِ وَبَعْضِي بَيْتِ وَبَعْضِي
 بَعْضِي بَيْتِ وَيَكْرِي بَزْكَشْتِ لَنْدِ وَكَرْمِ هَرِيكَ اَوْ اَنْهَا اَعْمَالِ مُسْتَحْبِبِ
 بَعْلِ اُورَنْدِ هَبْهُوَ اسْتِ وَاجْمَعِ مَشْهُورِ اسْتِ بَيْتِ وَجْهَارِمْ اسْتِ
 سَبَبِ فَضِيلَتِ رُوزِ مَبَاهِلِ اسْتِ كَرَمِ جَوْنِ حَضَرَتِ رَسُولِ اللَّهِ
 سُولَانِ فَرَشْتَادِ سِيَوِي نَضَارِ اِيْ جَرَانِ كَرَمِ اعْظَمِ تَرْسَايَانِ عَرَبِ
 بُودَنْدِ وَائِشَانِ بَكْتِ خُودِ رُجُوعِ كَرَمِ اَوْ صَافِ حَضَرَتِ رَسُولِ
 دَرِ كَبْتِ جَمِيعِ اَنْبِيَا مَشَاهِدِ كَرَمِ حَبِ دِيَا بَرَا كَرَمِ اِيْ اِيْشَانِ

وَصَدِّقَةُ الْحَمْدِ لِلَّهِ
 بِكُوَيْدِ وَصَدِّقَةِ تَبِيَا
 اِنْجَعِ تَوَانِدِ كُوَيْدِ
 مَر

غالب شد و ایمان بنا آوردند و هفتاد نفر از علما و عظامی خود را
 فرستادند که صفاتی در کتب سابقه برای حضرت دیدند مشاهده
 نمایند و بعد سینه داخل شدند و صفاتی را موافق یافتند و حضرت
 رسول عجمتهای شانی برایشان تمام کرد و بار بعضی را ایشان
 به سبب حب ریاست و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان
 آوردن و حق تعالی این ایراد کرد و فرستاد فَنَ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْ دَعِ ابْنَانَا وَابْنَاتُكُمْ وَنِسَاءَنَا
 وَنِسَاءَكُمْ وَانْفُسَنَا وَانْفُسَكُمْ تَرْتَبِعُونَ فَنَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى
 الْكَافِرِينَ بَعْقِي بِيْسِ هَرَكِهْ بَا تَوْجَاهِ كَرَمِ كَرَمِ رُودِ اَعْمَرِ بَعْدِ اِنْجَعِ
 اَمَدِ اسْتِ سِيَوِي تَوَارِ عِلْمِ وَبَرَهَانِ وَالتَّائِكِرِ بَرِ اِيْشَانِ وَفَقُولِ
 تَكُونِ بِيْسِ كُوَايِ مُحَمَّدٍ بِيَا سَيِّدِ بَحْمِ بِيْسِ اِنْ خُودِ اَوْ دِيْسِ اِيْشَانِ
 وَفَتَانِ خُودِ اَوْ دَنَانِ شَمَارِ اَوْ جَانِهَائِي خُودِ اَوْ جَانِهَائِي شَمَارِ
 بَعْقِي اَنْهَا كَرَمِ جَزُولِ جَانِ مَا اَنْدِ وَانْهَا كَرَمِ جَزُولِ جَانِ شَمَايِدِ بِيْسِ
 تَضَوُّعِ كَرَمِ وَدَعَا كَرَمِ بِيْسِ بَكْرِيَا نِيْمِ لَعْنَتِ وَدُورِي زَرَعَتِ خُودِ
 بَرَا اَنْهَا كَرَمِ رُوزِ كُوَيْدِ اَزْ مَا وَشَمَايِدِ حَضَرَتِ رَسُولِ عِبَادِي
 بَدُوشِ مَبَارَكِ كَرَمِ وَحَضَرَتِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ حَسَنِ
 وَحُسَيْنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ رَا دَرِ زِيَرِ عِبَادِ اَخْلَ كَرَمِ وَكَلَمِ
 بِرُودِ دَكَا رَا هَرِ بَغِي بِرَا اَهْلِ بَيْتِي بُودِ اسْتِ كَرَمِ مَحْضُوصِ بِيْسِ

خلق بوده اند باو خداوند اینها اهل بیت من اند پس از ایشان
 بر طرف کن شک و کاهرا و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس چنانچه
 نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد اما بگوید الله
لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا یعنی
 جز آنکه از ده داد حق تعالی که زایل گرداند از شما اهل بیت بدی
 و شک را و پاک گرداند شما را از کاهان پاک گردانیدنی پس
 حضرت علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را
 با خود بیرون برد از مدینه برای مباحله و چون نصاری
 حقیقت آنحضرت را دانسته بودند و بعد از ایشان در حضرت
 بان بزرگواران در مقام مباحله آثار نزول عذاب در
 زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا
 سوگند که روی چند می بینیم که اگر دعا کنند که کوه از جلالت
 شود کندی خواهد شد جرات نکردند بر مباحله و استدعا
 مسأله و مضامحه کردند و قبول کردند که هر سال جزیره بدهند
 و حضرت ایشان را بقرین نکرد و با الهی برای ایشان جزیره قرار
 داد و حضرت فرمود بخدا سوگند که هلاک و عذاب الهی
 شد بر اهل نجران و اگر مباحله می کردم هر آنکه همه اینها عقد
 میمون و خوک میشدند و این وادی برای ایشان آتش

میشد و سرایت میکرد به نجران و همه نوسایان نجران
 میسوختند و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع نصاری
 میمردند و یک نصواری بر روی زمین زند میماند و بدین
 سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد **اول** حقیقت آنحضرت
 زیرا که اگر اعتقاد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزین
 اهل خود را در معرض مباحله بدر نمی آورد و اگر ایناعت
 حقیقت آنحضرت بر ایشان ظاهر نشده بود مباحله میکردند
 و مذلت و خواری جزیر را بر خود قرار میدادند **دوم** آنکه
 ظاهر شد که آل عبا علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند
 که ایشان را آنحضرت در دعا با خود شریک گردانید **سوم** آنکه
 ایشان عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت که برای اظهار
 حقیقت خود ایشان را در معرض نفرین در آورد و زیرا که بسیار
 که آدمی خود را بمذلت می فکند اما آنرا عیال خود را از
 نمیشود که در معرض خطر درآورد چنانچه صفا حب کشف
 و غیر او از معصیان دنیا ن اعتراف باین نموده اند **چهارم**
 آنکه حسن و حسین صلوات الله علیهم از نزدیک حقیقی آنحضرت
 اند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد
 خدا و رسول با صغر سن **پنجم** آنکه فاطمه صلوات الله علیها

بهترین ندان بوده و از زوجات و سایر قربات باحضرت حاضر
 و اقرب بوده و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر **ششم** آنکه
 با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین ۳ در میان همه
 داخل بود و داخل باباء و نسبا نیست پس باید داخل انفسنا باشد
 و حقیقت در اینجا مراد نمینو اند بود زیرا که اتحاد و نفس
 محال است پس مراد است که اختصاص محضیت بحضرت
 رسالت در کمالات و صفات برشته بوده که بمنزله نفس
 و جان المحض بود پس هر کمالی که در حضرت رسول بود
 باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد
 از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که محض
 ترین خلق باشد نزد **بائمه** و اعز خلق باشد نزد او و روایات
 مفضل درین باب و بیان این قصه شریفه و فوائدی که از او
 مستفاد میشود در کتاب **حیات القلوب** ذکر کرده ام
 و این رساله کنایاتش ذکر آنها ندارد و از جمله اموری که
 در روز نیست و چهارم واقع شده و موجب عزید فضل
 آن گردید است که در این روز حضرت امیر المؤمنین ۳ در
 رکوع نماز انکسری خود را بسائل بخشید و این آیه کریمه
 نازل شد و امامت آنحضرت بر ارباب بصیرت هویدا گردید

اندیشه

انما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلوة
 ويؤتون الزكاة وهم را كعون یعنی نیست اولی الامر شما و مالک
 اختیار شما مگر خدا و رسول و و آنها که ایمان آورده اند و نماز را
 میگذارند و چنانچه باید بجای آورند و رکوع میدهد در رکوع
 و این آیه رضایح است بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر
 کتب ذکر کرده ام و درین روز غسل سنت است و زیارت حضرت
 امیر المؤمنین ۳ و در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه
 مناسب است و روز این روز مستحب است و تا سنی بمولای خود
 امیر المؤمنین ۳ کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات آنحضرت
 مقدور و مقبوس باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است
اول شیخ طوسی در آنحضرت صادق روایت کرده است که در
 این روز پیش از زوال به نیم ساعت دو رکعت نماز بکند برای شکر
 نعمت مباحله و در هر رکعت بعد از سوئ حمد هر يك از سوئ
 قل هو الله احد و اینه الکرسی تا هم فیها خال دون و سوئ انا انزلنا
 واده مرثیه بخواند اگر این نماز را بجا آورد نزد خدا بر او است
 صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا
 و آخرت از حق سؤال کند البته برآورده شود هر چند عظیم
 باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در اعمال غدیر

مذکور شد **دعا** از ائمه این روز دعائیت که شیخ طوسی و
 سید ابن طاووس قدس الله روحهما بسند های معتبره و حضرت
 امام جعفر صادق روایت کرده اند و انحضرت از پدر بزرگوار
 خود امام محمد باقر روایت کرده است که انحضرت فرمود که اگر
 گویم در این دعا اسم اعظم خدا هست هر آنکه راست گفته ام و
 مردم بدانند که این دعا را حاجت حاجت چگونه تأثیر مینماید
 البته هر آنکه مقتدر باشد سعی نماید در تحصیل آن هر چند
 باید که قتال کند و مرا هر حاجت که عارض میشود این دعا
 میخوانم و بعد از آن حاجت خود را میطلبم و البته مستجاب
 میگردد و این دعا بقیست که در وقتی که آیه مباهله نازل
 شد جبرئیل از جانب خداوند جلجل بر حضرت سید رسول
 نازل شد و این دعا را آورد و گفت برای مباهله بیرون
 برو و وصی خود علی ابن ابی طالب را و سید زینا فاطمه را
 و دو و نوزده نفر از پیروان خود حسن و حسین صلوات
 الله علیهم را با خود بیاور و این دعا را بخوان و با ترسیان مباهله
 کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق گفت که
 هرگاه این دعا را بخوانی جمیع وسعی کنی در دعا و تقوی
 نمائید و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجت ها و از کسی

این دعا

اهلش نباشند از سقیهان و منافقان پنهان دارند و پادشاهان
 تعلیم نمائید که از علم های مخزون است و هر کس قایل این
 گوهر گرانمایه نیست **دعا** اللهم انی اسألك من هباتك يا بهاء
 وکل هباتك فی اللهم انی اسألك بهباتك کله اللهم انی
 اسألك من جلالک باجله وکل جلالک جلیل اللهم انی
 اسألك جلالک کله اللهم انی اسألك من جمالک باجله و
 کل جمالک جمیل اللهم انی اسألك بجمالک کله اللهم انی
 ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم انی اسألك
 من عظمتک باعظمتها وکل عظمتک عظمه اللهم انی اسألك
 بعظمتک کله اللهم انی اسألك من نورک بانوره وکل نورک
 نور اللهم انی اسألك بنورک کله اللهم انی اسألك من رحمتک
 بأوسعها وکل رحمتک واسعہ اللهم انی اسألك رحمتک
 کله اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم
 انی اسألك من کمالک باکله وکل کمالک کمال اللهم انی
 انی اسألك بکمالک کله اللهم انی اسألك من کلماتک بأتمها
 وکل کلماتک تامه اللهم انی اسألك بکلماتک کله اللهم انی
 اسألك من اسمائک بأکبرها وکل اسمائک کبره اللهم انی اسألك
 باسمائک کله اللهم انی ادعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ غَيْرِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ غَيْرِكَ خَيْرُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِغَيْرِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسْتَبِيكَ بِأَمْضَى
 وَكُلِّ مَسْتَبِيكَ مَا خَيْرُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسْتَبِيكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ
 قُدْرَتِكَ مَسْطَطِيلُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عَمَلِكَ بِأَيُّدِكَ وَكُلِّ عَمَلِكَ نَافِعُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِيكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِإِرْضَاءٍ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَحْمَةً
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ
 بِأَحْسَنِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ خَيْرِيَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَى
 وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَمْلُوكِكَ بِأَفْرَحِهِ وَكُلِّ مَمْلُوكِكَ فَخْرٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَمْلُوكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَالَتِكَ بِأَعْلَى
 فَكُلِّ عِلَالَتِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَالَتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْمَانِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ أَيْمَانِكَ خَيْرِيَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَيْمَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ
 قَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ النُّورِ
 وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا لَمْ يَخْلُقْ فِيهِ حِينَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَسْأَلُكَ بِحَالِ الْإِلَهِاتِ يَا
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَزِّ
 وَكُلِّ رِزْقِكَ عَاطِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَيْئَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ
 عَاجِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 بِإِضْلَالِهِ وَكُلِّ إِضْلَالِكَ فَضِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ نَبِيَّكَ وَالْقَصْدِ نَبِيَّكَ
 عَلَيْهِ وَالْإِسْلَامِ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبِرَاةِ مِنْ
 عَدُوِّهِ وَالْإِيمَانِ بِالْأَمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنَّ قَلْبِي

اللَّهُ
 يَا مُجِيبِي
 يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
 يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ

رَحِمْتَ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ
 اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكُبْرَى
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَبِّلْ عِمَامَ زَفَرَتِي وَبَارِكْ لِي
 فِيهَا اعْطَيْتَنِي وَاحْفَظْتَنِي فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ عَاصِيَةٍ هُوَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَثْنِ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَ
 اعْزِزْ لِي مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطَكَ وَالتَّوْبَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ مَقْتَنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَمِنْ
 كُلِّ أَفْزَازَةٍ أَوْ تَزَلُّلٍ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ هَجْمَةٍ
 وَمِنْ أَسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ سَلَامَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ
 نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ تَزَلُّ أَوْ تَزُلُّ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا
 الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ دُنُوِي قَدْ خَلَقْتَ وَجَّهِي

مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ

كُلِّ
ع

مَنْدَرِ

عِنْدَكَ وَحَالَاتِ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيْرَتِ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي اسْتَلْتُكَ
 سُورَكَ جَمِيعًا الَّذِي لَا يَطْفَأُ وَيُوجِدُ مُحَمَّدٌ جَبِيكَ الْمُصْطَفَى وَوَجَّهِي
 وَلَيْكَ عَلَى الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي
 فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذَ فِي شَيْءٍ مِنْ مُعَاصِدِكَ
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَوَفَّيَنِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ
 وَأَنْ تَحْتَمِلَ لِي عَمَلِي بِإِحْسَانِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ الْقَوِيَّ وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَعْدَ إِنْ
 هَرَجْتَ كَمَا دَرَيْتَ رَحِمْتَ طَلَبُكَ كَمَا أَنْشَأَ اللَّهُ بِرَأْسِهِ
مؤلف كويد که خواندن این دعا در روز مباحله اسباب
 و شیخ طوسی نیز در این روز روایت کرده است که از روایت
 مذکور معلوم میشود که در هر وقت میتوان خواندن و در
 دعا احتیاط نیست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شده است
 موافق روایت شیخ است و روایت دیگر را با توجه در رساله
 دیگر آورده ام و شبیه باین دعا در سحرهای ماه مبارک رمضان
 و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و این عظیمترین
 دعاهاست **عل سیم** است که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر

از حضرت موسی بن جعفر روایت کرده اند که روزی ماه روزه است
 و چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز آنچه خواهی بکنی و هر دو رکعت
 نماز کنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله بکنی و اتوب الیه بگو
 پس این موضع سجود خود نظر کن و این دعا را بخوان و باید که با غسل
 باشی و بر روایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روزی ماه روزه
 باید که این روز را در روز بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی و غسل
 بکنی و باید که برین جامه های خود را بپوشی و آنچه توانی از بوی خوش
 خود را خوشبو کن و باید که بارام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از
 مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضیاع مقدس شوی و الایحای خلوا
 بروی یا بر کوه بلند برای ایستادن بروی و باید که از منزل خود
 رود و غسل کند و بهترین جامه های خود را بپوشد و چون بمحل
 دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند با ادب و شرایط
 و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس ایستد و بخواند
 اسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس هر
 دعائی که خواهی بکنی باز دو رکعت نماز بکن و دعا بکن و دعا
 الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات والارض الحمد لله
 الذي له ما في السموات وما في الارض الحمد لله الذي خلق
 السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا

ربهم بعد لون الحمد لله الذي عرفني ما كنت به جاهلا ولولا نعمته
 اني لكنت هالكا اذ قال وقوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجرا الا
 المودة في القربى فبين لي القرابة وقال سبحانه انما يريد الله ليدفع
 عنكم الرجز اهل البيت ويطهر كرمه يطهيرا فبين لي اهل البيت
 بعد القرابة ثم قال تعالى ميتنا عن الصادقين الذين امنوا بالكون
 معهم والرد اليهم يقول سبحانه يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا
 مع الصادقين فافرح عنهم وابان عن صفيتهم يقول جل ثناي
 قل تعالى نذع ابنائنا وابنائكم ونسائنا ونسائكم واهلنا واهلنا
 انفسكم ثم يتنهل فجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب
 ولك المن حيث هديتني وارشدني حتى لم يخف على اهل و
 البيت والقرابة ثم عرفني بنسائهم واولادهم ورجالهم اللهم اني
 اتقرب اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه فضلا
 للمؤمنين ولا اكبر رحمة لهم يعرفك اياهم شأنه واياك فعمل
 اهله الذين بهم ارحمت باطل اعدائك وثبت بهم تواعدك
 ولولا هذا المقام المحمود الذي اقتدنتا به ودللتنا على اتباع الحق
 من اهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو
 المقال ومدائس الافعال حصم اهل الاسلام وظهرت كلمة
 اهل الاتحاد وتعل اولي العباد فلک الحمد ولك المن ولك

الشكر على نعمائك ويا ابا ديك اللهم فضيل على محمد وال محمد الذين
 افترضت علينا طاعتهم وعقدت في ديارنا ولايتهم واكرمنا
 بمعرفتهم وشرفنا باقباغ انوارهم وثبتنا بالقول الثابت الذي
 عرفناه فاعتنا على الاحد بما بصرناه واجرم محمد احنا افضل الخ
 بما نفع مخلقتك وبذل وسعه في بلادنا رسالاتك واخطر نفوسهم
 في قامة دينك وعلى احييه وصبيه الهادي من بعدك الى الله
 والمقيم مستند على امير المؤمنين وصل على الائمة من ابناء الصلوة
 الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفا عتيم دار الكوا
 نارهم الراحمين اللهم هؤلاء اهل الكبار والعباد يوم المبالغة
 اللهم اجعلهم شفعا لنا واسألك بحق ذلك المقام المحمود
 اليوم المشهود ان تفصله وتؤب على انك انت القواب الرحيم
 اللهم اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم والحد وهي الشجرة
 التي طاب اصلها وفرعها واغصانها واوراقها اللهم
 ادخنا بحقيقتهم واجزنا من مواقيف الخزي في الدنيا والاخرة ولا
 واوردنا موريد الايمن من احوال يوم القيمة عبيهم واقرارنا
 بفضيلهم وايقنا انوارهم واجتدائنا هداهم واعتقادنا ما
 من توحيدك ووقونا عليه من تعظيم شأنك وتقدس اسمائك
 وشكر الائك وبقي الصفات ان تخلق والعلم ان يحيط بك

اصحاب

والوهم ان يقع عليك فانك اقمهم حججا على خلقك ودلائل على
 توحيدك وهذه نبتة على امرك وهدى الى دينك وتوضح
 ما اشكل على عبادك ويا بالبحراني التي يعجز عنها غيرك ولها
 بين مجتك وتدعو الى تعظيم السفير بينك وبين خلقك وانت
 المتفضل عليهم حيث فرمتهم من ملكوتك واخصصتهم لترك
 واصطفيتهم لوحيك واوردتهم عوامض تاوريلك رحمة لخلقك
 ولطفك بعبادك وحنانا على بريتك وعلمنا بما تنطوي عليه
 صمائر امنائك وما يكون من شأن صفونك وطهرتهم في
 منشأهم ومبتدأهم وحرمتهم من نفث نافر الهم واوردتهم
 برهانا على من عرس بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا
 بطاعتك وملأوا اجزاهم من ذكرك وعمر وقلوبهم بتعظيم
 امرك وجرؤا وقامتهم فيما يرضيك واخلواد خائليهم من معاني
 الخطرات الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكان لا راد لك
 وعقوبهم مناصب لامرك وهنيك والسنهم تراجم لسنيتك
 ثم اكرمهم بورك حتى فصلتهم من بين اهل زمانهم والاهل
 اليهم فخصصتهم لوحيك واترك اليهم كتابك وامرنا
 بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم فاننا
 قد تمسكنا بكتابك وبغفوة نبيك صلواتك عليهم الذين

اقْتَمَمْنَا لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا وَآمَرْنَا بِاتِّبَاعِهِمُ اللَّهُمَّ فَإِنَّكَ تَسْكُنُ
 بِهِمْ فَارْزُقْنَا شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِثُونَ فَإِنَّا مِنْ شَائِعِي
 وَلَا صِدِّيقِي جَمِيعًا وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصْذِقِينَ لِمَنْ لَمْ يَنْظُرْ
 لِأَيَّامِهِمُ النَّالِجِينَ إِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا نُضَلُّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ آمِينَ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلَى أَهْلِهِ وَصِيِّهِ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَقِبَلَةِ الْعَارِفِينَ وَعِلْمِ الْمُهْتَدِينَ وَثَلَاثِي الْخُمْسَةِ
 الْمَيَامِينِ الَّذِينَ فَخَّرَهُمُ الْبَاهِلِينَ فَقَالَ وَهُوَ صَدَقَ
 الْقَائِلِينَ فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ فَقُلْ قَالُوا
 نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاؤَنَا وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَهُمْ وَنَفْسَنَا وَنَفْسَهُمْ
 ثُمَّ يَنْتَهِلُ فَيَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ذَلِكَ الْأَمَامُ الْمُحْصِي
 بِمَوَاحِيثِهِ يَوْمَ الْإِخَاءِ وَالْمُؤْتَرِّ بِالْقَوَى بَعْدَ الطَّوَى وَمَنْ شَكَرَ
 سَعِيَةً فِي هَلْ أَيْ وَمَنْ شَهِدَ بِفَضِيلِهِ مُعَادُونَ وَأَقْرَبِيَاءُ قِيَمِ
 جَاهِدُونَ مَوْلَى الْأَنَامِ وَمَكْسَرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْ فِي اللَّهِ
 لَوْ مَنَّا لَأَيُّمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّبَارِ وَ
 أَوْ رَفَّتِ الْأَشْجَارُ وَعَلَى الْجُودِ الْمَشْرِقَاتِ مِنْ غَيْرِهِ وَآلِهِ
 مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَآلِهِ دَعَا بِحَسْبِ سُنْدٍ وَمَعْنٍ أَدْعِيهَ اسْتَ
 وَدَيُّكَ أَنْ أَيَّامُ مَبْنُوكَ رُوزِ بَيْتِ وَيُجْمَعُ اسْتَ وَمَشْهُورِ اسْتَ كَرْدِ

الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبِأَهْلِ
 اللَّهُ تَعَالَى بِهِمْ
 مِنْ الْعِلْمِ

این روز سون گریه هلا نادرشان حضرت امیر المؤمنین و فاطمه
 زهرا و امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهم انارند
 بسبب آنکه حسن و حسین علیهما السلام بیمار شدند و حضرت
 رسول بعبادت ایشان رفت و امر فرمود که حضرت امیر و فاطمه
 و حسن و حسین علیهم السلام نذر کردند که اگر خدا ایشانرا
 عافیت دهد سه روز رون بکوبند و چون خدا عافیت کرامت
 کرد این چهار بزرگوار با فضیله خاتمه ایشان رون گرفتند و
 نداشتن چیزی که باو افطار نمایند پس حضرت امیر قدس
 بیتم از شمعون یهودی گرفت با سه صاع از جو که حضرت فاطمه
 صلوات الله علیها هر روز ثلث آن بیتم را برپسید و یک صاع
 از آن جو را بر خود بردارد پس در روز اول حضرت فاطمه
 علیها السلام قدر ثلث آن بیتم را گرفت و رشت و بمنزله آن صاع
 از جو برداشت و ارد کرد و بیج کرده نان بخت و چون حضرت
 امیر با حضرت رسول نماز شام کرد و بخانه برشت و فاطمه بیج کرده
 نان را حاضر کرد و خواستند که افطار نمایند مسکینی بر در
 خانه نداشتند که السلام علیکم یا اهل البیت محمد من مسکینم از
 مساکین مسلانان من اطعام دهید تا خدا شما را از ماندگان
 بخت طعام دهد پس حضرت امیر المؤمنین ابتدا کرد و فرمود

که من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت علیهم السلام با فضه
 با آن حضرت موافقت کردند و نانهای خود را بساطل دادند و با
 افطار کردند و روز دیگر را روز داشتند و باز حضرت فاطمه
 بجز در شستن بیکت دیگر از اینم بیکساع دیگر را برداشته و ارد
 کرد و پنج کرده دیگر بخت و چون خواستند افطار کنند که سالی
 برد خانه آمد و صد از ذکر السلام علیه که ای بنی محمد من شیمی
 از اولاد مهاجرین دیدم در روز عقبه شهید شده است مرا
 طعام دهید تا خدا شمار از خانه های بهشت طعام دهد پس
 حضرت امیر مؤمنان اول نان خود را داد و بعد از آن فاطمه زهرا
 و بعد از آن دو کوشوان عرش خدا و بعد از ایشان فضه سعادت
 هکلی نانهای خود را به یقیم دادند و باب افطار نمودند و در روز سیم
 روز داشتند و باز حضرت سیده النساء در روز سیم بقیه
 شیم را رشت و بقیه جو را گرفت و در آسیا خود کرد و با پنج کرده
 نان بخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت و حضرت فاطمه
 طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند تاگاه اسیری و اسیران
 کافران ندا کرد که السلام علیه که ای اهل بیت محمد ما را اسیر
 و میبندید و طعام نمیدادیم بخوریم پس بخوشیهای سابق
 همه کرده های نان را بساطل دادند و باب بخت افطار نمودند

چون صبح شد حق تعالی سوره کریمه هلالی را در شان ایشان
 فرستاد و در آن سوره ایشان باین قصه نمود که یوفون بالتذیرو
 یخافون یوما کان شتم منسبطوا و یطعمون الطعام علی حبه مسکینا
 و یسیرا و یسیرا انما یطعمکم لوجه الله لا یؤید منکم جبارا و لا شکورا
 انما خلق من ربنا یوما عبوسا فطیرا یعنی فاما میکنند بند و
 میترسند از روزی که شتر او اگر خلق را فر گرفته است و بخور
 طعام را با خواش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا باشد
 و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست
 که ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا بخور اهیتم
 شما بخور و یا را شیر و نه شکر و ثنائی را نمیدر سیم از روز قیامت
 که در نهایت شدت و هولست و چون روز چهارم که بیت پنجم
 ماه ذی الحجه است سوره هلالی در مدح ایشان نازل شد
 حضرت رسول بخت اهل بیت علیهم السلام آمد و ایشان را
 بان شدت کمرسنگی و انحالت غریب مشاهده نمود و کمر بست
 و فرمود که این چه حالتست که از شما مشاهده میفایم و اما
 حسین صلووات الله علیما را دید که از نقاهت بیماری و از
 کمرسنگی ماستد جوجه که از تخم بیرون آید میلورند و حضرت
 فاطمه صلووات الله علیها در محراب عبادت ایستاده بودند

کرسنکی شکر مبارک کن بر پشت چسبیده بود و چشمهایش
 فرو رفته بود چون نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از هشت
 برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بوده و گوشت و تریه کرم
 در آن بود که میجو شید و بوی بهتر از بوی مشک از آن ساطع
 بود پس حضرت فاطمه آن خوانی نزد حضرت رسول آورد
 حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب
 خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد بهیچان
 حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا ز فتم تا در اهل بیت خود
 شبیه مریم مادر عیسی را دیدم پس از آن تناول نمودند
 و تا هفت روز از آن میخورند و آخر نمیشد و حضرت صادق
 فرمود که انکاسه نزد ما است و حضرت صاحب الامر آنرا اطاف
 خواهد کرد و طعام هشت از آن تناول خواهد نمود و بنیان
 نیز این روایت را با نزول مائده بطریق بسیار نقل کرده اند و تفصیل
 این قصه در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسب است که شیعیان
 اهل بیت علیهم السلام در این آیات تاسی نمایند بخواهی خود در
 تصدیق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان
 و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که مستحب است که این روز
 روز میدارند برای شکر نعمت نزول سور اهل بیت در شان

ال عبا علیهم السلام و ایضا مناسب است غسل زیارت و زیارت
 ائمه علیهم السلام و زیارت جامع و خواندن در این روز مناسب
 است و چون بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند
 دعای مباهله را در این روز خواندن خوب است و روز بیست
 ششم بنا بر مشهوری علیه اللعنه را خنجر بر شکم زدند و
 باین سبب برکت بسیار دارد و در روز بیست و هفتم مروان
 که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم و اصل شد و دولت ملعونه
 بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس در این روز شکر این نعمت را بگویند
 و بعضی گفته اند که حضرت امام علی بنی در این روز متولد شده
 است و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر باقی بر آن سقر مشعل
 شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در آخر دینی حجه
 که اخیر سال عربیت روایت کرده اند که سنت است که در رکعت
 نماز اوجا آورد و در هر رکعت یک مرتبه سور حد و ده مرتبه
 سور قل هو الله و ده مرتبه اینه اگر کسی بخواند و بعد از
 سلام بگوید اللهم ما عملت في هذه السنة من
عمل حسبي عنه ولا ترخصه ولا تسنه ولا تسنه ولا تحسني
الي الا بعد ان اذبح اليك اللهم فاني استغفر لك عنه فاعف
وما عملت من عمل يقر ببي اليك فاقبله مني ولا تقطع رجائي

مِنْكَ يَا كَرِيمُ **باب نهم** در بیان اعمال ماه محرم است و در آن
 سه فصل است **فصل اول** در اعمال دهم اول محرم است از حضرت
 امام رضا منقولست که حضرت رسول در روز اول
 محرم دو رکعت نماز میکرد و چون از نماز فارغ میشدند
 دست بدعا بر میداشتند و این دعا را سه مرتبه میخواندند
 اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهُ الْقَدِيمِ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاسْأَلُكَ
 فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْقَوَّةَ عَلَى هَذِهِ الْقِيَمِ
 الْأَمَانَةِ وَالسُّوَدَ وَالْأَسْتِغْثَالَ بِمَا يَقْرَأُ بِنَبِيِّكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَا حَيَّةٍ مَنْ لَا حَيَّةَ
 لَهُ يَا حَزَنَ مَنْ لَا حَزَنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ
 مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا كَرَّمَ مَنْ لَا كَرَّمَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ
 الرَّجَاءِ يَا غِيَاثَ الضُّعْفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَفِ يَا مُبْعِي الْهَلَكَاءِ يَا مُنْعِمَ
 مَا يُحْمَلُ يَا مُحْسِنَ مَا مُفَضِّلُ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ
 وَمَوَرُ الثَّمَارِ وَصَوْمُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ
 الْمَاءِ وَخَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا أَحَدَ
 مِمَّا يَظُنُّونَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا تَوَاحِدْنَا بِمَا يَقُولُونَ
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَانِ

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
 إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ و چون حضرت سید الشهدا صلوات الله
 علیه در دهم ایماه بیعادت شهادت فایز گردید و در آن روز
 دهم محزون و غمگین بودند و اخبار موخشره بایشان میرسید
 باید که شیعیان ایشان در مجموع این دهم روز بخواهیم تعزیر
 انحضرت قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار
 و احادیث که مشتمل بر کرم صایب ایشان باشد بخوانند و بعضی
 از علما گفته اند که برك بعضی از لذات بکنند و از حضور انظم
 رضا منقولست که ماه محرم ماهی بود که کافران درین ماه
 جنگ کردند و تراجمیداشتند و منافقان این اوقات درین ماه
 خون مارا حلال داشتند و هتک حرمت ما کردند و زنا
 و فرزندان مارا اسیر کردند و آتش بر خیمهای ما زدند و
 اموال و اسباب مارا غارت کردند و حرمت حضرت رسالت
 پناه در باب مارا رعایت نکردند بدستی که مصیبت امام حسین
 صلوات الله علیه خشمهای مارا محرر و جگر پاشید و آب دیدها
 مارا جاری ساخت و عزیز مارا ذلیل گردانید و واقعه کربلا
 و کرب و بلا را برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید که مصیبت
 انحضرت گریه کنندگان بگریند بدستی که کرمه و انحضرت کرمه

بزرگوار بر طرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی^ع فرمود
 چون ماه محرم داخل میشود کسی آنحضرت را خندان نمیدید و اثر
 خون و اندن بر آنحضرت ظاهر میشد در مجموع دهه اول ماه
 و چون روز دهم میشد روز مصیبت و کرب و اندن او بود و میگفت
 امروز روز شهادت حسین^ع است و در حدیث دیگر فرمود که چون
 جد حسین^ع شهید شد آسمان خون و خاک سرخ بارید اگر آنحضرت
 آنقدر گریه کنی که آب بدن بر روی تو جاری شود حق تعالی جمیع گناهان
 کوچک و بزرگ ترا بپارزد پس فرمود که اگر خواهی چون بمیری
 هیچ گاه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین^ع را و اگر خواهی که در
 غزهای بهشت با حضرت رسول^ص و اهل و باشی لعنت کن قاتلان
 حسین^ع را و اگر خواهی که ثواب شهیدان که بلا داشته باشی هر وقت
 که مصیبت آنحضرت را بیا دوی بگو یا لبثی كنت معهم فاقوز فوزا
 عظیما یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان پس رستگاری مییافتیم
 رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت باشی
 باشی از برای اندوه ما اندوه ناک و از برای شادی ما شادی
 و بدانکه روزی روز اول ماه محرم مستحب است از حضرت امام
 رضا^ع منقولست که در روز اول محرم حضرت زکریا^ع دعا کرد و
 خدا فرزند طلبید و حق دعای او را مستجاب کرد پس آنحضرت را

باو عطا کرد پس هر که این روز را روزی بدارد و دعا کند حق تعالی
 او را مستجاب کرد و اند چنانچه دعای زکریا^ع را مستجاب کرد و شیخ^ع گفته
 که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یوسف^ع
 از چاه بیرون آمد هر که آنرا روزی دارد حق کارهای صعب را
 بر او آسان گرداند و غمهای او را زایل گرداند و بخت و اوست گرد
 نهم و دهم از روز ندادن نیز که بنی امیه این روز را برای برکت
 و شجاعت بر قتل آنحضرت روز میداشتند و احادیث بسیار
 در فضیلت این دو روز روزی آنها بر حضرت رسول^ص بسته اند
 و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
 روزی این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است
 و اینها بنی امیه علیهم السلام را برای برکت از و قمر سال را در روز
 عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا^ع
 منقولست که هر که ترك کند سعی روحانی خود را در روز عاشورا
 و بی کاری نزد حق تعالی و دنیا و آخرت او را بر آورد
 هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و کرب و اندن
 روز قیامت را روز فرج و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در
 بهشت بخار و روشن گردد و هر که روز عاشورا روز برکت نامد
 و از برای منزل خود در این روز چیزی بخیر کند خدا آن را بخیر

برا و مبارک نکر داند و در روز قیامت بایزد و عبید الله ابن زبنا
 و غیر سید علمهم اللعنه محشور گردد پس باید که در روز عاشورا
 دمی مشغول کاری از کارهای دنیا نکرده و مشغول گریه و نوحه
 و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که نیز از آن حضرت را
 بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد
 و اقارب خود مینا شدند و در آن روز امساك کند از خوردن و
 آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از حضرت
 کند اگر چه بیک ضربت بی باشد و روزه غام نداند مگر آنکه در خصوص
 آن روز روزه واجب باشد که بنده را مثل آن بر او واجب شد با
 که آن روز باید روزه بگیرد و در آن روز از قمر در خانه زنجیر نکند
 نخندد و مشغول هوا و لعب نکردد و هزار مرتبه بفرمان آن حضرت
 لعنت کند و بگوید اللهم العن قتلة الحسین و در روایتی وارد
 شده است از حضرت صادق که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه
 سور قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او
 بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند
 و در شب عاشورا نیز باید احیا کند بگوید و اندون و خون برای
 تاسی حضرت امام حسین و اصحاب او را که در انشب در صحرائی
 کربلا در میان سی هزار نفر کافران بجایا تا صبح احیا کردند

و عبادت و تهیة سعادت شهادت میگردند فصل دهم
 در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت
 زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا پسند معتبر آنحضرت
 صادق منقولست که هر که در شب عاشورا توبه شریف آنحضرت
 باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور گردد و خود
 خود الوده و بهیت شهدای کربلا در میان ایشان محشور گردد
 و هر که در روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در
 پیش روی آنحضرت شهید شدن باشد و پسند صحیح آنحضرت
 منقولست که هر که حضرت امام حسین صلوات الله علیه را در
 عاشورا زیارت کند هشتاد و واجب شود و امان زیارت مشهور
 شیخ طوسی و ابن قولوبه و غیر ایشان رحمهم الله روایت کرده اند
 از سیف بن عیین و صالح بن عقیقه و هر دو از محمد بن اسمعیل
 و علقمه بن محمد خضوی و هر دو از مالک جعفی که حضرت امام
 محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه را در روز دهم محرم یا نزدیک آنحضرت که بیان شود ملاقات
 کند خدا را در روز قیامت با ثواب و هزار هزار حج و در هزار مرتبه
 عمر و در هزار مرتبه جهاد که هر یک را بار سول خدا و ائمه اطهار
 علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابت

برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد و از رفتن بسوی
 قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود و بجهت
 یا با او بود بر بام بلند تر از خانه خود و ایشان کند بسوی آنحضرت بیدار
 و جلد کند در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز
 بکند و بکند اینکار را در اول روز پیش از پیشین پس ندیده و نوحه
 و گریه کند بر حسین و آخر کند هر گاه در خانه است و از او تفتی کند
 بگوید که من بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا داد و با طهارت
 جزم بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را
 در خانه های خود بگویند که درین و غیره بگویند بعضی از ایشان بعضی
 بمصیبت آنحضرت پس من طاعت منم بر خدا که هرگاه اینکارها را بکند
 حق تمام جمیع ثوابهای ایشان عطا فرماید و مالک گفت تو ضامنی
 و گفتمی گفت بلی بر رسید که چگونه بگوید آنرا فرمود که گویند فرمود
 که میگویند عظم الله الجورنا بمصائبنا یا حسین علیه السلام
 جعلنا وایا که من الطالین شان مع ولیه الامام المهدي
 من آل محمد علیهم السلام و اگر توانی در آن روز برای هیچکاری
 از خانه بیرون نرو و اگر از روز محشی است که حاجت هیچ مؤمنی
 در آن روز برآورده نشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک
 بنیت و در آن چیزی و ریشند بی نخواهد دید و ذخیره مکن

از برای منزل خود در آن روز چیزی که هر که در آن روز از برای
 منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک بنیت اخیر ذخیره
 کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک
 خواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته
 شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که هر
 بار رسول خدا میکرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب صیبت
 هر پنجویی و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد
 یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است
 تا روز قیامت علقه گفت که من کفتم بحضرت امام محمد باقر
 که تعلیم نماین دعائی که بخوانم در آن روز هرگاه خواهم آنحضرت
 زیارت کنم از نزدیک و دعائی که در شهرهای دور خواهم
 ایشان کنم و آنحضرت زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقه
 هرگاه بکشی آن دو رکعت غایت از آنکه ایشان کرده با
 با آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از ایشان و نماز انقویا
 که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود دعائی
 که ملائکه میخوانند در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند
 و می نویسند خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه
 محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو

در هشت هزار هزار در چهره و خواهی بود از آنها که شهید شدند با
ناحسین بن علی تا آنکه شهادت با ایشان در درجات ایشان و شهادت
تو امیر از آنها که با حضرت شهید شدند و نوشته شود برای تو ثواب
هر پیغمبری و رسول و ثواب زیارت هر که بحضور زیارت کرده است
از روزی که شهید شدند است میکون السلام عليك يا ابا عبد الله
السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن أمير المؤمنين
و ابن سيد الوصيين السلام عليك يا بن فاطمة سيدة نساء
العالمين السلام عليك يا نورا لله و ابن ناره و نور الموتى و السلام
عليك و على الأرواح التي حلت بقضايتك عليكم في جميعا
سلام الله أبدا ما بقيت و بقي الليل و النهار يا ابا عبد الله لقد
عظمت الرزية و جلت المصيبة بك علينا و على جميع أهل الأسلاف
و جلت و عظمت مصيبتك في السموات على جميع أهل السموات
فلعن الله أمة استست ساس الظلم و الجور عليكم أهل البيت و
لعن الله أمة دفعتكم عن مقامكم و أزالكم عن مراتبكم التي
ربكم الله فيها و لعن الله أمة قتلتكم و لعن الله الممقدين
لهم بالتمكين من قتالكم و ثبت إلى الله و اليكم منهم و من أشياهم
و اتباعهم و أوليائهم يا ابا عبد الله إني سلم لمن سالمكم و حرب
لن حاربكم إلى يوم القيمة و لعن الله ال ذي يادي و آل مروان

الزينة

و لعن الله بني أمية قاطبة و لعن الله بن مرثانه و لعن الله
عمر بن سعد و لعن الله شمر و لعن الله أمة أشربت و ألحمت و
تغيت و هيئات لعنالك يا بني شت و أمي لقد عظم مصابي بك
فاسئل الله الذي كرم مقامك و أكرم مني بك أن يرزقني بك
تارك مع إمام منصوب من أهل بيت محمد اللهم اجعل في عندك
وجهي يا محسين في الدنيا و الآخرة يا ابا عبد الله إني اقرب
إلى الله و إلى رسوله و إلى أمير المؤمنين و إلى فاطمة و إلى
الحسن و إليك بموالائك و بالبرائة ممن قاتلك و نصبك
الحرب و بالبرائة ممن استس ساس الظلم و الجور عليكم و
أبوء إلى الله و إلى رسوله ممن استس ساس ذلك و بني عليه
بنيان و جرى في ظلمه و جور عليكم و على أشياكم و ثبت
إلى الله و اليكم بموالائكم و مواليت و بالبرائة من
أعدائكم و الناصبين لكم الحرب و بالبرائة من أشياهم
و اتباعهم و أوليائهم إني سلم لمن سالمكم و حرب لمن حاربكم
و ولي لمن والاكم و وعد و لمن عاداكم فاسئل الله الذي
أكرم مني بمعرفتكم و تعرفه و أوليائكم و در في البرائة من أعدائكم
أن يجعلني معكم في الدنيا و الآخرة و أن يثبت لي عندكم قد
صدق في الدنيا و الآخرة و أسأله أن يبلغني المقام المحمود

منهم و اهرب
إلى الله ثم اليكم
ح

لَكَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ مُهْتَدِي ظُلُمِ
نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكَ وَيَا لَشَانِ الَّذِي لَكَ عِنْدُكَ
أَنْ تَعْطِيَنِي بِصَبَابِي كَمَا أَفْضَلَ مَا يُعْطَى بِصَبَابٍ بِمُصِيبَةٍ مُصِيبَةٍ
مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي سَعَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ
صَلُّوا تَوْفِيقًا وَمُغْفِرَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْ حِمَايَ حِمَايَ حِمَايَ
إِلَى مُحَمَّدٍ وَنَسَائِي حِمَايَ حِمَايَ إِلَى مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمُ
وَأَكْرِخِي يَوْمَ عَاقِبَتِهِ لَا تَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَكُونَ يَوْمُ قَتْلِ الْحُسَيْنِ يَوْمُ
تَرْكِ سِيَرَتِهِ يَا بَنِي الْعَالَمِ لَا تَكْفُرُوا بِاللَّعِينِ ابْنِ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِ
نَبِيِّكَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقِفْ فِيهِ نَبِيَّكَ صَلُّوا أَنْتَ عَلَيْهِ
وَاللَّهُ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَا سَقِيانَ وَمُعَوِيَةَ بْنَ أَبِي سَفْيَانَ وَزَيْدَ
مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمُ فُرْجَتِ بِهِ
إِلَى زِيَادٍ وَالْمُرُوءَانِ يَقْتُلُهُمُ الْحُسَيْنُ صَلُّوا أَنْتَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ
ظَاعِفٌ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْرَبُ
إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامٍ حَيَوُنِي بِالْبَرَاءَةِ
مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَيَا لَمُؤَالَايَ لِنَبِيِّكَ وَإِلَى نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ **بِسْمِ اللَّهِ** مَرَّتَهُ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ
مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَآخِرُ نَابِجٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعَصَا

ضايف

عليه

الزواني

الَّتِي جَاهَدَ الْحُسَيْنَ وَشَابَعَتْ وَبَايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ
الْعَنَّهُمْ جَمِيعًا **بِسْمِ اللَّهِ** مَرَّتَهُ **بِسْمِ اللَّهِ** السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكَ مَتَى سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا
مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ فِي
لِيَارَ تَكْرِ السَّلَامِ عَلَى الْحَبِيبِ وَكَرِيمِ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَهْلِ
الْحُسَيْنِ **بِسْمِ اللَّهِ** مَرَّتَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَكَ أَقْدَامَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنَةِ
وَأَبْدَانِهِمْ أَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ الْعَنْ
يَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ خَاسِمًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادَ بْنَ
مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَنَسَائِهِمْ وَالْأَبْرَافِيانَ وَالزُّبَايْدَ
إِلَى مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ **بِسْمِ اللَّهِ** مَرَّتَهُ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ
رِزْقِي اللَّهُمَّ أَوْفِنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ ثَلَاثًا
إِلَى قَدَمِ حَبِيبِكَ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ
بَدَلُوا أَمْجَاهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عُلُقَهُ كَهْتُ كَهْتُ
إِمَامُ مُحَمَّدٍ مَرَّتَهُ مَرَّةً كَرَى تَوَالِي مَرَّةً وَنَاخِصَرُ تَوَالِي كَفَيْتُ
زِيَارَتُكَ كَمَا جَمِيعُ ابْنِ تَوَالِيهَا أَرَى تَوْخَاهُ بُوَدُورًا
كَرَّمَ مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ طَابَ لَبِيْهِ زَيْنُ عَابِدِ بْنِ عَيْنٍ كَهْتُ مَرَّتَهُ
تَجَالٍ وَجَالِ عَقِي إِذَا صَاحِبُ خُودٍ وَفَتِيمُ لَبُؤَى نَجَفٍ بَعْدَ زَانِكِهِ

حضور صادق و فخر بودند از حیره بمدینه پیش از ما پیش چون
 از زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فارغ شدیم
 صفوان روی خود را کردید بسوی قبر حضرت امام حسین صلوات
 الله علیه را در این مکان از بالا ای سر امیر المؤمنین که حضرت
 امام جعفر صادق چنین کرد در وقتی که من در خدمت
 آنحضرت باین مکان شریف آمد بودم پس خواند صفوان از زیارت
 که علقه از حضرت امام محمد باقر برای روز عاشورا روایت کرده
 پس دو رکعت نماز کردند نزد سر امیر المؤمنین و وداع کرد بعد
 نماز امیر المؤمنین را و رو بجا بنابر امام حسین کرد و آنحضرت را
 باز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این
 دعا بود یا الله یا الله یا الله یا محیی یا مضرط یا کاشف
 کرب المکروبین یا عیاش المستغثین یا صریح المستنصرین
 و یا من هو اقرب الی من جبل الودید و یا من یحول بین المرء
 و قلبه و یا من هو بالنظر الاعلی و بالافق البین و یا من هو
 الرحمن الرحیم علی العرش استوی و یا من یعلم خائنه الا
 و ما تحفی الصدور و یا من لا تحفی علیه خافیه و یا من
 لا تشبه علیه الا صوات و یا من لا تعلطه الحاجات
 یا من لا یریه من الحاج الملتزم یا مددک کل قوت و یا

بسم الله

جامع کل شیء و یا بارئ القوس بعد الموت یا من هو کل يوم
 فی شان یا فاضی الحاجات یا مقس الکربات یا معطى السؤل
 یا ولی الرغبات یا کافى الملمات یا من یکفی من کل شیء و لا
 یکفی منه شیء فی السموات و الارض استلمت بحمد و علی
 و بحقی فاطمة بنت نبتک و بحقی الحسن و الحسین فانی بعم ائمت
 الیک فی مقامی هذا و بهم اوسل و بهم استشف الیک و بهم
 استلک و اقسیم و اعز علیک و یا لسان الذی لهم عندک
 و یا لقد ر الذی لهم عندک و یا الذی فضلتم علی العالمین
 و یا نعمت الی جعلتم عندکم هم و به خصصتمهم دین العالمین
 و به ایتهم و ایت فضلهم من فضل العالمین حتی فاق
 فضلهم فضل العالمین جمیعاً ان تصلی علی محمد و آل محمد
 و ان تکشف عینی و همی و کربی و تکفی المهم من اموری
 و تقصی عینی دینی و تجری من الفقر و تجری من الفاقة
 و تعینی عن المسئلة الی الخوفین و تکفینی هم من اخاف
 هم و عسر من اخاف عسره و حزن من اخاف حزنه
 و شر من اخاف شره و مکر من اخاف مکره و بقی من اخاف
 بقیه و جود من اخاف جوده و سلطان من اخاف سلطان
 و کید من اخاف کیده و مقدر من اخاف بلاد مقدر

تکفینی

عَلَى وَرْدِ عَيْنِي كَيْدَ الْكَيْدِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ اللَّهُمَّ مَنْ ارَادَنِي فَاذْ
 وَمَنْ كَادَنِي فَكُنْ وَاصِرِي عَيْنِي كَيْدَ وَمَكْرَ وَبَاسَهُ وَأَمَانِيَهُ
 وَامْنَعِ عَيْنِي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْ عَيْنِي بِفَقْرِ
 لَا تَجْعَلْهُ وَبِلَا لَاشْتِاقٍ وَبِعَافِيَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَتَسْغِي لَهَا عَافِيَةً وَ
 ذَلَّ لَا تَقْرُ وَتَسْكُنْ لَا تَجْبُرْهَا اللَّهُمَّ اخْبِرْ بِالذَّلِّ نَصَبِ عَيْنِي
 وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنَازِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسَّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَعْلَمَ
 عَيْنِي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنَّهُ ذَكَرِي كَمَا أَنْشَيْتَهُ ذَكَرَكَ وَ
 وَخَذَ عَيْنِي بِمَعْبَرَةٍ وَبَصِيرَةٍ وَلِسَانِي وَلِيٍّ وَرَجُلِهِ وَقَلْبِي وَجَمِيعَ حَوَائِجِي
 وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السَّقْمَ وَلَا تَنْفَعْهُ حَتَّى يَجْعَلَ ذَلِكَ لَشُغْلٍ
 شَاغِلٍ لِي عَيْنِي وَعَنْ ذَكَرِي أَكْفِي نِيَاكَ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَانْكَرَ
 الْكَافِي لَكَ فِي سِوَاكَ وَمَفْرَجٌ لَمْ يَفْرَجْ سِوَاكَ وَمُعِيتٌ لَمْ يَعْثُرْ سِوَاكَ
 وَجَارٌ لَمْ يَجِدْ سِوَاكَ خَائِبٌ مَنْ كَانَ دُجَانٌ سِوَاكَ وَمُعِيشَةٌ سِوَاكَ
 وَمَفْرَعَةٌ إِلَى سِوَاكَ وَمُهَيِّزَةٌ وَمُلْجَأَةٌ إِلَى غَيْرِكَ وَمُنْجَاةٌ مِنْ تَخْلُوقٍ
 غَيْرِكَ فَانْتَفَعِي وَدَجَانِي وَمَفْرَعِي وَمُهَيِّزِي وَمُلْجَأِي وَمُنْجَاةِي فَقَالَ
 اسْتَغْفِرْ رَبِّكَ اسْتَغْفِرْ وَمُحَمَّدٌ وَإِلَ مُحَمَّدٍ أَنْوَحَ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ وَ
 اسْتَغْفِرْ فَاسْأَلْ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَلِلَّهِ
 الْمُسْكِي وَأَنْتَ السُّعَانُ فَاسْأَلْ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَإِلَ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَكْشِفَ عَيْنِي وَهَمِّي وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ

صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

نَبِيِّكَ هَمَّ وَعَمَّ وَكَرْبَةً وَكَيْفَتَهُ هَوْلَ عَدُوِّ فَكَشَفَ عَيْنِي كَمَا
 كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ عَيْنِي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَأَكْفَيْتَهُ كَمَا كَفَيْتَهُ وَ
 اخْبِرْ عَيْنِي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمُؤْنَةً مَا أَخَافُ مُؤْنَتَهُ وَ
 هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِأَمُونَةٍ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ
 حَوَائِجِي وَكُنَايَةِ مَا أَهَمَّتْنِي هَمَّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ بِمَنِي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
 وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ بَيَانِ زِيَارَتِكَ وَلَا قَرْنَ اللَّهِ
 بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ اخْبِرْ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمْتِي عَمَّا أَمَرْتُمْ وَ
 تَوَقَّيْ عَلَى مِلَّتِهِمْ وَاخْتَرْتَنِي فِي مَزْنِهِمْ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَةً
 عَيْنِي أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 زَارُوا مَوْسِلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَمَوْجِئًا إِلَيْهِ بِكُمْ وَسْتَفْعًا
 بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاسْتَفْعَالِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ
 الْمَجُودَ وَالْجَاهَ الْوَحِيدَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى الْقَلْبِ
 عَنْكَ مُنْظَرُ النِّجْمِ الْحَاجَةِ وَقَضَائِهَا وَتَجَاهِهَا مِنْ اللَّهِ تَعَالَى
 إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا حَيْبَ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَاسِرًا
 خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِعًا مُجْزِئًا مُسْتَحْمًا
 لِي بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَسْفَعَالِي إِلَى اللَّهِ انْقَلِبْ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَفُوضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجَأًا ظَهَرِي

اَللّٰهُمَّ وَكَلِّ عَلَى اللَّهِ وَاَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَمَى سَمِعَ اللَّهُ لَنْ
 دَعَا لَيْسَ بِهِ وَرَاءَ اللَّهِ وَوَرَاءَ كَرِيْمًا سَادِي فِيْ سَمَاءِ مَا شَاءَ رَبِّيْ
 كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمْ
 اَللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَعُوْذُ بِكَ
 اَلْمُؤْمِنِيْنَ وَمَوْلَايَ وَاَنْتَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِيْ وَسَلَامِيْ
 عَلَيْكَ مَا اَقْبَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصْبِرْ ذَلِكَ اِلَيْكَ غَيْرُ
 مُجَوَّبٍ عَنْكَ سَلَامِيْ نَسَاءَ اَللّٰهُ وَاسْتَلْهُ بِحَقِّكَ اَنْ يَّشَاءَ ذَلِكَ
 وَيَفْعَلَ فَاِنَّهُ جَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَنْفَلْتُ اَسِيْدِيْ عَنْكُمْ نَاثِبًا حَامِدًا
 لِلّٰهِ شَاكِرًا رَّاحِيًا لِلْاِجَابَةِ غَيْرَ اَيْسَرَ لَا قَاطِبَ اِيْنًا عَانِدًا رَّاجِعًا
 اِلَى زِيَارَتِكَ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ بَلْ رَاجِعٌ عَانِدٌ
 اِنْشَاءَ اَللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادِي رَغِبْتُ اِلَيْكَ
 وَاِلَى زِيَارَتِكَ بَعْدَ اَنْ زَهَّدْتُ فِيْكَ وَفِيْ زِيَارَتِكَ اَهْلَ الدُّنْيَا
 فَلَا حَسْبِيَ اَللّٰهُ اِيْمًا رَّجَوْتُ وَمَا اَقْلَمْتُ فِيْ زِيَارَتِكَ اِلَّا قُرْبِيْ
 حُبِّيْ سَيْفِ عَمِيٍّ كَفْتُ مِنْ بَصْفِ اَنْ كَفْتُمْ كَرِهْتُكُمْ كَرِهْتُكُمْ
 اِنْ اَمَامَ مُحَمَّدٍ اَوْ اَبِيْ مَا رَوَيْتُمْ كَرِهْتُكُمْ اَعَاذُكُمْ بِفَضْلِكُمْ
 كَفْتُ مِنْ وَارِدِ شَدَمِ يَّاسِيْدِ خُودِ اَمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بَيْنَ مَكَانٍ بَسْ كَرِهْتُكُمْ اِنْ اَمَامَ كَرِهْتُكُمْ اِنْ اَمَامَ كَرِهْتُكُمْ اِنْ اَمَامَ
 دُرُوقِ دَعَا بَعْدَ اَنْ اَنْكَرْتُكُمْ اَنْكَرْتُكُمْ اَنْكَرْتُكُمْ اَنْكَرْتُكُمْ

آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع بمن گفت که
 نگاه نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکنی که من
 ضامنم بر خدا هر که این زیارت را بخواند و این دعا را بخواند از نزدیک یا
 دور و این زیارت را قرض مقبول باشد و سعیش مرزاده شود و سلامش
 با حضرت برسد و محبوب شود و در هر حاجت که از خدا بطلد بر او
 شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را هر چند
 از پدرم شنیدی مرویدم از علی بن الحسین با همین ضامنم و او
 از امام حسین ع با همین ضامنم و امیر المومنین از رسول خدا
 با همین ضامنم و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامنم و جبرئیل
 از خداوند عالمیان با همین ضامنم و تحقیق که حق تعالی اتم
 بذات مقدس خود یاد نمود که هر که حضرت امام حسین ع را باین
 روش زیارت کند از نزدیک و دور و این دعا بخواند زیارت او را
 قبول کنم و هر حاجت که بطلد بر او هر چند بزرگ باشد و هر
 سوال که بکند عطا کنم و از درگاه خود نا امید برنگردم و او را
 برگردانم شاد و خوشمیرد و حاجتش و فائز شدن به بهشت
 و ازاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را
 قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و کواه گرفت ما
 خدا را بچهار کواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس

جبرئیل گفت یا رسول الله تعالی مرا بسوی تو فرستاده است برای
 بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب
 و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت
 پس حضرت صادق فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی
 خدا بهرسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و آن
 پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حق
 خلف و عهد خود نمیفرماید **مؤلف** گوید که چون عبارت حدیث
 ثنونی عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت
 السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَأَاوَالِ بَیِّنَاتِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ بخواند
 و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر
 بعد از صد مرتبه لعنت باریک نماز بکند و بعد از صد سلام
 باریک نماز بکند و متصل بجمعه و بعد از سجده نیز نماز بکند
 شاید بجمع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از زیارت ^{بعد}
 بعمل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهر
 کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین را باین زیارت ضم کند بهتر
 خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد طریح امیر المؤمنین بعمل
 آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد
 شده است که اگر در غیر روز عاشورا بجای اللهم ان هذا يوم یزک

الکثر

اللهم ان

به بنو امیه **بگوید** **یوم قتل الحسین صلوا نك علیه یوم یزک**
به بنو امیه فصل سیم در بیان سایر زیارات این روز است و آنچه
 انما زیارت است که بسند صحیح عبد الله ابن سنان روایت کرده است
 که رفتم بخدمت حضرت صادق در روز عاشورا و آنحضرت را
 زیارت و آندهنگام دیدم و آب زدیدهای آنحضرت مانند روز
 میبخت گفتم یا بن رسول الله سبب کینه شما چیست خدا هرگز بین
 شما را کربان نکرده اند حضرت فرمود که مگر غافل و نمیدانی که در
 این روز حضرت امام حسین صلوات الله علیه شهید شده است
 گفتم ای سید من چه میفرماید در روزی که فرمود روزی بدار
 بر آنکه شب نیت روزی بکنی و افطار بکنی نه از روی شجاعت بگوید
 نام روزی مگیر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد بکن
 و بیشتر آب بنویس که در این وقت جنک برطرف شد از آل رسول ^{و الله}
 و در زمین سی نفر از اهل بیت و موالی ایشان افتاده بود که حبس
 مصیبت در آنجا حضرت رسالت بود اگر آنحضرت در دنیا می بود
 میباید آنحضرت را برای ایشان تعزیر بگویند پس آنحضرت چند
 گریست که در پیش منار کن از آب دیدن اشق تر شد پس حضرت فرمود که
 بهتر کاری که در این روز بکنی آنست که جامه های پاکیزه بپوشی و بند
 کشتابی و استنهارا نامروقی بالا کنی بروی مصیبت زردگان پس بگو

روی بسوی بابان یا مکانی که کسی ترانه بنید یا خانه خالی از برای تقیه
 از شیطان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز یا او دعا بخشوع و خضوع
 و رکوع بنکوب بعد از هر دو رکعت سلام بکوی و در رکعت اول بعد
 حمد سوره قل یا ایها الکافرون بخوان و در رکعت دوم سون قل هو الله
 و در دو رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سون احزاب بخوان
 و در رکعت دوم سون اذ جاءک المنافقون و اگر اینها را ندانی هر روز
 که توانی بخوان پس بگردان روی خود را بجانب روضه مقدسه لغت
 و بجاظر او پی شهادت آن امام مظلوم و اولاد و اقارب اصحاب
 انجنا بر او سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لغت کنی بر قاتلان
 انحضرت که هر لغتی هزار مرتبه بخوانی بر او نوشته میشود و هزار
 گاه از تو بخیر میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود
 و بهتر اینست که هزار مرتبه بگوید اللهم العن قتله الحسین و اصحابه
 پس فرمود که بعد از آن از موضعی که ایستاده چند کام پیش روی
 و بکوی یا الله و یا الله را جعول رضا یفضایه و تسلیما لا یخرج
 و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع الامور
 باید که محزون و غمناک و گریان باشی پس بجای خود بگردی
 بکوی اللهم عذاب القبر الذی شاق و رسولک و حاد بواو لیلک
 و عبید و غیرک و استغلو محاربتک و العین القاده و الاشع

۲ ایشان در روایت
 دیگر هزار مرتبه لغت
 کنی بر قاتلان

یا کافر

و من کان منهم فقت و اوضع معهم ارضی بفعلهما لغنا کثیرا
 اللهم و تجل فرج ال محمد و اجعل صلواتک علیه و علیهم و
 استغفرهم من ابد المنافقین المصلین و الکفره الجاحدين
 و افحهم فتحا یسیرا و افحهم دوحا و فرجا قریبا و اجعل لهم
 من لدنک علی عدوک و عدوهم سلطانا نصیرا پس بت
 بد عابدان و قصد کن دشمنان ال محمد علیهم السلام را و بگو
 اللهم ان کثیرا من الاثم ناصبت المستخفیین من الاعداء
 کفرت بالکلمه و عکفت علی القاده الظلمه و هجرت الکتاب و
 السنه و عدلت من الحبلین الذین امرت بطاعتهما و کفرت
 فامایت الحق و طادت عن القصد و ما لای الاخراب
 و حرقت الکتاب و کفرت بالحق لما جاءها و عمتک بالبلای
 لما اغترضها و صبیعت حقت و اضللت خلقک و قتلک
 اولادک و حین عبادک و حمله علیک و در تنه
 و وحیت اللهم فز لک اقدار اعدائک و اعداء رسولک
 و اهل بیت رسولک اللهم و اخرج ديارهم و اقلل
 سلامهم و خالفین کلمتهم و قف فی اعضادهم و اوهن
 کیدهم و اضربهم بسیفک القاطع و ارمهم بحرک الدافع
 و طمهم بالبلاد طما و قهم بالعداب قما و عدیهم عدا بانکرا

محمد

وَحَدِّثْهُمْ بِالسَّيِّئِينَ وَالْمَثَلَاتِ الَّتِي أَهْلَكَتْ بِهَا أَغْلَانِكَ أَتَكَ
ذُرِّيَّةً مِنْ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ وَأَحْكَامُكَ
مَعْطَلَةٌ وَغَيْرَةُ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ هَائِعَةٌ اللَّهُمَّ فَأَعِزِّ الْحَقَّ
وَأَهْلَهُ وَأَقْبِعِ الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمَنْ عَلَيْنَا بِالْخِجَاءِ وَاهْدِنَا
إِلَى الْإِيمَانِ وَتَجَلَّ فَرْجُنَا وَانْظُرْ بِفَرْجِكَ أَوْلِيَانِكَ وَاجْعَلْهُ
لَنَا وَدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَقْدًا اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مِنْ جَعَلَنِي
قَبْلَ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرِ نَبِيِّكَ عِيْدًا وَاسْتَهْلِ بِهِ فَرْجًا وَمَرْجًا
وَحَدِّثْهُمْ كَمَا أَخَذْتَ بِهِ أَوْهُمْ وَضَاعِفِ اللَّهُمَّ الْعَدَا
وَالْتَبَكِّلْ عَلَى طَائِفَةِ أَهْلِ طَيْبِ نَبِيِّكَ وَأَهْلِكَ شِبَاعَهُمْ
وَقَادَتَهُمْ وَأَبْرَحَاتَهُمْ وَجَاعَتَهُمْ اللَّهُمَّ وَضَاعِفْ لَوْ
وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى غَيْرِ نَبِيِّكَ الْعَتَرِ الضَّائِعَةِ
الْمُخَافَةِ الْمُسْتَدْلَةِ بَقِيَّةً مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارَكَةِ
رُكَّةً وَأَعِزِّ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَأَفْلَحْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ الْمَلَامَةَ
وَالْكَوَاءَ وَجَنَادِيسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ وَنَبِّتْ قُلُوبَ
شَبِيحَتِهِمْ وَخَرِّبْكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِهِمْ وَنَصْرَتِهِمْ
وَمُؤَايَاتِهِمْ وَأَغْنِهِمْ وَأَنْتَهُمْ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى مِنْكَ
وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً وَأَوْقَاتَ مَشْهُودَةٍ مُسْعُوْدَةٍ
وَوَسْكَ فِيهَا قَرَبَهُمْ وَتَوْجِبْ فِيهَا مَعْيَتَهُمْ وَنَصْرَهُمْ

وَمُؤَايَاتِهِمْ

وَمُؤَايَاتِهِمْ كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيَانِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَعَدُ اللَّهِ الَّذِي آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ
فَاكْشِفْ عَنْهُمْ يَا مَنْ لَا يَكْشِفُ الضُّرَّ إِلَّا هُوَ وَلَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضُّرِّ
إِلَّا هُوَ يَا أَحَدًا حَيًّا يَا قَيُّوْمُ يَا نَارَ الْإِلَهِ عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ
وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ السَّائِلُ لَكَ الْمُقْبِلُ عَلَيْكَ الْوَاحِشُ إِلَى قَائِكَ
الْعَالِمُ بِإِنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَقَبِّلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ إِلَيَّ
عَلَانِيَتِي وَخُجْرَائِي وَاجْعَلْنِي مِنْ رَجِيئِكَ عَمَلًا وَقَبِّلْ نَسْكَمُ وَخُجْرَتِي
بِرَحْمَتِكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلْ وَلَا وَاحِشًا عَلَى مُحَمَّدٍ
وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِأَكْبَلِ
أَفْضَلِ مَا صِلَيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
وَمَلَائِكَتِكَ وَحُلَّةِ عَرْشِكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ اللَّهُمَّ وَلَا تَفِرْتُ
بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي
بِأَمْرٍ لَا يَمُوتُ مِنْ شَبِيحَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَالحَسَنِ وَ
زَيْنَبِهَا الطَّاهِرِينَ الْمُتَّبَعِينَ وَهَبْ لِي التَّسْلِيَةَ بِحَبْلِهِمْ وَالتَّوَضُّعَ
بِسَبَابِهِمْ وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ أَنْتَ جَوَادُ كَرِيمٍ بَيْنَ بَرٍّ وَدَوَّارٍ

عَشْرَةً

روی خود را بر خاک بکند و بگوید یا من بحکم ما یشاء و یفعل ما یرید
انت حکمت فلک الحمد محمود امشکورا فبذلک امولا فی جهنم
و فرجنا بهم فانک ضمنت اعزازهم بعد الذل و تکثیرهم بعد
الاحول یا احدی الصادقین و یا ارحم الراحمین فاسئلك
یا الهی و سیدی متضرعا الیک بعودک و کرمک بسط املی و
التجاوز عنی و قبول قلیل عمل و کثیر عین و الزیادة فی ايامی تلخیص
ذلک المشهد و ان تجعل لی بمن یدعی فحیب الی طاعتهم و موا
لاتهم و نصرتهم و ترینی ذلک قریبا سیرعا فی عافیة انک علی کل شی
قدیر پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن و بگو اعود بک ان
اکون من الذین لا یزجون ایتامک فاعذنی الهی برحمتک من ذلک
چون چنین کنی این عمل بهتر است از ای تواججهای بسیار و عمرهای
بسیار که مال بسیار در آنها صرف نمایی و بدو خود را در آنها تبذیر
انکنی و از اهل و عیال و فرزندان خود جدا شوی و بدانکه کسی
این نماز را در این روز بکند و این دعا را از روی خلوص بخواند
و این عمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده حضرت باو
عطا کند که از جمله آنها است که او را از مردنهای بد حفظ کند و تا
غرق شدن و سوختن و در زیر عمارت ماندن و امثال آنها و تا
مردن دشمنی بر او مسلط نکند و نکاه دارد و او را از دیوانگی و خون

الصلوة و غيرها
بعد

و پیسی در خودش و فرزندان و یا آنها را بپست و شیطان را و دستان
و یاران شیطان را مسلط نکند و او را برسل و یا آنها را بپست **یا ارحم**
دیگر زیارتیست که مشتمل است بر زیارت شهیدان و منصفین و غیرت
حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم هست و منافی
کرد این روز خوانند شود و اگر در آخر روز خوانده شود شاید انب
و زیارتیست السلام علیک یا وارث آدم صفره الله السلام
علیک یا وارث نوح بنی الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک
یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله
السلام علیک یا وارث علی امیر المؤمنین السلام علیک یا وارث
الحسن الشهید سبط رسول الله السلام علیک یا بن رسول الله
السلام علیک یا بن البشیر التذیر و ابن سید الوصیین السلام
علیک یا بن فاطمة سیده دینا العالمین السلام علیک یا ابا
عبدالله السلام علیک یا خیرة الله و ابن خیرة السلام علیک
یا ثار الله و ابن ثار السلام علیک یا ائمة الزور الم نور السلام
علیک یا ائمة الامام الهادی الرئی و علی اراج حلت بفنائک
و اقامت فی جوارک و قدت مع رؤاک السلام علیک منی
ما یقوت و بقی اللیل و النهار و لقد عظمت بک الرزیز و جل

در روز جزا
در روز جزا

الْمَصَابِتِ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ جَمِيعِينَ وَفِي
 سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ وَنِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنَجِّبِينَ وَعَلَى
 ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُهَيَّيَّةِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَ
 عَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تَرْبَتِهِمْ وَاللَّهُمَّ لَقِّمْ
 رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرِجَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ يَا بْنَ سَيِّدِ رِشَاءِ
 الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بْنَ الشَّهِيدِ يَا أَحَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا
 الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي
 هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ نَجِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى
 الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
 السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى
 الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ
 الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى
 الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ
 مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ
 عَنِّي نَجِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنُ

الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ
 سَلَامًا مُتَّصِلًا أَفْضَلَ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

على الغراء

لَكَ الْغَرَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ
 أَحْسَنُ اللَّهُ لَكَ الْغَرَاءُ فِي أَحَبِّكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ
 قَرِينٌ وَقَرِينِي فِي هَذَا الْوَقْتِ أَنْ تَشْتَلَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ
 يَرْزُقَنِي بِكَ رَقِيبَتِي مِنَ النَّارِ أَنْ تَسْمِعَ الدُّعَاءَ وَيَرْجِبَ
 وَشَيْخٌ مُفِيدٌ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفْتَرْتُ كَمَا دَرَسْتُ بَيْتَ وَيَكْرُمُهُ
 مُحَمَّدٌ رَفِيقٌ فَانْصَرَفْتُ فَاطِمَةُ وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا
 وَاقِعٌ شَدِيدٌ بَابُكَ دُرُوزَانِ وَزَارِي شُكْرِي أَيْنَ عَظِيمِ شَيْعَتِي
 دُونَ بَذَارِئِهِ وَشَيْخٌ طَوْسِي رَحِمَهُ اللَّهُ كَفْتَرْتُ كَمَا دَرَسْتُ
 مَا هُوَ مُحَرَّمٌ أَحْبَابِي بَلْ كَرِهْتُ خَرَابِ كَرْدَنَ كَعْبِدَامِدَنَ بُوْدَنْدَرَنَ
 وَعَذَابِ بَرَايْشَانِ نَارِ لَشْدُوْدِ دُرُوزِ بَيْتِ وَيَنْجِي أَيْمَانَهُ حَضَرِي
 أَمَامَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِعَالَمِ أَعْلَى أَرْحَامِ
 عَمُودِ **بَابِ هَفْتَمِ** دُرُوحَالِ مَا هُوَ صَفْرُ اسْتِ وَأَيْمَانُهُ مَشْهُورُ اسْتِ
 بِخُوسْتِ وَدُرُوجِهِ مَيُونَانْدُ نَاسْتِ أَوَّلِ انْكَرِ مَوَافِقِ قَوْلِ
 عَلَمَائِ شَيْعَةِ وَفَاتِ حَضَرَتِ رَسَالَتِ بِنَاهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 دُرُايْمَانُهُ وَاقِعٌ شَدِيدٌ اسْتِ دِيمِ انْكَرِ دُرُوسَرْمَانُهُ مَتَوَالِي كَرَامَتِهِ
 حُرْمَتِ چُونِ عَرَبِ قَتَالِ عَيْنِ كَرْدِهِ انْدُودِ دُرُايْمَانُهُ شَرْعِ بَقِيَالِ
 بَسْكَرْدِهِ انْدُ لَهْدَا بِحَسَنِ شَمْرْدِهِ انْدُودِ دُرُاحَادِيثِ شَيْعَةِ نَدِيكِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ
 أَحْسَنُ اللَّهُ لَكَ الْغَرَاءُ
 يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ
 عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَحْسَنُ اللَّهُ لَكَ الْغَرَاءُ
 يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ

نعت

چیزی که دلالت بر نحوست کند و در روایات غیر معتبره عامه
وارد شدن است و سید این طایفه را رضی الله عنه از بعضی از
کتب معتبره روایت کرده است که در روزیم اینها هستند
که دو رکعت نماز کند و در رکعت اول بعد از حمد اِنَّا فَتَحْنَا
بِحُزْنٍ و در دوم سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ و بعد از سلام صد مرتبه
يَا حَسْبُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه اللَّهُمَّ
الْعَنِ إِلَى أَبِي سَفْيَانَ و صد مرتبه اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ و تَوْبًا إِلَيْكَ
و روزیست اینها مشهور است بر روز اربعین یعنی روز خیمه
شهادت حضرت سید الشهداء صلوات الله علیه و در کتب
معتبره از حضرت امام حسن عسکری روایت کرده اند که
علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجگانه و یک رکعت از فرضیه
و نافله در شب و روز زیارت اربعین و انکشاف در دست
راست کردن و چنین را در سجده شکر بخاک گذاشتن و
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ را در غار بلند گفتن و کیفیت زیارت
بسند معتبره منقول است از صفوان جمال که گفت مولای من
حضرت صادق ع بمن گفت در زیارت اربعین که زیارت
میکنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوئی
السلام علی ولی الله و حبیب السلام علی خلیل الله

در روز اربعین
نماز پنجگانه
یک رکعت از فرضیه
نافله در شب و روز
زیارت اربعین
انکشاف در دست
راست کردن

در روز اربعین

و حبیب السلام علی الحسن المظلوم الشهید السلام علی سید
الکربان و قیل العبرات اللهم انی اشهد انک ولیک و انک
وصیک و ابن صبیحک الفایز بکرامتک اگر کمتر باشد
جودت با سعاده و اجنبیت با طیب الولاده و جعلت سیداً من
الساده و قائداً من القاده و ذائداً من الداه و اعطیت مؤلف
الانبياء و جعلت محمداً علی خلقک من الاوصیاء فاعذ فی الله
ومع الصبح و بذل بجهته فیک لیست بقدر عبادک من الجماله و
و حیر الصلاه و قد توارر علیه من غیر الدنا و باع حظه
یا لارذل الادی و شری الخیر بالیقن الاوکس و تعظم و رقی
فی هوا و انحطک و انحطتک و اطاع من عبادک اهل
التقاف و التقیان و حمله الاوزار المستوجین النار فجاهد
فیک صابر محسباً حتی سفک فی طاعتک دمه و استبج
اللهم فالعنا و لنا و سبلاً و عذبهام عذاباً الیما السلام علیک
یا رسول الله السلام علیک یا ابن سید الاوصیاء السلام
علیک یا ابن امیر المؤمنین اشهد انک امین الله و ابن امینه عشت
سعیداً و مضیئاً حمیداً و مت فقیداً مظلوماً شهیداً و اشهد
ان الله مخرجک لک ما وعدک و مهلك من حدک و معذب من
قتلک و اشهد انک و فیت بعهد الله و جاهدت فی سبیل الله

السلام علی سید الله و
ابن صبیح

لنا و

در روز اربعین
نماز پنجگانه
یک رکعت از فرضیه
نافله در شب و روز
زیارت اربعین
انکشاف در دست
راست کردن

حَتَّى أَتَيْتُكَ الْيَقِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِاللهِ عَمْرًا أَشْهَدُكَ وَكَفَى
 بِكَ شَهِيدًا أَنِّي وَلِيُّ مَنْ وَالَاهُ وَعَدُوكُمْ عَادَاهُ يَا بَنِي آدَمَ
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ تُوَرِّقُنِي الْأَصْلَابَ الشَّاحِخَةَ
 وَالْأَرْحَامَ الْمُطَهَّرَةَ لَمْ تَحْسَبْكَ أَنْجَا هَلِيَّةً بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تَلْسَبْكَ
 الْمَدْلَهَاتِ مِنْ نِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ
 الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ النَّقِيُّ
 الرَّحْمَتِي الرَّزْكَ الْهَادِي الْمَهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ
 كَلِمَةُ الْقُوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
 الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَيُّكُمْ مُؤَقِّنٌ بِشَرِيعَةِ رَبِّي وَخَوَلَمِ
 عَلَيَّ وَقَلْبِي لِقَابِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنَصْرِي لَكُمْ
 مُعَدٌّ حَتَّى يَأْذَنَ لَكُمْ فَنَعُوكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ فَهَلُّوا
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ
 وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَوْرَكَتِ عَمَلُ
 مِيكِنِي وَهَرْدَعَاكَ خَوَاطِي مِيكِنِي وَبَرْمِيكَ دِي سَيِّدِ ابْنِ
 طَاوَسٍ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفْتُهُ اسْتَكْرَمْتُ مِنْ نَوَاسِي زِيَارَتِكَ وَأَنَا
 بِأَفْتِهِ أَمْرٌ كَمُحْضُوصِ سَبْتِ ابْنِ زِيَارَتِكَ بِأَيْدِيكَ بِأَيْدِي رُوحِي
 صَوْنِي وَبِكُورِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

الظاهرية

يا رب العالمين يا ذا الجلال والإكرام يا ذا العرش العظيم يا ذا المن والكرام
 يا ذا العرش العظيم يا ذا الجلال والإكرام يا ذا العرش العظيم يا ذا المن والكرام

يا رب العالمين

يَا بَنِي عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَبَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدَّاتِ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي رُجْبِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا
 عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنِي مَوْلَايَ أَشْهَدُ
 أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى تَأْتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ عَلَى نَبِيَّةٍ مِنْ رِبِّكَ أَيْتِكَ يَا مَوْلَايَ زَائِرًا وَافِدًا رَاغِبًا
 لَكَ بِالذُّنُوبِ هَارِبًا إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا لِتَنْفَعَنِي عِنْدَ رَبِّي يَا بَنِي
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَلَيْكَ جَنًّا وَمَيِّثًا فَإِنَّ لَكَ
 عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 مَنْ حَرَمَكَ وَعَصَبَ حَقِّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 مَنْ خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ فَلَمْ يَحْبِبْكَ وَلَمْ يُعْنِكَ وَ
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِكَ وَحَرَمَ رَسُولَهُ وَحَرَمَ إِيَّاكَ
 أَخِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرِبِ مَاءِ الْفُرَاتِ لَعَنَّا كَثِيرًا
 يَتَّبِعُ بَعْضُهُمَا بَعْضًا اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْعِيبِ
 وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
 أَحَدًا الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْ قَبِيهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَوَحْيَتِ

تَوَحَّشْتُ إِلَيْكَ وَكَوْنِي
 أَزْوَاجًا زِيَارَتِكَ كَمَا

نَارِبَ وَإِنْ مِتُّ فَأَخْتَرْنِي فِي مَوْتِي أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و اگر زیارت
آخر روز عاشورا را در این روز بخواند مناسب است و بدانکه
آنست که سبب یک زیارت آنحضرت در این روز آنست که حضرت امیر
دین العابدین صلوات الله علیه بنا بر اهل بیت در این روز بعد
مراجمت از شام بکربلائی معلا وارد شدند و سرهای مقدس
شهدا را بید نهائی مطهر ایشان ملحق کردند و این بسیار بعد
از جهات بسیار که در کوفه آنها موجب تطویل سخن است و بعضی گفته
 که شاید حضرت امام زین العابدین با عجز و طعنه الارض محفی
 بکربلا رفته باشد از شام و سرها را بید نهائی ملحق کرده باشد و این
 ممکن است و بعضی گفته اند دین روز اهل بیت علیهم السلام
وارد مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعد است افراد و این
دین باب نظر رسیدن است بلکه بعضی از روایات منافاتی
فی الجمله با این دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنست
که اول کسی که از صحابه حضرت رسالت زیارت آنحضرت شرف
شد جابر بن عبد الله انصاری بود و او در این روز بکربلا رسید و
آنحضرت را بشهادت زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و
اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب عزید فضل
زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر

و درین روز اهل بیت
 ۴۰ و در مدینه طیبه
 شدند و این نیز بسیار
 بعد است

داشته باشد که بر ما محفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت
 کنیم باید کرد و تخص سبیش ضرورت نیست و مشهور میان علمای ائمه
آنست که وفات حضرت سیدنا صلی الله علیه و آله و مرور
بیت و هفتم ماه صفر واقع شد و شیخ طوسی جمع دیگر گفته
که شهادت امام حسن مجتبی صلوات الله علیه نیز در این روز واقع
شد پس قیام بمقام عزت آن دو بزرگوار زیارت ایشان از
زهد و دور مناسب است و بدانکه در میان عوام بلکه خوا
مخوست چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره
عامه و خاصه چیزی که دلالت بر این کند بنظر نرسید و احادیث
در نحوست مطلق چهارشنبه حضورها چهارشنبه آخر ماه و از
شد است و چون اینها بنا بر اسبابی که مذکور شد فی الجمله
دارد ممکن است که چهارشنبه آخر آن از سایر چهارشنبه ها
بیشتر باشد اگر در این روز از قبیل احتراز از طین و استدفاع
بلا یا مقصدات و ادعیه و استغاثات که از ائمه صلوات الله
علیهم وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس
الهی که آن گه آن طین است مناسب است و اگر بلائی متوجه
باشد باینها دفع میشود نه آنکه بروش جفا عجم متابعت
کنند و بیهوده و لعبه و سرور و دوسان و اعمال قبیله مشغول

شوند که موجب مزید استحکام قضای آسمانی و تقدیر ثوابی
 کرد **باب هشتم** در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول
 و در آن دو فضیلت **فصل اول** در فضیلت و اعمال روز اول
 تا روز شانزدهم است **شیخ مفید** و **شیخ طوسی** و دیگران رضی الله
 عنهم گفته اند که حضرت رسالت در شب اول ماه ربیع الاول
 اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن
 بغار رفت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه جان شریف
 خود را فدای جان مقدس حضرت رسول کرد و در جای آنحضرت
 خوابید و از شمشیرهای کین قاتل مشرکین پروا نکرد و فضل
 بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همه کسان ظاهر گردید و حق
 باینکه ستموات آنحضرت میاهات نمود و آیه کریمه **وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ**
مَنْ يُخْرِجْ لَهُ نَفْسَهُ انْبِعَاءَ غُرْمَاتِ اللَّهِ در شان او نازل شد چنانکه
 تفصیلش در حیات القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن دو
 جلن مقدس بنیان را از یکد کافران حفظ کرد گفته اند که روز شوال
 که روز اول ماه ربیع الاول بوده باشد برای شکر این نعمت روز
 و بدارند و هر چند علماء در این روز زیارت ذکر کرده اند اما
 زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیهما در این روز مناسبت است بجهانی که مذکور شد و

شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول ایماه حضرت
 امام حسن عسکری علیه السلام بغار حله رفت و حضرت صاحب
 الامر صلوات الله علیه بمحض جلیل امامت فایز گردید
 پس زیارت آن دو امام عالی مقام در این روز نیز مناسبت
 است **شیخ** در هذیب و کلیبی و محتاجان جری طبری و ابن الحنا
 و شیخ مفید رحمه الله و غیر ایشان گفته اند که وفات امام حسن
 عسکری صلوات الله علیه در روز هشتم ایماه بود پس در این روز
 زیارت آن دو امام علیهما السلام است و اما روز نهم ایماه
 بدانکه میان علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عیسی الخلیفه
 علیه اللعنه و الغدای خلافت و مشهور میان فریقین است
 که قتل آن ملعون در روز نیت و ششم ماه ذی الحجه واقع شد
 چنانچه سابقا ایشان بان شد و بعضی نیست و هفتم نیز گفته اند و
 مستند این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره چنان
 معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است
 قتل او در نهم ماه ربیع الاول واقع شد است و سابقا
 جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور است و سید برقی
 علی بن طاووس رحمه الله عنه در کتاب قبایل ایشان
 باینکه این نایوبی در روایتی از حضرت امام جعفر صادق

روایت کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدست
 اسفل حجیم متوجه شدند است و از نقل او چنان مفهوم میشود
 که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است که فهرچند سید خود
 از حدیث زانانا و یالات نموده است و ایضا سید ذکر کرده است
 جماعتی از شیعیان عجم پیوسته این روز را باین سبب بظیم و
 تکریم منعموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاووس در
 کتاب زواید القوائد این مذهب را تقویت کرده است و در
 معتبر در این باب یاد نموده است چنانچه گفته است که روایت
 کرده اند محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریج بغدادی
 که روزی ما منازعه کردیم در باب عمر بن الخطاب علیه
 اللعنه و العذاب رفتیم در مشهد قم بنزد احمد بن اسحاق
 که از خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن
 عسکری صلوات الله علیهما بود و بخند مت حضرت صاحب
 نیز رسید بود و چون دست را کوبیدیم دختر عراقتیه بیرون
 آمد و احوال احمد را از پرسیدیم گفت او امروز مشغول
 اعمال عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم
 سبحان الله عیدهای مومنان چهار است عید فطر عید
 انطی و عید غدیر و روز جمعه اند خضر گفت که احمد بن

اسحق از حضرت امام علی نقی صلوات الله علیه روایت
 میکند که امروز عید است و بهترین عیدها است نزد اهل
 بیت رسالت علیهم السلام و شیعیان ایشان ما گفتیم که
 رخصت بطلب ما نزد او ایم چون او دختر او را خبر کرد بیرون
 آمد بموی ما و لنگی بسته بود و عبا یی بر خود پیچیده بود و
 خوش مشک از او ساطع بود گفتیم این چه حالت است که در تو
 مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شدن است
 امروز مکر عید است گفت بلی و ما را بخانه خود در آورد
 بروی کرسی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود
 بنزد مولای خود حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
 رفتیم در سر من رانی در مثل این روز که شما بنزد من آمد
 چون رخصت یافتیم و بخند مت حضرت رسیدیم دیدیم که
 حضرت مجلس خود را از استه است و محجم در پیش خود
 گذاشته و بدست مبارک خود غود در آن جمره می اندازد و
 مجلس خود را ازین کردانید است و بر غلامان و کتوان و
 خدمت کاران خود جامهای فاخر پوشانید است گفتیم باین
 رسول الله پدران و مادران ماندای تو باد ایابرای اهل
 بیت امروز فرجی هست و تان روی داده است حضرت فرمود

که کلاه روز حرمش ازین روز نزد اهل بیت عظیم تر است
 بد رسی که خبر داد می آید در علیه السلام که حد یقین
 میان در روز نهم اینها داخل شد بر جدم رسول خدا ^{نفس} حد
 گفت که دیدم حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن
 و حضرت امام حسین صلوات الله علیهم را با حضرت
 رسالت بنای طعام تناول مینمودند و آنحضرت بر سر
 ایشان قیسم مینمود و با امام حسن و امام حسین میگفت
 بخورید که از آباد بر شما برکت و سعادت این روز بد رسی که
 این روز است که حق تعالی هلاک میکند در این روز دشمن
 خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این روز
 دعای ما در شما را بخورید که این روز است که حق تعالی
 در این روز قبول میکند اعمال شیعیان و محبان شما را
 بخورید که این روز است که ظاهر میشود راستی گفته خدا
 که مَغْفِرَ مَا يَدُ فَنَالَتْ يَوْمَ تَأْتِي خَاوِيَةً مَّا ظَلَمُوا یعنی این است
 خاتمهای ایشان که خالی گردید است بسبب شتمهای ایشان
 بخورید که این روز است که شکسته میشود در این روز
 شوکت دشمن جد شما و یا کنند دشمن شما بخورید
 که این روز است که در این روز هلاک میشود فرعون

ان الله

اهل بیت من وستم کنند بر اینها و غضب کنند حق ایشان
 بخورید که این روز است که حق علمهای دشمنان شما را هلاک و باطل
 میگرداند حد یقین که من گفته ام رسول الله ایاد بر می آید
 تو کبی خواهد بود که هلاک این حق تعالی حد یقین فرمود که
 ای حد یقین یکی از ایشان سرگرم خواهد شد و دعوی ایت
 در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد
 نمود و تا زمانه ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مردم را
 از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود
 و نسبت مرا قیصر خواهد داد و میراث فرزندان مرا تصرف خواهد
 شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیاده را بر دوش من
 علی این طایفه خواهد کرد و در غیر طایفه خدا صوف خواهد
 کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بد روغ نسبت خواهد داد
 و دختر مرا از حق او محروم خواهد کرد و ایند پس دشمن من او را یقین
 خواهد کرد و حق تعالی یقین او را در این روز مستجاب خواهد کرد و ایند
 حد یقین که رسول الله می آید عا مینگی که حق تعالی او را از حق
 تو هلاک کرد و آنحضرت فرمود که ای حد یقین دوست منم که
 جرات کم بر قضای خدا و او را طلب کم تقییر امور را که در علم
 او کلاشته باشد و لیکن از حق تعالی سوال که نصیحت از وزیر او که

بقی از منافقان

بیت

در این روز و این هفته می رود بر سائر روزها تا آنکه احترام
المرور و میلان دوستان شیعیان اهل بیت من پس
و حق کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است
که در یابد مرا و اهل بیت مرا بختهای دنیا و بلاهای او
ستمهای منافقان و عصب کشتگان از بدگان من آن
مشاقتان که تو خیر خواهی ایشان کردی و با او خیانت کردند
و قوی ایشان را سستی کردی و ایشان را تو مکر کردی و قوی ایشان
ضعف تویدی و ایشان را دشمنی تو ایدل گرفتند و قوی ایشان
خوشنود کردی و ایشان را ترانگیب کردند و قوی ایشان
برگزییدی و ایشان را از وطنی کنان کشید و سوختند و یاد میگویم
بحول و قوت و پادشاهی خود که البته بکام میبرد و حق کسی که
کند حق علیه و اگر و حق نسبت بعد از تو هزار در و از دست تو من
طبقهای خفته که از او ایام تو من میگویند و او را و احباب او را
و در هر جهت چادرم که شیطان او مرتبه خود را و مشرف شود
و او را لعنت کند و لعن او را در قیامت عبرتی که برای
فرعونها که درین زمان پیغمبر را میگویند و او را و احباب او را
و این و ایشان را و ایشان را و ایشان را و ایشان را و ایشان را
های که در و دیوهای ترش با نهایت مذلت و خوار و بیستیا

ناله لشکر

میکنم

و این را

و ایشان را ابد الا باد در عذاب خود بدارم ای محمد می رسد علی بن
تو مکر با خیر می رسد با و از بلاها از فرعون او و عصب کنند حق او
که جرات میکند بر من و کلام میبندد و شرک من می آورد
و مرد مرا منع میکند از راه رضای من و کوساله از برای امت تو
میکند که او را ابوبکر است و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال
من بدرستی که امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای
شیعیان و محبان دین شما عید کنند این روز را که انملعون کشته
میشود و امر کرده ام ایشان را که کشتی کرامت مرا نصب کنند و بر او
بیت المعمور و ثنائ کنند بر من و طلبا مرزش نمایند برای شیعیان
و محبان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملائکه نویسندگان
اغما را که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و نویسند کافران
ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را عید گردانیدم
برای تو و اهل بیت تو برای هر که تابع ایشان باشد از مومنان و
شیعیان ایشان و سوختند یاد میکنم بر خود بفرست و جلال خود
و علو منزلت و مکان خود که عطا کنم کبیرا که عید گذایر و زیا
از برای من ثواب آنها که بدو در عرش خاطر کرده اند و قبول کنم شفا
او را در خود ایشان او و زیا دیکم مال او را اگر کشار کی دهد خود
عیال خود را در این روز و هر سال در این روز صد هزار کس

موا لیا و شیعیان شمارا از انشق جهنم ازاد گردانم و اعمال ایشانرا
قبول کنم و کاهان ایشانرا بیا موزم خذیفه گفت که پس برخیز
رسول خدا تو بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحبین بودم
در کفر عمر خطاب را انکه بعد از وفات رسول خدا دیدم که او چه
فتمنهای بیکت و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و با
مان یحییانی و وقاحت برای غضب امامت و خلافت بر زد و
قرآنرا تحریف کرد و انشق در خانه و حجی رسالت زد و بدعتها را در
خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت انحضرت را بدل کرد
و نه نهادت حضرت امیر المؤمنین را زد کرد و فاطمه زهرا را رسول
خدا را بد روغ نسبت داد و قتل کمر اعصاب کرد و میبود و نصای
و مجوس را از خود را ضعیف کرد و نور دین مصطفی را بچشم آورد
و رضا جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع ستمهای رسول خدا
بر طرف کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین کرد و جور و ستم را در
میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد
و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوشش و پنا
و درهم بسازند و خرج کنند و در بر و شکم فاطمه زهرا را
و بر منبر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بعهب جور بالا
رفت و بر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله افتاد

بیت و با حضرت معاد ضرر کرد و رأی انحضرت را بسفاهت نسبت
داد خذیفه گفت که پس حق تعالی غای بر گردید خود و دختر پیغمبر
خود را در حق انما فغان مستجاب گردانید و قتل او را بر دست
کشد و او رحمة الله علیه جاری ساخت پس رفتیم بحد من حضرت
امیر المؤمنین که انحضرت را تعزیت و مبارکباد بگویم بانکه ان
منافی کشته شد و بعد از حق تعالی اصل کردید چون حضرت را
دید گفت ای خذیفه ایاد خاطر داری از روز انروزه سید من
رسول خدا و من و دو سه طواصن و حسین نزد او نشسته
بودیم و با او طعام میخوردیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت انروزه
گفتم بلی ای برادر رسول خدا حضرت فرمود که بخدا سوگند
که انروزه زیت که حق تعالی در آن دیدن ال رسول را روشن گردانید
و من برای این روز هفتاد و دو نام میدانم خذیفه گفت یا امیر
المؤمنین میخواهم که ان نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که
این روز است و احتیاج است که مؤمنان از شران منافق استراحت
یافتند و روز زایل شدن کربیم است و روز غنای مردم است
و روز تخفیف کاهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای
مؤمنان است و روز برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم
شکنن بنای کفر و عدا و دشت و روز غایت است و روز

که آمدی

برک است و روز طلب خونهای مؤمنانست و روز عید بزرگ
عید خداست و روز مستجاب شدن دعاست و روز موقت اعظم
و روز وفای بعهده است و روز شرط است و روز کندن جامه
سینا هست و روز ندامت ظالم است و روز شکسته شدن شوکت
مخالفتان و روز نفی هموم است و روز فتح است و روز عرض
اعمال انکار است و روز ظهور قدرت خداست و روز عفو از
گاه شیعیانست و روز فرج ایشانست و روز توبه است و روز
انابت بسوی حق است و روز ذکوة بزرگست و روز فطر دیم است
و روز اندن باغیانست و روز کرم شدن اربهان در کلوی
مخالفتانست و روز خوشنودی مؤمنانست و روز عید اهل بیت
و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل است و روز خوشنودی مؤمنانست
و روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل است و روز خوش
و روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و روز پیش فرستادن
نصیحتانست و روز زیادتی مؤمنانست و روز قتل منافق
و روز وقت معلوم است و روز سرور اهل بیت است و روز ظهور
و روز قهر دشمن است و روز خراب شدن بنیان ظالمانست
و روزیت که ظالم انکشت ندامت بدندان میکرد و روز تبیین
و روز شرف است و روز خنک شدن دلهای مؤمنانست و روز

بروز عید است

شهادت و روز ننگ شدن از گاه مؤمنانست و روز نازک
بوستان اهل ایمانست و روز شیرینی کام ایشانست و روز خوشی
دلهای مؤمنانست و روز برطرف شدن پادشاهی منافقانست و
روز توفیق اهل ایمانست و روز رهایی مؤمنانست از شر کافران
و روز مظاهر است و روز مفاخر است و روز قبول اعمال است
و روز تجلیل و تعظیم است و روز نخل و عطاست و روز شکر حق است
و روز یاری مظلومانست و روز زیارت کردن مؤمنانست
و روز محبت کردن ایشانست و روز رسیدن بر حجت های الهی است
و روز قاش کردن زبان هاست و روز برطرف شدن بدعتهاست
و روز ترک کما هان کپیم است و روزند کردن بجای است و روز
عبادت و روز موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان
دین است و روزی که پس از خدمت حضرت امیر المؤمنین
بر خواستم و گفتم که اگر در بنایم از افعال خیر و ایمن امید نوا
از آن دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز را این
متمنای روزی من خواهد بود پس محمد و یحیی برادران رسیدند
گفتند که چون ایچدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم هر یک برخواستیم
و سرور و بسیدیم و گفتیم حمد و شکر میکنم خداوندی را که بر این
ترا برای ما انکه فضیلت این روز را بنا رسانیدی پس بخانه ما

خود برگزینیم و این روز را عید گردیم و صاحب کتاب والمداق
گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد رحمه الله علیه نقل
و در کتب دیگر که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این
پس اعتماد بر این روایات نمودم و مراد از است شیعیان آنرا که
این روز را عظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در این روز بکنند
و شیخ ابراهیم بن علی کهغنی در کتاب مصباح گفته است که صاحب
کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه
ربیع الاول چیزی نفاق کند حق تعالی آن را از او بیاورد و مستحب
در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشبو کردن ایشان
توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه های نو و
شکر و عبادت حق تعالی و این روز بر طرف شدن نعمهاست و روز
رون داشتن نیست مؤلف که از نقل این بزرگواران معلوم
فضیلت این روز و وقوع این قضیه میباشد که در آن احادیث
بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور
بوده است و برخلاف روایاتی بنظر این فاضل ترسیده است
اتفاق مورخان عاقله با احادیث معتبره معارضه نمیکند
اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعه عظمی که سبب خرد جمعی
سرور جمعی گردد چون میتواند بود که مطبوع نماید جواب است

که این واقعه

که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسالت و شهادت امیر
مبین عظیم تر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه
و عامه هست و در واقعه اول اتفاق دارند عامه برخلاف
این مختار شیعه است و اگر گویند که باغی بر افرای ایشان
انجانبست جواب گویم که شهر در هر دو جاریست و باعث قوی
در اینجا هست زیرا که ممکن است که برای دفع شتمان شیعیان احقا
ان نموده باشند و علی ای حال چون مدار علماء خاصه و عامه
بر آنست که در مستحبات با احادیث ضعیفه متمسک میشوند
بر احادیث صحیح که از ائمه طاهرين صلوات الله علیهم اجمعین
وارد شده است که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر علی و انرا
بخا او رند ثواب باو داده میشود هر چند چنان نباشد که باو
رسیده است پس اگر اعمال این روز را نوعش از شایع
وارد شده باشد و مخالفی با آیات و اخبارند اشترک باشد
کسی بعلل آورد خوب خواهد بود و مستحبی ثواب خواهد بود
و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنه در این روز مجسم
و اصل شده است اگر چنین باشد این شرافت بزرگوار و کافی
و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که در روز نهم اینماه
رسول خدا صلی الله علیه و آله را از ویج نمود و مستحب است

برای شکر این مواضع عظیم البرکت شیعیان روزی بدارند
و گفته است که در روز دوازدهم ایماه حضرت رسول داخل
مدینه طیبه شد و از شد شهنان ایمان گردید و باین جهت روز
مبارکیت و ایام دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از شهنان
اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز دولت ایشان
بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای
این روز و اکثر شیعیان ولادت یا سعادت حضرت رسول را
در این روز میداند و محمد یعقوب کلینی از علمای امامیه
نیز در کتاب کافی چنین قابل شده اند و بعضی از ارباب حساب
موافق نحوی بعضی از روایات اینرا اظهار میدهند و اگر چه
خلاف مشهور میان علمای امامیه است اما اگر روز غسل و
زیارت و سایر اعمال کرد در هفتم مذکور خواهد شد در
این روز نیز بعمل آورند با احتیاط اقرب است و سید بن طاووس
از بعضی علمای عجم روایت کرده است که سنت است که در روز
دوازدهم ایماه دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد
سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره توبه قل هو الله
بخوانند و این شیخ مفید و شیخ طوسی و حتی الله عنهما روایت
کرده اند که زیاده بپایند علیه اللغه و العذاب الشدید نیز در

روز چهارم

روز چهاردهم ایماه بدر است اسفل جفتم منتقل شد باید که
شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند و شکر حق را بپندارند
عظمی ادا کنند و بعضی روز این روز را سنت دانسته اند **فصل**
در تمجید فضایل و اعمال روز هفتم است این ماه و مشهور
میان علمای شیعه است که ولادت کثیر السعادت حضرت رسالت
در روز جمعه هفتم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از
روایات وارد شده است که عروج آنحضرت با شما نه این در شب
هفتم واقع شده است و شب و روزش هر دو مبارک است و در هر دو
زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
مناسب است و علما ذکر کرده اند و روزی روزان فضیلت بسیار
و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که این روز شهرت و پیوسته
فرقه محققه شیعه از قدیم الایام الی الان تعظیم آن میکردند
و حق از این شناخته اند و روز میداشته اند و از ائمه علیهم السلام
روایت کرده اند که هر که این روز را برون دارد ثواب روز یکسال
برای او نوشته شود و مستحب است که بصدقات یا باریاب حاجات بدهند
و مؤمنین و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت مشاهد مشرفه
خصوصا مرقم مطهر حضرت رسالت و ضیاع منور حضرت امیر
المؤمنین و شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاووس رضی الله

عنهم كفته الله كجود در مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول
 زیارت کنی غسل بکن و شبیه بغیر در پیش روی خود بساز و
 اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه
 آنحضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله و لا شریک له
 و اشهد ان محمداً عبده و رسوله و انتم سید الاولین و الاخرین و انتم
 سید الانبیاء و المرسلین اللهم صل علی اهل بیته الائمة
 الطیبین **سین بکو** السلام علیک یا رسول الله السلام علیک
 یا خلیل الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا صفي
 السلام علیک یا رحمة الله السلام علیک یا خیرة الله السلام
 علیک یا حبیب الله السلام علیک یا محبوب الله السلام علیک یا
 خاتم النبیین السلام علیک یا سید المرسلین السلام
 علیک یا قائماً بالقسط السلام علیک یا فاتح الحیرة السلام
 علیک یا معین الوحی و التوکل السلام علیک یا مبغی
 عن الله السلام علیک ایها السراج المیر السلام علیک
 یا مبشر السلام علیک یا نذیر السلام علیک یا منیر و السلام
 علیک یا نور الله السلام علیک و علی اهل بیتک الطاهیرین
 المهدیین السلام علیک و علی جدک عبد المطلب و علی
 ابیک عبد الله السلام علیک و علی امک آمنه بنت وهب السلام

الله الذي لا یغفل

بعد از نماز

علیک و علی عکرمی سید الشهداء السلام علیک و علی عک
 و کتبتک ابی طالب السلام علی ابن عک جعفر الطیار فی جنان
 الحکماء السلام علیک یا محمد السلام علیک یا احد السلام
 علیک یا حجة الله علی الاولین و الاخرین و السابقین فی طاعت
 العالمین و المهین علی رسله و الخاتم لانبیائه و الشاهد علی خلقه
 و النقیع الیه و المکین لدیه و المطاع فی ملکوته الاحد من الاول
 الحمد لاسرار الاشرف الکریم عند الرب و الکلم من و زوال الحی
 الفائز بالسباق و الفایز عن اللحاق تسلیم غار فی حقیقت
 معتز فی التقصیر فی قیامه یحویک غیر منکر ما انتهی الیه من
 فضلك موقن بالمزیات من ربک مؤمن بالکتاب المتراکم علیک
 محلی جلالک محرم حرمتک اشهد یا رسول الله مع کل شاهد و
 اتخلفها علی کل جاحد انک قد بلغت ربالات ربک و نعت
 لا متک و جاهدت فی سبیل ربک و صدعت بامر و احقمت
 الاذی فی جنبه و دعوت الی سبیله بالحکمة و الموعظة الحسنة
 الجمیلة و اذیت الحق الذي کان علیک و اتک قد روفت با
 المؤمنین و علظت علی الکافرین و عبدت الله خالصاً حتی
 اتیک البعین فبلغ الله بک اشرف محل المکرمین و اعلی منازل
 المقربین و ارفع درجات المرسلین حیث لا یحقیق الا حق و لا

یو اوجیک

يَقُولُ قُلُوبُهُمْ وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي ذِرَاكَ طَامِعٌ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْعَدْنَاكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَذَا نَايِكَ مِنَ الظَّلَامِ
وَنُورَ نَايِكَ مِنَ الظُّلُمَةِ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُونٍ أَفْضَلَ
مَا جَازَى نَبِيًّا عَنْ أَمْتِهِ وَرَسُولًا عَنْ أَرْسِلَ إِلَيْهِ بَابِي أَنْتَ وَ
أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ زُرْنَاكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرَّبًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا
بِضِلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهَدْيِ
الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بَابِي أَنْتَ وَإِسْمِي وَفَيْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
لَدَيْ أَنَا أَصِلُ عَلَيْهِ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ
وَأَنْبِيَاؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلَوَةٌ مُتَتَابِعَةٌ وَافِرَةٌ مُتَوَاصِلَةٌ لَا انْقِطَاعَ
لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ **بِسْمِ** رَسْمًا رَاكِبًا وَبِكُو
اللَّهُمَّ اجْعَلْ جُورًا مَعَ صَلَوَاتِكَ وَتَوَاحُجِي بِرُكَايِكَ وَتَوَاصِلِ
خَيْرَانِكَ وَشَرَاهُفِ تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ وَكِرَامَاتِكَ وَدَرَجَاتِكَ
وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَاءِكَ الْمُسَلِّينَ وَأُمَّتِكَ
الْمُسْتَجِيبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاهْلِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
وَمَنْ سَمِعَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَأَمِينِكَ
وَمُكِينِكَ وَنَجِيكَ وَنَجِيكَ وَحَبِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَ

صَفِيكَ وَخَاصِّكَ وَخَاصِّكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَخَيْرِكَ
مِنْ خَلْقِكَ يَا رَحْمَتُ الْوَحْدَةِ وَخَارِزِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَائِدَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَ
مُنْقِذَ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ يَا ذِيكَ وَدَائِعِهِمْ إِلَى ذِيكَ الْيَقِينُ بِأَمْرِكَ
أَوَّلُ الْيَتِيمِينَ مِثْقَالًا وَآخِرُهُمْ مِثْقَالًا الَّذِي عَمَسْتَهُ فِي حَجْرِ الْفَضِيلَةِ
وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالذَّجَرَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْخَطِيرَةِ وَأَوَّلُ
دَعْوَةِ الْأَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لَصُفْوَتِهِ وَجِوَارِسِيهِ
وَحَقِيقَتِهِ وَجِبَابِطِهِ مِنْ قَدْرِكَ عَيْنًا عَاجِمَةً حَبِيبَةً بِمَا غَنَتْهُ مِنْ
الْعَهْدِ وَمَعَارِفِ الشُّجَاعِ حَتَّى نَقَعَتْ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ وَاجْتَلَيْتَ
بِهِ مَقِيتَ الْبِلَادِ بَانَ كَسَفَتْ عَنْ نُورِهِ لَا يَنْبَغِي ظِلُّ الْاِسْتِثْنَاءِ وَالْبَيْتِ
جُورًا مِنْكَ بِهِ حُلُّ الْأَوَّلِ وَاللَّهُمَّ فَكَا حَضْرَتُهُ شَرَفَ هَذِهِ الْمُنِيرَةِ
الْكُرْمَةِ وَذُو حُرْمَةِ الْمُقْبَلَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ
وَلَمَّحْ رَسْمًا لَنَا وَقَاتِلْ أَهْلَ الْحُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطْعَ رَحِمِ
الْكُفْرِ فِي أَغْرَابِ دِينِكَ وَلَيْسَ تَوْبُ الْبِلَوِيِّ فِي مُجَاهَدَتِ عَدُوِّ
نَايِكَ وَأَوْجِبْ لَهُ بِكُلِّ زَاوِيَةٍ أَوْ كَيْدِ احْتِصَانٍ مِنْ الرِّقْعَةِ الَّتِي
حَاطَتْ قَلْبَهُ فَضِيلَةً تَقُوفُ الْفَضَائِلَ وَتَمْلِكُ عِبَادَ الْجَزِيلِ مِنْ
قُوَاكِلِكَ وَتُدْأَسِرُ الْحَسْرَةَ وَتُخْفِي الرِّفْقَةَ وَتُجَرِّعُ الْعَصْفَةَ وَتُحِيطُ
فَمَا مَثَلُ لَهُ وَحُبُّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَةٌ

رَحْمَتُهُمْ وَبَلَّغَهُمْ مُنَاجَاةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَانْتَامِينَ لَدُنْكَ
 مِنْ مَوَالِيهِمْ فَضْلًا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ
 الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَنْ زِيَارَتِ بَيْتِكَ وَبَدْوَسْلَامٍ وَهَرَسُورٍ
كَرْخَاهِي وَجُونِ فَارَغِ شَوِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَاطِمَةُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا
بِحُجَّتِ بْنِ كَوَالِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَوَالِهِمْ لَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوْجَدَ اللَّهُ تَوَابًا رَحِيمًا وَلَمْ أَحْظَرْ نَفَاذَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ
وَالِهِ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَتَدْنِ رَاغِبًا نَائِبًا مِنْ سَيِّدِي عَلَى مُسْتَغْفِرٍ
لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمَقَرِّ لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَمُتَوَجِّهًا
إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ
مُحَمَّدًا وَاهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيبًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ
بِأَمْرِ مُحَمَّدٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَارِئُ وَإِنِّي يَا بَارِئُ اللَّهُ مَا سَيِّدُ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّي
أَتَوَجَّعُ إِلَيْكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَدَيْ لِيغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَلَى
وَيَقْضِي لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي مُجِيبًا وَعِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَيُعِزَّنِي لِلْمُسْتَوْدَعِ
الْمَوْلَى رَبِّي وَيُعِزَّنِي الشَّقِيعَ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلِيكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَالِدَ
سَعِ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا أُوجِبْتَ لِي إِلَى بَيْتِكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِذُنُوبِي وَاسْتَغْفِرْ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

نَزَرُ

فَقَرَّتْ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَقَدْ آمَنَّا بِكَ وَرَبَّنَا
 وَقَسَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ عَنْ سِوَاكَ وَقَدْ آمَلْتُ جَزِيلَ نَوَائِلِكَ
 وَإِنِّي مُقَرَّبٌ بِكَ وَنَائِبٌ إِلَيْكَ فَمَا أَقْرَبْتُ وَعَايَدْتُكَ فِي هَذِهِ
 الْمَقَامِ بِمَا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقْدَمُ إِلَيَّ فِيهَا وَهَيِّئْ لِي
 عَمَلًا وَاعْدُدْ لِي عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَحِيمِكَ أَنْ تُعَذِّبَنِي
 مَقَامَ الْحَرِيِّ الذَّلِيلِ يَوْمَ تَنْتَقِظُ فِيهَا الْأَسْتَارُ وَتَبْدُو فِيهَا الْأَسْرَادُ
 وَالْفَضَائِحُ وَتَرَعُدُ بِهِ الْفَرَايِضُ يَوْمَ الْحَسْرِ وَالْبَدَا مِنْ يَوْمِ
 الْأَرْزَاقِ يَوْمَ التَّعَابِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مِقْدَانُ
 حَسْبِنَا أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ التَّعَابِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ
 مِقْدَانُ حَسْبِنَا أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ التَّقْضَى يَوْمَ رَجَفَتِ الرَّاحِفَةُ تَتْبَعُهَا
 الرَّادِفَةُ يَوْمَ الشَّرِّ يَوْمَ الْعَرْشِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 يَوْمَ يَقْرَأُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تُنْفَخُ
 الْأَرْضُ وَأَكْثَانُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِحَاجِلِ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ
 يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُكَلِّمُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَوْمَ لَا يُعْنِي مَوْلَى عَنْ
 مَوْلَا شَيْئًا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 كَانَتْهُمْ إِلَى نَصَبٍ يُوفَضُونَ وَكَانَتْهُمْ جُورًا مُتَشَرِّفًا مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّلَامِ
 إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْفَعُ الْأَرْضُ رَجَائِي يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ

تَقِيمُنِي

الْأَيَّامِ يَوْمَ

يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى عَالَمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

كَالْقُلُوبِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِصِيقِ وَلَا يَسْلُجُ جَنُوبًا جَمِيعًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
 وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صُفُوفًا أَرْحَمَ اللَّهُمَّ أَرْحَمَ مَوْفِقِي فِي
 ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تَخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِقِ بِمَا جِئْتُ
 عَلَى بَيْتِي وَاجْعَلْ يَارَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيائِكَ مَنْطِقِي وَفِي
 دُفْعِي مُحَمَّدٍ وَآهْلَ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْشَرِي وَاجْعَلْ حَاضِرِي مَوْرِدِي
 وَفِي الْغُرُكَامِ مَصْدَرِي وَاعْطِنِي كِتَابِي بِمِيسِرِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي
 وَبِصَبْرِي وَبِحُجَّتِي وَبِشَرِّهِ حِسَابِي وَتَرْجِيهِ بِمِيزَانِي وَامْنِي مَعَ
 الْعَابِدِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَقْضِيَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
 بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِحُجَّتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْحَرَمَ وَالنَّدَامَةَ بِحُطْبَتِي
 أَوْ أَنْ نَظَرُ فِيهِ سَيِّئَاتِي أَوْ أَنْ تَوَهَّ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي الْكَرِيمِ يَا
 كَرِيمَ الْعَفْوِ الْعَفْوِ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ
 فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَسْفَاءِ
 مَقَامِي إِذَا مِيزَتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقْتُ كُلًّا بِأَعْيُنِهِمْ رُفْعًا إِلَى
 مَنَازِلِهِمْ فَسَقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي رُفْعَةٍ أَوْ
 لِيَايِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَانِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسِوَاكَ كُنْ
 الْخَافِزُ وَابْكُوا السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الشَّيْخُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ

عَلَى صَنَائِي

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الشَّيْخُ النَّذِيرُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

خَلِيفَةِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّاهِدِ
 وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَخْبُثْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَخْبَاسِهَا وَلَمْ تُلْطَسْ
 مِنْ مُدْلَهَاتِ نِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي مُؤْمِنٌ مُؤَقِّنٌ بِمَجْمَعِ
 مَا أَنْتَ بِرَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
 أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرُقُ الْوَفْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْ خَيْرَ الْعَهْدِ مِنْ دِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَإِنْ
 تَوَفَّقْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مِمَّا نِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي جُيُوبِ لَيْلَتِكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ تُحِلَّ عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءُكَ وَأَنْصَارُكَ
 وَحُجَّتُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلَفَاتُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ فِي
 بِلَادِكَ وَخَيْرُ أَنْ عَلَيْكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرْجِيهِ وَحَيْثُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي مَا عَنَى
 هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ مُحْتَمَةٍ مَعِي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ نَبِيِّهِ عَلَيْكَ
مؤلف كوفي ابن زيارت الكوفي سند من ينظرون فقير نوسيد
 وطلد اد رخصه التراتر ذكر كرهه ام اثار زيارت جامع كامليت
 در هر اوقات ميتوان بخواند و اگر کسی نتواند زيارت مخصوصه
 كه بعد از اين اثناء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علم اگر

و بِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِكَ

بر

کرده اند که زیارت حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه
در این روز سنت است و خصوص این زیارت را در این روز ذکر
کرده اند و از بعضی از روایات خصوص این روز معلوم نمی شود
و بهترین زیارت است از جهت لفظ و معنی و بسند بسیار معتبر
منقولست و در همه اوقات از دور و نزدیک میتوان کرخصوا
در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس
رضی الله عنهم روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق
زیارت کرد حضرت امیر را در هفدهم ماه ربيع الاول باین
زیارت و تعلیم فرمود زیارت را بر او می نعت عظیم القدر محمد بن مسلم
ثقفی فرمود که چون بنیای بمشهد امیرالمؤمنین علیه السلام
غسل زیارت بکن و پاکیز ترین جامهای خود را بپوش و
بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن و بگو یا دایم دل و آرام
بس چون برسی بیابا السلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح
مقدس نمایان میشود پس رو بقبله بایست و می تر بگو الله
اکبر و بگو السلام علی رسول الله السلام علی خیره الله السلام
علی البشیر التذیر السراج المنیر و رحمة الله و بركاته السلام
علی انبیاء الله المرسلین و عباد الله الصالحین السلام علی
ملائکة الله المقربین الخافین هدی الحریر و هدی الصبر الامین

بر پس بگو یا دایم السلام علیک یا وصی الله السلام
السلام علیک یا عیة الاقبیاء السلام علیک یا ولی الاولیاء
السلام علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا ائمة العظمیاء
السلام علیک یا خا میس اهل العباء السلام علیک یا مد النور
المجملین الاقبیاء السلام علیک یا عصمة الاولیاء السلام
علیک یا زین الموحیدین النبیاء السلام علیک یا خالص الاغیاء
السلام علیک یا والد الائمة الامناء السلام علیک یا صاحب
المحوس و حامل اللواء السلام علیک یا قسیم الجنة و لقی السلم
علیک یا من شرفت به مکة و منی السلام علیک یا بحر العلوم
و کف الفقراء السلام علیک یا من و لدی الکعبة و فیج
فی السماء یسید النساء و کان شهودها الملائكة الاصفیاء
السلام علیک یا مصباح الضیاء السلام علیک یا من خصه
النبی جبریل النبیاء السلام علیک یا علی فراش خاتم الانبیاء
و وفاه یفسر شر الاعداء السلام علیک یا من بات علی فراش
خاتم الانبیاء و وفاه یفسر شر الاعداء السلام علیک یا من
بات علی فراش خاتم الانبیاء و وفاه یفسر شر الاعداء السلام
علیک یا من ردت له الشمس فنامی شمعون الصفاء السلام
علیک یا من انجی الله سفینه نوح یا منید و احم اخیه حیث التئم

الماء حولها وطمى السلام عليك يا من تاب الله به وبأجبه
على آدم ادعوى السلام عليك يا فلك الجاه الذي من
ركبه نجوا ومن تاجر عنه هوى السلام عليك يا من خاطبه
الشيطان وذنب الفلاس السلام عليك يا امير المؤمنين
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا حجة الله على من كفر
واناب السلام عليك يا امام ذوالالكتاب السلام عليك
يا معبد الحكمة وقصير الخطاب السلام عليك يا من
عنده علم الكتاب السلام عليك يا مبرز يوم الحساب السلام
عليك يا فاضل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك يا
المصنف في الخاتم في الحجاب السلام عليك يا من كفى الله
المؤمنين القتال ببر يوم الاخواب السلام عليك يا من
اخلص الله الوجود بشدة واناب السلام عليك يا فاضل خير
وقالغ الباب السلام عليك يا من دعا خير الامم للبيت
على فراشه فاسلم نفسه للتيمة واجاب السلام عليك يا من
له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا ولي عصمة الدين ويا سيد السادات السلام عليك
يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من نزلت في فضله
سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه في

السماء على السرايات السلام عليك يا من ظهرت العجايب الايات
السلام عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا خيرا ما عير
وبها هوى السلام عليك يا مخاطب ذنب الفلوات السلام عليك
يا خاتم الحصا ومبين المشكلات السلام عليك يا من عبت من حلا
في الوفا ملائكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول
فقدم بين يدي بخواه الصدفات السلام عليك يا والد الائمة
البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نالي المشو
السلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته السلام
عليك يا امام المتقين السلام عليك يا عياث المكر وبين التكم
عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين السلام
عليك يا طهر ويس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك
يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدق في صلوة نجاته
على المبكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليل مظهر
الماء المعين السلام عليك يا عين الله الناطقة ويد الباسطة
وليانه المعبر عنه في برية اجمعين السلام عليك يا وارث علم
النبيين ومستودع علم الاولين والآخرين وصاحب لواجد
وساقي اوليائهم من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب
الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرصين ورحمة الله وبركاته

السَّلامُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ
 السَّلامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْخُلَاصَةِ الصِّفَى السَّلامُ عَلَى الْكُوكَبِ الدَّرِيِّ السَّلامُ
 عَلَى الْأَئِمَّةِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلامُ عَلَى أُمِّهِ الْهَدْيِ
 وَمُصَلِّحِ الدُّجَى وَالْعَلَامِ الثَّقِيِّ نَمَارِ الْهَدْيِ وَذِي النَّمَى وَكَهْفِ
 الْوَدَى وَالْعَرْشِ الْوُفْقِيِّ وَالْحَجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 السَّلامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْبَيِّنَاتِ وَوَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ
 بِسْمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْحَبْرِ عَنِ الْأَنْوَارِ الْمَدْمُورَةِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَقْبِلِ الشَّيْطَانِ
 الْخُلَاصَةِ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْدَارِ السَّلامُ عَلَى الْمُحْصُونِ الطَّاهِرِ الْبَقِيَّةِ
 ابْنِ الْخُتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذُو الْأَسْتَارِ الْمَرْجِي فِي السَّمَاءِ بِالْوَقْدِ
 الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْجِيَّةِ ابْنَةِ الْأَطْهَارِ وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلامُ
 عَلَى النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ
 يُسْتَلَوْنَ السَّلامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَضِيائِهِ الْأَطْهَارِ وَدَحْمَةِ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَتَهُ وَخَاصَّتَهُ
 انْشَهِدْ يَا وَلِيَّ اللَّهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ
 مِنْهَا حَقَّ مَسْئَلِ اللَّهِ وَحَلَلْتَ حِلَالَ اللَّهِ وَحَمَمْتَ حُرَامَتَهُ وَتَرَعْتَ
 أَحْكَامَهُ وَأَمَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ التَّرَاوُحَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
 نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاجِحًا مُجْتَهِدًا مُحْسِنًا
 عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَيْتَ الْيَقِينَ فَلَعَنَّ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ

عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَّ اللَّهُ مَنْ بَلَعَكَ ذَلِكَ مَرَّةً
 انْشَهِدْ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ أَقْبَالَ لِيْنِ وَالْيَمِينِ وَالْيَمِينِ وَغَادِ
 لِيْنِ غَادَاكَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ كَانَتْ بِسْ خُودِ رَاقِبِيْنَ
 وَفِي رَاقِبِيْنَ وَبَكَوْا انْشَهِدْ أَنْتَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَاتَّهَدُ
 لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا
 وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُو بَاقٍ أَفَلْتُ ظَهَرِي وَمُغْنِي
 مِنْ الرِّقَاوَةِ وَذِكْرِي هَا يَفْقَهُ احْتِشَانِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
 إِلَيْكَ فَيَحْيِي مَنْ أَيْمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْتَعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرَّ طَاعَتِكَ
 بِطَاعَتِهِ وَمَا أَلَيْكَ عَمَّا لَا يَكُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ عَجَلِي
 وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرِ ابْنِ خُودِ رَاقِبِيْنَ وَبَكَوْا يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حُجَّةَ
 اللَّهِ يَا بَابَ حَقِّهِ اللَّهِ وَلِيَّكَ وَذَوَّكَ وَالْأَمْدُ بِعَبْرِكَ وَالنَّارُ لِي
 بِفَنَائِكَ وَالْمِنْخُ رَحْلُهُ فِي جَوَارِكَ يَسْأَلُكَ أَنْ تَنْفَعَهُ إِلَى اللَّهِ فِي
 فَنَاءِ حَاجَتِهِ وَبِحُجَّتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ
 أَعْمَاءَ الْعَظِيمِ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَذِهِ
 وَأَدْخِلِي فِي حَزْنِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى مُجْبَعِيكَ أَدَمَ وَنُوحَ وَ
 السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ
 الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَدَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بِرَارِ وَزَقَرِ وَ
 خُتُوعِ هَرَجَاتِ كَرْدِي أَنْ تَعَالَى بِطَلَبِ **مَوْلَانِي** كَرْدِي جُونِ أَد

[illegible]

تَکْوِيْنُ

كَلِمَةِ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا وَاسْتَكَتِ اللَّهُمَّ بَعْمًا لَا يَنْفَدُ وَ
اسْتَكَتِ الرَّضَى بَعْدَ الْقَضَاءِ وَاسْأَلْكَ بِرَدِّ الْعَيْنِ بَعْدَ الْمَوْتِ لَكَ
لَذَّتِ النَّظَرُ لِي وَجْهَكَ الْكَرِيمِ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَكَتُكَ
الْكَرِيمِ وَفَضَّلْتُ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي الْطِيفُ بِالْطِيفِ بِكَ وَكُلِّ
مَا حَبَّبْتُ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَكَتُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكُ الْمُنْكَرَاتِ وَ
حُبِّ السَّائِكِينَ وَخَالِطَةِ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا
أَرَدْتَ بِعَوْمٍ فَتُفْرِقْنِي عَنْهُ مَقْنُونٍ وَاسْتَكَتُكَ حُبِّكَ وَحُبِّ مَنْ حُبَّكَ
وَحُبِّ كُلِّ عَمَلٍ يَرْجُو إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ عَنِّي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
حُبِّكَ وَبِحَبْلِ إِبْرَاهِيمَ حَبْلِكَ وَصَفِيكَ وَبِحَبْلِ مُوسَى كَلِمَتِكَ
وَبِحَبْلِ عِيسَى رُوحِكَ وَاسْأَلْكَ بِحَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَتُورَةِ مُوسَى
وَإِنْجِيلِ عِيسَى وَزُورِ دَاوُدَ وَفِرْعَانَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
اسْتَكَتُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ وَحِشَّةٍ وَبِحَبْلِ كُلِّ قَضَاءٍ فَصِيَّةٍ وَبِكُلِّ سَائِلٍ
أَعْطَيْتَهُ وَاسْأَلْكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي
سَمَّيْتَكَ الَّتِي اسْتَفْعَلْتُ بِهَا عَرْشَكَ وَاسْتَكَتُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَ
ضَعَعْتُهَا عَلَى النَّارِ فَاسْتَسَاوَتْ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَعْتُهَا
عَلَى الْكَيْلِ فَظَلَمَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَعْتُهَا عَلَى النَّهْلِ
فَأَضَاءَ وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعَعْتُهَا عَلَى الْأَرْضِ فَسَفَرَتْ
وَاسْأَلْكَ بِأَسْمَائِكَ الْأَحَدِ الصَّغِيرِ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ

کلمہ اعلیٰ

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّهْرَ الطَّاهِرَ الْمُبَارَكِ الْحَقِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَابْتِلَاجِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَنَاتِ لَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَإِنْ لَبِثْتُ ذَلِكَ فِي أَسْمَاءِ عَنَاءٍ وَابْتِهَارٍ نَاوٍ أَنْ تَخْلُطَ ذَلِكَ بِلُجْجِي وَرَدْمِي وَنَجْوِي وَفَجْجِي وَأَنْ تَسْتَعِزَّ بِكَ يَدِي وَتَوَلِّيَ فَايَةً لَا يَقْوِي إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَلْبُ يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمَصْصُورُ يَا اللَّهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ يَا اللَّهُ الْفَتَّاحُ الْغَرِيْبُ الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُقَدِّرُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ أَدْعُوكَ اسْتَجِبْ لَكَ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَبَّتْ لَهُ الْجَنَّةُ وَابْنُكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شَيْثَانُ آدَمَ فَبَعَلْتَهُ وَصِيَّ ابْنِهِ نَعْدُ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَانَا وَإِنْ تَرَدُّقْنَا أَنْفَادَ كُلِّ وَهْمَةٍ لَا حِمْدَ عِنْدَنَا وَإِنْ تَقْدَمَ وَصِيَّتُنَا أَمَانًا وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ وَنُوحٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى أَحَبِّ الْبُقَاعِ إِلَيْكَ وَتَمُنَّ عَلَيْنَا بِمَهْنَتِكَ وَتَدْخُلَنَا الْجَنَّةَ

بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْغَرَبِ وَأَهْلَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ تَجْتَنِبَنَا مِثْلَ مَا جَنَّبَ مِنْ بَلَاءِ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الرِّيحِ الْعَقِيمِ أَنْ تَجْتَنِبَنَا مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ خُرَيْيَ يَوْمَئِذٍ أَنْ تَجْتَنِبَنَا مِنْ خُرَيْيَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْمُؤْتَمِكَةِ وَالْمَطَرِ السَّوْدِ أَنْ تَجْتَنِبَنَا مِنْ غَارِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الظُّلُمَةِ أَنْ تَجْتَنِبَنَا مِنَ الْعَذَابِ إِلَى رَوْحِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ فَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تَخْلَصَنَا كَمَا خَلَصْتَهُ وَأَنْ تَجْعَلَ مَا نَحْنُ فِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا جَعَلْتَهُ عَلَيْهِ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إسماعيلُ عِنْدَ الْعَطِشِ وَأَخْرَجْتَ مِنْ زَمْرِهِ الْمَاءَ الرَّوِّيَّ أَنْ تَجْعَلَ خُرَجَنَا إِلَى خَيْرٍ وَإِنْ تَرَدُّقْنَا الرِّزْقَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَزِدْهُ عَلَيْهِ بَهْرَةً وَوَلَدَةً وَوَقْرَةً عَيْنِي أَنْ تَخْلَصَنَا وَتَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَاهْلِينَا وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَخَرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ أَنْ تَخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَتَمْلِكَنَا نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي

الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ الْأَسْبَاطُ فَتَبَّ عَلَيْهِمْ وَجَعَلَهُمْ أَنْبِيَاءَ أَنْ
تَتُوبَ عَلَيْنَا وَتَرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاءَ مِنْ مَنَافِعِ
بَيْنِهِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا
فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسْتَشِيرُ الصَّوِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتُ لَهُ
وَكُفِّتُ عَنْهُ صَوْتُ وَرَدَدْتُ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ
رَحْمَةً مِنْكَ وَذَكَرْتُ لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي
مَسْتَشِيرُ الصَّوِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَ
خَلِّصْنَا وَرَدِّ عَلَيْنَا أَهْلَنَا وَمَالَنَا وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ
وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَائِدِينَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ
مُوسَى وَهَارُونَ فَقُلْتُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَائِلٍ قَدْ أَجِيبْتُ عَنْكَ أَنْ
تَسْتَجِيبَ عَائِنَا وَتَجْعَلَ كَأَجِبَتِهِمَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ
بِرَبِّكَ وَدَفَعْتُ ذَنْبَهُ وَتَبَّ عَلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ
وَرَدَدْتُ عَلَيْهِ مَلَكَهُ وَأَتَكَّنُهُ مِنْ عَدُوِّ وَتَحَرَّيْتُ لَهُ الْبُحْنَ وَالْأَكْنَ
وَالطَّبْعَ أَنْ يَخْلِصَنَا مِنْ عَدُوِّنَا وَتَرْزُقَنَا عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَتُسَفِّحَ
لَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقَّنًا وَخَلِّصْنَا مِنْهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ
أَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ الَّذِي عِنْدَ عِلْمٍ مِنَ الْكِتَابِ عَلَى
عَرْشِ مَلَكِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَلِيهِ شَيْءٌ فَذَا هُوَ مُسْتَقَرٌّ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ

مَنْ عَائِنَا فَمَاذَا لِي بِكَ
أَحْمَدُ مُحَمَّدًا وَآلَهُ
وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

والسلام
الحمد لله

وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ مَنْ مَتَى فِي الظُّلُمَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتُ لَهُ وَجَعَلْتُ مِنْ بَطْنِ الْحَوْبِ
وَمِنْ الْعَمِّ وَفُلْتُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَائِلٍ وَكَذَلِكَ يُخَيَّرُ الْمُؤْمِنِينَ فَتَشْهَدُ أَنَا مُؤْمِنٌ
وَأَقُولُ كَمَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتُ
وَجَعَلْتُ مِنْ نِعْمِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَأَمْثَلِ نِعْمَتِ نَبِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَأَسْأَلُكَ
يَا سَمِيعُ الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ يَا قَائِلُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْتُ لَهُ وَوَهَبْتُ لَهُ نِعْمَتِي وَأَصْلَحْتُ لَهُ رُوحَهُ وَجَعَلْتُ لَهُ
لِيَارْعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَكَ وَكَانُوا لَكَ
خَاشِعِينَ فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْتُ
وَأَصْلَحْتُ لِي شَأْنِي وَجَمَعْتُ مَا نَعَمْتُ بِهِ عَلَى وَخَلِّصْنِي بِمَا أَنَا فِيهِ وَهَبْ لِي
كِرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلَادًا صَالِحِينَ يَرْزُقُونِي وَاجْعَلْنَا مِنْ بَدْوٍ
رَغَبًا وَرَهَبًا وَمِنْ الْخَاشِعِينَ الطَّيِّبِينَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي
دَعَاكَ بِرَبِّكَ بِحَقِّهِ فَخَلِّصْتَهُ وَرَدَّ الْبِقَعَةَ وَلَمْ يَكُنْ مَعْصِيَةً لَهُمْ بِأَلَّا يَعْصِيَهُمْ أَقْوَامًا
الْعَامِينَ حَتَّى تَسْبِكَ طَائِفَةٌ لَيْسَ لَكَ قِلْنَا مَعْصِيَةً وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ
الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ مِنْهُمْ فَطَقَّ وَوَلَدَ بِهَا نَحْمًا بِأَنَّ نَوْفِنَا وَخَلِّصْنَا نَحْمًا
عِنْدَكَ وَتَعْبُدُ كُلَّ ظُلْمَةٍ حَتَّى تَطْهَرُ نَحْمًا عَلَى ظَالِمِينَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ
الَّذِي دَعَاكَ بِرَبِّكَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ فَاجْعَلْ بِي الْمَوْتِ وَأَبْرَأَ الْأَكْمَرِ وَالْأَكْمَرِ
أَنْ يَخْلِصَنَا وَبَرِّئْنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَافِيَةٍ وَلَمْ يَجْعَلْ جَوْعَ طَائِفَةٍ فِي الدُّنْيَا

والآخِرَ وَأَنْ تُزَوِّجَنَا الْعَاقِبَةَ فِي أَبْلَاسِنَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي عَادَ
 بِهِ الْخَوَارِثُونَ فَاعْتَمَلْتُمْ حَتَّى بَلَغُوا عَنِّي عِبَسِي مَا لَمْ يَهْمُ بِهِ وَصَوَّرْتُمْ عَنْهُمْ
 كَيْدَ الْخِيَارَيْنِ وَتَوَلَّيْتُمْ أَنْ يَخْلَعُوا وَيَجْعَلُوا مِنَ الدَّعَاةِ الْإِطَاعَةَ
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي دَعَاكَ بِجَرَجِسٍ فَهَفَّتْ عَنْهُ أَلَمُ الْعَدَا
 أَنْ تَقَرَّعَ عَنَّا أَلَمَ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ لَا تَقْتُلَنَا وَتَقْتُلْنَا
 فَيُصْبِرُنَا وَالْعَاقِبَةُ أَحَبُّ إِلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي عَاكَ بِهَمْزٍ
 حَتَّى أَجْبَحْتَهُ أَنْ يَقْرَعَ عَنَّا وَتَصْرُفًا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَرَدَّنَا إِلَى مَلَانِكِ
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الَّذِي عَاكَ بِهَمْزٍ مُحَمَّدٌ جَعَلْتَهُ سَيِّدَ الْمُهَلِّينَ
 وَأَيَّدْتَهُ بِعَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَنْ تُضِلَّ عَلَيْهِمَا وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمَا الطَّاهِرِينَ
 وَأَنْ تَقْتُلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ عَرَضِي وَتَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَ
 خَطَايَايَ وَلَا تُصِرَّ فِي مَرْغَمِي هَذَا الْأَيْسَرُ مُشْكُورٌ وَذَنْبٌ مَغْفُورٌ
 وَعَمَلٌ مَقْبُولٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَبِعْثُوا لِي بِبَعْثِ الْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا خَلْقَ الْإِنْسَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَوْلُ
 وَالْقُوَّةُ الْإِلَهِيَّةُ الْعَظِيمَةُ **بَابُ نَهْمٍ** دَرَاغَمَالِ مَاهِ رَسِيعِ الثَّانِي
 وَجَاهِزِي الْأَوَّلِي وَجَاهِزَا الثَّانِيَةَ اسْتَ وَدَرَانِ سَهْ فَضِلْ اسْتَ
فضل أول دَرَاغَمَالِ مَاهِ رَسِيعِ الثَّانِي اسْتَ سَيِّدِ ابْنِ طَاوُسٍ رَضَا
 رَوَايَتِ كَرَمِهِ اسْتَ كَدَرُ رَوَايَتِ الْإِسْلَامِ مَسْتَحْبَبَاتِ كَرَامَتِهِ عَامِجُوَالِدِ
 لِلْمَلِكِ أَنْتَ إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ أَسْأَلُكَ

أَبْقِيَتْهُ

بِالْعَرْشِ الْوُثْقَى وَالْعَاقِبَةِ وَالْمُسْتَقَى وَبِمَا خَالَفَتْ بِهِ بَيْنَ الْأَنْوَارِ
 الظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي
 الدُّوْحِ الْمُحَوَّطِ وَأَيُّهُمُ الْأَسْمَاءُ فِي التَّوْبَةِ وَيُغْفِرُ وَأَعْظَمُ أَسْمَائِكَ فِي الرَّجَاءِ
 عَزَّ وَاجِلُ أَسْمَائِكَ فِي الْإِيْجَالِ قَدَّرَ وَأَوْرَعَ أَسْمَائِكَ فِي الْقُرْآنِ ذَكَرَا
 وَأَعْظَمُ أَسْمَائِكَ فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلَةِ وَأَعْظَمُهَا وَأَسْرَ أَسْمَائِكَ فِي
 نَفْسِكَ الَّذِي لَيْسَ كَيْفُهُ شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِعَرْشِكَ وَقُدْرَتِكَ وَ
 بِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمَا حَلَّ بِهِ الْكَرِيمِ وَمَا وَسَّعَ أَنْ يُضِلَّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَيُخَيَّرَ لِي مِنْ عِنْدِكَ فَرَحَكَ الْفَرِيدِ الْأَعْظَمِ
 الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اعْتَمِدْ عَلَى إِيْسَانِكَ الْقَدِيمِ الْأَقْدَمِ وَتَابِعْ إِلَى عَرْشِكَ
 الدَّائِمِ الْأَدْوَمِ وَاعْيِزْنِي بِعَرْشِكَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ وَالْحَكِيمِ
 إِلَهَ الْوَاحِدِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 هُوَ الَّذِي يَصْبُورُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ دَنَا إِلَهَ الْإِسْلَامِ
 الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَأَوَّلُوا الْعِلْمَ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِكُ
 كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَا تَأْمُرُ بِسَهْوَةٍ
 إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ ٢

تَعَابُدُهُ

لا اله الا هو يحيى ويميت فاموا بالله ورسوله النبي الامي الذي
 يؤمن بالله وكلماته واسمعن لعلكم تتقون وما امروا الا لعبادة
 الهاء واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون فان تولوا فقل
 حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش الكريم
 حتى اذا ذكره العزق قال امنت ان لا اله الا الذي امنت به يوم
 اسرائيل وانا من المسلمين قل هو رب لا اله الا الذي امنت به يوم
 اسرائيل وانا من المسلمين قل هو رب لا اله الا هو عليه توكلت
 واليه متاب يقول الملائكة يا ارحم الراحمين على من يشاء من
 عباده ان انذرنا ان لا اله الا هو عليه توكلت واليه متاب
 يقول الملائكة يا ارحم الراحمين على من يشاء من عباده
 ان انذرنا ان لا اله الا انا فاقول وان يجهر بالقول فانه يعلم
 السر واخفى لا اله الا هو له الاسماء الحسنى وانا اخترت لك
 فاستمع لما يوحى اني انا الله لا اله الا انا فاعبدني وافر الصلوة
 لذكري ايماء وليك الله الذي لا اله الا هو وسع كل شئ علما
 وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه ان لا اله الا
 انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن
 نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك
 اني كنت من الظالمين فقال الله الملك الحق لا اله الا هو

العظيم

لا اله الا هو
 لا اله الا هو
 لا اله الا هو

رب العرش العظيم الله لا اله الا هو رب العرش الكريم
 وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرى وله الحكم
 واليه ترجعون ولا تدع مع الله الها الا هو كل
 شئ هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس
 اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من
 السماء والارض لا اله الا هو فاني توفكون ذلكم الله
 ربكم له الحكم لا اله الا هو فاني توفكون غافر ذليل و
 قائل التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه
 المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شئ لا اله الا هو فاني توفكون
 ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب السموات هو الحي لا اله
 الا هو فادع من خلصين له الذين الحمد لله رب العالمين
 رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله
 الا هو يحيى ويميت ربكم ورب ابائكم الاولين فاني لهم
 اذا جاءتهم ذكراهم فاعلموا ان لا اله الا الله واستغفر لذنبك
 وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي لا اله الا هو عالم
 الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله
 الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز
 الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون الله لا اله الا

تصرفون

هو و على الله فليسو كل المؤمنين اللهم اني عفو اليك عفوته
ورضا ليس بعد سخط وعافيه ليس بعد هابلا وسعادة ليس
بعد هاسقاء وهدى لا يكون بعد ظلاله واما لا بداجله كفه
وقبلا لا بداجله فنته اللهم اني استلك السعة في القبر والحجة
البالغة والقول الثابت وان ينزل على الامان والفرج والسرور
ونصرة العيم اللهم صل على محمد وال محمد وعزني بركة هذا الشهر
بمنته وارزقني حين واصرف عني شدة واجعلني فيه من الفائزين
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم انت وهاب الجحيم لي ثوبا الى
لبائيك واشفاقي من عذابك وخيائك منك وتوقيرا واجلا لاحسن قول
من ذلك قلبي وقصر منه جلدي وتجان لي جنتي وندم منه
عيني ولا اخلو من ذكرك فيلبي وهارحيا ارحم الراحمين اللهم
اني اتي عليك وما عسى ان يبلغ مدحى شأني مع قلة عي وقصور
نايحي وانت الخالق وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت
الرب وانا العبد وانت العزيز وانا الدليل وانت القوي وانا الضيف
وانت العتي وانا الفقير وانت المعطي وانا السائل وانت المحي الذي
لا تموت وانا خلق الموت فاعف عني وارحمي واعطني سؤلتي
دنياي واخرتي وتجاوز عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل

على محمد عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وجزاك من خلقك
اللهم ارفع درجته وكرمه ومقامه واجزل ثوابه وافلح حجتة و
اظهر عدل وعظم نون واكبر امته والحق به امته وذريته و
اقرب بذلك عينه اللهم اجعل محمد الكرم التبيين سبعا واعظم
منزله واشرفهم كرامته واعلاهم درجته واغنىهم في الجنة منزلا
اللهم بلغ محمد الدرجة الوسيطة وشرف بيانه وعظم نون
وبرهانه وقبل شفاعته في امته وقبيل صلوات امته عليه
اللهم صل على محمد كما بلغ رسالتك وتلا اياتك ونصحه لعبادك
وجاهد في سبيلك حتى اشته اليقين اللهم زد محمد امع كل شرف
شرفا ومع كل فضل فضلا ومع كل سعادة سعادة حتى تجعل
محمد في الشرف الاعلا من الدرجات العلى اللهم صل على محمد
وال محمد وسهل لي محبتي وبلغني اميتي ووسع علي رزقي و
اقض عني ديني وفرج عني همي وعني كربي ويسر لي ادايتي و
اوصلني الى سعي سريعا عاجلا يا ارحم الراحمين وشيخ مفيد
كفتم است که در روز دهم ماه ربيع الآخر سال دوليت وسمي روز
از هجرت بنوی حضرت امام حسن عسکری متولد شده است که
روز شریف بسیار مبارکیت و مستحب است که شکر آن نعمت
عضمی روز بدانند **مؤلف کوید** زیارت المحضوت و سایر

کرامت کرامته

انما الخبير در اين روز با بركت مناسب است **فصل دهم** در اعمال
 ماه جمادى الاولى است سيد بن طاووس رحمه الله بعضى كتب معتبره
 نقل كرده است كه در روز اقل ايفاء مستحب است كه اين دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَأَنْتَ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَأَنْتَ الْمُهَيَّمُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ وَأَنْتَ
 الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنْتَ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
 الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 اسْتَلْكَ يَا ذَا بَيْتٍ هَذِهِ الْأَسْمَاءُ وَبِحَقِّ اسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 وَاعْتَمِدْنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّمَادَةِ فِي سَبِيلِكَ وَارْتَفَعْنَا بِكَرَمِ شَيْئَانَا
 هَذَا وَبَيْنَهُ وَارْتَفَعْنَا خَيْرُهُ وَأَصْرَفْنَا عَنْ شَيْئٍ وَأَجْعَلْنَا فِيهِ مِنْ
 الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْتَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِنِيسَ بْنِ آيَا رَاجُوا سَدَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
 ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
 ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَكَ ثُمَّ أَنْتُمْ مَمْتَرُونَ وَهُوَ اللَّهُ
 فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِكَ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

وغير

رفقا بسند

قِيمًا لِبَسْنَدٍ بِأَسَانِدٍ يَدُ مَنْ لَدُنْهُ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهَرُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْجَبَّارُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى
 أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعٍ يَرْسِلُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
 لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُرْسِلُ لَهُ إِلَّا مَنِ بَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ
 جَاءَتْ رُسُلٌ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
 إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَا نَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَا يَسْأَلُكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
 الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيِّدِكُمْ أَبَانِهِمْ فَقَرَّبْنَا وَمَا ذَبَكَ بِعَادِلٍ غَائِلُونَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْثَقَا الْأَرْضَ بَقِوَعٍ مِنَ الْجَبَّةِ جِثْنَا
 فَتَمَّ بَحْرُ الْعَالَمِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ لَهُمْ مَا نَجَّوْا بِهِمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ لِلْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ
 الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبَرُ بَاءُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْ

الحمد لله بل اكثرهم
 لا يعلمون

وَلَا تُكَلِّمْهُ لَمْ يَكُنْ لَكَ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَتَدَارِكْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَرِقْوِي
 ضَعِيفِي الَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَحَبِّبْ لِي الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ لِي فَلَئِنْ قَدَرْتُكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ أَصْبَحْتُ لَكَ عَبْدًا لَا اسْتَطِيعُ
 دَفْعَ مَا أَلَيْكُمُ وَلَا امْلِكُ أَثَرًا أَصْبَحْتُ مَرْتَبًا يَجْعَلُ فَلَئِنْ أَفْقَرْتُ مِمَّنْ أَلَيْكَ
 نَادَيْتُ الْعَالَمِينَ اسْتَلْكَ أَنْ تَسْتَعِينَنِي عَلَى مَنْ اسْتَغْنَى عَنْهُ وَاجْعَلْ خُصُورَ أَجَلِي
 لَا بَلْ عَلَى مَنْ قَدَّمَ مَاتَ فَرَأَاهُ عَلَيْهِ وَنَظَرَ إِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ أَنْتَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ
 وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِعَافَاكَ مِنْ غَضَبِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ
 دَعَاكَ فَاجَبْتَهُ وَسَلَّكَ فَاعْطَيْتَهُ وَأَمَّنْ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ
 عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَادْنَيْتَهُ وَأَفْقَرَ إِلَيْكَ فَاعْنَيْتَهُ وَاسْتَغْفَرَكَ
 فَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَارْتَضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْلَمْتَهُ
 بِطَاعَتِكَ وَلِذَلِكَ فَرَحْتَهُ أَبَدًا مَا أَحْبَبْتَهُ فَبْتَ عَلَى يَارَبِّ اعْطِنِي سُؤْلِي
 وَلَا تَحْرِمْ نِي شَيْئًا تَمَاسَلْتُكَ وَارْتَضَيْتُهُ شَرًّا يَجْعَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ
 رُحْمًا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 إِلَّا هُوَ وَلَيْسَ عَقْدًا سِوَاهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اللَّهُمَّ جِئْ عَلَيَّ بِمَحْدٍ
 وَالْمَحْدِ وَاعْنِي عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي خَيْرَهَا وَكِرَاهَا إِلَى الْكَفَرِ وَالْفُسُوقِ
 وَالْعِصْيَانِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ اللَّهُمَّ تَوَنَّنِي لِإِعْبَادِكَ وَ

اسْتَعْلِنِي فِي طَاعَتِكَ وَتَبَلِّغْنِي الَّذِي رَجَوْتُ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا رَحِيمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَلْتُكَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ الظَّهَارِ وَالْجَاهَةَ يَوْمَ الْفَرَجِ الْأَكْبَرِ وَالْهُدَى
 يَوْمَ الْحِسَابِ الْأَمِينِ يَوْمَ الْخَوْفِ وَاسْتَلْتُكَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 وَالْخُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي بَدْرِ الْقَامِرَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالنَّجْوَى يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ
 سَائِرِ وَالظِّلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ بِمَرَايَةِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَ
 أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَأْتُ
 وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي
 الْقِيَّ وَالْهُدَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى وَوَقِّعْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا حَبَّبْتَ وَرَفَعْنِي
 اللَّهُمَّ اصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عَصَمَةُ أَمْرِي وَاصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي
 فِيهَا مَعَالِييَ وَاصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَقِيلِي وَاجْعَلْ الْحَقَّ زِينَةً
 لِي فِي كُلِّ حَيَاةٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي كُلِّ سَوْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ يَا رَحِيمَ
 الْأَكْرَبَاتِ وَيَا بَيْتَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكِ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتَسْتَجِيبَ لِي
 وَتَصْلِحَ لِي فَأَنْتَ لَا تَصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ فَأَنْتَ أَنْتَ رَبِّي فَتَقَبَّلْ
 دُعَائِي وَمَوْلَايَ وَمَوْلَايَ وَلَا تَرْحَمْنِي وَلَا تَرْحَمْنِي وَلَا تَرْحَمْنِي وَلَا تَرْحَمْنِي
 سِوَاكَ وَلَا تَجِيبْ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ
 الْخَائِطِي الَّذِي وَسَعَتْ رَحْمَتُكَ وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَرْهِي
 وَنُورِي وَالْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا فَاسْتَلْتُكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْ تَغْفِرَ
 لِي مَا قَدَّمَ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ عَلَيَّ دُيُوبًا إِلَّا غَفَرْتُمْ وَلَا

في

قَهَا الْإِفْرَجَةَ وَلَا حَاجَةَ مَعِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا تَغْنِيهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ
 اللَّهُمَّ وَاتَّقِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ
 ارْحِنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَتَوَاقِي الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ
 اللَّهُمَّ وَارْحُنِي مِنْ شَرِّ مَا يَعْجَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَأَنْتَ لَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا نَافِعًا وَعَمَلًا مُنْقِلًا وَدُعَاءَ
 مُسْتَجَابًا وَبَقِيَّةً صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَ
 لِسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ ارْزُقْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاجِيزَهَا وَذِكْرَهَا وَشَتَوَاتِهَا
 مِنْ قَلْبِي اللَّهُمَّ أَنْتَ بَكْرٌ مَكَتَ شُكْرُ الْيَبْرِ مِنْ عَمَلِي فَأَعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
 مِنَ الذُّنُوبِ وَكُنْ لِي وَلِيًّا وَبَصِيرًا وَمُنِيرًا وَخَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي
 قَلْبًا أَسْتَدْرِيهِ بِكَ مِنْ قَلْبِي لِسَانًا أَدْوِمُ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي
 وَجَبَةً أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ حَبِيحِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ بَعْتِكَ وَمِنْ فِتَاةِ نَفْتِكَ وَمِنْ تَحَوُّلِ
 عَاقِبَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَيْبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْدِ
 الشَّقَاءِ وَمِنْ شَتَائِرِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمَلِكِكَ الْقَدِيمِ بِأَوْفَى
 الْعَطَايَا وَبِأَمْطَلِ الْإِسَارَى وَبِأَفْكَالِ الرُّقَابِ وَبِأَكَاثِفِ الْعَذَابِ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ حَيَاتِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا وَأَنْ تَجْعَلَ لِي الْجَنَّةَ جَنَّاتِكَ
 أَمْنًا وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ شَهْرِي هَذَا صَالِحًا وَأَوْسَطَهُ تَجَارِعًا وَأَنْتَ

دُئُو بِي بِ

تَلَاخًا وَآخِرَهُ

استعلام

أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ **مؤلف** **کوبه** که کلبی بسند صحیح از حضرت صادق
 روایت کرده است که حضرت فاطمه صلووات الله علیها هفتاد و پنج روز
 بعد از حضرت رسالت ^{وفاات} رفتند بود پس بنا بر مشهور که وفات حضرت
 رسول در بیست و هشتم صفر بود باید وفات حضرت فاطمه در سی و دوم
 یا چهاردهم یا بیست و نهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت
 در این ایام مناسب است خصوصاً چهاردهم که ظاهر است و شیخ
 مفید علیه الرحمه گفته است که در شب یا تردهم اینماه حضرت امام
 زین العابدین ^ع متولد شده است و روز شنبه است و مستحب است
 که روزی بذارد و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بخواند
 و شیخ طوسی گفته است که فرج بصیر برای حضرت امیرالمؤمنین
 نیز در این روز میسر شد **مؤلف** **کوبه** که زیارت هر دو امام علیهما
 السلام در این روز مناسب است و اگر زیارت جامع در
 اینقسم ایام بخواند چنانچه مذکور خواهد شد انشاء الله
 بهتر است **فصل** **نیم** در اعمال ماه جمادی الثانی است سید
 ابن طاووس ^ع روایت کرده است که در اینماه در هر روز که خوا
 سفت است که چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و دو رکعت
 اول بعد از سوره فاتحه بکشد و آیه الکرسی بخواند و بیست و پنج
 مرتبه انا انعماء و دو رکعت دوم بکشد و آیه الکرسی بخواند و بیست

پنج مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سیم بگویم قل یا ایها الکافرون
 و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم بگویم
 اذ جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از
 سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله
 و لا اله الا الله و الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد
 و آل محمد پس ستر مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات
 پس ستر بگرداند و ستر مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال
 و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر طاعتی
 که دارد از حق طلب نماید هر که چنین کند خدا خود شوق او را مقبول
 و زنان و فرزندان و خویش و دینی و دنیا را او حفظ کند و اگر در
 این سال میرد بر شهادت میرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد
 و شیخ بود که در محمد بن جوی طبری در کتاب لایل الامام علیه السلام
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ولادت با سعادت
 حضرت فاطمه زهرا علیه السلام در بیستم ماه جمادی الثانی واقع شد
 و شهادت آنحضرت در سیم ایماه نیز واقع شد و سید ابن طاووس
 و شیخ طوسی و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات مناست
 روایت که سابقاً ذکر کردیم اما چون مشهور است و در او
 معتبری دارد باید که روز سیم بمی اسم تعزیه آنحضرت قیام

نایب زیارت

نمایند و زیارت آنحضرت بکند و لعن بسیار و بفرقان آنحضرت
 بکند و بر غاصبان حق او خصوصاً ابوبکر و عمر و قنقد غلام
 عمر و در روز سیم آنحضرت را باز زیارت کند و چنانکه سیم
 مهید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکند و در روز
 تصدقات و اعمال خیر بکند و زیارت آنحضرت بدو طریق
 وارد شده است اول آنکه سید ابن طاووس روایت کرده است
 که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید السلام
 علیک یا سیدک نباء العالمین السلام علیک یا و الله الخ
 علی الناس اجمعین السلام علیک ایها المظلوم الموعود
 حقها پس بگوید اللهم صل علی امیک و ابنتک و زوجة
 و صبیقتک صلوة نزلها فوق راسی عبایدک المکرمین من اهل
 الطهورین و اهل الارضین پس طلب موردش کند از حق که گاهها
 او را بیاورد و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبر است و هم
 وقت میتوان کرد و نیم زیارت بسو طبت که عملی ذکر کرده اند در کتب یاد
 و سندش بظرف غیر نرسید و از زیارت اینست السلام علیک یا نبی
 رسول الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا نبی خلیل
 السلام علیک یا نبی صبی الله السلام علیک یا نبی امین الله السلام
 علیک یا نبی خیر خلق الله السلام علیک یا نبی افضل نبیاء الله

نایب
 زیارت
 آنحضرت

السموات

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ عَالَمِي
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَجْهَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ
 رَسُولَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ هَيْلِ
 الْمُجْتَمَعِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
 التَّهْدِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّحْمَنُ الْمُحْسِنُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْفَاضِلُ الرَّكِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْخَزَاءُ الْأَيْسَرُ السَّلامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْبَقِيَّةُ الْبَقِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْهَدْيُ الْعَلِيمُ السَّلامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْمَعْصُومُ الْمَطْلُومُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ الْمَطْهُورُ السَّلامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُصْطَفَى الْمَعْصُومُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْغَرَاءُ الْوَحِيدُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَةَ مَوْلَايَ وَقُلْ رُوحيك وَبَدْنك أَسْمَدُ
 أَنْكُ مَضِيَّتْ عَلَى نَبِيَّةٍ مِنْ رَبِّكَ وَأَنْ مَنْ سَرَك فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ
 وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ أَذَاكَ فَقَدْ أَذَى رَسُولَ اللَّهِ
 وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ
 لِأَنَّكَ بَعْضُهُ مِنْهُ وَدَوَّخُهُ الْبَيْنُ جَنَبُهُ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ
 وَأَكْلُ السَّلامِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَايَكَةُ إِبْنِ رِيَّانٍ وَلَايَ وَعَدُوُّ
 لِيْنِ عَادِيكَ وَحَرِيْبِيْنِ حَارِيْكَ أَنَا يَا مَوْلَايَ يَكُ وَيَأْيُكَ وَيَعْلَاكَ
 وَالْأَيْمَةُ مِنْ وَلَدِكَ مَوْفِي وَبَوْلَايِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعِيهِمْ مُلْتَمِسٌ

بعد

الضَّادَةُ الرَّشِيدَةُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا

شاهنشا

الهدى

أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ بَيْنَهُمْ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
 وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذْهُمْ فِي اللَّهِ لَوْ
 لَا يُمُّ وَصَلُوا إِلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَعَلَيْكَ وَذُرِّيَّتِكَ الطَّاهِرِ
 الْأَكْثَرِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الطَّاهِرِ الْعَبْدِ الْبَتَّةِ
 الْمَعْصُومِ الْبَقِيَّةِ الْبَقِيَّةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمَطْلُومِ الْمَطْلُومِ
 الْمَعْصُومِ حَقَّقْهُ الْمَوْعِظَةَ إِنَّهَا الْكُفْرُ ضَلَعُهَا الْمُضْلُومُ بَعْلَاهُ الْمَقْضُومُ
 وَلَدَهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ وَبَعْضُهُمْ وَبَعْضُهُمْ عَلَيْهِ وَقُلْ كَيْفَ وَالْحَقُّ
 مِنْكَ لَهُ وَالْحَقُّ خَصَّصَتْ بِهَا وَحْدِيَّةً وَجَبِيَّةً الْمُصْطَفَى وَهُوَ سَيِّدُ
 الْمَوْجِي سَيِّدُ النَّسَاءِ وَمُبَشِّرُ الْأَوَّلِيَاءِ وَخَلِيفَةُ الْوَارِثِ وَالْوَهْدِ
 وَتَقَا حَيْدِ الْفَرْدِ وَسِ وَالْحَلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنَسَاءِ الْجَنَّةِ وَ
 وَسَلَّتْ مِنْهَا أَنْوَارُ الْأَيْمَةِ وَالرَّحِيَّةِ وَوَهَّابُ الْبَنُوخِ الْأَلْفِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ فِي حُلُمَا عِنْدَكَ وَتَرَفُّهَا الْمَلِكُ وَمَنْ لَهَا
 مِنْ رِجَالِكَ وَأَيُّهَا شَاهِنشَاهُ وَسَلَامًا وَإِنْفَاقًا لَدُنْكَ فِي جَنَّتِكَ
 فَضْلًا وَاحْسِنًا وَأَوْدَحَهُ وَعَقْرًا يَا أَيْكَ دَوْلَةُ الْعَفْوِ الْكَرِيمِ وَسَيِّدِ
 طَاوُسِ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَهْتَمَ اسْتَبْرَأَ زِيَادَتِ بَكِي وَكَرْبَوَانِي غَارِ
 الْحَقِّ وَنَايَا الْأَوْدِيَّةِ دَوْرُكَتِ الْمَتِّ وَدَوْرُكَتِ بَعْدَ فَاحِشَتِ
 مَرْبِيَّةِ سَوْنِ قُلْ هُوَ اللَّهُ بَحْرَانِ وَكَرْبَوَانِي دَوْرُكَتِ بَكِي وَدَوْرُكَتِ
 أَوَّلِ بَعْدَانِ يَا مَحْمُودِيَّةَ سَوْنِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُ بَحْرَانِ وَدَوْرُكَتِ

دیم بکسیرسون قل یا ایها الکافرون بعد از نماز تسبیح حضرت
 فاطمه زهرا را بگو و این دعا را بخوان اللهم انی اوجه الیک بتبلیک
 بین الرحمة محمد و اهل بیته صلواتک علیهم و اسئلتک بحقیقت العظیم
 علیهم الذی لا یعلم کنهه سواک و اسئلتک بحقیقت العظیم علیهم
 الذی لا یعلم کنهه سواک و اسئلتک بحقیقت من حصه عندک عظیم و این دعا
 الحسنی الی اموت ان تدعواک بها و اسئلتک بامانتک العظیم الذی
 امرت به ابراهیم ان يدعو به الطیر فاجبت و یا علیک الذی قلت
 للشارب کون بردا و سقا و ما علی ابراهیم فكانت و یا حیا السماء الیک
 و اسئلتها و اعظمها الذی و اسئلتها اجاب و انجزها طلبه و یا انت
 اهلک و مسجده و مستوحیه و اتوسل الیک و ارغب الیک و اتوسل
 و ارجع علیک و اسئلتک بکسیرک الی انزلتکما علی ایتانک و در سئلتک
 صلواتک علیهم من التوبین و الاخیل و الزبور و القرآن العظیم
 فان فیها اسمک الاعظم و یا من اسمائک العظیم ان تصلى علی
 محمد و آل محمد و ان تخرج عن آل محمد و تبعهم و یا منی و
 تفتح ابواب السماء الدعای و ترفع فی علیین و ناد فی هذه البو
 ری فی هذه الساعة بفرح اعطاء املی و سؤل فی الدنیا و الاخری
 یا من لا یعلم احد کیف هو و قد رزق الا هو یا من شد السماء و کسیر
 الارض علی الماء و اختار لنفسه احسن الاسماء یا من یسبح نفسه

بالاسم الذی یقضى به حاجه من يدعو استئلت بحقیقت ذلک الاسم
 شفیع اقوی لی منه ان تصلى علی محمد و آل محمد و تقضى لی حاجتی
 و تسبح محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسين و علی بن الحسین
 و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علی بن موسى و محمد بن
 علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة المنتظر لا ذلک صلواتک
 و سلامک و رحمتک و برکاتک علیهم یصلون لشفعوا لی الیک
 و ترفعهم فی ولا تزدنی حایا بحقی لا اله الا انت بس حاجتها یجود
 طلب کن کر و آورده است **باب هفتم** در اعمال هر ماه است بدانکه در وقت
 دیدن ماه نوازه دوشنبه اول و خواهر در شب دیم و خواهر سیم مستجاب
 که دعای منقول از ابو اسد و بهتری انها دعای صحیفه کامله است
 دعای جمیل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد خواندن و یا
 در دوشنبه منقول است و اندک پیوسته خوردن کهنه اند مستجاب است
 از حضرت صادق منقول است که بگوید که ایست پیوسته دهان زانین
 و خشبو میکند و اشتهاى طعام می آورد و باعث هضم طعام میشود
 هر که در اول ماه بخورد حاجت او رد نمیشود و از حضرت صادق
 منقول است که هر که نوازه اول ماه در رکعت نماز بکند و در هر
 رکعت بعد از سوره فاتحه سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤا
 کند که او را از هر دمی و درد دمی عین گرداند نیاید در انماه امروا

علاء

که مکنون او نباشد و از حضرت امام محمد تقی ^ع منقولست که چو ماه
 تان در آید در روز اول ماه دو رکعت نماز کن و در رکعت
 اول بعد از حمد سی مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در رکعت
 دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و بعد از نماز
 تصدق کن چون چنین کنی سلامتی و ثباتی از حق تعالی بدی و
 روایت دیگر وارد شده است که مستحب است که بعد از این دو رکعت
 این دعا را بخواند **بسم الله الرحمن الرحيم** و ما من دابة
 في الارض الا على الله رزقها و يعلم مستقرها و مستودعها
 كل في كتاب مبين **بسم الله الرحمن الرحيم** و ان يستاك الله
 بغيره فلا كاشف له الا هو و ان يردك خير فلا واراد لغيره
 يصيب به من يشاء من عباده و هو الغفور الرحيم **بسم الله**
الرحمن الرحيم سيجعل الله بعد عسر يسرا ما شاء الله لا تقوم
 الا يا الله حسبنا الله و نعم الوكيل و ائوخذ امرئ الى الله ان
 يصير بالعباد لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
 ربنا انزلنا الى من خير فقير رب لا تدركنا فريادنا
 انت خير الوارئين و بدانکه از جمله سنتهای مؤکد که حضرت
 رسول ^ص بر این مواظبت نموده تا از دنیا رفت روز سه
 درهما هست و اعوافی من هر پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه

آخر ماه و چهارشنبه اول زده میان ماه است و در بعض
 از روایات عکس این نیز وارد شده است ^ع یعنی چهارشنبه اول
 و چهارشنبه آخر و پنجشنبه اول از دهم میان و اول شهر
 و هجرت است و سنن المحضوت قالی و اجیاست در فضیلت و ثواب
 و المحضوت نماز سنت طار در هر شب و روز و برابر نماز و
 مقر در فرموده هشت رکعت نماز نافله پیش از نماز ظهر و هفت
 رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و در
 و پیش بعد از نماز خفتن و چون نشست کرده میشود برابر
 یک رکعت و یا زده رکعت نماز شب و در رکعت پیش از نماز صبح
 و اینها مقرر فیضیه اند و در ثواب و تاکید مثل اند و مانند
 فیضیه اگر ترک کنند سنت است که قضا کنند و از برای ترک
 گناه یکم از کدام یا جو برای نافله روز و یکم برای نافله
 مقر کرده اند و همچنین روز سنت دو برابر روز و اجیاست
 که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر
 فوت شود سنت است که قضا کند و اگر در تابستان و شوال
 سنت است که در زمستان قضا کنند و اگر در زمستان نیز
 و شوال باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب روز
 ده دانگی سر بسپی و شبیه نادر باشد و بحساب ندرهای ناقص این

احوط چهار روزه غازی است یا یکدکندم که بحساب وسط
 میدد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صید درم شاه
 بدهند احوط است و درم داندین بهتر است و بسند صحیح از حضرت
 صادق منقولست که حضرت رسول مدتی روزه سنت نهاد
 گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی
 افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهند گرفت
 پس مدتی روزه حضرت داود گرفت که بیک روز روزه میداد
 و بیک روز افطار میفرمود پس در آخر عمری اکثرا نمود و روزه
 در هر ماه بخوبی گذشت تا آنکه بر امت اسان باشد متابع
 انحضرت و فرمود که این روزه را بر است بارون تمام
 سال و وسوسه شیطان را از سینه برطرف میکند و اوی
 پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه
 اول دهه دیم و پنجشنبه آخر پرسید که عوایز و زها را در
 میدارند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این
 روزها نازل میشد است پس امر کرد که در این روزها
 روزه بدارند برای دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود که
 پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال بندگ را در
 این روز بخدا عرض میکنند و چهارشنبه میازا برای این

روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شد است و در
 سیر آتش جهنم است و بر وایت دیگر هر عذاب که بر امتهای گذشته
 نازل شد است در چهارشنبه میان ماه نازل شد است و اگر در
 دهه اول در پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول و اگر در دهه آخر
 و اگر میسر نشود پنجشنبه دیم را بگیرند و اگر در دهه آخر و پنجشنبه
 بوده باشد موافق مشهور و پنجشنبه دیم افضل است چنانکه در
 حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است
 که در پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که
 محتمل باشد که پنجشنبه دیم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از
 حضرت صادق منقولست که کسی که در هر ماه این سر روز
 روزه دارد باید که یا هیچ کس مجادله نکند و سفاهت و تند
 و بیخردی نکند و مبادرت نکند بپو کند خوردن بخند و اگر
 کسی یا او سفاهت و بیخردی کند در گذرد و معارضه نکند
 و اگر در این ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود
 او تکلیف کند افطار کردن بهتر است از روزه داشتن بهفتاد و
 نایفد بر این چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست
 و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن
 خود و روزه باشد و افطار کند و اطهار نکند که من روزه

که بر او منت گذارد حق ثواب روز یکسال بر او بنویسد و اگر
 این سه روز بعد از اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعل او در خواب بود
 فی الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب روز سال می باشد چنانچه
 حق تعالی فرموده است که من جاء بالحسنة فله عشر امثالها یعنی هر که
 حسنه بدو نگاه خدا بیاورد برای او هشتاد و بر او ان و اینصورت
 در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که بخوبی باشد که
 در اول مذکور شد و از جمله روز هشت هر ماه ایام البیضا است
 یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این
 این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایا
 وارد شده است که چون حضرت آدم و نوح و تکلیف امور مکرر شدند
 بهشت و از این زمین فرستادند بدین سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط
 سیاهی از سر تا پای او ماند بود چون ملائکه این حالت را در او دیدند
 خوش بر او زدند و گریه کردند و استغاثه کردند بدو گاه حق تعالی پس
 منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روز بدار و این روز سیزدهم
 ماه بود چون روز داشت ثلث آسمانی بر طرف شد پس در روز
 چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روز بدار چون روز داشت
 ثلث دیگر بر طرف شد پس در روز پانزدهم باز ندا رسید چون
 روز داشت تمام سیاهی بر طرف شد پس با و ندا رسید از آسمان

که ای آدم روز این سه روز را برای تو و فرزندانت نومقرر کردیم
 هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در
 تمام عمر خود روزه باشد و این باب و یوسفی گفته است که روز در
 پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیضا مقرر شده است و منافاة ندارد
 که هر دو سنت باشد و در پیشینه اول و آخر چهارشنبه میان هفت
 باشد و اما اگر احادیث ایام البیضا طرق عامه است و این طایفه
 از حضرت رسول روایت کرده است که حبشیل بر من نازل شد
 و گفت بگو بعلی که روز بدار در هر ماه سه روز تا نوشته شود بر او
 نویسد روز روز اول روز ده هزار سال و روز دوم روز دویست
 هزار سال و روز سیم صد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول
 این مخصوص منست یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان
 تو این روزها را روز بدار این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام
 روزهاست از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و از جمله
 روزهای مرغوب روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی
 که حاجتی داشته باشد چنانچه در ربع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت
 ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و هر جمعه را روز
 گرفتن سنت است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکرر واقع نشود
 و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که کسی که اراده عمل خیری

داشته باشند مانند قصد کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که
دوروز جمع بعمل آورد زیرا که ثواب عمل دوروز جمع مضاعف است
و این چنین گفته است که مسحی نیست روزه جمع تا تنها روزه کفاره
و اگر ملکی سازد بان یکروز پیش یا یکروز بعد از جایز است و گفته است
استحباب دوروز دوشنبه و پنجشنبه مسخوست و روزه شنبه
از آن وارد شده است **مؤلف گوید** که اگر آنچه این چنین گفته است
مشهور میان علماست و شیخ طوسی علیه السلام در مصباح گفته است
که ترغیب در روزه روزه جمع وارد شده است و بهتر است که تنها روزه
نگیرد مگر آنکه بیکروز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر است که یکی از
تنها گرفتن روزه دوروز جمع محمول بر تفسیر است زیرا که ستیان این
حدیث را از ابوهریر نقل کرده اند و بعضی از علمای اهل روزه دوروز
جمع را حمل کرده اند بر آنکه گراشتن در صوم بریت که او را ضعیف
گرفتند از فرائض و نوافل و دعا های دوروز جمع و یا حمل بدینست و اما
روزی دوشنبه احادیث برهنی از روزه اتفاق شده است و بهتر است
خصوصاً هرگاه بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه باروز
متبرکی از روز های ماه موافق شود مثل غدیر و معیت و مولود
امثال آنها و یکی از روزه دوروز شنبه بنظر فقیر رسید اما فضیلتی هم
در روزه آن بخاطر ندارد مگر آنچه شیخ مفید قدس سره روایت

کرده است که هر که در یکی از ماه های حرام یعنی رجب ذی القعدة
و ذی الحجة و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه روزه بدارد حق بر او
ثواب عبادت هفتصد سال بخوبید **باب یازدهم** در بیان زیارت
حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم بغیر آنچه سابقاً
مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی در هر
اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل باشد افضل است
خصوصاً در شب و روز جمع و سایر ایام و لایق متبرک و در کتاب
تحفه الزائر بر تفصیل ذکر کرده ام و در اینجا هم بذکر چند زیارت رسید
و زیارت جامع و دعا ی ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان کفا
مینمایم اما زیارت حضرت رسالت از حضرت رسول منقول است
که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از امت
من بر من سلام میفرستد من میروسانند و پسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر منقول است که ملکی از ملائکه از خدا سوال نمود که
هر چه بندگان خدا گویند و بشنود و حق باو عطا کرد پس ائمه
ایشان را است داد و زیارت و هر که از مؤمنان بگویند صلی الله
علی محمد و آله و سلم البتة ائمه میگوید و علیک یعنی بر تو باد این
سلام پس ائمه میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانید
بر شما پس حضرت میفرماید و علیه السلام یعنی بر او باد سلام

و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ^{علیه السلام} منقولست که حضرت رسول
فرمود که هر که در جای زمین بر من سلام کند من هر سده و هر که
نزد قبر من بر من سلام کند من می شنوم و در حدیث حسن از
حضرت منقولست که حضرت صادق ^{علیه السلام} فرمود که در مسجد رسول
خدا بسیار نماز کن تا تو انم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باین
مکان شریف بیانی و فرمود که نزد قبر رسول خدا ^{صلی الله علیه و آله} میروی گفت
بلی فرمود که بدستی که سلامی که از تو دیت میکی انحضرت می شنوم
و اگر دو دستی سلامت باحضرت می رسد و در حدیث معتبر دیگر
از انحضرت منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا
هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند باحضرت میرسد
و در حدیث صحیح از انحضرت منقولست که صلوات بفرستید بر حق
رسول خدا در هر پلوی قبر انحضرت هر چند صلوات مؤمنان در
هر جا که باشد باحضرت میرسد و این حدیث احتمال نماز هدیه
دارد که نماز کنند و ثوابش اهدیه روح مقدس آن حضرت کنند
و احادیث صلوات و سلام بر انحضرت و زیارت انحضرت در شهر
دو و بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نضر محمد بن
امام رضا ^{علیه السلام} عرض کرد که بعد از نماز چهار کونه صلوات و سلام بر حضرت
رسول خدا ^{صلی الله علیه و آله} باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام علیک یا رسول

حضرت منقولست
که

و رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ اَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ
وَ اَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَ اَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِقَوْمِكَ
وَ جَاءَ هَدًى فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ عَبْدٌ تَرَحُّنَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ فَمَحْرَاكَ
اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَوَى نَبِيًّا عَنْ أَمِيرِ الْكَلَمَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى الْإِبْرَاهِيمِ وَ آلِ الْإِبْرَاهِيمِ إِنَّكَ حَبِيبٌ
مُحَمَّدٌ وَ دُرِّ رَوَابِتِ مُعْتَبَرٍ زُحْرُوتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
منقولست که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر
امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای حجتیه های
خدا را صلوات الله علیهم اجمعین را و در شهر خود باشد پس
عمل کند در روز جمعه و دو جامه بپوشد و بپوشد و بیرون رود
بجای بی چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوئی که متبصر شود پس
رو بقبله و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَ الْوَحْيِيُّ الْمُرْتَضَى وَ الْمُسَيَّدُ
الْكَرِيمُ وَ الْبَشِيرُ الْبَشِيرُ وَ الْوَلَدُ الْوَلَدُ الْوَلَدُ الْوَلَدُ
الْمُخْتَلَفُونَ حَيْثُ انْقَطَعَ إِلَيْكُمْ وَ إِلَى آبَائِكُمْ وَ وَلَدِكُمْ الْخَلْفَ
عَلَى بَرَكَاتِهِ أَمِّنْ فَقُلْ لَكُمْ مَسَلَمٌ وَ تَهْوِي لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى

يُحْكَمْ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنْ لَمْ يَنْزِلْ الْقَائِلِينَ بِمَعْنِيكُمْ
 مَقَرَّ بِمَعْنِيكُمْ لَا أَنْزِلَ اللَّهُ قُدْرَتَهُ وَلَا أَوْعَمَ الْأَمَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي
 الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ اللَّهِ يَا بَنِي إِسْرَافِيلَ خَلِّفِيهِ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ أَرْوَاحُكُمْ
 وَأَجْسَادُكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَدُرُودُ رَوَيْتُ دِيكُو وَارْتَدَا
 كَرَامَتُ زِيَارَتِ نَوَادِرِ بَامِ خَانَةِ خُودِ بَكِي وَزِيَارَتِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْهَا سَابِقًا مَذْكُورًا وَأَمَّا زِيَارَتِ حَضْرَتِ إِمَامِ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 مَعْتَبَرٌ مِنْ سَبْقِ حَضْرَتِ نَقُولُ كَرَامَتِ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَ كَرِيمٍ
 مَانِعٍ اسْتِزَارًا لِيَكُنْ زِيَارَتُ كِي قَبْرِ إِمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ زَادَ مِنْ هَفْطِ بَخِي
 مَرْتَبَةً يَدِ وَهَبَةٍ بِكَمِ سَبْعَةِ كَهَمٍ نَدَى تَوْشُومِ مِيَانِ مِنْ وَانْخَضَرَتْ تَوَافُ
 بِنِيَارِ هَسْتِ فَرَمُودَ كَرَامَتِ مِيرُودِي بِيَامِ خَانَةِ خُودِ بَكِي مَلَقَتْ مِلْثُودِي
 بِجَابِ زَا سَتِ وَجِبْ خُودِ بَكِي مَرُودِ وَاسْوَ سَمَانِ بِلَنْدِ مِيَكِي بِيَدِ
 بِجَابِ قَبْرِ انْخَضَرَتْ مِيَكُو دَانِي وَمِيَكُو بِي السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ نَاوُشْتَرُ شُودِ
 بَرَايِ تَوْفَابِ حَقِّ عَمِّي سَدِيدِ كَهَمٍ كَرَامَتِ بِنِيَارِ هَسْتِ كَرَمَنْ دَرُوزِي بَابِ
 اَزْ بَنِيَّتِ مَرْتَبَةً جَزِينِ زِيَارَتِ مِيَكِي وَبَسَنْدِ حَقِّ انْخَضَرَتْ مَقُولُ كَرَامَتِ
 كَمِي كَرَامَتِ كَرَامَتِ بَعِيدِ وَخَانَةِ اشْ دُو بَسَانْدِ اَزْ مَا بَسِ اِلَاوَرِ بِيَامِ خَانَةِ
 خُودِ وَدُرُودِ كَهَمِ عَمَّا بِيَا اَوُرِ وَاشَانِ كَنْدِ بِلَامِ بَسُودِي قَبْرِ هَامِي مَا
 كَرَامَتِ سَلَامِ بِيَامِ يَوْسَدِ وَدُرُودِ حَدِيثِ مَعْتَبَرِ مَقُولُ اسْلَمِينَ بَرِ عَمِّي

که گفت پدید عرض کرد بخد مت حضرت صادق علیه السلام که چگونگی زیارت
 کرم هرگاه قادر بر آمدن بخد مت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر
 بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن با وضو بستان و بالا رود
 پیام خانه خود و دو رکعت نماز کن و منو بخور شوی من بدرستی
 هر که مران زیارت کند در حیات من چنانست که مران زیارت کرده است
 بعد از وفات و کسی که مران زیارت کند بعد از وفات من چنانست که مران
 زیارت کرده باشد در حیات **مؤلف گوید** که این حدیث دلالت میکند
 بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله و سلامه علیه
 در هر موضع زیارت تواند کرد و در بستان کند در وقت زیارت
 بمشاورت و بعضی از زیارات مخصوص انحضرت ذکر خواهند شد
 و در حدیث معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی علیهما السلام و اگهی از
 بسیاری شغل مرا مقدر غلبه شود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم
 که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت انحضرت نوشته شود گفت بلی خدا
 نوشتم گفت غسل کن در خانه خود و بالا رود پیام خانه خود و اشان
 کن بجای انحضرت سلام کردن تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت
 انحضرت و در حدیث معتبر دیگر مرقومست که حنان ابن سدید رفت
 بخد مت حضرت صادق علیه السلام و نزد انحضرت جماعتی از اصحاب

او بودند پس فرمود که ای حسان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که
 هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار جفا که بدید و آفتابی
 گفت باین رسول الله مانع من کی نوشه و دودی مسافت فرمود که
 که شما را دلالت کم بزیارتی که مقبول باشد هر چند که زیارت کنند
 دور باشد گفت چه گویند زیارت کم باین رسول الله و فرمود که غسل کن
 روز جمعه تا هر روز که خواهی و بدوش پاکیز ترین جامه های خود را و
 نالار و بر بلندی های خانه خود یا بر در بصره او و حجاب بفر کن
 اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي يَا بْنَ سَيِّدِي اَسَلُكَ
 عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ الْقَبِيلَ ابْنَ الْقَبِيلِ الشَّهِيدَ ابْنَ الشَّهِيدِ اَسَلُكَ عَلَیْكَ
 وَ رَحْمَةَ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَنَا زَائِرُكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِعَلِيٍّ وَ لِسَانِي وَ
 جَوَارِحِي يَا بْنَ لَمَّ ارْدُكَ بِعَلِيٍّ وَ الْمَنَاقِبِ اَهْبِثْكَ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ
 يَا وَارِثَ اَدَمَ صَفْوَةَ اللهِ وَ وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللهِ وَ وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ
 اللهِ وَ وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ وَ وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ وَ كَلِمَتِهِ وَ وَارِثِ
 مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ وَ نَبِيِّهِ وَ رَسُولِهِ وَ وَارِثِ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ
 رَسُولِ اللهِ وَ خَلِيفَتِهِ وَ وَارِثِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ صِدِّيقِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 لَعَنَ اللهُ قَاتِلِيكَ وَ جَدَّ دَعْلَمِ الْعَذَابِ فِي عَذَابِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ
 سَاعَةٍ اَنَا يَا سَيِّدِي مُقَرَّبٌ اِلَى اللهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اِلَى جَدِّكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

رَسُولِ اللهِ

وَ اِلَى اَجْنَاثِ الْحَسَنِ وَ الْيَكِّ يَا مَوْلَايَ عَلَیْكَ سَلَامُ اللهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ
 وَ بَرَكَاتُهُ يَا رَبِّي لَكَ بِعَلِيٍّ وَ لِسَانِي وَ جَمِيعِ جَوَارِحِي فُكْنٌ يَا سَيِّدِي
 شَفِيعِي لِقَبُولِ ذَلِكَ مِنِّي وَ اَنَا يَا لِبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَ اللَّعْنَةُ لَكُمْ
 وَ عَلَیْكُمْ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَ اِلَيْكُمْ اَجْمَعِينَ فَعَلَيْكَ صَلَواتُ اللهِ وَ تَقَرُّبُ
 وَ رَحْمَةُ اللهِ بِسَائِدِي كِي مِيكَرْدِي بِجَابِ چپ خود و و میگردانی بوی
 قبر علی بن الحسین علیهما السلام که نزد پای بد خود مدفون
 و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس غامی میکنی و حاجتهای دنیا و
 آخرت خود را میطلبی پس چهار رکعت نماز زیارت میکنی که نماز
 زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت است پس رو میکنی
 بِجَابِ قَبْرِ امام حسین علیه السلام و میگوئی اَنَا مُؤَدِّعُكَ يَا
 وَ ابْنَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ وَ مُؤَدِّعُكَ يَا سَيِّدِي
 وَ ابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُؤَدِّعُكَ يَا سَادَتِي يَا مَعْنَى
 الشَّهِيدِ فَعَلَيْكَ سَلَامُ اللهِ وَ رَحْمَتُهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ رِضْوَانُهُ **مُؤَدِّعُكَ**
کوبید که چون عبارت این حدیث تشویش و اضطرابی دارد و چون
 احتمال دارد بهتر است که همین زیارت را با و ذاع چنانچه در
 بعضی شریف میخوانند و بقبول نیز بکند و بخواند تا آنکه بهر احتمال
 عمل کرده باشد و در زیارت حضرت علی بن الحسین بجای یا وارث
 هر جا باین وارث بخواند یا از وارث مقصد و دانست امامت و

یا چهار رکعت یا دو رکعت
 و بهترین هشت رکعت

خلافت نکند زیرا که آنحضرت امام بنو گشت و بدانکه این حدیث
 دلالت میکند بر اینکه از دو که زیارت کنند نماز زیارت را
 بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر آنکه پیش
 نباید بکنند و در نیست که محیر باشند و اگر این زیارت را بکنند
 بهمین نحو که وارد شده است بکنند و از این احادیث معلوم شد که
 غسل از برای زیارت بعید مستحب است و از بعضی هم مفهوم شد
 که بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عموماً مستفاد میشود
 که بر هر حال میتوان کرد چنانچه اگر علماء گفته اند و اگر در بام خا
 یا صحرای واقع سازد انحوط و اولی است و در حدیث معتبر از حسین
 بن ثور منقولست که حضرت صادق عرض کرد که من بسیار آنحضرت
 امام حسین صلوات الله علیه را یاد میکنم در آنوقت چه بگویم
 فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیه یا ابا عبد الله که سلام بر
 آنحضرت میرسد از نزدیک و دور و شیخ طوسی علیه الرحمة ذکر
 کرده است که زیارت میتوان کرد دائماً علیهم السلام از دور و
 چنانچه از نزدیک ایشان را زیارت میکند اما در جایی که اینک
 زانو باشد نکند بلکه بگوید قصدت بقلبی زانو از غیرت
 عن حضور مشهدک و وجهت لیک سلامی بعلی آتش علی
 صلی الله علیه فاستفیع لی عند ربک جل و عز و دغاکن

آنحضرت و بعضی از کابر علماء زیارت کرده اند از ابو الحسن قادیسی
 که گفت من بسیار زیارت حضرت امام حسین میروم بنی چند ی
 بسبب پیری و کمی مال و قریب زیارت آنحضرت بنا کردم پس شبی حضرت رو
 علیه و اله را بخواب دیدم که حضرت اما حسن و امام حسین علیهما
 در خدمت آنحضرت بودند چون من نزدیک ایشان رسیدم حضرت
 امام حسین گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکند
 اکنون ترک زیارت من کرده است حضرت رسول متوجه من گردید
 و فرمود که ای ایا ترک زیارت من حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت
 مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت گردید است حضرت فرمود که
 هر شب بر بام خانه خود برو و بآنکست شهادت بسوی قبر آنحضرت اشاء
 کن و بگو السلام علیک و علی جدک و ابیک السلام علیک و علی ابی
 و احیک السلام علیک و علی الامم من بینک السلام علیک یا حنا
 الذمعه الشاکبه السلام علیک یا صاحب المصیبه الزائده لقد اصبح
 کتاب الله فیک محمدا و رسول الله فیک مؤثرا السلام علیک و رحمة
 و برکات السلام علی انصار الله و خلقه السلام علی امناء الله و ائمه
 السلام علی محال معرفه الله و معادین حکم الله و حقیقه سر الله و حجاب
 کتاب الله و اوصیاء نبی الله و درایت رسول الله صلی الله علیه و اله و رحمة
 و برکات من هر حاجت که خواهی از خدا سوال کن پس اگر چنین کنی نیا

تواند و در نزدك مقبولست و امتياز يارت ساير ائمه از نزدك
و در بهترين آنها يارت جامع است كه ابن بابويه و ديكران پسند
معتبر روايت کرده اند كه شخصی از حضرت امام علي رضي الله عنه
عليه سوال نمود كه اي فرزند رسول خدا بمن تعليم بما سخن بليغي كامل
كه از اينچنان هم كه خواهم يارت كنم بكي اشعار فرمود كه چون بدرگاه
پي بي بابت ويكو استهد ان لا اله الا الله وحد لا شريك له و استهد ان
محمد عبدي و رسوله و بايد كه با غسل باشي پس چون داخل شوي و قنوت
به پي بي بابت و سي مرتبه الله اكبر بگو پس زده برو بارام دل و آرامش
و كامهار از نزدك بردار پس بابت و سي مرتبه الله اكبر بگو پس زده
فتر برو و چهل مرتبه الله اكبر بگو كه صحت تكبير تمام شود **پس بگو**
السلام عليكم يا اهل بيت النبوة و موضع الرسالة و تختلف الملائكة
و مهبط الوحي و معدن الرحمة و خزان العلم و منتهى الحلم و
اصول الكرم و قادة الامم و اولياء النعم و عناصرو البرار و دعائم
الاخيار و سلاية التبيين و ضفوف المرسلين و عيون خير رب
العالمين و رحمه الله و بركاته السلام على الائمة الهدي و مصابيح
الدحي و اعلام النقي و ذوي النعم و اولي الحجة كيف الودي و وده
الانبياء و المنيل الاعلى و الدعوى الحسن و حجج الله على اهل الدنيا
و الاخرى و الاولى و رحمه الله و بركاته السلام على محال معرفه الله

و ساسة العباد و اركان
الدنيا و حكامها و اركانها
و امتناء الرحمن

سكن از راه

و مساكين بركة الله و معاون حكمة الله و حفيظ سر الله و حمله كتاب الله
او ضياء بني الله و در ذير رسول الله صلى الله عليه و اله و رحمه الله و بركاته
السلام على الدعاء الى الله و الادلاء على رضات الله و المستقر في امر الله
و الثاقين في محبة الله و الخالصين في توحيد الله و المظهرين لآي الله و
هيبة و عبادة الكرمين الذين لا يسبقونهم بالقول و هم بامرهم فصول
و رحمه الله و بركاته السلام على الائمة الدعاء و القادة الهداة و السادة
الاولاء و الدائرة الحماة و اهل الذكر و اولي الامر و بغيره الله و خيرين و حبيبه
و عبيته عليه و محبة و حواطم و نور و برهان و رحمه الله و بركاته استهد
ان لا اله الا الله وحد لا شريك له كما شهد الله لنفسه و شهد له ملائكة
و اولو العلم من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم و استهد ان محمد عبدي و
و رسوله المرصق و رسوله بالهدى و دين الحق ليظهر على الدين كله و لو
كن المشركون و استهد انكم الائمة الراشدون المهديون المعصومون
المكرمون المقربون المتقون الصادقون المصطفون المطيعون لله
القوامون بامر العالمون يا زهير الفان و ن بركاته اصطفيتكم
بغيره و انصركم لغيره و اختاركم لغيره و احببكم لغيره و اعزكم
لهذا و جعلكم يريتم و انصركم بغيره و ايدكم بغيره و رخصكم خلفا
في ارضه و محجا على برية و انصار الدين و حفيظ الدين و حرمته
عليه و مستودع الحكمة و راجع الوجوه و ان كانا لوحيد و شهد

عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَإِدْلَاءً عَلَى خَيْرِ طَائِفَتِكُمْ
مِنَ الرِّزْلِ وَأَمَّا كَرَمُ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهْرُكُمْ مِنَ الدِّينِ وَأَذْهَابُ عَنْكُمْ
الرِّجْسَ وَطَهْرُكُمْ تَطَهُّرًا فَعَظِيمٌ جَلَالُهُ وَأَكْبَرُكُمْ شَأْنُهُ وَمَجْدُهُ كَرَمُهُ
وَأَدْنَى كَرَمِهِ وَوَلَدَتْكُمْ مِثْلَانِ وَأَحْكَمُ عَقْدِ طَائِفَتِهِ وَتَعَفُّفُهُ
فِي الْبَرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعْوَتُهُ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْوَعْدَةِ الْحَسَنَةِ
وَبَدَلَتْكُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي حُسْبِيَّةٍ وَأَقَمْتُمْ
وَأَقِيمُوا الزُّكُوفَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاءَ هَدْيُهُ فِي اللَّهِ حَقًّا
جِهَادُهُ حَتَّى أَعْلَنَتْكُمْ دَعْوَتُهُ وَتَلَبَّيْتُمْ فَرَادِيسَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَخَشَعْتُمْ
شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَسَلَّمْتُمْ سُنَنَهُ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَامَةٍ
لَهُ الْقَضَاءُ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رِسَالِهِ مَنْ مَضَى فَالْزَّاعِبُ عَنْكُمْ مَا دَقَّ وَاللَّهُ
لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمَقْصُورُ فِي حَقِّكُمْ رَاضٍ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْإِيمَانُ
وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاثُ الشُّبُوحِ عِنْدَهُ وَإِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَ
جِسَابَتُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَإِيَابُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ وَخِرَافَتُهُمْ
فِيكُمْ وَتَوَنُّونَ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمَّا الْيَكْرَمُ مِنَ الْإِكْرَامِ فَقَدْ وَابَّ
اللَّهُ وَمَنْ عَادِيكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ
ابْغَضَكُمْ فَقَدْ ابْغَضَ اللَّهَ وَمَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ
السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالصَّوْاطِ الْأَقْوَمُ وَشَهَادَةُ دَارِ الْقَضَاءِ وَشَفَعَةُ
دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْخَزَنَةُ وَالْأَمَامَةُ الْمَحْفُوظَةُ

وَالْمَدِينَةُ

وَالْبَابُ الْمُسْتَلَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَيْتِكُمْ فَقَدْ بَحَى وَمَنْ لَمْ يَأْكُرْ فَقَدْ هَلَكَ
إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْلُونَ وَيَوْمَ تَوْمُونَ وَلَهُ تُسَلِّونَ وَيَأْمِنُ
تَعْلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تَسُدُّونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعْدُ اللَّهِ مِنْ يَدِهِ
وَهَلَكُ مَنْ عَادِيكُمْ وَخَابَ مَنْ جَدَّكُمْ وَصَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَارَزَ مَنْ
مَتَّكَكُمْ وَأَمَّا مَنْ بَجَا إِلَيْكُمْ وَسَلَّمَ مِنْ صِدْقِكُمْ وَهَدَى مِنْ لُغْمِكُمْ
يَكْرَمُ مِنْ أَسْبَغِكُمْ فَالْحَسَنَةُ مَا وَابَّ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْأَرْثُ مَا وَابَّ وَمَنْ
جَدَّكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَادَّكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي اسْتِغْلَالِكُمْ
مِنَ الْحِجْمِ اسْتَهْدَانٌ هَذَا سَابِقُ لَكُمْ فَمَا مَضَى وَجَارَ لَكُمْ فَمَا بَقِيَ وَ
أَنَّ أَوْأَحَكُمْ وَتَوَدَّكُمْ وَطَلَبَكُمْ وَاحِدًا طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضَهَا مِنْ
بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا لِيُفَعِّلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحَمَّدٌ بَيْنَ حَقٍّ مِنْ عَلَيْنَا
بِكُمْ لِيُفَعِّلَكُمْ فِي سُبُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ وَمَعْلَمُهُ
صَلُّوا إِنَّا عَلَيْنَاكُمْ وَمَا بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَلَا يَنْبَغُ طَيْبًا لِحَلْفَانَا وَطَهْرًا
لِأَنْفُسِنَا وَزَكَاةً لَنَا وَكَفَانًا لَنَا نَوْبَنَا فَكُنَّا عِنْدَ مَسَلِّ بْنِ بَقِيَّةٍ
وَمَعْرُوفِينَ يَصْدُقُ بَيْنَنَا ثَأْمُ فُلَيْحِ اللَّهِ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ
وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْفَعُ دَرَجَاتِ الْمُسْلِمِينَ حَيْثُ لَا يُلْقَى لِحَقٍّ
وَلَا يَقُورُ فَا بَيْنَ وَلَا يَسْقُفُ سَابِقٌ وَلَا يَطْعُ فِي إِدْرَاكِ طَائِعٍ حَتَّى
لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا بَنِي مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا سَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ
وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَفِيقٌ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَائِعٌ

وَلَا جَارَ عِنْدَ الشَّيْطَانِ مُرِيدٌ وَلَا خَلْقَ فِيهَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا
عَرَفْتُمْ جَلَالَهَ أَمْرَكُمْ وَعَظَمَ خَطَرَكُمْ وَكَبُرَ شَانَكُمْ وَعَظَمَ نَوْبَكُمْ وَصَدَقَ مَقَامُكُمْ
وَنَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَجْلَسِكُمْ وَمَنْزِلَتُكُمْ عِنْدَكُمْ وَكَرَامَتُكُمْ عَلَيْهِمْ وَخَافَ
لَدَيْهِمْ وَتَرَبُّعَ تِلْكَ مَنَازِلِكُمْ بَابِي أَنْتُمْ وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَنَفْسِي
أَشْهَدُ بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِكُمْ وَأَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ بِكُمْ وَبِمَا أَمَرْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدَ ذَلِكَ وَبِمَا كَفَرْتُمْ
بِهِ مُسْتَنْبِرٌ بِشَانِكُمْ وَبَصِلَ لَكُمْ مِنْ خَالِفِكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلَا وَلِيَّ لَكُمْ
مُبْعِضٌ لَكُمْ عَنَّا بِكُمْ وَمُعَادٍ لَكُمْ سَلَامٌ لَكُمْ وَحَرْبٌ لَكُمْ خَارِبٌ لَكُمْ وَخَافِقٌ
لَكُمْ حَقَّقْتُ مَبْطِلٌ لَكُمْ أَظْلَمَ مَطْبِعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُعْرِضٌ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ
لِعَلِّكُمْ مُحِبٌّ بِذُنُوبِكُمْ مُعْرِضٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْظَرٌ
لَكُمْ مُرَكَّبٌ مُرْتَقِبٌ لَكُمْ وَلَكُمْ أَخَذُ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيبٌ بِكُمْ وَابْتِ
لَكُمْ عَائِدٌ بِكُمْ لَا يَذُنُّ قَبُولَكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ سَعَى وَجَلَّ بِكُمْ وَمُقَرَّبٌ
بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ لَكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَخَوَاجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ حَوَالِي
أُمُورِي وَمُؤْمِنٌ بِقَوْلِكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدٌ بِكُمْ وَعَظِيمٌ بِكُمْ وَأَوْلَى لَكُمْ
أَخْرَجَكُمْ وَمَقُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ
مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ مُسْتَشْفِعٌ لَكُمْ مُعَدِّدٌ حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى بِسَمْعِكُمْ
وَيُورِدَكُمْ فِي آيَاتِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدْوُكُمْ أَمْتُ
بِكُمْ وَقَوْلُكُمْ خَرَجْتُ بِكُمْ وَأَتَوَلَّيْتُ بِكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
مَنْ أَعَدَّكُمْ وَمِنْ الْحَبِيبِ وَالطَّاعُونَ وَالشَّاطِلِينَ وَخَرَجْتُ

لَكُمْ وَالْحَاجِدِينَ بِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ دُونِكُمْ وَالْعَاصِينَ لِأَمْرِكُمْ
الْمُتَكِبِينَ فِيكُمْ وَالْمُخْرِجِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ لُجْجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ سَوَاءٍ
وَمِنْ الْأَعْمَةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ فَيَنْتَفِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِيبٌ عَلَى
مُؤَالِيكُمْ وَمُحِبِّكُمْ وَبَيْتِكُمْ وَرَضْتَنِي لِبَطَاعَتِكُمْ وَرَضْتَنِي شَفَاعَتِكُمْ
وَجَعَلْتَنِي مِنْ خِيَارِ مُوَالِيكُمْ الثَّابِتِينَ لَكُمْ دَعْوَتَكُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلْتَنِي
مِنْ يَقِصِّ نَارَكُمْ وَبَيْتَكُمْ سَيْدَكُمْ وَهَتَدِي هُدَاكُمْ وَتَحْتَرِي رَحْمَتَكُمْ
وَيَكُونُ رَجْعَتَكُمْ وَيَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشْرِفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيَمْكُنُ
فِي آيَاتِكُمْ وَيَقْرَعُ عِنْدَهُ عِدَارُكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأَهْلِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَنَفْسِي
مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِدَائِكُمْ وَمَنْ وَجَدَ قَبْلَ عَيْنِكُمْ وَمَنْ قَصَدَ تَوَجُّهَكُمْ بِكُمْ
لَا أَحْصِي شَانَكُمْ وَلَا أَلْبَعُ مِنَ الْمَدْحِ كَمَنْ وَمِنْ الْوَصْفِ قَدْ رَكِبْتُمْ
نُورَ الْأَخْيَارِ وَهَذِهِ الْأَبْرَارِ وَجَّحَ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَخَ اللَّهُ بِكُمْ نَحْمٌ وَبِكُمْ تَبَرُّكٌ
الْعَيْتُ بِكُمْ بِمَيْسَلِ السَّمَاءِ أَنْ يَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ لَا يَذُنُّكُمْ وَيَكْفِي السَّمَاءُ
وَيَكْفِي الْغَوْرَ وَعِنْدَكُمْ مَا تَرْتَبِعُ بِهِ رُسُلَهُ وَهَيَّطَتْ بِكُمْ مَلَأَتُكُمْ وَإِلَى
جَدِّكُمْ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ وَكَرَّيَاتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَسَدِ عِجَازِي وَرَأْيِي
جَدِّكُمْ وَإِلَى أَهْلِكُمْ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ بِكُمْ بِكُمْ كَوَيْدِ أَشْهِدُ بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُوتَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَائِلًا كُلَّ شَرَفٍ لِشَرَفِكُمْ وَتَجَمُّعَ كُلِّ مَنَكْرٍ لِبَطَاعَتِكُمْ
وَحَضَرَ كُلَّ جَنَابٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَفَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ
وَفَارَ الْفَأَنُّ وَنَبْزُ الْيَلْبِغَةِ بِكُمْ بَيْتُكُمْ إِلَى الرَّهْوَانِ دَعَايَ مِنْ جَدِّكُمْ وَلَا

غَضِبَ الرَّحْمَنُ بِأَبِي نَتَمٍ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذَكَرَكَ فِي الذِّكْرِ
 وَأَسْمَاؤَكَ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادَكَ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحَكَ فِي الْأَرْوَاحِ
 وَأَنْفُسَكَ فِي النَّفُوسِ وَأَنَارَكَ فِي الْأَنَارِ وَقَبُورَكَ فِي الْقُبُورِ فَمَا أُعْلَى
 أَسْمَاكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ خَنَانَكُمْ وَأَجَلْ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ
 وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامَكُمْ تَوَدُّ وَأَمْرَكُمْ رَشْدَكُمْ وَوَعْدَتَكُمْ الْقَوِيَّةَ
 فَعَلَكُمْ الْخَيْرَ وَعَادَتَكُمْ الْإِحْسَانَ وَبَحْتَكُمْ الْكُرْهَ وَسَانَكُمْ الْحَقَّ وَالصِّدْقَ
 وَالْوَقْفَ وَتَوَلَّوْكُمْ حُكْمَكُمْ وَحَمَّ وَرَأَيْكُمْ عِلْمَكُمْ وَحَفَظَكُمْ إِنْ
 ذَكَرْتُمْ الْخَيْرَ كُنْتُمْ تَوَلَّوْهُ وَأَصْلَحْتُمْ وَفَرَّقْتُمْ وَمَعَدَّتُمْ وَمَا وَتَرْتُمْ مِنْهَا بِأَبِي
 نَتَمٍ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حَسَنَ شَأْنِكُمْ وَأَحْسَنَ حَيْلِ بِلَادِكُمْ
 وَبِكْرَ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدَّلِيلِ وَفَرَّجَ عَنَّا خِزْيَانَةَ الْكُرْبَى وَبَقِيَ
 بِكُمْ مِنْ شَفَائِجِ الْهَلَكَاتِ وَمِنْ النَّارِ بِأَبِي نَتَمٍ وَأُمِّي وَنَفْسِي مِمَّا
 لَا تَكُونُ عَلَيْنَا اللَّهُ مَعَالِمُ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَتَدِينُ دِينَنَا وَتَمُوتُ
 لَا تَكُونُ مَمْتِ الْيَكْلَةِ وَعَظُمَتِ الْبِقْعَةُ وَأَتَلَفَتِ الْفَرْقَةُ وَبِمَوَالِيكُمْ
 تَقْبَلُ الطَّاعَةَ الْمُعْتَرِضَةَ وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَلَكُمْ الدَّرَجَاتُ
 الْوَفِيقَةُ وَالْمَقَامُ الْخَوْدُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
 وَالْجَاءُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّعَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمِنَّا
 بِمَا أُنْزِلَتْ وَاسْتَعْنَا الرَّسُولَ وَالرَّسُولَ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاكِكِينَ
 رَبَّنَا لَا تُفْرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

الحمد لله رب العالمين
 على ما ذكره

أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ
 حُجَّةُ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَمْرٌ وَجَلَّ ذُنُوبُ الْيَايَ عَلَيْهِمَا إِلَّا رِضَاكَ بِحَقِّي
 مَنْ أَتَيْتُكُمْ عَلَى سِرِّهِمْ وَأَسْرَعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرَنْ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَنَا
 اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي كُنْتُمْ شَفْعًا لِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ
 اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَجْرَكُمْ فَقَدْ أَجَبَ اللَّهَ وَمَنْ بَغَضَكُمْ
 فَقَدْ بَغَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُوَجِّدُ شَفْعَاءَ اقْرُبْ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَ
 أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ وَالْأَيِّمَةِ الْأَبْرَارِ جَعَلْتَهُمْ شَفْعًا لِي إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ اللَّهُ
 أَوْجِبْتَ لَمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَدْعِيَنِي فِي جِلَّةِ الْعَارِضِينَ بِأَرْحَمَ رَحِمَةٍ
 وَفِي ذَمِّكَ الْمُرُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ **مَوْلَانِي** زيارت کاملین زیارت از برای
 تزدیک و دوری و چون منظور عدد دین رسالت زیارت بعد است و زیارت
 و دعا ذکر کردیم و چون این زیارت مشتمل است بر جمیع احادیث
 که در مناقب ائمه علیهم السلام وارد شده است اگر در هر هفته یکبار
 هر دو این زیارت را بخوانند و تدبیر و تفکر در معانی آن بکنند
 موافق آنچه فقیر بجملاً ترجمه کرده و والد موحوم علیه الرحمة مفصلتر
 نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و بعد از آن
 ایمان معرفت ایشانست علیهم السلام و زیارت حضرت صاحب
 الامر بطریق بسیار منقول شده و در کتاب الزائر ذکر کرده ام و در

و سلم کثیراً
 و حبنا الله نعمة
 الوكيل ۳

این مقام زیارت مختصری بنا گردید عهد مامت و ولایت آنحضرت را
میخواهم که احاطه خود را بپوشش نماید و این بركات هذا يان المحضر
بر مندرگردد و سید ابن طاووس علیه الرحمه ذکر کرده است که
مستحب است که هر که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر
چنین زیارت کنند اللهم بلغ مولای صاحب الزمان صلوات الله
عليه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها
وبرها ونجوها وسهلها وحيلها حياهم وميتهم وعن والدتي
وولدي وعن من الصلوات والحيات زنة عرش الله ومدا
كلما انه ومسمى رضاه وعدده ما احصاه كتابه واحاط به علمه
اللهم اجده له في هذا اليوم وفي كل يوم عهدا وعقدا وبيعة له
في رقبتي اللهم كما شرفني بهذا الشرف فضلتني بهذه الفضيلة
وخصصتني بهذه النعمة فضل على مولاي وسيدى صاحب الزمان
واجعلني من افاضه واسيا عه والذاتين عنه واجعلني من المشي
بين يدي طاعة غير مكره في الصف الذي تحت اهلته في كتابك فقلت
صفا كانهم ببيان موصوف على طاعتك وطاعة رسولاك واليه
عليهم السلام اللهم هذه بيعة له في عنق اليوم القيمة وبسند
آنحضرت صادق منقولست که هر که چهل صباح این عهد را بخواند
از او ران قائم باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبول

او را

اورده که در خدمت آنحضرت باشد و حق تعالی هر که از احسان او را کرامت
فرماید و هزار گناه او را محو کند و این عهد بیست اللهم رب النور
العظیم ورب الکرمی الربیع ورب الکرمی الی ومنزل التوراة و
الانجیل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظیم ورب
الملائكة المقربين والانبیاء والمرسلین اللهم انی اسئلك بوجهك
الکرم وبور وجهك المنیر وملک القدریم یا حی یا قیوم اسئلك
باسمک الذی اشرقت به السموات والارضون وباسمک الذی یصلح
به الاولون والآخرین یا حی قبل کل حی ویا حی بعد کل حی یا حی جبر
لاهی یا حی الاموات وجمیع الاحیاء یا حی لا اله الا انت اللهم بلغ
مولانا الامام المهدی القائم بامورک صلوات الله علیه وعلى ابائیه
الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها
وسهلها وحيلها وبرها ونجوها وسهلها وحيلها عن والدتي من الصلوات
وزنة عرش الله ومدا كل ما احصاه علمه واحاط به كتابه
اللهم انی اجده له في صيغة يومی هذا وما عشت في أيامی عهدا
وعقدا وبيعة له في عنق لا حول عنهما ولا ازل ابدا اللهم
اجعلني من افاضه واعوانه والذاتين عنه والمسارعين اليه
في قضاء خواججه والمتمثلين لا واهلهم والخاصين عنه والشايعين
الى ارايته والاستشهدين بين يديه اللهم ان حال بيني وبينه

البحر المسجود

الهادي

الموت الذي جعلته على عبادك حتما فافرحني من قبري مؤزرا كفته
شاهرا لستفي محجرا فاني مليئا دعوى الداع في الحائط والبادي اللهم
ارزني الطلعة الزائدة والفرحة الحيدة والحل ناظري نظرة مني اليه
وعجل فرجه وسهل محرجه واوسع منهجه واسلك به الجنة واقدر
امره واشدد ازره واعمر اللهم به بلادك واحي به عبادك فانك
قلت وقولك الحق ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس فاعظم
اللهم لنا ولبيك وابن بنت بيتك المسمى بليم وسو لك حتى لا يظفر
بني من الباطل الا مفسد ويحق الحق ويحققه واجعله اللهم
لظلم عبادك وناصر المني لا يجد له ناصرا غيرك ومجدد لما عطل
من احكام كتابك ومسيد لما ورد من اعلام دينك وسين بيتك
صلى الله عليه واله واجعله اللهم من حصنه من باس المعتدين
اللهم وسر بيتك محمد صلى الله عليه واله برويته ومن تبعه على
دعوتهم وارحم استكاثنا بعد اللهم اكثف هذه الغزاة عن هذه
الامة يحضون وعجل لنا ظهور ايمانهم برونه بعيدا وزاه فينا برحمته
يا ارحم الراحمين بس سر سره دست بران راست خود ميراني ودر
هر سره ميکوي العجل يا مولاي اصاحبا من مان واما دعای ندامت
که مشتمل است بر عقاید حق و باسف بر غيب حضرت قائم پسند
از حضرت امام جعفر صادق منقولست که سفت است اين دعای ندامت

در چهار عید

در چهار عید بخواند یعنی در روز جمعه و روز عید فطر و روز
عید اضحی و روز عید غدیر الحمد لله الذي لا اله الا هو وله الحمد رب
العالمين وصلى الله على محمد بن عبد الله وسلم تسليما اللهم لك الحمد
على ما جرى به قضائك في اوليائك الذين استخلصتهم لنفسك في دينك
اذ اخترت لهم حريلا ما عندك من النعم المقيم الذي لا زوال له
لا اضمحل ابل بعدك شرطت عليهم الزهد في دجيات هذه الدنيا التي
وزعموها وبرزها فشرطت لك ذلك وعلمت منهم الوفاء به فقبلتهم
واقرتهم وقد مت لهم الذكر العلي والثناء الجلي واهبطت عليهم
ملائكتك وكرمهم بوحيتهم وقد نام يعلمك وجعلتهم الذابغ
اليك والوسيلة الى رضوانك فبعض اسكنه جناتك الى ان امرته
منها وبعض جعلته في فلكت ونجسته ومن آمن معه من الهلكة ورحمتك
وبعض اخذته لنفسك خليلا رسالتك لان هدي في الاخرين
فاجبت لك ذلك علينا وبعض كلمته من شجرة يكلما وجعلته
له من اخيرون او وزيروا وبعض اولادهم من غير اب وابنه البتة
وايدته بروح القدس وكلا شرعت له شريعة ونجته من طحال
ونجرت له اوصياء مستحفظا بعد مستحفظ من منك الى مئة امة
لدينك وحجته على عبادك لثلاثين ولحق عن مقرة وغلب الباطل
على اهل ولا يقول احد لولا انسلت النار سولا منذ راوت

لنا علما هاديا فتبع اباك من قبل ان تدل ونحضر الى ان انتهت الامر
الى جيبك وتجيبك محمد فكان كما انجبت سيد من خلفه وصقوة
من اصطفته وافضل من اجبته واكرم من اعلمته وقد منته على شيئا
وبعثته الى المتقين من عبادك واوطانه مشارفك ومغاربك
وسخرت له البراق وعرجت روحه الى سمائك واودعته علم ما كان وما
يكون الى انفضاء خلقت ثم نصوته بالوعيد وخففته بهيكل
والمؤمنين من ملائكتك ووعدته ان تظهر دينه على الدين كله ولو
كن المشركون وذلك بعد ان بوأته مؤيديه من اهله وجعلت له ولهم
اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين فيه آيات
بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان آمنا وقلت انما يريد الله ليذهب
عنكم الرجس اهل البيت ويظهر كرمه وتطهر اجرو محمد صلواتك
عليه واله مودتهم فيك اياك فقلت قل لا اسألكم عليه اجرا الا المودة
في القربى وقلت ما اسألكم عليه من اجر فهو لکم وقلت ما اسألكم
عليه من اجر الا من شاء ان يهدي الله له سبيلا فكانوا هم السبيل لك
والمسلك الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه علي بن
ابي طالب صلواتك عليهما واليهما هاديا ان كان هو المند
ولكل قوم هاد فقال والملاء امامه من كنت مولاه فعلي
مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصرو من

نصفي وامل

نصفي واحذر من خذله وقال من كنت بيته فعلى اميره وقال انا
وعلى من شجرة شتى واحذر على هرون من موسى فقال لانت عني منزله
هرون من موسى الا ان لا يبي بعدى ووجه ابنته سيدك ذبا العالمين
واحذر من سجدك ما حل له وسد الابواب لا بابة ثم اودعه علمه وحكمته
فقال انا مدينه العلم وعلى بابها من اراد العلم فليأتها من بابها ثم
قال لانت ابي وصيبي ووارثي لحك من يحيى ودمك من دمي وملك
سلي وخرب عني بالايان محاط لحك ودمك كما خالط عني دمي
وانت عدا على الحوض خلقت وانت بقضي دمي ونجرتني وشيعتك
على منابر من نور ميسرة وجوههم حولت الجنة وهم جيلاني ولولا انت
يا علي لم يعرف المؤمنون بعدى وكان بعد هدى من الضلال ونور ابي
العمى وحبل الله المتين وصراطه المستقيم لا يسبق بقرآني في رحم ولا
يا نصفي في دين ولا يلحق في مقبرة من مناقبه صناديد يجد واحد
الرسول صلى الله عليه وآله والها ويقايل على التاويل ولا ياحذر
في الله لومة لائم قد ورفقه صناديد العرب وقتل ابطالهم و
ناوش ذواتهم فاودع قلوبهم اخفا دايدية وخبرية وخبيثة
وغيرهن فاخبت على عداوته واكبت على مبارزته حتى قتل الناس
والفاسطين والمبارقين وكما قضى خبته وقتله اشقى الاسقياء
من الاولين والآخرين يتبع اشقى الاولين لم يقتل امر الرسول

واحدة وسائر الناس
من شجرة

في الهادين والائمة مضمي على مقبلة بمحبة على طيبة رجة فاقصا
ولكن الا القليل ممن وفاء بعامة الحق فيهم فقتل من قبل وسمى
من سبي واقصى من اقصى وجرى القضاء لهم بما يرجو حسن الثوبة
اذ كانت الارض لله بوزنها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين
وسبحان ربنا ان كان وعدنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو
العزيز الحكيم فعلى الاطاييب من اهل بيت محمد وعلى صلى الله عليه
والهنا فليكن الباكون واباهم فليندبا لتادبون وليلهم فليدوف
الدموع واليصرخ الصارخون ويضع الصارخون ويضع العاجون ان
الحسن وابن الحسين ابن ابناء الحسين صباح بعد صباح وصا وقاعد
صناديق واين السيل بعد السيل ابن الحيرة بعد الحيرة ابن السموس
الطالعة ابن الافار المئين ابن الاجم ان اهره ابن اعلام الدين
وقواعد العلم ابن بقة الله التي لا تخلو امن العتق الهادية ابن
المعد لقطع زابر الظلمة ابن المنظر لقامة الامم والعوج ابن الم
بحي لزالة الجور والعدوان ابن المدخر لجدد القرائن والسفن
ابن المخير لاعادة الملة والشرعية ابن المؤمل لحياء الكتاب حديث
ابن محيي معالم الدين واهله ابن فاحم سوكه المعتدين ابن هاشم
ابن الشريك والفقار ابن مبيد اهل الفسوق والعصيان ابن
خاوند فرج العتي والفقار ابن طامس اثار الذبح والاهواء

عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وخيرك من خلفك
انك جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علم النبي ونور
الهدى ومعدن الوفاء وفعر الاركان وخليفة الاوصياء وانما
على وحيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستغفرت به
من الحيرة وارشدت به من اهتدي وركبت به من ركي فصل عليه
افضل ما صليت على احد من اوليائك وبقيت اوصيائك انك
عز وجل حكيم اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام
الانبياء وخليف ائمة الدين والحجة على الخلائق اجمعين اللهم
وكما جعلته نورا يستضي به المؤمنون فبشر بالخبر من نورك
وانذر بالايك من عقابك وحد ربنا لك وذكر يا نايك واحل
حلالك وحرم حرامك وبين شرائعك وقرانك وحسن
على عبادك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه
افضل ما صليت على احد من اوليائك وذريته انبيائك بالاله
العالمين اللهم صل على الحسن بن علي البرقي الصادق
الوفى النور المصطفى خازن علمك والمذكر بتوحيدك وزيك
امرك وخليف ائمة الدين الهداة الراشدين والحجة على اهل
الدنيا فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من اوصيائك
ومحجك واولاد رسلك يا اله العالمين اللهم صل على محمد

وَلَيْتَ وَإِنْ وَلِيَّاكَ الَّذِينَ فَحِشْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجِبَتْهُمْ وَأَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّحْسَ وَطَهَّرَتْكُمْ تَطْهِيراً اللَّهُمَّ انصُرْ وَأَنْصُرْ لِدِينِكَ وَأَوْلِيَايَاكَ وَشِيعَتِهِ وَأَنْصَارِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ اَعِدْ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يَوْحَلَ إِلَيْهِ يَسُوءٌ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَالرَّسُولَ وَالْطَّهْرَةَ الْعَدْلَ وَالْبَيْتَ بِالنَّصْرِ وَانصُرُوا صَوْبَهُ وَاحْدَلْ خَاذِلِيهِ وَأَهْلَهُمْ بِجَنَابِ الْكَفْرِ وَاقْتُلْ بِرَأْسِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَلَّفِينَ حَيْثُ كَانُوا فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَعْلَاءِ الْأَرْضِ عَدَلًا وَطَهْرًا بِدِينِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَابْتِاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَارِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا بَالُكُمْ لَوْ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ اللَّهُ الْحَيُّ الْوَكِيدُ

باب دوازدهم در بیان نمازهای واجب است که مخصوص روزی و ماهی نیست و نمازهای سنت که اختصاص بوقتی ندارد و اعمالی که تغییر ماهیهای عمری بعلق دارند و در آن هشت فصل است

فصل اول در بیان نماز آیات است بدانکه این نماز واجبست نذر و کسوف افتاب و خسوف ماه خاه کل بگیرند و خواه بعض و در زلزله که زمین بلورد و مشهور است که هر ای که از جانب

قصه

السلام مودت

آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد این نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که در خلایق حادث باشند خواه در یکین باشد خواه نباشند و صاعقههای عظیم و رعدهای بسیار شدید و باران شدن هوا و امثال اینها و این قول قوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز آفتاب گرفتگی یا ماه گرفتگی یا زلزله یا آفات میکند و از جهت آنکه نماز برای رضای خدا یا قربت به الله پس بکبر احوال بگوید و سوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت است که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس سجده و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سَمِعَ اللَّهُ لَنْ حَمْدٍ بگوید یعنی سوره رود و سجده بخا آورد پس بر حیزد بکیر کعت دیگر بخا آورد بدستور رکعت اول و در سر برداشتن از رکوع هم بخا بکیر سَمِعَ اللَّهُ لَنْ حَمْدٍ بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند افاده حمد نمیکند و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق میکند بر ده کتها بیک حمد که در رکوع اول خوانند آنکذا میکند و همچنین در رکعت دوم بیک حمد آنکذا کند و سوره که چنین که تفریق کند آنکذا میتواند کرد و هر وقت که بطریق اول بکند و بدو حمد و بدو سوره بخا آورد و اگر وقت تنگ نباشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتگی است و آخر وقت بنا بر مشهور ابتدای انجلی شدن است

واظهر نزد فقیر و جمعی از محققین است که تمام مباحث نشود و قتل و است
و نماز و زلزله و آیات که وقتش و فایده از نکند موافق مشهور در تمام عمالات
و اگر کسی نمک کند نماز مذکور را با حد و تکیه از اسباب مذکور مشهور
میان علمای است که قضا میکند این نماز مطلقا و جمعی گفته اند که بونا
که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قرص نکرشته باشد و
علی مشهور احوط است و اگر مطلع نشود تا وقتی که بدرود مشهور قضا
احجاب است که قضا کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص نکرشته
و جمعی گفته اند واجب است قضا مطلقا و قول اول قوی و ثانی احوط
و مستحب است که این نماز را نجاعت بخاورد و طول بدهند بقدر
کسوف و خسوف و هرگاه از نماز قانع شود و آنرا نکرده باشد اشهر
و اقوی است که اعاده نماز مسیح است و بعضی واجب دانسته اند و مسیح
خواندن سوره های اول و آخر با وسعت وقت و بابر ساختن رکوع و سجود
با قرآن و مسیح است قنوت خواندن پیش از رکوع دیم و چهارم و ششم و
هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این امر را بخواند مناسب است ان الله
يُمسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا
مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا عَفُورًا و از حضرت امام رضا
منقول که هر که در وقت خواب اینها بخواند خنجر بر سرش خواب نشود
فصل دهم نماز استسقا است یعنی نماز طلب باران در وقتی که باران

۲۰۰ و در صحت

این قاطع حقایق الکذب و الافتراء این مسند العناء و المردة این
مسند جبل اهل العباد و الضلیل و الانجاد این معر الاولیاء
و مدال الاعداء این جامع الکلم علی التقوی این باب الله الذی منه
یوتی این و جبر الله الذی الیه یتوجه الاولیاء این السبب المستصلحین
اهل الارض و السماء این صاحب یوم الفیض و نایب رایت الهدی این
مؤلف شمل الصلاح و الرضا این الطالب بدحول الانبیاء و انباء
الانبیاء این الطالب بدو المقبول بکربلا این المنصور علی من
اعندی علیه و افتری این المضطر الذی یجاب زاد علی بن مهدر
المخلاف ذوالبر و التقوی این ابن النبی المصطفی و ابن علی
المرتضی و ابن خدیجه العراء و ابن فاطمة الزهراء الکبری و ابی ثاب و
ابی و فیضی لک الوفاء و الحی باین السادة المقربین باین النجباء
الاکرامین باین الهداة المهتدین باین الخیرة المهتدین باین العطاء
الاعجیبین باین القامرة الاکرامین باین الاطباء المعطین المطهرین
باین البدور المبین باین الشرح المبین باین الثوب الثاقبة باین
الایم الزاهرة باین السبل الواحیه باین الاعلام اللامحه باین العلم
الکامله باین التین الشهوة باین المعالیه الماثورة باین المعجزات
المجودة باین الدلائل المشهورة باین الصراط المستقیم باین السبل
العظیم باین من هو فی امر الکتاب الذی الله علی حکیم باین الامایه

المختار من المعجیزات
باین ۵۰

وَالْبَيِّنَاتِ يَا بَنِي الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا بَنِي الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ يَا
 يَا بَنِي الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا بَنِي النِّعَمِ الْثَابِتَاتِ يَا بَنِي طُهُ وَالْحُكْمَانِ يَا بَنِي
 وَالْأَرْدِيَانِ يَا بَنِي الطُّورِ وَالْعَادِيَانِ يَا بَنِي مَنْ دُنَى مَدَى مَكَانٍ قَابِ
 قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًّا وَاقْرَبَا بَا مِنْ الْعِلَى الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي نَأْسَفْتُ
 بِكَ النَّوَى بَلِ اتَى أَرْضِي تَقَلُّكَ أَوْ النَّوَى أَرْضُوا مَعَهَا لَمْ دَى طَوَى
 غَيْرُ عَلَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسْبًا وَلَا يَجُوزُ حَرْبُ
 عَلَى أَنْ لَا يَحْطِلُ بِوَلَدِكَ الْبَلَوَى وَلَا يَنَالُكَ مَعْنَى فَجْجٍ وَلَا شَكْوَى نَفْسِي
 أَنْتَ مِنْ مُعَيِّتٍ لَمْ يَحِلْ مَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَاحٍ يَبْرَحُ عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ
 أُمِّيَّةٌ شَانِي تَمْنَانِي مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرْنَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَعْبُدِ
 عَزَّ لَا يَسَاوِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَنْبِلٍ مَجْدٍ لَا يَجَازِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ بِلَادِ
 نِعَمٍ لَا تَضَاهِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَضِيفٍ شَرَفٍ لَا يَسَاوِي إِلَى مَعْنَى طُجَارِ
 فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَالْيَاقِي مَعْنَى وَأَيُّ حُطْبَاءٍ حَصَفَ فِيكَ وَأَيُّ مَحْجُوِي
 غَيْرُ عَلَى أَنْ أَجَابَ ذَلِكَ وَأَنَا عَمِي غَيْرُ عَلَى أَنْ أَبْكِيكَ وَتَجِدَ لَكَ
 الْوَدَى غَيْرُ عَلَى أَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دَوْلَتُهُمْ مَاجِرِي هَلْ مَعِينٍ فَلَمْ
 مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبَكَاءُ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَاسَاعِدْ جُرْعَةً إِذَا خَلَا
 هَلْ قَدَّيْتُ عَيْنٍ فَتَسْعِدْهَا عَيْنِي عَلَى الْهَدَى هَلْ لَيْكَ يَا بَنِي
 أَحَدٍ سَبِيلٍ فَتَلْقَى هَلْ يَقْبَلُ رَوْضًا مِنْكَ نَعْدُ فَتَحْطِ الْمَازِدُ
 مَنَا هَلْكَ الرَّوِيَّةَ فَتَرَوِي مَعْنَى تَنْفَعُ مِنْ عَذَابٍ مَا تَكُنْ

قوله القدر

لوا

طَالَ الصَّدَى مَتَى تُغَادِيكَ وَتَرَاوَحَكَ فَقَرَّ عَيْنُونَا مَتَى تَرَانَا
 وَتَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لَدَا النُّصُورَى أَوْ نَا نَحْفَ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُ الْمَلَا
 وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَانَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا وَابْتَرَأَ لَعْنًا
 وَجَدَّ الْحَيَّ وَقَطَعْتَ بِرِ السُّكْرَيْنِ وَاجْتَنَنْتَ أَهْوَالَ الظَّالِمِينَ وَخُنْ نَقُولُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كُنْتَ الْكَوْبُ وَالْبَلَوَى إِلَيْكَ اسْتَعْلُ
 فَمَنْكَ الْعَدُوِي وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَجِ وَالْأَوَّلَى فَاعْتَلِ عَيْنَاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ
 عَيْدَكَ الْمُبْتَلَى فَإِنَّ سَيِّدَ يَأْتِيكَ الْقَوَى وَارْزُلْ عَيْنَهُ بِالْأَسْمَى وَالْحَيَّ
 وَبَرْدُ غَلِيلِهِ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَرَأَيْهِ الرَّجْعِيُّ وَالْمُسْتَهْمَى اللَّهُمَّ
 وَخُنْ عَيْدَكَ الطَّائِفُونَ إِلَى لَيْلِكَ الْمَذْكُورِ وَبَيْتِكَ خَلْقَتَهُ لَنَا
 عَصْمَةً وَمَلَدًا وَأَوَامَتَهُ لَنَا قَوَامًا وَمَعَادًا وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنَازِلًا
 إِمَامًا قَبْلَهُ مَنَاجِيَةً وَسَلَامًا لَدَا يَدَيْكَ يَا رَبِّ كَرَامًا وَاجْعَلْ
 مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمَقَامًا وَأَتِمِّمْ لَنَا نِعْمَتَكَ بِقُدْرَتِكَ يَا أَمَامَنَا
 حَتَّى تُوْرِدَ نَاجِيَانَا وَمُرَافِقَةً الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ وَصَلِّ عَلَى حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ
 وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ إِبْنِهِ سَيِّدِ الْقُسُورِ وَحَامِلِ الْوَلَاءِ فِي الْحَشْرِ وَمَا قَوْلَا
 مِنْ نَهْزِ الْكُوْرِ وَالْأَمِيرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ الَّذِي مَنْ أَمِنَ بِهِ فَقَدْ ظَفَّرَ وَمَنْ
 لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ حَطَرَ كَهْرُ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَجْلِهِمَا الْمَيَامِينَ
 الْعَرَّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ عَلَى حَبِيبِهِ الصَّدِيقَةِ الْكُبْرَى فَالْحَمْدُ

أخيه

الزهراء بنت محمد المصطفى وعلى من اصطفيت من ابائنا البررة
وعليه افضل واكمل واكرم واكرم ما صليت على احد من اصفيك
وخيرتك من خلقك وصلى عليه صلوة لا غاية لعدد دها ولا نهاية لمدد
ولا نقاد لامدها اللهم واقم لي الحى وارخص لي الباطل واعز لي اوليا
واذل لي اعدائك وصلى اللهم بيننا وبينه وصلوة تؤدي الى ارضنا
سكينة واجعلنا ممن ياخذ بخيرهم ويمكن في ظلمهم واعنا على تاديب
حقوقه اليه والاجتهاد في طاعته والاجتناب عن معصيته و
امتن علينا برضاه وهب لنا راقته ورحمته ودعائهم وخير ما نال
به سعة من رحمتك وفوزا عندك واجعل صلواتنا به مقبولة و
دعواتنا به مغفورة ودعائنا به مستجابا واجعل اركاننا به مبسوطة
وهو منا به مكفية وحوالنا به مقضية واقل لنا بوجهك
الكريم واقل تقرنا اليك وانظر لنا نظرة رحمة تسكن بها
الكرامة عندك ثم لا تصرفنا عما يجودك واسقنا من حوض
جدي بكاسه ويديك رويًا هبتنا سائغا لا ظم بعد يا ارحم
الراحمين واما طريق صلواتك فستادنا برائنا شيخنا موسى بن
يسند معتبر رويته كرهه استكرهه عبد الله بن محمد كرهه من سؤال كرهه
انحصر في امام حسن عسكري كرهه املا ما يدبر من صلواتك فستادنا برصواتك
رسولنا واوليائنا انحصر في صلواتك اللهم عليهم ذلنا ونحوه خاطر كرهه يوم

كان في الزمان

والد

كان عبد البر كبريا بر من املا في مودتي انك اركابي املا كذا بنحو اللهم
صل على محمد وال محمد كما صل على نبيك وبلغ رسالتك وصل على محمد
احل حلالك وحر حر املك وعلم كتابك وصل على محمد كما افام الصلوة
واذ الزكوة ودعي الى دينك وصل على محمد كما صدق بوعدك واسق
من وعيدك وصل على محمد كما عثرت به الذنوب وسرت به العيوب
وفرخت به الكرب وصل على محمد كما دفعت به الشفاء وكشفت به الغما
واجبت به الدعاء ونجيت به البلاء وصل على محمد كما رجت به العيا
واجبت به البلاد وقضت به الحوائج واهلكت به الفرائض وصل
على محمد كما اضعفت به الاموال وحددت به من الاحوال وكسرت
به الاصنام ورحمت به الامم وصل على محمد كما بعثته بخير الاديان و
اعزته بالايمان وتبوت به الاوثان وعظمت به البيت الحرام وصل
على محمد واهل بيته الاخيار الطاهرين وسلم تسليما اللهم صل على ابي
المؤمنين علي بن ابي طالب ابي بيتك ووليته ووزيره ومستودع
علمه وموضع سجنه وباب حكيمته والتاخر بحجته والداعي الى نعمته
وخليفته في امته ومفرج الكرب عن وجهه فاقم الكهنة وورغم
النجرة الذي جعلته من بيتك عتبة هرون من موسى اللهم وال
من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله واقر
من نصبه من الاولين والآخرين وصل عليه افضل ما صليت

عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ إِبْنِيكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْيَهُودِ بَعْدَ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَبَنِيكَ وَأَمْرَاجِيَانِكَ وَ
 أَحَبِّيَانِكَ إِلَى عِجْنَتِهَا وَفَضْلَتِهَا وَاحْتَرَفَتِهَا عَلَى نَسَائِدِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 كُنِ الطَّالِبُ لَهَا مِنْ ظُلُمَاتِهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ النَّارُ اللَّهُمَّ بِدِيمِ
 أَوْلَادِهَا اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أَمْرًا نَمِيَّةً أَهْدِي وَحَلِيلَةً ضَاحِيَةً
 الْكَلَاءِ وَالْكَرِيمَةِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أَهْلِهَا صَلَواتُكَ
 بِهَا وَجِبْرِانِهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَنَفَرِهَا عَيْنِ ذُرِّيَّتِهَا وَابْلَغْنِمْ
 عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
 عَدِيدِكَ وَوَلِيِّكَ يَا بَنِي رَسُولِكَ وَسِبْطِي الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِي هَلِ
 الْحَيَّةُ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اسْمُكَ أَنْتَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ إِمِينَ اللَّهُ وَآلِي
 أَمِينِهِ عِشْتُمْ مَظْلُومًا وَمَضَيْتُمْ شَهِيدًا وَاسْمُكَ أَنْتَ الْإِمَامُ الزَّ
 هَارِيُّ الْمَهْدِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَحَبِصْ عَنِّي
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ الْخَيْرِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
 بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبِيلِ الْكَهَرَةِ وَطَرِيجِ الْحَمْرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ

وَلِيِّكَ

يا أبا عبد الله

الْمُؤْمِنِينَ اسْمُكَ أَنْتَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ وَآلِي أَمِينِهِ قَتَلْتَ مَظْلُومًا
 وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَاسْمُكَ أَنْتَ اللَّهُ الطَّالِبُ بِشَارِكَ وَمُخْرِجُ مَا وَعَدَكَ
 مِنَ النَّصْرِ وَالنَّاصِيَةِ هَلَاكَ عَدُوِّكَ وَالْظَّهَارُ دَعْوَتِكَ وَاسْمُكَ
 أَنْتَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا
 حَتَّى سَأَلَكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً حَدَّثَكَ وَ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً الْبَتَّ عَلَيْكَ وَأَنزَلَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَنْ أَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ
 بِحَقِّكَ وَاسْتَحْلَ دِمَاكَ يَا بَنِي تَوَافِي الْأَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ خَاوِدَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَنَكَ فَلَمْ يَحْبِبْكَ وَلَمْ يَصُحِّ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَا نِسَائِكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيٌّ وَمِنْ وَالَاهُمْ وَأَعَا
 عَلَيْهِ اسْمُكَ أَنْتَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْقَوَى وَبَابُ الْهَدَى
 وَالْقَرْنُ الْوَتْنَى وَالْحَجَرُ عَلَى أَهْلِ الدِّينِ وَاسْمُكَ أَنْتَ الْإِمَامُ الْوَسِي
 بِمَنْزِلَتِكَ مَوْفِقٌ وَلَكُمُ نَائِعٌ بِذَلِكَ نَفْسِي وَشَرَائِعُ دِينِي وَخَوَائِمْ
 عَلَى وَمَقْبَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
 الْحَمِيدِ الْعَابِدِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ أُمَّةً
 أَهْدَى الدِّينَ هِدًى وَبِالْحَقِّ وَبِغَيْرِ عَدَاوَةٍ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ
 طَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَأَصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ
 فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْنِيكَ حَتَّى
 تَبْلُغَ بِهِ مَا نَفَرْتَهُ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتَ عَزِيزُ حُكْمِكَ اللَّهُمَّ

سَيِّدِ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَى نَافِرِ الْعِلْمِ وَإِمَامِ الْهُدَى وَقَائِدِ هِمْلِ الْقَوَى وَ
الْغَيْبِ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَّا وَالْإِلَهِ
وَمُسْتَوْدَعًا لِحُكْمِكَ وَمَرْجَا لَوَحْيِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَدَرَةً مِنْ
مَعْصِيَتِهِ فَضَّلْ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ
إِسْمَائِيلَ وَأَصْفِيَانِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَاتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ يَا حَيُّ
النُّورَ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ
عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَمُسْتَعِظَ دِينِكَ فَضَّلْ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَانِكَ وَنَحْوِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُبِيدٌ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَقِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ
النُّورِ الْمُبِينِ الْيَمِينِ الْحَسْبِ الصَّابِرِ عَلَى الْأَذَى نَبِيَّكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا
تَلَعَّ عَنْ آيَاتِهِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَلَهْنِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْحَجَرِ
كَأَبْدِ أَهْلِ الْعَرَةِ وَالشَّدَّةِ فَمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جَهَالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَضَّلْ
عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْرَمَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطْعَامِكَ وَنَعَمِ لِعِبَادِكَ
إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْضَيْتَهُ وَرَضْتَ
بِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا
بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِلدِّينِ وَشَاهِدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَأَنَّهُ لَمْ يَلْقَ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ نَبِيًّا وَدَعَى إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَضَّلْ

از نماز حضرت جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافل از نماز
 حضرت رسول شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد
 و شاید جعفر نماز را محض نکرده باشد راوی گفت پس آن نماز
 تعلیم کن بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت
 یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه میخوانی پس
 رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر برداشتن و در
 سجده دوم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی
 پس تشهد را میخوانی و سلام میکنی و چون فارغ شوی میان
 تو و خدا کناهی میباشد مگر آنکه امر بیک شک است و هر حاجت
 که بطبیعی رواست و بعد از آن این دعا میخوانی لا اله الا الله ربنا
و رب العالمین لا اله الا الله الهما واحدا و محض له مسلون
لا اله الا الله لا تعبد الا اياه مخلصین له الدین و لو کره
المشیر کون لا اله الا الله و حد لا شریک له و حد و حد و آخر
و عد و نصر عبده و اعز عبده و همز الاحزاب و حد فله
الملک و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر اللهم انت نور السموات
و الارض فلک الحمد و انت قیام السموات و الارض و من بین
فلک الحمد و انت الحق البین و وعدک الحق و قولک الحق و تحارک
حق و الجنة حق و النار حق اللهم لك اسلمت و بك امنت

و علیک توکلت و بک جماعت و الیک حاکمات رب ربنا ربنا ربنا
 ما قد مت و ما اوت و اسریت و اعلنت انت الهی لا اله الا انت علی
 علی محمد و آل محمد و اعف و ارحم و رب علی انک انت التواب
 الرحیم **مؤلف گوید** که این نماز از نمازهای مشهور است و علامه
 و خاصه در رکعت خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای
 روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر
 در سایر آیات تواند کرد **فصل چهارم** در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه است ابن بابویه و عیاشی و کلبی و شیخ و دیگران
 رحمت الله عنهم بسند های صحیح و حسن و معتبر بسند از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بکند و بعد از
 بد و سلام و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنج مرتبه سوره
 قل هو الله احد بخواند چون فارغ شود میان او و حق کما فی الله
 مگر آنکه امر بیک شده باشد و سید و شیخ از حضرت صادق
 روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز حضرت امیر المؤمنین را
 بخواند از کافران بیرون آید مانند روزی که ان مادر متولد
 شدن باشد و حاجتهای او برآورده شود و در هر رکعت سوره حمد
 و پنج مرتبه سوره توحید بخواند و چون فارغ شود این نماز را
 بخواند که شیخ از حضرت سبتخان من لا یقبله معالیه سبتخان

۶۲

ويعاد في شهر ربيع
ويعاد في شهر ربيع

اما اكثر ائشان

يَبْعِي السَّيِّئَ إِلَّا لَهُ جَلِيلًا لَمْ يَسْجُنْ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ
 وَخَلَقَهُ يَقْدِرُ بِرَبِّهِ سَجَانُ دِيَارِ الْمَلِكِ وَالنِّعَمِ سَجَانُ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَايِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَنْهَمَى الرَّحْمَةِ مِنْ كُنْهَاتِكَ
 وَبَابِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ الثَّقَاتِ الَّتِي مَتَّ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَعْدِيمَ طَوْلِي اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْبَاقِي الْعَظِيمُ الْحَافِي الرَّاغِقُ
 الْحَيُّ الْمُبِيتُ الْبَدِيعُ الْكَرِيمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمُنَّةُ
 لَكَ الْحُجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا هَادٍ
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا يَا أَهْلَ الْقُوَى وَيَا
 أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا دُودًا يَا شَكُورًا
 أَنْتَ أَبُوبِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي مِنْ النَّاسِ جَمِيعِينَ
 يَا كَرِيمَ يَا جَوَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ارْتِغَاءً مِنْهَا نَالَكَ
 وَطَلَبَ نَالَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَرَجَاءَ رَفِدَكَ وَتَوَانِيكَ وَعَظِيمَ عَفْوِكَ
 وَقَدِيمَ غُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهُمَا فِي عِلِّيَّيْنِ
 وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَرَجَاءَ مَا أَرْجُو مِنْكَ
 فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفُورَ بِالْجَنَّةِ وَمَا جَعَلْتَ مِنْ أَنْوَاعِ
 النِّعَمِ وَمِنْ حَسَنِ الْحُورِ الْعِينِ وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْغِنَى مِنَ
 النَّارِ وَغُفْرَانَ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ وَالِدِي وَمَا وَلَدَ وَجَمِيعِ الْخَوَانِ

وَالنِّعَمِ

بَعْدَ طَوْلِي

يَا كَرِيمَ

يَا جَوَادَ

جَائِزَتِكَ

وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالسَّالِكِينَ وَالسَّالِكَاتِ الْأَخْيَارِ
 وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ يَسْجِبَ عَلَيَّ وَرَحْمَةً حَرَجَتِي وَبَدَائِي وَلَا تُؤْذِنِي
 خَائِفًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْنِي مُخْجًا مُقْلًا مَرْحُومًا مُسَجًّا بِأَعْيَانِ مَغْفُورًا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ
 عِنْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفُورِ
 يَا أَسَاطِ الْيَدِينَ يَا رَحْمَةً يَا نِقَاحًا يَا حِزْنَ يَا مَعْطَى السُّؤْلَانِ يَا
 فَكَأَنَّكَ الرَّاغِقَ الْخَارِجَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
 وَأَعْطِنِي سَوْلِي سَوْلِي وَأَسْجِبْ عَلَيَّ وَرَحْمَةً حَرَجَتِي وَبَدَائِي وَلَا تُؤْذِنِي
 نِدَائِي وَأَقْبَلْ بِي حَوَائِجِي كُلَّهَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا دَكَّرْتُهَا وَمَا لَمْ
 أَذْكُرْ وَاجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ خَيْرًا وَلَا تَرُدَّنِي خَائِفًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْنِي مُخْجًا
 مُخْجًا مُقْلًا مُسَجًّا بِأَعْيَانِ مَغْفُورًا مَرْحُومًا مُسَجًّا بِأَعْيَانِ مَغْفُورًا
 الْفَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا عِنْدَكَ وَمَوْلَاكَ غَيْرُ
 مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُقَرَّمٌ مَسْكُوكٌ
 حَبْلُكَ مَعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبِي بِوَلَايَتِكَ اقْرَبْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَ
 أَوْسَلْ إِلَى اللَّهِ بِكَ وَأَتَدُّكَ مَكَابِنَ يَدِي حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْأَلُكَ
 فِي فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانَ ذُنُوبِي وَجَائِزَتِي مِنْكَ اللَّهُمَّ
 فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهُمَا فِي عِلِّيَّيْنِ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي
 وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْغِنَى مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانَ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ وَالِدِي وَمَا وَلَدَ وَجَمِيعِ الْخَوَانِ

وَأَمَّا الْحُكَّامُ إِلَى عَمَّا لَكَ فِي رَجِيدٍ مَقْصِدٍ إِبْرَادٍ مَيْمَانِهِمِ **أَوَّلُ**

بدانکه مشهور میان علما و اقوی آنست که نماز جعفر را بجای نوافل
 شبان روزی میتوان کرد که هر دو حساب شود و همچنین نیت قضای نافله
 میتوان کرد و احادیث بر این مضامین وارد شده است و بعضی چنان
 کرده اند که نماز جعفر را نافله و قضا بیکفیت نماز جعفر بکنند و خطای آن
 فوق نیست ولیکن اعوط ترکست **مؤخر** روایت وارد شده است که گو
 علی اکثر اند که کسی که ضرورتی و تعجیلی باشد میتواند نماز
 جعفر را بدون تسبیحات بخواند و تسبیحات **مؤخر** بخواند **سوم**
 حدیث صحیح وارد شده است که کسی که در رکعت نماز جعفر را میکند
 و او را امری و روی و دهنده میتواند بی آن کار برد و در رکعت دیگر
 در وقت دیگر بکند و اگر بدون غلبه چنین نکند و هر روز با هم بکند
 بهتر است **چهارم** روایت معتبر از فایم وارد شده است که کسی
 که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی قرائت کند هر وقت که بخاطر
 آید بخواند و از علی کسی استعین این حکم شده است و اگر میان دو
 عمل کند طاهر باشد یا نه **پنجم** اختلاف است در تعیین سوره ها که
 مستحب است کرد و این دو زمانه شود و مشهور آنست که در رکعت
 اول از اول زلزله و در دوم و العادیات و در سیم از اجاء قضای الله
 و در چهارم قل هو الله احد بخواند و این بابویه و پدرش در رکعت
 اول و العادیات و در دو رکعت سیم از اول زلزله گفته اند و در روا

در اول از اول زلزله و در سیم از اجاء و در سیم از اول زلزله و در
 چهارم توحید وارد شده است و در روایت صحیح وارد شده است
 که در هر دو رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله هر دو بخواند
 و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و این
 بابویه گفته است که هر بابویه توحید میتواند کرد و ظاهر امر
 حلیست اگر چه اول و سیم افضل است **ششم** مشهور آنست که
 تسبیحات بعد از سجده دویم رکعت اول و سیم را تسبیح بخواند
 و بعضی گفته اند بعد از برخاستن بر رکعت دیگر پیش از قرائت
 بخواند و عمل مشهور اولی است **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت
 را بیک سلام میکند و مشهور و اقوی دو سلام است چنانچه
 گذشت **هشتم** مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز که پیش
 رکوع خوانند بعد از قرائت میباشد بخواند و این بابویه مؤلف
 بعضی از روایات قایل شده است که غیر است میان آنکه پیش از
 قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل مشهور و اقوی و اولی است
فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نور و ذابست
 بدانکه میان علما در تعیین روز نور و اختلاف بسیار است
 بعضی گفته اند هم آیار است از ماههای ربی و بعضی
 گفته اند نهیم شب الحس و مشهور آنست که اول انتقال

در این کتاب
 از اول زلزله

میرج محل چنانچه در این از منبر معلوم است و این مطلب را در بحار الادب
 بسط عظیمی داده ام و این رساله که تالیفش ذکر آنها ندارد و بیکان
 و غیر همین روز ذکر در این از منبر مشهور است و اقریبست بصواب
 واضبط است و در حساسات که برای اعمال این بکار دارند ظاهر
 بد نیست و اما فضائل و اعمال این روز با سایر معتمد از معانی
 خفیه که از خواص حضرت صادق علیه السلام آمده است منقول است که
 گفت در روز نوزدهم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
 ایام پیشناسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روز
 که عجم انرا تعظیم میکنند و در این روز تحفه ها و هدیه ها برای
 یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سو کنید یا در میکنم بحق خدا
 که هر که در مکر معظمه است که این تعظیم کردن نیست مکر برای
 اهرقایی که بقیس میگویم انرا برای تو تا بعضی انرا گفتم انی سید
 و اقای من را شستن این را بهر یک شما محبوبتر است نزد من
 از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت
 فرمود که ای معالی بد رستی که روز نوزدهم روزیست که حق
 سبحانه و تعالی در این روز پیمان بنده کائنات را گرفت از احوال
 ایشان در روز است که او را بیکانگی بر پرستند هیچ چیز
 را شریک او نکردند و ایمان بیاوردند بر پیغمبران و رسولان

و برای او شریکی قرار ندادند
 و در بندگی پرستیدند

جهت های او بر خلق و اما ما ان و پیشوایان دین و ائمه معصومین
 صلوات الله علیهم اجمعین و این اول روزیست که افتاب در آن طلوع
 کرده است و باد های استیمن کنند درختان و زمین است و کله ها
 و شکوفه های زمین افرید شده است و در این روز کشتی حضرت
 نوح علیه السلام از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و این روزیست
 که حق تعالی پنجصد چندین هزار کسرا که از مرگ گریختند یعنی آن
 طاعون و بیکد نفر خداوند و قهار همه را میراند پس بعد از مدتی
 که همه استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بران استخوانها گذر
 و از پروردگار خود سوال کرد که با و بنماید که چگونه این استخوانهای
 پوسیده را زنده میکند پس حق تعالی وحی فرمود پس او را بر
 برین در بر این استخوانهای ایشان در دهانهای خود که هستند پس
 چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این اول سال فرس عجم
 و این سببست شده که در این روز آب بر یکدیگر میزنند یا آب بر خود میریزند
 و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید ایشان را این قصه نموده است در آنجا
 که فرموده الم تر االی الذین خرجوا من دیارهم وهم الوفاء حذرا الموت فقال
 لهم الله موتوا ثم احيائهم و مفسران گفته اند که آن پیغمبر حضرت خرمیل
 بود و حضرت فرمود که ایشان همی هزار کس بودند و فرمود که در این روز
 جبرئیل بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نازل شد یعنی نوروز موافق روز

مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجعت و فرمود که این روز است
 که حضرت رسالت پناه به تنهای کفار قریش داد و مکر شکست حضرت
 ابواهییم نیز در این روز به تنهای کافران شکست و اولیای ایشان است بآنکه
 سنی و شیعه روایت کرده اند بطریق بسیار که سنی حضرت رسالت
 حضرت امیر را با خود مسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که
 بر دوش آنحضرت بالا رفت و به تنهای کافران نیز آورد و شکست پیش
 اینست که در شب این روز بود فرمود که در این روز حضرت رسول امر
 کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او
 پادشاه مومنان است یعنی روز غدیر این روز بود با انروز که سر گردنها
 صحابه را گشت بر وید و بر علی سلام کنند و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ
یا امیر المؤمنین این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول
 حضرت امیر را فرستاد بوادیه یمنیان که ایشان بیعت از برای او بکرد
 و فرمود که در این روز حق خلافت با امیر المؤمنین بر گشت و بار دیگر
 بعد از کشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند و در این حضور امیر
 با خارجیان هر فغان جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان را
 کرد و اند به می گفتند گشت و در این روز قایم ال محمد ظاهر خواهد
 شد و در این روز اما مان دیگر بدین رجعت خواهند کرد و در این روز
 قایم می ظاهر خواهد یافت بر دجال و در کافران سر که محل ایت از

علامت کرده

محارث کوفرا و از او را خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی نیست
 مگر آنکه ما انتظار فرج میکنیم زیرا که آن روز ما و دینیمان ملا
 از روز را بجان حفظ کرده اند و سحر است از رعایت کرده اند و شاعران
 او را ضایع گردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز بود شود
 غسل بکن و پاک کن برین جامهای خود را بپوش و بر هر کسین بویها
 خوش خود را خشبو کرده آن و در این روز برون بدار پس چون از
 نماز فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن از یعنی هر دو رکعت بیست و یک
 و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورۃ انا انزلناه بخوان و در
 رکعت دوم ده مرتبه سورۃ قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد
 حمد ده مرتبه سورۃ قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از
 حمد ده مرتبه سورۃ قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 بخوان و بعد از نماز بیست و یک بار این دعا را بخوان اللهم صل
على محمد و آل محمد الاوصیاء المرئیین و علی جمیع انبیاک و
رسلک یا فضل صلوا ناک و بارک علیهم یا فضل بن کایک و صل
على ارواحهم و اجسادهم اللهم بارک علی محمد و آل محمد و
بارک لنا فی يومنا هذا الذی فی فضلک و کرمک و شرفک و عظمک
خطرک اللهم بارک لی فیما انعمت یم علی حتی لا اشکر احد غیرک
و وسیع علی رزقی انجلالی و الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا

پشین و پسین و
 ناله های اشخا

يُعِينُ عَمَى عَوْنِكَ وَحَقِيقَتِكَ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تَقْعُدُ
 عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا تَنْكَلِفَ مَا لَا اِحتِاجَ اليه يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 الْاِكْرَامِ جَوْنِ جَنِينِ كُنْ كَمَا هَانَ بِنَاهُ عَالَمُهُ وَرَأْمُهُ شُدَّ
 وَتَسَارُكَو يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ وَ دَرَجَتِكَ مَشْهُورَةٌ قَدْ
 كَرِهَ اَنْدَكَ دَرَجَتِكَ حَوِيلَ اَيْنَ دَعَا رَا دِيْنَارِ مَجْوَالِهِ وَبَعْضِي
 سَلِيْبُهُ وَنُطْقُهُ وَشَشْهُرَتُهُ كَقَفَرِ اَنْدَكَ يَا مَحْيُوْلَ الْحَوَالِ
 الْاَحْوَالِ حَوَالِ خَالِنَا اِلَى اَحْسَنِ اَحْوَالٍ وَبِرَوَايَتِ دِيْكَرِيَا
 مَقْلَبِ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصَارِ وَبِاَمَلِكِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِاَحْوَالِ
 اَحْوَالِ الْاَحْوَالِ حَوَالِ خَالِنَا اِلَى اَحْسَنِ اَحْوَالٍ وَبِاَيضًا بَعْضِ
 رَوَايَتِ كَرْدِه اَنْدَكَ اَيْنَ عَاوَالِيْنِ دَرْدُوْنِ وَوَرْدِ عِدَدِ اَيَّامِ
 سَالِ مَجْوَازِ اَللّٰهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيْدَةٌ وَاَنْتَ مَلِكٌ قَدِيْمٌ
 اسْتَلْكَ حَيَوَاتَهَا وَخَيْرَ مَا فِيْهَا رَاْعُوْدُ بَلَدٍ مِنْ مَشْرِهَا وَرَوِي
 مَا فِيْهَا وَاسْتَكْبَرْتَكَ مَوْنَهَا وَشَغَلَهَا يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاَكْرَامِ
 جِدْ مَنِيْعِيْ دَرْدِ عَابِدِيَّتِ اَمَّا اَنْدَكَ اَيَّامِ اَحْوَالِ اَنْدَكَ هَرْجِدِ
 نَمَازِشْ كَرْدِه نَشُوْدِ چُونِ سَنَدِ مَعْبَرَتِ رَا دِيْجَتِ اَنْتَ **فصل ششم**
 دَر اَعْمَالِ مَا هُمَا يَ رُو مِلِيَّتِ سَيِّدِ جَلِيْلِ عَلِيْ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَ سَيِّدِ
 مَقَابِلَتِ كَرْدِه اَنْتَ كَرْدِيْ جَمْعِيْ اَز حَقَائِقِ تَشْتَهَرِ بُوْدِنْدِ
 حَضِرَتِ رَسَالَتِ پناه مَر اَخْلَسِنْدِ وَ بَر اَبِيْشَانِ سَلَامِ كَرْدِ

من و سید بن
 الحلال و لولای

وایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم
 نمایم شمارا دعای را که جبرئیل ۲ مر ا تعلیم نموده است که محتاج
 بدعای اطلبان بوده باشم پس حضرت امیرالمومنین ۲ و سیدان فارسی
 و دیگران سوال نمودند که اند و اچیت حضرت رسول ۲ بحضور امیر
 المومنین ۲ خطاب کرد که در ماه میان رومی اربابان میگری و سوز
 فاتحه کتاب و آیه الکرسی و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل
 اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هربک را هفتاد مرتبه
 بخواند و بروایت دیگر سون انا از شاه رایت هفتاد مرتبه بخوان
 و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگویند
 و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفتاد روزه
 در بار ملا و پسین ازان می شامی بخوان خداوندی که مر اوستی
 بر خلق فرستاده است سو کند یا د هیچکم که جبرئیل ۲ گفت که
 حق بر داند از کسی که این باب را اشامید هرگز بر اکر در بدنش نباشد و
 غایت دهد و را و بیرون کند در دها را از بدن و استخوانهای او
 و اگر در لوح دودی برای او مقدسند باشد جو نماید و بحق برود
 و کاری که مر اوستی و حق فرستاده که اگر فرزند می نداشته باشد
 و فرزند خواهد و اب یسنا را باین نیت یا شامد او و فرزند روزی
 شود و اگر زن عقیقه باشد و فرزند نیارد و این نیت

بیا شامد فرزند از وجود اید و اگر مردن بپرس خواهند باخت
و ازین آب بیا شامد مقصود ایشان بجای آنکه چنانچه حق تعالی میفرماید
هَبْ لِي نِشَاءً اِنَا نَا وَهَبْ لِي نِشَاءً الذَّكَوْرَ اَوْ يَرْوِجْهُمْ ذَكَرًا نِشَاءً
وَ اِنَا نَا وَ يَحْيِلُ مَنْ نِشَاءً عَقِيْمًا یعنی میبخشد حق تعالی هر که خواهد خوا
و میبخشد هر که خواهد پس آنرا یا حجت میگرداند از برای ایشان
پس آنرا و دختر را یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که خواهد
عقیم و بیفرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی در سر داشته
باشد و ازین آب بیا شامد مصلحت او ساکن گردد بقدرت الهی و
اگر در چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره ازین آب بچکاند
و بیا شامد و چشمهای خود را باین آب بشوید باذن خدا شفا یابد
و اشامیدن این آب بن دندانها را محکم میکند و دهنها را خوشبو
میکند و لعاب بن دندانها را که کند و بلغم را که کند و نخر و امتداد
به سبب خوردن طعام و اشامیدن آب بهام رساند و از بادهای
قولنج و غیر آن ساله کرد و در دشت و در شکم ایمن کرد و از
زکام زار نکند و در دندان بهام رساند و در معده و کرم معده
را زایل گرداند و محتاج بحجامت نکرد و از مرض بواسیر و عارض
بدن را ببرد و بواسی و خون و پیسی ایمن کرد و از زغاف و قی بجان
یابد و کرم و کور و لال و ز میگردانند و آب سیاه بر دیدن اش نزل

نکند و دردی که موجب اضطراب و روزه و نقصان نماز و آب باشد
او را عارض نکرد و از وسوسه های جنیان و شیاطین متاثری
نکرد پس حضرت رسالت شاه فرمود که جبرئیل گفت هر که از
این آب بیا شامد و بچشم ^{در نماز} میباید مبتلا باشد موجب
شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خدا که بر راستی تو
خلق فرستاده که هر که این آیه را بر این آب بخواند حق تعالی شوی
مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را بر دل او اندازد و
حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینا
یا و عطا کند از کرامتها آنچه با حادی از عالمیان عطا نکرده
باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و
غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او
بردارد و از علالت و بد کوئی مردم بجات یابد و موجب شفا
جمیع امراض او گردد **مؤلف گوید** که این روایت مشهور بعد از
پسر عمر علیه اللعنه منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف
است و فقیر بخط شیخ شهید رحمه الله علیه دیدم که این روایت را
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سودها
اما آیات و ادکارا باین روش روایت کرده است میخوانی بر آب
تا باران نیسان فاخته الکتاب و آیه الکرمی و سبح اسم ربك الاعلی

وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْعَلَقِ وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ
 هَرَبِكْ رَا هَفْتَا اَمْرٌ سَبْعٌ وَمِكُونِي هَفْتَا دَعْوَتُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ
 هَفْتَا دَعْوَتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَفْتَا دَعْوَتُهُ سُبْحَانَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَدَعْوَتُهُ خَاصَانِ مَذْكُورَاتِ
 كَرَامَتِ دَانِ بَاشَدِ وَازَانِ بَاشَدِ اِنْ حَسِبْتَ نَجَاتَ يَابَدِ وَسِرْمِي
 دَر طَبْعِ اَوْ غَالِبِ نَكَرَدِ وَاکْثَرَانِ خَاصِ كَرَمَتِ كُورَشِدِ دَر اَيْنِ
 رَوَايَتِ نِيَزِ مَذْكُورَاتِ وَابِ بَارَانِ مَطْلَقاً مَبَارَكَتِ وَنَفْعَتِ
 ذَارِ دَعْوَاهُ نِشَانِ بِيَارِ دَعْوَاهُ دَر غَيْرَانِ چِنَا نَكَرِ دَر حَدِيثِ
 مَعْبُورِ اِنْ حَضَرَتِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ رَوَايَتِ كَرَامَتِ كَرِيْمَا شَانِ مَذَابِ
 اَسْمَانِ اَكْرِيَاكِ كَسْتَدِ بَدَنِ شَمَاسَتِ وَدَر دَهَارِ اَدْفِ مِيكَدِ
 چِنَا نَجَرِ حَقِّ مَبْعُورِ مَآيِدِ وَبَيَّزَلِ عَلِيكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ لِيَطْفُرَ كَرَمُ
 يَدِ دِيكُ هَبْ عَنْكُمْ رِيحَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرِي طَيْفَ عَلِيٍّ فَلَوْ كَرَمُ وَثَبَتِ
 يَدِ الْاَقْدَامِ يَعْنِي مَبْعُورِ سَتَدِ حَقِّ بَرِ شَمَا اَزِ اَسْمَانِ اَبِي بَرَاءِ اَكْرِيَاكِ
 كَرَامَتِ شَمَا اَبَانِ وَبِهِرِ رَا شَمَا وَسُوسَتِ شَيْطَانِ اَوْدِ هَآيِ
 شَمَا رَا حَكَمِ كَرَامَتِ وَثَابَتِ كَرَامَتِ بَانَ قَدَمَاهِ شَمَا اَوْدِ عِلِ
 نِشَانِ هَبْرَانَتِ كَرَامَتِ اَكْرِيَاكِ حَقِّ خَوانَتِ هَرَبِكِ بِمَجْمُوعِ اَنْ سُورِهَا
 وَازِ كَارِ رَا هَفْتَا دَعْوَتُهُ بَخُوانَتِ وَازِ بَرَاءِ اَنَّهُمَا كَرَمِ بَخُوانَتِ
 فَايِدِ اَشِي عَظِيمِ تَرَوَقُوشِ بَلَشِ رَاسَتِ وَدَر دِينَ سَا لَهَا بَعْدَانِ

بیت نهم از

بَیْتِ وَسَهْ رُوزِ كَرَامَتِ رُوزِ بَكْرَتِ رُوزِ تَقْرِیَاذِ اَحْلِ نِشَانِ
 مَآهِ دَر دِجِی مِشَوْنَدِ وَ مَآهِ نِشَانِ سَبْعِ رُوزِ اَسْتِ وَ اِنْ حَضَرَتِ
 جِهَادِ دِجِی مَقُولِ اَسْتِ كَرَمِ دَر هَفْتِ حَزِ اِنْ اَللّهُ حَاجَتِ بَكْرَتِ
 اَكْرِمِ نَشَوْدِ دَر چِهَادِ دِجِی بَكْرَتِ وَ اَوَّلِ حَزِ اِنْ تَقْرِیَاذِ هَفْتَا
 وَ چِهَادِ دِجِی رُوزِ اَسْتِ وَ اِنْ نِزِ سَبْعِ رُوزِ اَسْتِ وَ حَزِ اِنْ مَآهِ اَسْتِ
 چِنَا نَجَرِ دَر حَدِيثِ مَعْبُورِ مَقُولِ اَسْتِ كَرَمِ دَر حَضَرَتِ حَضَرِ
 مَآهِ حَزِ اِنْ مَذْكُورِ شَدِ حَضَرِ تَرَمُودِ كَرَامَتِ اِنَّمَا هِیَسْتِ كَرَمِ حَضَرِ
 مَوْسَوْنِی دَر اِنَّمَا هَفْتَا نَشَوْدِ كَرَمِ دَر بِنِ اِسْرَاطِیلِ وَ دَر كِشَبِ وَ بَكْرَتِ
 سَبْعِ هَزَارِ كَسِ اَزِ اِیْثَانِ مَرْدِنِ وَ بَارِ بَسِنْدِ مَعْبُورِ اِنْ حَضَرِ
 مَقُولِ اَسْتِ كَرَمِ حَقِّ اَجَلِهَا رَا دَر مَآهِ حَزِ اِنْ تَرَدِیَكِ مِیَكُورِ
 يَعْنِي مَوْتِ دَر اِنْبِیَالِ مِیَاشَدِ وَ بَدَانِ كَرَمِ مَآهَاهِایِ رُوزِ نِشَانِ
 بِرِ حَوَكِ اَفْتَابِی وَ عَدَدِ دَانِهَا دَوَازِدِ اَسْتِ بَایِنِ تَرْتِیَبِ
 تَشْرِیْ اَوَّلِ تَشْرِیْنِ الْاٰخِرِ كَانُوْنَ الْاَوَّلِ كَانُوْنَ الْاٰخِرِ شَبَابِ
 اَزِ اَزِ نِشَانِ وَاِثْمِ حَزِ اِنْ مَوْزِ ابِ اَبُولِ وَ چِهَادِ مَآهَاهِ
 سَبْعِ مِیَكُورِ كَرَمِ اِنَّمَا رَا تَشْرِیْنِ الْاٰخِرِ وَ حَزِ اِنْ وَ نِشَانِ وَاِثْمِ
 وَ هَفْتِ مَآهِ دِیَكِرِ غَیْرِ شَبَابِ طَرِ اَسِی دِیَكِ مِیَكُورِ وَ شَبَابِ طَرِ
 دَر سَمِ سَالِ مَتَوَالِیِ اَسْتِ وَ هَشْتِ مِیَكُورِ وَ دَر سَالِ چِهَادِ
 كَرَمِ سَالِ كَبِیْسَةِ اِیْثَانِ اَسْتِ دَر اَيْنِ سَالِهَا مَوْافِقِ نَوْزِدِ دَر حَزِ

بیت نهم از
 ایشان سبب
 شصت و نه
 است و تشریح

میزانت و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و
چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجلی در اینجا
ایراد نمودیم **باب سیزدهم** در بیان احکام اموات است و
در این پنج فصل است **فصل اول** در بیان آداب و احکام
حال احتضار و برداشتن میت است باید که چون در بیمار
انوار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از
کافران خود توبه کند و برگزشتها نادم و پشیمان گردد و
عازم گردد که اگر بماتم مرتکب معصیت الهی نکرده پس وصیت
کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمت او باشد ادا کند و
بدیکران نکذارد پس بعد از ثلث مال خود وصیت کند که
بخویشان بدیشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر خود
نمایند پس ایام ذکر از برای او را نؤمن بطلیند و هر کرا
عنیت کرده باشد یا از بتی رسا بیدک باشد که حاضر باشد
از ایشان التماس نماید که از وعفو کنند و اگر غایب
باشند از حاضران التماس نماید که ایشان را از او
راضی گردانند و از برای ایشان استغفار نماید پس
امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب
مقدس الهی بامینی واگذارد و وصتی برای اولاد صغیر

خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضران و دو شهادتین
و افراد بامتد علیهم السلام و اربعه کرده و در شده است
که سنت است که بر کفن نوشته شود بفرمایند که تأیید تربیت
حضرت امام حسین بر او بنویسند و اگر پیشتر کفن را
مهیّا کرده باشد اما مؤمنان سنت است که کفن پیوسته
با او باشد چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که
کفن یا او باشد در خانه اش او را از غافلان توبه دهد و هر که
که نظرش با او کفن افتد برای او حسن بنویسند و باید که در
اوقت امید و رحمت الهی و شفاعت رسالت پناهی و
ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین داشته باشد و پسند
معتبر از حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در وقت
مرگ وصیت نیکو نکند علامت کی عقل و نقص مروت و مردی
اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون
زدیلت و فوات او شود و مردم تردد او جمع شوند بگوید اللهم
فاطر السموات و الارض عالم الغیب و الشهادة الزمین
الرحیم انی اعقده الیک انی اشهد ان لا اله الا انت وحدک
لا شریک لک و ان محمد عبدک و رسولک و ان الشاعه
اسیه لاریب فیها و انتک تبعث من فی القبور و ان الحیاء

حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَمَا وَعَدَ اللَّهُ فِيهَا مِنْ الْبَقِيمِ مِنَ الْمَالِكِ وَالْمَشَارِبِ وَالتَّكَاثُرِ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الْإِيمَانَ حَقٌّ وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا وَصَفَتْ وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا شَرَعَتْ وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قُلْتُ وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلْتُ وَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ وَإِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي ذَا الدُّنْيَا أَنِ وَجِئْتُ بِكَ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ بِنِيٍّ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعِلِّيَّاتِ سَلَامًا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ بَيْتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ يَفْتِي عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ لِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدْلِي عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي أَنْتَ وَلِيٌّ لِي فِي غَيْبِي وَالْهُدَى إِلَيَّ أَبَانِي حَبْلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكْطِنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةٌ عَيْنٍ أَبَدًا وَأَنْتَ فِي قَبْرِي وَحَشَنِي وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا يَوْمَ الْفَتْكِ مَنشُورًا بِسَاحِلِ رَسُولٍ فَرَمُودَ كَرَامَتِهِ فِي عَهْدِ بَيْمَانٍ مَيِّتٍ اسْتَخْدَا دُرُوزِي كَرَمِيحًا هَدِيَّتْ كَذِبًا وَوَصِيَّتْ لَازِمًا وَوَأَجِيبْ بَرَهْمِ سَلْمَانٍ وَصَحِيفَةَ اعْتِقَادَاتِ زُجْجَانِ مُحَمَّدٍ وَكَتَابِ حَلِيَّةِ الْمُتَّقِينَ وَكَرَّمَهُ امْرُؤٌ كَذِبٌ وَبَطَرٌ كَوَاهِنٌ بَرَسَانِدٌ نَادِرٌ مِيَانِ كَفَنٍ أَوْ بَكَدَارِ وَبِجُونِ انْتَارِ احْتِضَارِ ظَاهِرِ شُودِ اَيْنِ دَعَا زَا مَكْرَرِ بَحْوَ اَيْنِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَأَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ

مِنْ طَاعَتِكَ تَاجَانِ كَرْدَنِ بَرَاوِ اسَانِ كَرْدِ وَبَايْدِ كَرِ اَوْلَادِ وَخَوِشَانِ وَبِرَادَرَانِ مَوْمِنِ دَرِ اَيْنِ حَالَتِ حَاطَرِ بَاشَنْدِ اَوَزَا نَهَانَكْدَارَنْدِ وَبِرَابَرِ اَيْنِ قُرْآنِ وَدَعَا بِحُجُوتِ وَسُورِ لَيْسَ وَ الصَّافَاتِ نَزْدِ اَوْ بِحُجُوتِ وَاعْتِقَادِ بُوْحَدَانِيَّتِ خُدَا وَصِفَا كَمَا لَيْتَهُ اَلْهِی وَرَسَالَتِ حَضَرَتِ رَسُولِ اَوَامَامَتِ ائِمَّةِ هُدَا عَلِيهِمُ السَّلَامُ بِتَفْصِيلِ وَاعْتِقَادِ دَعَا وَبَهْشْتِ وَدَفْنِ وَسُؤَالِ قَبْرِ و سَائِرِ اعْتِقَادَاتِ حَقِّ رَا مَكْرَرِ تَلْقِیْنِ اَوْ كَنْدِ كَرِ بَكُویدِ و بِنَا دِ اَوَاوَرَنْدِ وَا كَرِ مَوْ اَنْدِ حَوَانْدِ نَزْدِ اَوْ بِحُجُوتِ وَ دَعَا یِ عَدِلِدَرِ اَوَاوَرِ اَوْ بِحُجُوتِ وَا كَرِ عَرَبِیْ نَدَانْدِ مَضَامِیْنِ اَشْأِ بَرَاوِ اَلْفَا كَنْدِ كَرِ دَرِ اِنْوَقْتِ شَیْطَانِ بَرَاوِ دَسْتِ بِنَا یَدِ كَرِ اَوَا اَزِ دِیْنِ بَرِ كَرْدَنْدِ وَبَا یَدِ كَرِ كَلِمَةُ طَیْبَةِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ بَسْمَا یَكُویدِ وَ مَكْرَرِ تَلْقِیْنِ اَوْ كَنْدِ زِیْرَا كَرِ دَرِ حَدِیْثِ مَعْتَبَرِ اَوَا دَسْتِ كَرِ كَرِ اَخْرِی حَقِّ اَوَا اِلَهَ اِلَّا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ بَاشْدِ دَاخِلِ بَهْشْتِ شُودِ وَ دَرِ حَدِیْثِ مَعْتَبَرِ اَزِ اَمَامِ مُحَمَّدٍ بَاقَرِ مَرُوبِیَّتِ كَرِ تَلْقِیْنِ كَنِیْدِ مَرْدِ كَانِ خُودِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ بَدَرِ سَتِی كَرِ كَنَاهَا نَزَا دَرِ هَمِ مَبِشْ كَنْدِ وَ مَوْسِنِ مَوْمِنِستِ دَرِ حَالِ حَیَاتِ وَ نَزْدِ مَرْدِنِ وَ نَزْدِ مَبْعُوثِ كَرِ یَكُویدِ وَ هَرِ كَرِ رُوزِ هَنْكَامِ مَرْدِنِ اَيْنِ كَلِمَةُ طَیْبَةِ رَا بَكُویدِ دَاخِلِ بَهْشْتِ كَرِ دَرِ اَحْوَطِ اَنْتِ كَرِ دَرِ اَيْنِ حَالِ بَا یِ اَوَا اِجَابِ قَبْلِ بَرِ كَرْدَنْدِ

تَلْقِیْنِ اَوْ كَنْدِ كَرِ
 اَلْفَا كَنْدِ كَرِ
 اَخْرِی حَقِّ

تمام آنکه رحمت باور و آورد و در این وقت خایض و جنب نرود
 او نمایند که ملائکه از ایشان نفرت میکند و اگر بغیر ایشان کسی
 نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری و نمایند و چون نزدیک
 شود که جانش بر آید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد
 شده است که اگر جان کندن بر او دشوار شود او را ببردند یا آن
 جانی که همیشه نماز نکرده است زیرا که اگر امید شفا هست شفا
 و الا جان انسان بر می آید و از حضرت امام رضا منقولست که
 نماز در حالی احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست و پا حرکت
 دهد مانعش شوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن
 بخوانید و یاد خدا بکنید و صلوات بر رسول او بفرستید و در
 حدیث دیگر منقولست که فرمودند ای از حضرت صادق در
 احتضار بود و حضرت امام محمد باقر در کنار خانه نشسته
 بود هرگز نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست
 بر او مگذارید که او در اینجا در نهایت ناتوانیت و هر که
 دست بر او میگذارد چنانست که او را کشته است و در
 حدیث صحیح از حضرت باقر منقولست که هر که کسی را
 در وقت جان کندن بنیاید کلمات فرح تلقین او کند
 و کلمات فرج اینست لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله

بخوانند و او بر وی
 جای نمائی که بر آن
 نماز صی کرده است

الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب
 الارضين السبع وما بينهما وما بينهما ورب العرش العظيم
 والمجد لله رب العالمين و در حدیث دیگر منقولست که چون این
 کلمات تلقین کسی میکنی نزد حضرت امیر المومنین میفرمود
 که برو دیگر باکی نیست و حضرت رسول این کلمات تلقین شخص
 کرد و چون آن خوند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از
 آتش جهنم نجات داد و از حضرت صادق منقولست که هیچ
 نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین که
 موکل میکردند بر او که او را بشکند اندازند در دین خود تا جا
 مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نتواند دست بر او بگذارد
 پس در این حال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و وحدانیت
 خدا را و اقرا بحضرت رسالت و ائمه طاهرين عليهم السلام
 يك يكاً بخصوص تا از سخن گفتن باز ماند و اینها سنت
 است که برای سانی جان کندن این دعا را تلقین او کنند یا مَنْ
 يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَبِيرِ اِقْبَلْ مَتَى الْيَسِيرُ وَاعْفُ
 عَنِّي الْكَبِيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و بر و آیت دیگر
 اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الْعَفُورُ و چون روح او مفارقت کند
 سنت است که دهان را تمام کدازند و چنانچه اش به بندند

و چشمهایش بهم آوردند و دستهایش بکشدند و او را بجا در شبی
یا جامه پوشانند و قرآن نزد او بخانند و زودش بردارند مگر
مجد جمع شدن مومنان اگر استنباهی در موت و نباشد
و اگر مشبه باشد با یقین نشود مگرش بوندانند و از حضرت صادق
منقولست که سزاوار است که برادران مومن را خبر کنید بمردن او
تا بچنان او حاضر شوند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار
کنند و میت و ایشان هر ثوابی بربند و در حدیث حسن از حضرت
صادق منقولست که چون مومنا بقیع میگذارند او را ندانند
میکنند که اول عطائی که ترا دادیم بهشت است و اول عطائی
که دادیم اینها را که بچنان تو آمد اندام و شش کاهانست و در
حدیث دیگر فرمود که اول محقق که بمومن میدهند در قبر است که
که می آید مرزند مگر سوا که بچنان او بوده است و در حدیث دیگر
فرمود که هر که همراهی چنان مؤمنی بکند تا او را دفن کنند حق
در قیامت هفتاد ملک بر او بکار دهد که همراهی او نمایند و استغفار
برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که بیکطرف چنان
بگوید بیت و پنج گاه کین است از مرزید شود و اگر چهار طرف را
بگوید از کاهان بیرون آید و باید که چنان را چهار کس بردارند
بهتر است برای کسی که تشییع چنان کند اول دست راست میت

را که جانب چپ چنان است بدوش است بردارد پس پای راست
برازد بدوش راست بردارد پس از چنان برود و پای چپ میت را
بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت را باز که بر جانب راست
چنان است بدوش چپ بردارد چون خواهد کسی را دیگر ترجیح
کند از پیش چنان برود بلکه از جانب پشت چنان برگردد و باز
بهمان روش ترجیح بجا آورد و اگر علما بر عکس گفته اند که
اول ابتدا بدست راست چنان میکنند پس پای راست پس
پای چپ پس بدست راست پس بدست چپ و اول موافق
احادیث معتبره اولی است و اگر هر دو را بجا آورد بهتر است
و افضل است که عقب چنان یا پهلویها راه رود و پیش چنان
نرود و ظاهر آنکه احادیث است که اگر چنان مؤمن باشد
پیش از راه رفتن خوب است و اگر چنان خلاف مذہب باشد
خوب نیست زیرا که ملائکه او را استعذاب میکنند و بنا
چنان سواد ^{در حدیث} میگویند و از حضرت رسول منقولست
که هر که چنان بر بید و این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما اولئک
الله و رسولک اللهم زدنا ایمانا و یسئلک الحمد لله الذی
تقرأ بالقدرة و قهر العباد بالموت هیچ ملکی در آسمان
نماند مگر آنکه کریم کند از برای تو رحم بر او و از حضرت صادق

منقول است که در حال برداشتن چنان اید عاجز اید بسم الله
وَبِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغُفِرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
مِنَای و منقول است که حضوت امام زین العابدین علیه السلام
چنان را میباید می گفت الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ لِي مِنَ
السَّوَادِ الْخَرْمَ و چنان در تالیفات شیخ سنت نیست بعضی
گفته اند که چنان را بسیار تند برداشتن مکرر است
و محیی با چنان بردن مکرر است و در روز جمعه بردن
خوب نیست و اسرافست و در شب خوب است و مکرر و هست کسی
که چنان حاضر شود خنده یکن و حرف باطل گفتن **فصل**
دویم در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت
از غسل دادن و کفن کردن و نماز کردن و دفن کردن و
احکام پیش هر واجب کفائی است یعنی بر هر واجبست
و اگر یکی بکند از کردن همه ساقط میشود و اگر هر ترک
کنند همه ترک کنند هر معاتب میشوند و مشهور میان علما
است که ولایت این معنی تعلق بوارث میت دارند و بی شخصیت
او دیگری مؤخر اینها نمیشود و مردان و زنان و اولی اند
از زنان و شوهر اولی است از دیگران و احوط آنست که بیضه
خود غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت

واجبست برای میت شیعۀ اثنی عشری و در سستی و سایر وفات
خالفان خلافت و ظاهر واجب نباشد مکرر در حال تغیر و شهادت
که در جهاد امام زمان کشته شده باشد و در معرکه مرده باشد و از
او را غسل نمیدهند و کفن نمیکند بلکه نماز میکنند و با جامه ها
که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در هر جهاد حقیقی
که کشته شود چنین است و خالی از قوت نیست و مشهور میان اصحاب
آنست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد
و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی سه کفن را در اینجا واجب
دانسته اند و اگر بعضی باشد که دل در آن باشد نماز هم میباید کرد
و احوط آنست که اگر سینه را تنها بیابند باز چنین کنند و همچنین
اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند و عضوی که بی استخوان باشد
مشهور آنست که در آن می پیچند و دفن میکنند و بعضی آنرا پیچند
و واجب دانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هرگاه چهار ماه زیاد
داشته غسل میدهد و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی
گفته اند بسه جامه کفن میکنند و جنوط میکنند و اگر چهار ماه نداشته
باشد مشهور آنست که در آن می پیچند و دفن میکنند و در روایت
دیگر بر آن پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را
اعتبار کرده اند در غسل و کفن نه چهار ماه را و این احوط است

حقیقی

باشد

و اگر عضو استخوان داری از زن بزدن باشد احوط است که غسل و
 کفن و دفن بکنند اگر چه اظهار عدم وجوب است و اگر طفلی در شکم
 مادر مرده باشد و مادر زن باشد اگر فواید در دست بیرون
 آورند و الا پان یا نه کنند و بیرون آورند و اگر مادر بیرون و طفل
 زن باشد شکم مادر را می شکافند از جانب چپ و طفل را بیرون
 می آورند و بهتر است که شکم را بزنند و واجبست که مرد را بر
 غسل دهد و زن را زن الا چند موضع **اول** که زن و شوهر که
 بقول شهر و اقوی هر یک دیگری را غسل میتواند داد و احوط
 است که از زیر جامه غسل دهد و نظر بعورت نکند و احوط است
 که بدون ضرورت غسل ندهند خصوصاً مرد زن **دوم** جایز است
 که اقا که زن خود را غسل دهد هرگاه زن کسی در عد کسی نبوده
 باشد و در غسل کینوا را اخلافت **سیم** جایز است که اگر
 مرد اجنبی دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبی پسر سه ساله را
 برهنه و بعضی در پنج ساله نیز مجوز کرده اند هرگاه مردی فوت
 شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میدهد
 داد از زیر جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر

چهارم

در حال اختیار نیز محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد اما احوط
 است که تا ممکن باشد زن را زن و مرد را مرد غسل دهد و **آثام**
 کیفیت غسل بهتر است که پیش از غسل که ترا میباید کند و اول جبهه را
 و بعد از آن سر تا سری و بعد از آن پیراهن را چپ کن و نصف بالا
 پیراهن را برگرداند و لنگ را بعد از آن زن بچ را بجای خود بپوشد
 پس متوجه غسل شود و اگر میسر شود که میت را در وقت
 غسل بر روی تختی یا تختچه بجا بیاورد بهتر است و مستحب است
 که در وقت غسل پای او بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار
 و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال چنین باید باشد
 مگر در حال نماز و حال دفن و باید رختها را بشوید و اگر خوا
 هید بپیراهن دفن کند غسل دهد و اگر خواهد لنگ بپوشد و
 پیراهن را بپوشد و بر هر تقدیر واجبست که وقت غسل دادن
 عورتین میت را بپوشاند و مشهور است که واجبست که اول
 از آله نجاست بکند از بدن میت و سستست که برای حرمست
 میت پیراهن را از طرف پای بیرون کند و اگر لنگ باشد با زن
 و دختر او بشکافد و سستست که در زیر سقف یا حیمه غسل دهند
 که بر آب آسمان نباشد و سستست که در وقت باشند غسل دهند
 یکی آب بریزد و دیگری بگرداند میت را و مستحبست که انگشتان

میت را بعد از آنم کند و اگر دشوار باشد و خوف شکن باشد
دست بر دارد و واجبست که میت را سه غسل بدهند اول
باب سدر و بعد از آن بایک فور و بعد از آن باب خالص و سنتست
که اول دستهای میت را سه دفعه با خوص بشویند بنابر بعضی
از روایات پس عورت میت را بشوید **لثه** بر دست بربندد
که دستش به عورت نرسد و اگر بدست چپ بشویند **لثه** بر دست
و سنتست که اول عورت میت را بکف سدر و ایشان سه
مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس دست
بر بالای شکمش بگذارد و بپوشد و هواری پایین کند که اگر فضل
باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون آید باز نخرجد بشوید و اگر
چون حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش
نکشد و علمای گفته اند که سنتست که سر و دین او را پیش از غسل
یکبار سدر بشوید پس سنتست که دستهای خود را تا مرقف بشوید
یعنی آنکسی که دست بر میت میکشاند پس وضو دهد میت را
بروش وضوی زنند کان باب خالص و بعضی واجب دانسته
اند و نیت کند که وضو میدهم این میت را فرقی از الله پس وضو
و دستهایش را بشوید و سر و پا هایش را مسح کند پس ابتدا کف
بغسل و احوط است که آب در نهد و اگر در اندک دو کس

نصف

واحوط انت که چون
خواهد که عورت را بشوید

باشند هر دو نیت کنند و جهیز است که نیت هر سدا را اول بکنند
از برای غسل کافور و قراح نیز نیت جدا بکنند پس اول نیت میکند
که این میت را غسل میدهم باب سدر و کافور و قراح از جهت آنکه
واجبست از برای رضای خدا قریبتر الی الله پس سر مرتبه را باب سدر
میشوید و احوط است که اول یحاجب راست سر را بریزند و بعد از آن
بجانب چپ و سنتست که سر را در جانب راست مرتبه بشوید پس
میت را بر پهلوی چپ بخوابانند و جانب راست را بشوید و سنتست
که سر مرتبه بشوید و هر سه بوی را که میریزد قطع نکند تا با پای راست
و اگر آنکه میت را میگرداند در هنگام ابد میخفت دست بر پشت
و شکم میت بمالد بموادی که آب خوب برسد بهتر است و دست
میت را از پهلوی جدا کند تا آب بریزان برسد و چنان که آب بریز
لک و عودت و زان و سایر اعضا خوب جاری شود پس میت را
بگرداند و بر پهلوی راست بگرداند و پهلوی چپ را بهمان طریق که
مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسحی کافست و
مشهور است که حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار
سدر داشت و بعضی یک بار و بعضی یک بار و نیم گفته اند که
نزدیک به بیست و پنج بار و زیاد بوده و گویا این
زیادیمها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده

و احوط آنست که بر آب غسل افتد و داخل نکند که مضایق نشود
 و آبش نکوبند و در بعضی روایات شستن هر جانب شستن
 نصف سرنیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگر چه خلاف
 مشهور است پس میت را بر پشت بخواباند و طهرها را میسوزد
 که اگر سدر از آنها بر طرف شود و اندک کافور بر آید میسوزد
 و داخل آب میکند و غسل دهند رستمهای خود را تا مرقع
 میشود و بهتر آنست که دست میت را نیز تا نصف ذراع
 سه مرتبه بآب کافور بشوید و فرجش را نیز سه مرتبه
 بشوید بهمان نحو که لتر یا سرمه ای بر دست بر پیچد و دست
 بر شکم میت بکشد بهموازی و بهتر آنست که در وقتی که
 دست بر شکم میکشد سرمه را بلند کند که فضالت از
 آن طرف بیرون نرود پس احتیاطی آب ریزند و گردانند
 هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهم بآب کافور
 از برای آنکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشوید
 و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا از
 جانب راست سر بکشد و گردانند بهموازی دستی بمالای
 جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بخوبی
 که در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت

بخواباند و باز دست خود را تا مرقعین بشوید و طهرها را
 خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها نماند و اگر سبوی
 دیگر برای اب قراح مهیا کند بهتر است و احوط آنست که آب
 غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته
 شده است ببردند و از آب بزدارند که اینها مطلقاً در آن
 داخل نشده باشد پس رستمهای میت را تا نصف ذراع سه
 مرتبه بآب خالص بشوید استحباً تا فرج میت را نیز بآب
 خالص سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نیز بار دیگر
 میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطاً نیت
 کنند که غسل میدهم این میت را بآب قراح از جهت آنکه واجبست
 قرینه الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه
 و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجبست
 و دو مرتبه سنت و بهتر آنست که گردانند بمالای از وقت
 آب ریختن دستی بکشد بر بدن میت و پیش از غسل وضو
 اشای غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون از این
 هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بود
 باشد قدری پنبه در دست داخل کند و همچنین در دهان
 و بینی و قدی از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن

خون یا نجاستی بوده باشد پس سنت است که بد نشی و ایجا
 خشک کند و بعد از آن او را بر روی جامه های کهن بگذارد
 و سنت است که هر مرتبه که میت را از جانی بجای که باید این
 دعا را بخواند اللهم هذا بدن عبدك المؤمن وقد
أخرجت روحه منه و فرقت بيننا عفوك
 و اگر زن باشد بگوید اللهم ان هذا بدن أميك المؤمنة
 و اگر دو وجهها بگوید بهتر است و در سایر احوال غسل
 مکرر بگوید عفوك عفوك تا خدا او را بیاورد و سنت است
 که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا خدا
 او را بیاورد چنانکه از مادر متولد شد و مستحب است که
 غسل دهند از جنابت راست بایستند و کوفه الی و برابر قبیل
 بکنند و تخم سر از زیر باشد که آب غسل در آن کوفه الی و رود و
 مکرر هست که آب غسل را ایچا لاله که در آن بول و غایط کنند بزنند
 و اگر چاله باشد که کفایت خانه را در آن ریزند و ضرر ندارد و
 مکرر هست که میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضا
 مکرر هست که ناخن میت را با موی او بگیرد یا بشانه بکند و اگر
 بگیرد ناخن و موی با موی در اشای غسل جدا شود باید
 که در میان کفن گذارد و دفن کند با میت حتی منقولست که

کند شد بجز شستن

که در انداختن الی حضورت با قرآن داد و فرمود که با من دفن کن در قبر
 و اگر سرد رو کا فور بهم نرسد بگفته باب قراح غسل دهند و حوط
 است که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن کردن بهم نرسد
 احوط است که مرتبه دیگر و از سه غسل دهند و اگر بهم نرسد
 با میت را غسل نزنند و اگر خوف آن باشد که بدن میت از هم
 بپاشند تیمم دهند و او را وظاهر ایت تیمم کافیت و سه تیمم
 احوطست و بهتر است که تیمم را چنین بدهد که نیت کند که تیمم
 میدهم این میت را بدل از غسل های سید رو کا فور و قراح از
 جهت آنکه واجبست از برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد
 کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کا فور احتیاطاً
 قریب الی الله و همچنین قراح را چون نیت کند دست خود را بر خاک
 زنند و بر پیشانی میت کشند و دیگر بر پشت دست راست میت
 کشند و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بد و ضرب تیمم دهد
 یکی برای هر دو یکی برای دستها خوبست و اگر میت محرّم باشد او را
 غسل کا فور ندهند و حوط نکنند فضلیم در کفن کردن
 میت است و اجب است که میت را شبه کفن کنند و اگر علم
 کهتر اند که اول آنها انک است که از ناو تا بعضی از ساقها بپوشد
 و تا پاها برسد و بعضی کهتر اند که سنت است که سینه را بپوشند

و باها برسد بهتر است و دیم پیراهن است و سیم ستراسری که جمیع
 بد نوا پوشند و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و در ستراسری
 و جایز است که بجای پیراهن یک ستراسری بپوشد که مجموع سه
 ستراسری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبره بر این دلالت
 دارد و احوط آنست که با اینها لنگ نبندند و با ضرورت
 یک ستراسری کافیت و باید که کفن محرم بر محض نبوده باشد و
 احوط آنست که کفن زنان نیز محرم نباشد و احوط آنست که کفن
 از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از پشم و مو نیز نبوده باشد
 و مستحب است که از یبنة سفید بوده باشد و سنت است که ستراسری
 بالا از جمله دو ستراسری حیر باشد و انجامه بود که از زمین می
 آوردند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای از فطن
 سفیدی بکنند بد نباشد و علما گفته اند که سنت است که اول
 جابت چپ لقا فر را بر جابت راست میت اندازند و بعد از آن
 جابت راست لقا فر را بر جابت چپ میت و بهتر آنست که چپ را بکنند
 اگر چه سندش بنظر نویسنده و سنتست که خرقه طویلی که خرمن
 یک شبر و نیم و طولش اقل از سه ذراع و نیم باشد بد ذراع دست
 نازیده کنند برای آنکه سر را بکشاکش کند و بر کمر میت
 بربندند و پنبه بسیار بر دو فرج میت بگذارند و اگر بر پنبه

زن باشد پنبه بکشد

قدیمی کاغذ بپاشد شاید بد نباشد و سر و بیکر خرقه را از میان
 پاها بد و آورند و از زیر پاچه بر کمرش بپاشند و بیرون آورند
 و محکم بکنند که فرجش را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاها
 بهم آوردند و رانها را با یکدیگر بکوبان خرقه سیم بر بند و بر پچید
 تا زانو ها و بهرها که منتهی شود سرش را در پاچه بچید اند فر برد
 و سنت است که تمام را برای مرد زیاد کنند که بود و در سرش بکوبند
 و موافق مشهور بر بر حنک بگرداند و سرهای عامه را از هر دو
 طرف بد و آورند و بر سینه میت اندازند چپ را بر جابت راست
 و راست را بر جابت چپ و بدل تمامه مرد از برای زن مقصر
 زیاد کنند و با و چتر بر سینه زن بربندند که پستانهای او را
 بکوبد و بر پشتش کره زنند و مکرر هست که کفن از گلاب باشد
 یا پیراهنی که پان کنند استین داشته باشد اما اگر میت را در
 پیراهن خود دفن کنند در کار نیست بریدن استین و با استین
 باکی نیست اما آنکهها و بند هایش را بپوشند و سنت است که میت را
 در کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است و اگر پیراهن
 بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحب است
 که در جامه های که در آن احرام بسته اند در حج یا عمره کفن کنند
 و مستحب است که کفن خوشقماش و صاحب قیمت باشد چنانچه

در احادیث وارد شده است که نیکو کنید گفته‌های مردگان
 خود را که در نیت ایشانست و یا آن گفته‌ها را قیامت مبعوث میکرد
 دند و سنت است که در نیت گفتن مضایقه نکنند و گفتن از
 مال حلال و بی شکر باشد و سنت است موافق مشهور که بر گفتن
شهادتین و اقرار بالله علیهم السلام بنویسید و دعای جوشن
و غیر آن و در بعضی روایات وارد شده است و سنت است که
بنویسند امام حسین بنوید و علی گفته اند که سنت است که
 گفتن این بیانی که از آن بیرون آورد ستانده و دند و باب
 دهان تر نکند و سنت است که در وقتی که غسل دهند ^{هد} خوا
 که میت را نکشید و دستهایش را تادوش یا تافقی بنویسید
 و بعد از آن شروع کند در گفتن کرب و واجبست حنوط کردن
 میت و با آنکه بر هفت موضع سجده او یعنی پیشانی و گفت
 دستها و زانو ها و انگشت مهین پا کا فود نمایند اگر چه اندک
 باشد و بهتر است که سر بلندی را نیز نمایند و بیشترش بریزند
 و اگر کوه دال یا پایی کردن و بند های پا و بند های دست ^{نقها}
 و زیر بغلها و بیخ را تنها و بند انگشتان و سایر بندها را بجا
 احوط است و بهتر است که کا فور حنوط کا فور خام جود اند
 باشد و مقدارش بعد از شستن باشد که چها و دانک نیم شفا

و بهتر از این است که مثقال باشد و بهتر از این است که سیزده
 درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول که تقریبا
 هفت مثقال صیر شده باشد و بهتر است که کا فور غسل
 از آن مقدار ها نباشد و سنت مؤکداست که در جویده تاؤ
 با میت بگذارند و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این
 چوبها تراست میت را عذاب نمیکند و بهتر است که چوب
 درخت خورما بوده باشد و اگر یافت نشود چوب ^{سد} رخت ^{انار}
 و اگر یافت نشود چوب درخت بید و اگر بهم نرسد هر چوب
 تری خوبست و باید تر باشد و تا از درخت بریده باشند و
 چوب خشک هر چند از درخت خرما یا کهنه شریفه بوده
 باشد فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یکشور بوده باشند
 یا یکدراع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع
 و بعضی گفته اند که از یکشور بیشتر است و ظاهر هر ^{است} هر دو
 و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بگذارند تا رطوبتشان بیشتر
 نماید و یکی از اجابت راست بگذارند و سرشرا بچپ بگردان
 گذارند و ملاحظه بر بدن سازند و دیگری از جانب چپ و
 میان پو ها و سر تاسری بگذارند و سر از این بچپ بگردان
 گذارند و بعضی گفته اند که سنت است بر جویده بین نوشتن

شما دین بترت شریف و اگر بقیه باشد و جریه نتوان در
 کفن گذاشت در میان قبر بیدارند و اگر بعد از برگردن
 قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب
 میت از اصل مال است و مقدم بر دین و وصیت و میراث
 و اگر چیزی نداشته باشد رختهای او را تطهیر کنند و بپاها
 کفن کنند و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی
 گفته اند که از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از
 قوت نیست و سنت مؤکداست که مسلمانان او را کفن کنند
 چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
 که هر که کفن کند مؤمن را چنانست که ضامن جانش او
 شده باشد تا روز قیامت و هر که بکند از برای مؤمنی
 قبری چنانست که او را در خانه موافق بیکوی جایزاده باشد
 تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن
 مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست
 و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدن او را بشویند و اگر
 کفن الوده شده باشد تا در قبر گذاشته اند او را بشویند و
 اگر بقیه بوده باشند مشهور است که اعمو ضعیف و مقراض
 میکنند و کفن از یکدیگر میکنند و استند تا بدن میت پوشیده

شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن در
 اندرون قبر با نکه طشت برده با افتاب به شویند بهتر است
 خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم
 گفتار این بان عنوان بشویند و این احوطست و جمعی گفته اند
 که مکروهست کفن را باهن بر بدن و گفته اند از مشایخ
 چنین شنیده ایم و در حال کفن نیز سنت است که پاهایش
 بپایب قبله باشد و کسی که در غیر جهاد یا امام کشته شده
 نباشد جز احتمای بدنش از آله میکنند و غسل میدهند
 و اگر سر جدا باشد در هر غسلی اول سر را بشویند و آخر
 بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود کل رست
 میروند تا بند شود و از حضوت جهاد ق ۴ منقولست
 در حکم چنین کسی که اول خون را بشویند و آب بر او میزند
 در غسل و دست بر بدنش نیمالند و جز احتمای بدن
 پنبه و کافور میکشند و محکم می بندند همچنین اگر گردن
 بریده شده باشد و جدا نشده باشد کافور می پاشند بر
 موضع جراحت و پنبه بر او میکشند و بجز قریب بندند
 که خونش بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا نشده باشد
 در غسل اول سر را بشویند و بعد از آن بدن را و بعد از آن

بدن او پنبه بر بالای کردن میگردانند و بعد از آن سه روز
بر روی کردن میگردانند و در میان کفن می پیچند و در
هنگام دفن سر را بپای میگردانند و رویش را بجانب
قبله میگردانند **فصل چهارم** در نماز میت است و این
نماز واجبست بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند
و اگر یکی از ایشان بجا آورند از دیگران ساقط میشود
و واجبست نماز بر هر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد
بی خلاف و اشهره اقوی است که بر طفلی که شش سالش
تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهر مقدمه قریه اکفا
توان کرد و کمتر از شش سال اگر زن متولد شده باشد
بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز
نکردنست و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و
ناصبیان که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند
و غالبان که ائمه علیهم السلام را خدا دانند یا گویند
که خدا در ایشان حلول کرده است و بر هر یک و آنها که
خدا را جسم میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت
و ظاهران بجز نباشد مبنای آنکه نماز نکند یا بکند و چهار
تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم نفری لعنت کند بر او و

موضع تقیه ترك نباید کرد و سزاوارترین مردم بهمان بر میت واد
اوست بنا بر مشهور و بعضی گفته اند که بر خصیت ایشان نماز
نمیتوان کرد و با نفرا د میتوان کرد و احوط است که تا توان از ایشان
رخصت گرفت بر خصیت نکند و شوهر از همه خویشان اولاد
بنت بزن و مردان اولاد است از زنان و ادب اگر خود قابلیت
پیشخان زن نداشته باشد هر کرا اعماد داشته باشد و بهتر
و بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشخان زن
بکند و **بها مو** میان در یک صف بایستند و مرد باید که
پیش بایستند اگر چه ماموم يك يكفر باشد و اگر زنان با
مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر خایض
باشد سفت است که در صف جدائی بایستد و سر بپایان
راست باشد و واجبست که نماز گذارند و بقیله بایستند
احوط در اعتقاد است که از بر جنای بیرون نباشند و واجبست
که میت را بپشت بجا بایستند و در این نماز طهارت از حدث شرط
نیست و جنب و خایض و بیوضو این نماز میتوانند کرد و احوط
است که سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت کنند
از پوشانیدن عورت و نجس بودن جامه و بدن و چیزی نبودن
جامه و غیر اینها اگر چه ظاهر است که هیچیک در کار نیست مگر

سجنازه بجانب
راست او باشد اگر
امام باشد و در هاتمو
دو کار نیست

چیزی چند که حرام باشد و از الله آنها منافی افعال نماز باشد
مانند طلوع و حیر برای مردان و جامه غضبی و سستت که با
وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت
تک باشد سنت است که تیمم کند و ظاهراً بعضی است که بگوید
دغدغه نیز تیمم مستحب است و می باید که از جناب بسیار
دور نباشد مگر آنکه دو نماز جماعت باشد و صفها در آن
باشد و نماز میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند اگر
ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را بقبو کنند و عموماً
را بپوشانند و نماز کنند و سنت است که پیش نماز بر او میا
هر دو بایستد و سینه زن بنابر مشهور و سنت است که
کفن را بر کنند و اگر مومن در پا داشته باشند در کار
کندن و اگر یا برهنه باشند بهتر است و واجبست که میت
کند و بهتر است که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضری
میکنم از برای آنکه واجبست قریبتر الی الله و بیج تکبیر بگوید
و سنت است که در هر تکبیر دستها را بر داند تا محاذی
کوشها و بعضی در غیر تکبیر اول دست نمیدانند دست
برداشتن را و اول قوی است و در وجوبه عا در میان
تکبیرها خلل نیست و احوط وجوبست و ظاهراً هر نماز

محرّمی باشد و مشهور است که بعد از تکبیر اول بگوید اشهد
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ و بعد از تیمم اللهم صل على محمد و آل محمد و بعد
سَمِّ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از چهارم
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَدِثِ الْمَيِّتِ وَتَكْبِيرِ يَمِينٍ و بگوید و فارغ شود
محرّمیت و موافق مشهور و بهتر است که چنین کند بعد از نیت
بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ اشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِسْمِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا فَضَّلْتَ مَا
حَبَبْتَ وَبَارَكْتَ وَتَوَحَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ بِسْمِ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَلَدَنَا وَ
بَيْنَهُم بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا عَبْدُكَ
وَإِنْ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ تَزَلْ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ
اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اللَّهُمَّ

عَنْ نَسِيئَاتِهَا وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهَا وَاعْفُ عَنْهَا وَارْحَمْهَا وَتَوَزَّرْ
 لَهَا فِي قَبْرِهَا وَلَقِّنْهَا جَنَّتَهَا وَاجْعَلْهَا بِبَيْتِهَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْ مِنَّا أَجْرَهَا وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهَا وَدُرِّ وَابِئِ
 زَادُشْدن است که بعد از فراغ از نماز بگوید رَبَّنَا إِنَّا فِي اللَّهِ
 حَسَنَةٌ وَوَقْنَا عَذَابَ النَّارِ و اگر برستی و خلاف مذاهب نماز
 کند بجز ورت بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از هر تکبیر
 بر او لعنت و نفرین کند و بهتر اینست که چنین بگوید اللَّهُ
 أَخِرُ عَبْدِكَ فِي عِبَادِكَ وَبِلَادِكَ اللَّهُمَّ أَصْلِهِ حَرِّ
 نَارِكَ اللَّهُمَّ أَذْفَرُ اسْتَدَكَ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ يُؤَالِي
 أَعْدَائَكَ وَيُعَادِي أَوْلِيَاءَ وَيَعْصِي أَهْلَ بَيْتِ بَيْتِكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و اگر میت مستضعف باشد یا آنکه
 ضعیف العقل باشد و غیر میان مذاهب نکند و
 باین سبب سنی باشد یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان
 نداشته یا اعتقاد با اهل بیت علیهم السلام داشته باشد
 و با دشمنان ایشان بد نباشد و نماز بر او بگوید اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِيْلِمُ عَذَابِ الْحَجِيمِ
 و اگر میت معلوم نباشد بگوید اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْقَبْرَ
 أَنْتَ أَحْيَيْتَهُمَا وَأَنْتَ أَمْتَهُمَا اللَّهُمَّ وَلَهَا مَا تَوَلَّيْتَ وَخَسِرَ

فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ

مذهب

مَعَ مَنْ أَحَبَّتْ و اگر میت طفل یا باطع باشد بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 لَا يُؤَيِّرْ وَلَنَا سَلَفًا وَفَرَطًا وَآجِرًا و مشهور در عهد است که
 دعا های سه تکبیر اول را میخواند بخوی که گذشت و این دعا
 بعد از تکبیر چهارم میخواند و برستی اگر نماز کند تکبیر پنجم را
 نمیکوید و سنت است که بر جای خود بایستد تا جنان را ببرد
 خصوصاً پیش پشیمان و نماز جنان را در مسجد میتوان کرد
 و مشهور است که اگر در مسجد نکند بهتر است و بر یک جنان
 دو مرتبه نماز کردن خلافت در جوانان و دور نیست که
 کسی که نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که داشتای نماز برسد
 بقصد وجوب ملحق میشود و دعا ها که خود شرا باید خواند میخواند
 و چون پیش نماز فارغ شود بقیته را با دعا های مختصر بخواند
 اگر چه جنان را بر دارند و اگر در بشود یا بکند و تکبیر نماز را
 بید غایبی بگوید و اگر میتی را بی نماز دفن کرده باشند احوط
 آنست که بر قبر او نماز کند هر چند مدتی گذشته باشد و همه
 وقت نماز جنان میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضری تنگ شود
 که حاضری را مقدم میدارد و بهتر آنست که با وسعت وقت
 نیز اول حاضری را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنان
 بوده باشد یا با خوف ضایع شدن میت فصل پنج در آداب

در

دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است که تا میت را در قبر نکند
 نشینند و واجبست که نایست کردن میت و قدر واجب است که
 میت را در گور نهان کنند بجای میتی که بدن او از مردم مستور
 گردد چنانکه او در ننگ کان ایمن باشد و خوابانیدن و بر جا
 راست رو بقبله واجبست بقول مشهور و بعضی مستحب دانسته
 اند و مستحب است کردن قبر بقدر قاعی یا ناچیز کردن و سنت
 است کردن محد از طرف قبله و مستحب است که انقدر فراخ باشد که
 کسی در آن تواند نشست و اگر زمین سخت باشد و محد نتوان
 کند بعضی گفته اند که مانند محد بنانند و اگر نتوانند قبر
 شق کنند بآنکه از میان قبر بقدر جسد میت فرو برند بقدر که
 توان نشست و دو طرف داشته باشد که حشت بر روی آن
 توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط است که در
 مانند سر را بر و صندوق و تابوت نکند و شخصی که در
 میبرد اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند خم کلاه
 و سرش را بپوشانند و در رویا اندازند اگر ممکن باشد و الا او را
 سنگین کنند و رو بقبله بپایانند و چون جنان بنزدیک
 قبر رسد سنت است که او را پای قبر بکند و نداند اگر مرد باشد
 و اگر زن باشد بر او بقبله قبر بکند از نه و مشهور است که

بری

سنت

ناز

زمانی بکند از نه و سر مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم
 او را بقبر میبرند و آنچه در روایات معتبره وارد شده است آنست
 که چون میت را بنزدیک قبر رسانند او را بناگاه بقبر میبرند و
 را بر او سنگین مکن و در دوران قبر او را بد و ذراع بکند و ساعتی
 چوب کن تا هفت خرد را بگوید برای سوال قبر زیرا که قبر را هفت
 عظیم است و دعا کن که خدا او را پناه دهد از احوال قبر و سنتست
 که سر میت را پیش کند و از پیش پای قبر سر را شیب بقبر برند و جمعی
 علامت اند که زن را از پیش قبله میکوبند و بعضی بقبر میبرند و شش
 میکنند چنانکه در بعضی از روایات وارد شده است و سنتست
 که شخصی که بقبر میبرد که میت را بقبر بکند از بدن های قنار
 بکشد و بالا بپوش و در آنرا بیندازد و سر و پایش بپوشد و بپوشد
 و جایز است یک کس بر او دیان یا ده خواه طاق باشد و خواه جفت
 و اگر علامت گفته اند که مکر و هست که اگر میت مرد باشد خودی
 او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که بد را
 مکر و هست که در قبر داخل شود و فرزند و سنا بر او ریای کینت
 و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که حجر مر او را بقبر برد
 اگر حجر مر نبوده باشد زن صاحب ببرد و اگر زن صاحب نبوده باشد
 مرد صاحب ببرد و در بردن و بیرون آمدن سنت است

یاسه ذراع

فرزند

که از پیش پای قبر باشد و است که چون میت را نزد یک قبر
 باشد و سنت که چون میت را نزد یک قبر بکند بد بگوید اللهم
 عندك ان عبدك وان اميتك نزل بك وانت خير منزول
 وجون میت را بردارد که بگوید بگویم الله ويا الله وعلى
 ملكة رسول الله اللهم افخ له في قبره ولقنه حنة وثبته
 بالقول الثابت وقنا اياه عذاب القبر وجون در قبر بکند
 سنت که بند های کفن بکشد و روی میت باز کند و طرف
 راست روی او را بر زمین برساند و اگر بر سر او خاک بلند
 کنند بدینست و خشکی بدینست بکند که بر پشت بگذارد
 که قدحی از ترب امام حسین در بر روی او بکند و اگر
 ترب آنحضرت ببرد کفن بکند و بگوید اعوذ بالله
 من الشيطان الرجيم پس سوره فاتحه و قل هو الله و قل اعوذ
 برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و اية الكرسي بخواند و اگر
 حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بسم الله ويا الله و
 بسبيل الله وعلى ملكة رسول الله اللهم صل على محمد و آل
 محمد اللهم افخ له في قبره ولقنه حنة وثبته
 بالقول الثابت و ان عبدك وان اميتك نزل بك وانت خير
 منزول

اللهم لا تحبك
 عذابك

فاغفر له وارحمه

جافا لا من جنب
 و طاعه عله و اقمه نيك
 رضى الله تعالى عنه

منزل

منزل به اللهم افخ له في قبره ولقنه حنة و احفه بنبته و
 شره فذكر و تكبر و ايضا بگوید بسم الله ويا الله و في سبيل الله و على
 ملكة رسول الله اللهم عندك ان عبدك نزل بك وانت خير
 منزول به اللهم افخ له في قبره و احفه بنبته اللهم انا لا نعلم
 منه الا خيرا وانت اعلم به و بروایت معتبر بگوید اللهم
 يا رب عبدك ان عبدك نزل بك وانت خير منزول به
 اللهم ان كل من حسنا و ان كان مسينا فاجزا و زعمه
 و احفه بنبته محمد و صالح شيعته و اهله و اياه الى جوار
 مستقيم اللهم عفوك عفوك و بروایت معتبر بگوید
 بخواند اللهم هذا عبدك فلان و بجای فلان نام او را بگوید
 و ان عبدك نزل بك وانت خير منزول به قد احتاج الى
 رحمتك اللهم ولا تعلم منه الا خيرا وانت اعلم بسيرته و
 عن الشهادة لعلايقه اللهم تحا في الارض عن جنبيه و
 لقنه حنة واجعل هذا اليوم خير يوم ان عليه واجعل
 هذا القبر خير بيت نزل فيه و صبي الى خير مما كان فيه و
 رسيه له في مدخله و النش و حشنته و اعف عنه و لا تحرمنا
 اجرم و لا تضلنا بعد و سنت که در این حال عقاید حق را بگوید
 او کند خصوصا و لايت ائمه معصومین علیهم السلام و بگوید

است که بدست راست دوش راست میت را بگیرد و بدست
 چپ دوش چپ او را و او را حرکت دهد و تلقین کند و اگر باین
 سخن بگوید جامع تر است اسمع افهم اسمع افهم یا فلان بن فلان و
 نام او و بدو شر بگوید هل انت علی العهد الذی فارقتنا علیه من
 شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمد ام عبد
 و رسوله و سید النبیین و خاتم المرسلین و ان علیا امیر
 المؤمنین و سید الوصیین و امام ائمة من الله طاهر عیسی علیه
 السلام و ان الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن
 علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن
 علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و القائم المحجة المهدی
 صلوات الله علیهم ائمة المؤمنین و حجج الله علی الخلق اجمعین
 و ائمتک ائمة هدی برادر یا فلان بن فلان اذا اتاک الملك
 المقر بان رسولین من عند الله تبارک و تعالی و سئلتک
 عن ربک و عن نبیک و عن دینک و عن کتابک و عن
 قیلتک و عن ائمتک فلا تخف و لا تحزن و قل فیما هیما
 الله جل جلاله ربی و محمد بنی و الاسلام دینی و القرآن
 کتابی و الکعبة قبلتی و امیر المؤمنین علی بن ابی طالب امام
 و احسن ابن علی المجتبی امامی و الحسن بن علی الشهید

بکر بلا امامی و علی بن النعمان بن امامی و محمد باقر علم
 النبیین امامی و جعفر الصادق امامی و جعفر الصادق امامی
 و موسی کاظم امامی و علی الرضا امامی و محمد الجواد امامی
 و علی الهادی امامی و الحسن العسکری امامی و الحجة المنتظر
 امامی هؤلاء صلوات الله علیهم اجمعین ائمتی و ساداتی
 و قادتی و شفعا فی بهم اتولی و من اعداهم ابتر فی الدنیا
 و الآخرة ثم اعلم یا فلان بن فلان ان الله تبارک و تعالی نعم
 الرب و ان محمد امیر المؤمنین علی بن ابی طالب و اولاده المعصومین و ان ما جاء به محمد حق
 و ان الموت حق و سوال منکر و بکیر فی القبر حق و البعث
 حق و الشور حق و الصراط حق و نطائر الکب حق و الجنة
 و النار حق و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و ان الله یبعث
 من فی القبور پس بگوید ائمتی یا فلان در حدیث است که
 میت در جواب میگوید بلی همدم پس بگوید بئیتک الله
 یا لقول الثابت هذاك الله الى صراط مستقیم عرف الله
 بئیتک و بین اولیائک فی مستقر من رحمته پس بگوید
 اللهم جاف الارض عن جنیه و اصعد روحه الیک
 و لفته منک برهاننا اللهم عفوک عفوک پس خست بر محمد

الاثمة احد عشر نغم
 الاثمة

و المیزان حق

بگذارد و اگر بخت نیز خوبست و خشت خام بهتر است اگر
 خشت بزرگ باشد راست بگذارد و بر رخنه خشته ها خشت
 دیگر بگذارد یا بگل رخنه را بگیرد و اگر خشته های کوچک باشد
 همه کند و بر هر تقدیر رخنه ها را محکم کند که خاک بر میت نریزد
 و در وقت چیدن خشت این دعا را بخواند اللهم صل و خلت
والصل و خشت و امن روعه و اسكن اليه من رختك و
تغنيه بها عن رختك من سواك فاما رختك للظالمين و بوزا
دیکر رخت کسختی بها عن رختك من سواك و اخشع مع من
كان سواك و مکر و هست فرس قبر محبوب و خشت کردن یا میت را
 با تابوت گذاشتن مکرانگر زمین اب بر آورد یا هم بسیار داشته
 باشد و چون از پیش پای قبر بیرون آید بگوید انا لله و انا اليه
راجعون و الحمد لله رب العالمين اللهم ارفع درجته في
اعلى عليين و اخلف على عقبيه في الغابرين و عندك تحبسه
يا رب العالمين پس سنت است که حاضران بر پشت کف خاک
 در قبر بریزند نیز خوبست و سنت است که سه مرتبه بریزند
 و در وقت ریختن بگوید اللهم ايمانك و تصد يقا بك
هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم
زد ايماننا و بيلما و در حدیث است که هر که چنین کند و

و اگر دیگر دست کفها را
 بر کنند و بریزند

این دعا بخواند حق تعالی بعد دهر حق از خاک حسنه برای او
 بویید و مکر و هست که خویشان میت خاک بر قبر بریزند
 که موجب مشاوت قلب است و دوری از رحمت الهی است
 که از غیر خاک قبر بر میت نریزند که بارست بر میت و سنت است که
 قبر را بعد از چهار انگشت کشاده بلند کنند و بعضی چهار انگشت
 بهم آورده گفته اند و ظاهر هر دو خوبست و در سنت که
 یکسوی بخت نباشد و مستحب است که قبر که قبر را چها گوشه کنند
 و رویش را این کنند و خورشید نکند بخوی که ستیان میکند
 و بعد از آن اب بر قبر بریزند و در خراب تا نری و قبر هست
 میت را عذاب نمیکند و سنت است که اب بریزند و بقبله
 بایستد و ابتدا از پیش سر کند و بر یکجانب قبر بریزد تا پیش
 پا و بگرداند بجا بیه یکر و بریزد تا پیش سر و بعد از آن بر میان
 قبر بریزد و سنت است که اب را قطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود
 و مستحب است که بعد از اب ریختن دست بر قبر گذارند و در
 حالتی که انگشتان ایشان کشاده باشد و قوت کنند اثر
 انگشتان ایشان در کل بماند و در و بقبله باشند و از بعضی
 روایات مفهوم میشود که نزدیک سرا و بنشینند و این دعا
 بخواند اللهم خاف الارض عن جنبه و اصعد اليك روحه

وَلَقَدْ مَنَّكَ رَحْمَتَنَا وَاسْتَكْبَرْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَقْبَلُهُ
لَهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ وَهَفَّتْ مَرْبَتُهُ سَوْحًا أَنَا أَنْزَلْنَاهُ خَوْفًا
وَأَكْرَمِيَّتَ لَنْ بَأْسُهُ دَرَجِيعَ دَعَا هَا كَرَكَنُ شَهْمِيرِ مَوْثُ بِيَا
چنانچه بسیرخی نوشته شده است و سنت است که ولی میت
یعنی اقرب خویشان او بعد از آنکه مردم برگردند نزد سر قبر
میت بنشینند و با او از بلند تلغی می کنند که گذشت با دیگر بکنند و اگر
دیگر بر این نایب کند خوب است و در اخبار وارد شده است که
چون این تلغی را بکنند مگر بکنند میگوید بیا برویم تلغی
تجشش کردند احتیاج بر پرسیدن نیست پس بر میگردند
و سوال نمیکند و مکر و هست عادت بر سر قبر کردن و بر
و بر سر قبر بسیار ماندن و کج مالیدن بر قبر میت مکرر بود
انبیا و ائمه صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما
و صلحا نیز این حکم دارد و مکر و هست تا آن که در قبر بعد از
مندر شدن و در خواب است که حق تعالی دوست میدارد
دل های شکسته و قبر های مندرس شدن را و مکر و هست در
حال اختیار و میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلند
که در اینجا مرده است بشهر های دیگر بردن مکرر مشاهده میشود
و ائمه معصومین علیهم السلام و بعضی استناده کرده اند

افتر عقیقه

نقل بمقبرین علما و صلحا و شهیدان مکر و هست بر روی قبر
نشستن و راه رفتن مکر بواسطه زیارت قبور که ضرر شود و
و مشهور است که جایز نیست شکافتن قبور مکر و چند صورت
یکی آنکه در قبر مال صاحب قبری افتاده باشد دیگر آنکه در
زمین عصبی دفن کرده باشند یا در کفنی عصبی کفن کرده باشند
دیگر آنکه او را بی کفن و غسل در خاک کرده باشند و از هم نباشند
باشد و مشهور است که جایز نیست نقل مودکان بعد از دفن
و بعضی استناده کرده اند نقل عیاشی مشرف حضرات ائمه
معصومین علیهم السلام و مشهور است که جایز نیست کریان چاک
کردن و چاه مرده دیدن بر آغوش برادر و پدر و برایشان جایز است
بلکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد حضور صاحب
و بعضی بخبر کرده اند زن از اطلاق و احوط ترک است و جایز است
خواستیدن و دو و کندن و بریدن مو و احوط است که طباخچه
بر روی و زانو و غیر آن ترشند و بعضی از علما موافق روایتی
قابل شد اند که زنی که موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجب
است کفان بدو چنانچه در خانه مذکور خواهد شد ان شاء الله
و بعضی گفته اند گناه دارد و کفان بر او نیست و دوست
که سنت باشد و احوط دادن کفان است و بعضی تر استیدن

موزان الحاق کرده اند بیدن در وجوب کفان و همچنین
اکثر علماء قایل شده اند که واجب است کفان قسم بزرگ و بزرگ
سر را بکند در مصیبت با روی خود را بجزاسند که خون برآید
و بر مردی که در مولا فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند
و کفان بمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب
نمیدانند و احوط عمل عیبهو راست و لازم است صاحب مصیبت را
که صبر کنند بلکه بعضی الطبی را اجتناب دهند و بدانند که حق تعالی
جایز را اجزایست کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت
بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا کافران گذشتند و
امور بد شود و هرگاه آن مصیبت بخاطر بی ایمنی که را بگوید
تا کافران مابین این دو کلمه امور بد شود و بسبب معتبر نیست
که هر که مصیبتی را بخاطر آورد اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید
اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
اجْرِنِ عَلَيَّ مَصِيبَتِي وَاخْلُفْ عَلَيَّ اَفْضَلَ مِنْهَا ثَوَابَ هَؤُلَاءِ
بار دیگر با ودا شود و سنت است که دیگران تغزیه ایشان
بکنند و ایشان را بصبر و شکیبایی امر کنند پیش از دفن و بعد از
دفن و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است و اقل بفرموده است
که بروند تا صاحب غل ایشان را ببینند و منقول است از حضرت

رسول که هر که صبر فرماید و هتاکه در صحرای محشر که هر
برهنه اند خدا او را جامه های نیکو از جلهای بهشت بپوشاند که خوب
سرور او گردد و هر که مصیبت زده را بصبر فرماید حق از او ثواب
آن صاحب مصیبت کرامت فرماید بی آنکه از اجزای چیزی که شود
و فرمود که چسبیت ثواب عمریه و صبر فرمود بهشت است مستحب
که صاحب مصیبت تعلیل وضع خود بکند تا او را بشناسند و
جایز است که بر وند بر کردن که نیکوهای میت را بشمارند و حق
کردن بجایز است است که در دوزخ نکوید و چیزهای بدان
میت اطهار نکنند و بنواست که نوحه گریها و رند و مشحبت
که نامه روز دیگران خصوصاً مسایکان برای صاحبان مصیبت
طعام بفرستند و زیاده از سه روز نماند بگردان مکرر که چهار
ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگردانند که جامه های نیکو نمیشود
و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً
خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید السّلام علی
اهل الدیّار مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ اَنْتُمْ لَنَا قُرْبً وَاَنْتُمْ لَنَا
بِکُمْ لِاحْقُونَ و بروایت دیگر السّلام علی اهل الدیّار مِنَ
المُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ
وَاِنَّا اِنْشَاءً لِلّٰهِ بِکُمْ لِاحْقُونَ و بروایت دیگر السّلام علی

اَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ
 وَنَحْنُ لَكُمْ بَعْثٌ رَحِمَ اللَّهُ الْمُسْتَفِدَّ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَخِرِينَ
 رَاثَا لِلَّهِ وَاَنَا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ و در احادیث بسیار معتبر
 وارد شده است که هر که نزد قبر برود در مؤمن خود هفت مرتبه
 سوره انا انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت این کرد
 و بروایت دیگر خدا او را صاحب قبر بیاورد و سنت است
 که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و در قبضه باشد و سنت
 است که این دعا را بخواند اللَّهُمَّ جَاوِ الْأَوْصُنْ عَنْ جُنُوبِهِمْ وَ
صَاعِدِ إِلَيْكَ أَرْوَاحَهُمْ وَلِقِهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا وَاسْكِنِ الْيَتَامَى
مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَصِلُ بِهِمْ وَحَدِّتَهُمْ وَيُؤْنِسُ بِهِمْ وَحَشِّنَهُمْ أَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بروایت معتبر دیگر این دعا را بخواند اللَّهُمَّ
ارْحَمْ عَرَبَتَهُ وَصَنِّ وَحْدَتَهُ وَأَيْنِ وَخَشَّتَهُ وَأَمِنْ دَوْعَتَهُ
وَاسْكِنِ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَسْتَعْنِي بِهِمَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ
وَالْحَقِّقْ بَيْنَ كَانِ يَتَوَلَّاهُ و بروایت دیگر مستحب است که نزد قبر
 سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 هو الله احد و آیه الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره
 انا انزلناه را هفت مرتبه بخواند و از حضرت رسول منقولست
 که هر که در قبرستان بگذرد و قل هو الله احد را یازده مرتبه بخواند

و ثوابش را ببردگان قبرستان بخشید بعد دان مردگان اجر ثواب
 یابد و بروایت دیگر هر که آیه الکرسی را بخواند و ثوابش را هدیه براهل
 نمود کند حق تعالی بعد در هر روزی ملک خلق کند که بیست و یک
 برای او تا روز قیامت و در عصور و در بختی و جمعه زیارت
 نمود مستحب است و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که
 مصیبتی دارد شود مصیبت حضرت رسالت پناه را یاد آورد
 که حضرت بن مصیبت است و در اخبار بسیار وارد شده است
 که هر که در وقت مصیبت دست بر زان خود زند ثواب او حبط
 میشود و نباید شیون و فریاد کند و وایلا و وایلا بگوید و در
 حدیث معتبر منقولست که هر که یک فرزند از او برود و صاحب گزین
 برای او از آنکه هفتاد فرزند از او بماند و همه سوار شوند و در راه
 خدا جهاد کنند و منقولست که هر که خدا دوست میدارد و فرزند
 فرزندان او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزند
 بهشت است خواه صاحب کند و خواه نکند و بسند معتبر منقولست
 که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت این دعا بخواند الحمد لله
الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ مَصِيبَتِي فِي بَنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَوْ شَاءَ لَمَكَ
مَصِيبَتِي عَظُمَ ثَمَّ كَانَتْ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَى الْأَمْرِ الَّذِي بَنَاهُ أَنْ يَكُونَ
وَكَانَ و باید که مردگان را فراموش نکند زیرا که دست ایشان از

از انجا خبر کونا هست و از جانب فرزندان و خویشان و برادران
 مؤمن امید دارند و احسان ایشان را چشم بر آهند خصوصاً
 دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در وقت
 مشغول و پدید و مواد در زباده از دیگران باید دعا کرد و اعمال
 خیر برای ایشان بعل آورد که در خبر است که بسیار فرزندی که
 در حال جنون پدید و مواد عاق ایشان باشند و بعد از فوت
 ایشان نیکو کار کرد به سبب اعمال خیری که افرای ایشان
 بعل آورد و بسیار فرزندی که در حال جنون پدید و مواد و نیکو
 کار باشند و بعد از فوت ایشان عاق کرده به سبب انکار اعمال خیر
 برای ایشان که بعل آورد و عمل خیر برای پدید و مواد و سایر
 خویشان است که قروض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق
 خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر عبادات که از ایشان فوت
 شده است که استیجار نماید یا به تبرع بعل آورد و در حدیث
 جمیع منقولست که حضرت صادق علیه السلام در هر شب برای فرزندان خود
 و در هر روز برای پدید و مواد خود دو رکعت نماز میکردند
 و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطیناه معنی آنست
 و بسند جمیع منقولست از حضرات صادقین که بسیار باشد که میت
 تنگی و شدنی بوده باشد و حق تعالی بر او وسعت دهد و تنگی را

از او بر دارد پس او بگوید که این فرج که تو را داد بسبب نماز
 که فلان برادر مؤمن برای تو کرد و او ی پرسید که در وقت را
 در دو رکعت شریک میتوانم کرد فرمود بلی و فرمود که میت شما
 میشود و فرج میباشد بدعا و استغفاری که برای او کنند چنانچه
 زنده شود و میت دهد نیز که برای او بوند و فرمود که بر میت ^{مخل}
 میشود در قبر نماز و رون و حج و تصدق و سایر عملهای خیر
 و دعا و ثواب آن اعمال برای کسی که کرده و برای مرده هر دو ^{شده}
 میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی
 عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف گرداند و میت با عمل
 مشفع میگردد و در روایت وارد شده است که هرگاه شخصی
 نیت میتی تصدق بکند حق تعالی بر او امر میفایند که با مقتدا ^{مخل}
 ملک ببرد و قبرا و میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمتهای
 الهی و هر یک با او میگویند السلام علیک ای دوست خدا این
 هدیه فلان مؤمن است برای تو و قبرا و روشن میشود و حق تعالی
 هزار شهر در بهشت با او کرامت میفرماید و هزار حوری با او
 تزویج میفایند و هزار حله با او میپوشانند و هزار حاجت او را
 روا میگردانند و در حدیث معتبر منقولست که شش چیز مؤمن
 میرسد بعد از وفات او فرزندی که از جهت او استغفار کند

دیم مصحفی ناگهانی از کتب علی که از او نماید و مردم بعد از او بخوانند
 سیم درختی که بکار در مردم از او نفع یابند چهارم آبی که
 جاری سازد پنجم چاهی که حفر نماید که خلق خدا مستفیع گردد
 ششم سنتی که مردم باو عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق
 یا تصنیف کتب و مانند آن **باب چهارم** در مجلی از احکام زکوة
 و حسن و اعتکاف و دادن سیر فصل است **فصل اول** در زکوة
 است و آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کنندگان بسیار
 از جمله حق تعالی میفرماید **وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْ أَمْشَارِهِمْ**
فَتَكُونُ يَمَانِئًا لَهُمْ وَجَبُوبًا عَلَيْهِمْ يُظْهِرُ اللَّهُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
لَا يَنْفَعُكُمْ نَعْدُ وَقَوْمًا كُنْتُمْ يَكْفُرُونَ یعنی و انکسانی که جمع
 میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه خدا
 صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعد از این در دوزخ اند
 از روزی که سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ
 کنند بانهای ایشان و بپوشانند و پهلوهایی ایشان و بشمارند
 ایشانرا و بایشان گویند ایست ما الهایی که از برای خود جمع
 کرده بودید الحال بچشید عذاب ما را و از حضرت صادق
 منقولست که هر که ندهد قیراطی از زکوة را که بپست یکدینا است

مؤمنست و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه میکند که مرا بر گردانید بدینا
 تا زکوة را بدهم چنانچه حق تعالی فرموده است **حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُ**
الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي عَمَلُ صَالِحٍ إِنَّمَا تُرَكُّبُ یعنی تا وقتی
 که بیاید احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگار برگردانید مرا بدینا
 شاید عمل شایسته بکنم و دان مالی که بعد از خود گذاشته ام
 و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم
 بطریق صحیح منقولست که کسی که طلا و نقره داشته باشد و زکوة
 نراند هدی تعالی او را در روز قیامت حشر خواهد نمود و در ^{میت}
 لغزند که بایند شود بر آن و مسلط سازد بر او و مار پیسر را
 که زهرش از مارهای دیگر عظیم تر است و از عقب وی دودند
 و او از وی گریزد تا چون باو رسد و داند که از او خلاصی
 ندارد دست خود را بدهد آن او دهد پس بدندان بگیرد او را
 مانند شیر تری که بر چیزی دندان فرو برد پس طوگرد در گردن
 او اینست معنی قول حق تعالی **سَيَطْمُونُ مَا يَحْمِلُونَ** یعنی
 طوق گردانند در گردن ایشان آن چیزی را که بخل ورزیدند
 در دنیا بآن و در راه خدا ندادند در روز قیامت
 و هر کس شتر یا گاو یا کوسفند

ق

داشته باشند و زکوة از آن هدیه حق تعالی کند او را در محرابی
 لغزیند و یا مال کند او را هر حیوانی شکافه ستمی بستم خود و کند
 او را بدندان و پیش هر صاحب زهری بر پیش خود و هر که زکوة
 داشته باشد یا باغ خود را و انکو داشته باشد و زکوة آنها را
 نداده باشد انقطاعهای زمین را تا طبعه هفتم طوق کرده در
 کردن او اندازند و ان هداقتی کرد تا روز قیامت و بروایت
 معتبر دیگر هر که زکوة مالش را نداده حق تعالی او را از دها
 گرداند در کردن او که دماغش را خورد و گوشش را بدندان
 کند تا از حساب خلاص فارغ شوند و در حدیث دیگر از حق تعالی
 جدا قهرمود که هیچ مال در محراب یا در با تلف نمیشود مگر
 بر ندادن زکوة و حق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِي يَتَّقُونَ اَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْتَبَسَتْ سَبْعًا بِلَيْسَ كُلِّ سَبْعَةٍ مِائَةٍ
حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ یعنی مثل خلقی که صرف
 مینمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد
 حج و غیر آنها ماست و انرا بیت که بر وید از ان هفت خوشتر و در
 هر خوشتر صد دانته باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و حق تعالی
 مضاعف میکند ان را باضعاف این از برای هر که خواهد آید
 و احب از این باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی

ایمان نفرموده خدا و رسول داشته باشد کافیت **وَأَمَّا الْجِدَارُ**
الَّذِي فِيهِ كُنُوزٌ لَهُمْ فَأَجْرُهُمْ بِهِ پس هر جنس است **أَوَّلُ** طلا و
 مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بنا
 کرد بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک از آن زکوة مینا
 داد و بعد از ان هر چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل
 یک می باید داد **دوم** نقره است هر گاه بد و بیست در هر سید
 که تخمینا دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق زرده
 دانگی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بماند چهل یک
 می باید داد و همچنین هر چند چهل در هر زیاد شود و هزار و
 پانصد و بیست دینار باشد **سیم** شتر است و نصاب آن دوازده
اول پنج شتر است و در آن یک کو سفند است **دیم** ده شتر
 است و در آن دو کو سفند است **سیم** پانزده شتر است و در
 سه کو سفند است **چهارم** بیست شتر است و در آن چهار
 کو سفند است **پنجم** بیست و پنج شتر است و در آن پنج کو سفند
 است و کو سفندی که دهند بهتر است که هفت ماهه یا در هشت
 باشد و کمتر باشد اگر کو سفند دهند و اگر بدهند یکسال
 یاد رود و باشد **ششم** بیست و شش شتر است و باید شتر
 ماده یکساله یا دو ساله بدهد و اگر نداشت شتر باشد شتر

چهل یک او را می
 باید داد

دو ساله پادرسر بدهد **هفتم** سی و شش است و باید شتر
 ماده دو ساله پادرسر بدهد **هشتم** چهل و شش است و باید
 شتر ماده سه سال پادرسر بدهد **نهم** شصت و یک است
 و باید شتر ماده چهار ساله پادرسر بدهد **دهم** هفتاد و شش
 است و باید دو شتر ماده دو ساله پادرسر بدهد **یازدهم**
 نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله پادرسر بدهد
دوازدهم صد و یک است و هر چه زیاده شود در هر نگاه
 شتر يك شتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر يك شتر
 ماده دو ساله میدهد **چهارم** کاواست و در هر سی کاوا يك
 کوساله میدهد یا بز یکساله پادرسر میدهد و در هر
 چهل کاوا ماده دو ساله پادرسر میدهد **پنجم** و
 کوسفند است و در چهل کوسفند يك کوسفند واجبست
 و در بیست و يك کوسفند و در کوسفند و در بیست و يك
 کوسفند ستر کوسفند واجبست و در سیصد و يك کوسفند
 احوط است که چهار کوسفند بدهد و چون بچهار صد
 برسد هر چه زیاده شود از هر صد کوسفند يك کوسفند
 میدهد و در زکوة هر يك از شتر و کاوا و کوسفند شرطست
 که دو علف چریک باشند در تمام سال پس اگر علف مملوک

خورده باشند زکوة واجبست و اگر بعضی از سال چریک
 باشند و بعضی علف ملک خورده باشند احوط است که اگر
 چریک پس بقیه باشد زکوة بدهند و بچه ها را تا شیر میخورد
 حساب نمیکند کرد بنا بر مشهور و احتیاط دانست که از روز
 که متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات
 هر شرط است که سال برایشان بگذرد و سال زکوة یازده
 ماه است چون ماه دوازدهم داخل شد زکوة واجب میشود
 در کاوا و شتر واجبست که کارکن نباشند پس اگر بار کنند یا
 خویش کنند زکوة واجبست و کوسفند و بز را بر سر هم
 حساب میکنند و کاوا و میش نیز بر سر هم حساب میکنند
 و شتر فایه و بز و بولک را بر سر هم حساب میکنند **ششم** و
هفتم و **هشتم** و **نهم** کندم و جو و جوهر ما و مو بز است و شرطست
 که هر يك بنصاب برسند و نصاب سیصد و هفت و پنج
 درم است بوزن تبریز و اگر در هر گاه هصد و بیست و یک
 باشد احوط است که زکوة بدهند و شرطست که این غلات
 در ملک و بحد نصاب رسیده باشند پس اگر کندم و جو
 از در و کردن بجز زکوة بفرستند واجبست و اگر زمین را
 با جان گرفته باشند زکوة بر مستاجر واجبست و اگر بمضار

بگوید نصف ثلث یا ربع یا ده چهار مثلاً زکوة حصه مالک
 بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل اگر حصه هر يك
 بر تنهایی بنصاب رسید باشد پس اگر زاعی یا باع ای یا ران
 یا آب روان یا آب قنات یا آب ریش خورده باشد ده يك
 میدهند و اگر آب دست یا کاه یا شتر یا جو خاب خورد باشد
 بیت يك میدهند و اگر هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار
 دارد و اگر هر دو مساوی باشد یا نرده يك میدهند و شهر و
 اقوی است که بقیوان خراج یا د شاه چیزی از خرج و زاعت
 بد نکند و در دادن زکوة و چون اگر علمای بر آنند که تعلق
 زکوة بانگور در وقت غروب شدن است پس احوط آنست
 که اول از باب جنس و آبیا و رو که تخمین کنند میوه باغ و اگر
 چه مقدار است و با خود مقدر سازد که بان بخت زکوة خوا
 داد تا آنچه خورده از غروب و انکور خلل باشد با انکه آنچه
 دارد بکشد و حساب نکند و یا آنچه بر دارد عشر غروب را
 بدهد و همچنین کند و جو وقتی که دانه بر بندد و بعضی از
 علما گفته اند که زکوة واجبست در حیوب مانند برنج و ماش
 و نخود و عدس و امثال آنها هرگاه بنصاب بکنند و جو بر سند
 بهیمان شرایط و مقدار بی که گذشت و مشهور است که زکوة

اینها سنت است و در مادیان که در علف مباح چرا کند و
 سال بر او بگذرد زکوة سنت است پس اگر پدر و مادر در سن
 عربی باشند در سالی دو اشتر یا چهار دانگ و پنی میدهد
 و اگر با جو باشد که یکی از پدر و مادر در سن عربی نباشند يك
 اشتر میدهند و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند
 و مشهور است که سنت است و ان مال پس که مالک شوند انرا
 بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصه اکتساب
 و تجارت باند اشتر باشند و میباشد که قیمتان یکی از نظایر
 طلا و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب باقی باشد و در
 تمام سال از مایه که نشود که با نمایر یا بیشتر بخرند و اگر چند
 سال بکنند که مایه در یکی باشد سنت است که زکوة یکسال را
 بدهد و اگر بر مایه باقی باشد هر سال لا چهل و يك را میدهد و
 اگر معاوضه کند در اشای سال بقصد تجارت خلقت و
 احوط آنست که باز بدهد و سنت است که در وقت دروگر
 اگر فقر احاطه باشند هر فقیر را دستم بدهند هر قدر
 در دستش دوايد و در وقت چیدن خوردن و انکور یکسنت
 بدهند و زکوة حساب نکنند و بعضی واجب دانسته اند
 و احوط آنست که ترک نکند و اما مستحب زکوة پس شش طایفه

اول و دوم فقر او مساكين و ايشان كسانى اند كه قوت نيالند
خود و عيال خود نداشته باشند و قادر بر كسى نباشند كه
معاش خود و عيال خود را با آن توانند گذرانيد و احوط آنست
كه ضايع نباشند و كدامى را نيل بكن نباشد **سوم** كيست كه امانت
مضيم ميكند براى گرفتن زكوة و حصص با و ميدهد و بغير امانت
آن عيبتا شد غالباً و همچنين **چهارم** كه مولف قلوبهم اند در
اين زمان نمى باشد غالباً **پنجم** صوف كردن در ازاى دينداران
مثل انكه اخايق غلام خود را مكاتب كرده است كه مى آيد بدهد
و از او شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر بوقا زكوة واجب
شده باشد بايد كه قدرى از مالك زكوة را بمال مكاتب او حساب
كند و الا بگران از زكوة حصص با و بدهند كه با قايده دهند و از او
شود يا غلامى كه از دست افتاد و عقب و شدت باشد از مال
زكوة بخزند و از او كنند **ششم** قرض دارانند كه قرض كرده باشند
و در معصيت صوف نكرده باشند و ازاى قرض ايشان
ميتوان داد **هفتم** في سبيل است يعنى صوف راههاى
خدا مانند جهاد في سبيل الله و يارى حاجيان و زائران
ائمه معصومين عليهم السلام و بنائى مساجد و پناهها و امثال
اينها و بعضى گفته اند كه مخصوص جهاد است در زماني كه

جهاد حق باشد و اين احوط است **هشتم** ابن السبيل است
و آن كسى است كه بغير ابتداء باشد و خرج رفتن بخانه خود
نداشته باشد و بار ميدهند كه بخانه خود برسد اگر سفرش
معصيت نباشد و بايد كه كسى كه با زكوة ميدهند غير مؤلف
شيعه اثنى عشرى باشد و احوط آنست كه اجتناب از كافران
كپش كنند خصوصاً شراب خوردن ديگر شرطست كه واجب
التفقه مالك نباشد مثل پدر و مادر و جد و جد هر چند
بالا روند و فرزندان و فرزندان زاده كان هر چند پايين روند
و زن و بन्द و بهتر آنست كه زكوة را بخويشان پويشان بدهد
غير آنها كه مذكور شد اگر شرط را داشته باشند و غير سيد
زكوة سيد نمى تواند داد اما سيد زكوة خود را بسيد و غير
سيد هر دو ميتواند داد و غير سيد احوط آنست كه بشرايعهم
ندهد و بهتر آنست كه زكوة را بنزد مجتهد يا عالمى كه مضار
زكوة را دادند بپروند كه او بصوف برساند **فصل نهم در خمس**
بدانكه خمس در هفت چيز واجب ميشود **اول** عيقتى كه از
كافران در جنت بگيرند خواه در جنت باشد و خواه در پيرون
دوم معادن است مانند طلا و نقره و مس و سرب و ياوت
و زبرجد و سمر و غيرهم و قير و نطف و كبريت بعد از انكه خرج بپرون

آوردن بدو رود و پنج يك او را بايد داد و مشهور است كه
 نصاب ندارد و بعضي گفته اند نصاب يك دينار است تا يك
 دينار و نرسد خمس واجب نمیشود و بعضي ببيت دينار گفته اند
 يعني ببيت اشرفي كه نصاب اول طلاست و اكثر متوخرين باین
 قایل شده اند و خالی از قوتی نیست و اگر چند كس شرك باشند
 بايد حصص هر يك جدا نصاب رسد **سهم** كنجت يعني مالی
 كه در زمين پنهان كرده باشند پس كنج را در بلاد كفا را بايد
 كرد و انجا مسلمان نباشد هر چند سكه اسلام داشته باشد بايد
 دار الاسلام بپايد و سكه اسلام نداشته باشد و ببيت
 دينار يعني اشرفي برسد اگر طلا باشد خمس آنرا میدهند و طلا
 از اوست و اگر نقره باشد بدو بيت درهم برسد كه موافق
 زرده و انكي و از ده هزار و ششصد دينار است و اگر غير
 طلا و نقره باشد قيمت آن بيكي از این دو مقدار برسد و اگر سكه
 اسلام داشته باشد يا علامتی كه دلالت كند بر آنكه از مسلمانان
 بوده است مشهور میان علماء است كه حكم لفظه دار و مسلمان
 بكنال تعريف كند اگر چه احش پيدا شود بضا حجب بدهد و الا
 مختار است میان مالك شدن و تصدق كردن و بايت نگاهد
 و اگر در دو صورت اول ضا حش پيدا شود و راضی نباشد

عوض بدهد و ظاهرا حجاب است كه اگر از روی زمین یافته
 لقطه است و اگر در زمين بوده است كنج است خواه از اسلام
 داشته باشد و خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند
 و خالی از قوتی نیست و اگر كنج را در زمين خود يابد اگر از پند را
 باور رسيد باشد از اوست و اگر حسن آنرا بدد احوط است و
 اگر زمين را خريد باشد بقرهيف ميكند بيايع نزد يك و دود اگر
 نشانی بدهند كه ظن صدق ایشان حاصل شود با ایشان میدهد
 علی المشهور و الا از اوست و بآن احوط است كه حسن آنرا بدد
 و همچنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و دوشكم آن چیزی باشد
 بقرهيف ميكند بيايع و اگر نشان ندهد از اوست و احوط اخراج
 خمس است و اگر دوشكم ماهی بپايد خمس میدهد احتیاطا و
 باقی از اوست و بآن ملکی كرده اند حیوانات شكار بر ما مانند
 اهو و اگر محتمل باشند كه در خانه مالك سابق خورده باشند احوط
 است كه بقرهيف باوبكند **چهارم** چیزیست كه بقوم از دود را
 بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصاب در آن
 معتبر است و مشهور است كه نصابش يك دينار است يعني يك
 اشرفي تمام وزن و بعضي ببيت دينار گفته اند و اگر چند
 مرتبه دوا در دهر را با هم در نصاب حساب ميكند هر چند

در مابین ترك غوص کرده باشد علی الاحوط و اگر چند کس
شریک باشند حصه هر یک میباید بنصاب برسد و غیره را اگر
بغوص از دریا در آورند حکم مر و ارید دارد و اگر از روی
آب یا ساحل بردارند حکم معدن دارد و احوط آنست که
هر حال حسن انرا بدهند و رعایت نصاب در آن نکنند **نهم**
فاضل مؤثر سالانه است از ارباح تجارتها و زراعتها و جمیع
کسبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش و هدیه حسن
نمیباشد و خرج سالانه را که بیرون میکنند قدر وسط فتنه
حال الشخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد حسن
اخذ اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر بخود تنگ گرفته
باشد از اهرم بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که از هر
زباده امدد باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آن است که هر
حاصل شود و خرج بکند روزی و روز بروز حسن بدهد
و اگر در اثنای سال اخراجات ضروری را بر دارد مثل خرج
که خدائی و حج بیت الله و زیارت رسول و ائمه صلوات الله علیهم
و امثال اینها هر را بقدر وسط بیرون میکند و همچنین تعدیات
و زیاده آنها که ظلم کنند جمیع را بیرون میکنند و حسن بقیه
میدهد و ابو الصلاح قایل شد است که در میراث و هبه

و هدیه را این حسن واجب است و در خدایت صحیح دارد شد است
که اگر شخص یا این عظیمی را برسد یا میراثی از جانی که گمان نداشته
باشد یا برسد یا مالی از دشمنان دین یا برسد حسن میباید داد
و علی این روایت احوط است **ششم** زمینی است که یهودیان و نصرانیان
و مجوسان از مسلمانان بخریدند حسن از زمین را یا خس قیمت از
بارهای فدی میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخریدند مشهور میان
علمائست که حسن زمین آنها را میگیرند و اکثر فقهائى علمای
متعرض این نوع حسن شدند اند **هفتم** مال حلالیست که مخلوط
شده باشد بخرام و صاحب آن نداند و مقدار حرام را نداند حسن
از او میدهد بفقیری سالان و غیر ایشان و بعضی از اخصی
سالان میدهند و بعضی گفته بسالان نمیتوان داد و ظاهر
همه و توان داد و اگر بشریف بدهند بهتر است و اگر مقدار
حرام را نداند و صاحبش را نداند مقدار را واجبست بدهد
بدهد و اگر صاحب را نداند و مقدار را نداند با صاحبش صلح کند
و بعضی گفته اند در این صورت حسن با صاحب میدهد و
بعضی گفته اند مقدار را که علم دارد بدهد و بدهد و بدهد
بعضی با صاحبش صلح میکنند احتیاطا و این احوط است و اگر
مقدار را نداند و صاحب را نداند میباید با صاحب را بدهد

رسانند و اگر چه هم نرسد از برای و تصدیق میکند و این صورت
 و صورت اول مضمی است بود مظالم و اگر جنس ناید هد و یا
 تصدیق کند کلمه یا بعضی ناید و بعد از آن صاحب پیدا شود
 جلوه فست که ایا باز بصاحب بد هد یا نه و احوط آنست که بد
و اما مضمی جنس مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود
 چنانچه ظاهر اینست که نیمه و حصه خدا و رسول و ذوی القربان
 که نصف جنس است بعد از حضرت رسول از امام است و نصف
 دیگر سر حصه میشود که بر پیمان سادات و منکینان و انبای
 سبیل سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور کیست
 که منسوب باشد از جانب پدر بعد المطلب و نفس و مسکن و
 ابن السبیل در زکوة گذشت و در تقیم احوط آنست که بر پیمان
 باشد و ابن سبیل افتد و میدهند که بشهر خود رود و آن
احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام جمیع
 جنس را بخدمت آنحضرت میبراند و حضرت نصف را خود بر میداشتند
 و نصف را بان سرفراز سادات میدادند که مذکور شد و بجز
 بعد رکفایت ایشان دو یکسال میدادند و آنچه زیاد میزد
 خود بر میداشتند و اگر وفا غنیکر از حصه خود بختی را
 میدادند و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در زمان

غیبت احوط آنست که حصه سادات را بعالی عادل اثنی عشری
 بد دهند که سادات برساند بعد از احتیاج ایشان و اما نصف
 دیگر جنس که حصه آن حضرت است در زمان غیبت خلافت
 و مشهور آنست که بعالی عادل باید داد که بر سبیل بنیاب است
 سادات بد هد اگر چیزی زیاد اید حفظ میکند و بعد از خود
 بعالی و دیگر بد هد که اگر سید پریشان نیابد بد هد و الا از برای
 انحضوت ضبط کند و این فرموده را بن زمانها بسیار نادر است
 که سادات پریشان بسیار اند و جنس دهندگان که اند و جمعی
 گفته اند که در زمان غیبت ثمة این حصه بر شیعیان حلال
 کردند و این سخن بیوجراست زیرا که از حضرت صاحب الامر
 روایتی صحیحی نرسیده است که بر شیعیان بر شیعیان حلال
 کرده اند و این سخن بیوجراست زیرا که از حضرت صاحب الامر
 روایتی صحیحی نرسیده است که بر شیعیان حلال کرده باشند بلکه
 خلافت ظاهر است زیرا که در زمان غیبت حضرت که هفتاد
 سال و کسری بوده نایبان اعنی عثمان غری و پسر او محمد و
 حسین بن روح و علی ابن مخنف صمدی و رضی الله عنهم حصه
 انحضرت را بلکه جمیع جنس را از شیعیان میکردند و بفرموده
 حضرت میزدیم میدادند و ظاهر آنست که در این زمان نیز

نایب عالم انحضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان
 علوم ایشان اند باید بگویند و بسا ذات که عیال انحضرت اند
 برسانند و الا باید که سادات که اشرف خلقتند یا از کسبکی
 بمیرند یا سائل بگفت شوند و از همه کس لیل تر باشند زیرا که
 ز کوف و صدقات برایشان حرامست و حق را بعبودان
 برایشان داده اند و بر سبب اختلافی که در میان علمای سید
 است و بعضی از علمای عسوا غنی را جوات داده اند بر منع
 حنی باعث این شده است که اکثر سادات بفقرو فقره میگردانند
 و حقوق ایشان واجد را ایشان بر ذمه اغنیاء میماند و بر
 تقدیری که امام برایشان رحم کرده باشد در زمانهای فقیه و
 خوف و تعذبات که از خلفای جور برایشان واقع میشد و حلال
 کرده باشد ایشان چه کوف بر خود هموار میکنند که عیال و
 خویشان واقربا امام خود را در فقر و اضطراب بینند و بر
 ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان
 داشته باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم
 در روز قیامت وقتی خواهد بود که صاحبان خمس برخیزند
 و بگویند پروردگار احمس خود را میخواهم و حضرت صادق
 علیه السلام فرمود که من بگویم حسن را از شما میگیرم و حال

انکه من

انکه مال من از همه اهل قبله بیشتر است و نمیگیرم و مگر از برای
 انکه شما پاک بپوشید از نگاه و از حقوق ما و حضرت رسول فرمود که
 هر که اسنانی با حدی را اهل بیت من بکند من مکافات میدهم
 او را در قیامت و اکثر علمای برانند که اگر صاحب مال حضرت امام
 را بسا ذات بدهد بری الله من میبشود مگر انکه دستش بعالی عاقل
 محدث نرسد و بیکان فقیر همه حسن این حکم دارد فصل پنجم در
 بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف اعتکاف مکی است در مسجد
 جامع جهره عبادت و ان سنت مؤکده است بمقتضای آیات و اخبار
 بسیار خصوصاً در دهه آخر ماه رمضان چنانکه حضرت سید
 المرسلین همیشه در دهه آخر ماه رمضان اعتکاف مینمودند
 مگر یکسال که در آن جنگ بدر واقع شد و در آنسال بعد از آن
 بیست روز اعتکاف داشتند ده روز قضای سال گذشته و
 ده روز از آن انحضرت منقولست که اعتکاف دهه آخر
 ماه رمضان بر او است باد و حج و دو عمی و اعتکاف بنده
 و شبستان مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بغير و آ
 میشود و اگر بر پدر واجب شده باشد و نکرده باشد حوط است
 که بر پدرش قضاء کند و بعضی گفته اند بعد از بیست و شروع کردن
 واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین

ششم و نهم و یازدهم و دوازدهم و هر چه بالاتر و پایین است
 و بعضی گفته اند مطلقا واجب نیست و تا آن اشیاء و جوی
 بقول باید و این قول اقویست و احوط آنست که در اول شبهای
 مذکور تجدید بیت بکند بقصد قریبه و مستحب است که معتکف شرط
 کند بر پروردگار خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون
 تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است استیطاق
 رجوع با اختیار بی تقيید بعارض و مانع و بعضی در این مضامین
 کرده اند و ظاهر عارض و مانع اعم از عذر رضی و دینست و محل
 این شرط در اعتکاف سنت نزد بیت اعتکافست و دخول در
 وجاعتی از احتیاطی که کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب
 بندرت و گفتن صیغه است و خالی از اشکالی نیست و فایده
 آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع تواند کرد اگر چه
 در روز نیم باشد و فایده دیگر آنکه با شرط اگر رجوع کند قصفا
 بر او واجب نیست **و اما** مکان اعتکاف جمعی از احتیاط گفته
 اند که در غیر مسجد مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد
 بصره اعتکاف نمیباشند و بعضی بجای مسجد بصره مسجد
 مداین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند و خلاف درین باب
 بسیار است و مسجد مداین در این زمانها کویا معلوم نیست

و مسجد بصره در این اوقات در میان است و اعتکاف در آن
 مشکل است و گفته اند مراد بمسجد مکه و مدینه انقدر نیست که
 در زمان حضرت رسول مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند
 و ظاهر از هر مسجد جامع اعتکاف توان کرد و هر چه مسجد
 جامع مسجد بزرگیت در بلد که در آنجا نماز جماعت کنند
 مخصوص محله نباشند و از اکثر اوقات شهر یا بنا برای آنست
 یا جماعت حاضر شوند و معتکف باشند مسجد جامع عبادی و
 مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر اینها مثل مسجد اقصی
 و مسجد عباس آباد محل اشکالست و احوط آنست که اگر در قریه
 یا مدینه و کوفه باشند و غیر این مساجد مخصوص واقع نشاند
 و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبیر بلد که مشهور
 بجامع باشد یا او روند و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوطست
 و غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکنم در
 این مسجد اگر مطلوب شایع باشد بعنوان اعتکاف مقرر
 فیها و الا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا قریبه
 الی الله و شرطست در اعتکاف مکث سه روز یا بیشتر و مشهور
 آنست که دو شب میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول
 نیز داخل است و احوط آنست که نزدیک بغروب و قبل از غروب

اجتنک و بکشد تا شام و در سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد
کند نهایت احتیاط است و شرط است در اجتنک که معتکف
روز بخوابد و روز واجب و خواه سنت و در سنت باید
بر خصیت کسی باشد که در خصیت ایشان در روز سنت است
مانند شوهر زن و مالک بند و احوط آنست که فرزندان
ببر خصیت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و مهمان بیو^{خصیت}
ممانند و بر عکس واقع سازند و بیت در اعتکاف شرط است
و ظاهر قصد فریبه کافیت و واجبست که بیرون نرود از
مسجدی که در آن اعتکاف میکند بدو ضرورت باشد نماز
اگر در غیر مسجد کند یا عبادت بهمار مؤمن یا حاضر شدن
جنان مؤمن یا قضاء حاجت مؤمن یا برای حاجات ضعیف
خود مانند بیت الخلا رفتن و غسل جنابت که محکم شدن
باشد و در غسل جمعه بنا بر قول استحباب آن و سایر اغسال
مستحب است اگر در مسجد تواند کرد و خالی از اشکالی نیست و مشهور
آنست که نمیتوان کرد و همچنین جایز است بیرون رفتن از
برای تحصیل نان و آب و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد
که برای او تحصیل نماید و هم چنین جایز است بیرون رفتن
از جمعه کوه دادن و کوه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان

در مسجد یا آوردن و چون برود در جای نشیند تا بر کعبه
مسجد و بپوشد که در زیر سقف راه فرود و تا ممکن باشد
از راه های نزدیک برود و بر بیت الخلا بیرون نرود و اگر
ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت واقع نشود
و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر مسجد که محل
اعتکافست نکند مگر در مکه معظمه که در هر جا میتواند
کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود
و اگر وقت تنگ باشد در جای دیگر میتواند مگر آنکه زمان بسیار
بگذرد که او را معتکف نکوند و هم چنین اگر چیزی را بیرون
برد و احوط آنست که چیزی را نیز از مسجد بیرون نکند و بعضی
منع کرده اند از رفتن بنام مسجد و اگر داخل مسجد باشد ظاهر
فصول ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع کردن با زنان
در شب و روز و هم چنین حرامست بوسیدن بشهوت و دست
بردن او یا لیدن بشهوت و احوط اجتناب است از هر چه
بشهوت نباشد و حرامست طلب منی کردن اگر چه بگفتگو
باشد هرگاه عادتش آن باشد که از منی اید بسیار و احوط
آنست که بعیت دست بگذراند و حرامست بوی خوش کردن
و کل بوسیدن هر کس که باشد علی المشهور و باید جدال و نزاع

و اگر وقت تنگ شود
در هر جای دیگر میتواند

با کسی نکند و احوط است که مباح حشر علی نیز نکند مگر بقدر
 اظهار حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خود و
 عیال خود و احوط است که وکیل از برای خود قرار دهد که اینها
 بکند و احوط است که معاملات خود را مطلقا خود واقع سازد
 حتی عقد نکاح را و جمیع اینها که در اعتکاف حرامست در روز
 و شبها هم حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است
 نه در روز و هر چه روز را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل
 میسازد اگر در روز بفعل آورد و در شب فطار میتوان کرد
 و مفطرات غیر جماع و استمناء را واقع میتواند ساختن و اولی
 اختیاست از غیر اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف و باطل
 میشود و کفان میدهد اگر اعتکاف واجب باشد و در روز
 اول و دیم اعتکاف سنت خلافت و احوط کفان است اگر چه
 جماع در شب واقع شود و احوط است که هر چه روز را باطل میکند
 اگر آنها را در روز واقع سازد کفان بدهد احتیاطا و کفان
 بند از آن کردنت اگر تواند و الا دو ماه بی روی روز گرفتن
 و الا شصت مسکن از طعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است
 میان اینها و اول احوط است بلکه اظهار پس اگر جماع در شب
 واقع شود یک کفان میدهد و اگر در روز ماه رمضان

واقع شود و کفان میدهد یکی مرتبه و دیگری بخیس و بعضی
 گفته اند اگر در غیر ماه رمضان واقع شود باز دو کفان میدهد
 و آن بوجه است و بیع و شرا و سایر محرمات غیر جماع سبب بطلان
 اعتکاف نمیشود و کفان با آنها واجب نمیشود و در بطلان
 با استمناء و کفان بیست و یک روز است و احوط تمام است و کفان
 اگر در شب واقع شود و اگر در روز که استمناء باطل میکند اعتکاف
 البتة و کفان میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است
 و با آنچه ضرر بود اکتفا کردیم **خاتمه** در بیان کفارات است بدانکه
 کفان بر دو نوع است **اول** کفارات احرام حج و عمری است
 و آنها را در رساله حج بیان کرده ام **دوم** سایر کفارات است
 و آنها بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف بین بعضی
 واجب و بعضی سنت و بعضی بر تلب و بعضی تجنیز و هر را باید
 بر سبیل اجال برای طالبان ادوات سعادات ابدی و محصله
 بخت از عقوبات اخروی میان منیما **اول** کفان افطار روز ماه
 مبارک رمضان است و آن واجب میشود خوردن و آشامیدن
 چیزی که خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد
 اتفاق و در غیر معتاد خلافت و شهر و اقوی و حویست و نجاش
 کردن در قبل از اتفاق و در روزی علی الاقوی و به باقی ماندن

بر جنابت عدا تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی
 نیت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن
 بکمر تیر باز یا ده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار غلیظ بخلق
 بنا بر قول جمعی و بطلب می کردن و بدست بازی کردن یا مکرر
 نظر کردن بنی تا مبنی نباید علی الاحوط و بقی کردن عدا بنا بر قول
 بعضی و بحقن کردن و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدین
 بستن بر خدا و رسول و ائمه هدی بنا بر قول بعضی و بسر فرو
 بردن عدا در آب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی این امور را بعمل آورد
 عدا و مسئله داند که آن باید داد در بعضی اجماعاً و در بعضی
 احتیاطاً و اگر از روی سهو باشد کفایت ندارد و اگر مسئله داند
 در کفایت خلعت و است و احوط کفایت است و اگر بجلال افطار کرده باشد
 کفایت یک بند ازاد کردن یا دو ماه بیایی یعنی گرفتن یا شصت
 مسکین طعام دادن است و بعضی بر ترتیب قایل شده اند یعنی
 اگر بی در باشد بر بند ازاد کردن ان مقدم است و الا دو ماه و روز
 و اگر ازین نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد و قول
 اول اقوی و ثانی احوط است و اگر افطار بحرام کرده باشد مانند
 شراب و لحم خنزیر و مال مغضوب داشته و زنا و لواط و بعضی
 از علما گفته اند هر سه کفایت واجب میشود و بعضی می مانند

افطار بجلال کفایت را واجب میدانند و اول احوط است **دین**
 هرگاه قضای روز ماه رمضان بعد از روال افطار کند
 شهوات است که کفایت واجب است و بعضی سنت میدانند و
 و اقوی است که کفایت طعام دادن ده مسکین و اگر عاجز شود
 سه روز روزن می کند و بعضی بخیر میان این دو میدانند و
 بعضی کفایت افطار ماه رمضان را لازم میدانند **بهر** کفایت
 ظاهر است که کسی با زن خود بگوید انت علی کظهر اخی یعنی تو
 بر من مثل نیست مادر من یا خواهر یا یار محارم علی الاظهر که
 اینها بگوید در وقتی که زن حایض باشد و زن طهر را بجماع
 نکرده باشد و در حضور و عدل بگوید پس اگر خواهد که طهر
 کند باید که کفایت بدهد و اگر بدین کفایت جماع کند دو کفایت
 بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفایت یک بند ازاد
 کردن است و اگر عاجز شود دو ماه بیایی یعنی داشتن و یا نه
 شصت مسکین طعام کردن **چهارم** کفایت ایست بعضی
 قسم بخورد که روجه دائمه خود را چهار ماه یا زباده و طی
 نکند و زن او را نیز در حاکم شرع ببرد و حاکم حکم کند که او را
 طلاق بگوید یا وحلی کند و اختیار و طی نماید باید که کفایت بدهد
 و کفایت اش کفایت قسم است که بعد ازین مذکور میشود **افطار**

شخصی که بی کفایت
 باشد

کفایت قسم و

چهارم کفان مخالفت قسم است بانکه قسم خورد و با تمام مقدس
 خدا برگردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن
 قسم نماید و کفان اش است که بیک بند ازاد کند یا ده مسکین را
 جامه بپوشاند یا ده مسکین را طعام دهد و اگر آن
 هر سه عاجز باشد سه روز پیایی روز بدارد **هفتم**
 کفان مخالفت نذر است بانکه نذر کند فعل امری که
 راجع باشد یا ترک امری را که مرجوح باشد و مخالفت
 نماید و کفان اش بعضی گفته اند مانند کفان قسم است
 و بعضی گفته اند مانند کفان افطار ماه رمضان است
 بیک بند ازاد کردن یا ده ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین
 طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروز
 داشته باشد کفان اش کفان افطار ماه رمضان
 و اگر تعلق بقرآن داشته باشد کفان اش کفان قسم است
 و این قول خالی از قوی نیست و احوط کفان ماه رمضان
 مطلقا **هفتم** کفان عهد است که با خدا عهد کرده باشد
 که امری را یا غیر مرجوحی را بعمل آورد یا ترک کند امر غیر
 راجعی یا مرجوحی و مخالفت این عهد نماید و در کفان
 اش مانند کفان نذر خلافست و احوط آنست که در نذر

یا نکردن فعلی که فعلش
 رجحان نداشته باشد

دست لغت

مذکور شد

مذکور شد **هشتم** قسم خوردن بعنوان پیرای از خدا و
 رسول و ائمه هدای است و در حرام بودن چنین قسمی خللافی
 نیست و لیکن در وجوب کفان چنین قسمی باید که در خلافست
 بعضی گفته اند کفان اش کفان اظهار است اول روزه داشتن
 بند ازاد کردن و یا عجز از آن دو ماه روزه داشتن و یا عجز از آن
 شصت مسکین طعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را
 طعام یا کسی بدهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه
 بدارد و بعضی گفته اند کفان اش کفان نذر است و این
 با بویه گفته اند سه روز روزه بدارد و ده مسکین را طعام
 بدهد و بعضی گفته اند کفان کرده است و کفان نذر و در
 حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت امام حسن عسکری
 که مردی سوگند یاد کرد به پیرای از خدا و رسول و مخالفت کرد
 بویبر و کفان بر او واجبست حضرت فرمودند که ده مسکین
 طعام بدهد هر مسکینی یک مد و طلب مرزش میکند از خدا
 و بعضی از علما باینضمون قایل شده اند و خالی از قوی نیست
 و ایضا خلاف کرده اند که این کفان برای صل سوگند خوردن
 است یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگند
 عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل بروایت مجربست

یاد نکند و اگر بکند
 محض سوگند

قسم بعضی از علما قایلند که زنی در مصیبت موی خود
 ببرد کفان افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بر قول بعضی
 و نیز بخیر بر قول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفان
 ندارد و در روایتی وارد شده است که کفان افطار ماه رمضان
 لازم است و احوط عمل بر وایت است و بعضی تراشیدن و بوا
 یق الحاق کرده اند ببردن بار و جوب کفان **دوم** هرگاه زنی
 در مصیبت موی خود را بکند یا روی خود را بخراند یا بر
 جامه خود را در مرک فرزند خود یا روجه خود چالت کند
 کفان قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی در روایتی بر این
 مضمون وارد شده است و احوط است هر چند وجوب ثابت
 نیست **باز دهم** مردی که زن یا منعه یا یکیز خود را در ایام
 حیض جماع کند در قبل بعضی کفان واجب دانسته اند و
 بعضی سنت و مشهور میان علما است که اگر در اول حیض
 باشد يك اشرفه قصه زن میکند و در وسط حیض نیم اشرفه و
 آخر حیض ثلث اشرفه و احوط عدم ترك کفان است **دوازدهم**
 کسی که بخوابد و در نماز خفتن نکند باشد نا صفت شب بگذرد
 بعضی گفته اند واجب است از روز را روز بدارد و اشهر است
 و بعضی عامد و ناسی را نیز ملتی کرده اند و مشهور است که

کفان
 کفان

کفان
 کفان

بر تقدیر و جوب کرد و زن بدارد گناه کرد است و کفان
 ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفان ماه رمضان را و این
 قول ضعیف است و احوط است آنکه ببرد و قضا بکند
سیزدهم کفان قتل عمد است که دانسته بکشد یا کاری که
 غالباً بکشد باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود
 کو قصه کشتن نداشته باشد کفان است که بکشد
 از آن کند و دو ماه متوالی روز بدارد و شصت مسکین را
 طعام بدهد **چهاردهم** کفان قتل خطاست که کسی را بکشد
 بکشد یا بکشد قصه قتل نداشته باشد و کاری کند که غالباً
 بکشد باشد و او کشته شود مانند آنکه طفلی را از برای تاپ
 بزند و او بمیرد یا نیری بسوی هوئی بیندازد و بشخصی خود
 و کشته شود یا در راه بکسی بخورد و کشته شود و اگر خود میا
 قتل باشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی بد
 راهی بکند و کسی را بچاه بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی گذارد
 و باعث قتل کسی شود مشهور است که کفان لازم نیست و چند
 دیر لازم شود و کفان بندگان از آن کرد است و بعد از آن دو ماه
 روز داشتن و بعد از آن شصت مسکین را طعام دادن
باز دهم اگر کسی زن را در عده دیگری تزویج کند میباید از آن

زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع گندم تصدق
 میکند و احوط آنست که اگر زن دیگری را عقد کند نیز این کفاره را
 بدو هدیه یا بخواهد در هم تصدق کند **تا در هم** کسی که مملوک خود را
 زیاده از حد شرعی بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی
 از روایات واجب است که آن مملوک را بکفاره انقضای او داد کند
 و این احوط است و اگر او را بکشد بعد کفاره جمع میدهد
 و اگر بخطا بکشد کفاره قتل خطا میدهد و واجبست که قیمت
 آنفلان را تصدق کند بنا بر مشهور **هفتم** کسی که روز ماه
 مبارک رمضان را افطار کند بر سبب بیماری اگر تا ماه رمضان
 دیگر بپاید باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط میشود و
 برای هر روز یکصد یا دو صد طعام میدهد علی الخلاف و
 بعضی گفته اند قضا میکند و این جیدتر گفته است احتیاط
 هر دو را میکند و اگر در مابین دو رمضان از ارش بر طرف
 شود و قادر بر روز باشد و بدون عذر پی تاخیر کند آنکه
 رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان
 هم قضا میکند و هم برای هر روز یکصد یا دو صد میدهد
 و بعضی کفاره را واجب دانسته اند و بعضی گفته اند کفاره
 در صورتیست که عزم بر قضا نداشته باشد اگر عازم بر قضا

باشد اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت
 بیماری یا عذر دیگری عازم شود قضا باید کرد و کفاره
 نیست و قول اول اقویتر است **هفتم** نواصی کفاره آنست
 از حضرت صادق **منقولست** که کفاره عمل سلطان قضا
 حوائج مؤمنان است و کفاره غیبت آنست که برای اشخص
 که او را غیبت کرده است استغفار کند و کفاره مجلس آنست
 که چون از مجلس برخیزد بگوید **سبحان ربك ربنا العزيم**
بصقون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین
 و کفاره خند آنست که بگوید **اللهم لا تمقنتی یعنی**
یا خدا یا مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث
معتبر از حضرات امیرالمومنین **منقولست** که هر کس بدین
 بگوید **لا ارب لك ولا امر لك** یعنی تو را پدرم نباشد یا تو را مادر
 نباشد باید که چینی تصدق کند و کسی که بگوید نه چینی پدر
 یا بچان پدرم کفاره اش آنست که بگوید **لا اله الا الله و**
خدا هست در اینکه درین نوع قسم مثل بچان خود را یا بچان تو
یا بچن پدرم بعضی حرام دانسته اند و اشهر گناهت و احوط
 بر آنست است **و اما احکام کفارات مذکور پس در چند**
فضل بیان میشود اول هرگاه بنده باید ازاد گردد و

بعد کفان قتل میباشد از بدن مؤمن باشد و در باب کفان
 خلافت و احوط رعایت ایماست و در کفان قتل احوط
 آنست که بالغ باشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ
 مجزئست و باید این بند کور و صا حب خون و زمین
 کفو نباشد و مولی یا اجنی یا نرسیده باشد که موجب عتق
 او نباشد و بعضی گفته اند که باید حضی و لال و کرباشد
 و ولد نداشت و نباشد و مشهور است و احوط ترکست و
 غلام اگر خیمه را مشهور دانست که ازاد میتوان کرد تا علم
 بمرگش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از
 او برسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از او برسد و
 بعضی شرط کرده اند که طن حیوان او باشد **بیمه در کفان**
 مرتبه تا از بند ازاد کردن عاجز نشود بر وزن مستقل
 نمیشود و هرگاه که روز دوماه باشد میباشد که متولی
 بکشد و توانی بیکاه و بیکه و زک که متصل بیکدیگر بجای
 باین معنی که اگر بعد از آن بدون عذر افطار کند نباید
 افطار کند از سر گیرد و یا تفريق جایز است بی عذر یا نه
 حرامست اول اظهار است و اگر پیش از بیکاه و بیکه و بعد
 افطار کند از سر گیرد و اگر بعد نباشد مانند حیض و نفاس

و ثانی احوط

و بیهوشی و دیوانگی و بیماری و سفر خیر و ذی بعد از روز اول
 عذر بنا میکند و در تمام میکند و هم چنین اگر مجبور شود
 افطار روزی بنا بر اقوی و هرگاه که کفان دو ماه متوالی باشد
 اگر کفان دهند بند باشد یکماه پیوسته بیکدیگر علی الاقوی
بیمه هرگاه که اطعام لازم شود مشهور است که بهر يك انقدر
 طعام بخوراند که سیر شود و بهتر است که نان خورشی با نان خیم
 کند مثل خورما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند میباشد چنانچه
 و شام هر دو باشد و بهر مسکینی انقدر بخوراند که سیر شود
 و احوط ایست اگر چه اظهار است که بیک وقت اکفا توان نمود
 و اگر خواهند طعام را بمسکین میتوان داد و در مقدار آن
 خلافت بعضی بیکد گفته اند و بعضی دو مد و لحوط و مد
 و بهتر است که با آن نان خورشی نیز بد هد چنانچه بعضی واجب
 دانسته اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ تفاوت نمیکند
 و احوط آنست که حصه اطفا را بولی شرعی ایشان بدهد و
 اگر طعام خوراند ظاهر است که بگوید یا هم توان ضم کرد و
 اگر دو طفل را بجای بیکه حساب کند احوطست و در بیکه
 کفان دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر آنکه مستحق
 یافت نشود و احوط آنست که تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد

و نیز نشان بسیار بر نشان بد همد که مسکینی بر او صادر
 باشد و مد چهار رتبه است و صاع بکن نیز و چهار ده
 متقال و در بعضی بنا بر مشهور و چون در اختلاف است اختلافی
 و رتبه بد مد و صاع هست احوط است که بجای و مد همین شا
 غیر باشد **هفتم** در جای که کوه باید داد در زن پیراهن
 و حقن بر با هم مجزئیت و در مرد بعضی است جامه مانند پیراهن
 اکفا کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر است که
 پیراهن و قیابد هد یا قبا و بالا بوش و بهتر است که نو باشد و جامه
 طفل را بهتر است که بر حضرت ولی با و بوشاند **هشتم** هرگاه از
 عتق رعبه عاجز شود شروع کند در روز و بعد از آن قادر
 شود به بند ازاد کردن روز او را مجزئیت و بهتر است که ترک
 کند روز را و بند ازاد کند خصوصاً هرگاه که از نگاه و بگرد
 روز داشته باشد و جمعی را اصحاب قایل شد اند که هرگاه بر کسی
 دو ماه متوالی روز واجب شود و عاجز باشد از کف آن بجهت
 روز میدارد و اگر تواند برای هر روز مدی از طعام مید
 و اگر نتواند استغفار میکند و اشهر و اقوی است که از هر
 کفان که عاجز شود استغفار بد آن میشود مگر کفان
 ظهار که بعضی گفته اند که تا کفان بد هد و طین ند بر او

حداد غشود هر چند عاجز باشد و اگر بعد از عتق و استغفار
 قدرت بر کفان هم نباشد احوط است که تا کفان را بعمل نیاورد
 و چون اگر مردم جاهلند بکفارات و احکام اینها را در این
 رساله کثیر الفایده ابرار میومدم ملخصه و بر این احوط است
 که هر که از این رساله منتفع گردد در حال حیوة یا بعد از وفات
 این شکسته بد غای رحمت و مغفرت این مستحق دعا را بگوید
 و ختم بفضل الله سبحانه و تبارک فی شهر الله المعظم شهر رمضان
 من سنه سبع مایه و الف من الهجرة المقدسه و قد
 وقع الفراغ من تحقیق هذه الافراد النافع للعباد المستعینات
 بزيادة المعاد نفعنا به فی يوم النشاد و العالمین
 من الزهاد و المستعین من العباد
 المحجور فی البلاد و البعید من
 الاهل و الاولاد
 نقلی الله
 القدره الی الاتحاد و غفر الله لی و لوالدی و لمن نسب الی و للبلاد
 الذی علمنی غیر البیاض من السواد و طریق الامداد فی البر
 المداد و تم ذلك فی دار علم الشیراز فی يوم الجلس سابع عشر
 شهر الثانی من الحاد علی يد اقل الکاتب محمد کمال بن ابی طالب

و برایشان لازم میشود
 و غید اند و مشغول
 بحق الی میمانند و دعا

این نوشته تا بنام یادگار
 خطی است و در کار
 خطی است و در کار
 خطی است و در کار
 خطی است و در کار

A circular library stamp from the University of Michigan Library. The text "UNIVERSITY OF MICHIGAN" is curved along the top inner edge, and "LIBRARY" is curved along the bottom inner edge. The center of the stamp contains the year "1900". The stamp is printed in a light blue or purple ink on aged, yellowish paper.

A circular library stamp from the University of Michigan Library. The text "UNIVERSITY OF MICHIGAN" is curved along the top inner edge, and "LIBRARY" is curved along the bottom inner edge. The year "1900" is stamped in the center. The stamp is on aged, yellowed paper.

